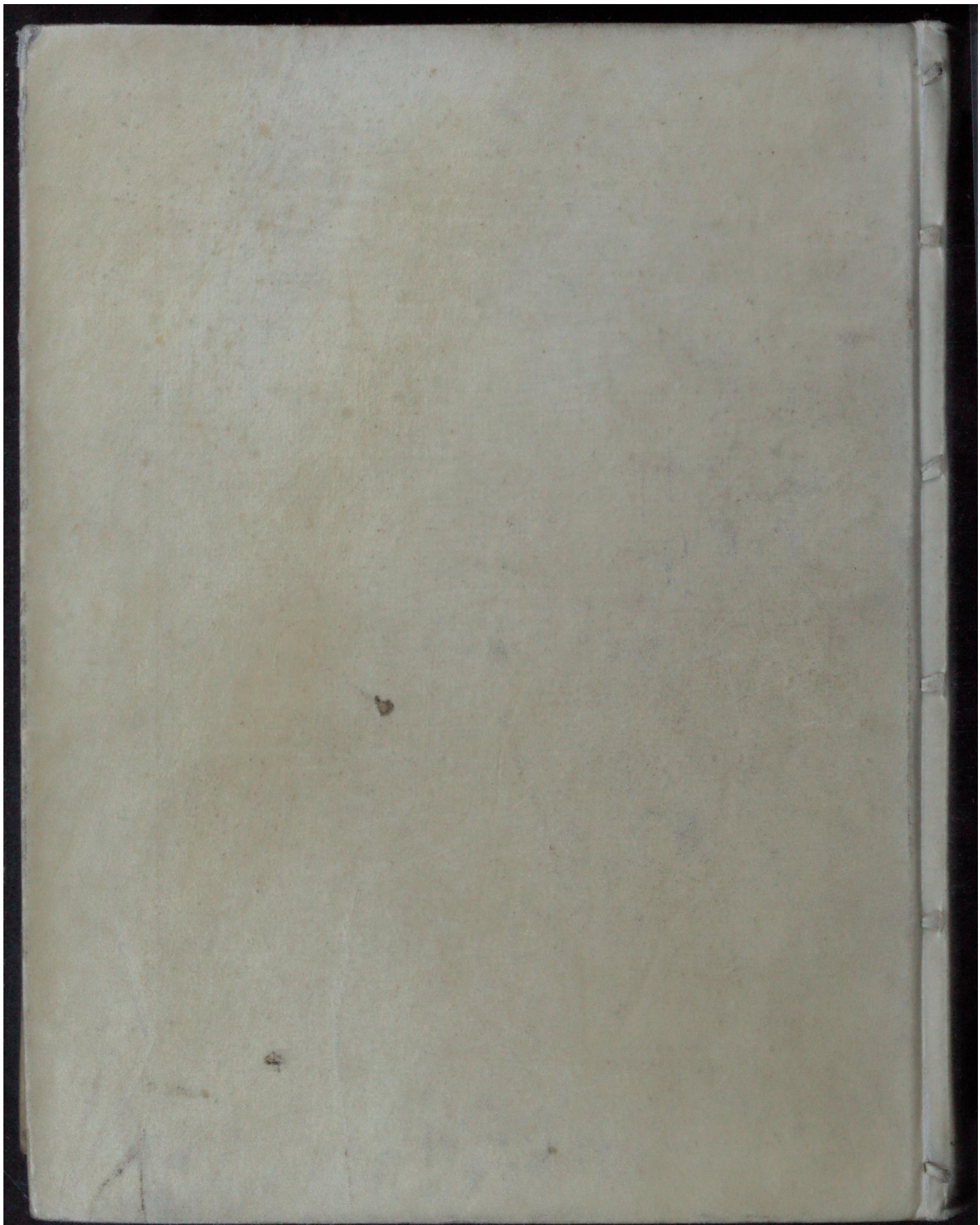

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
1701 F 9 [1]

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
1701 F 9 [1]

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
1701 F 9 [1]

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
1701 F 9 [1]

Het Zeste Boec/
Van den doozluchtigen ende vromen Ridder/Amadis van Gaule / tracterende van de seften van Oorloghen / ende vreende abontueren / zoo van Perion/ Amadis Sone / als van Lisuart van Grieken / Sone van Esplandian / koninc van Constantinopolen.

Een historie weerdich om ghelesen te worden.

Van nieuws inde Nederduytsche tale overghezet.

TOT ROTTERDAM,
By Jan van Waesberghe/ 1615.

REGISTER.

Capittel	Folio	Capittel	Folio
1 Hoe Perion van Gaule/wesende de tweede de Zone van Amadis / betroc van Londen / met syn ander Jonghe Wyneen / hopende te arriveren in Yrlandt. om aldaer Ridder geslaghen te werden van der handt van deouden Koninc Eldaban/ende van tghene dat hnn lieden overkomen is.	1	deghezellen ontmoetten de Soudaen van Lique/ ende banden sigdt die tusschen hun lieden was.	18
2 Hoe de Jonckvrouwe Perion van Gaule gelepde ter plaetse / daer hy het Ridderschap ontfinc / ende van het ghene dat hem gheschiedde.	2	12 Hoe de Ridder metter Sphere / Abies van Yrlandt ende Languines te Constantinspolen aenquammen / ende de goede onthalinghe die hun de Kesper dede.	20
3 Hoe Perion van Gaule Alpatrasie Hertoghe van Orcalie verwon/ de welke hiel staende dat syn Lief schoonder was als eenighe Vrouwe oft jonckvrouwe ter Weerelt.	4	13 Hoe Garinter en Perion vochten teghen de Koninc van Siberie ende syn Heben/ die sy overwonnen.	22
4 Hoe Lisuart / Florestan ende andere in Zee zynde om Perion te zoeken / t Schip daer Bailades ende Quedragant in waren door tempeeste ghedreven wert int Eplandt vanden Reuse Argamont / teghen de welke sy vochten ende hem overwonnen.	5	14 Hoe de Hertoghe van Ortilense berlagghen hebbende de Koninc van Breigne wederkeerde na Trebizonde / ende d'aenkomste van Alquise int Hof vanden Kesper	23
5 Hoe de Barcke inde welke Perion was/ gesnaemt den Ridder metter Sphere/ ende Alquise / te lande quam aenden voet van een zeer schoon Eplandt /ende vande aboneuerē die hem aldaer ontmoetten.	7	15 Hoe de Kesper van Trebizonde t schepe ginc teghen de Koninc van Armato/ ende d'aenkomste der Heydenen booz Constantinoplen.	24
6 Hoe het Schip daer Lisuart Florestan Parmenit ende Galbanes in waren / door tempeest gedreven wert hy de groote Stadt van Tribizonde: en de sprake die sy hadden metten Kesper ende de Jonckvrouwen.	10	16 Hoe de Princeesse Gradafilee rieben behiel van Lisuart / ende hoe hy in Constantinspolen quam.	26
7 Hoe een vreemde Jonckvrouwe int Hof vanden Kesper van Trebizonde quam verzoekende een bede aende Princeesse Onolorie / die sy haer te haest consenteerde / ende daer na verou van hadde.	11	17 Hoe Melie aende Wete quam bā Lisuarts ontkominghe inde Stadt van Constantinoplen: ende vande groote swaricheyt die sy ende Armato daerom maecten/ende watter boozts ghebeurde.	28
8 Hoe de Hertoghe van Ortilense slach levede den Koninc van Breigne / ende wat daer ghebeurde.	13	18 Hoe Lisuart Ridder gheslagghen wert / ende vande groote wonderē ende vreemde avontueren die op dien dach ghebeurden.	29
9 Hoe Lisuart ghelepdert wert hy Melie de Waerzeghster / ende van tquaet tractement dat sy hem dede.	15	19 Hoe de Heydenē raet hielden om de Stadt te bespringhen/ende van t groot ghewelt dat sy deden om die in te nemen.	30
10 Hoe Perion van Gaule ghenaeint den Ridder vander Sphere ontmoette de Jonckvrouwe Tiriare: ende van vele schoone avontueren die hem ghebeurden.	16	20 Vanden bystandt die de Wyanden kregen/ ende vande groote Blote der Christenē / die den Legher booz Constantinoplen dede op breken.	32
11 Hoe de Ridder metter Sphere en syn Me-		21 Hoe de Koninghen/Heeren/ Vrouwen ende Jonckvrouwen betoobert int Vaste Eplandt ontweeten: ende van hun reyse na Taccen booz het toedoen van Alquise.	34
		22 Hoe de Heydensche Princen raet hieldē wat sy doen zouden / wetende den grooten bystande die de Christenen ghekegghen hadde/ ende wat sy besloren.	39
		23 Hoe de Kesper van Trebizonde/ Amadis en de Koninginne Calasie bevochte de Koninc Armato/ Grisilant ende Piniquinesire.	43
		24 Hoe	

REGISTER.

Capittel Folio
 24 Hoe Almiral van Liguen booz opperfte
 Weir heere der heydenen ghekoren wert: en
 hoe hy eenen Dwerch aen Pintiquinestre
 zondt int Legher der Christenen. 45
 25 Wande strijt tussche de Ridder metter kruk-
 ce tegen de koninc vant Eplandt der Keusen/
 ende de koninghinne Pintiquinestre teghen
 Almiral van Liguen/ d'Overste des Turc-
 sche Legers: ende de redenen die Gradafilee
 met Lisuart hadde over de behoudinghe
 haers Vaders. 47
 26 Hoe de heydensche Vorsten hunne Oberste
 verloren hebbende / aende Christen Princen
 bestant verzochten/ twelc hun ontzept wert /
 ende watter voorts ghebeurde. 49
 27 Wande Batalie tusschen de Christenen ende
 de Turcken / zoo te Water als te Lande /
 ende d'wtkomst der zelver. 50
 28 Hoe de Christen Princen gekomē zijnde tot
 bystant des keisers van Constantinopole/
 bestoten elc na syn Lant te keeren: ende van
 ben aenslach einiger Ridder om te ghelep-
 den de koninghinne Mabile. 52
 29 Hoe Amadis/ Esplandian/ Perion ende Li-
 suart keerden na Constantinopolen/ latende
 Grasondor en de koninghinne Mabile int
 gezelschap van andere Ridder/ die hen ver-
 zochten tot aen de Zee. 56
 30 Hoe Lisuart de brief van Onolorie ontfan-
 ghen hebbende / secretelyc vertroc van Con-
 stantinopolen: ende vant weder keeren der
 Christen Princen na hunlieder Landt. 57
 31 Hoe Lisuart repende op Godts genade / na
 zekeren tijt in een Schip trat/ en bandē strijt
 die hy hadde teghen eenige Zee-roovers/ die
 Alquise ghebanghen hadden. 59
 32 Hoe Lisuart quam aent Serpentē Eplandt
 alwaer hy hy wbedroch eener Jonchvrouwe
 in een Kasteel ghinc ende aldaer gheban-
 ghen werdt. 61
 33 Hoe Gasfiles en Tartarie na Constantino-
 polen repde met het hooft vā tSerpent. 64
 34 Hoe den Genzamen Ridder by Fortune
 aen een Eplandt quam in her welcke Ama-
 dis/ Oriane ende meer andere ghebanghen
 waren / die hy verlostē. 65
 35 Hoe de keiser vā Trebisonde met syn Wlo-
 te in syn Landt quam/ en bande propoosten
 die de Princesse Griceleerie hadde metten
 Ridder vander Sphere 67
 36 Hoe de Ridder metter Sphere vertroc met
 de Hertoginne van Oostenryc/ booz de welc-

Capittel Folio
 ke hy street teghen twee van hare Conincs/ die
 haer haer Landt ontnomen hadden. 69
 37 Hoe de Ridder metter Sere de Stadt van
 Weenen in Oostenryc met ghewelt innam /
 ende de zelve met alie het Landt in ruste siel-
 de in handen vande Hertoghinne. 72
 38 Hoe d'Genzame Ridder het jaer by na ont-
 zynde dat hy van Constantinopole gecliep-
 den was (na dat hy vele byemde avontuerē
 ten eynde ghebracht hadde) de Ridder met-
 te Sphere ontmoette/ tegen den welcken hy
 bocht/ malkanderen niet kennende. 74
 39 Hoe de twee Ridder aen hunnen Weerde
 doof namen/ en inde Zee repende/ by tem-
 pecte in groot Bretagnien gedreven werde/
 alwaer sy bochten tegen Florestan en Bar-
 menir de zelve niet kennende. 76
 40 Hoe den Genzamen en Duyschen Ridder
 met Alquise dooz tboesch rydende/ Dinerpie
 des keisers van Roomē Sone aendē Gen-
 zamen verzocht om een Lancie met hem te
 moghen bryken / ter liefde vande Jonc-
 vrouwen. 79
 41 Hoe den Genzamen en den Duysche Ridder
 Alquise zonden aendē koninc Amadis ende
 vande redenen die sy met hem hadde. 80
 42 Hoe den Genzamen ende den Duysch aen-
 den koninc Amadis verzochten den tijt van
 acht daghen met hun beyden / het steec-spel
 te moghen houden staende teghen alle de
 ghene die wilden komen tournopen oft een
 Lancie bryken. 81
 43 Hoe de koninc Amadis verzelshapt zyn-
 de met vele groote heeren ende Edellieden
 bezocht werdt vanden Prince Olorius van
 Spagnien / die hem quam bidden dat hy
 hem Ridder wilde slaen. 82
 44 Hoe Organde tscpe tot Fenuise quam /
 ende vande verbaertheit die sy die vander
 Stadt aen dede. 84
 45 Hoe de twee Beropers des Cornop-spels
 d'eere behielden vanden tweedden / derden/
 vierden / vijfden ende zefsten daghe. 85
 46 Hoe de koninc van't avontmael opghe-
 staen zijnde/ een Jonchvrouwe by hem quam/
 doende een boorschap van wegghen twee
 byemde Ridder. 86
 47 Hoe de twee Cornop Beropers behael-
 den d'eere des zebensten dach / ende vande
 ghene die sy af slaken. 87
 48 Hoe de twee Beropers vant Cornop-
 spel d'eere behielden vanden achtsten ende
 lesten 88

REGISTER.

Capittel	Folio	Capittel	Folio
Isfen dach/ ende van d'aenkomste des Groe- nen Ridders/ vanden welken sy afghesloo- ten werden ende Amadis van gelijcken. 88		Lisuart hadden met de twee Princeffen/aen- de tralien-benster. 100	101
49 Hoe de twee Beroepers des Cournops by hei toe doen van Organde bekenet wer- den/ende vande houfjcken van Perion Ga- laors Sone met de Koninghinne Pintiqui- nestre ende vanden Wijfen Alquif met Or- gande d'Onbekende. 89	89	57 Hoe Frifition met syn ghezelschap tot Tre- bizonde quam by den Kefser die open Hof- ghiel / ende hoe Lisuart ende Onolorie de- s'avontuere ten eynde brachten. 102	101
50 Hoe de Gouverneur van Sicile op Sint Jans dach verscheen int Hof vande Koninc Amadis, by hem hebbende eenen betoover- den Koninc ende Koninghinne. 91	91	58 Hoe daer een Bode quam by den Kefser van Trebizonde hem zeggende dat de Ko- ninc der Wildernisse met syn twee Broeders in syn Landt komen waren / om te vechten teghen Lisuart / Perion ende Olorius/ vol- ghende de besloten conditien in't Hof van den Koninc Amadis. 104	102
51 Hoe een Ridder Amadis quam ten stryde beroepen van weghen de Koninc der Wil- dernisse / en bairt vertrec der ghenet die on- langhs te hove komen waren. 93	93	59 Hoe Lisuart/ Perion ende Olorius ter bane quamen / ende vanden strydt die sy hadden teghen den Koninc der Wildernisse/ Grafa- te ende Bostrofe. 105	104
52 Hoe Lisuart ende syn Medeghezellen dooz tempeest in Spagnien gheboert werden / en vanden bystandt die sy den Koninc Don Brian van Monjaste deden teghen den Koninc Miramamoln. 95	95	60 Hoe dat de dyp Ridders ghenesen zijnde / Lisuart ende Perion hun beminde ghynghen spreken aende Benster des Hoofs ende wat ter van quam. 107	105
53 Hoe de twee Legghers malkanderen aenbie- len/ ende van den bystandt die Lisuart met syn Medeghezellen den Koninc van Spa- gnien deden. 95	95	61 Hoe de Kefser ende Perion ter jacht zijnde/ een Jonckvrouwe bonden zeer weenende / en wat hun ghebeurde. 109	107
54 Hoe ischip daer Lisuart ende syn Medege- zellen in waren / dooz tempeeste ghedreven werdt aen't Eplandt der Simmen / alwaer sy veel wonders zaghen : ende van 't goet tractement dat Alquif ende Organde d'On- bekende hun aendeden. 97	97	62 Hoe de Kefser ende Perion van Gaule op- ghehouden werden dooz de verraderije der Jonckvrouwe die hun ghelepdde. 109	109
55 Hoe Lisuart ende syn Medeghezellen te Trebizonde aen quamen/ ende vande goede onthalinghe die hun de Kefser ende de Kef- serinne betwefen. 99	99	63 Hoe Lisuart ende Olorius ghebanghe- werden byde selbe die de Kefser ende Perion ghebanghen hadden/ende daerna ghesche- den / zonder te weten waer sy gheboert wer- den. 110	109
56 Hoe de vijf Ridders den Kefser ghynghen groeten/ende vande redenen die Perion ende		64 Hoe de Kefserinne de tijdinghe kreegh van tverlies des Kefers/ Perion/ Olorius ende Lisuart/ende vande swaricheyt die Onolorie ende Gricelerie hadden / te meer om datse hen bebrucht gheboelden. 110	110

Eynde des Registers.

Het Sefte Boec van den Doozluchtigen ende vromen Ridder Amadis van Gaule.

Hoe Perion van Gaule, wefende de tweede Zone van Amadis, vertroc van Londen, met syn ander Jonghe Princen, hopende te arriveren in Yrlandt, om aldaer Ridder gheslaghen te werden van der handt van den ouden Koninc Cildadan, ende van ighene dat hun lieden overkomen is.

Het eerste Capittel.

De nieu maren / van de Princen /
Joncheeren / ende Jonckvrouwe /
betoovt in een vast Eplandt / zo
ghy in den voorgaenden Boec
ghelesen hebt / zijn haest ghekomen aen
Perion van Gaule / Amadis zone / die
van syn Vader in groot Buitaengien
ghelaten was / onder 'tgoubern ment
van den goeden ouden Arban / Koninc
van Pergales. Dese jonghen Prince /
alldoen tredende int dertienste jaer / had
de alreede in den sin / van het Ridder-
schap niet te ontfanghen dan van den
Keysar Esplandian syn Broeder / maer
bindende

bindede hem gefrustreert van syn voornemen ghemerct Esplandian een was/ van die betoovert saten / zoo heeft hy zulcx naghelaten tot vier jaren daer na/ dat de twee Zonen van den Koninc van Sardaigne Don Forestan/ hem quamen bezoeken te Londen/ van welke de een ghenaemt was Florestan/ gelijc synen Vader/ en den tweeden Parmenir/ in welkers gezelschap ooc waren/ Dailades/ Zoon van den Koninc AraDon Byune/ Languines. Galvanes/ kinderen van Agraies Koninc van Schotlandt/ Abies van Schotlandt/ Zoon van den Koninc Eldadan/ ende Quedragant/ Heer van Sansuegue/ de welke alle wt hun lieder Landen ende Contrepen vertrocken waren/ hopende Ridders geslaghen te werden van de handt des gheenen/ daer af de voornoemde Perion was ghelijcke eere verwachten. Zoo heeft dan den voorghenoemden jonghen Prince/ dese Edelmannen die tot hem ghekomen zijn/ ontfanghen/ als de vrientschap ende Maegschap dat vereyschte/ te meer verstaende d'oorzaak van hun lieder langhe voyagie/ om twelc tot effct te brengen/ sy t'zamen resolueerden/ de reyse aen te nemen naer Brlandt/ tot den Koninc Eldadan/ als doe ter tijdt gheenen Prince kennende weerdigher te suppleren ende twoldoen tghene dat sy voorghenomen hadden/ door dien hun lieder hope (van het Ridderschap te ontfanghen van den Keyser Esplandian/ haer lieder ghefailleert was mis synde absentie). Hier entusschen maecte Perion syn rekeninghe/ ende hadde in den sin naer te volgen de vromicheyt int seft van het Ridderschap/ ende te onderstaen de avontueren die syn Vader ghedaen hadde/ ende hem ontkomen waren/ zoo heeft als hy bequame zoude moghen werden/ om hem in wapenen te stellen/ ende begheerende Piguian zoon van

Gandalin tot eenen schilcknape/ heeft hy gesonden een van syn Edelmans aen Gandales/ (die alsdoen hem was houdende int Kasteel van Arcalus/ twelc Amadis hem ghegheven hadde) den zelve biddende/ dat hy hem de voornoemden Piguian senden zoude/ twelc Gandales wel behaghende was. Hy dan ghekomen zijnde/ ende hebbende de jonckhe Princen doen voorzien/ van alle tgeue dat hun lieder tot de reyse van noode wesen zoude/ ende oorlof nemende aen den Koninc Urban/ zijn na de Haven van Fenuse ghetrocken/ ende van daer t'scheppe ghegaen. Als sy tot int diepe gheseylt waren/ zoo ontdeckte ende openbaerde zich een schip/ twelc met vier riemen gheroept wert/ groen van couleur/ als Esmerauden/ welc schip ende riemen gheregeert werden van vier Simmen/ gheladen hebbende een schoon Jonckvrou kostelijc ghekleedt. 't Schip van Perion volchden het/ dat sy by een gheraecten/ ende alzo rasch te lande t'zamen quamen. Ende alzo Perion ende syn Compaignons de voeten in de steghelrepen meriden te stellen/ zoo is de voorschreven Jonckvrouwe by hen lieden gekomen/ hebbende aen haren hals hanghende een zweert wel kostelijc toegherust/ houdende inde buys een swarten Schilt int midden gheschildert hebbende een gulden Sphera. Ende komende by Perion/ is sy hem te voete gevallen/ tot hem zegghe: Edel Jonckheere/ Godt en late my niet toe/ van te schepden/ voer dat myn Edelheyt my ghegunt zal hebben tghene ic van hem zal begheere. Perion diens sy behaeghe/ antwoorde verzoect dan/ en het en zal v niet ghewepghert wesen. Voorwaer sprac sy: ic en was ooc anders niet verwachende/ oft ghy en zoudt my mijn begheerte gheaccordeert hebben. Ende sy haer zelve van der aerden oplichtende/ nam Perion aen een spide

spde/ende zamen wandelende/quamen se
 by den Schepe / daer de Simmen in
 waren / in twelcke sy badt / dat Perion
 alleene zoude willen treden. Perion be-
 vooede wel / dat dooz syn licht beloben/
 by syn Compaignie verliese zoude/welc
 hem zoo veel aen gaf/ als eenighe zwa-
 richet die hem zoude moghen overko-
 men/ ooc denckende dat syn voornemen/
 ende repse op Yrlandt daer dooz zoude
 verachtet werden / dat heeft hy syne
 Compaignons verclaert / tghene de
 Jontuzou aen hem versocht hadde/ende
 dat hy/om de beloofte te volkomen die
 hy ghedaen hadde / ende dat syn trouwe
 ende eere niet en zoude ghebioleert wer-
 den van zinne was / haer te volghen/
 biddende hun lieder zeer hertelijcken
 booz hem gheexcuseert wilden houden.
 Hoe hem lieden dit misshaeghe/ is goet
 te dencken/maer ziende dat sy tselve niet
 remedieren en konsten / zoo hebben sy
 hem in Godts ghelepde bevolen / hem
 beloovende ende verzekerende / dat sy
 zoo haest den staet van het Ridderchap
 niet en zouden ontfanghen hebben / oft
 sy en zouden hen lieden employeren om
 hem te zoeken in wat plaetsen hy we-
 sen mochte. Paulijer en hadden sy dese
 redenen voleyndt / oft de Simmen be-
 gonsten te roepen / den wint komende
 zoo gheweldich int zepl / dat sy terstont
 van lande ter Zeewaert inne/ende wt
 den ghezichte ghezept waren. Nu laet
 ons hun lieden seplen laten/ende der
 Fortuyns bevelen / ende weder keeren
 totte andere die van avijse bleven hun
 lieder repse te voleyndt: dese dan boozts
 varenden / zyn ghearriveert tot int Hof
 van den ouden Cildadan / de welcke als
 hy wist hun lieder aankomste/ heeft hun
 lieden in alder eeren doen ontfanghen/
 ende sy lieden wepnighe daghen daer
 g'pauzeert hebbende/ heeft hy hun Rid-
 der gheslaghen. Ende hebbende den
 koninc hooghelijck bedanct vande eere

hun aenghebaen hebben sy oorlof aen
 hem ghenomen zeplende na Constanti-
 nopolen / alwaer ghearriveert zijnde
 hebben ghebonden Lisuart / zone van
 Esplandian/in zulcker eere ende estime/
 als eenich Prince ter weerelt. De oude
 Keiser(die om syns swaghers wille ab-
 sent zijnde weder aenkeert hadde t'Gou-
 vernement van Thracien als hy ghead-
 verteert was van sinne komste/is tot-
 te Haven ghekomen ende heeft hun wil-
 lecome gheheeten / ende naer syn Pa-
 leys ghelepdt / alwaer splieden den tijdt
 van twaelf daghen by hem ende by Li-
 suart ghesesteert zyn gheweest. Dese
 Jonge Lisuart verstaen hebbende t'ver-
 lies van synen oom Perion / ende het
 voornemen van dese Jonghe Ridder/
 twelc was van te gaen zoeken den zel-
 ven Perion / in wat plaetse hy wesen
 mochte / is van advijse gheworden hen-
 lieden ghezelschap te houden / om twelc
 te volkomen is hy den dertiensten dach/
 zoo de Keiser van de tafel ghescheyden
 was / hem te voete gheballen/hem oot-
 moedelijc biddende/ dat hy hē een wilde
 bede consenteren. De goede Heere / heb-
 bende de tranen in de ooghen/ heeft Li-
 suart van der aerden gheheben / ende
 gunde hem al wat hy begheeren zoude.
 Lisuart sprac: Heere / ic ben gheadver-
 teert by dese Jonghe Ridder / dat myn
 Oom Perion van Gaule by een vzeem-
 de Vrouw wech ghelept is / ende men
 weet niet in wat quartier: Owe Edel-
 heyt en zal my niet qualijc afnemen / ist
 dat ic my voeghe met hen lieden / om
 dien te zoeken / want ic en hebbe noyt
 lust ghi hadt van ymants anders han-
 den / dan van de syne / het Ridderchap
 te ontfanghen verzekert wesende / dat
 ic van niemants beters tot zulcker eere
 en zoude komen gheraken / ghemerct
 dat hy Amadis Zone is / Vader van
 myn Vader/die te boben ghegaen heeft
 alle andere in heerlijcheit / ende vrome
 zaken

Het sefte Boec

zaken van oorloghe ende wapenen. De
Keijser antwoorde / zeggende : My
zone / dit vertret zal my zwaer vallen/
want uwe segghenwoordicheyt gaf my
in mynen ouderdom solaes / van t'ver-
dyet dat ic hadde door d'absentie ende
t'verlies van uwe ouders. Niet te
min / ghemerct ic u gheoctropeert hebbe/
dat ghy op my begheeren zout / ic ben
daer in te vreden. In dien tijde begonst
Lisuart int syu sesstienste Jaer te gaen.
Nochtans was hy zoo groot ende vol-
maect van leden / datmen hem den ou-
derdom van xx. Jaren zoude toeghe-
schict hebbe. Lisuart dan / hebbende con-
sent om te doen t'gene dat hem belieft
heeft in alder neersticheyt beschict dyne
schepen om ter Zee waert inne te varen /

int reene is ghegaen Lisuart / versche-
schapt met Forestan / Palmemir spuen-
Broeder / ende Galbanes Broeder
van Languines. : In het ander / Wa-
illades ende Quedragant / ende in
derde Languines met Abies. Daer
naer oorlof verkireghen hebbende van
den Keijser / hebben d'anchors doen op-
trecken / ende Zeplmakende / ende va-
rende ter dieper Zee in / zijn in korten
tijt wt der ooghen / ende het aenschou-
wen van de groote stadt gheweest. Lae-
ong nu wederkeeren / tot Perion ende
tot de avontueren die hem aengheko-
men zijn / latende de andere / tot dat he-
beter te passe komen zal van hun lieben
te spreken.

Hoe de Ionevrouwe Perion van Gaule geleydde ter plaetse, daer hy het Ridder schap
ontfinc, ende van het ghene dat hem gheschiedde.

Het tweede Capittel.

Perion voer in int Schip der Sim-
men met der vzeinder Jonevrou-
we ses daghen / ende ten sebensten da-
ghe / namen sy habenen aen een zo schoo-

nen landt als men zoude moghen vinden.
Also doen de voorsz. Jonevrouwe / Alquise
ghenaemt / langhde wt hare koffers / ee-
swart Varnag / daer inne ghesfigureert
waren

waren vele Spheren/naer de ghelijcke-
nisse des ghenen/ die stont in den Schild
daer af hier voren ghesproken is / ende
sp sprac tot Perion hy Edelman / het is
van noode eer wy voorder gaen/ dat ghy
v met dit Harnas wapent / want dat is
de plaetse/ daer ghy volbrzenghen moet
de belofte die ghy my ghedaen hebt.
Maer wat zal my baten / Wantser oft
Schildt sprac Perion/ zoo langhe ic ghe
Ridder en ben : Dat zult ghy worden/
sprac sy / als Godt ende den tyt dat ghe-
ben zal / daerom treect het aen / ende
dat terstont. Haer daer in believende/
troc het heele Harnas aen / wtghenome
den Helm / die de Joncvrouwe inden
arm hiel / ende gaende wter Barcke /
trocken int Eplandt / tot datse quamen
in een rupine pleyne / alwaer Perion
haer vzaechde in wat Landt sy waren :
maer sy en gaf hem gheen ander ant-
woorde/ dan dat hijt haest weten zoude.
Aldus houtende / werdense ziende een
groote Stadt / welckers begriep scheen
wel dyp mylen groot te wesen/ ende hoese
nader quamen/ hoe de Stadt hem docht
schoonder ende kostelijcker te wesen/ zoo
van hooghe mueren/stercke Torene als
groote bolwercken. Hy hadde den naem
der selver aen syne Leydszouwe wel
willen vraghen/maer door de antwoor-
de die sy hem daer te voren ghegheven
hadde/wederhiel hy hem van haer vooz
der te vraghen / ende sweech tot datse
daer binnen quamen. Alsdoen werdt
hy ghewaer dat de tierlijcheydt die hy
van buyten ghezien hadde / niet en was
te ghelijcken by tgene hy was aenschou-
wende/ zoo van schoone hupsen / ver-
gulde Paleysen / kostelijcke Tempels/
als menichte van Inwoonders/hooghe
Wilaernen ende ander antiquiteyten/zoo
dat hy niet en wist wat dencken. Het
welcke de Joncvrouwe ghewaer wer-
dende/zepde sy hem: om v eere ende nut/
zoo ist van noode dat ghy niet niemant

gheen redenen en hebt/noch geen woort
wt uwen monde en ga / vooz ende aleer
ict v en zegghe / ofte daer zoude v groot
leer van moghen komen. Joncvrouwe/
antwoorde Perion/dewyle het v aizzo
belieft / zoo zal ic swijghen. Aldus hou-
tende / quamen sy aen het principaelste
paleys / alzo het wel te zien was/ vooz
het welcke ghingen wandelen vele Rid-
ders ende andere Verzoonen / de wel-
ke ziende dese welandische Joncvrouwe
met Perion de trappen opgaen / volgh-
den hem/om te zien wat vooz avontuere
dese zoude moghen wesen. Ende ko-
mende in ee groote ende kostelijcke ver-
cierde zale/ zoo sach Perion onder eenen
Hemel van goude laken / eenen ouden
eerlijcken man / hebbende op syn hooft
een keysers kroone: ende rontsom hem/
vele koninghen / Hertoghen / Graven
ende Baroenen / die alle den keysers
groote eere ende reberentie bewesen/ tot
ten welcken Alquise (hebbende / Perion
byder handt) op haer knien vallende/
sprac : Doortlichtighe / hoochmoghen-
de keysers / myn Vader / uwe ootmoe-
dighe Dienaer kussende de handen van
uwe Majesteit / bidt v ootmoedelijc/
dat v believe desen Joncheer zonder
vertrec Ridder te staen / want de Rid-
derschap aen hem zoo wel besteedt zal
zijn / als aen yemant op aerden levende.
De keysers werdt ter stont dese Jone-
vrouwe kennende/ als die haer menich-
mael ghezien hadde by haren Vader
Alquise den waerzeggher / ende ontfin-
haer beleeflijc. Ende staende d'ooghen
op Perion / hem ziende zoo schoon ende
vroom van leden / zepde hy overlupde:
Doozwaer hem is wel te ghelooven dat
van zoodanighen heerlijcken perzoon
niet als kloerke ende Ridderlijcke daden
en zullen voorts komen: der halve Jone-
vrouwe/ zal ic de begheerte ws Vaders
volbrzenghen. Ende Perion antspre-
kende vzaeghde hem van waer hy was/
die

die hem niet een woort en antwoorde/
volghende de belofte by hem Alquise ge-
daen/die voor hem de Keysers antwoorde-
de: Ic bidde u Heere hensyn stilwigen
te vergheben / want zonder syn belofte
te breken / en vermach hy niet noch aen
uwe Majesteit / noch aen iemand van
desen Hove te spreken. Welken ant-
woorde de Keysers / zoo zalt op een an-
der tijdt wesen / hierenusschen ghelept
hem by de Joncvrouwen op datse hem
zien moghen / ende moeghen vroegh na
dat hy ghewact zal hebben / zoo zal ic
hem Ridderlaen. Alquise opghestaen
zijnde / werdt met Perion ghelept in
der Keysersinne kamer / de welke sy met
grooter eerbiedinghe groette alzo wel
gheleert hadde: Daer na zepde sy haer.
Mevrouwe / myn Vader zeyndt u de-
sen Joncheere / u biddende hem te ont-
fanghen na dat hy waerdich is / gespro-
ten zijnde van zoodanighen gheslachte/
als die gerekent worden onder de beste
Ridders der weereit. Doen tradt Pe-
rion voort / ende kuste der Keysersinne
handen. Waerachtelijc zepde de Keys-
ersinne / indien de Ridderchap zoodanich
by hem zal wesen / als wel syns schoon-
heyt is / zoo zal hy wel de vroomste we-
sen die in hondert jaren herwaerts ghe-
weest is. Perion dede haer groote re-
verentie / zonder nochtans een eenich
woort te spreken: midtsdien quamen
daer Onolore en Gicelerie / des Keys-
ers Dochters de welke zoodanighe
gheacht waren / datmen ingheheel Al-
sin qualijc haers ghelijcke zoude heb-
ben konnen vinden / zoo in schoonheyt
als beleeftheit ende goede graticen: Van
de welke Perion grootelijc verwon-
dert was / principalijc van Gicelerie /
zoo dat hy by hen zelven zepde: o Godt /
hoe gunstich is u lieden de natuere ghe-
weest / behaghen hebbende u met zul-
ken schoonheyt te verciereu / want ic
mepne niet binnen myn leven schoonder
Creatueren ghezien te hebben. Ende

bevanghen zijnde intwendich met een
onghe woonlijcke gheneghentheit / ver-
anderde hy zoo van couleur / dattet Al-
quise ghe waer werdt: Verhalben spre-
kede tot Gicelerie / die de jonste was.
zepde sy haer: Mevrouw / myn Vader
ontbiet u by my dat hy desen Joncheere
verkoren heeft / om u te dienen als
Ridder / ende radet u hen voor alzulcker
te houden ende aen te nemen. Dit zeg-
gende / treffes just daer het de Princesse
lette: Want de Liefde haer alreede
alzo bevanghen / door het aershou-
wen van Perion / zoo datse Alquise voor
antwoorde gaf: O Vader hadde my van
over langhe zult beloofte zoo dat ic hem
ghelooven ende synen raet volghen sal /
delwple het de Keysers belofte my zult
te belasten ter zelver uren als hy oorlof
nam / ende hy my verkerde van tgen-
ic teghenwoordich zie / zijnde den schoon-
ste Edelman der Weereit / maer om al-
dattet gezept werde / zoo en sprac Perion
nochtans niet een woort / maec syn so-
ghen waren synen Taelman / die zoo
wel hun debitoir deden van danczeggin-
ghe als de tonghe hadde moghen doen:
Nochtans zo warense alle verwondert /
hem zoo stom ziende / ende onder alle
Onolore / de welke wat jaloers zijnde
om het voordeel van hare Susters tot
Alquise zepde: Jonc-vrouwe zeghe
u Vader dat myn Susters wel ondie-
baer zoude wesen / zoo sy wepgherde
aen te nemen de ghifs die hy haer door
u ghehouden heeft / daer ic niet vroe-
ve om en ben: maer ic wel dat hy myns
oor zoo welbedachte hoe wel desen Jonc-
heere hem niet ontschuldighe en kan van
syne suerheyt / hem te goet houdende
om niemant van ons allen aen te spre-
ken. Mevrouw antwoorde Alquise /
het is hem alsmi verboden / doch op een
ander tijdt zal deses faute verbeteren:
ende myn Vader aengaende / hy weet wat
v.l. vā noode is: ooc heeft hy my belast u
te zegghe dat hy eenen in syn bewarm-
ghe

ghe heeft/daer ghy al v leven hem danc
van zult weten / die hy eerlanghe zelve
alhier zal brengen / hy zal heel welle-
kom wesen / zeyde sy. Gheduerende
dese ghemuechlycke redenen / zoo nam
de Liefde vast plaetse in de herten
van Perion ende Gycelerie / die zoo
krachtelijc vereenighende / datter noyt
volkomender liefde gespeurt en werdt /
alzo wy hier na noch zullen hooren.
Alsdoen quam de Kesper inde Kamer/
de welcke na dat hy langhen tijdt ghe-
spokē hadde met de Joncbrouwen van
tegene de Vader vā Alquise hen van Pe-
rion ontboden hadde / bedenckende den
arbejdt die hy ghedaen hadde komende
alzo ghewapent van den Oever der
Zee tot in syn Hof / zoo riep hy een van
syn Hofmeesters / dien hy beval hem te
leypden daer hy hem mochte verberschen/
twelc hy dede. Ontrent den abont qua-
mender eenighe Ridders die hem ghes-
lepydden inde Capelle / inde welcke (vol-
ghende de ghewoonte) hy waecte tot
tsanderdaechs sinorghens / dat de Kes-
per aldaer quam / verghezelschapt met
de Kesperinne / de twee Princessen Ono-
lorie ende Gycelerie / ende den groote
menichte van Ridders / groote Vrouwen
ende Joncbrouwen. Ende zoo
haest den dienst Godts ghedaen was/
zoo quam de Kesper by hem/ende sloech
hem Ridder / ende werdt ghewaer dat
hy in syn volle rustinghe was doch zon-
der rapier / dies hy gheboodt datmen
hem terstont een bande spue halen zou-
de. Maer Alquise hebbende by hare die
sy altydt by haer ghebraghen hadde met
een schildt / zeyde sy: Myn Heere dese
ist die myn Vader hem toegheepghent
heeft / de welcke hun aenghehangen zal
worden/indien het v beliest/vande Prin-
tesse Gycelerie / volghende den last die
ic hebbe om zulcx van v ootmoedelijc te
verzoeken. Ter goeder trouwen/ant-
woorde de Kesper het beliest my wel.

Nu dan Mevrouw zeyde Alquise tot de
Princesse / doet nu zulcx als v toekomt.
Mitsdien nam de Princesse het sweert/
en hingh dat den Joncheer aen de syde/
tot hem zeggende: Ghelijc ic v hier
niede tot mynen Ridder aenneme/alzo
gheve Godt dat ghy een trouw vroom
Ridder meught wesen. Mevrouw ant-
woorde Alquise/aenghezien hy dese eere
van uwer handt ontfanghen heeft / zoo
ist ooc wel redē dat hy zulcx metter daer
bekenne ende dat terstont. Doen langh
de sy voorts eenen kostelijcken Dis-
mant dien sy Perion langhde / tot hem
zeggende: Gheeft haer dit Jubweel als
ghetupchenisse der dienstbaerhejdt die
ghy haer van nu voorts schuldich zijt
ende ooc op dat sy ws ghedencke. Pe-
rion dede zulcx als Alquise hem beval/
ende Gycelerie ontfinc dien met een bly-
ghemoet / ende stac dien aen haren bin-
gher. Ende gaende wt de capelle/wert
den nieuwen Ridder ghelepydt tot inde
groote Zale vant Paleys / alwaer de
tafelen ghedect waren om het noemmac-
te houden. De Kesper ghezet zijnde/
werdt Perion ghezet recht ober de twee
Princessen: van alles watmen zoude
moghen bedencken werter ter Tafelen
ghebracht / maer Perion al wepnich oft
vele ghenoech verzadicht zijnde (zo hem
docht) bande schoonhejdt en wellevē-
hejt spnere wtverkorene / die middelen
dede om hem te ghenoeghen hopende
eenich woxt wt spnen monde te doen ko-
men. Het welcke sy niet en konde ver-
werben / zoo datse daer door een mis-
noegen kreegh: maer Alquise stelde dat
zoo wel/dat dese klepne gramschap daer
na veranderde in een krachtighe liefde.

Hoe Perion van Gaule Alpatrasie Hertoghe
van Orcalie, de welcke hiel staende
dat sy schoonder was als eenighe vrou-
we oft Ioncvrouwe ter weerelt.

Het derde Capittel.

Et noemmael ghehouden zijnde /
 alzo de tafelen opghenomen
 werden / zoo quam al daer inde
 Sale eenen Ridder in volle wa-
 penen / wtghenomen thoost ende de
 handen / wtermaten groot van lichaem /
 den welcken volghde tien Ridders ende
 twintich Schildt knechten / ende eene
 Jonckvrouwe zeer frap int Habijt. Hy
 hadde aenspien hals hanghende eenen
 kostelijcken Schildt / hebbende int mid-
 den afghebeeldet een Jonckvrouwe van
 grooter schoonheyt. Desen Ridder dan
 ghekomen zijnde by den Keysers / dede
 hem reberentie met d'een knie op d'aer-
 de / ende de omstaenders by ghekomen
 zijnde om te hooren wat hy zoude zeg-
 ghen / sprac hy aldus : Doozluchtichste
 ende aldermachtichste Keysers van Tre-
 bisonde / ende heerscher over de Byer-
 landen Mertides / d'oorzake die my voor-
 uwe Majesteit doet verschijnen / is / om
 v te kennen te gheven / dat ic Hertoghe
 van Orcalien ghenaemt Alpatrasie / be-
 minne een Jonckvrouwe / by name Si-
 alestrie / de Dochter van een machich
 Heere ende Ridder myn Ghebuerman
 Ende hoe wel ic haer tot verschepden
 reysen hebbe laten weten de deught die
 ic haer toone / ende de liefde die ic haer
 toe draghe / zoo heeftse my ontboden
 datse my niet en zal beminnen / vooz ic
 en hebbe gheweest inde hoven van alle
 de Koninghen ende Princen van geheel
 Aken / ende aldaer te houden staende
 dat hare schoonheyt te boven gaet / alle
 de schoonheden van andere Vrouwen
 ende Jonckvrouwen : ende indien iemant
 daer iet teghen heeft / die is ghehouden
 desen schildt / daer sy in na flevon afghe-
 beeldet is / aen te tasten / ende dat ic hen
 beverchte ende zoo verre brenghe dat hy
 hem op ghebe / ende trecken als haer
 ghevanghen te plaetse daer myn Vrou-

we haer onthoudt. Indien nu de For-
 tunne my zoo gunstich is / dat ic over-
 wuner mach blijen over de ghene die
 hier over teghen my den strijt aenbeer-
 den zoo zal ic hare liefde verwerwen
 maer eer niet. Ende op dat sy verzekert
 sy watter van wesen zal / heeftse dese
 Jonckvrouwe Estieleme ghenaemt / be-
 last met my te trecken / om haer ghe-
 trouwelijc te laten weten watter van
 wesen zal. Nu zoo heb ic alreede vele en
 verre landen bezocht / ende meer als vijf-
 tich Ridders verwonnen / die ic haer al-
 le toeghezonden hebbe : ende verhope
 Heer Keysers / dat ic hier in v hof niet
 eenen gheluckicheydt zal wesen. Dus
 is hier iemant die myns Liefs schoon-
 heyt wil teghenspreken / die come ende
 taste den Schildt aen / ende make hem
 ghereet om teghen my te kampen. Do
 sweegh de Ridder / aenziende tghelaet
 der Toehoorders ende omstaenders /
 maer daer en was niemant zoo stout
 die een woort dooste antwoorden / hoe
 wel hem Beminde meest alle daer tegen-
 woordich waren : Maer de groote van
 desen vrienden Ridder / maecte hem stom
 ende moedeloos. Waer van Perion
 gantsch verwondert was / ende staende
 d'ooghen op Guelerie / bemerkte hy
 datse hem bezach / als ofse hem om hul-
 pe gheroepen hadde / beroert ende be-
 weecht om haer eenigen dienst te doen /
 verghten hebbende de belofte die hy
 Alquise ghedaen hadden / van niet te
 spreken zonder haer consent / trat hy tot
 den Hertoghe van Orcalie / ende rure
 hem een schilt vanden halse / dien ter
 Herden woypende met zulcker kracht /
 dat hy in stukken spronck / zeggende
 voorts overlupde : Verwaent Ridder /
 ghy veracht ende blameert dit Edel ge-
 zelschap te veel / ende Godt en late niet
 toe dat zulcx in myn teghenwoordicheyt
 gheschiede / zoo langhe ic de macht heb-
 be hun te beschermen. Dese woorden
 va.

van Perion zoo koenelijc ghesproken
zijnde/behaghden / alle de omstaenders:
ende bezonder de ghene om wiens wille
hy deze zake aenveerde. Alpatrasie ant-
woorde beleefdelijc ghenoech: voor-
waer Heer Ridder / ghy toont v wep-
nich beleeft / ende hebt daer over wel
sware straffe verdient: maer de ghe-
legghentheyt die ic haest zal hebben om
uwe verstooftheydt te stellen int veldt/
o strijdt levende / doet my alnu meer
dencken als zegghe. Perion sweegh
stil / want Alquise bestrafte hen duer die
hy syn belofte van swijghen overtreden
hadde: doch dewijle de faute begaen is/
zoo verbolghet / ende met Gods hulpe/
zoo zult ghy met eere daer van komen:
Hierom Heere / zegde sy totten Keiser/
zal v believen hem een Peerdt te doen
hebben / want ic hem te vore alhier ge-
bracht hebbe / alzo v kenlijc is. Voor-
waer zegde de Keiser / dats meer als
reden / te meer om dat hy wil voorsien
d'eere ende schoonheyt van alle dese
Jonckvrouwen. Ende hy belaste een van
de Stalknapen hem te behandigen het
beste Peerdt wt den hoop. Hierentus-
schen was de Hertoghe afghegaen/ende
hiel hem veerdich om te kampen / ende
Perion wert ooc terstont ghelepdt na de
plaetsen by den Hertoghe van Ortileuse
ende de la Poute. De Keiser verzel-
schapt met de Vrouwen / voegghden hem
inde vensters / ende alzo de Camploe-
uen veerdich waren / zoo sloeghen de
Trompetten / ende sy reden teghen mal-
kanderen / met zulcker kracht / dat de
Hertoghe syn lancien brac op den nieu-
wen Ridder / die synen steec miste / maer
int voorby rijden ontmoetten sy malkan-
deren met hooft ende lichaem zoo ghe-
weldichlyc / datse by pde mette peerden
van hun zelven velen / zo datmen mepn-
de datse doot ware. Gricelerie dit ziende
was boven maten bedroeft / en alzo haer
de tranen over de wanghen liepen / zoo

zach sy Perion opstaen / al beschaemt van
dit ongheluc: maer hy vattende metter
haest synen Schildt / ghinc synen byanc
te ghemoete die van ghelijcken ooc op-
ghestaen was. Daer ontstont eenen
swaren strijdt / inden welcken sy hun zo
kloeckelijc droeghen een ure gedueren-
de / datmen qualijc konde oordeelen wie
meest voordeel hadde: maer kortz daer
na zachmen de kause den Hertoghe den
rugghe keeren / want hy begon te ver-
traghien / ende den nieuwen Ridder daer
en teghen kloecker ende veerdigher te
worden als te voren. Die aldoen ghe-
let hadde opt wesen van Gricelerie / die
zoude lichtelijc hebben konnen mercken
de blyschap die sy inwendich hadde / zien
de haer lief voordeel op den andere heb-
ben: ende hy haer ziende onder d'ande-
re / vermeerderden hem syn krachten/
dat hy den Hertoghe op den helm slaen-
de / zoo diepen wonden int hooft gaf/
dat hy verdwelmt ter aerden viel. Dies
Perion hem terstont opt lyf sprong ende
de riemen met ghewelt los ructe ende
ontwapede om hem voorts vander we-
relt te helpen / maer Estilerie int perc ko-
mende viel voor Perion op haer knien/
biddende om Gods wille hem syn leven
te schencken. Perion ghebiet hem / als
hy haer niet en verstont / dies sy gantsch
mistroostich / Alquise met ghebovwen
handen badt datse voor haer wilde spre-
ken. Het welcke sy haer niet en wepger-
de ende sprac tot Perion: Heer Ridder
laet v ghenoech wesen met dese overwin-
ninghe / ende ter liefde van my / zoo laet
de Hertoghe syn leven behouden. Met
dese woorden verliet Perion den Herto-
ghe / ende syn sweert aent gras afva-
ghende / stac het inde scheer. Nu gaet / zeg-
de Alquise tot Estilerie / ende laet inwen
Ridder heelen / want na dat ic zien kan/
zoo heeft hy wel van doene. Estilerie
bedancte haer hooghlijer. Aldoen wert
Perion syn peerdt ghebracht / op het
welc

welcke hy sprong / ende alzo hy wt het
velt zoude ryden / zeyde Alquise hem
heymelijc: Heer Ridder wy moeten zon-
der vertoeven na ons schip keeren / wt
het welcke (indien ghy uwe belofte hout
ghy niet gaen en zult zonder myn con-
sent: Ende ic bidde v / dat ghy v van nu
voortaen laet noemen den Ridder met-
ter Sphere: want die v de wapenen die
ghy draeght dooz my ghezonden heeft /
heeft alle syn hope op v: Hierom verboot
ic v / int in komien deses Hoofs / teghen
niemant te spreken / vreesende datmen v
opghezonden zoude hebben / ende mynen
aenslach verachtet: Dus en laet ons
hier niet langher toeven / maer gaen wy
na den ober der Zee. Dit zeggende /
reedt sy op haer telle / en Perion volgh-
de haer / grootelijc tynen onwille / hem
vindende zoo haest benomen de teghen-
woordicheydt syns Liefs: aende wel-
ke hy gheen ander oorlof en konde ne-
men / dan gaende voorby de venster daer
syn lach met haer Suster haer aen te
zien met een droevich ghelact / zoo dat
sy wel konde bemercken de droefheyt
die hem verslischapte. Van daer gin-

ghen hy ende Alquise naer de Barchi-
inde welcke sy ghinghen / ende de Sir-
men stelde hun aent roepen. De Keps-
ende syn ghezelschap waren verwonder-
over hun haestich vertrec / ende en wils-
eerst niet wat dencken: doch denckende
dat het alles gheschiedde dooz het bele-
vanden wijsen Vader van Alquise / li-
ten dat alzo henen gaen. Hierentu-
schen wert de Hertoghe van Oralie v-
den Welde ghedragen ende en wilde ni-
langhe vertoeven int landt daer hy zo
qualic ghetraecteert was geweest / ma-
keerden met zyn ghezelschap wederom
de n wech die hy ghekomen was / zo
bedroeft dat hy meer de dootd zocht al-
het leven. Excelsie en hadde ooc nie-
min verdrict dooz het afwesen van ha-
re lieben Perion / doch wy en zulle ha-
alsnu gheenen troost gheven / dan hop-
van hem metter tydt wederom te zien
ende zullen van propoost veranderen
om te verhalen hoedanighe avontueren
hem ontmoette de ghene die wt de hav-
van Constantinopelen voeren om hun-
nen Metghezel te zoeken.

Hoe Lisuart, Florestan ende andere in Zee zijnde om Perion te zoeken, tSchip daer
Vailladez ende Quedragant in waren, door tempeeste ghedreven wert int Eyland
vanden Reuse Argamoni teghen de welcke sy vochten ende hem overwonnen,

Het vierde Capittel.

Dalancz leden hebt ghy verstaen
hoe dat Lisuart / Florestan / Par-
menit ende Galbanes / in een
Schip ende Vailladez met Que-
dragant in een ander Schip ghinghen.
Languines ende Ables van Irlande
ooc bezonder. Sy lieden dan aenden
ouden Kepsen van Constantinopelen
oorlof ghenomen hebbende / hebbende
d'anchers doen lichten / ende zepl ghe-
maect / voeren sy ter zee waert in. Niet
langhe en hadden sy ghevaren / oft daer

en stont zulcken Tempeest op / dat de
Piloten / Stierlieden / Schippers / ja
zelfs de kloecste Zeelieden alle den moet
verloren gaven: want alle de zepl kleyn
en groot noch mast / noch roer en bleef
heel / ende reden aldus van malkande-
ren ghescheyden in Zee / gants moede-
loos den tydt van dyp weken / alzo de
winden ende de baren hun dreeven. In
dit ongemac quam het Schip daer Vaill-
lades ende Quedragant in waren op ee-
nen vrogen morgenstont by een schoon
Eplandt /

Eplandt / het welcke de Schippers ter-
stont werden kennende te wesen het Ep-
lant van Witten bladde / daer Heere van
was een vande weestste Keusen der wee-
relt Argamont de Stercke ghenaeint.
Desen Argamont hadde een Dochter
Dardadie genaemt goede bekende van
Ardan Camile / die Amadis ombracht
inde stadt van Fenuse / alzo hier van
int tweedde Boec int breeke verhaelt is.
Nu om te verklaren wat kennisse hy aē
haer hadde / zoo zult ghy weten dat op
eenentijdt alzo hy avontueren ghinc
zoeken in verscheyden landen / om sp-
nen perzoon bekent te maecten / hy in
dit Eplandt aequam / ende den Keuse
Gandadel bevocht / Vader van Argam-
ont voorsz / maer sy werdent terstont
eens / ende werden zoo goede vrienden /
dat de Keuse Ardan syn sweert presen-
teerde / hem d'eere der overwinnighe
toeschyjvende / het welcke den anderen
weygherde : ende aldus onderlinghe
twissende wiens de eer toe quam / zoo
quamen sy opt Casteel van Witten bla-
de alwaer Argamont (vader der voorsz-
zeder Jonckvrouwen) hen goede ont-
galinghe dede / te meer verstaende datse
Maeghschap waren ende tamen een

verbont ghemaect hadden. Nu zoo ge-
vielt dat Gandadel den derden dach
daer na overleedt / door de quetsueren
die hy van Ardan Camile ontfanghen
hadde die daer over zeer bedroeft was /
te meer om de liefde die hy de Dochter
van Argamont toedroech op de welcke
hy alzo verliefde / dat hy te rugghe stel-
lende alle eere ende maeghschap / hy haer
ontdeckte syne liefde / ende sy accordeerde
zoo wel / dat in neghemanden daer na sy
ghelach van Arbadil Camile / alzo ge-
naemt ter liefden vanden Vader. Nu
zult ghy weten zeyden de Schippers
tot Daillades / dat desen Argamont en
syn Zone heden ten daghe ghehouden
werden voorsz de vroomste ende weestste
Ridders der Aerden : oec zoo en komt
niemant in dit Eplandt / ofte hy en blijf-
ter doot oft ghevanghen. Voorzeker /
zeyde Quedragant / dat en zal ons niet
beletten hun te gaen bezoeken / ende be-
val datment Schip aent lant brenghen
zoude twee ghedaen wert / hoe wel niet
zonder grooten schyit ende verbaertheys
van alle die int Schip waren. De twee
Ridders ghewapent zijnde / deden hun
Peerden aen landt zetten / ende rijden
de tusschen de boomen / quamen ten les-
ten

ten aen een groote pleyn / van waer sp
ghemackelijc konden zien het kasteel
van Witten blade: maer nauwijc en had-
den sp d'ooghen derwaerts gekeert / of-
te sp en hoorde enen horen blasen by
den wachter op den hooghsten toren / die
de Reuse daer ghestelt hadden om hem
te laten weten alser eenich vzeemt schip
aen syn landt zoude aenkomen. Niet
langhe daer na / zoo quam de Reuse al
ghewapent met eenighe platen van fijn
stael wt syn stercke / zittende op een groot
ros tot by de Ridders / tot de welcke hy
zeyde met een groot verwaentheydt:
Ghy arme katpbighe menschen / hoe
der vet ghy voor my verschijnen / gheeft
v ghevanghen / ende latet v ghenoech
wesen met uwe aenghevangene dwael-
heydt / van alzo ghewapent in myn
landt te komen. Quedragant zulcx hoor-
rende / was heel ghestoort dies hy hem
antwoorde: by myn trouwe ghy groo-
ten vleyen / ghy zijt verre verdooft / ende
maect quade rekeninghe / want wy me-
nen eere te behalen / v dan bechreliende /
ende met v te leven na dat ghy weerdich
zijt: ende al waert dat het ongheluc ons
wilde treffen / zoo is ons noch meerder
eere ons te leven te eyndighen met het
sweert inde handt / als door vrese aen-
te gaen zoodanighen conditie als ghy
ons te voren leght: Hierom stelt dese
dreyghementen aen v een spede / ende ghe-
burt uwen tijdt (indien ghy kont) meer
in Ridderlijcke daden als in ydele wooz-
den / alzo ghy doet. Gheduerende dese
redenien / sach de Reuse aen de fraye ge-
staltenisse van Quedragant / die hem
dochteen kloet Ridder te wesen / ende
gantsch beleest: dies hy syn granschap
wat stilde / ende zeyde hem: zekerlijc ic
zie v aen voor een vroom man / doch ghy
kont wel bemercken dat uwe stercke niet
en is te vergelijcken by de myne / ende
om zuler metter daet te bewijfen / zoo
kont ic alle beyde tzaen / ende ghy zult
ghewaer gheworden wat eere ghy

behalen zult v teghen my beproeben-
de. Dit ghezept hebbende verhieft
hy syn groote kudse / met de welcke hy
Quedragant meynde te rake: maer Daill-
lades die wat voorder van daer stondt /
ziende des Reusen meyninghe velde syn
Lancie / ende stekende syn peerdt met
sporen / raecte Argamont met zulcker
kracht / dat hy by na vanden Peerde viel
maer int voorby ryden ontfinc hy al-
zulcken slach vanden Reuse mette kud-
se / dat hy vanden peerde moest vallen
teghen synen danc. Quedragant wter
maten vergramt / meynende hem te
wreken / rende ooc op Argamont / vze-
kende syn Lancie / zonder hem eenich-
sing te beschadighen: waer van de Reu-
se trots ende hoochmoedich heel luyde
riep: Nu wel dommen Ridder / hadde
het uwen Medeghezelle niet veel beter
gheweest myn Ghevanghen te wesen /
als te verwachten zoodanighen eere als
hy behaelt heeft: indien myn Medege-
zelle / antwoorde hy / van v qualijc
ghetractert is / zoo zult ghy nu ghe-
waer worden hoe ic hen ende my zelven
zal wreken. Ende alzo Quedragant
hem weder aenviel / zo sloech hy na hem
niet de kudse / met zulcker kracht / dat
zoo hy hem gherest hadde / hy hadde
bupten alle twijffel doot gebleven / maer
hy ontfprongt / ende den slach viel op de
rechte oore van syn erghen peerdt / zoo
dat tpeerdt met syn meester daer hem
viel op syn kinne / daer hy groote sinerte
door leet / ende al hincende moest vech-
ten / ofte op vander kinne. Doen stont
Daillades op / daer Quedragant hem
grootelijc in verblipde / want hy meyn-
de dat hy al overleden was: maer hem
ziende kloetende ghezont / dochte hy wel
haest meester te werden van hemmen
vpandt / ende bespronghen hem aldus
beyde tzaen. Ende hy syn kudse quyt
zijnde sloech de hant aen syn groot turt
sweert / ende hem geensins bezeest too-
nende / dede syn beste om hem te verwee-

ren: Maer Daillades hem wat bloot
ziende / gaf hem zulcken slach op synen
helm / dat hy dien doorsloech tot opt be-
keneel waer van de Reuse meer ontfelt
was als te voren / deur dien hem tbloet
over d'ooghien liep / ende alzo het ghe-
mepnighe ghebeurt / dat een ongheluc niet
alleen en komt / alzo hy hem meynde te
wreken / ende te raken die hem ghequetst
hadde / zoo verhief hy syn Turcs weert /
ende sloech op eenen vierkanten steen /
daer Daillades achter sprong / zoo dat
tet sweert in stucken sprong / ende hem
niet als de hecht inde hant en bleef. Doē
schreuen hun de twee Ridders de victo-
rie toe / ende omringhden hem van alle
syden / hem zoo benauwende dat hy sy-
nen aessen qualijc konde verhalen: ende
hem vattende by de halskraghe / trocken
hem t'hemel vanden Hoofde. Nu zijt
ghy doot / zeyde Daillades / ten zij dat
ghy v op ende verwonnen gheeft / ende
ons belooft te doen alwat wy beghee-
ren. Doot ben ic wel / antwoorde hy /
indien ghy lieden wilt / maer niet ver-
wonnen: want die is overwonnen / die
dooz kleynherticheyt syn wterste beste
laet te doen / ende het is v lieden bekend
oft ic my zelven ghespaert hebbe zo lan-
ghe de Fortuyne my heeft willen dienē.
Ende aengaende de volbrenginghe
myer begheerten / die wil ic gheerne na
komen / op conditie myn eere daer dooz
niet ghequest en worde / ofte anders heb
ic liever de doot te sterben. Zekerlijc zep-
den d'andere / ghy spreect na behooren.
Wy zullen v v leven schencken / ende
niets van v begeren / dan dat uwe eere /
saem ende naem vermeerderē. Audient
alzo is / zeyde de Reuse / zoo zal ic ghe-
hoorzamen. Tghene dat wy begeren /
zeyden de Ridders / is dat ghy v afgo-
dich gheloofte verlaet / ende voortaan
gheloofst in Iesum Christum / ware God
ende mensche / die voor v ende ons allen
den bitteren doot ghesmaect heeft ende

ten derden daghe daer na heerlijc ver-
resen is: ende tot dit gheloofte zult ghy
uwen Zone Ardabil brengen / ende daer
na zamen trecken tot den keiser van
Constantinopolen / ende van onsent we-
ghen hem ghetroouwelijc verklaren ons
ghevecht / ende blyben voortaan syn ge-
trouwe Dienaer ende vrient als ooc den
onsen. Ghy Heeren / antwoorde de Reu-
se / ic belofte ende sweere v tselve te doen /
want ic selve van overlanghe tijdt zulc
voorzghenomen hadde. Op dese belofte
namen Daillades ende Quedragant
hem byde armen / ende alzo sp hem na
syn kasteel leydden / quam hun teghen
Almatrafe syn huy / vrouwe / die hem
hadde zien vallen / om hem aende Rid-
ders te verbidden / maer ziende datse
ghevrienden waren / vragghde sp oft hy
ter doot toe ghequest was. Neen ic / ant-
woorde hy / gheloofst sp de Heere Iesus
Christus / in wien ic geloofte ende voort-
aan ghelooven zal met alle die my be-
minnen. O Jupiter / riep de Reuse /
wat is ditte? wilt ghy zoo schandelijc v
zelven ende d'uwe bederven? myn vrou-
we / zeyde de Reuse / ghy selve zult d'eer-
ste wesen / die my daer in gheloozamen
zal / ende daer na alle die vant Eplandt
zullen v volghen / ende gheloozen aen-
den Godt die ic alnu aenbidde. Om
wat oorzaak / vragghde Almatrafe? Om
dat / zeyde hy / den strijt die teghen dese
twee Ridders ghehadt hebbe / my dooz
erbarentheyt leert / dat myn Godt
den waren Godt is / ende de onse valsche
ende leughenachtich: hier mede laet v
ghenoech wesen / zonder wyders t'on-
derzoeken. Hier mede quamen sp int
kasteel / ende hy werdt gheleydt in syn
kamer te bedde tusschen twee witte la-
kens alwaer Almatrafe (die haer der
Chirurgie verstant) syn wondē bezach /
ende die zoo neerstichlijc bezochde / dat-
se hem belooft de haest ghezont te leverē:
dies hy de twee Ridders badt hem voor

E ij

wep.

wepnich tijt te verzelschappen / ende ic zal u lieden hierentusschen doen eeren ende dienen als ghy weerdich zijt. Dit quam Vaillades ende Quedragant wel te passe / om hun te verberschen van het onghemac twelt sy zoo vele daghen op de zee gheleden hadden gheduerende het omweder / ende ontboden hunne Schippers / de welke verstaende de goede tydinghe vande victorie over Argamont / loofden ende dancte God van gantscher herten / verwondert zijnde over de vromicheyt van Quedragant ende Vaillades / de welke / ter wplen hun schip hermaect ende ghecalfatert wert / hunnen Weerdt vzaeghden waer sy Zone Adadil Camile was. Mijn Heeren / antwoorde sy / den grooten Soudaen van Aigue / zont nu onlanc in alderhaest een Edelman aen my / met besondere byebien / by de welke sy my badt dat ic en hem zepnden ende schencken zoude / om hem te maecken Lieutenant generael over ee groot heyt dat sy van nieuws oprecht / met den Soudaen van Persen / Alapen / Babilonien ende verscheden andere / hebbende voorgenomen te verberben ende t'onder te brengen de Keysers ende het gantsche Keyserryck van Constantinopelen / alsoo sy voorszeker weten dat Amadis van Gaule (een vande beste Ridder der werelt) met Esplandian sy Zone / ende een groot ghe-

tal vande principaelste Ridder van Christenryck betoobert zijn / dooz de welke Thacien ontzet werdt vanden lesten aenslach / die daer op ghemaect was. Ende dewyle desen Amadis met de syne zoo wel bewaert zijn / alzoo men voorszeker meent / het is ghewis / dat het Keyserryck lichtelijc inghenomen zal worden / ende de Keysers ghevanchelijc wech ghelepdt: twelt d'eenigh oorzaak is / dat alle de Heydensche Koningen dese groote toerustinghe maken / verhoopende hun korts by een te vinden inde haven van Tenedos in Phrygien: Alwaer is meyne dat myn Zone Camile alreede ghekomen is / met die van kleyn Asien ende ander aldaer omlyggende Volcken: Ende de reste / om de verheyt der Landen van daer sy komen moeten / zalt wel half Daghst wesen alcer sy by malkanderen zullen konnen wesen. Nu zoo en wast maer met beghin van Meerte / der halven Quedragant en Vaillades dese tydinghen verstaende / namen voorsz hun (by aldien sy hun Medeghezele in Julio niet ghevonden en hadden) na Constantinopelen te trecken / om de Keysers by te staen. Nu om niet te wijt te trecken vanden ghenen die sy zoeken / zullen wy hun aldaer by den Reuse laten / dien sy deden doopen met alle syne Hupschezin / ende zullen u verhalen wat Alquise wederbaren is / met den Ridder dien sy gelepde.

Hoe de Barcke inde welke Perion was, ghenaeamt den Ridder metter Sphere, ende Alquise, te lande quam aenden voet van een zeer schoon Eylandt, ende van avontueren die hem aldaer ontmoetten.

Het vijfde Capittel.

Ghy hebt hier booren verstaen hoe de Ridder metter Sphere ende de Jongvrouwe inde Barcke der Simmen gingen / inde welke sy acht daghen waren / sonder eenighe avontuere t'ontmoeten / maer den negghensten staende het Schip

aenden voet van een hooghe kloofse / aen de welke een kleyn weeghsken was om na boven te gaen. Alquise weeg dien aen Perion / zeggende: Heer Ridder ic bidde u op de trouwe die ghy God schuldich zijt / ende die ghy ter werelt meest bemint

hemindt / dat ghy desen wech ingaet / die
 v lepden zal tot boven op dese Steenrot-
 se / alwaer ghy een plat Landt zult vin-
 den / ende een Fonteyne int midden.
 Daer zult ghy my verwachten / zonder
 van daer te gaen / wat dat v oot over-
 komt / tot dat ghy andere tydninghe van
 my hebt / ende zijt ghedachtich de belof-
 te die ghy my ghedaen hebt. Jonckvrou-
 we / antwoorde hy / zijt verzekert dat
 ic om de doot te lyden / v ghebode niet o-
 bertreden en zal. Doen ghinc hy aen
 landt / ende lepdende syn Peerdt hy den
 toome / ginc na boven / zoo langhe dat
 hy de plepne vandt / daer Alquise hem
 van ghezept hadde. Nu zo was de Zon-
 ne onder / ende byna doncker nacht / die
 hy voor hem nam niet voorder te gaen /
 maer daer te vertoeren tot den daghe-

raet / ende al een wapening van dat hy
 midghenomen hadde / ende stelde hem
 te ruste tot smorghens vroech / ende zet-
 tende hem te Peerde / reedt tot ontrent
 den middach / ende wordt ghewaert de
 Fonteyne in zoo lustigen / ende vermaec-
 selijcken plaetse als men zoude moghen
 bedencken / ende twater spront door een
 Calomme / wt twelf buysen / op de wel-
 ke stont verheven de Figueve van eenen
 Ridder in volle wapenen / behalven den
 helm ende de hantschoenen / ende hiel in-
 de slinckie hant een Keyser's Kroone en
 inde rechte een rolle van koper vergult /
 inde welke met Latijnsche letteren ge-
 graveert stonden dese woorden: Ten tyde
 als dese Kroone int meeste perijckel zal
 wesen van haren staet / ende dat het ver-
 vaerlijc gheroep ende groot ghehuyl ver-

C iijj

zoet

zoet zal wesen, zal de bloeme der Ridder-
schap floreren, te neder vellende de op-
ghelafene verwaentheit van vele, met
het nieu verkregen sweert: Perion lag
ende herlas dicwils dese Propheetje / en
die lesende / hadde hy groote ghenoech-
te int aenschouwen der Antiquiteyt des-
ses Beeldts: want hem werdt indach-
tich dat hy voor desen syn Vader Ana-
dis hadde hooren zegghe dat aende
poorte vanden putte te Constantinopo-
len / eben alzulceers was / het welcke
ghehouden werdt voor zeker van Apo-
lidon selve ghesneden te wesen. De Rid-
der metter Sphere Aldus speculerende
op de vereenigheden aldaer zijnde / zoo
werdt hy gewaer dat twee vande Sim-
men wit de Barcke voor hem toeruste-
den een lustich pzel van groene blade-
ren / int welcke sy zulcken overbloedich-
heyt van spijs brachten / datter genoegh
was voor hem om tien oft 12 daghen hy
te leven. Terstont daer na hoorde hy
tegebyes van peerden / en ziende ront-
som / hem zach hy komen eenen gantsch
grooten Reus te peerde / hebbende in
syn handt den swaere ende sterke swijn-
spriet / ende hem volghden van verre
met ghemaec tien Mans / wel ghewa-
pent / ghelepbende eenen waghen / die
hy vier peerden voort getrocken wert /
op den welcken ghebonden en met koo-
den omwonden lach eenen ouden Man /
hebbende eenen langhen grijsen baert /
hem hanghende tot over de middel / en-
de hy hem twee Ridders in volle wape-
nen / hebbende de handen ende voeten
vast ghemaect ende ghesloten in psere
boepen endesware psers. Nu zoo en
konde de Reuse Perion niet ghewaer ge-
worden / oft hy en was noch een stuc
weerts van hem: maer zoo haest als
hy hem zach / schuddende synen spriet /
riep hy hen aen / zeggende arme Crea-
ture / wat Dubel heeft u hier gebracht /
om zoo ellendichlijc leven te eyndighen!

Om dit dreyghen en ontfelde hem geen
sing de Ridders metter Sphere / maer
vattende metter haest syn lancie / ant-
woorde hem: zekerlijc grooten boer / ghy
hebt reden my te dreyghen / ende dat doo-
het leet dat ghy van my t'ontfanghe hebt
want Christus Jesus die myn Lepdt
man is / ende niet langher en wil ghe-
henghen de tirannije / die ghy zoo vee-
jaren gheoeffent hebt / die zal my bystaen
ende kracht gheben om wrake ober u ti-
nemen van weghen de ghene die ghy to-
noech toe wreedelijc getoymenteert hebt /
ende zal u ziele zepndē den Dupvel daer
ghy terstont van sprac. De Reuse de-
se woorden hoorende / was zo ghestoort /
dat hy syn peerdt de sporen gaf om den
Ridder metter Sphere te overvallen /
maer hy hem / hem gebende zulcken ste-
ke metter Lancie inde rechte schouder /
dat hy van pijn genootzaect was synen
spriet te verlaten: Maer hy vattede met
ter haest den psere kudse / die hy hadde
hanghende aen synen zadelboom / ende
sy beyde hummen loop volbracht hebben
de wederom keerden / om by een te ko-
men / zo trat des Reusen peer in een
diepe bore ende viel zoo plompelijc on-
der synen Meester / dattet hem den hals
brac. Den Ridder metter Sphere dat
ziende / sprong metter haest vanden Peer
de ende smet hem thoost af / ende sprong
wederom te peerde: want hy hoorde de
ghene die den Ghevanghene gelepden /
roepen: verrader / verrader / ghy moet de
doot bezueren / ende gheen vlieden en
en zal u helpen. Doen liepen sy ghelijc-
kelijc op Perion / die t'allen ghelucke by
ghestaen wert van drey Ridders / hebbende
elc eenen gouden Schildt / inden welcken
een groot bloet-root Krups stondt.
Dese daer ic van sprac ziende de Par-
tuere gantsch onghelijc / van tien teghen
eenen / wilden den swaesten bystaen der
halven hun Behnen sluptende / eben al
zoo de tiene vanden Reuse den Ridder
metter

metter Sphere aenbieten/ zo reden spet
 onder/ ende int aenkomen zoo worpen
 spet dyp ter aerden/ die daer na verga-
 een op te staen. De Ridder metter Sphere/
 verwondert zijnde ober zulcken on-
 verbachte bystant/ wilde ooc laten blij-
 ken dat hy spu deel mede vande taerte
 wilde hebben/ en met hun bieren by een
 zijnde hielden hun zoo vromelijc/ datse
 ten lesten meester werden vande tiene/
 dier alle verslaghen bleven/ ende de dyp
 ghekrupste waren verwondert wie hy
 mochte wesen/ dien sy byghestaen had-
 den/ want sy en hadden noyt Ridder be-
 ter noch stoutelijcker zien verchten. Min-
 dachten sy dat hy Amadis oft Esplan-
 dian spu Zone wel mocht wesen/ maer
 daer na bedenkende dat die beroovert
 waren/ begaf hun die opinie/ ende dach-
 ten dat hy Morandel/ oft den vromen
 Frandalo wel mocht wesen/ die sy in zo-
 danighe handel wel ghezien hadden/
 maer sy en quamen in verve na niet by
 desen/ dies sy by hen quamen/ hem bid-
 dende/ dat hy hun wilde believen ende
 spuen name hun te keuen te gheben.
 Myn Heeren/ antwoorde hy/ de krup-
 ren die ghy lieden draecht/ zijnde een teet-
 ken dat ghy Christenen zijt ende de goe-
 den bystant die ic van v lieden ontfan-
 ghen hebbe/ beweghen my uwe begeerte
 te voldoen. Mynen naem (zoo langhe
 als het een Jonckvrouwe beliest die my
 hier ghezonden heeft) is den Ridder met-
 ter Sphere/ maer die my kennen/ noe-
 men my Perion van Gaule/ Zone van
 Amadis/ Koninc van groot Bretagnie.
 Zoo haest en hadde hy dit woort niet
 ghesproken/ ofte de dyp ghekrupste en
 quamen hem omhelsen/ Godt lovende
 van zoo goeden ontmoetinghe. Hoe
 zeyde Perion! hebt ghy lieden eenighe
 kennisse van my/ kennen sprac een van
 hun lieden/ ja wy zekerlijc/ want ic ben
 v na Maechschap Talanque/ Zone van
 Galaor: Broeder vanden Koninc v Da-
 der/ ende dese is Manely/ een vande ver-

maerijste Ridders der weerelt. Zeker-
 lijc zeyde Perion/ dese abontuere is voer
 my de beste die ic hadden moghen wen-
 schen: Maer ic bid v zeght my wie desen
 derden is. Myn Heere antwoorde
 Talanque/ het is de ghene die my myn
 houlyc veler/ de Koninginne Calasie/ vā-
 de welcke ghy misschien voer desen hebt
 hooren vermanen. Is dat waer zeyde
 hy zoo en hadde ic noyt ghedacht datter
 alzulcken vromicheyt in een vrouwe het-
 te zoude ghesteken hebben. Doen riep
 Talanque de Koninghinne/ ende zeyde
 hare. De vrouwe/ hier hebt ghy nu in
 uwe macht de Broeder vanden Christe
 Prince die ghy meest zyt hatende/ zoo ic
 dicwils hebben hooren zeggghen. Dit
 zeyde hy al spottende/ want sy zeyde
 dicmaels ende dat tot verscheyden plaet-
 sen/ datse meer ghehouden was in den
 Keysar Esplandian/ als in alle de men-
 schen ter weerelt: zoo om de groote eere
 en goede ciere die hy haer in Constanti-
 nopolen aenghedaen hadde/ als haer
 ghegheben hebbende eenen Man zoo
 wijs/ deughtsaem ende vol vromiche-
 den. Sy dan verstaende wie Perion
 was/ wierp haren Schildt neder/ ende
 byghende haer knien/ wilde hem de
 handen kussen. Maer Perion hief haer
 op vander aerden/ ende sprac: hoe dus/
 De vrouwe/ is dit de maniere by die
 van Californien/ datse alzo onthalen
 de ghene die sy haten om heurs Ouders
 wille? myn Heere/ antwoorde sy: de
 vrouwen zijn ghehouden de begheerte
 hunnes Mans te volbringen andersins
 zijt verzekert dat ghyt niet ontgaen en
 zoudt zonder het leven hier te laten/ ofte
 een wzeede ghevanckenisse te ghenieten.
 Dese dreyghementen werden met zul-
 ken gratie van haer ghezeght/ datse alle
 daer mede loeghen. Gheduerende dese
 koutenantie de Ghevanghene die inden
 waghen ghebonden laghen (alzo bo-
 renghezept is) kregghen middel omde
 hoorzen in stucken te snyden/ ende de
 boepert

hoepen af te doen / ende quamen na den
 Ridder metter Sphere / dewelcke tot
 den ouden Man zeyde / die voozaen quam:
 Och armen ouden Man / wat ongheluc
 is dit vooz v gheleest / twelt int leste
 uwer daghen v tot deser miserie ghe-
 bracht heeft: Hy antwoorde / Heere
 alle myn leefdaghe zal ic Godt loben en
 dancken ende vooz v bidden / die my van
 der doot verlost hebt: ende aleer ic vooz
 der spyke / bid ic v om Godts wille my
 een bede te jonnen / die v wepnich ko-
 sten zal / ende die ghy my ooc niet wep-
 gheren en zult zoud ic hopen / ghemerct
 de deught die ic aen v speure / die niet en
 kan wesen zonder zic te ontfermen over
 het lijden der armer bedructe als ic ben.
 Vader / zeyde de Ridder metter Sphere /
 al wat ghy aen my verzocht / zal v ghe-
 werden. Tghene dat ic van v begheere
 sprac de goede Man / is dat ghy my in
 vryheyt laet / ende alsins niet wijders
 en onderzoect na mynen staet: doch zoo
 veel isser af / dat ic t'renigher tijdt hier na
 ghedachtich zal wesen ende bekennen de
 vyndtschap ende welbaet die ghy my
 bewesen hebt. Zekerlijc zeyde Perion /
 aenghezien het v beliest / v vooz my zoo
 verborghente houden / ic ben des wel te
 vreden. Doen vraghe hy de twee an-
 dere / wie hun al zoo gheketent hadde /
 maer sy waren zoo flauhtertich vande
 sinerte die sy gheleden hadden / datse zoo
 terstont niet en kenden die hun aensprac /
 hoe wel sy wtghetrocken waren met Li-
 suart om hen te zoecken. Sy hadden
 noch hun Helmen op / zoo datter niet te
 verwonderen en is / al en kende Perion
 hun ooc niet / tot datse tot hun zelver
 quamen / ende als offe wt cenen droom
 ontspronghen hadden / verheffende hun-
 ne handen Na den Hemel / ende hunne
 armen wtstreckende / riepen sy met luy-
 der stemme: o Godt wat is dit! is het
 ooc zeker dat wy niet onse eyghen oogen
 zien? Dit zeggende deden sy hun Hel-
 men af / ende neycheden hun om Perions

voeten te kussen: de welcke zende de
 sy waren Languines ende Abies van
 Brlandt / twee van spne Metghezellen
 was zoo verblpdt dat hy die omhelse-
 de / zeyde tot Krupfdraghende Ridder:
 Myn vzienden / waert dat ghy wist w
 dese Edelmanns zyn / ghy zout mischijn
 myner blyfschap mede deelachtich zyn
 Doen verhaelde hy hun hoe sy tzama-
 wt groot Betagnien vertrocke waren
 ende wat aboutuere hun gheschiede
 hadde. Van dese tijdinghe waren Te-
 langue / Namely ende de Koninghinn
 van Calasien zeer verwondert: alle d
 welcke de Ridder metter Sphere brach
 inde Looberhutte: maer aleer sy dae
 quamen / zoo weet den ouden Man van
 hun secretelijc / ende schryvende op een
 vande peerden die hun Meesters verlo-
 ren hadden / reedt hy spoorlaechs wa-
 het peert loopen konde / door een Bosch
 waer van de Ridder metter Sphere be-
 gon te lachen / zeggende: Ic acht
 dat desen ouden Man meynit de Reus
 achter hem te hebben / ziet doch hoe d
 vzeese hem doet loopē / het welck ic hen
 te liever vergeven zoude / wist ic spner
 name: naer ghy lieden / zeyde hy to
 Languines ende Abies die hy hem ghe-
 weest zyt / kont my wel wt den droom
 helpen. Voozwaer antwoorde sy / wy
 kennen hem zoo wepnich als ghy want
 ghy zult verstaen / zeyde Languines / dat
 myn Metghezelle ende ic varende wt de
 Haven van Constantinopolen / alwaer
 wijt schepe ghegaen waren om v te zoe-
 ken / nautijc in Zee waren / ofte daer
 stont alzulcken tempeest op dat wy ten
 eynde van dyp weken quamen int landt
 van Palestine / niet wijt van Jassa /
 ende ghinghen aldaer aen landt om
 t Schip te doen calfaten ende weder
 versch water in te nemen / twelt ons ont-
 brac. Hier en tusschen deden wy ons
 Peerden aen landt zetten / ende reden al
 ghewapent de Contrepe bezichtigghen /
 zoo dat wy by een Fortupne quamen in

een lommerachtighe plaetse tusschen de welke liep een zeer klare Fonteyne/ vande welke wy droncken / ende wieschen ons handen ende aenzicht. Ende onsen onghelucken ons alzoo verbereschende / werden wy bespronghen van vijftien Ridderg / komende wt een dicht ghewas houts/ veel eer alst wy van doe ne hadden/wel is waer dat wy ons langhen tijt beschermiden: maer ziende dat wijt niet langher en konden houden/wa ren wy ghedwonghen de Wapenen te verlaten / ende ons op te gheven / hoe wel zulcx niet en gheschiedde zonder hunne merckelijcke schade: waer van de vijftiene bleven de vijfde aldaer de plaetse bewaren/ende wy gabe de tiene noch wercx ghenoech/ tot dat de Reuse quam die daer mit veldt doot leyt/ gheleypende op spnen waghen die daer de vlucht ghenomen heeft: maer doen hadde onsen teghenstandt een eynde/ ende werden ghevanghen ende ghekent / alzoo ghy ons ter goeder uren ghevonden hebt. Zekerlijc zepde Perion / ic en hoorde noyt van zulcken wonder / maer tbeste datter van is / is de goede wtkomste Gode lof. Nu zoo en hadden se van dien heelen dach niet gheten / ende bindende de spijse veerdich die de Simmen daer ghebracht hadden/beghonnen sy te eten/ niet zonder te beklaghen Lisuart ende hunne andere Medeghezellen die mede het onweder ghenietende waren / alzoo ghy nu verstaen zult.

Hoe het Schip daer Lisuart Florestan Parmenix ende Galvanes in waren, door tempeest ghedreven wert by de groote Stadt van Trebisonde: ende de sprake die sy hadden metten Keyser ende de Ioncvrouwen.

Het sesste Capittel.

Het onweder duerde zoo langhe dat de Schepen inde welke sy ghegaen waren die Perion wilden zoeken mal-

kanderen wt tghezicht verloren / ende zoo van den anderen schepden. Het Schip int welke waren Parmenix Galvanes / Lisuart ende Florestan/ ontkomen zijnde menigen harden stoot ende groot perijckel van Schipbrekinghe/ quam ten lesten/ door Godts ghenade / inde haven van Trebisonde/ alwaer sy bonden een Schip van Venetien / gheladen met koopmanschap verwachtende bequamen wint om na Italien te varen. De Ridderg vraegghden hun na de ghewoonte vant Landt/ende wat voor nieuwe tpdinghe daer waren. Myn Heeren zepden de kooplieden/nu onlancx hebben wy daer gezien de vresste aboutuere diemen zoude moghen bedencken Hoedanige doch/sprac Lisuart: Ic bidde v op alle beleefsthepdt ons die te verhalen / hoorz toe dan / zepde een van hun. De Keyser in syn Palleys zijnde met de Keyserinne ende syn 2 Dochters quam daer een Joncvrouwe wel ghekleedt / hebbende aenden hals eenen Schildt ende Sweert zeer rijckelijc toegherust / leydende byder handt een den schoonsten Joncheer als ic van myn leven opt zach al ghewapent in een sweert Parnas / wtghenomen thoost/ dat hy bloot hadde. Daer na verhaelde hy hem al int langhe / wat Perion van Gaule ende Alquise wederbaren was: zoo dat Lisuart ende syn Medeghezellen ghewaer werden / dat hy sprac vanden ghenen die sy zochten: ende waren verwondert wat aboutuere hem daer hadde moghen brengen: derhalven bonde sy goet ende gheraden om aen landt te gaen / ende den Keyser aen te spreken/ vanden welcken sy zekerder tpdinghen meynen te verstaen. De Ridderg maecten hun toe ten besten datse kondt/ bezonder Lisuart/die doen ter tijdt een vande schoonste Creatueren ter werelt was: ende zittende te peerde / quamen sy in de stadt ende reden na tPalleys/ alwaer

waer sy afzaten: ende voorts gaende/
quamen in een groote zale / daer de
Keysers was verzelschap met veel Ridders
ende Edelmans / int inkommen de-
de eic een hun groote eere / ende hun la-
tende voorts gaen tot by de Majesteit/
zoosprac Lisuart die voer aen ginc tot
hem aldus: Moghende Heere/de groo-
te vermaertheit ende deughtzaemheyt
uwer Majesteit over den gantschen
Aertbodem bekent / heeft my ende my-
ne Medeghezellen beweeght in v Hof te
komen / niet alleen om uwe Majesteit
na behooren alle eerbiedinghe te bewij-
sen / maer ooc verhopende eenighe tij-
dinghe te vernemen van een jonc Edel-
man die uwe Majesteit (alzo wy ver-
staen hebben) onlanc Ridders ghesla-
ghen heeft / ter begheerte van een Jonc-
vrouwe die hem hier bracht. Ende al-
zo ic voorghenomen hebbe de Ridder-
schap niet onfanghen als van spier
handt / ende dat mynen ouderom ver-
epscht meerder zake wt te richten als ic
tot noch toe ghedaen hebbe / zoo bid ic v
ootmoedelijc ons te verklaren dat uwe
Majesteit van hem bekent is / op dat
wy hem ghevonden hebbende moghen
ghenieten daer wy na staen ende alder-
meest om wenschen. De Keysers zijnde
een Prince zeer beleest ende ghespraec-
zaem / antwoorde Lisuart / dat hy ende
syn ghezelschap hem willekom was: en-
de aengaende den nieuwen Ridder die
ghy zoect / zijt verzekert myn vrienden/
dat ic alnu gheen tijdinghen van hem
en weet / welc my leet is: want ic be-
minne hem ende houde zo veel van hem
als van yemant die ic weet om de groo-
te beghintelen van Ridderchap die ic
aen hem ghezien hebbe: ende aengaen-
de synen staet / is hy my onbekent / want
hy vertroc wt dit Hof zoo abontuerlijc/
dat als ichter om dencke / het my eenen
droom dinc wesen. Heere sprac Lisuart/
si verklare v dat hy is de Zone vanden

vromen Amadis van Gaule / Koninck
van groot Bytanien / ende der schoone
Orlane. Och zepde de Keysers / ghy ver-
trekt my wonders / dat hy die ic Ridder-
gheslaghen hebbe de Zone is van den
vermaerste Prince der weerelt. Wy
mynder trouwe / ic en hadde noyt men-
sche liever wederom by my als hem/
ende zoo ic hem noch eens alhier kan
kryghen / ic zal hem doen betalen de kle-
ne beleestheyt die hyte my waerts ghe-
bruyt heeft / hem zoo verborghen hou-
dende. Ende Lisuart scherpeijc be-
zien de zepde hy: Ic gheloove dat hy van v
Maeghschap is / want ghy ghelijct hem
gantsch wel. Heere / antwoorde Li-
suart / nademael het Godt belieft heeft
my zoodanich te maken / dat ic my niet
en hoore te schamen daer ic van komen
ben / zoo en ben ic niet van meyninghe
my wyders bekent te maken. De Keysers
en vraghe hem niet voorder / maer
dede de Hertoghe de la Foute by hem
komen / ende beval hem Lisuart met
v andere Ridders te brengen by de Keysers-
sinne / ende syner Dochter Gicelerie
te zeggen datse hun alle eere zoude aen-
doen die sy vermocht byzonder aen Li-
suart / want sy quamen haren Ridder
zoeken. De Hertoghe dan / volghen-
de des Keysers bevel / nam Lisuart by-
der handt / ende hy by de Keysersinne
komende / kuste haer de handen / ende sy
omhelsde hem / zeggende / zijt wel-
kom met v ghezelschap. Ende Lisuart
ziende de Princessen Enlorie ende Gi-
celerie / bewees hun groote eerbiedinghe/
ende de Hertoghe de la Foute zepde hun
tgene de Keysers hem belast hadde. Voor-
zeker zepde Gicelerie / myn Heer Va-
der heeft goede reden my te ghebie-
den dat ic desen Joncheer wel tractere / want
neffens dat hy een vande schoonste is
die ic opt zacht / zoo achte ic dat hy van
grooter afkomste is / immer en zacht ic
noyt mensche die mynen Ridder beter
ghelijct

ghelijet als hy het my veroorzaecken
zal van te ghewilligher het bevel te vol-
brenghen. Hierom myn Joncheer/spyac
sp tot Lisuart / ic bid v op trouwe my
de vrientschap te doen/ende zeggen my/
wie hy is die ghy zoekt / ende ons niet
en wilde aenspreken/want wy hem ooc
baden. Gheduerende dese woorden was
de Liefde inde weer / die niemant en
spaert noch en viert/ende doorszoot zoo
wel het hart van Onolorie als van Li-
suart met ghelijcken schicht / waer van
d'ooghen (boden des herten) ten deelen
remiddeerden/ ende malkanderen door
een vriendelijc ghezicht zochten te con-
centeren: het welcke Lisuart zocht te be-
decken/ zegghende tot Gyclerie: Me-
vrouw de Ridder daer ghy na vraecht/
is Zone vanden Koninc Amadis van
Gaule/ ende is ghenaeemt Perion. Meer
v van hem te zeggen/ waer te vergeefs/
want de vromicheyt van syn Vader/ die
al de weerelt door bekent is / houdt sy-
nen Zone ghenoech voor recomman-
deert/ als ooc de beghintfelen alreede
hy hem bewesen. Goede Heere/ vraecht
de Onolorie / heeft v lieden anders niet
beweeght in dit hof te komen / als om
hem te zoeken? Neent/ Mevrouw/
antwoorde hy tot noch toe niet / maer
ic bemercke datter voortaan wel meer
oorzaecken zich presenteren zullen indie
ghy die tot uwen dienst begheert aen te
nemen. Onolorie bedante hem hoo-
gelijc/ ende om haer te bedetlijcker te
houden/ zepde sy: Doorwaer ghy lieden
zijt wel bedacht gheweest herwaerts
over te komen om haest tydinghe van
hem te hebben: want de Joncvrou die
hem hier bracht / is hier te hobe zeer lief-
ghetal ende vry/ende sy en zal niet lan-
ghe van hier blijven: ende zult alsdan
konnen vernemen waer hy gebleven is.
Dat zepde Onolorie / ende Lisuart te
langhet hy daer te moghen behouden.
By Onolorie was ghezet en Guillame/

de Dochter vanden Hertoghe van Oz-
telleise / die ghemerc hadde ghenomen
opt ghelaet ende wesen van dese twee
Ghelieven / dus sy wel twijffelde wat-
ter gaens was / ende om hun lieden te
behaghen / spyac sy tot Onolorie: Me-
vrouw/ zonder v ongheraden duncken
(om v Suster niet te misgunnen haren
nieuwen Ridder) desen Edelman voor
v aen te nemen/ alzo hy opweghe is de
wapenen te aenbeerde/ na dat ic versta:
ende gheloof my dat ic dit niet en zegghe
zonder oorzaak want het is reden / dat
zoodanighen fraepen Joncheer dienaar
sy van alzulcken schoonen Princesse als
ghy zijt. Over dese woorden werdt de
Princesse wat schaemroot / twelc hare
schoonheyt vermeerderde/ ende gaf Li-
suart met eenen moet ende couragie om
Guillame te antwoorden: Mevrouw
ic bedanke v hooghelijc vande deught
die ghy my jont / maer alzo ic alsnoch
niet veel en ben / ende noch niet wtghe-
recht en hebbe / weerdich gheacht wor-
den voor alzulcken Princesse / zoo sy het
verre van my/ dat ic my hare Dienaar
te wesen zoude willen toeschrijven: doch
zoo het haer liefde wt zonderlinghe
gratie my voor alzulc eenen aentenemē/
ic zoude my houden voor de gheluckich-
ste der weerelt. Zekerlijc ja ic / zepde
Onolorie/ende van nu aen is zult myn
begheeren / ende bidder v om. Lisuart
viel met d'eene kinnē op d'aerde/en kuste
haer de handen tot een beghintfel van
dienstbaerhepdt. Hier over quam de
Keysar binnen / de welcke na dat hy lan-
ghe met de Vrouwen ghekout hadde/
eenen Hofmeester dede komen / dien hy
beval dese Edelmanns te logheren in een
vande beste kamers van syn Paleys.
Daer na tijdt zijnde om het Abontmael
te houden / liet hyse halen / ende ten be-
sten tracteren dat hen doemlyc was / tot
dat men te ruste ghinc. Maer de ruste
die Lisuart hadde was luttel/ want hy

D ij

den

den heelen nacht niet en dede als zuchten/ denckende om de ghene die hem tot haren Dienaer aenghenomen hadde/ hem houdende des onweerdich niet te ghenstaende de verzekeringe van Onolorie. Hierom na dat hy langhen tijdt hem hadde ghekeert ende ghewend/ verschepden Fantaspen int hooft hebbende/ sprac hy ten lesten tot hem zelven: Och ongheluckighen Lisuart / wat zal dijns ghewerden! mepnt ghy te gheraken aen tghene daer de verdiensten ende nymme seften ws Vaders / ja zelfs niet die van u Groot vader Amadis ghehoeghaem en zouden wesen? ende ghy noch maer een jonc prince zijnde/ en alsnoch geë Ridder/ mepnt meer wt te rechen als sy opt hebben derren bestaen. Neen / neen / ghy zijt verdwaelt / bedwinght u zelven / en houdt u achterwaerts/ alhier ghy dieper in desen doolhof tredet. Terstont daer na veranderende sy booznemē/ niet wetende waer toe hy hem keeren oft wenden wilde/ vondt hy hem zelven zeer beanght doch niet in meerder pijn als de Princesse Onolorie van haerder syde: die den gantschen nacht niet en dede als verzuchten/ hebbende ghestadelijc booz ooghen de groote schoonheyt van haren beminden/ om wiens wille sy eenen brant inwendich ghevoelde/ die sy onghewoon was/ ende haer veroorzaecte den quale die sy niet wtspreken en konde. Indusdaniger boeghen waren dese twee Ghelieven ghetracteert tot tanderdaechs smogghens / dat Lisuart / om sy behaech wederom wtzijnde hem zoo fraep toemaecte als hy konde / ghelpt oot dedet Parmenier/ Galvanes ende Florestan: de welke verstaen hebbende dat de Vrouwen na de kercke gegaen waren/ ghinghen die vinden: ende alzo sy lieden inde Capelle quamen / zaghen sy Onolorie zo oerlijc toegemaect datter scheen eenighe Godelijcke schoonheyt by haer

te wesen. Sy hadde op haer blondt ende gout gheel hapt / eenen krans van groote kostelijcke Peerlen/ en daer over eenen synen doer ofte super van blees ghelaffetas / haer zoo wel voeghende/ dattet wonder was. Heel by haer zat op haer knien Gyzelerie / die haer zoo na quam in alles / dat alle partyschap aen de syde ghestelt/ datmen qualijc konde oordeelen wie van twee de Natuere de jonstichste hadde gheweest / ende een weynich ter syden waren Guillame ende de Brideline/ ende veel meer Edelvrouwen ende Joncvrouwen. Maer die als doen Florestan ende Galvanes ghevraecht hadde wat hun van dese docht / ontwijffelijc Florestan zoudet ghehouden hebben met Guillame / duerdien hy haer beminde: ende Galvanes met Brideline/ liever als met de twee Princesse/ hoe wel om de waerheyt zeggen groot gheschil tusschen hun lieden was: Nu gheef ic u te bedencken wat een devotie dese Ridders hadden: boozwaer alle humane ghebeden ende beloften strecken sic tot de ghene/ die na hun goetduncken/ alleen macht hadden om hun int levē te behouden ofte de doot aen te jaghen: ende wenschten dese plaetse hun Paradijs te wesen / zoo wanneer de Godinnen die sy lieden inden gheest aenbaden / elc hun ghebet ende verzoet hadden willen verhooren. Ende alzo sy aldus mediterende waren / de Priester synen dienst ghedaen hebbende / stont de Keyser op/ dies Lisuart ende sy Medeghezellen met groote eerbiedinghe goeden dach wenschten/ ende van daer ghinghen sy na de zale / alwaer de tafelen ghedect werden om te gacn eten.

Hoe een vreemde Joncvrouwe int Hof vanden Keyser van Trebifonde quam, verzoekende een bede aende Princesse Onolorie, die sy haer te haest consenteerde, ende daer na berou van hadde.

Het

Het sevendende Capittel.

Alzo dit Edel Ghezelschap van Heeren ende Vrouwen vrolijk waren ende goede chiere maecten / ist als de Instrumenten begonden te spelen / int afgaen vande tafelen / om te dansen / zoo quam daer een Joncvrou zeer lanc van stature / ende zoo schoon / datter wonder was haer t'aenzien. Sy was ghekleedt in blanc Satyn ghesneden ende tsamen ghehecht met gouden knoppen / ende groote Orientale ghesteenten: op haer hooft hadde sy eenen krans met bloemen verciert / daer onder zich vertoonden haer blond ende delicaet hant / zoo schoon blinkende / dat zoedaghen schoonheden ghenoechzaam waren om tjaerwaerts te trecken therste des kloecsten ende volmaecsten man der weereit. Reffens haer waren twee oude Mannen / hebbende de baerden tot aen de riemen gevlochten met syde koozdekens: ende achter haer dyp Ridderg in volle Harnas. Dese Joncvrouwe wel ghemaniert / zijnde vooz den Keeser / viel op haer knien / om hem de handen te kussen: maer de Keeser haer ziende zoo kostelijc toeghemactt ende verzel-schap / hief haer beleefdelijc op / vraghende wat haer begheeren was. Heere zepde sy ic bidde v vziendelijc my gehooz te verleenen / ende my behulpzaam te wesen int ghene ic met oormoet aen v verzoeker. Zeer gheerne / sprac de Keeser. Heer Keeser / zepde sy / de vermaert-hepdt ulwer deught ende goedertieren-hepdt / hebben my de vymoedichepdt ghegheven / om wt myn landt te komen alhier in v hof / om hulpe ende remedie te verzoeker tot een zake daer my gansch veel aenghelegen is: ende alzo niemant bystant ghewepghert en is diet aen uwe Majesteit verzoekt heeft (na dat ic verstaen hebbe) / zoo en verhope ic ooc niet d'eerste te wesen die ongetroost van hier

zal schepden. Meen ghy voozwaer / sprac de Keeser / dies meught ghy vzelijc verzoeken ende ic zal die na myn vermo-ghen volbrenghen. De Joncvrouwe bedante hem zeer ootmoedelijc. Myn Heere / zepde sy / dewyle ghy my zoo veel ghenade doet / zo laet my toe dat ic Mevrouw Onlorie uwe dochter een bede verzoeker / ende begheert ghy datse my die consentere. Joncvrouwe antwoorde de de Keeser / ic wil dat myn Dochter t'uwerts niet minder liberael ende jonstich en zy als ic / ende meyne dat ghy haer ooc alzo bevinden zult. Met dese woorden keerde sy haer tot de Princesse Onlorie / ende met een ootmoedich wesen sprac sy tot haer: Hoogheboorene edele Princesse / ic bidde v ootmoedelijc my niet qualijc af te nemen / dat ic my tot v wende (als tot de schoonste ende beleefste die heden ten daghe op der Aerden is) om my een bede te jommen / die v wepnich kost / ende my nochtans zoo na gaet / datter myn leven aen is hanghende. De Princesse die den wille des Keesers verstaen hadde / antwoorde haer: Joncvrouwe vziendume / ghy en zult niet ghewepghert worden van alles dat in mynder macht is. Voorzeker zepde sy / ic en hebbe ooc niet anders verwacht: zoo en refterter nu anders niet dan dat ghy dien jonghen Edelman die daer by v.l. is zittende bidde dat hy alleen zonder eenich vertoev my volgeter plaetse daer ic hem ghelepden zal / verzeiert zijnde dat hy doen zal al wat ghy hem zult ghebieiden. Onlorie ghewaer werdende datse / met zoo lichte te belovē / zouden moeten verlaten den ghenen die sy lieft hadde / ende gaerne langher by haer behouden hadde / bleef haer zitten bedenckende / ende om zulcx te beletten / zepde sy tot de Joncvrouwe: Om de waerhepdt te zegghe / hy is zoo onlanc by myn Vader de Keeser ghekomen / ende ic heb hen zoo wepnighe vziendtschap

bewe.

belwesen / dat hy goede oorzake heeft my
zulcx ontzegghen: Maer begheert ghy
zelve zulcx aen hem / ende hy en zalt u
misschien niet wepgheren. Mengaende
van my / ic en hebbe gheene macht over
hem / om hem te ghebieden. Maer Li-
suart willende ter contrarien laten blij-
ken / stondt terstont op / ende vallende
voor haer neer d'ee knie op d'aerde / sprac
tot haer : Mevrouw aenghezien ghy
dese Jonchvrouwe een bede ghekonse-
teert hebt / zoo zal u believen my ooc ee-
ne raccoyderen. Zeer gheerne Edel Hee-
re / antwoorde sp. Zoo bidde ic u van
Mevrouw / zegde hy / dese Jonchvou-
we / te believen in tghene sp verzoect / en
my te bevelen dat ic haer volghen: Ono-
lorieziende dat syt niet outgaen en kon-
de / antwoorde hem : Gaet dan / ende
Godt wil u ghelepyden. Lisuart be-
dante haer ootmoedelijc / zeggende
voorts tot de Jonchvrouwe dat hy veer-
dich was om te peerde te zitten alst haer
beliefde . Zoo zalt dan terstont wesen /
zegde sp. Ende niemende sp beyde oozlof
aen die vant Hof / vertroocken sy terstont
ende sy en waren naulijcx wt de stadt /
ofte daer en quam een Schildtknecht by
den Keyscr ende zegde hem : alder ghe-
dachtichste Heere / de Hertoghe van
Dardarie heeft de neer laghe teghen
de Koninc van Breigne / die hem ende
de spne zoo sterc belegert heeft inde
Stadt van Rutuske / datse die zullen
moeten opghen / ten zij uwe Maje-
steit hem dadelijc ontzet doet. Dese nieu-
maren selde tgheseele Hof in roerz / en
den Hertoghe van Oytileuse wert ter-
stont belast dat hy oplichten zoude tien
dusent Ruyters ende twintich dusent
Doerbolcx / om in alderhaest de beleghe-
ringhe opte lichten : het welc de Hertog-
he terstont wel ende wiffelijc bezoch-
de. Hierentusschen Parmenir / Flore-
stan ende Galvanes / de Metgezellen
van Lisuart verwachende spn weder-

komste / wilden meer van desen aen-
slach wesen / ende baden de Keyscr hun-
te verklaren den oozspronc van dese ooz-
loghe tusschen hem ende spnen Vpande-
My Vrienden / antwoorde de Keyscr
hy is teghen my opghestaen / ende heeft
my niet gheweldt ende verraderijc af-
ghenomen de Steden van Breigne ende
Teredie / ende zoudet noch ergher ma-
ken / die't hem toeliet. Heere zegde Flo-
restan / om uwe Majesteit dienste te
doen / zoo zullen ic ende myn Medeghe-
zellen dese repse mede aennemen ende
ons voeghen na dat u Lieutenant on-
zal willen ghebruycken. Waer over de
Keyscr hun hooghlijcx bedante : Maer
alcer sp vertroocken / zoo bezocht sp hun-
ne Meestercken : ende Florestan hem
voeghende by Onolorie die niet Gui-
liame sprac / zegde hy haer : Mevrouw
verwachende de wederkomste van
Joncheer Lisuart / zoo zal ic in dese ooz-
loghe trecken (indient u beliest) als u
Ridder : op conditie nochtans dat hy ge-
keert zijnde / ghy my ontslaen zult om te
wese Ridder van Mevrouw Giliame /
dewelcke ic toekome / hierentussche zal ic
haer myn hert te pande laten / om daer-
mede te leven na haer believen. Met de-
se woorden werden sy lachende : maer
alzo de Keyscrinne ten aanganc quam /
zoo en zegde Onolorie niet anders / dan
wenschte datse alle niet ghezontheydt
haest mochten wederkeeren. Hieren-
tusschen sprac Galvanes met Bideluie /
zeggende met een zonderlingh affectie :
Mevrouw ghebiedt my ooc dat ic my
in desen aenslach mach ghebruycken als
u alleen toekomende / op dat ic ws ghe-
denckende / uwe Vpanden te lichter-
mach overwinne. Doorze ker antwoor-
de sp / dit verzoect en is u niet ghewep-
ghert / het is wel myn begheeren / ende
bidder u zelve om : ende treckende eenen
kostelijcken rinc van haer handt / schone
hem den zelden / tot bevestinghe hung
ver.

verbondts. Zekerlijc de ghenoechte die
syn namen aldus tsamen koutende/zoude
langher gheduerct hebben/maer daer
quam eenen dwerch int Hof/300 mis-
maect als men zoude moghen afbeelden/
de welcke zonder eenighe eerbiedinghe
ofte aenzien des Keysers ofte iemandt
anders/hem presenteerde eenen brief/
bezegelt met zevenentseftich zeghelen/die
voor alle tgheselschap gheopent ende ge-
lesen werdt/inhoudende als volght.

Melie Overste van alle Waerzeghsters,
Vyandinne des Christen gheloofs, ende
yverich om van daghe te daghe te voor-
derende Wet onser Goden: Ghy Keyser
van Trebifonde zult weten dat in korten
tijdt Constantinopolen beleeghert zal
werden van zevenentseftich Heydensche
Vorsten, alwaer ic zelfs ooc in Persoone
zal wesen, om de ghenoechte te hebben
van die te zien branden, als ooc den Boof-
wicht dieze bezit, ende den ghenen, daer
gheheel Christenrijc alle hun hope op stelt
ende hun toevlucht meynden te hebben:
Maer het zal wel anders gaen, want de ge-
ne die v Dochter hem ghelevert heeft,
heefden in mynder macht ghestelt, ende
zal zoo wel bewaert worden, dat syn
Grootvader Amadis, noch ooc Esplan-
dian syn Vader, alwarensse ontoovert
gheenen middel en zullen hebben hem
rontzetten. Ende dit alles en is noch
niet te bedieden, by tghene ic noch voor-
genomen hebbe te doen: Want ic hope
illenskens de reste van v liede hebben, om
nynen wille met v lieden te doen, be-
linghende voorts tghemeyne volc dat
e hun tot onser Wet ende gheloove zul-
en begheven, tzij met danc oft ondanc,
hier aen en hebt ghy niet eens te twijffe-
en, want zulcx zal alles lichtelijc ghe-
chieden.

De Keysers ende tgantsche Hof waren
gantsch ontstelt over dese droeve tydin-
te/ bemerckende dat desen ontzegghe brief
voor ghelwis by Melie de Waerzegh-

ster gheschreven was / ende haren ze-
ghel mede onder d'andere daer aefhingh/
inden welcken ghedruet stondt een vrou-
we met een bloot Sweert inde handt/
ende een kruys aende voeten. Ende
tghene vele hunder meest bedroefde /
was tberlies van Lisuart / die ouder-
schijn van ghetrouwicheydt / blydelijc
na syn doot ghinc / alwaer hem de
vzeemde Joncvrouwe lepdde. Waer
van de Princesse Onolorie haer zoo ont-
stelde / datse alleen zijnde / op een bedde
viel / ende maecte den meesten rou die-
men zoude mogen bedencken/ zegghe-
de mit vele sware zuchten en kermense
O Heere der gantscher Weerelt / hoe
hebet v beliest te ghehenghen dat ic al-
leen d'oorzake zij van alle tquaet ende
ongheluc dat de Christenheyt zoude o-
verkomen? Ach wzeede doot/ toevlucht
ende vriendinne der bedruete / hoe kont
ghy lyden dat ic een ure int leven blijve/
daer ic in myn zelven gheboele tgroot on-
gheluc dat zoo vele perzoonen is naken-
de? Dese woorden gheepndicht hebben
de quam Gyliane ten aanganc/ de wel-
cke ten deele wetende hare gheneghent-
heden/vzeesde voor ergher/ al zoo sy die-
wils van haer zelven was: derhalven
nam syse in heur armen/om heur te ber-
troosten / zegghende: Mevrouw ic en
hadde noyt ghemeynt dat ghy zoo kleyn
moedich zoudet gheweest hebben / ende
verwondere my dat ghy zoo veel ghe-
loofs geeft het schrijven van een valsche
Tooveresse / die hatich ende een vyan-
dinne is van alle deughden ende vrome
perzoonen. Meynt ghy dat Godt de
Heere (die de goetheydt selve is) zal toe-
laten tberderf van een zoo schoonen
Joncheer als daer is uwen Ridder als
ooc den onderganc vant H. Christen
gheloove / en gheloofte zulcx niet/ten zijn
maer beuselen: ende ic bidde v/ en quelt
v zelven niet voor ghy en hebt oorzaak
ende reden. Och zepde Onolorie / de
vzeese

byese die ic hebbe/maect myn hert alzo
benaut : Godt gheue dat v zegghe
waerachtigher zij / als tghene dat ic
dencke/want ic byese booz ergher. Me-
vrouw byac Gyliane/hoe ghy groeter
Prinseffe zijt / hoe ghy met een kloeker
ghemoet behoordet te wederstaen de te-
ghenspoeden deser werelt / meer als de
ghemeyne dochters oft slechte vrouwe/
dien de kloecmoedicheydt ende stantba-
sticheyt zoo ghemeyn niet en is. Hier-
om hebt moeet ende couragie/want indie
de byeuen van Melie zoodanich zijn als
icse achte / ghy zoudet dooz geblameert
worden/doende zoo als ghy doet / ende
daer na zelfs leetwesen daer van hebben.
Gyliane byocht zoo vele te weeghe met
dese ende dierghelijcke vermannighen
ende vertroostinghen meer / datse hare
byoefheyt matichde / ende haer zoo zeer
daer in niet en quelde. Hierentusschen

raecht slaechde de Keysar om een Heer
gher op te rechten / tot ontzet ende te
standt van Constantinopolen / maer ic
werdt wtghefelt tot de wederkomme
vanden Hertoghe van Ortilense/die da-
zelven dach vertroc / ende spoepde hem
zoo overweghe / dat hy nederfloech
een dachreys na byde stadt van Nut-
ke. De koninc van Breigne hier va-
ghewaerschout zijnde/byac synen leghe-
op/ende nemende met hem vijftien du-
sent Ruyters/ en twintichdusent Bo-
volcx/troc hy na den Hertoghe toe om
hem te slaen. Dardarie die beleghe
was/de tydinge oec verstaen hebbende
en de Stadt van goet Garisoen voo-
zien hebbende/volghde den Wyandt va-
achter / zoo wel om hem syn victalie
beletten / als om mede inde batalie
wesen/by zoo verre hy die den Hertog
van Ortilense presenteerde.

Hoe de Hertoghe van Ortilense slach leverde den Koninc van Breigne, ende wat daer
ghebeurde.

Het achtste Capittel.

DE Hertoghe van Ortilense troc met
syn Heer zoo verre te landwaert in/
den koninc van Breigne te ghemoete /
datse dooz huue Spien versonden etc.

anders voornemen/twelc was malhan-
deren t'ontmoeten ende slach te leveren
Om deser oorzaak hadde de koninc van
Breigne het leghe ghelicht/ende quan-
me

niet alderhaest spnen Wyant te ghemoet:
de welcke niet willende verrast noch om-
cinghelt wesen/ordonneerde spn heyr in
dusdanigher manieren. Florestan ende
Galvanes gaf hy den voortocht niet
vierdusent Mans te Peerde/ende acht
dusent Doetvolcx. De Batalie behiel
hy voer hem ende de Grave van Alla-
stie / een edel Ridder / met dyp dusent
Peerden ende ses dusent wighelesen
Soldaten / latende den achtertocht van
dyp dusent kloetche Ruyters ende ooc ses
dusent aventuriers / onder tghelapde
van Parmenir ende Alarin van Orti-
liane spn Zone / die de Keyser Ridder ge-
slaghen hadde sdaechs te voren / als hy
van hem oozlof nam. In dusdanighe
ordonnantie trocken spniet ghemac na
den koninc van Baigne / die spn heyr
ooc in dyp hoopen bedeylt hadde. Den
eersten ghelepdde Groter spn Zone / den
tweedden hy zelve / ende den derden de
Grave van Alinghen / ende quamen lo-
geren op twee mylen na by een dorp / al
waer de Hertoghe nedergheslagen was:
ende houdende den gantschen nacht goe-
de wacht / hielen sy hun aen weder syden
sil / tot tanderdaechs smorgens vzoerch
datse op trocken. De koninc ontboot
den Hertoghe by een Trompetter / dat
hy zoude ghewaer worden / aleert mid-
dach waer / de dwaesheyt die hy ghedaen
hadde hem te komen zoeken. De
Trompetter quam in sy pants Legher /
recht als den Oversten doende was int
midden vande spne / hun vermanende
al te zamen ende elc byzonder wat elc te
doene stont : ende om hun te beter moet
ende couragie te gheben / gaf hy hun te
kennen de verraderije des konincs / de
welcke meynedich zijnde / was daerenbo-
de opghestaen teghen spnen Oversten en
wettighen Heere : Maer zoo haest als
hy den Trompetstagher zach / spn com-
missie verstaen hebbende / zandt hy hem
terstont wederom met dese antwoorde.

Trompetter zeght v Meester / dat in-
diender zoo veel trouwept by hem waer /
als hy wel vol is van opgeblasentheyt
ende vermetelheyt / dat ic hem zoude
houden voer een vande vroomste Rid-
ders ter weert : maer alzo het hem
onmoghelijc is zic t'ontschuldighen van
spn verraderije aenghevanghen teghen
spnen natuerlijcken Prince / ic ben spniet
dreyghens zoo wel gherust / dat ic hem
teghen die ure die hy ontbiedt in myn
ghewelt zal hebben. Florestan was
daer teghenwoordich / als de Hertoghe
dese antwoorde gaf / ende alzo de Trom-
petter meynde te keeren / zoo riep hy
hem / ende zepde : Trompetter zeght
v Meester / dat zoo de Hertoghe ghe-
zint hadde gheweest als ic ben / dat
hy hem gheen antwoorde en zoude
ghegheben hebben : want een perzoon
betichticht van verraderije als hy is / en
is niet weerdich dat hem een zoodani-
ghen vromen Man antwoorde : Ende
indien hy vraeght wat ic voer een ben /
zeght hem datme my noemt Florestan /
een vzeemt Ridder / wel ghemoet om
hem desen dagh thoost te klieven / zijnde
doodt byandt van alzulcke Boosdaders
als hy is. De Trompetter antwoorde
de / dat hyt doen zoude / ende lettede op
de kleedinghe die Florestan aen hadde /
namentlijc op den Wapenroc van Pe-
nels blau / met goude bloemen bezaept.
Ende hy spoepde hem wederom na den
koninc / den welken hy getroulijc boot-
schappe al wat hem belast was / waer
voer hy zo gestoot was / dat hy spn Zo-
ne ontboot terstont voert te trecken met
de voortocht / en hepde de Heeren qua-
me zo na malkanderé / als den loop van
een lancie mocht bedraghen. Doen zont
Groter een Heraut aen Florestan / die
voer de handt quam om te hooren wat
hy segghen wilde. Heere / zepde de He-
raut / d'Overste des voortochts Gro-
ter / de Zone vanden koninc van Baigne /

ghe/zoude gheerne verzoeken oster in v
 zoo veel vromichedts is / als wel sma-
 dighe woorden / derhalven is syn be-
 gheeren aleer de Batalie aengaet / lijf om
 lijf met v te verchten. Syn vriendt / ant-
 woortde Florestan / dat hy dan syn volc
 ophoude ghelijc ic dese ooc zal doen stil-
 staen / ende dat hy kome / zoo't hem goet.
 dunct / zoeken dat hy (misschien) niet
 gheerne vinden en zoude. De Heraut en
 vertoefde niet langhe om Gzoter zulcx
 te zegghen / dies Florestan van eener sy-
 de ende Gzoter van d'ander syde qua-
 men wt hunne quartieren / ende vellen-
 de hunne Lancien / quetste Gzoter Flo-
 restans Peert inde schouder: maer Flo-
 restan trefte hem zo gheweldelijc / dat hy
 hem synen Schildt ende Harnas door-
 stac en het pfer tusschen de ribben quam /
 zoo dat hy van pijn ter aerden viel. En
 alzo hy synen loop voleyndt hebbende /
 meynde metten Peerde te keeren / om
 syn ghevecht te eyndighen / zoo ontzont
 hem tpeerdt / door de quetsuere / tusschen
 de beenen / zoo dat hy hem te voete vont /
 ende slaende de handt aent sweert / quam
 hy na Gzoter toe / die ooc opghestaen
 was / ende begonnen eruen sellen ende
 periculousen frijt / want sy waren be-
 de Ridder van grooter couragie / zoo
 dat Gzoter spotswijse tot Florestan
 zeyde / zoolupde dattet vele honden hoo-
 ren: Doorwaer ghy Ridder mette Bloe-
 men / indien het ongheluc my zoo met-
 tensweerde tegen wilt / alst nietter Lan-
 cie ghedaen heeft / zoo en zal ic desen dach
 gheen eere noch victorie behalen. Ende
 desen naem behaeghe Florestan zoo
 wel / dat hy langhen tijdt daer na / hem
 niet dien naem alzo liet noemen. Hy en
 gaf hem daerop geen antwoorde / maer
 synen Schildt vast voor hem houdende /
 dede hy syn beste om synen Wyandt te
 verwinnen: maer na goep groete / goe-
 de antwoorde / zoo dat hem elc een ver-
 wonderde / dat syt beyde zoo langhe kon-

den herberen. Gzoter schaemde hem da-
 synen vyant hem zoo langhe weder stont
 dies hy syn sweert verhieft met beyde spr-
 handen / en meynde Florestan met alden
 macht te treffen daer hy hem blootzacht
 ende ten wars Florestan dien met synen
 Schildt afgheschut hadde / hy was in pe-
 rijckel van aldaer syn leuen gheeyndich-
 te hebben: maer alzo Gzoter syn sweert
 meynde wt te trecken daer het diep in-
 ghegaen was / zoo gaf Florestan hem
 tot wederwzake een zoolwaren slach /
 ende quetsuere opt hooft / dat hy doodt
 ter aerden viel / het bloet hem over het
 aenzicht loopende. De Waignoisers
 dit ziende / quamen met ghebogen hooft
 den teghen hunne vyanden / zoo dat bey-
 de de Leghers malhanderen ontmoet-
 ten / just als Florestan weder te peerde
 was / ende den strydt ginc zoo ghewel-
 dich aen / datter aen beyde syden meer
 als dusent op de plaetse bleven. In desen
 eersten aenbal / Galbanes ende een
 van des Konincs Neben braken hun
 Lancien / maer Galbanes dyucte hem
 de Lancie dwers door 't lichaem. De
 Koninc die Lepdtsman vande Batalie
 was / ziende synen voortocht in perijckel
 ende bereyt om de vlucht te nemen / quam
 hy hun te hulpe / ghelijc ooc dede de Her-
 toghe van Ortilense / ende ooc mede bey-
 de de achtertochten. Daer zachmen
 menich vroom Ridder ter aerden wer-
 pen / ende zulcken menichte vant voort-
 volc ghequest ende doodt / dat het becr-
 lijc omzeten was. Galbanes / Florestan
 ende Parnier boeghen hun van rye
 tot rye / vernielende ende dootslaende
 al wat hun ontmoette. De Hertoghe
 van Ortilense met syn Zone en waren
 daerentusschen niet lebich / maer queten
 hun gheweldichlijc. De Koninc van
 Waigne / met de Grave van Alinghen /
 oberste van syn achtertocht / lieten ooc
 wel blycken datse niet lam en ware. De
 Grave van Alastre ontmoette de Zone
 des

des Graven van Alingen/ dien hy met eenen steet der Lancie spnen gheest dede geve. Het welc de Vader ziende/ met tien van syn Ruyters overbielen alzo de Grave/ datse hem ter Aerden wierpen: maer Florestan met eenen hoop hielpen hem weder te peerde/ doch niet zonder groote moordt/ want daer en was geen plaetse daer meerder bloetstortinghe geschiedde van wedersteden als daer. De Grave van Alingen gaf Florestan alzulcken slach/ dat hem twee wt d'ogen docht springe: maer hy en bleef hem niet langhe schuldbich/ want met eenen Heyz hamer smeet hy hem al verdooft ter aerden. Doen quamen des Konincs vā Bzeignens volc hem haestelijc te hulpe/ ende des Hertogen van Oztilensens volc/ om hem te vanghen. Doen verhieftic den strijt veel herder/ zo dat de Peerden tot over den Hoef int bloet ghingen. Ende alzo dese twee Heyzlegers trachteden na de victorie: De Hertoghe van Dardarie die de gantsche nacht met syn volc ghevolght hadde de Koninc van Bzeigne/ ziende synen slach schoon/ viel him van ter spden aen/ ende leberde hun zulcken Marim/ datse van eerst af/ den moet verloren gaven. Nu zoo was de Koninc van Bzeigne doende met de Hertoghe van Oztilensen/ meynde hem te wreken ober de spijrighe woorden/ hem noemende ee valsche verrader/ maer het ongheluc viel hem te deel/ zoo dat hy daer doot bleef: wāt also hy herwaerts ende derwaerts reet/ slaende ter rechter ende ter linker syde/ doende als een kloet Prince/ ontmoette hy by gheluc de Hertoghe die hy ten strijde beriep/ het welcke den anderē hem niet en wepgherde/ hoewel hy alreede out ende kael was. Ende om de waerhepdt te zeggen/ de partije was gantsch onghelijc/ ende en zoude aen des Hertoghs syde niet wel afghelopen hebben/ ten ware dat Florestan den Vader van syn beminde

bystant ghedaen hadde. Ende hem selende tusschen beyden/ quetste hy den Koninc met eenen slach/ dat hy hem synen Gheest dede gheben: welc zulcken schric syn volc gaf/ datse hier dooz/ als ooc om den aenval vanden Hertoghe van Dardarie/ de vlucht namen na zeker bosschagie daer by zijnde/ om him te salveren: Maer daer en tusschen blevender zoo vele/ dat hunne vanden zelfs te vreden waren hem kleven te laten behouden/ bermoept zijnde vant langhe vechten ende veel dooden. Aldus behiel de Hertoghe van Oztilensen twelt/ ende omfinc de Hertoghe van Dardarie met grooter blyschap/ ende veerdichden metter haest een Edelman af aenden Keiser/ metten welcken sy hem lieten weten de victorie/ die hem Godt verleent hadde. Nu zoo ist tijdt dat wy wederkeeren ende vervolghen daer wijt ghelaten hebben/ sprekende vā Lisuart/ de Princeesse Onolorie ende van Gyscelerie haer suster/ beyde in groote banghicheyt/ om d'absentie ende verlies der gener die sy tot hunne vyers verhoerē hadden/ alzo hier voren verhaelt is.

Hoe Lisuart gheleydt wert by Melie de Waerzeghter, ende van tquaet tractement dat sy hem dede.

Het neghende Capittel.

Mer voren hebt ghy verstaen den dinc ende rouwe die de Princeesse Onolorie bedreef/ zoo om de brief die de Waerzeghter Melie by haren dwerch aen den Keiser gezonden hadde/ als om d'absentie van Lisuart/ die gants in haer herte gheprint stont. Nu zo dunc ket my goet v. l. te verhalen wie de ghene was die hem wech leyde/ ende dooz wat oorzaecke zulk bedroch ghebeurde. Ghy zult weten dat het voornemen der seflich Heydensche Koninghen ober het innemen des Keiserrijcs van Constantinopolen/ zoo wijt verheydt wert/ dat

E ij

de

de Koninc vant Eplandt der Keusen by
hun zic wilde voeghen: niet om dat hy
de Keysers van Constantinoplen eenich
guae gunde/ maer om dat een eenighe
Dochter die hy hadde/ van Melie zoude
mogē leere de wetenschap die sy hadde/
ende daer door sy zoo vermaert was/ zo
dat hyse metter daet by haer wilde bren-
ghen/ ende presenteren. Dese Jonc-
vrouwe was van zo groter wtneem-
der schoonheyt/ datter in alle de om-
ligghende Eplanden geen vrou en was
by haer te ghelijcken/ en was ghenae-
mt Gradafilee. Dus vertroec de Koninc
vant Eplandt der Keusen met syn Doch-
ter wt syn landt met twee dupsens Ruy-
ters/ ende reysde zoo langhe tot dat hy
quam by den Koninc Armato ende Me-
lie/ die hem heerlijc onthaelden/ voor
al de Waerzeghster/ de welcke aenzien-
de de wtneemende schoonheyt van Gra-
dafilee/ nam voor haer terstont te
werck te stellen dat sy langhe te voren
bedacht hadde/ welck was Lisuart
ghevanghen te hebben. Tot dien eynde
zont sy Gradafilee/ die hem wt Keysers
hof van Trebisonde leyde/ als voren ver-
haelt is. En om de waerheyt te zeggen/
Melie en hadde gheen bequamer per-
zoon moghen vinden tot dese verrade-
rije: want sy zoodanich was als ghe-
zeght is/ ende daerenboven zoo wel spre-
kende als men in hare tyden zoude heb-
ben moghen vinden/ zoo dat het haer
gheen konst en was haerte doen geloof-
ten. Doorzake die Melie hadde om
desen jonghen Prince om hals te bren-
ghen/ was dat sy door haer Tooverije
ende Duppelsche konsten zekerlijc wist
dat hy d'eenighe oorzake zoude wesen
van't verberfende onderganck der Hey-
denen/ ende een vast Bolwerk voor die
van Thracien: om het welcke te voor-
komen/ sy Gradafilee na Trebisonde
zondt/ om hem by haer te brenghen/
maer sy versweech heur haer voornemē

twelc was hem te doen sterben: het welc
die Godt niet en wilde/ want dese Jonc-
vrouwe werdt zoo op hem verliefte/ ende
niet syne liefde bevanghen/ datse daer
ende nacht niet en zocht als hem tot
haerder liefde te trecken/ ende tot eenen
Man te hebben. In dusdanigher ma-
niere reysden sy zoo langhe tot datse qua-
men aenden Legher vanden Koninc
Armato/ zonder dat Lisuart wist in wa-
quartier hy was voor alsdoen. De Ko-
ninc was zeer verblijt over hunne kom-
ste/ want hy hadde van Melie verstaen
het groot verijckel daer de Heydenen in
komen zouden/ zoo hy te lijve bleef. En
al zoo Gradafilee Lisuart den Koninc
presenteerde/ zoo quam aldaer de wree-
de ende onpatientighe Melie/ die hem
by vier Sergeanten dede vanghen/ ende
hem eenen swaeren ijeren halsband
doende aendoen/ zeyde sy hem: Ghy
valschen schelm/ ghy zult voortaan ghe-
nieten zoodanige oorden als v toekomt/
ende zal v in alzulcken plaetse stellen/
daer ic v zal weten te vinden alst mi
goetduurt. Lisuart verwondert zijn
de over zulcken onthalinghe/ zach Gra-
dafilee beduytelijc aen/ ende en konde
hem niet onthouden van haer te zeg-
ghen: Zekerlijc Joncvrouw/ ic en had-
de noyt ghedacht dat by alzulcke schoon-
heyt als d'uwe/ verraderije plaetse
zoude ghebonden hebben: maer aenge-
zien d'ontrouwwe zulcken ghemeynschap
heeft/ met zoodanighe diefe behoorde te
haten/ zoo en zal ic voortaan gheen
Creatueren meer ghelooven/ oft ic en
zalle beter kennen. Gradafilee en
konde hem niet een woordt antwoor-
den/ want sy was zoo bedroeft over
het onghelijck datmen hem aendede/
datse wel hadde willen dootwesen/ want
sy beinde hem van gantscher herten
verhalven ziende datse Lisuart niet en
konde helpen/ als door bidden/ viel sy
bitterlijc weenende den Koninc Armato

te boete / ende zepde hem : Heer Koninc
ic bid v ootmoedelijc / dat den ghenen
die hem op myn woort betrou heeft
met my te komen / gheen leet en geschie-
de / want my zoude onghelijc gheschie-
den / ende met reden zoudemen my van
berraderije moghen betichtighen / die
nopt onder ons gheslachte bevonden
en is gheweest : Maer de Koninc
syn hooft om keerende / zonder haer
te antwoorzen / beval datmen Li-
suart zoude ghevanghen legghen in ee-
nen diepen put. Heere zepde sy / ic en zal
van hoor v niet opstaen / indien ghy al-
zulcken ghewelt toestaet : ten minsten
doet my dese gratie / dat hy in een eer-
lijcke ghevauckenisse gestelt werde / zon-
der zoo gheketent te wesen als een Dief :
anders zijt verzekert dat ic my ws be-
klaghen zal zoo langhe als ic leue / tot
wat plaetse ic zal wesen. Al zoo sy in dese
benautheyt was / zoo quam daer haer
Vader / wel verwondert / ziende syn
Dochter zoo beweent / ende het onghel-
ijc datmen dede den genen die met haer
ghetomen was / dies hy syn ghevoelen
wel stoutelijc wtfpaz. Armato hem
niet willende verstooren / stont de bede
syner Dochter toe / hoe wel het teghen
reden was / zepde hy : want zoo ghy en
sy wistet hoe schadelijc ons het leuende-
ses hoofwichts is / ghy beyde zoudet
hem ter doot veroorzaken. Aldus wer-
den Lisuart de ketenen afghedaen / ende
ghestelt in eenen steecken Tore / daer
Melie den sleutel af hadde : ende daer-
enboven dertich Ridderz tot syner be-
waringhe / waer van de xv den vooz-
nacht / en d'ander xv den naecht waer-
ten / tot dat den dach aenquam. Godt
wil hem patientie verleenen / ende by-
staen / want synen sterf dach voorhan-
den was / al zoo wy inde volghende ca-
pittelen zullen verhalen. Maer eerst
zult ghy weten / dat den Edelman by
den Hertoghe van Oytillense afgheveer-

dicht / tot Trebisonde by de Keyser quam /
dien hy int langhe vertelde den slach die
gheweest was tusschen syn Heer ende
heer des Koninc van Beigne / syne
ende syns zoons doot / ende voorsz de
gantsche nederlaghe des Wyants. Waer
van de Keyser Godt grootelijc loofde
ende danct / ende van grooter blyschap
dede hijt den Wode diuwils verhalen /
zels inde teghenwoordicheyt der vrou-
wen / daer hy niet en verzuimde te ver-
halen de kloetke daben ende bysmiche-
den van Florestan / Galvanex ende
Parmenir : waer van Gyliane en Bi-
delnie niet wepnich verheught en wa-
ren / want sy dese Ridderz zoo lief had-
den als hun eyghen herte : Ende ver-
trocken zijnde inde Kamer van Enolo-
rie / begonnen sy in ghemuechte te twi-
sten / elc zeggende van syn lief meest
bemindt te wesen het welcke sy deden
om de Princeffe te verheughen / die zin-
der tvertrec van Lisuart niet en hadde
ghedaen als steuen ende zuchten. Nu
zoo duerde hun gheschil zoo langhe / dat
Bydelnie / lustigher ende vrymoediger
als iemandt van d'ander / zeggende
meest bemint te wesen / ten lesten een ooz-
kussen nam / ende met een vlytichpdt
des herten / wierp izeloe naer thoof
van Gyliane / blyvende daer by / dat
haer Ridder haer meest bemindde / be-
reydt zijnde zult te proberen met slagen
van zulcken kudsen. Gyliane nam een
ander / ende dit ghebecht was zoo ghe-
wellich / datse zouden hebben doen lac-
chen de swaermoedichste der weert /
want daer en was niet een oozkussen /
ofte ten vlooch lancx de Kamer over en
weer / zoo dat de pluyuen om d'ooren
stoben. Gyliele rie hun ziende t'eynden
aessen / ghinc tusschen beyden / zoo dat
dit tournoyspel een eynde nam : der hat-
ven zullen wy hem laten rusten / ende
keeren tot Berion van Gaule / daer wy
langhe afghesweghen hebben.

Hoe

Het zeste Boec
Hoe Perion van Gaule genaemt den Ridder vander Sphere ontmoette de Ioncyrrouwe
Tiriaxe: ende van vele schoone avontueren die hem ghebeurden.

Het tiende Capittel.

In dien het v ghedenct/wp hebben hier
voren ghelaten Perion met Languin-
nes / Wiles van Irlandt ende de vyf
Ridders met de Kruppen / hun verber-
schende inde Looberhutte die de Sim-
men ghemaect hadden/zijnde de Schip-
pers en boerders van Alquifens Bar-
ke. Vervolghende nu dan onse Histo-
rie/ alzo de Ridder waren koutende
van hunne boozleden Fortupnen / Pe-
rion vraeghde Talanque oft hy gheen
tydinghen en wist van Garinter ende
syn Broeder / die Ridder gheslaghen
waren van Esplandian / alzo ghy
hebt moghen lesen int vijfde Boec/ ende
daer na ghebaren waren na het Eplant
van Californie: Myn Heere antwoord-
de Talanque / wp hebben hun ghelaten
voerende een strenghe ende harde oor-
looghe teghen een Koninc myn nabuer/
ende hebben alreede vele plaetsen inghe-
nomen. Dat voorz avontuere heeft v
dan hierte lande ghebracht / vraeghde
Perion. Gheen ander zeyde Talanque/

als tghericht deser Fonteyne / alwaer
men zeght wonderlijcke avontueren te
gheschieden: ende hoewel ons boozne-
men was wederom na Californie te kee-
ren / zoo en zullen wp nochtans v zoo
haest niet verlaten / dewyle Godt ende
de fortupne ons by een ghebracht heeft.
Zoo help my Godt/ sprac Perion / ghy
zult my vrientschap doen: want ic en
mach van hier niet vertrecken / booz sy
en komt my halen die my hier gebracht
heeft/want ic haer zulcx beloost hebbe:
maer sy ghekeert zijnde/ zal ic met haer
gaen / ofte zoo veel doen datse my oor-
lof gheben zal met v lieden te trecke. Al-
zoo hy dese woorden eyndichde / zaghen
sien hert zeer gequest/ twelc vervolgh-
wert van een Joncheer / hebbende den
hooyn aenden hals fraey ghestoffeert/
zittende op een Turcx peert snellijc loo-
pende: den welcken volghde een ander
Joncheer van ghelijcke kleedinge/ doch
niet wel zoo kostelijc. Dese twee ver-
volghden het hert zoo snellijc/ datse de
Rid-

Ridders mette Kruppen niet ghewaer
en werden/voor dat de beste doot was
zynde inde Loober tente / wt de welcke
sp quamen ende te peerdezaten juist als
den eersten Joncheer vanden Heerde
schreet / ende syn mes trot om de kroone
van thert af te snijden. Ende alzo hy
daermede doende was / zoo werdt den
anderen Perion ghewaer met syn ghe-
zelschap hebbende Kruppen op hun
wapen / dies hy recht na hem toe reet/
ende den eersten die hy aensprac was de
Koninghinne Calasie / tot de welcke hy
van verre riep : Och goede Ridder / om
Gods wille ontfem v in pnders / ende
staet my by / want ic houde de zelve wet
die ghy lieden hebt. Joncheer / ant-
woorde de Koninghinne / daer en is nie-
mant in dit ghezelschap / die v bytendt-
schap weygheren zal. D'ander Jone-
heer dese woorden hoorende / hief syn
hoofd op / ende ziende zulcken gezelschap /
verliet syn prope / ende meynende synen
noet inden sieghelreep te stellen om de
vlucht te nemen / zoo wederhiel hem syn
Medeghezelle / zeggende : Alsin zult
ghy myn ghevanghen wesen / ghelijc ic
den uwen gheweest heb. Ende alzo sp
doende waren / den eenen om t'ontkomē /
ende den anderen om hem zulcx te be-
letten / zoo sprongender wt het bosch ses
Ridders in volle rustinghe / den welken
acht Edellieden te voete volghden on-
ghewapent verzelschappende een wtne-
mende schoone Joncvrouwe / die by
haer hadde twee andere Joncvrouwen
opghezetē ende ghekleedt als groote
Heeren Dochters als sp ooc waren. De
ses Ridders ten eersten ghewaer wor-
dende Perion met syn ghezelschap / za-
ghen aen hun wapenroeken datse Chri-
stenen waren / daerom nederlatende de
visiergaten van hun Helmen / riepen sy
hun aen datse doode lieden waren. Ic
en weet niet watter wesen zal / zeyde de
Ridder metter Sphere / maer ic en weet

alsnoch niemant van d'onse ziet / Gade-
lof. Ende alzo d'andere hun lancien
velden / zoo deden sy hun beste / om die
te wederstaen / ende sy tresten d'onghe-
loovighe zoo wel / datse alle ses doot ter
aerden vielen / dies de acht ongewapen-
de de vlucht aennamen / zoo zeer alsoe
rennen mochten. Aldus bleven de Jone-
vrouwen zonder ghelcpe. De Ridder
metter Sphere aenveerdende de priaci-
paelste / sprac haer aen zeer vriendelijc : op
myn trouwe / me Joncvrouwe / ic en heb
be van myn leven dat ic weet / gheen
buer ghehadt die my beter behaechde.
Een zake wil ic v wel verzekeren / dat de
gevanckenisse die ghy by my hebbe zult /
zal wese / dat ic myn wterste beste zal doe
om v alle dienstbaerheyt te bewysen / ge-
lijc ic ghewoon bent te doen alle schoone
Joncvrouwen als ghy zijt. Tiriax (dese
schoone Joncvrouwe al zoo ghenaemt
zynde) dit hoorende / begon jammerlijc
te weenen / ende swaerlijc verzuchtende
sprac sy tot Perion : Ic zie wel dat ic
uwe ghevanghene ben of ic wil of niet /
twelc my leet is : doch ic vertrouwe uwe
edelheyt dat my gheen oneere by v ghe-
schieden en zal. Reent op myn trouwe /
zeyde hy : veel eer wil ic myn lijf in pe-
rijckel des doots stellen / als toe te laten
dat v eenighe onre gheschiede / daerom
bid ic v ende uwe Joncvrouwen met
my te gaen. Doen nam hy den toom
van haer telle / ende gelepde tot aende
Loober tente : maer alzo sp passeerde
daer het eerste ghevecht hadde gewest /
zach sy den Keuse met d'andere doot ter
aerden liggen / daer van sp zoo verschie-
te / datse niet luyder stemme riep : Och
nu houde ic my zelve meer verloren als
te voren / ztende voor myn ooghen doot
ligghen den stercken Brutillon met syn
Ridders. Om Gods wille / zeyde sy
den Ridder metter Sphere / verhaelt my
eens hoe hun dit ongheluc overkomen
is. De vrouwe antwoorde Perion / het

Sijn onghelucken die sonitpdtz alzulche overkomen diese zoeken: ende vertroet haer van beghin aen torten epnde toe. Aldus tzamen sprekende / quamen de Ridders met de krukken met de twee Jonckers die thert vervolcht hadden. Perion latende Triare by Calasie / nam den outsten aen d'een spde / ende vraeghde hem wie hy en de Jonckvrouwe was. Heere / antwoorde hy / sp ende hy die met my ghevanghen is / zyn des Koninc van Jerusalem kinderen / die hy om hun genoechte aen te doen / alhier aende Fonteyne zondt / onder de gelijck de banden Geuse Brutillon / om de avonturen te zien die daghelijck daer gheschieden. Ende gheloofte my / zepde hy / dat het langhe vertroeten alhier / v met v gheselschap wel moecht schadelijck wesen / want de Koninc hun Vader en is maer een halve dach reyse van hier / die door de ghebluchre / terfont de tdinghe zal hebben van het ongheluc syne kinderen overghekonen / waer over hy hem zal willen wyken / alzo hy de middel wel heeft / verzelschapt zijnde met veel Armeysvold / als oec met dyp stercke Reusen / Broeders des ghenen die ghy gedoodt hebt / die hy wt Lybien de woeste doet komen om hem te verzelschappen int belijgh van Constantinopolen / die alle de Prinzen van groot ende kleyn Asien / ja zelfs van ober tgeberchte van Caucase en groot Armenien voorgehomen hebben te destrueren ende te raseren: derhalven volgt goeden raet / en bertrect aler v quaet daer van home. Ende ghy vraeghde de Ridder metter Sphere / zijt ghy van hun Maechschap? Neen ic antwoorde de Jonckheer: Ic ben des Koninc van Napels Sone / die op de Zee ben ghenomen gheweest by Brutillon den Zeeroover / alzo ic ter jacht reedt met ses van myne Ridders. Perion was gantsch bedroeft / verstaende het boozurmen der Heydensche Prinzen

over Thracien / hoe wel hy hem zult niet en ghelijet / maer ginc inde Looverte by d'andere: alwaer Alguise te stont quam / de welcke by Perion kende / hem te voete viel / om die te kussen / maer hy hief haer zoetelijc op / zepde: Gheloofte my Jonckvrouwe / uw wederkomst heeft my langhe gedochten ende verdrietich gheweest / dies zijt ghy my nu te willekomer. Vrome Ridder sprac sp / myn Vader ghebiedt hem oec moedelijc in uwe goede gratie / als d' meer in v ghehouden is / als in iemant ter weerelt. O Vader zepde Perion / en heb hem in myn leven neyt gheziet dat ic weet. Och zepde sp het was dedouden. Wan die op de karrre ghebonden was / wiens dootd voorszanden was / zonder den goeden bystant die ghy ghedaen hebt: maer ghy hebt hem verlost wt de meeste yppe / die opt menschen (van synen ouderdom) gheleden heeft. Ghy zult weten Heer Ridder / dat hy door syne wetenschap syn ongeluc voorszien hadde / daer hy niet teghen en konde / als door de kracht van een der sonen vanden Koninc Amadis van Gaule: en hierom beval hy my v te gaen zoeken ende zoo veel te doen / dat ic v te desen plaetse zoude brengen / op zulken dach ende ure als ghy hem ghevonden hebt. Ende dit was d'oorzake dat ic aen v begheerde niet te willen spreken int Voudes Keysers van Trebisonde / vreesende dat myn voornemen wtghesiet zoud hebben gheweest / zoo sp v ghekent hadden. Nu tghene datter gheschiedt is / daer dancke ic Godt ende v van. Ic verwonder my zepde Perion dat hy hem ons niet bekennt en maecte. Myn Heere zepde sp / ghy zult hem op een ander tijdt met ghemac zien ende spreken: dan hy heeft my belast v te zegghe / dat hy na het Eplant der Simmen treect / twelt syn is / ende tot wat plaetse hy wesen zal / hebt ghy aen hem een trou dienaar / die alstijt

altijdt bereydt is te erkennen de moeyte die ghy om spient wille ghedaen hebt/ ende de deught hem by v bewesen. Wat nu aengaet de belofte die ghy my ghedaen hebt/ daer hebt ghy v zoo wel in ghequeten/ dat ic v by stelle te gaen daer't v beliest. Jonckvrouwe antwoordde Perion/ zoo ic hem ghekent hadde/

ic verzekere v dat ic hem om uwent wille/ behoorlijcke eerbiedinghe zoude bewesen hebben/ doch zuler zal op een ander tijde gheschieden alst hem belichen zal. Ende dewyle ghy my oorlof gheeft/ zoo zal ic op moeghen/ zo het Godt toelaet/ trecken na tgezelschap by het welcke ic was als ghy my eerst zaecht.

Hoe de Ridder metter Sphere ende syn Medeghezellen ontmoetten de Soudaen van Lique, ende vanden strijdt die tusschen hunlieden was.

Het elfde Capittel.

Perion ende Alquise kouteden zoo langhe datse ghegeten hebbende van sulcx als sy hadden/ in slape vielen/ als ooc alle d'andere tot des anderen daechs smogghens/ datse him bereydden om te peerde te zitten. Doen vzaechde Perion Languines en Abies van Arlant welcken wech sy aennemem wilden. Heere antwoorde Abies/ my dunct dat Languines ende ic voor tbeste na Constantinopolen trecken/ den keiser tot hulpe zakerlijc/ zepde Perion/ ic ben ooc van dien zinne. Ende ghy lieden/ sprac sy tot d' Ridders mett' kruppen/ zult ghy lieden mede handen spele wesen? Voor alnunt/ antwoorde sy/ wy zullen den

wech nemen na Californie/ ende zullen aldaer volc optichten aen alle kanten/ ende v lieden volghen/ indien de tydighen vande beleggheringhe vervolghen. Ic verzekere v dat icker zyn zal/ zepde Perion/ ende bidde v lieden niet in ghebycke te wesen. Alsdoen zaten sy te peerde/ rijdende na de Zeestrande/ maer sy en hadden niet langhe ghereden/ ofte sy verhoorden tgherucht ende tgebyesich van peerden/ ende kortz daer na zaghen sy wt het bosch komen ghereden tien Ridders wel opgezeten ende gewapent/ vande welcke eenen voor wt reedt grooter als enighen van d'andere/ boerende en dicke sijde lancie/ acnde welcke een

F 4

was

winipel hinc / de fraeyste die men zoude
moghen bedencken. Syn wapenen wa-
ren als wert / ghenaghelt met goude na-
ghels / waer van de hoofden waren van
Diamanten ende ander kostelycke ghe-
steenen / ende int aenzien scheen hy een
groot Heere / ende thoofst van alle d'an-
der te wesen. De Ridder metter Sphere
werdt belust om synen naem te we-
ten. De Koninghinne keerde hem ter-
sint / ende zeyde Perion dattet Radiare
was / den grooten Soudaen van Lybie /
metten welken ic gheborchten hebbe te-
ghen Amadis ende Esplandian inde be-
legheringe vooz Constantinopolen / van
ons daer toe beroepen zijnde. Vooz-
waer zeyde Perion / dat beweecht my
noch meer om my teghen hem te be-
proeven. Midts dien maecte hy synen
Helm vaste / ende nam syn lantie / rij-
dende met ghemaec na den anderen toe:
de welcke hem ziende komen / riep hem
van verre aen : Ghy Ridder ghewa-
pent met zoodanighe swerte wapenen
als ic ben / ic bid v my ulwen naem te
zegghen / ende van wat Lande ghy zijt /
aleer wy teghen malkanderen strijden.
Zekerlyc antwoorde den Ridder met-
ter Sphere / zoo kleyne sake en zal v
niet gheweyghert werden : het Landt
myner gheboorte is groot Bretaignen /
ende ben Dienaer der schoonster Vrou-
we ter weereit / hoe wel haren naem my
onbekent is / oec en heb ic voozhet eerste
zoo veel aen haer niet verdient. Zeker-
lyc / sprac Radiare / dat komt wt een goet
hert / ende t'is my lief zoo wel te passe
ontmoet t'hebben een Ridder van alzul-
ken Landt / wt het welcke ghemeynlyc
niet en komen als vrome ende ervaren
lieden / ende vooz alzulke heb ic se ende
de mijne dicwils bevonden. Ende op
dat ghy niet en meynat dat ic ghebepn-
delijc sprekke / indient v beliest vande my-
ne te wesen / ic zal v Capiteyn generael
maken over myn gantsche heyt dat ic

opgherecht hebbe om na Constantinopolen te trecken. Indie ghy dese presen-
tatie verwerpt / zoo zult ghy in plaens
van zulcken goetgunsticheyt / van myn
hande sterfve. Dats quaet / antwoorde
Perion / doch zoo veel isser af / dat ghy
mischien meer reden hebt my te dre-
ghen als v zelve bekent is / want ghy
ter weereit gheen meerder vbandt
hebt als my. Ist moghelic / sprac
Soudaen / zoo wacht v dan van myn
doch zoo veel beleeftheits zal ic v bewij-
sen / dat niemant vande myne v besprijnt
ghen en zal als een vooz een. Doen riep
hy eenen die hem alder naest was / ende
beval hem Perion t'onder te brenghen
maer hy rekende zonder synen Weerde
want met den eerste steke lichte hy her-
wt den zadel / zoo dat hy ter aerden viel
zonder handen oft voeten te roeren : hier
om liet Radiare een ander komen / die
zoo wel onthaelt wert als den eersten
van ghelijcken oec de volghende bijbe-
waer over de Soudaen verwonder
zijnde (meynde by hem te hebbe de best
Ridders van syn Landt) beval den acht-
sten (op den welken hy hem grootelijc
betroude) syn Medeghezellen te waken
ende metter daet liepen hy teghen mal-
kanderen / met zulcken ghewelt / dat by
de hunne lantien by splinters inde loch-
blosschen / ende int voozby rennen ont-
moeten sy malkanderen zoo zachtelijc
met den hoofde / lichaem ende schilden
dat den Turc al bedwelmt ter aerden
viel. De Koninghinne Calafie dit zien-
de / en konde haer niet onthouden van
lachen / ende zandt haer lantie by Al-
quise aen Perion / hem biddende dat hy
de zelve zoo wilde besteden / als hy de
syne ghedaen hadde. Perion dede haer
hooghlijc bedancken / ende al zoo den
neghenden veerdich was om teghen
hem te loopen / zoo en hiel hy haer niet
langher sprake / alleenlijc dat hy hem
zelven zoude houdē vooz een vande beste

Tout

Courtoys der werelt / zoo hy maer
zoo veel en konde als syt vergheten had-
de. Hiermede reden sy teghen malkan-
deren dat hun lancien bzaken / blybende
Perion te peerde / maer den anderē viel
zoo plomp ter aerden / dat hy meynde
den hals ghebozen te hebben: dies den
tienden ter banen quam / die Perion zoo
trefte / dat hy hem dede de lendenen bup-
gen / maer hy en bleef hem hier van niet
schuldich / want hy dyctte hem de lancie
een vadem lanc dweers door / tlijf / zoo
dat hy doodt ter aerden viel / hebbende
tstuc noch inde dennen. Zoo moet my
Godt helpē / zepde de koninghinne Ca-
lafie tot Talanque / zoo en zach ic noyt
scaeper de lancie ghebruycken: Ic bid
u zepndt hem ooc d'uwe / op dat hy zul-
ken heerlijcken aenslach volvoere: het
welcke Talanque bewillichde / dies sy
Alquise riep / tot haer zeggghende: Jos-
freuwe gaet noch eens totten Ridder
metter Sphere / ende zeght hem dat hy
my lancie die ghy hem ghebracht hebt /
groote eere bewesen heeft / die gheben-
de vooz een koker den bupc vanden hep-
den: ende dat hy ter eeren van syn Lief-
ste dese ooc zoo wel bestede. Alquise en
vertoefde niet lange hem dese bootschap
te doen / dies hem de couragie vernieer-
derde / zeggghende dat hy syn beste daer
toe doen zoude / zoo dat de Soudaen syn
ghevanghen zoude wesen oft zelve in-
de pyne blyben: maer Rabiare hadde
wel andere ghedachten / ende maecte syn
rekeninghe de doot van Grimaude /
den lef verflaghen te wyken / sweeren-
de hy synē grooten Godt / dat hy Perion
dese misdact zoude doen boeten: om het
welcke te volbrēghen / hy by hem quā /
zeggghende: Ridder ic hebbe oorzake u
meer te hatē als mensche die leeft / noch-
tans om de groote vromicheyt die ic in
u speure / zoo ben ic ghedwonghen u de-
se eere aen te doen / dat zoo ghy wilt aen-
nemen de presentatie die ic u gedaē heb-

be / u dese misdact vergheven zal / ende u
noch dencken ende eere bewysen. Ze-
kerlyc sprac de Ridder metter Sphere /
ic zal u veel beteren raet gheben / indien
ghy my ghelooven wilt. Hoedanigen /
sprac Rabiare: Dat is / zepde de Ridder
dat ghy u valsche gheloofde verlatet / en-
de Jesum Chystum bekennt vooz den
eenighen ende waren Godt / ende niet
d' Afgoden ende Dubels die u verleyde:
ende dat ghy in plaetse vanden Keyser
van Constantinopolen te hinderen / al-
zoo ghy voorgenomen hebt / met alder-
macht wilt bystaen / ende alzo zullen
wy goede vrienden werde / maer anders
niet. Oft Rabiare met gramscap ont-
steken werdt / dat laet ic u bedencken / en
liet ooc wel blycken / zeggghende: hoe /
gheeft ghy raet dien dies gheen aen u
en verzoect / meynt ghy my niet schoone
woorden te verleyden: O neen neen / al-
eer ghy myne handen ontkomt / zoo ho-
pe ic u alzo te kastijden / dat ghy tot my
ofte myns ghelycke zoo verwaendelyc
niet meer spreken en zult. Nochtans eer
wy malkanderen beverchten / zoo hoorde
de conditien die ic ghewoon ben te pre-
senteren de ghene die teghen my bechte /
ende indien sy u redelyc duncken / ghy
meughtse na komen / ende zoo niet / stelle
die uwer discretie. Zeght dat u beliest
zepde Perion / ende ic zal u gheerne hoo-
ren. Den overwonnen / sprac Rabiare /
zal den overwinster te wille staen / en-
de hem in alles gehoozamen: bedenct u
nu oft ghy zuler wilt toestaē. Voozwaer
sprac Perion / ghy spreckt als een kloec
moedich Prince / ende prijse die maniere
hooglijc / zoo dat icse in alles t' uwaerts
zal na komen / zonder eenichsins na te
laten. Zoo wacht u dan van my zepde
de Soudaen. Mits dien welken sy van
malkanderen / ende stekende de peerden
met sporen / ontmoetten sy malkanderen
zoo gheweldelyc / dat beyde de lancien
inde locht vloeghen / Rabiare met syn
peerdt

peert ter aerden vielen / ende Perions
peerdt hadde d'een schouder gebroken/
blyvende kort staende / ende viel onder
syn meester. Ende hoe wel den val van
d'een ende van d'ander herdt was / zoo
waren sy beyde nochtans zoo haest op
de beenen / als oftse malkanderen niet
gheraect en hadden / ende tredende na
malkanderen met grooter hooghmoet/
desweerden inde handt / sloeghen d'een
d'ander zoo vzeellic datse verwondert
waren / alle diet aenzaghen. Ende hoe
het langher duerde / hoe hunne kracht
scheen te vermeerderen / so dat het gras
root wert van hunne bloede / en tvelt be-
deet met stucken van hunschildē en har-
nasch / ende mē niet anders en konde ooz-
deelen / oft sy en moestender beyde bly-
ven. In zulcken standt hielden sy te-
ghen malkanderen staende zonder aef-
sem te scheppen tot elf uren / ende de
Soudaen een weynich aen d'een syde
tredende / sprac tot Perion : Ridder / my
dunct dat ons ghebecht niet en behoorde
te volghen de maniere vande wzeede en
felle beesten / maer als de ghene die ghe-
woon zijn de wapenen te vgeren : hier-
om bid ic v / laet ons wat aeffens schep-
pen / ende alsdan zullen wy wederom be-
ginnema v belieben. Ic beng te vreden/
antwoorde Perion / niet om dat ic zoec-
ke te rusten / maer om dat ghy v te my
waerts zoo beleeft ghetoont hebt / ver-
bedende uwe Ridderg my niet tseffens
te bespringhen / het welcke ic myn leven
lanc ghedencken zal. Aldus bleven sy
rustende op de appels van hun sweer-
den / maer niet langhe / want kortz daer
na vielen sy malkanderen in / dapperder
als te voren : ende de Soudaen sloech op
Perion zoo dapperlic / dat hem tbloet
tot v le plaetsen ten lijve wt liep : Daer
van hy metter daet de wzaek nam / hem
ghevende zulckē slach / dat hy eenen hal-
ven voet diep inden schildt ginc / die hyer
voor hiel / ende treckende syn sweerdt

met gheweelt daer wt / moeste de Soudaen
daen ter aerden bugghen : maer hy hand-
stelijc opstaende / gaf Perion zulckē
gheweldighen slach / dat hy hem thoof-
zoude gekloven hebbē / zonder de deughe-
sins helms. Perion aldoen bemerk-
kende tperijckel daer hy in was / nam
syn sweert in beyde handen / ende trefte
de Soudaen zoo gheweldelijc / dat hy
hem d'ooghē inden hoofde dede kee-
ren / ende begheeft te strunckelen hee-
verdwelmt zijnde / ende Perion hembat-
tende byder kraghe / wierp hem ter aer-
den / en ructe hem den helm van 'thoof-
die hy werch wierp. Radiare die by n
vermocht was / de locht ghevoelende
begheeft te aeffemen. Hoe! zeyde de Rid-
der metter Sphere : geeft ghy den moe-
berloren om zoo klepnen zaken? waer is
nu uwe glorie ende grootmoedicheit?
des herten / daer dooz ghy in zoo vele
plaetsen vermaert zijt? Met dese woort-
den verhief de Soudaen syn ghesichte /
ende hoe wel hy hem int perijckel de
doots zach / ziende tsewert verheven om
hem tleven te benemen / zoo antwoorde
de hy nochtans : De grootmoedicheit
daer ghy van spreekt / is noch int herte
des Soudaens / alwaer sy niet vermin-
deren noch verghaen en zal / wat perij-
ckel hem ooc mach overkomen. Dat
wel / zeyde de Ridder metter Sphere :
maer ghedenct v niet de beloften die wy
malkanderen ghedaen hebben / zeer wel
antwoorde hy / ende indien myn ghe-
moet stantvastich is / zoo kont ghy wel
dencken dat ic veel meer myn woort en
de beloften zal houden / zoo dat ic liever
tien lijven verliezen zoude / zoo het konde
wesen / dan niet te volbrēghen tghene
ic beloofte hebbe / hoe groot oock de zake
mocht wesen. Hierom ghebruyckt my
als v Dienaer / alzo ic bereydt ben te
doen alles wat ghy begheeren zult. Ze-
kerlijc zeyde Perion / ghy bethoont wel
te zijn zulcx als men van v zeght / derhal-
ven

ben zal ic zulcken beleeftheit t'waerts
ghebruycken als ghy weerdich zyt. Nu
dan staet op / ende zit te peerde/ende af-
dan zullen wy vande reste spreken. Het
welc sy deden/ende met dien quamen by
hun de Ridder mette Krupen/als ooc
de Koninghinne Calafie / die niet ont-
decken hoofde de Soudaen quam om-
helsen / zeggheude : Heer Radiare/ na-
dien ghy ende ic zoo wel beproeft hebben
de kracht der Christenen / also v bekent
is/ ic bid' v dit voer zeker ende ghewis
te houden/dat ghy tot gheenen tyden ee-
nich voordeel op hun zult halen/alzo sy
bystandt ontfanghen van eenen eenigen
Godt / die alleen Heer ende Meester is
der gantscher werelt / derhalven ist
dwaelheyt van v/dat ghy nu pnt met si
te worden van desen Ridder die broeder
is vanden Keyser Esplandian/ende So-
ne des wijt-vermaerden Amadis van
Gaule/vande welken wy byde (indien
het v indachtich is) inde leste belegerin-
ghe voer Constantinopolen/verwonden
waren. Mevrouw / antwoorde hy /
indien ic onbedachtelic ghedaen hebbe/
zoo heb ic loon daer na ontfanghen/ende
hoewel het my verdriet / nochtans ver-
heughe ic my v ziende gehout ende wel-
barende/ ghedenckende de avontueren
die wy tsamen ghehad hebben/zelfs in-
de leste reyse na Thracien. Nu alzo het
bloet hun ontlep door de wonden die sy
malkanderen ghegheven hadden/ deden
sy hun verbinden : ende van daer (vree-
sende de komste des Konincs van Je-
rusalem/ ende het ontzet der kinderen
die sy mede namen)/reden sy na de Zee-
strandt/alwaer sy noch vonden de sche-
pen daer sy mede gekomen waren/zelfs
dat van Abies van Prlandt ende Lan-
guines/in het welcke den Ridder met-
ter Sphere ghinc. Nu alzo Alquise we-
derom wilde keeren naer haer Vader
die haer verwachtete int Simmen Ep-
landt/als voren verhaelt is/zoo badt sy

vriendelijke Verion haer oorlof te geven.
Myn weerde vriendinne / sprac Verion:
ic bidde Godt v te willen ghelepen:
maer indien het v beliefde my een bede
te consenten die v wepnich kosten zal/
ghy zult al v leefdaghe aen my een Rid-
der hebben t'uwen ghebede. Hoe! zep-
de sy / meent ghy dat ic v iet wepgheren
zoude/ van tghene ghy ghebedt? neen ic
zekerlyc/ al waert met verijckel mijns
levens. Doen nam Verion haer aen
d'een syde/ ende sy beyde alleen zijnde/
zepde haer alzuchtende : Och Alquise/
myn voornemen was eenen anderen
wech te nemen/ ende te keeren tot Me-
vrouw Gecelerie/ om haer te dienen/
zijnde myn herte alzo thaerwaerts
gheneghen/ dat ic om haer denckende/
al levende sterve/ ende zonder haers te
ghedencken/ en kan ic niet leven : Godt
ghebe dat dit begint sel zoodanigen eynde
hebbe als ic verhoep/ ende sy my zoo
veel weldaden doe / als my te houden
voer haer eyghen: tot desen eynde heb ic
bedacht by uwen middel haer te zep-
de de Princesse Tiriace met haer Broe-
der/ ende de Soudaen van Liquien/die
ic v bidde daer te willen brengen/ ende
haer van mynent weghen te presenteren.
Want dewyle ic gantschelijc haer toeko-
me/zoo ist ooc wel reden dat alle tghene
dat ic verrijghe ende my toekomt/ haer
diene en onderdanich zy. Ghy zult haer
ooc zegghe dat ic na Trebisonde keere
zal/zoo haest het my doenlijc zal zijn/ en
dat ic midler tydt gheen lancie bruycken
en zal / noch gheen Ridderlijc seyt wt-
rechten/ ofte ten zal thaerder eere ende
liefde wesen. Myn Heere / antwoorde
Alquise / ic zal doen alles wat ghy my
ghebiet / ende zult zulcken voorsprake
aen my hebben/dat ghy ghewaer zult
worden. Dat bid ic zepde Verion. Doen
quamen sy byden Soudaen/ die daer en
tussche met Tiriace was koutende/hem
beklagheude dat hy meyne nde syn Va-
der

der te bezoeken / gheballen was in de
handen van syn Vanden. Den Ridder
metter Sphere brac hun redenen / hun
te kennen ghevende syn begheeren / zeg-
ghende totten Soudaen: Ghy zult met
uwe Ridders / ende ghy Mevrouwwe
met uwen Broeder ende Jonckvrouwen
gaet daer v dese Joffrou geleiden zal / en
zult aldaer ter liefde vāmp willekom we-
sen. Als Ciriare dese woordē hoorde / zo
werdt sy noch meer weenende / ende ant-
woordde met grooter weemoedicheyde:
Heer Ridder ic ben in uwe macht / ende
meucht met my doen na v belieben /
maer ic wilde wel dat my de Doot van
nu aen quame verlossen. Mevrouwwe
zepte Perion / ic verhope dat ghy meer
troosts zult ontfanghen als ghy wel
mepnt. Ende zoo veel v aengaet Heer
Radiare / volgghende de beloften tusschen
ons beyden ghedaen / ic begeere dat ghy
(ghekomen zijnde ter plaetse daer ic v
zepte) terstont twee van uwe lieden
zult zepden / om uwe Onderdanen te
ghebieiden dat niemant van hun en tre-
cke teghen den Keyser van Constantino-
polen / maer veel eer datse met hem zijn
daer sy konnen oft moghen. De Soudaē
antwoordde hem: Ghy zult my dit ten
besten houden / want ic hebbe te voren
myn woordt aen een ander ghegheben
ende verbonden. Ghy hebt over my
ghebieiden / maer niet over myn belof-
ten ende trouwe / die mynen perzoon
niet en raken. Ic hebbe eedt ghedaen
ende belooft de koninc Armato bystant
te doen tot wat plaetse hy my zal willen
ghebruycken / ende ghelijc ic v ghezept
hebbe / liever het leven te verliesen / als
myn trouwe te breken: dus bid ic v my
wozder niet te dwinghen. Zoo en zal ic
oorzekerlijc / sprac Perion / ende t zoude
my leet wesen / dat een zoo grooten Heer-
te ende vromen personagie om mynent
wille syn trouwe ende belofte zoude bre-
ken. Zoo gaet dan met dese Jonckvrou-

we / ende verwachtende onse tamer-
komste / bevele ic v lieden te Gode. Doe
namē de Soudaen / Ciriare ende d'andere
re oorlof aen hem / ende gaende int schip
van Alquise / zepte den Ridder metter
Sphere tot haer: ic bidde v Jonckvrou-
we / Mevrouwwe Onlorie van mynen
weghen ootmoedelijc te groeten / als ooc
alle de Jonckvrouwen van thof. Dū
zegghende gaf hy haer secretelijc eenen
brief aen Gricelerie. Ende van Land
stekende / blies den windt inde zeplen
ende de Simmen roepden den wech he-
nen die sy moesten wesen.

Hoe de Ridder metter Sphere, Abies van
van Yrlandt ende Languines te Con-
stantinopolen aenquamen, ende de
goede onthalinghe die hun de Keyser
dede.

Het twaelfde Capittel.

Alquise afghebeerdicht zijn-
de om de Soudaen van Li-
quien / met Ciriare / haer
Broeder ende hun volc tot
Trebisonde te brengen / zoo
ghinc de Ridder metter Sphere t scheep /
met Abies van Yrlandt / Languines /
ende des koninc van Papels Sone te
Gode bevelende de gene die na het Ey-
lant van Californien wilden keeren.
Ende sy hadden eenen bequamen Syn-
den windt / zoo datse in acht daghen tot
Constantinopolen aenquamen / zonder
eenighen teghenspoet. De Keyser van
honne koste gewaerschoot zijnde / was
zeer verblijdt / verhopende dat Lisuart
syns Dochters Sone in hun gezelschap
zoude wesen / dus hy hun quam inhalen.
Ende al zoo Perion / Abies ende Lan-
guines hem reuerentie deden / quam
Fransalo Perion omhelsen / hem zeg-
ghende: Heer Ridder / Ic ben ghehee-
lijc uwen besten / zoo dat ghy meught
ghebie-

ghebeden / als de ghene die v begheert te ghehoorzamen / ende dat ter eeren ende liefde vanden Koninc Amadis / ende Esplandian v Broeder / der welker ic een zeer goet vrient ende ootmoedich Dienaer ben . De Ridder metter Sphere en hadde hem noyt ghezien / dies de Keyser tot hem zeyde : Myn Sone ic achte dat ghy somtijts hebt hooren spreken van den Grave Frandalo / ende desen ist die v synen dienst aendient / ende hy is ooc zoodanich tot alle uwe Vrienden als hy v ghezept heeft . Zekerlijc / myn Heere / sprac Perion / hy en zal ooc vā my niet begeere / oft ic en zal hem believen als hyt zal begeeren / ende dat niet zonder oorzake : want syn vromicheydt is over de gantsche Weerelt zoo bekend / dat elc een sie voer gheluckich mach rekenen / die hy verzelschapt . Zoo waerachtich als ic leue / sprac Frandalo / v omhelsende / mach ic my wel roemen tusschen myn armen te hebben de blozme der Ridderschap . Dit zeyde hy om dat Perion gantschelijc was ghelijcken de Esplandian syn Broeder / wiens gedachtenisse den Keyser te voren konderde / veroerde hem zoo het herte / dat hem de tranen wt d' ooghen liepen . Met dien presenteerde Perion hem de Prince Adariel / zegghende : Heere ziet hier d' Erfghevaer vanden Koninc van Napels / dewelcke (zoo het de Heere toelaet) v noch eenigher tijdt goeden dienst doen zal . Het kint viel op syn knien om hem eere te betoghen / maer de Keyser hief hem op / hem vriendelijc onthalende / ende ghinc na t' Paleys / hebbende den Ridder metter Sphere by der handt / dien hy leydde by de Keyserinne tot haer zeggende : Mevrouw ziet hier v behoudt Sone wederom / nu en resteerter maer uwe Dochter / die wy ooc metter tijdt wederom krijghen zullen . De Ridder metter Sphere dede haer groote reuerentie / ende sy opstaende kuste hem / zeg-

ghende tot den Keyser : Voorzeer myn Heere ghy hebt by my ghebracht tghene ic ter weerelt liefste zie / ende ten ware ic vastelge weet dat myn Sone betovert is / de gantsche weerelt en zoude my anders niet doen geloove ofte desen Ridder en waer Esplandian . Doen omhelsde sy ooc Adariel / Languines en Abieg van Prlandt / ende alzo het hoochnoemtijdt was / dede de Keyser de Tafelen decken inde groote zale / want hy wilde daer vrie Maeltijdt houden ter liefde vande Ridders / die versch aenghekomen waren : Want Frandalo was ooc dien zelven dach aenghekomen / ontboden zijnde ter oorzake van d' Ongeloofi ghe die zoo grooten ghereetschap maecten om wederom in Thracien te kome / daer over sy te hobe verdrietich waren : Maer dit beroerde hun noch meer / namentlic dat alzoo men cleste gherechte wech nam / eenen stercken draeywindt door de vensters sloech / met zulcken grooten Donderslach / ghemenght met zulcken vuplen solffer stane / dat alle de Omstaenders meyniden inden afgrondt te zinken / ende dat niet zonder reden / want daer quam zulcken vupsternisse dē tijdt van een vierendeel uers / dat descherpzieste den meesten van tgheselschap niet en konde kennen . Dese vupsterhepdt verschoven zijnde / verscheen daer midden inde zale / om hooch inde locht een bebloet vierich sweert / aen welkers punt eenen parchmentē brief hinc bezegghelt met eenen grooten gouden zeghel / die de Keyser terstont dede openen / om het inhoudt des zelven te weten / inden welcken dese woorden stonden .

De Prince Melic, groote ende wreede Vyandinne van gheheel Christenheyt, aen v Keyser van Constantinopolen een eeuwich verderfende onderganc. Wetet dat ghy eer langhe zult ghewaer worden het ongeluc dat v door my bereydt wort,

G

zjedo

zijnde zoodanich, datmen noyt van dief-
ghelijcken en heeft weten te spreke: want
ghy zult met uwe ooghe aenzien de doot
van d'uwe, de destructie van uwe Landen,
groot jammer ende lijden aen den perzoon
die ghy meest ter weerelt bemindt: ende
ten lesten een miserabel eynde van v le-
ven. Ende tot een waerteecken zal dit
sweert boven uwe groote Stadt alzo in-
de locht blyven, ter tijdt toe dat zekere
Prophetije van Apolidon (die noch te ge-
schieden staet) volkomen zij, aldan zalse
verdwijnen, ende daer na niet meer ghe-
zien werden.

Desen ontzeggh byzief ghelesen zijnde/
bleef elc een ontfelt ende verwondert/
ende tswert verhieft zic inde locht / ende
bleef aldaer vast / evē als eē Comete oft
Sterre met een steert. Ende naulijcx en
was dese beroerte ober / ofte men hoor-
de inde Stadt eē ander, ter oorzake van
twee Reusen gekomē zijnde tot aent Pa-
leps / gelepden de een Reusine / zoo koste-
lijc gekleet / dat de Diamantē en Peerle
daer hare kleederē mede vertiert warē
onweerdeerlijc zij waren. Sy hadde op
haer hooft eenen circkel van Goude / zoo
wel ende konstelijc gesneden / datter den
meester tien jaren mede doende was ge-
weest. Dese Reusen waren ghewapent
vanden hoofde totten voeten / wt ghenom-
men thoofte ende handen / ende hadden
by hun noch andere xx Ridderg in ghe-
lijcker rustinghe. De Keysers dit ver-
staende / vreesde vooz verrad rye / dies
hy met de syne hun metter haest wapen-
den: ende andere de mantels om d'er-
men ende de bloote sweert inde handt/
namen boren den inganc des Paleps te
bewaren. Kortz daer na quamen de
Reusen aen / alzo toegherust als boren
ghezept is: den outsten van hun lieden
stac op een tercken des vreedts / ende
badt datmen hem wilde brenghen by de
Keyserslijcke Majesteit / twelc sy deden.
Daer gekomen zijnde / vielen sy op hun

knien / ende den outsten Reuse sprac a-
dus: Aldermoghensle Keysers / vande
ghene die my kennen werdt ic gemey-
lyt genaemt Argamont de Stercke: D-
se vrouwe die by my is / is myn Hu-
vrouwe Almatrafe ghenaemt / ende d-
sen anderen is myns Dochters Son-
ghenaemt Ardabil Canile: ende tot uon-
toe hebben wy de valsche Afgoden gh-
dient / maer nu ghelooven wy in Jesu-
Christum / door oorzake van twee
Ridderg / den eenen ghenaemt Qued-
gant ende den anderen Vaillades / nu
de welcke ic ghevochtē hebbe / ende heb-
ben my verwonnen mit Eplant vande
Witten-blade / het welcke my toekom-
ende sy hebben te mywaerts zoo beleet
gheweest dat ic in hun ghewelt zijnde
my het leven gheschoncken hebben / o-
conditie dat ic hun begheeren zoude na-
komen. Doen vertelde hy alle de za-
ken zoo die gheschiet waren / ende wat
ter besloten was. De Keysers met alle
d'Omstaenders haddē hier in een groo-
behaghen / ende hun werdt groote eere
ende goede onthalinghe ghedaen / bezon-
der vanden Ridder metter Sphere end
syn Medeghezellen / hoochlijcx prijsend
de goede beghintfelen ende Ridderlijck-
heden van Quedgant ende Vaillades
ende sy lieden pberich zijnde om mee-
van hunne ghelegentheden te verstaen
baden sy de twee Reusen hun te willen
zegghen waer sy hem ghelaten hadden
Myn Heeren antwoorde Argamont
zoo haest als sy ons wt pergijel zagen
e n myn wonden by na heel waren / ver-
zochten sy aen my dat ic hun alhier ver-
wachten zoude / ende begaven hun
schepe om te zoeken eenen Ridder / on-
wiens afwesen sy bedroeft waren / my
verzekerende nochtans datse alhier hun
zoude laten binden / binnen vier maan-
den / indien sy gheduerende dien tijt van
hem niet en konden vernemen / in dese
Stadt / verwachtende de belegheringhe
den

der Heydensche Princen/ daer van uwe Majesteit / sprekende toiten Keiser/ de tydinghe al verstaen heeft/ zoo ic achtte: waer van ooc dese myn Sone v kan volkomen bescheet gheven / als zelbe gheweest zijnde by den hoop ende groote vergaderinghe die sy doen. Ic en hebs maer de helft te vele gehoozt/ antwoorde de Keiser / ende bidde Godt dat hy ons wil bystaen : ende dit zeggheende quamen hem de tranen inde ooghen: want hy ontzach zeer de dreyghementen van Melie / te meer om dat den lesten brief mentie maecte vande schandelijcke doot des persoons die hy meest beminde. Hem was wel bekent de betooveringhe van syn behoudt Sone en syn Dochtere/ dies hy niet anders en konde bedencken ofte dese swaricheydt en zoude Lisuart overkomen / die hy meynde elders te wesen dan in Meliens handen: Maer hy was jamerlijc bedroghen / al zoo ghvoren verstaen hebt. Nu zoo werden de Keusen met hun gebolgh zeer heerlijc onthaelt/ en de Keiser beschonc hun rijckelijc/ meer om dat hy van Argamont verstont/ datse van daer niet vertrecken en zouden / zoo langhe theleggh dueren zoude/ ende hem troulijc bystaen wilden/ al zoo sy lieden Vaillades ende Quedragant beloofd hadden. Al zoo sy noch in dese reden waren/ quam daer een Spie/ die de tydinghe bracht dat de Heydenen in grooter menichte alreede waren int Eylandt van Tenedos/ ende voorszghenomen hadden op te trecken int leste vande volghende Maent. Hierom vergaderde de Keiser synen Raedt/ alwaer besloten werdt datmen de posten ende loopende Boden zoude wtzeuden/ eenighe na Sardaigne ende Sicilien/ ende int passeren zoudense den Koninc van Napels / Adriels Vader laten weten den goeden staet van syn Sone: d'andere aen den Keiser van Roome/ de Koninghen van Spanien en van Gau-

le / ooc in groot Bretanien. Van daer na Quedragant ende tot den Koninc Ciladaban ende van Bohemen/ om die alle te kennen te gheven den grooten aenschach vanden Koninc Armato: hun bidde ter eeren Godts/ hem tot hulpe over te zeynden de meeste toerustinghe ende grootste schepen diese kondē te weghe brengen/ tot ontzettinghe van heel Tracien / die andersints t'onder ende verloren zoude gaen. Ende al zoo dese bystandt misshien niet zoo haest en zoude gheschieden/ als den noot wel vereyschen zoude / zoo werter besloten dat Frandalo hierentusschen zoude vertrecken na den verboden Berch / ende met den Koninc Norandel / die ghemeynlijc hem daer onthiel/ alle koopvaerdij-schepen ende andere zouden ophouden / op datse de Wyanden niet en Victailleerde/ zoo die voozts quamen/ zonder eenighe stercken aen te tasten: Ende de Keiser zoude hem inde Stadt houdē/ verwachende de tydinghen van d'ander Christen Princen / aen dewelcke dien zelven dach afgheveerdicht werden de Posten/ met smeekende brieven/ zoo vanden Keiser/ als vanden Ridder metter Sfeere. Languines / Abies van Irlandt ende andere spoedichden hen ooc zoo wel/ dat hunne Legaten zoo veel te weghe brochten/ als ghy hier na verstaen zult. Maer eerst zullen wy verhalen eenighe gheschiedenissen die Garinter ende Perion/ Galaors sone ontmoet zijn/ vande welcke wy niet ghesproken en hebben/ zindert datse van Constantinopolē vertrocken.

Hoe Garinter ende Perion vochten tegen den Koninc van Siberie ende syn Neven, die sy overwonnen.

Het dertiende Capittel.

§ ij

Int

At vijfde Boec deser Histo-
rie hebt ghy verstaen hoe dat
Garinter ende Perion de
Sone van Galagz/Ridders
gheslaghen werden vanden
Keysers Esplandian/de welcke kortz daer
na t'schepe ghingen na het Esplandt van
Californien / alwaer sy langhen tijdt
oorloghe voerden teghen eenige die door
dat landt trocken/ byzonder teghen den
Koninc van Sibernie / die sy verdruben
tot inde hooft Stat van syn Konincryc/
inde welcke sy hem beleghert hielden tot
dat Talanque/Maneli/ende de Konin-
ghinne Calafte in Californien quamen/
komende vande reyse daerse Perion van
Gaulle gevonden hadden zoo voorschre-
ven is. De Koninghinne en wilde niet
voorder trecken noch int belegh wesen:
Maer Maneli ende Talanque zonder
hertoeben trocken derwaerts/ziende de
vaste belegheringhe/ ende quamen iust
als Garinter ende Perion met twee
vandesyne den Kamp aenghenomen
hadden teghen de Koninc van Sibernie
ende dyp vandesyne neben / op conditie zoo
de victorie aen Koninc syde bleef/ dat
hy syn lant vrij ende onbelast zoude blij-
ven bezitten als van te voren: maer zoo
Garinter met de syne de victorie be-

haelde/zoo zoude hy hun het lant geheel
ende al by laten bezitten / zonder eenich
recht daer aen te pretenderen. De vier
Ridders by een komende/bewesen mal-
kanderen groote vrientschap / ende na
vriendelijcke omhelsinghen / verhaelde
Garinter aen Talanque ende Maneli
de voorsz conditie/ende zeyden voortz:
Wy weten vastelijc dat hy een kloer Rid-
der is/ende syn dyp Meve vermaert syn
voorz de vroomste vant Landt: Maer zo
het vlieden belijfde zic hy ons te voe-
gen/ic zoude wel verhoopen met der hul-
pen Godts / dat de Fornynne vastelijc
met ons zoude wesen. Voorzeker zeyde
d'andere daer en zalt niet aen schorten/
ende wenschten dat den dach alreede ge-
komen waer. Dat zal morghen we-
sen zeyde Garinter/dus rust vlieden he-
den/ om te verscher te wesen als t'ge-
vecht aengact: maer verwachtende den
dach / zaten sy en kouten vande bespin-
ginghen ende scharmuseringhen tot
sanderdaechs smorghens/ dat de Koninc
een Trompetter zont met de Ostagiers/
ende werden van wedersyden de behoor-
lijcke eeden ende Cereimonien ghedaen/
alsmen in zulcken zaken ghewoon was.
De Kampioenen quamen te velde ende
de Koninc stelde hem teghen Perion/
dien

dien hy zoo trefte dat hy d'aerde zoude bezocht hebbē / tē ware hy hem aen spūs Peerdts hals vast ghehouden hadde: maer het ginc den koninc anders/want hy stac hem wtē zadel ter aerden / zoo lanc als hy was. Van ghelijcken dede Garinter aen een van des konincs zeben/ende Calanque mede/hoe wel hy ooc ghedwonghen was vanden Peerde te zitten/want syn Peerd zo ghequetst was / dattet stil bleef staen. Wat Maneli aengaet / hy ende syn Tegenpartije/ lichten malkanderen wt den Zadel. Doch niemant van hun allen en was daerom eenichsins ontfelt / maer alle floet op de beenen zijnde / sloeghen sy de handen aende rapieren/ende beghonnen een fel ghevecht. De koninc van Sibernie si een van syn zeben / dwonghen Perion ende Garinter af te zitten / wantse hun peerden zouden verminct hebben/ende hun ghevecht duerde byna vier uren/datmen qualijc kende zien wie tbeste hadde: Want de koninc van Sibernie gaf Perion tot twee repfen zulcken slaghen / dat hem de ooghen int hooft dyaerden/ende met d'ene knie ter aerden moeste vallen/waer over hy zoo ontfelt ende gram was / dat hy syn sweert met beyden handen nam/ende sloech den koninc zoo tusschen hals ende hooft/hem zoo swaerlijc quetsende dat hy daer na niet meer op en stont en aldaer stierf. Calanque ter ander syde en liep niet/maer bevocht strengheleijc den ghenen die hy teghen hadde/ende hadde dat gheluc dat hy hem trefte int bouwen vande handtschoen / ende hem de handt affloech: dies hy van pijn eenen grooten schreue gaf / ende meynende mette vlucht t'ontkomen / stelde hem aentloopen/maer te vergeefs/want syn teghenpartije sloech hem ter neder ende stierf alzo schandelijc. Garinter dit zien, de gaf zulcken steet aen den ghenen die hem zoo langhe weder staen hadde / dat

hy hem trapier wel by vingheren doot lijf stac ende synen gheest gaf. Ende van ghelijcken gebeurde den vierden die teghen Maneli hielt staende / want hy hem Ridderlijc thoofst affloech. Dit was d'wtkomst vanden koninc van Sibernie ende syn zeben/die opt velt verslaghen ligghende / ghinghen Garinter ende syn Medeghezellen in hun Tenten / latende klagen die hun beschadicht vonden / zoo om tverlies van hunne Vrienden / als om de Stadt / die welcke overgheven werdt in handen ende macht van Perion / volghende de beloften ende voowaerden daer van ghemactt ende besworen zijnde. Tanderdaechs met vollen Raedt van alle tgezelschap / werdt Garinter koninc ghecroont / met conditie dat hy Polinas aldaer mocht laten tot Gouverneur/ende de vzeemde avontueren mocht gaen zoekē alst hem beliefde. Zoo haest dan als hy ghehult was / ende den eedt van trouwe syn Onderdanen hadde afghenomen / latende behoorlijcke garnisoenen / ende Polinas vooz Viceroy / zoo keerde hy met syn Medeghezellen na het Eylandt van Californie alwaer de koninghinne hun wel onthaelde. Maer sy en bleven daer niet langhe / want zoo haest als sy volc ende Scheyen veerdich hadden tot ontzet van Constantinopolen / zoo voeren sy derwaerts. Nu de Heere wils gheleyden/ende laet ons keeren tot den Hertoghe van Orlense / die met grooter eere over de schoone victorie behaelt teghen den koninc van Breigne / wadersin na Trebifonde keerde.

Hoe de Hertoghe van Orlense verslaghe habbende de koninc van Breigne wederkeerde na Trebifonde, ende d'aenkomte van Alquise int Hof vanden Keyler.

G III

Het

Het zeste Boec
Het viertiende Capittel.

Ghy hebt verstaen inde vooz-
gaende Capittelen/ dat na de
nederlaghe ende verbolginghe
des Konincx van Breignens volc / die met alder-
macht verkiepen/ de Hertoghe van Oz-
tilense met syn volc wederom in den le-
gher keerde/ ende overmidts den nacht
aengquam / en kondense de Dooden wt
den anderen niet onderkennen / dies syt
tot sanderdaechs wtsteldē/ ende vonden
Grooten des Konincx van Breignens
Sone/ hebbende tien doodelijcke won-
den/ ende zoo mismaect int aensicht door
thertreden der Deerden/ datmen hem
qualijc konde bekennen: een weynich
voozder ter rechtersyden lach de Koninc
verslaghen/ ende hoe wel sy vooz Ver-
raders ghehouden werden/ nochtang
om der eeren en afkomst van Koninc-
lijcken stamme/ zoo werden sy aen dreen
syde ghebracht/ ende zeer heerlijcken be-
graven. Den buet vergadert ende slant
wederom ghebracht zijnde onder d'on-
derdanicheydt des Keysers van Trebi-
sonde/ zootroc de Hertoghe wederom
na syn Heer ende Meester/ vanden wel-
ken hy vriendelijc onthaelt werdt / als
ooc Florestan / Parmenir ende Galva-
nes/ om welckers wille de Keysers open

Dof hiel ses daghen lanc : gheduerende
welcken tijdt de dyp Ridder ghelegent
hepdt hadden om hunne Verminde te be-
zoeken ende met haer te kouten/ die ooc
wel lieten blijckē de blyschap die sy had-
den ober hunne ghezonde ende korte
wederkomst. Eene alleene wasser be-
droeft ende swaermoedich / namentlic
ocharmen Onlorie / die hondertmael
op een ure sterf/ en dat ober de gebanche
nisse haers Liefes: welc sy nochtas zocht
te bedecken / maer de Liefde dwongh
haer zo geweldichlijc datse d'oogen zoo
drooghe hadde / eben als een Canael/
daer een springhende Fonteyne door-
loopt. Ende tghene haer noch meer
beswaerde/ was d'aenkomst van Alqui-
se/ die daer quam met de Ghevanghene
die Perion zondt aen Gyclerie : want
sy komende vooz den Keysers als hy van
der Maeltit opstot/ verhaelde sy hem de
vriendelijc gro: tenissen des onbeken-
den Ridder / die hy Ridder gheslaghen
hadde. Och Jonckvrouwe myn vrien-
dinne / zeyde de Keysers/ zeght my op al-
le beleefthepdt waer ghy hem ghelaten
hebt/ ende oft hy niet van zinne en is te
komen borten het onghelijc dat hy my
ghedaen heeft / hem vooz my verber-
ghende. ghenadichste Heere sprac Al-
quise:

guise: Indien hy v eenich onghelijc ghe-
daen heeft / dat is dooz dwanc geweest /
ende daerom ontschuldich: maer indien
v beliest syn gheleghentheyt voorder te
weten/ zoo zal v believen my toe te laten
dat ic uwe Dochter Mevrouw Gyce-
lerie mach zegghe/ tghene hy my belast
heeft. Zeer gheerne / zeyde de Keyser.
Alquise haerboeghende by de Princesse/
zeyde haer: Mevrouw / uwen Ridder
(die alle andere in vromicheyt ende kloec-
heyt van wapenen te boven gaet) doet v
groeten / als de ghene die hy alle syn le-
ven begheert te eeren ende te dienen / en-
de tot littecken zeyndt hy v by my dat
hy zedert syn onwillich vertrec verover
heeft. Alsdooen presenteerde sy haer de
Soudaen van Liguie ende de twee kin-
deren des Koninx van Jerusalem: De-
sen Edelman zeyde sy is een vande ver-
maeriste Princen onder de Heydenen/
want in vryheyt zijnde / heeft hy tghes-
biedt overtheele Landt van Liguen /
min oft meer als v Heer Vader de Key-
ser over de syne heersende dese twee an-
dere / zijn de kinderen des Koninx van
Palestina / Broer ende Suster/ dewel-
ke hy bidt dat ghy wilt aennemē / ende
met hun doen na v believen. Zoo veel
heeft hy my wel belast v te zegghe/ dat
indien ghyse vriendelijc onthaelt/ ghelijc
hy uwe goetheyt toevertrout / dat ghy
hem zonderlinghe vriendschap doen
zult/ende dat om hunne afkomst / als
ooc om datse de beghintelen zijn van
syne Ridderchap. Doen verhaelde sy
haer hoe datse hem ghelepdet hadde van
den eersten dach af datse hem in Prelant
vont/ de verlossinghe van Alquist haer
Vader/ den bystandt die hy Languines
ende Abies van Prelant ghedaen hadde/
ende metten kortsten alles wat hem we-
derbaren was / totter uren toe dat hy
ende syn Medeghezellen tschepe waren
ghegaen/ om te varen na Constantino-
polen/ om de Keyser bystant te doen/ die

tbeleggh der Ongheloobige is verwach-
tende. Waerachtelijc Joncvrouwe/
zeyde Gyclerie/ d'eere die hy my doet/
is zoo groot dat hy my verobligeert hem
alles goets te gunnen: maer hy heeft
onghelijc/ zoo verre reyse aen te nemen/
vooz dat hy eerst by my eens kome / in-
dien hy zoo gheheel myn is/ als hy hem
beroemt: ende zoo veel isser van / dat
ict hem nimmermeer vergheven en zal/
oft hy en kome zelve vergiffenisse ver-
zoeken / ende het kan zoo wesen dat hy
noch ontzeydte werde. Mevrouw ant-
woordde Alquise / ghy zult hem haest
alhier hebben/ zoo hy my belooft heeft/
want daer hy op dese weerelt merst om
lvenscht/ is uwe presentie ende goede
gratie. Daerna haer keerende tot de
Keyserinne ende de Princesse Onolorie/
dede sy volkomenlijc hare boodtschap/
daer Perion haer mede belast hadde.
Oft Florestan en syn Medeghezellen bly-
de waren te verstaen zoo goeden ydin-
ghen van dien die sy zoo lange ghezocht
hadden/ dat laet ic v bedencken: Maar
ten was niet te gelijcken by Gyclerie/
die Alquise den gantschen dach ophiel/
zoo datse gheleghentheyt hadde haer te
behandighen den bryef die den Ridder
metter Sphere haer zont/ welkers in-
houdt aldus was.

Mevrouw ic en weet niet hoe ic in eeni-
ger manierē zoude mogē vdoē de vriē-
schap die ghy my bewesen hebt my aenne-
mēde voor uwen Ridder, want den besten
Ridder der weerelt niet genochzā en zou-
de konnen wesen, voor zoodanighe hoo-
ghe Princesse. Ende ic alsdooen eenen ar-
men Stommen, ende zonder eenich Rid-
derlijc feyt ghedaen te hebben, tot zul-
ker eere ghekomen zijnde, ist te verwon-
deren dat myn ghemoet heeft derren be-
staen eenighen aenslach hoe swaer hy ooc
mochte wesen, als ic maer alleenlijc en
bedachte wiens ic toequam? gheenfin:
Want alleenlijc tbedencken uwe goeder
gratien

gratien heeft myne vrij-heyte alzo benomen, dat myn ooghen ghebonden zijn mette banden uwer gheluckigher teghenwoordich-yt, van dier uren aen alse aenschouden den glants uwer meer als menschelijcke schoonheyde. Doch dese Ghevanckenisse is verandert in zoodanighen vrydom, datse my doet leven om den lust die ic hebbe v te ghehoorzamen ende te dienen t'allen tyden: vwant myn lydende herte door v afvvesen niet een ure en zoude gherust vvesen, brandende om by v te vvesen. Hierom Mevrrouwe bidd'ic v my te ghebieiden, vvat v beliest van my ghedaen te hebben, ende medelyden hebbende met uwe arme Slave, my by dese ghetrouwe loncvrouwe t'ontbieden v believen, haer gheloove ghevende van tghene sy meer zal moghen zegghen.

*Den ghenen die in aller ootmoet kust
de handen van uwe Hoocheyt.*

Epistel deses brief ghelesen hebbende/ behoudt haer zoo benaut / datse by oft hiermael van couleur veranderde/niet door eenich misnoeghen datse in denzelven vondt: maer (ter contrarie) door een krachtighe liefde/die haer alzo ontstac/datse by na van haer zelven ghinc: dies Alquise haer omhelsde / en

vaerchde wat qualijcheit dat haer obern quam. Och / och myn goede vriendinne / wanneer zal den dach komen/dat ic hem zal zien/die om mynent wille zoo veel lydende / en die ghy acht voor een vande beste Ridder der Weerelt te wese? Mevrrouwe / antwoorde Alquise: myn Vader dien hem v toeghezept hadde / za ooc zorghe draghen dat hy by v komt alst tijdt ende stont is: Hierentusschen maticht v zoo veel het v doenlijc is/v zelve gheen lyden aendoende / maer laet hem zontijds ooc eenighe tydtinghen krijghen: Ende alzo sy doende was om haer noch vaster de mutse toete knoopen/ zoo quam daer een van des Keyserinnen Dochters zegghen datse by haer zouden komen: derhalven veranderende van redenē/quame sy inde zale/daer alle tgezelschap noch byeen was. Terzelve uren kreech de Keyser tydinghe by een Bepieschip van Venegien / dat d'ongheloobighe zeilden langhs de kust van Natolien/meer als met duysent schepen na d'enghte van Propontide / dies hy volc van alle kanten dede oplichten/want hy zelve in perzoone de Christenheyt wilde bystandt doen.

Hoe de Keyser van Trebisonde tscupe ghinc teghen de Koninc van Armato, ende d'aenkomte der Heydenen voor Constantinopolen.

Het vijftiende Capittel.

Het Keyser des Keysera beerdich zijnde om tzepl te gaen / alle syn Galeien / Warcken ende Oorloochschepen ghereet hebbende/ende van alles wel voorzien zijnde/stelde hy voor syn Lieutenant Generael Dardarie de Hertoghe van Autille / den welken hy belaste de Monsteringhe te doen van alle syn volc/ eer sy tzepl ghinghen: ende daer werden bevonden tsestich duysent

Mannen te peerde/ende vijftich duysent kloecke Soldaten voetvolc: waer van de Keyser zoo wel ghemoet was/ dat hy Dardarie syn Swagher aldaer kroonde als Koninc van Breigne / met goet ghenoeghen ende blyschap van alle tgezelschap. Sanderdaechs met raedt en advijs vande Patroonen / Piloten ende Schippers/ghinc elc een tscuep / alzo den Windt goet was om te vertrecken: ende de Keyser zelve / latende de Hertoghe

Vertoghe vander Fonte by de Keperinne / als Gouverneur over syn Landen / beval haer met syn Hofghezin der ghe-
naden Godes / ende dede d' anckers op-

halen. Die aldoen ghezien hadde (de Schepen van Landt zijnde) dese toerustinghe / die konde lichtelijc bemercken de macht ende hoocheyt deses Princen: want de Zee was by na bedekt met de niemichte der Schepen / zoo verciert met Standaerts Vanieren / Vlagghen / Vanen ende Wimpels / als ooc Trompetten / Claroenen / Pijpen ende Trommelen / dattet onghehooflijc scheen te wesen. Zoo haest als Alquise zach tvertrec van de Keper / zoo en wilde se daer niet langher bliuen / maer ghinc terstont by de Keperinne / aende welcke sy oorlof nam / als ooc aen Gyzelerie / haer belovende byden Ridder metter Sphere te trecken / zo haest als sy een reyse by haer Vader ghedaen hadde: dies de Princesse haer eenen brief mede gaf / om hem dien te behandigen / ende badt haer / dat se hem wilde raden zoo haest over te komen alst hem doenlijc zoude wesen / welc sy haer beloofde / ende daernede ghinc se tscھے. Wy zullen haer nu laten va-

ren / ende keeren tot de Posten die de Christen Princen ghinghen waerschouwen de beleggeringhe van Constantino-polen / die zoo goeden voorspoet hadden / dat se in korten tijdt te wege brachten daerse om wtghezonden waren: want de Keper van Roome / de Koninc van Napels ende andere waren verdrich te vertrecken binnen den tijdt diemen hun ontboden hadde dat het heyl van Armato / zoude in Thracen hebben moghen aenkomen. Elc van hun dan ghinghen van hun quartier tscھے / ende zeyden over zoo veel Zeen / dat se ten lesten (hoe wel niet zonder groote moeyte) quamen aenden Verboden Berch / alwaer de Grave Frandalo en de Rorandel hun verwachten met hun Armade. Ter zelver tijdt vertrot de Koninc Armato / verzelchapt met Almirix / Broeder des Soudaens van Li-guie / met de Koninc van Jerusalem / de Soudaens van Persen / van Mape / van Babilonten / de Calijphen van E-

gypten

gypten / Tamerlanes ende vele andere
grooten Heeren van Oosten / van Tene-
des / met zulcken menichte van Sche-
pen / Galloenen / Galepen / Fusten en
Oorloochschepen / dat de Zee eygentlyc
schee bedectbaermiede te wesen. Maer sy
en konde zo haest niet aenkomen / ofte de
Aepser en was op syn hoede ende byde
wercke / met dertich dusent Ruyters
ende vyftich dusent voertvolcx wel ghe-
doffent ende ghewapent. Nochtans
ziende zulcken grooten menichte van
Vyanden syne groote Stadt nade-
ren / ende noch gheene tydinghen heb-
bende vande plaetsen daer hy bystandt
van verwachtende was / zoo ontzette de
hy hem eenichzins / hoe wel hy zulcx niet
en liet blycken: ende om syn volc te meer
moets te gheben / was syn begheeren
datmen de Vyanden het landen zoude
beletten zoo zeer alsinen konde / met deur
gaens te scharmutsen ende te beversch-
ten / om hunte vermoeden. Hier toe
werden gheordineert de Ridder metter
Sphere / Languines / Abies van Br-
landt / Argamont ende syn Sone met
tlen duysent Ruyters ende twintich du-
sent wtghelesen Soldaten. Dese de we-
te hebbende wast Armato voorgeho-
men hadde te landen / trocke derwaerts
wel ghemonteert / ende in dien zelven
Dach zaghen sy den voortocht der Hap-
denen / die de Koninc van Jerusalem
ghelofde met dyp Reusen Broeders
des ghenen die den Ridder metter Sfe-
re ombracht aende Fonteyne daer hy
Alquif de Vader vande Jonckvrouwe
verloste. De Christenen hielden hun
stil ende laghen in embuscade / om te zien
het doen ende ghelegghenthepdt der Hap-
denen : Maer sy en hadden daer niet
langhe gheweest / ofte sy en zaghen de
schepen der Hapdenen dicht by landt
komen / wtzettende hunne sloepen /
boots ende schuyten om tvolc aen landt
te bynghen / met een deel plancken ende

ander ghereetschap. Maer ic gheloo-
ve dat de haestichste ende d'eerste niet t
wel ghetractert en werden : want Per-
rion met de syne versloegghender eens
grooten menichte aleer sy ontzet kregen
tot dat het gros ende den achtertoch
aengquamen / ende met een ghedrup-
tzeffens te lande quamen / zoo dat Per-
rion met syn ghezelschap ghedwonghen
werdt te wijcken / ende hem dicht by een
te houden / deur dien de dyp Reusen met
eenen grooten hoop van Palestinen huy-
met zulcken stoutichepdt aengquamen
datmen niet anders en konde oordeelen
ofte sy en waren willich hun beste te doe
Doch sy vonden schoenen na hun voete
deur dien dat Perrion ende Argamont
met hun volc stede hielden / zoo datter
in dit ghevecht vele van wedersyden
ver slagghen werden. Ende al zoo de Hap-
denen meer ende meer te lande quamen /
zoo bewees Argamont aen Perrion het
aenstaende perijckel zo sy daer niet in en
verzaghen : dies sy als voorzichtighe
Capiteynen alschermutsende ende vech-
tende begonnen te wijcken. Het welcke
de Califfe van Egypten ghewaer wer-
dende / dieper inbiel alst hem wel be-
quam / want Perrion hem ontmoeten-
de / gaf hem zulcken slach dat hy hem het
hoofst kloofde. Een vande Reusen des
Koninc van Jerusalem dit ziende / was
daer over zoo vergramt / dat hy syn
sweert met beyde handen nam / ende
meynde Perrion van ghelijcken te doen
maer Argamont ziende den slach ko-
men / hiel synen schildt daer voor / inden
welckent sweert wel anderhalven voet
ginc. Dese slach werdt voor een groote
kracht gehoude / deur dien Argamonts
schildt van syn stael was / ende evenwel
hy na ten halben deurhouwen : ende al
zoo de Reuse syn sweert meynde wt te
halen / Argamont gaf hem zulcken slach
met eenē Hephamer / dat hy hem met
den hoofde op den Sadelboom dede
bucken

bucken/ en zoo hy hem oprichteds sloech
 Perion hem d'erne schouder af/ daer hy
 van sterf. Als Golsen syn Broeder hem
 in zulcken noot zach / zoo schupende hy
 van quaetheydt als eenen verwoedden
 Beer / die de honden houden staende/
 twelc hy aen Argamont wel liet blijckē/
 want hy hem niet syn kuse zoo veel sla-
 ghen gaf/ dat hyer zoude gebleven heb-
 ben / zonder het ontzet van Arcadil Ca-
 nile syn Sone/ die den Reuse waernam
 daer hy ongewapent was/ ende tswert
 dweers dooz tlyf star. Wat wil ic v
 meer zegghen / Godt liet dien dach wel
 blijcken dat hy de Christenen wilde by-
 staen : Want het was groot wonder
 datter een mensche ontquam/ omcینگelt
 zynde vande Heydenen/ doch sy ontqua-
 ment noch niet eeren tot onder des
 Stadts Mueren : Alwaer Abies van
 Perlandt ende Languines groote eere
 behaelden/ want niet teghenstaendes
 hy ghewetst hoelden / zoo toonden sy
 aldaer zoo veel bysondicheden/ als eenich
 Ridder hadde moghen doen / zoo dat
 men hy (onvermāndert iemandts ee-
 re) een deel der glorien van zooschoonen
 vertret mochte toeschryven. De Heyde-
 nen dan vervolghende de Christenen tot
 onder de Stadt / werden zoo gheschoten
 van die van binnen/ datse ghedwongen
 waren te wijcken / zonder bozder te
 berren trecken / zoo dat de Christenen
 niet ghemac binnen trocken / hoe wel
 niet zonder groot verlies / wanter wel
 vyftien duzent vande hunne bleven wa-
 ren / ende over de twintich duzent van
 d'andere. Doen werden de Poorten
 terstont toeghebolwert / ende over al
 groote wacht ghestelt. Ten zelvendaghe
 leggherden hy de Vpanden op den
 oever der Zee / latende tot Overste van
 hunne Armade t r Zee de Koninghen
 Bugie ende Gifelle / niet alle nootwer-
 dighe toerustinghe : ende den volgenden
 nacht quamen sy byde Stadt / hunner

Leggher versterkende / ende int midden
 van hy beval Melie datmen hare ten-
 ten ende pavilloenen oprichten zoude/
 ende dicht byde hare die vanden Koning
 vant Eplandt der Reusen / ende syns
 Dochters Gradasilee / die Lisuart wt
 Trebisonde ghehaelt hadde / alzo ghy
 voren verstaen hebt. Desen tijdt ghe-
 duerende verstercte de Keiser ende de
 syne de Stadt / verwachtende van ure
 tot ure d'aenkomste des Vpandts / ende
 niet eeren de bestozminghe : maer zulcx
 en ghebeurde zoo haest niet als sy meyn-
 den : want Melie (zonder wiens raedt
 daer niet en gheschiedde) wilde datmen
 tvolc/ die d'onruste ende onghemac der
 Zee gheleden hadden/ zoude laten rustē/
 ende daerentusschen beval te maken
 een ontallijcke menichte van hooge dob-
 bele leeren / om de Stadt te beklimmen
 alst haer goet dochte. Nu hoe wel dit
 eensdeels een oorzake was / datse gheen
 ghewelt op de Stadt en liet doen / zoo
 wasser noch een meerder oorzake: twelc
 was datse dooz hy allen Lisuart alle-
 vende wilde doen verbranden : Want
 dooz haer Dubelsche konste was sy ver-
 zekert dat de Keiser van Constantino-
 polen onoverwinnelijc was / zoo langhe
 als Lisuart leefde / twelc sy d'Overste
 des Legghers te kennen ghaf: zulcx was
 gantschelijc haer booznemen / maer
 Godt schickt int gheheel anders / alzo
 ghy nu hooren zult.

Hoe de Princesse Gradasilee tleven behiel
 van Lisuart, ende hoe hy in Constanti-
 nopolen quam.

Het tsestiende Capittel.

De Princesse Gradasilee was
 mede inden Raedt die ghe-
 houden werdt in de teghe-
 woordicheydt van Melie/ en
 de d'Overste Veldt Heeren
 om de Stadt rooverweldighen / alwaer

¶

de

de Coobererſſe beſtemde den doot van Liſuart/ de welcke na haer zeggghen tot offſchen behoorde verbrandt te worden/ in een opene plaetſe/ op dat die vander Stadt hem beſcheydentlyc zouden konnen zien / het welcke alle de Heydenſche Princen vooz goet hielden. Maer die Gradafilee om raedt ghevzaeght hadde/ zoude wel wat anders ghehoort hebben: want ſp alſoo met ſpue liefde ontficken was/ datſe veel liever zelve de doot zoude gheleden hebben/ als te ghehenghen dat hem eenich leet oft hinder zoude gheſchieden / als ſp konde beletten. Verhalven v. floot ſp by haer zelve/ dat gelijc ſp de principaelſte oorſake was/ die hem wt Trebiſonde hadde doe komen/ datſe ooc de zelve zoude weſen/ die hem niet alleen int leven behouden en zoude/ maer ooc hem zelve leveren binnen Conſtantinopolen by ſpn Maerſchſchap ende beſte vrienden. Nu om zuler te weghe te brenghen/ bedacht ſp den middel om zelve haer Vader te bedrieghen/ die den laſt aenghenomen hadde/ om den Joncheer te bewaren. Sp dan willende gheinen tijdt verlieſen / quam ſoachſ te voren / alſinen Liſuart om brenghen zoude / byden Koninc vant Eplandt der Reuſen / ende met een opzet ghemoot haer ghelatende weemoedich ende bewerecht van herten/ zepde ſp hem wat te willen zeggghen/ daer niet alleen ſpn leven/ maer ooc ſpn eer aē kilceſde. Den ouden Maſpn Dochter gheboovende / ſelde zuler wt tot ſavonts/ ende beval de Wachters van Liſuart/ datmen haer vyz wt ende in zoude laten gaen na haer belieben. Nu zoo watterder dertich Ridders gheſtelt die al tijdt dach ende nacht de wacht hielden over de Joncheere / ende dicwils belet hadden tghene Gradafilee ten leſten te weghe bracht/ alſo ghy nu hooren zult. Nu dan verzeht zynde van tghelobd haers Vaders / ende den vyzent oeganc

die ſp hadde t'aller uren vander nacht alſt haer liefde/ befloot by haer zelve int verſtellen der wacht haer voornemte weghe te brenghen. Zoo haer dan alſe het eerſte trommel-ghelack hoorde / zoo ghinc ſp ende een joncvrouw die ſp betroude / ende haer voornemen te kennen ghegheven hadde / met een parcken vrouwe kleederē/ na haer Vaders Pavilloen/ int welcke Liſuart ooc was in een ſp-kamerken / ende de wacht paſſerende/ quam ſp by haer Veder / die haer verwachtde/ ende onder hiel hem zoo langhe met verſcheyde wel vercierde beuſelergien / dat hy te leſten in ſlaep viel/ als ooc de wacht die hy bupten hadde doen gaen om te vziē niet ſpn Dochter te ſpreken. Gradafilee hem hoorende roncken/ ghinc zoetkens na het vertreckamerken/ daer Liſuart in lach noch wacker ende vol ghepepſen zynde: ende ſp by hem komende / zepde ſp hem al heymelijc. Edel Joncheere zyt goets moets ende verblydt v. Nu verwondert zynde haer te zulcker onbehoorlijcker ure te deſer plaetſe te zien/ en wiſt eerſt wat dencke/ doch hy antwoorde haer ten leſten: Doozwaer Mevrouwe ghy begheert van my een ſake die niet wel doenlijc en is: want niemant als ghy/ en is oorſake van het ongemak dat ic lijde/ ende vande doot die voozhanden is zoo ic achte: doch ic ſweere by Godt / dat myn ghebanckeniffe my zoo zeer niet en verdriet/ als myne Vrienden belegert te zien/ ende die niet te moghen helpen. Doozwaer zepde ſp/ ghy zullet my vergheven: tis wel waer dat ic v wt Trebiſonde gheleydt hebbe/ maer in conſcientie niet gheheten datmen v eenich lijden ofte verdriet aen doen zoude: ende om v te bewijſen dat ic waer zegghe / indien ghy my beloven wilt my myn begheerte te volbrenghen te zulcker ure / als icſe verepſſchen zal/ ic zal myn beſte doen om v log ende vyz te

te stellen. *Mebrouwe* zepde *Lisuaert*/ daer en is gheen zake die ic om uwent wille ende om vyz te wesen/ v zoude willen ontzegghen. Staet dan rasschelijc op zepde *Gradafilee* / ende treect de kleederen aen/ die v dese *Joncbrouwe* gheben zal / ende volght my: maer neemte d'uwe mede / om die wederom aen te trecken alst tijdt zal wesen. *Lisuaert* dede zulcx als sy begheerde / ende de *Joncbrouwe* zach toe ofter niemant en quam. Den nacht was ten deele over/aleer *Lisuaert* en *Gradafilee* hunnen aenflach konden wtboeren: Dies splieden een weynich voor den daghe/ (als sy vast in slape ware/die moede van waken waren) secretelyc wt het *Paviljoen* ghinghen: ende eenighe vande wacht / die noch half wacker waren bzaechden huir/wie gaet daer? Ic zepde *Gradafilee*. De wacht die haer kende/wenschte haer goeden dach/ ende voeghe hem weder by syn *Medeghezellen*: zoo dat *Gradafilee* ende *Lisuaert* quamen tot by des *Stadts* loopfchanfscen / alwaer sy wederom aenghesproken werdt van die aldaer verordent waren/ maer deden haer groote eerbiedinghe/ haer bzaaghende ofte eenich ghezelschap begheerde. Een zepde sy/ ic en begeere niemant als dese *Joncbrouwen*: ic moet de *Stadt* eens bezichtighen/om te zien waer sy swaert is / ende bequaem om te bestormen. Gaet dan *Mebrouwe* zepde de wacht/maer gaet stillijc/dat v die vander *Stadt* niet ghewaer en worden. Albus bracht sy *Lisuaert* tot by de *Doorte* / dies hy zeer bljde was/ende *Godt* loofde. *Gradafilee* zepde hem: *Joncheer* / het is nu tijdt v te salveren/ dies herkleedt v nu / ende zijt ghedachtich het perijckel daer ic my ter liefde van v in stelle / ende wat weldaet ghy van my ontfanght. Och *Mebrouwe* / ic moet bekennen/dat ic myn leven(naest *Godt*) alleen van v hebbe / dies ghy v

berzekert meught houden aen my een slabe te hebben/willich om v te gehoozame en te dienē te wat plaetse dat ic be. Dit zeggende troc hy de lange kleeders wt en troc de spine metter haest aē. *Gradafilee* en kōde haer niet onthoudē/maer met de tranē in d'oogen omhelsde sy hem en gaf hem en minnelijc kussen/ en vreesende ghezien te worden / is sy vertrocken/hem bevelende inde bewaringhe synes *Godts*. *Lisuaert* by de *Putpoorte* komende/wert hem de *Schildt* wacht terstont ghewaer/die hem luyde toeriep: Wie gaet daer/vertreect/oft ic zal v vande brockelinghen van ons *Convent* schencken / daer ghy v leven ghemoech aent'eten zult hebben. *Vriendt* zepde *Lisuaert* doet my de *Doorte* openē/want ic ben zoodanighen / om wiens komste de *Kepser* verblijt zal wesen. De *Schildt* wacht verstont aen syn spraecke wel dat hy wt *Tracien* was / dies hy beleefdelijcker hem aensprac als te voren / zeggende: Ghy en kont niet inkommen ofte ten zij klaer dach / want de *Ridder* metter *Sphere* heeft de sleutels van dese *Doorte* / alzo hy *Oberste* van dit quartier is:ende ic weet dat hyse aen niemant ter weerelt levere en zal /ten zij dat hijer by zij: ende hem nu te gaen wacker maken(die alle den nacht de *Ronde* ghedaē heeft) en waer gheen reden. Ic bid v/ Wacker myn vriendt / zeght my wie die *Ridder* metter *Sphere* is. De *Schildt* wacht verdrietich zijnde van zoo veel bzaaghens / zepde hem: Ben ic ghesouden v van alles rekeninghe te ghebenē Ghy zijt verdrietich ende onbeschaemt/ verwacht d'ure duncket v goet: zo niet/vertreect wat wyders van hier eert u berout. De *Wacht* die de *Schildt* wacht zoo langhe hadde hooren spreken / zondende *Sergeant* by hem / om te vernemen wat hem veroorzaecte/ende teghen wien hy alzo sprac: die tot hem zepde: *Capiteyn*/zepde hy / daer blypen staet

Dij

een

een Man / die gheern binnen waer / en-
de breecht my thoost: om Godts wil/
spreekt ghy hem aen / zoo niet (indient v
goet dunct) ic zal hem doen vertrecken
eer alst hem lief zal zijn. Doen sprac den
anderen tot Lisuart: Vrient vertoeft
tot dat het dach is / die vast aen komt.
Capiteyn antwoorde Lisuart / zoo de
Keiser myne komste wist / hy zoude
meer verheught wesen als ghy wel
mepnt: Ic bidde v hem te willen zeg-
ghen dat ic hem tydinghen brenghe die
hem grootelijc aenghenaem zullen we-
sen. Als de Sergeant acht nam op Li-
suarts woorden ende sprake / zoo werdt
hy hem kennende als die van joncx aen
in s Keisers Hof opgebracht was / dies
hy heel lude zeyde: Ofte v sprake be-
dricht my / ofte ghy zyt Lisuart onsen
Prince. Vriendt zeyde Lisuart / spreek
hem melc / ic bid v / zonder my meer met
mynen naem te noemen / die de zelve be-
die ghy zeght / dus spoeyt v wat / dat ic
mach binnen komen. Och Heere / zeyde
hy / willekom moet ghy wesen / vertoeft
noch een weynich / ic en zal maer gaen
ende komen: dit ghezeydt hebbende / liep
hy na den Ridder metter Sphere / die hy
vondt slapende / maer hy wecte hem /
zeggghende Heere v Hebe Lisuart is te-
ghenwoordich vooz de Poorte / ende bidt
dat men hem in late. Hoe sprac de Rid-
der metter Sphere / ic dencke dat ghy
droomt. Heere / antwoorde de Sergeant /
ic kenne hem aen syn sprake / hy ist / ende
niemant anders. Perion ziende de Ser-
geant zoo vastelijc daer hy te blijven / gaf
hem gheloove / ende metter haest syn
Barnas aenschietende / nam de sleutels
vande Poorte / die onder syn oorkussen
laghen / ende ghinc haestelijc daer Li-
suart hem verwachtde / met den welc-
ke hy eenighe redenen hadde: ende ver-
staende dat hijt zelve was / zoo dede hy
zelve de deure open. Doen omhelsden
sy malck anderen vriendelijc wt liefde /

want Perion gaf hem zelve te kennen
zeggghende dat hy syn Oom was / ende
Sone van Amadis. Ach Heere verghe-
bet my / want ic en verbljbe my niet
meer over myne verlossinghe / als ic en
doe v alhier ghebonden te hebben. Hij
Heer ende Hebe / zeyde Perion / zal
belieben in myn logys te gaen / verwacht-
tende dat de Keiser opsta / die gantsch
verbljgt zal wesen van uwe gezonde we-
derkomst. Gaen wy / zeyde Lisuart
Dus vertrocken sy / ende alleen zijnde
verhaelde hem Lisuart / hoe hy van
Constantinopolen vertrocken was / op
hope van hem te binden / om van syn
handt Ridder gheslaghen te worden
Maer zeyde hy / Melie (vande welck
ghy hebt moghen hooren spreken) lie-
mp halen hy een Jonckvrouwe / die m
d'oorzake is van de behoudenis myne
levens. Hy verhaelde voorts de quade
onthalinghe ende sware pijnen die sy
hem aenghedact hadden / ende den mid-
del hoe hijt nu ontkomen was. Voort
waer zeyde Perion / dat is wel een boos
ende verbloete Tooverer / merct eens
wat een boos Wijf: dit wast dat sy on-
wilde te kennen gheben van uwe doode
ter tijdt als sy de Comete boven dese
Stad liet komen / dier alsnoch is / want
sy heeft vastelijc ghemepnt v te doen
sterben. Zal nu anders gaen / ist in
mynder macht. Doen antwoorde Li-
suart: maer isser iemant van d'uwe die
men noemt de Ridder metter Sphere
Desen nacht als ic onder de Mueren
quam / zeyde my de Schiltwacht / dat de
Ridder metter Sphere de sleutelen van
de Poorte hadde / om Godts wille zegt
my wie men zuler toebertrout. Perion
werdt grenkende / ende verhaelde hem
d'oorzake hoe hy aen desen name gheko-
men was / ende oec alle de gheschiede-
nissen die hem wederbaren waren / inde
ghelepe hande Jonckvrouwe Alquise.
Dierentusschen steyen Armato ende
Melie

Welke niet gemac/maer ontwaert zijn-
de ende Lisuart missende / meynden sy
van boof hept ende rou te sterben.

Hoe Melie aende wete quam van Lisuarts
ontkominghe inde Stadt van Constan-
tinopolen: ende vande groote swarich-
heyt die sy ende Armato daerom maec-
ten, ende watter voorts ghebeurde.

Het seventiende Capittel.

Gradasilec dan Lisuart liber
ende vry ghestelt hebbende/
alzo ghy boven verstaen
hebt / vertroc terstont na
haers Vaders Tente die sy
wacker vondt/ ende sy verhaelde hem
tghene sy ghedaen hadde / doch sy ver-
sweert wel de principaelste oorzaak
waerom sy zulcx ghedaen hadde / maer
zeyde hem alleenlijc dat sy selve liever de
doodt zoude gheleden hebben/als te ghe-
dooghen datmen Lisuart zoo veel lijden
ende toornenten aenghedaen zoude heb-
ben als Melie ghezeyt hadde/daer sy al
haer leven lanc deur zoude gheblameert
hebben gheweest/ghemerct sy selve hem
op goeder trouwe wt Trebisonde ghe-
haelt hadde. De Koninc ghesheel ver-
wondert ende gantsch verstoorz zijnde/
was veerdich om haer met synsweert te
doorsteken/ende dat niet zonder reden:
want door hare dwaeshepdt was den
aenslach ende vboornemen der Heyden-
sche Vorsten vant Oostē gantsch te niet:
ende boven dien hadde hy de bewaringe
van Lisuart aenghenomen / om hem te
leberent' allen tyde/alsmen hem beghee-
ren zoude. Gradasilec ziende haer Va-
der over haer zoo vergramt / en zach
gheenē beteren middel om hem te vze-
den te stellen als vooz hem op haer knie
te vallen/ende om verghiffenisse te bid-
den : Ic en meynde niet / zeyde sy /
Heer Vader / zoo grooten quaet ghe-

daen te hebben / gynnende eenen hee-
leven/die de doodt niet verdienten had-
de: derwelcke ic in syn plaetse berepde
bente lyden indien zulcx v believen is.
Och ghy boose Dochter / ghy zijt heden
d'oorzake myns verderfs : want zoo
haest als Armato dit vernemen zal/zoo
zal hy my myn landt ende leven bene-
men / ende dat niet goede redene. Heer
Vader / zeyde sy / Armato zal wel ver-
staen dat ghyer onschuldich in zijt/ ende
dat ict alleene ghedaen hebbe/ ghelijc ic
hem vrymoedelijc zal bekennen/ende dat
hy niet my doe zulcx als hem goetdunet/
ten quaetsten komende zoo zal my de
Doodt verlossen van alle pijnen diemen
my kan aendoen. Sy dede zoo veel met
haer ootmoedich ende schoon spreken/
ghemenght met vele tranen/ dat hy stil
swijghende synen mantel onnam / ende
ghinc na de Tente van Armato / die hy
wercte / om hem te vertellen de groote
dwaeshepdt syner Dochter. Ende zoo
hy hem goeden dach wenschte/vraeghde
Armato wat hy zoo vroech op te doen
hadde/ ende wat goede tydinghe hy hem
brochte. Och myn Heere / zeyde hy:
vraeght wat quade tydingen ic v bren-
ghe / die ic v zegghe zal. Wat is dat/
sprac Armato/ metter haest opspringen-
de. Doen vertelde de Koninc vant Ep-
landt der Keusen/verlies van Lisuart/
ende alle den aenslach van Gradasilec.
O Godē/riep Armato met luyder stem-
men/heb ic teghen v lieden zoo ghezou-
dicht / dat ghy my zoo swaerlijc straffet!
Daer na met ee overgroote granschap
beval hy den Koninc vant Keusen Ep-
landt hem wt syne ooghen te maken /
want ghy Boofwicht hebt my tot schan-
de ghemaert / ende zoo verre ghebracht
dat niemant van ons allen wt dit landt
en zal kommen schepden zonder verfla-
gen te zijn oft een eeuwige gebanckenis-
se te lijden. Armato maecte zulcken mis-
baer/ dat Melie/ die in een ander Pa-
villon

villoen daer by lach / tgherucht hoorde:
 dies sy zonder eenighe kleederen aen te
 doen in haer hemde byden Koninc Ar-
 mato quam / die sy gantsch mistroostich
 hont/maer sy noch veelmeer / alse d'oor-
 zake verstondt. Men konde alsdoen be-
 mercken dronghestadichept der dwase
 vrouwen / als hen eenich leet overkomt
 dat treft. Dese dan daer ic vā spreke / ver-
 staen hebbende de verlossinghe des ge-
 nen die sy meynde te doen sterben / en
 konde haer niet bedwingen / maer troc
 haer hant / wt / scheurde haer hemde / ja
 quetste haer eyghen vleesch / ende tierde
 als ofse mette voeten int vier ghezeten
 hadde: daer van eenighe tgheruchte
 hoorende / wt den slaep ontspronghen /
 en meynde vanden Wyant overvallē
 te wesen / riepen alarm / zoo dat in korter
 stont theele Legher in roere was / ende
 dat met zulcken ghebaer / datmen niet
 en zoude hebben hooren donderen. Doe
 quamen in alderhaest de Soudaens van
 Persen ende Mape by den Koninc Ar-
 mato / om te verstaen van waer dese be-
 roerte quam : alse d'oorzake verstaen
 hadden / (als wijsse ende voorzienighe) en
 zepden niet wat sy dachten / maer met
 schoone woorden stelden sy Armato en-
 de Melie eenichsins te vreden / hun booz-
 ooghen legghende datse alzo doende
 den heelen Legher vreesse zouden aenja-
 ghen / ende de stoutste den moet ende cou-
 ragie zouden doen verliezen. Want de-
 wyle het onser Goden wil is / wat wilt
 ghyer teghen doen? wilt ghy teghen Ju-
 piter twisten / dien het also beliest heeft?
 Denct dat hy alle dinghen ten besten
 doet / ende dat wy nusschen hem ver-
 gramt hebben: laet ons liever tot hem
 keeren / ende hem met bidden te vreden
 stellen / zonder hem meer te vergram-
 men. Drecht zoo ghy wilt / zepde Ar-
 mato: maer de booswicht die hem te be-
 waren hadde / zalder om sterben / ende de
 hoere die hem gheleptet heeft. Men

Heere / zepde de Soudaen van Persen
 ghy hebt volc van doene: hy is van zels
 ende zonder ontbieden wt verre landen
 ghekomen / ende en heeft hem zelve
 niet ghespaert / alst den tijde verespē
 heeft: Wy en zal nusschen gheen schu-
 hebben / als men hem zal hooren spreken.
 Hierom ist noodich datmen hem een
 hoore / aleer men hem veroordeele: of
 anders zouder onder de Soldaten en
 mupterge wt moghen rijen: want (ghel-
 jic v bekend is) hy noch wy en staen on-
 der v Jurisdicte niet. Hierom laet hen
 hooren / ende indien hy misdāen heeft
 zo machmen hem straffen / met toefstē
 munghe van alle de Wynten des L-
 gher / ja zelfs van syn eygen volc. De
 Heeren van Mape ende van Persen
 brachten zoo veel te weghe met dese en-
 de meer andere bewijsredenen / datse d-
 Koninc Armato ende Melie wat te vze-
 den stelden. Hier en tusschen stondt de
 heelen Legher in slach orden / twelc d-
 vander Stadt die de Ronde deden / ghe-
 waer wierden / door tgelupt der Trom-
 petten ende Trommelen / die de locht en-
 de aerde vervulden. Nu alzo den dach
 eerst beghon aen te komen / vreesden sy
 datmen hen wilde overvallen / ende da-
 de Wyanden de Stadt wilden beklom-
 men / dies sy den Keyser / den Ridde
 metter Sere ende de principaelste Ca-
 pitaynen ghinghen waerschouwen / di-
 alle metter haest / elc na syn quartier
 daer hy verordent was henen troc / ende
 bleve aldaer tot dat het klaer dach was
 ende de Wydenen zaghen inkorten. De
 Keyser en wist alsdoe noch niet van syn
 Soons wederkomstē: maer Perion
 bracht hem te voorschijn / ende hem stel-
 lende booz den Keyser / zepde hy hem
 met een bevallighept: Heer Keyser / I-
 hebbe desen voorgaende nacht dese Spi-
 bekomen / wat beliest v datme met hem
 doe? Of den goeden Heere blijde ende
 verwondert was / is wel te dencken
 want

want hem omhelsende / bielen hem de tranen over de wanghen. Lisuart viel op syn knien/ende kuste hem de handen/maer de goede Keysers was zoo verblijt/dat hy synen aessen qualijc konde verhalen. Hier over quamen Languines ende Abirs van Irlandt/dewelcke verwondert zijnde van zo goeden outmoetighe/quamen hem teghen met open armen om t'omhelsen dien sp vooz verloren hielden/hem vraghende wat goeden Enghel hem daer ghebracht hadde. Op myn trouwe zepde de Keysers/ic ben zoo verblijt gheweest/hem te ziene/dat ic hem zulc niet eens gebraecht en hebbe. Nu myn Sone / zeght ons hoe ghy hier ghekomen zyt / ende van waer. Doen vertelde Lisuart alles wat hem wederbaren was/van die tijdt af dat hy met Bradasile wt Trebisonde ghinc/de diepghementen van Melie/en groot perijckel daer hy in gheweest hadde/ende ten lesten de maniere van sijn verlossinghe: ende zoo veel isser af / zepde hy tot den Keysers / dat ghy / Gode lof / my ghezont vooz v ziet/berept t'uwen dienst/ende zyt verzekert dat den alarm die ghy ghehoort hebt / nergheens wt ghesproten en is/ als om dat ic humne handen ontkomen ben. O Godt / myn Sone / zepde de Keysers / hoe verblijt zal de Keysersinne zijn/ als sy dese goede tijdinghe verstaen zal: Laet ons by haer gaen/om ten deele hare swaricheydt te verbyghen die sy dus lange gehad heeft. Doen nam hy Lisuart by der handt/ende komende in haer kamer/vonden syse ghereedt om ter kercke te gaen: maer als sy de Keysers zach/bleef sy stille staen/die haer Lisuart presenteerde / zeggende: Mevrouw / kent ghy desen Edelman? Sy verwondert zijnde / als oft den hemel gevallen hadde/bleef sy staende zonder een woort te konnen spreken. De Keysers dit zinde/begon te lachen ende zepde hy is nochtans v Dochters

Sone/die dese sijn gheschiedenissen wel mach vertrecken vooz de periculouse die hy in syn leven te verwachten heeft/ zoo ic meyne:neffens dat / zoo en heeft gheen Vrouwen kleedt noyt beteren dienst ghedaen aen eenighe Vrou-person / alst hem ghedaci en heeft: want hy zulcken aenhebbende / daermede dweers door t'suyants leggher ontkomen is: daer over sy zulcken allarm ghe-maect hebben/ als ghy ghehoort hebt. Ghebenedijt zij den name Godts / zepde de Keysersinne: ende kussende Lisuart sonder ophouden / en konde hem niet verlaten/ ende begheerde dat hy by haer bleef tot datmen het noemnael hiel: geduerende het welcke hy verhaelde alles wat hy inder Heydenen leggher ghehoort ende ghezien hadde / ende een deel van hunne aanslaghen. Ende van d'een poost in d'ander vallende/de tafelen opghenomen zijnde/ sprac hy tot Perion: Myn Heer ende Dom / ic ben wt dese Stadt vertrocken / alzo elc een wel weet / om v te gaen zoeken / want de mare was dat ghy verloren waert:ende van een zake wil ic v de waerheyt zegghen / dat de principale oorzaak die my hier toe veroorzaecte/was om van uwe handt Ridder gheslaghen te worden/ zo haest als ic v zonde ghelvonden hebben: dewyle ic altyds dachte / dat ghy zijnde myns Vaders Broeder/ende Sone vanden vromen Ridder Amadis / het niet anders en konde wesen / ofte ic en zoude mede volghen ende deelachtich wesen der vromicheydt van v dyen/ende dies maer te kloeker wesen. Hierom bidt v ootmoedelijc my die eere te doene / ende zulc gheschieden mach buyten de Put poort/op dat onse Vanden tzelv te er moghen weten: aenghezen ic van hem verstaen hebbe / dat het de zake is die hen ter weerelt meest teghen is/ende dat hen meest verbyeten zal. Myn Heer / antwoorde he-

Het zeste Boec

ron/ de teghenwoordicheydt des Key-
fers ontschuldicht my ghenoech van
uwe begheerte. De Keyser zal my dat
vergheven sprac Lisuart / indient hem
belieft / ende bidde hem dat hy my hel-
pe dat myn begheerte aen v niet gewep-
ghert en werde. Ic begheert aen v vrien-
delijc sprac de Keyser. Aenghezien dan
sprac Perion / dattet uwer heyder be-

geerte is / zoo zal ic morgen vroegh do
dat in my is : dus myn Cosyn / houdt
gereet / en doet de nachtwake na de ge-
woonte. Lisuart bedacte hem hooglijc
en de nacht gekomen zijnde / ginc hy in
de Capelle / alwaer hy Godt alle den
nacht a / nriep ende badt / verzelschap
met veel Edelmans / tot dat smorghem
de Son begon te lichten.

Hoe Lisuart Ridder gheslaghen werdt , ende vande groote wonderen ende vreemde
avontueren dier op dien dach ghebeurden.

Het achtiende Capittel.

Lisuart dien nacht gewaert
hebbende / ghelijc tgebruyt
is by de ghen die het Rid-
derschap ontfangen willen /
quam de Keyser by hem in
de Capelle / verzelschapt met de Ridder
metter Sphere / de twee Keusen ende
veel edelschap. Ende d'ure ghekommen
zijnde om dese sake ten eynde te brengen /
bupten de Put poorte / beval de Keyser
dat de Soldaten hun inde wapenen zou-
den houden op de Mueren / om de Vy-
anden te wederstaen / zoo sy eenighen
aenslach wilden te weghe brengen
gheduerende dese ceremonien. Dies

trot elc in syn quartier / ende de Keyser
nam by hem alleenlijc twintich duysen
Ruyters tot bewaringe syn Perzoon
ende liet dicht bupten de Poorte een
Tanneel op rechten / op welcke hy ginc
met Lisuart / de Ridder metter Sphere
ende Argamont : ende de Vrouwen ble-
ven op de Mueren / vande welcke sy ge-
machelijcken konden zien / alles wat
bupten gheschiedde. Als de heyd ne di
op de wacht stonden het Tanneel opge-
recht zaghe / ende zoo veel Volck wt de
Stadt komen / meynende dat de Chri-
stenen eenige sacrificie ofte Godtsdien-
st wilden doen / bleven sy op staen zien
Doe

Doen kintelde Lisuart voor Perion ne-
der/ die hem Ridder sloech / ende dede
hem de rechte spore aen : maer als hy
hem t'sweert aende syde hanghen zoude/
zoo bevoutmen dattet vergheten was
mede te byenghen / doch dat en verach-
terde t'begonnen wert niet / want de
Keysar wert denckende dat hy niet geen
beter syn beghineselen en zoude konnen
aenbanghen / als met t'ghene dat de
Koninc Lisuart hoochloflijcker me-
morie toeghekomen hadde / het welcke
hy na syn doot / t'spner ghedachtenisse
hadde doen bewaren in eenen hoec by
het oude Beelt van Apolidon staende op
de Poorte. Dus badt hy Argamont
(die de laicste van hun allen was) dat
hy dat langhen wilde : maer alzo hy
daer na repte / zoo vielder wt den He-
mel zulcken Blixem ende Donderflach/
dat het Beeldt in stukken viel / wt het
welcke eenen Leeu voozts quam / zoo
groot / wzeet ende schizckelijc / alse opt
ghezien hadden/hebbende / dweers door
t'lichaem een Rapiere / vande welcke
den Appel een Karbonckel was / glinste-
rende als vier. Ende dat d'onslaenders
de meeste vzeese aenjaechde / was dat
de Beeste beghon te grinnen ende zul-
ken jammerlijcken ghekrigsch van hem
gaf / dat elc een hem verwonderde / te
meer om dat op die selve stont / wt de
locht vooz des Keysers voeten een kof-
ferken van Smirande quam gheval-
len / in het welcke een vzeef was inhou-
dende dese woorden : Den grooten / wy-
sen ende vromen Ridder Apolidon / heeft
met syn epghen handen ghesmedet dese
Rapiere / die dese beeste presenteert den
vromen Ridder / die ten tijde als sy ver-
schijnen zal de Ridderchap zal aenne-
men vande hande des Soons des kloet-
ken Leeus : dus en verhoordere hem
niemandt anders die de beeste t'ontne-
men / ofte hem zal ongeluc daer van ko-
men. Doen verstonden sy klaerlyc door

het inhouden deses gheschijfs / dat dese
Rapiere niemandt als Lisuart toeghe-
epghent en was : dies de Keysar tot hem
zepte : Myn Sone volbringt dese avon-
tuere / die v toeghezept is. Dit bevel
was de jonghe Ridder gehoozsaem / en-
de zoo hy na den Leeu ghinc / werdt hy
denckende op de schoone Onlorie / zoo
dat hy by hem zelven zepte : Om my
vrouwe / de schoonste der Weerelt / geest
uwen Ridder kracht ende macht / om
desen aenflach te moghen volcnden :
want zonder uwe gunste ist hem onmo-
ghelijc : ende als doen schepte hy zulcken
couragie / dat hy alle perijckel te rugghe
stellende / den Leeu toeschoot / ende de
handt wistekende om trapier wt te tret-
ken / zoo viel daer wederom een blixem
ende zoo grooten donderflach / dat het
scheen dat den Hemel scheurde : ende men
zach dat blammich sweert / twelc welie
boven de Stadt hadde doen hanghen / in
d'aerde zincken / ende wt de selve plaetse
daerse verzonck was / qua een gedzoch-
te / ofte zulcken epfelijcken ende ver-
schickelijcken gheest / dat de stoutste van
hun allen niet zonder vzeese en was : en-
de dit ghedzocht liep na Lisuart die by
den Leeu was ende hem trapier wt den
lijve ructe / ende die wtghetrocken heb-
bende / den Hemel / d'aerde ende de Zee
werden zoo beroert / datter in tien my-
len int ronds gheen Creatuere en was /
ofte hy en verloor den tijdt van een vie-
rendeel uers / alle verstandt ende ghe-
voelen : een zake die wel te ghelooven is /
want dese beroerte werdt ghehoort in
gheheel Asien / Europa ende Afriche /
ende de locht was zoo dupster / dat men
noch Lisuart / noch den Gheest / noch
Leeu en zach / tot dat de Sonne doorzac
ende d'overhandt behiel. Doen spronc
de Beeste inde Zee / ende den nieuwen
Ridder bleef van hem zelven lighen /
zoo lanc als hy was / mette kostelijcke
Rapiere inde handt : ende dicht by hem

En plaetse vant ghedrocht lichaem van Melie/ftinckende als een pye. Doen quam Perion by Lifuart/die hy inepn- de verſcheyden te weſen/maer hem aen- taſtende / bevondt hy dat hy alleenlijc van hem zelven was/dies beval de Ke- ſer datmen hem int Paleys brenghen zoude/ende tſweert hem afnemen dat hy inde handt hadde / tot dat hy weder be- komen ware/twelc onmoghelijc was. Ende alſp albus doende waren/quam daer een Ridder die de Schee metten Riem bracht / op de welcke eenighe let- ters ſtonden die alſdoen niet gheleſen en konden werden / doch wel wat tijds daer na/alſoo ghy hier na verſtaen zult.

Den Ridder zeyde die gebonden te he- ben onder de ſtucken vant beeldt van Apolidon/die rechts te voren vant po- tael gheballen was. Lifuart dan op ſyn bedde ligghende / dede de Keſer ſpna- Raedt ende Ridderſ vergaren om te be- ſluyten watmē met tdoode lichaem van Melie doen zoude : eenighe waren van inepninghe datmen tzelve aen Arman zoude zeynden/maer andere zeyden dat menſe tot aſſchen zoude verbranden/ende de zelve inde locht ſtropen/dewyle int leven zijnde/zoodanigē doot Lifuart toegheepghent hadde / ende dat Arman zuler verſtaende / dobbel verdriet zou- de hebben / twelc alſoo gheſchiedde.

Hoe de Heydenen raedt hielden om de Stadt te beſpringhen, ende van tgroot gheweldt dat ſy deden om die in te nemen.

Het neghentiende Capittel.

De Heydenen verwondert over zoo vele vyerende ghe- ſchiedeniffen die ſp in zoo korter ſtont ghehoort ende ghezien hadden / en wiſten wat dencken / ende beghonden aen hun victorie te twijffelen / verſtaen hebbende

Meliens overlijden. Nu hoe ſp gheſto- ven is / en verhaelt de Hiſtorie alhi- niet: doch zo veel iſſer af dat ſp haer bon- den overleden / zonder eenighe wond- oft ſlach / daer door ſp hadde moghe- ſterven. Ende alſoo elc een met verwon- deringhe om het lichaem ſtont / zo

wert

werdt tzelve in eenen ooghenblic opgenomen/ zonder datmen zach dooz wien/ ende wert gebracht ter plaetsen daer de Keysers tzelve liet verbyanden; waerban Armato / terstont de wetenschap hadde/ dooz een Grietsche Spioen die dicwils wt ende inde Stadt ghinc. Over dese tydinghe was hy zoo vergramt/ dat hy swoer vande Stadt niet te trecke/ voor hy en hadde de zelve in brandt ghesteken ende verdestruert/ ende alles wat leven hadde mettet waert te vernielen. Ende om hem te vreden te stellen / zoo beloofden hem alle de Princen ende Overste des Leghers / datmen sanderdaechs vroech de plaets zoude bestozmen/ ende hy zoo zouden quytent/datse die hebben zouden / oft daer alle vooz doodt blijen. Tot desen eynde ontbondense allen Capiteynen van handt tot handt datse niet hunne Soldaten hun veerdich zouden houden tegheng sanderdaechs smorghens zoo haest alst dach zoude worden / de zomninghe met de Leeren te draghen / d'andere mutsaerts/ troncken ende alderley hout om de grachten te vullen/ de pioniers ooc / die gheduerende de beklinninghe met leeren/ de fondamenten der Mueren zouden ondergraben ende wthale. Den eersten aenbal hadde de Koninc van Jerusalem / met dyp Camerlanes ende hondert duzent Soldaten/ ende hy zoude volghen de Soudaen van Persen ende Blaye zoo hy afgheslaghen werdt. Ende vooz het derde ghewelt zoude de Koninc Armato zels in perzoone komē/ met zoo grooten ghetal van Turcken datse clandt bedecken zouden. Den Koninghen van Bugie ende Silofle / wert belast de Stadt aende syde vander Zee te bespringhen ende in te nemen / zoo haest alse de Trompetten zouden hooren slaen. De Keysers die gheen ghelien spaerde om volc te hebben die hem trouwlyc overbrachten al watter in des

Opandts legher gheschiedde/werdt terstont desen aenflach te keimen ghegeven / die hy syn Capiteynen verklaerde/ op dat elc een hem daerte ghen zoude beripden. Tot alsdoen en was Lisuart noch niet bekomen / maer ter zelve ure als de sprake quam vande Stadt te bestozmen/ zoo beghon hy te spreken / het welcke den Keysers ghezeght werdt/ die hy hem quam / om te weten hoet met hem was. Zeer wel antwoorde hy/ hoe wel ic wat tijds dooz den grooten Donderflach van my zelve niet ghe weten en hebbe. Ic en weeter niet van/ zepde de Keysers/ dan ic meyne dat v ghe docht heeft / dat ghy deurgaens ghevochten hebt/ want ghy en hebt de Kapier die ghy verkregen hebt/ niet willen verlaten/ want hyse alnoch vast hiel. Doozeker antwoorde Lisuart / ic en hebbs noch op vrede noch op oozloghe ghedacht/ want ic en wist van my zelve niet. Dats een vzeemde zake/ zepde de Keysers: Zekerlyc men mach desen Dach wel noemen den Dach der wonderen/ghemerct de wonderlijcheden die heden gheschiedt zijn. Zimmers en ist hy menschen ghedencken niet gheschiet/ datter een Kapiere also verkregen is/ als dese die ghy hebt / vande welcke hier de Schee ende den steem met therescl is/ die een van ons Volc ghevonden heeft onder de stucken vanden afghevalen Apolidon. Een zake mishaecht my / dat is dat ghy niet kloeker en zijt / om de deught der zelve als moeghen te moeghen beproeben teghen onse Opanden/ die voozghenomen hebben ons te komē bezoeken. Hoe myn Heere / acht ghy my zoo ziet te wesen/ ic verzekere v dat ic (Gode lof) zoo kloet ende gezont ben/ als ic opt binnen myn leven gheweest hebbe/ bereydt t'uwen dienste/ al zoo ghy wel bevinden zult. Ende om de waerhept te zeggghen/ hy en hadde gheen hinder ghehad / dan alleenlyc beswinninghe

linghe/dewelcke over zijnde / hy opghe-
staen was. Zoo zult ghy dan zeyde de
Kerker/met den Ridder metter Sferre v
Com ende Argamont met hun volc be-
waren de Draet poozte / die wel d'on-
sterste vande Stadt was: de Koninc
van Hongarijen metten Grave Salu-
der/d'Arentpoozte / verzelschapt met
den Prince van Brandalie / Abies van
Prilandt / Languines ende Ardabil Ca-
nile: want die spde is zoo swac als d'an-
der / want aen dese twee plaetsen zullen
de Opanden meest ghewelt ghebruy-
ken. Ende op dat sper vinden die hun
thooft bieden / zoo zult ghy elc by v heb-
ben tien dusent Mannen / op dat / zoo
ghy lieden dat goet vindt/ eenighe wt.
vallen doet / terwylen sy doende zijn om
de leeren te rechten: Ende ic zal my met
eenen hoop Ruyterje op de Merct stille
houden / om bystandt te doen/ de ghene
dier van doene zoude moghen hebben:
Daerentusschen zal ic de vrouwen ende
andere van klepnder macht/aen doen
byenghen ziedende Olie / heet water/
steen/bloeken/brandende solffer ende
anders/om de Opanden daermede wil-
lekom te heeten / ter plaetse daer sy ons
mepnen te bespringhen. Heere zeyde Ar-
gamont /het is ooc van noode datter ee-
deel by ons zijn met houweelen / picken
endeschuppē/om weder te stoppen ende
vullen de gaten: want na dat ic verstaen
hebbe / zoo hebben sy voren de Mueren
t'ondergraven ende met Ranshoofden
ende andere instrumenten mepnen sy
al om verre te loopen: maer indien ic
tijdt hebben mach/ic mepne dat de vooz-
ste niet ghezonts lijfs wederom na tle-
gher keeren en zullen: weet ghy in wat
voeghen? zoo haest als my bekend zal
wesen de plaets: die sy mepnen om leege
te werpen / zoo zal ic recht teghen ober-
doceen gat laten maken/ende tzelbe vul-
len met solffer / salpeter ende pec / ende
wien daer in steken / so wanneer sy mep-

nen metter macht daer door te komen.
It en achte niet datter opt pemant va-
alzulcken ghebruedt heeft hooren sp-
ken. Aldus waren sy onder malkander
koutende hoe spse des anderen daech
smorghens onthalen zouden: ende voo-
dien nacht stelden sy dobbel wacht aen
alle hoecken/ principalijc daer sy verne-
men dat de Opanden naderden/ ende
aenbrachten hunne schutfels vooz d
Schutters/ende rechten hunne In-
strumenten om de poozten ende muere
te byken al zoo voozsept is. Smorghen
dan zoo haest alst beghon te daghen / d
ghene die de leeren rechten zouden/qua-
men wt hun loopschanten / als ooc d
reste/ elc met syn pac/ ende dat niet zul-
ken gheroep ende ghetier / datment wt
dyp impen verre mocht hooren/ende lie-
pen met eenen tot aende Mueren/ di-
tot zoo veel plaetsen beklommen/ dat di-
vander Stadt by na overvallen wierden.
want de Muerebrykers al met eenē hun
beste deden / als ooc de Pioniers met di
Mueren het fondament t'ondergraven
ende dat niet zulcker vlytichede / dat si
in korter tijdt een gat inden Muer maec-
ten/groot genoeg om daer lancy in te
komen: Maer aler sper wel by konden
komen / zoo vielender zoo veel/dat de
vesten daermede bykans ghevult wa-
ren: Maer de Heerden waren zoo ver-
hit/datse daerom niet te rugghe en kee-
den/ maer schuplende onder hun schildē/
dronghen se met zulcken gedrangh/ dat
se handt vooz handt quamen / ende be-
spronghen al zoo de Stadt tot verschey-
den plaetsen / hoe wel het eerste ende
gheweldichste aen tquartier daer Li-
suart ende Argamont soaechs te voren
hun de laghen gheleydt hadden/alwaer-
der wel ses dusent bleven/ende de andere
door verbaertheyt metter haest keerden
van daer sy komen waren. Het welcke
Lisuart ghewaer werden de / ende be-
merckende datse zonder orden ende ver-
schies

chiet waren/ zoo trot hy hun na/lanck
 en secrete poozte / niet een deel wtgele-
 en volc/ende sloeghen hun inden steert/
 niet zulcken couragie/ dat syer een groo-
 te menichste versloegen/ zoo dat de stout-
 te van hun allen den moet verloren ga-
 aen/maekende zulcken schizinden Leger/
 dat de ghene die het quartier van Zan-
 dalie bespronghen/ niet gantscher macht
 beblucht namen. Maer Armato met
 yn ghewelt quam hun teghen/ ende de-
 dese wederom keeren oftse wilben oft
 niet: hierentusschen trocken d'wtghe-
 vallen met gemac wederom inde Stadt
 sonder datse tien Mannen verloren had-
 den. Armato dan gemoet als een Leeu/
 nam voer hem/ zicte waken: ende met
 hondert dusent Turcken die hy by hem
 hadde/ besprongh hy zoo gheweldelijc-
 ken int gat van Perions quartier/ dat
 hy Meester daer van meynde te wor-
 den: maer de Keysar quam daer niet zul-
 ken versterkinghe/ dat het ghevecht
 duerde dyn groote uren/ zonder aeffen
 te scheppen. Daer toonde hem Lisuart
 zuler als hy was/ want hy en ontmoet-
 ten gheenen Turc noch Heyden oft hy en
 bleef daer doot: daer behaelden oocce-
 re de Ridder metter Sphere/ Argamont
 ende Ardabil Camle/ teghen den
 welcken den Koninc van Jerusalem
 quam/ die hem meynde rhoost te kilie-
 den/maer Argamont belette hem zuler/
 ende gaf hem zulcken slach dat hy be-
 swijmelde/ doch hy werdt ontzet door
 een van syn kreusen/ dewelcke syn sweert
 niet beyden handen nemende/ meynde
 Lisuart cleben te beneimen/ maer Li-
 suart schuttede den slach niet syn schilt/
 die zoo gheweldich aengquam/ dat synen
 arm verdooft was/ ende meynde dien
 verloren te hebben: maer hy en bleef
 hem niet langhe schuldich/ want hy
 bracht hem eenen dweerschen slach van
 ter syden niet zulcker kracht/ dat hy
 hem den hals half door hien/ en de keu-

se voer syn boeten doot viel. De Ko-
 ninc van Jerusale dat ziende/ was daer
 deur al zoo onseelt/ dat hy gheen perijc-
 kel achtende/ hem onder den hoop be-
 gaf/ ende ziende Perion/ die hy voer sy-
 nen meesten Opandt hiel/ overviel hem
 van achter niet zulcken pver/ dat Perion
 al dyp slaghen wech hadde/ aleer hy hem
 het aenzicht konde bieden: ende riep tot
 Perion niet luyder stemme: O ghhy Vi-
 leyn/ ter quader uren zyn myn kindereit
 door vtoeden ghevanghen/ want ghhy
 zullet nu niet de doot bezueren. Doen
 wert Perion ghewaer wie hy voer had-
 de/ ende hem toeschietende/ gaf hem zul-
 ken slach opt hoost/ dat hem drooghen
 draepden/ ende hy na daer henen viel.
 Aldus tracteerde de Christenen en Hey-
 denen malkanderen/ zoo datter een
 groot ghetal zo wel van binnen als van
 buyten verflaghen laghen: want tghes-
 vecht ende de bestozninghe van ure tot
 ure vermeerderde: ende was een Par-
 tij hitzich om te bespringhen/ d'ander en
 liep niet om die af te keeren ende te
 wederstaen: zoo dat de Koninc Armato
 dynmael aenval dede/ ende dynmael af-
 gheslaghen werdt. Ten lesten ziende
 dat hy aen dat oort niet en voerde/ zo
 dede hy syn volc allenkens te rugghe
 keeren/ ende gheboot de Schutters met
 op te houden van schieten/ om die van
 binnen int werck te houden. Hierentus-
 schen de Soudaens van Alape en Per-
 sen/ vergadert hebbende troot dat Pe-
 rion niet de syne op de vlucht ghedreven
 hadden/ debben hun beste om de leeren
 te rechten ende in te nemen de plaetse
 daer sy het gat ghemact hadden: ende
 droeghen hen zoo vromelijc/ datse de
 Mueren innamen/ ende Abies van Ar-
 landt ende d'andere ghedwonghen wa-
 ren te wijcke de lenghde van een spieffe.
 De Keysar dit vernemende/ quam daer
 zelfs in persoon met twee dusent kloe-
 ke Soldaten/ ende vielen den Opandt
 aen

men met zulcken couragie/ dat vele der
Opanden den rugghe keerden/ ende van
boven neder vielen. Doch tghetal was
300 groot/ ende daer quamen 300 veel
Persen ende andere om te plunderen/
meynende dat de Stadt al ghewonnen
was/ datse wel dyp uren hant voor hant
vochten: ende daer blevender 300 vele
verslaghen ende ghequetst/ dattet bloet
tot vele plaetsen liep als wt een fontey-
ne. Hier entusschen de Koninghen van
Gilosle ende Bugie overwellichden de
haben/ 300 datter wel dyp dusent Tur-
ken aen landt waren/ alwaer het ghe-
vecht zeer langhe duerde. Dit wert den
Kepser ghebootschap/ maer hy hadde
elders 300 veel te doen/ dat hy qualijc de
Landtsyde ontblooten dorfde/ om die
aen den Waterkant ontzet te doen/ al-
waer de Opanden riepen/ Victori/ de
Stadt is ons: maer dese blijchap ende
gheroep en duerde niet langhe/ want de
Schutters van binnen schoten op hun
300 snellijc door zekere gaten/ die sp in-
de mueren van vele hupsen ghemaect
hadden/ datse niet eenen voet voorder en
quamen. Daerentusschen quam aldaer
Ardabil Camile/ met dyp dusent soldatē/
die de Kepser aldaer zont tot ontzet/ hoe-
wel dit weynich zoude gheholpen heb-
ben: maer Godt zich ontfermende over
de Stadt/ overviel hun den abondt 300
doncker ende zulcken reghen/ dat de
Hepdenen noch Christenen malkande-
ren niet en konden kennen: waer door
de Opanden ghedwonghen waren te
wijcken ende het afreken sloegen/ zeer
verdzietich zijnde/ datse tot hun voor-
nemen niet en hadden kunnen komen:
doch verhoopten tanderdaechs wel
meester te worden: maer die van bin-
nen verzagghender in/ want in plaetse
van te gaen rusten/ 300 en dedense den
gantschen nacht niet als alle de plaetsen
te verstercken: De Kepser ghinc selve
van hoec tot hoec/ ghevende spu volc

moet ende couragie/ hun belobde groo-
te gaven ende ghisten/ elc na syn ver-
diensten: 300 dat elc een hem 300 kloot
tot het wercken voeghde/ dat alle in-
gaten ende ontstercke plaetsen weerbaer
waren aleert dach was. Daer na dede
de Kepser alle d'Overste ende erbaren-
ste by een komen/ ende na datse tzaemē
gheraetslaecht hadde/ 300 besloten sp de
Lisuart/ de Ridder metter Sphere/ Me-
gamont ende Ardabil Camile/ met sel-
dusent Mannen/ beschermen zoude
het gat daerse des Daechs te voren had-
den meynen lancr in te komen/ ende da-
de Komint van Hongarijen/ Abtes van
Arlandt/ ende Languines met tien dus-
sent Mannen voerbolc de haben zou-
den beschermen/ alzo de Stadt daer
alderwacrt was ende ghemackelijc
voor de Opanden. Ende de Kepser met
tien dusent Mannen zoude op de groo-
te Merct blijven/ ghelijc sdaechs te vo-
ren/ om met de selve bystandt te doen
daert den noodt vereyschen zoude. Ma-
laet ons hun alzo blijven tot tander
daechs/ om te zien hoe hun de zaken al-
dan schicken zullen.

Vanden bystandt die de Vyanden kregen
ende vande groote Vlore der Christe-
nen, die den Legher voor Constantino-
polen dede opbreken.

Het twintichste Capittel.

DHeypdenen vertroocken zijn
de/ alzo ghy verstaen hebt/ dat
waren zeer bedroeft over
t groot verlies van volc datse
dien dach verloren hadden
zijnde ten minsten vijftich dusent Man-
300 doot als ghequetst: maer twee za-
ken gaven hun wederom moet/ d'een
was datse hun bastelijc lieten voorstac-
de Stadt te winnen/ te plunderen/ te de-
strueren/ en met de scherpte des sweert

om te brenghen al wat leven hadde / tot
wzake hunder Vrienden : d'ander was
dat Pintiquinestre de Koninghinne der
Amazones hun te hulpe quam met ses
dusent Vrouwen / 300 kloecin't vechten /

als pement konde wesen. Ende Gys-
landt de Koninc vant wilde Eplande /
met vijf dusent Wilde / draghende booch
ende pijlen / daer sy zeer veerdich mede
waren. Dese twee Koningen ende Ko-

ninghinne / ghebueren zijnde / verstaen
hebbende de groote macht die de Vo-
sten van Orienten tsamen ghebrocht
hadden om het gantsche Rijk van Con-
stantinopolen in te nemen / quam prin-
cipalijc hun te hulpe om eenich Christen
Ridder te moghen ontmoeten / die vooz
bzoom ende kloec vermaert ware / en-
de om hun teghen de zelve te moghen
verzoeken. Armato ende d'Overste
vant Leger onthaelden hun vriendelijc /
ende deden hun goede tiere aen : ende
dien gantschen abondt ende spraken sy
niet als vande besorminghe / die sy dien
dach op de Stadt ghedaen hadden / die
sy zonder twiffele vermeestert zouden
hebben / 300 hun den abondt niet over-
ballen en hadde. Ende beroemden hun
300 grootelijc dat het de Koninc Gys-
lant ende de Koninghinne Pintiquine-
stre berouden / datse daer niet eer ghe-
weest en waren / want de Christenen

zouden zonder twijfel t'onder hebben
ghebracht gheweest / ende de Stadt ver-
destruert : maer twas een zake die noch
te helpen stont / indie het de Koninc Ar-
mato met d'Overste Peeren des Le-
ghers beliefte hun die eere te doen van
sanderdaechs de voortocht te moghen
hebben / het welcke men hun lichteljc
toestont. Verhalven ontboden sy hun
Capiteynen datse het Volc veerdich zou-
den houden / om die aen te voeren 300
wanneer sy bevel kregghen. Ter ander
syden die van der Stadt (als ghezept is)
wzochtē met grooter neersticheyt / stop-
pende de gaten / ende maecten looy-
schanssen ende stercken om hun Stadt
bzouwen ende kinderen ende hun leven
ten wtersten te beschermen / liever als te
ballen inde handen der ghenex die hun
doodt gheswooren hadden. Nu alsoo elc
op syn goede was / 300 haest als den
Dach begonste naken / Gyslant ende
Pintiquine

Princiquinestre met hun volc waren
 deerdich om aen te vallen op de bresche
 daerlanghs de Heydenen (daerhs te vo-
 ren in Stadt komen waren. Doen qua-
 men sy op de Mueren/ende aler sy aen-
 vielen/maecten sy zulcken gheroep/dat
 tet scheen een deel Erters ende Kraepen
 te wesen die tzaen vochten; daer na
 met ghenepchden hoofde klommen sy
 op de bolwercken. Maer de Schutters
 ende Doetboogh schieters die inde loop-
 schancken waren/ die ontfinghense zoo
 vriendelijc/datter veel Wilde en Vrou-
 wen deerlijc het leven lieten: doch sy en
 lieten daerom niet vooz te varen/tot
 datse handt vooz handt quamen/ahwaer
 Lisuart/Argamont ende den Ridder
 metter Sphere met hun volc die zo weder-
 stonden/datse niet een voet voozder en
 konden. Daer zachmen een wonder-
 lijc ghebecht / want de Wilde schoten
 zulcken menichte van pijlen/dat de schil-
 den der Christenen niet anders als E-
 ghels en ghelcken. De Koninghinne
 Princiquinestre/willende haer vromic-
 heit toonen daer sy vooz vermaert was/
 was in vele plaetsen de voozste/en heb-
 bende een jabelijne inde hant/quam sy
 teghen Perion/ende hun ghebecht zou-
 de langher gheduert hebben/maer sy
 slibberde/zoo datse gevallen zoude heb-
 ben/en hadde den stoc der Jabelijne
 ghedaen/daersy haer mede hiel staende.
 Doen quamen de Vrouwen haer te
 hulpe/ende dat met zulcken menichte/
 dat de Christenen wijcken moesten weer
 sy wilden oft niet/zoo dat d'Amazones
 begonnen te roepen: De Stadt is ghe-
 wonnen. Maer zulckē bzeught en duer-
 de niet lange: want Argamont/Lisuart
 ende den Ridder metter Sphere met de
 Principalste van hun Soldaten/spelen-
 de quijt oft dobbel/vielen zoo ghewel-
 dich op hun Vpanden/datse terstont
 veroverden daer sy van ghewecken wa-
 ren/ende dat niet zonder groote bloet-

stoytinghe van deen en d'ander syde
 want Gysilant met syn Wilde roonde
 hun zoo vroom/dat leven oft sterben
 hun al eens scheen te wesen/alsoe man
 alleenlijc de victorie mochten behalen
 Hierentussche Armato ende de Calise
 die op een ander oort doende waren/
 spaerden ooc hun persoonen niet/maer
 b: klommen de Mueren/ende deden
 leg wat kloecke helden in zulcken stan-
 hadden komen doen: maer sy vonden
 daer de Princen Saluder ende Vrand
 lie/diese kloeker wederstonden als
 wel ghemeynt hadden/zoo datter me
 als tien dusent Turcken ende Persians
 doot ter aerden ghevelt werden: hoe w
 datme in dyp quartier uers niet en kon
 de speuren wie voozdeel hadde. Want
 twee Camerlanes quamen aen met
 versch volc/als ooc de Soudaen van
 Alape zelfs in persoonen met veertig
 dusent Mannen aenvallende met zul-
 ken moet/dattet weynich schilde ofte
 en hadden dat quartier ingenomen. De
 Kaeper dat vernemende/zondt terstont
 derwaerts dyp dusent zoo slingerwo-
 pers als Doetboogh schutters/die d
 voozste deden stuften. Ende dat den
 Vpandt meest hinderlijc was/was dat
 ter vande Mueren ghewerpen werden
 brandende Mutsaers/Solffer/Pec en
 de heet vet/zoo dat de Mueren in brand
 stonden/ende sy ghedwonghen waren
 hun stil te houden/tot dat den brandt o
 ver was. In deser manieren werdt d
 Stadt aende Landt syde belast ende be
 stoynt/en zoudent noch sinmer aende
 Watersyde ghehadt hebben/ten war
 de Wacht vanden Koninc van Bugie
 ghewaer wierde niet wijt vanden ver-
 boden Berch/een groote blote van
 Schepen/recht na hen toekomende
 Dies de Koninc Giloffe een Spieschip
 wt zondt om te zien wie sy mochten we-
 sen. Ende bzeesende dat het eenich ontzet
 was vooz die vander Stadt/hielen sy op
 van

van stormen / en begaben hun te Schepe / voegghende die in slach oorden by de Pontische / Zee om hun d'inkomste der Golfse te beletten zoo spt gheraden vonden. Het Spiesschip dede tbeste om zekere tpdinghen te vernemen / zonder zic een tijdt lanc te laten zien / welc hem ghelucte / want een kleyn Scheepken der Christenen / zoekende ververschinghe van zoet water / hem inde handen viel / ende voer terstont met tzelve by de ghene die hem wtghezonden hadden: die booz de Patroon verstondē dat de Vloten der Christenen ghewisselijc heel by was / ende booz ghenomen hadde de belegheringhe booz Constantinopolen te lichten / ende hun slach te leveren / aler sp gheleghentheidt hadden om te vertrecken. Over dese tpdinghen en ontzette de hem niet eens de Koninc van Bugie / maer vzaegghde de Patroon of tse sterc waren. Als sp Heere / zepde de Patroon / ende meer als ghy wel meynt. Van wat Landen ende Contrepen vzaegghde de Koninc. Sommighe van Gaule / zepde by / d'andere van Roome / Sobradise / Spagnien / Groot Betsanien / Perlandt / Schotlandt / Poozweghen / Sweden / Boehemen / Mongaze / Switserlandt ende Chesifants. Booz waer zepde de Koninc / dats een schoon ghezelschap. Heere / zepde de Patroon / herwaerts komende heeft zich tot ons ghevoeght de Keysers van Trebisonde ende de Koninghen van Californie ende Siberie: ende ic verzecker v die dese Vlote niet ghezien en heeft / hem beroemen wach iet fracps op de Zee ghezien te hebben. Als de Koninghen van Bugie ende Gilofle dit alles verstaen hadden / ende dattet van noode was in al derhaest daer in te boozzie / lieten sp zluce de Koninc ende de Soudaens vant Legher weten / hun radende datmē d'enghte des Ponts zoude verlaten / aengzien den Wyande zoo sterc ende na by was /

ende datmen bewaren zoude de Golfse van Propontide / zoo wel om t'allen ure victalie van Patolien te krijgen / als ooc om hun met tminste peryckel te beschermen. Dese mare van d'aenkomste der Christenen quam terstont ter ooren van die daer stonden / dies hun een groote vzeese bevinc / ja de kloefste half den moet verloren gaven / ende d'een booz ende d'ander na hun wt tghedraghe maectē d'Overste des Heys dat ge waer wordende / deden de Trompetters het vertret slaen: ende wat vande Stadt zijnde / deden tot huune verzeckerheidt / hun Volc in slachorden stellen / hun beghevende in huune stercten / zonder hun eenichsins daer buyten te begheven. Die vander Stadt / ober dit doen zeer verwondert / en wisten eerst niet wat dencken / tot dat eenen die de wacht hadde op een vande hooghste Torrens / den Keysers quam zeggghen / datter vande spde des Verboden Berchs een groote Vlote van Schepen quamen met vele Zeplen recht na de Stadt toe: ende dat boozzeher de Koninghen van Bugie ende Gilofle met huune Fusten / Galepen ende ghereetschap gezept waren inde Golfse als of tse na Patolien wilden zeplen. Ic ghebe v te bedencken oft dese tpdinghe aengenaem was oft niet. En de Keysers vzeesende oft by waer zepde oft niet / ginc zelvemet een deel van spne aende haven / vā waer by bescheydelijc konde zien / den bystant zo zeer begheert ende verwacht: Booz alle d'ander zach by een zeer groote Carake op de welke men gheen ander Piloten / Schippers noch Soldaten en zach / als Simmen / groender als Smaragden / hebbende elcsynen boghe ghespannen ende den Koker met pylen aende Kiemen. Hoe dit Schip naerder de Stadt quam / doet hun vzeemder docht wesen / ende dat niet zonder reden: Want boven de verwonderinghe van zulcke beesten daert mede boozzie was /

alsincint wel bezach/ zoo scheen het ghe-
tinnert te wesen na d'afbeeldinghe
van't vaste Eplandt. Ten vertoefde
niet langhe ofte ten quam by lande/ en-
de wierp d'Anckers wt zonder eenich be-
let ende de plancken opt zant. Doen
quam Alquise vooz wt/ met noch ne-
ghen andere Toffrouwen alle ghekleet
in Carmesynen taf / hebbende elc een
harpe / op de welcke sy meesterlijcken en
melodieuslijcken speelden : Na hen
volghde strax de machtiige koninc van
groot Bretaignen Amadis/ byder hant
hebbende Oriane / ghekleedt met gout
gheboorduert laken / ende achter hun
Organde d'Onbekende / de Keysers Es-
plandian ende de Keysersinne Leonori-
ne: daerna Carmelle ende dicht by haer
Heer Galaoz/ Violantie/ de koninc Flo-
restan met syn Vrouwe / de koninc
Agrates ende Glinde/ de koninc van
Bohemen Grasandoz ende Mabile/
daer na Gandalin ende syn Vrouwe: en-
de int leste Meester Helisabel / ende Ar-
van den Dwerch / draghende Amadis
Helin ende synen groenen schildt die Al-
quise hem ghegheven hadde. Nu mo-
ghy weten dat dit Schip qualijc een ure
int ghezelschap vande Plote gheweest
hadde / ende met ghewelt van roepen/
voert alle Schepen vooz by / zonder dat
eenich Capiteyn oft Soldaet dat konde
aen voozt komen/ om te weten wie daer
in was. Alle diet zaghen waren wel ver-
wondert van waer alle de Simmen
mochten komen. Maer dit alles was
ghemaect dooz verscherpen Tooverijen
ende besweeringhen/ alzo ghy hier na
noch zult verstaen. Later v ghenoech
wesen dattet zoo na Constantinopolen
quam/ dat de Keysers aen de Vanen Ba-
nieren en Wimpels merckelijc zach dat
de gantsche Plots Christenen waren :
Dies hy zulcken blyschap hadde / dat
hy met groot ghezelschap wt de Stadt
troc / om die vrendelijc ontfanghen/

die tot syner hulpe quamen. Doch al-
ic voozbare/ zoo duncket my noodich
wesen u te laten weten hoe dese Heeren
ende Vrouwen int vaste Eplandt zyn
onttovert zyn/ ende wie hen een zoo
quamen Schip dede hebben om tot
stant des Keysers te komen.

Hoe de Koningen, Heeren, Vrouwen ende
de Ioncvrouwen betovert int Van-
Eylant, ontweeten: ende van hun reys
na Triacen door het toe doe van Alquise.

Het eenentwintichste Capitule

A Polidon / wiens ghelijc
niet en was inde Weeren
binnen synen tyde noch dand
na/ zoo inde konste van 2
strologie ende Magie/ vooz
ziende de gheschiedenissen die den ouden
Keysers van Constantinopolen zoude
overkomen/ hadde de tooverije vande
Lecu met het Capier te wege gebacht
die Lisuart kreegh doen hy Ridder ge-
slaghen werdt. Ende hadde dooz sy
konste zoo wel daer in ghewoont / dat
op dezelve ure als trapier wt des Lecu
wen lijf ghetrocken ende den grooten
Donderflach ghehoort zoude worden
als horen verhaelt is/ zo zouden alle de
tooverijen die int vaste Eplandt ende
veel meer ander plaetsen waren/ te niet
wesen: ende Melie alsdan sterben / die
midts haer tooverije/ over den loop der
natueren gheleest hadde / want sy van
over langhe jaren de principale boecken
van Apolidon by haer hadde/ ende der-
halven niet min ervaren in die konst als
hy zelbe / ende wist daer dooz voorzeker
dat op den zelven dach als Lisuart Rid-
der gheslaghen zoude worden / sy alsdan
vooz alle Dubelen zoude baren. Ende
daerom was hy dirmael in perijckel
van syn leven: maer hem ziende hare
handen ontkomen / verwerpte sy eenen
Gheest wt den grondt der Dellen/ dooz
wiens

wiens bystant hy meynde te belotten dat Lisuart de Kapier wt des Leeuwen lichaem niet en zoude verkrijghen. Desen was den Gheest daer voren afghe- sproken is/ de welcke gheen vermoghen

hebbende teghen Godes schickinge/ in plaetse van Lisuart te ghen te wesen/ zoo bracht hy edoode lichaem van Melie voorszyn voeten/ ende haer ziele in Lucifers schoot. Nu is te weten dat op de selve

tijdt als dese zaken in Thracien gebeurden/ Ionine Urban van Morgals int Wastelplant quam/ het welcke hy diemael ghine bezichtigen/ ende badt Godt zic te ontfermen over de betooverde personen die zoo langhen tijdt int Paleys van Apolidon gheweest hadden/ omcincghelt niet zoo groote duysterheyt sindert dat Vergande dat betoovert hadde/ datmender gheen bescheet van ghebou oft Mueren aen en konde zien. Maer hy was wel verwondert/ als hy de dicke wolcke diet bedecte/ als eenen mist zach

uoerdoalen/ ende datmen allenerkens dit kostelijc huys konde speuren in sijn eerste forme: derhalven zonder eenighe vrees quam hy inde verboden kamer/ alwaer hy Amadis noch vont slapende/ hebbende noch het bloote sweert inde handt. Doen troc Urban hem byder handt/ zoo stijf dat hyer van ontsprong: waer van Amadis vergramt wesen- de/ hem vracchde wat hy hebben wilde. Heere/ zeyde Urban/ het zijn nu tien jaren gheleden ende meer/ dat ghy lieden v alzo verzuymt hebt. Hoe zeyde Amadis/

inadis/ist moghelijc dat ic zoo langhe gheslapen hebbe. Ja ghy/voorzwaer/ zepde Urban/ ende dattet alzo is/ ziet noch Mevrouw Oriane ende d'andere/ hoe datse ghestelt zijn. Doen quam hy by Oriane gantsch verwondert over dese zaken/ ende dede zoo veel/dat hyse ontwerpte/ zegghende: Mevrouw het slapen heeft v zoo zoet gedocht alst my ghedaen heeft/ doch het is langhe ghenoech gheslapen dunct my. Oriane die niet anders en wist oft Organde en hadde haer den zelven dach inden stoel gezet/vraagde Urban watter van was: die haer verhaelde alles watter ghepasseert was. Ende dat ic waerzegghen zepde hy/aenziet noch dese andere Heeren ende Vrouwen met zulcken vasten slaep bebaughen alst moghelijc is. Voorwaer zepde sy/ Organde heeft ons wel bedroghen. Doen quam sy tot Galaoz/ Esplandian ende alle d'andere/ die sy wette/ ende verhaelde hun alles wat Urban haer ghezeght hadde. Gheen lieden en waren oft meer verwondert/ ende qualijc konden sy ghelooven/ende werden alle lacchende als sy Urban den dwerch noch in alzulcken staet zaghen. Ende Anadis stiet hem mette voet/ zegghende: Urban ghy droomt te langhe/ zadelt myn Peerdt/ Urban heel verbaest stont op/ ende tastende na de deure/ liep rontom de kamer al oft hy d'orcken hadde gheweest. Doen werden sy noch meer lacchende/ te meer omdatse Meester Delisabel noch hoorde ronnen/ hebbende noch den boec in syn handen/ die Organde hem gaf. Esplandian troc hem byde mouwe wel stijf/ ende zepde hem: Voorwaer Meester/ t'is te langhe ghebroomt: ghy hebt zulcken goet behaghen ghehad int lesen deses Boecs/ dat ghy daer over in slape geballen zijt ende dat langhe genoech: dus weest wacker/ ende verhaelt ons wat nieuws ghy daer in ghelesen hebt.

Meester Delisabel verwondert als hy wt den Hemel gheballen hadde/ dat hy de d'ooghen op/ ende hem bindende zulken staet/ antwoorde den Keyser geloost my Heer Keyser/dat ic in al myn leven gheenen boec zoo langhe in myn handen ghehad en hebbe/ daer ic nu in gestudeert hebbe/ als in desen. Wanne zal ic wel verzekert/ dat sindert dat Organde my dien in hande gaf/ ic zo v gheslapen hebbe/ dat ic op gheen zaket ter werelt ghedacht en hebbe/ als den gaens gheront. Alzo sp nu alle wt den sen diepen slaep ontwert waren/ zo quam de Gouverneur van't Esplandian hun zegghen datter twee Schepen in haven komen waren/ zijnde in het een Organde d'Onbekende/ ende int ander een Joncvrouwe/ zonder eenig gezelschap van Schippers oft Piloten als van Simmen/ zijnde beyde de fraeste ende best toegeruste Schepen der Weerelt. Qualijc hadde hy syn redé wist oft Organde en quam daer sy waren. De Heeren ende Vrouwen haer ziende quamen haer te ghemoete/ ende alzo sy d'een voor ende d'ander na omhelsden zepde sy hun al lacchende: Zekerlijc als ic v lieden hier stelde/ myn booznemen en was niet anders (alzo ic v lieden hebbe laten weten) als v'leven te verlenghen/ ende voorby te laten passeren de perijckelen des doots die voorhande waren/ zonder desen langhdurige slaep. Nu zoo hebet Godt beliest v lieden wederom inde Weerelt te roepen/ doot overkrighen eens Kapiers by Iisuar v Sone (zepde sy teghen Esplandian) die Apolidon voor langhen tijdt hem toegheepghent hadde. Ende deurdien dat ic weet dat Alquif/ een vande kloesters Waerzeghers/ tot v syn Dochter zepende Karague met de Simmen/ om v tot Constantinopolen te brengen/ die vande Ongheloovighe belegghert is/ zo en zal ic v niet langher ophouden noch ver-

verhalen van datter gheschiet is/ sinder dat ghy lieden hier gheweest zijt/ maer rade v terstont t'schepe te gaen/ ghelijc sp aen v verzoeken zal/ ende dat ghy haer volgt/ ende ic zal v ooc verzelschapen. Dit zeggende quam de Jongevrouwe Alquise binnen/ ende groote eerbiedinghe bewysende/ zepde sp tot Amadis ende d'andere Princen/ dat Alquif haer Vader hun badt/ tot boordeel van hun ende der gantscher Christenheyt/ in haer Schip te gaen/ met hetwelcke sp hun bynghen zoude daer sp eere ende gheruechte zouden behalen. Ter begheerte deser Jongevrouwe waren sp terstont veerdich/ ende door den raedt van Vergande ghinghen sp terstont t'schepe: Zoo datse (ten kortsten ghezept) in Thracen quamen ten selve daghe als de Vlote der Christenen by Constantinopolen quam. Ende dat Schip ghestiert by de Simmen/ voer midden door de Vlote/ zonder dat iemandt vanden hoop dat aen boordt quam/ om te wetē wie daer in was: hoe wel sp verwondert waren/ beesten zoo erbaren te zien om een schip te regeren: doch het was alles d'indentie ende door de konst vanden wijzen Alquif. Maer waren sp verwondert over dese vreemdicheydt/ zoo waren Amadis ende d'andere noch meer verwondert/ hun ziende met zoo grooten Vlote van Christenen boord Constantinopolen/ vande welke den meestendeel hun bekent waren/ zoo datse noch mynden te droomen. Nochtans te lande zijnde/ alzo ghy verstaen hebt/ ende ziende die vander Stadt komen om hun t'onthalen/ danceten sp Godt vande ghenade hun bewesen. Terstont wert de Keysar die de boorste was van verre Amadis ende syn Sone Esplandian kennende: dies hy boven maten verwondert zijnde/ liep met open armen om hun t'omhelsen: ende komende eerst by Amadis/ zepde

hy hem (van blijfchap de trane in d'ogen hebbende): Myn Heer ende Broeder/ Godt sp ghelooft ende ghedance over ulwe ghewenschte wederkomst: wie zoude immermeer ghedacht hebben zulcken gheluc boord myn doot noch te moghen ghenieten? Myn Heere/ antwoorde Amadis/ Godt die nimmer en verlaet die in hem vertrouwen/ wist wel wat vende ons vā noode was/ ende heeft ons wt de duysternisse verlost/ om v bystandt te komen doen/ ende v te wycken over dit verbloete Veld/ dat v zo veel verdriets aengedaen heeft. Doen quam Oriane om de Keysar te groeten/ die hy met eenen vriendelijcken kus willekom hiet/ ende haer kussende/ zepde hy: Boordwaer Mevrouw/ ic bekenne dat ic noyt zoo gheluckich en ben gheweest als nu/ krijghende zulcken goeden ende schoonen bystandt als d'ulwe. Myn Heere/ zepde sp: na ulwe verdiensten ende deughden/ zoo behoorden zoo wel de Vrouwen als de Mans met de wapenen inde hant v by te staen na hun vermoghen. De Keysar en konde haer alsdoen niet langher sprake houden/ want d'ander Koninghen ende Princen/ Vrouwen ende Jongevrouwen van t'gezelschap quamen aen om hem de behoortlycke eerbiedinghe te bewysen ende daer en tusschen quamen de Ridder metter Sphere ende Lisuart/ die zoo haest wt de Stat niet en ware gekomē als de Keysar: Maer zo haest als sp verstaen hadden dat de Christenen te lande waren/ zoo quamen sp daer na toe/ hun wapenen noch al bebloet aē hebbende/ om te zien ofter iemandt onder zoude moghen wesen die sp kenden: Met dat sp daer quamen/ zaghen sp die int Vaste Eplandt door de besweeringen van Vergande zoo veel jaren gezeten hadden int Casteel van Apolidon/ ende komende by Amadis/ wilden hem met groter eerbiedinghe de handen kussen/ maer hy en kenden se

kendense int eerste niet / ghelijc ooc Es-
plandian ende Oriane en deden veel min
Leonorine: waer over d'oude Kesper
werdt lachhende / ende vraghde hun
ofte die noyt meer ghezien en hadden.
Zoo moet my Godt helpen zepde Ama-
dis / niet dat ic weet / doch t'oordeelen na
de wapenen die sy aen hebben zoo ghe-
berwt zijnde / moeten sy stout ende kloet
wesen. Al zoo zijns ooc ghewillig / zepde
de Kesper / ende Sonen vande Woom-
ste der weerelt / ende weet ghy wiens ?
Desen (wijfende op Perion / is Sone
des Ridderis metten groenen sweerde /
die eertijts den Endziage t'onderbracht:
en vā desen anderē is myn Dochter Le-
onorine Moeder / die hem by my ghe-
laten heeft / liever hebbende de Memme
als de Wapenen oft Peerden Oriane
ende de Kesperinne dit verstaende / lie-
pen hun omhelsen / van blijfchap groo-
te tranen hen over de Wangen loopen-
de. Het welcke de Kesper ziende / zep-
de hun niet een sonderlinghe gratie: Op
myn ziele / Mevrouw / hun teghen-
woordicheyt heeft alhier zo veel dienst
ghedaen / dat Constantinopolen ghe-
dencken zal wat gheluc het gheweest is /
hun voor Beschermers ghehad te heb-
ben / ende ic noch gheluckigher door de
hulpe ende bystandt nu zoo wel te passe
ghedaen hebbende: want het is zeker
(ghemerct mynen grooten ouderdom)
dat ic den arbeidt / hier verpichte ghe-
daen te wesen / niet en zoude hebben ko-
men wtvoeren / om te wederstaen alle
beswaricheden ende lasten die my te vo-
ren ghekomen zijn / van dien dach af aen
dat ghy lieden van my troet / ende ic we-
derom aennam den last ende de regerin-
ghe des Kesperrijcs / door't afwesen
myns Soons Esplandian. Nu zoo was
den goeden ouden Man / dit zegghende /
noch al ghewapent / vreesende oft de
Turcken eenighen nieuwen aanslach op
de Stadt hadden moghen doen / en de

was noch tot vele plaetsen bebloeyt /
zoo hy dien moeghenstont den Wpand
niet ghespaert en hadde: daerom G
laoz hem zepde: zoo moet my Godt h
pen / myn Heere / hy moet verre va
doolt zijn / die zonde houden willen sta
dat ghy gheduerende desen handel gh
slapen hadt / want dese uwe wapen
gheben ghenoech te kennen dat uwe
Wpanden wel ghewaer zijn gheword
dat uwe couragie door de veelhepdt d
jaren niet vermindert en is / ende datt
in v noch meer krachts is / alser jongh
jaren zijn: ende sy zouden noch bet
bevonden hebben / zoo ic by v hadde ge
weest / om hunte doen ghevoelen des
lust die ic hebbe om v eenighen dienst t
doen. Heer Galaoz / zepde hy / sy en zij
zoo verre van hier niet / oft sy en konn
ong van daghe noch komen bezoeken
aleer het avondt zij: maer dewyle he
Godt beliest heeft myns te ghedencken
v lieden hier stierende / zoo hope ic da
van nu aen het ongheluc hun treffen zal
hebbende immers zulcken Enghelken
tot ghezelschap / zepde hy (omhelsende
de Koninghinne Violantie ende d'ande-
re Vrouwen) die machrich ghenoech
zijn om alle de Dupbels wt de Werel
te verjaghen / zoo die wtghelaten wa-
ren om hun residentie alhier te houden.
Ha ha / Heere antwoorde sy / indien sy
door Vrouwen moeten verdriven wor-
den / die hier ghekomen zijn om clandt
van Thracen te beschadighen / zoo zal
ic een van d'eerste wesen die t'Harnas
aentrecken zal / ende de Lancie inde hant
nemen om hun den bec te breken. De
Kesper bedancte haer met eenen lachen
den monde / ende ghinc om Florestan
t'omhelsen / die met d'ene knie op
d'Herde hem de handt wilde kussen:
maer de Kesper hief hem op zegghende:
by myn hooft Koninc Florestan / uwe
vromicheden komen zoo wel met uwen
naem over een / alst wesen mach: ende he
blijct

Wijet dat ghy om uwen naem te doen
floreren/de moeyte aenghenomen hebt
om desen ouden Man/ by na dorre ende
verballen/ by te staen. Heer Kesper/zep-
de hy/ om v dienst te doen/ zal ic al-
tijdt groen ende bloeyende wesen. Des
wil v Godt loonen/ zepde de Kesper.
Daer na ziende wat aen d'eensyde de
Koninghinne Sardamire/ Mabile en-
de Glinde quam hy die kussen: ende
ziende Glinde voor een vande schoonste/
betwees hy haer zoo veel voordeels/ dat
hy zepde: Mevrouw eenige die Spa-
gnien bewandelt hebbe/hebben my ge-
zeght dat Linda inde zelve tale/schoon-
hepdt in d'onse te zegghe is/ ende ze-
kerlyc ic ghebet nu beter gheloove als
opt: want zoo de schoonhepdt verloren
waer/men zoude se zoo wel in v weder-
om vinden als in eenighe Vrouw die ic
opt ghekent hebbe. De jonghe Prin-
cesse werdt over dese redden gantsch
blosende: ende Agrafes het woort voor
haer aenbeerdende/ antwoorde den
Kesper: Heere/sp en dees andere Jong-
vrouwen hebben t'schoon aenzicht aen-
ghedaen om v te komen bezoeken. Myn
Cousijn zepde de Kesper/ ghy hebt zoo
veel voor my ghedaen/dattet my omno-
ghelijc is v na verdienste te vergelden.
Dit ghezept hebbende sloech hy d'oo-
ghen op Grasandor/Koninc van Bohe-
men/die hy noch niet ghezien en hadde/
ende by hem komende/ ontfingh hy hem
vriendelijc/zeggende: Voorwaer myn
goede vriend ic hebbe altijt wel gedacht/
dat onse ghebuerfaemhepdt niet lichte-
lijc verminderen en zoude/ ghelijc ghy
nu te kennen gheeft. Neen ic zekerlyc/
antwoorde Grasandor/ ende noch min
de begheerte die ic hebbe v dienst te doe:
ende ziet hier Mevrouw Organde/die
daer voor wel bozge zal blijven. Nu
zoo en hadde de Kesper haer int eerste
al t ghekent/dies hy hem ontschuldich-
de/ende haer vriendelijc onthalende/zep-

de hy haer. Och Mevrouw/ ghy hebt
ons te langhe dit goet ghezelschap ont-
houden/ alst ghelegghen komt moet ghy
dit onghelijc weder verzoenen. Heere/
zepde hy/ alles wat ic ghedaen hebbe/
heb ic ten besten gedaen/het welcke ghy
nu beter gewaer zult worden als opt te
voren/ dewyle Godt v die in dusdanig-
en noot toeghezonden heeft. Ic hou-
det ooc ghewisselijc dattet alzo is/ant-
woorde de Kesper. Alzo omfinc de
goede oude Kesper d'eem voor d'ander
na elc na syn weerdicheyt/zelfs Ganda-
lin/ de Jongvrouwe van Denemerc/
Carmelle ende Meester Delisabel/ ende
Aradan den dwersch/maer hy was onder
hen zoo kleyn/dat hy hem niet en zach/
maer den dwersch troc hem by den hoo-
zeggende: Wel myn Heere/ ic be mede
gekomen t'uwen dienste/waerom en zal
ic niet zoo wel onthaelt worden als sy
alle? Zekerlyc myn vriendt Ardan/ zep-
de de Kesper/ ghy hebt ghelijc: maer ghy
waert zoo kleyn onder dese groote Per-
sonagien/ dat ic v niet ghewaer en wert.
Heere/antwoorde den Dwersch/ic heb-
een kleyn lichaem/maer om v dienst te
doen/ is myn wille overmaten groot/
die ic niet verberghen en zal tot wat
plaetse dattet zy/ alwaert ooc onder de
grootste Reusen/der Weerelt. Den
dwersch zepde dit met zulcken bevallic-
heyt/ende dat als half gram zijnde/dat
ser alle moesten mede lachen. Ghedue-
rende dese redden/ dede Alquise wt
haer schip lossen veel oorlochs peerden/
ende Hackenepen/ ende haer voeghende
by den Ridder metter Sphere/zepde sy
Heer Ridder/ Alquise myn Vader/ v
ootmordighe Dienaer/ zepnt v dese
Peerde/ om die te verschencken zoo aen
v Vader/ als aen Mevrouw Oriane
ende d'andere die hun zoo lange verzel-
schapt hebben inde Kamer van Apoli-
don. Voent werdt Perion haer terstont
kende/dies hy haer om den hals viel
ende

L

ende

ende bysendelijc onthaelde / niet zoo zeer
om haers Vaders ghiften / als om de
hope die hy hadde tpoinghe te hebben
vande ghene die minnermeer wt syn
gedachten en was. Maer de Joncvrou-
we wys ende discreet / liet zulcx onghemert
henen gaen. Ende Perion antwoorde
haer: Joncvrouwe myn Wijs-
dume / dese en is d'eerste vriendt-
sap niet die ic vanden wijfen Alquif ontfanghen
hebbe: maer alst Godt beliest / zoo hope
ic eens de gheleghentheyt te krygen om
hem eenighen aenghenamen dienst te
doen. Myn Heere zepde sy / hy heeft de-
se Ridder van wapenen voorzien al-
eer sy t' schepe ghinghen / die ic hun van
synent weghen behandicht hebbe: nu
bid ic u (alzo ic u ghezeijt hebbe) elc een
van dese Heerden te schencken / als ooc
aen de Vrouwen / in welker goede gra-
tien hy hem ootmoedelijc recomman-
dert. Myn Heere zepde Perion tot A-
madis / Ghy hebt de begheerte deser
Joncvrouwe verstaen / duncker u ghe-
raden dat ict haer ontzegghe oft niet?
Ontzeggghen / antwoorde Amadis / dat
waer heur ende heur Vader onghelijc
ghedaen / die ons zoo veel deughden
gunt. Aenghezien myn Heere ghy zulcx
goet vindt / zepde Perion / zoo deyt ghy
die om: ende Joncvrouwe (zepde hy tot
Orlane) zal van ghelijcken met de Mac-
kenepen aende Joncvrouwen doen. In
het welcke sy beyde bewillichden. Ende
strax daer na troc Alquife wt een groot
Koffer / het welcke twee Schildknech-
ten droeghen / een schoone kostelijcke
Tente / niet om waerden / die sy Li-
suart schonc / hem zeggghende: O wel ge-
luckighe Ridder / ja de gheluckichste
dier opt vooz uwen tijdt gheweest is:
Myn Vader doet u by my in alderoot-
moet groete / u zepdende dese Tente / de
fraepste van gheheel Asien / inde welcke
hy u bidt te willen logeren / ghedueren-
de dese oorloghe / metten Koninc Ama-

dis u Groot Vader / en dese andere
ren die int Vaste Eplandt niet hem
toobert hebben gheweest. Voorder
biet hy u by my / dat zoo wanneer
hem ontmoet / blijder zult wesen als
mē u half Europa schonc. Joncvrouwe
antwoorde Lisuart: Ic en heb hē d
ghy van spreect (mynes wetens) n
ghezien: doch ic wilde hem wel kenn
om hem te believen / in wat zake hy
zoude moghen ghebieden / niet alleen
om de gaven ende beloften die ghy
van synent weghen doet / maer om d
goeden lof die hy by vele heeft. Vo
dede Alquif de Tente open / die
schoon ende kostelijc bevonden wer
dat dierghelijcke in Costen noyt geze
en was: ende dese mare liep zoo wjt / d
Brian van Monaste / Koninc va
Spaguen / ende die van Aravigne / D
Brunco / Quebragant / Prince va
Sansuegue / ende Gasquilan Konin
van Suisse / (die alle den voortocht ha
denter Zee) de tydinghe vernamen / h
eenen Boot / die sy weghezonden ha
den om te vernemen wat volc wt
Aracke mette Simmen aen Land
komen was. Maer alse het rechte b
scheet hadde / zo en wasser noyt volc bly
der / noch meer verwondert tzaem / ei
de beval hun volc terstont aen landt o
den oever te gaen / ende hun aldaer
slachtoordente houden / tot naerder b
scheet. Ende sy inden Boot tredende
quamen sy by Amadis ende d'ander
ende Godt weet d'onthalinghe die s
malkanderen deden. Hierentusschen
den Opandt (in plaetse van te belceten
het aenkomen der ghener die tot by
stant der Christenen quamen) en ded
niet anders als synen Legher te ver-
stercken / zoo zeer als hy konde: want
syn Spien hadden hen verwitticht
datse sanderdaechs zonder twijffel van
de Christenen zouden verzocht worden
twelc oorzaak was datse hun dicht by
eer

en hielden / ende altijd op hun goede waren. Doen quam de Keyser van Trebisonde met syn blote te lande / na dat hy langhe inde Pontische Zee ghevaeren hadde / afhoudende vande kust van Patolen tot meerder verzekerheyt / tot inden mondt vande Enghte / op een eynde na daer de macht vanden Koninc van Cilosse ende van Bugie aequam / sonder datse de stoutheyt hadden / hun de passagie te beletten : maer de Heydenen hielen hun stil / van vreesse die sy hadden van achter bespronghen te worden / van die na Hellepont quamen / alzo sy verstaen hadden by de Patroon vanc Keyse schip datse voorgehenomen hadde als bove verhaelt is. Het en leedt niet langhe ofte het en werdt den Keyser van Constantinopolen ghezept / dies hy met Amadis ende d'andere besloot / dat de Vrouwen inde Stadt zoudē trecken / ende dat sy lieden desen vzeemden Dorst met goede toerustinghe zouden willekom heeten / maer sy en konden daer zoo haest niet komen / oft sy en vonden hem alreede aen Landt / metten jonghen Florestan / Galvanes / Parmenir / ende d'andere / Koninc van Breigne. De eere die dese twee oude Keyseren malkanderen deden / ende het blyde ge-laet ende goede onthalinghe die de Ridderse malkanderen bewesen / is onmoghelic te beschryben / bezonder de goede gratien des Keyseren van Constantinopolen / hem vernederende voer dien van Trebisonde / hem bedankende over den bystandt die hy hem dede. Ende zeyde hem met de tranen in d'oochsen : Ic en kan niet bedencken / myn Heere / hoe ic tot eenighe tijden zal konnen verghebben de moepte en het onghemac dat ghy aenghenomen hebt om herwaerts over te komen / ende om wt miserie te verlossen desen ouden Man / van alle kanten bespronghen zijnde / inden wtersten noot om te vervallen inde meeste Katij-

viched u die een verdreef Prince hadde moghen overkomin. Ic verzeke dat uwe teghenwoordichydt my zoo grootelijc verblift / dat ic my alsin mach houden voer den aldergheluckichsten Ongheluckighen die opt van Moeder gheboren is. Myn Heer ende Broeder / sprac de Keyser van Trebisonde / ic en hebbe maer ghedaen dat ic schuldich was / want wy zijn van natueren verbonden deen den anderen by te staen : te meer alzo uwe deughden ende vromicheydt alle Princen (die eenighen middel ende ghelegghentheyt hebben om u gunstich te wesen ende by te staen) daer toe verbinden / ende dat principelijc teghen de Vyanden onses alghemeynen gheloofs. Dit zeggende / zach hy Lisuart ende de Ridder metter Sphere dicht by hem / dies hy tot Lisuart zeyde : Zekerlijc Heer Ridder / ic verblifde my v ghezont ende welvarende te zien / ghemerct de quade tijdinghen die de boose Melie ons liet weten na u vertrec. Maer wat u aengaet (zeyde hy al lachende tot den Ridder metter Sphere / zal ic my ws al myn leven beklagen / van het onghelijc dat ghy my deedt / wt myn Hofschepdende / zonder my oft iemandt vande myne / dat ic weet / een woort aen te spreken : ende daerom ist dat ic ten deele my op den wech begeben hebde / om u te zoeken / ende my aen u daer over te wyken. Heere / antwoorde Perion / ic bidde u ootmoedelijc my dat te vergheben / ende ben bereydt alzulken boete te doen alst u believen zal my te stellen : hoe wel het myn schuld niet en was / alzo ic achte ghy indert wel verstaen hebt. Geduerende dese reden / zoo spraken de Jonge Florestan / Galvanes ende Parmenir met Amadis ende d'andere Ridders van hun kennisse / verhalende malkanderē hun voorgaende gheschiedenissen. Nu zoo beghone het naden about te gaen / dies de Key-

Lij

see

ter van Constantinopolen / dien van
Trebifonde badt in syn Paleys te ko-
men logeren: maer hy ontschuldichde
hem grootelyc / alzo hy voorgenomē
hadde inde Stadt niet te komen (zoo hy
zepte) voor de Vyanden en waren wt
Thracien verdreven: ende hy dede syn
Tenten ende Pavilloenen slaen: Doch
Amadis badt hem zoo veel ende zoo lan-
ghe/dat hy by hem quam logeren inde
Tente die Alquise aen Lisuart ghe-
schoncken hadde/ zijnde zoo wtneemen-
de/als boven verhaelt is. Ende na lan-
ghe ende vriendelycke tsamensprekinge
hebben de twee Keysers malkanderen
goeden avondt ghewenscht / die van
Constantinopolen lieerde na de Stadt
om die te bewaren / ende den anderen
bleef te Velde daer Amadis en d'andere
hem goet ghezelschap hielden / na datse
metter haest eens inde Stadt gheweest
hadde om d'oude Keysersinne te groeten/
diese noch van haer zelven vonden van
grooter blyschap die sy hadde haer
Dochter ghezont te zien / die sy voorze-
ker meynde doot te wesen. Als de Kei-
ser quam ter plaetse daer sy opt bedde
lach/ zoo zepte hy haer: Mevrouw/
ghy hebt als nu by v uwe Dochter ende
nichte van andere Vrouwen: nu zieme
oft ic oec nu qualijc boozzieben van Rid-
ders. Mits dien quamen Amadis/Li-
suart en d'andere by haer/haer bewijfen
de groote eerbiedinge. Ende oft de Kei-
serinne verblijdt was / gheef ic elc een
te bedencken / want sy haer behout So-
ne by na eē vierendel uers in haer armē
hiel/zonder een woort te konnen spreke:
maer sy en mochten dien avont aldaer
niet langhe vertoeven/alzo sy den Kei-
ser van Trebifonde moestē verzelschap-
pen: dies sy aen haer ende de Keiser oor-
lof namen / ende na den Legher keer-
den. Nu zoo en hadde de Ridder metter
Sphere noch gheen gheleghentheid
ghehad om met Alquise alleen te spre-

ken/ om te vernemen hoe het met
Princesse Giclerie al was / om we-
ters wille hy dach en nacht ongher-
was: maer zo haest als Amadis en d'an-
dere wederghckeert waren/ vertrocken
hy ende Lisuart elc na syn quartier/
waer sy hun quam bezoeken: Doch
vermydde haer wel int eerste haren li-
te verklaren/ vreesende dat Perion zul-
qualijc mocht nemen / zoo spt in syn
Medeghezellen teghenwoordicheyt g-
zecht hadde. Perion dat merckende
zepte haer datse by wt zoude spreke
hem betrouwende op de getrouwicheit
ende liefde die sy malkanderen toedro-
ghen. Dus troc sy eenen brief wt ha-
ren boesem wel kleyn ghebouwen / d-
sy hem presenteerde/ zeggende Me-
vrouw ghebiedt haer zeer vriendeli-
c' uwaerts: ziet wat sy schrijft/ daer n-
zal ic v zegghe wat sy my belast heeft
Perion nam den brief / endien opby-
liende / las het inhoudt des zelven / a-
dus luydende.

De groote vreught die ic ontfanghe
hebbe met uwen brief ende gheschencke
die ghy my by dese Ioncvrouwe gh-
zonden hebt, hebben den druc van myn be-
droeft herte vermeerderd, die myn ziele i-
lydende door v lancduerich afwesen: en-
de ghelooft myn Lief, dattet my onmo-
gh-lijc zoude wesen te wederstaen de da-
ghelij- sche ende menichfuldige alarmer
daer my de liefde mede bestormt heeft
van die tijdt af dat ghy als eenen Stommē
hier int Hof quaemt, oft immers niemant
een woort van v en konde krijghen, ten
ware het ghestadich bedencken ws per-
soons ende wesens inwendich in mynen
gheest ende door de hope die ic hebbe van
uwe gheringhe wederkomstē, alzo Bren-
gherle deses my verzekert heeft, twelc
my wat krachts gheeft ende myn ghedue-
rich lyden wat ontzet Nu tot een besloyt,
ende om meerder oorzake te hebben my
ten eersten te komen bezoeken, zoo ic
hope,

ope, zoo bid'ic v myn Vader de Keyser
tijdt te verzelschappen, die zonder
wijffel (de zaken aldaer afgeheveerdicht
ijnde) aen v verzoeken zal met hem te
aen. Hier entuschen wild'ic wel dat ghy
enigen middel bedacht om den fraeyen
oncheer Lisuart vut het perijckel te ver-
sien daer hy in is: vwant ic ben verze-
ert, dat ghyer met eeren afkomen zult,
indien ghy zoo veel om mynent ende sy-
ent vvil begheert te doen, ghy zijnde in
ese tijden de geluckichste ende vermaerte
in hooghe leyten van Ridderchap. Het
velcke ic zoo zeer aen v verzoecke alst
y moghelijc is, ende dat ter liefde van
myn Suster, die zoo op hem verliefte is,
atle niet langher en kan leven, ten zij
at Godt haer de svvaricheyt afneme, die
aenvanghen heeft van dier ure aen, dat
y van haer ve. troc, ja sterft dach en nacht
oor de overgrootte liefde die sy hem
bedraecht, ende het verlangen om hem
y haer te hebben. Ic hebbe Alquise be-
st de rest: v mondelinghe te zegghen, die
believen zal te gheloooven, komende
an weghen der ghene die meer vvs als
aer zelfs is.

Perion desen brief ghesen ende her-
sen hebende/ viel in een diep ghepeys/
onder in langhen tijdt een woordt te
vonnem spreken: het welcke Lisuart
hewaer werdende / zepde hem: Hoe
us myn Heer Com? Ic meynde dat
ese Joncvrouwe v eenighe goede ty-
dinghen bracht / die v aenghenaem zou-
den wesen/ ende v vermaerken: maer
ia dat ic zie / zoo zijt ghy doort lesen
leses byles meer ongherust als na
ghelwoonte. Om Godts wille/ zeght
ny oft Joncvrou Griselerie v het ont-
iedt daer ghy dusdanighen swaric-
lepdt in te maken hebt? De Ridder
netter Sphere / die met Lisuart zeer
hemeynzaem was / alzo sp tsamen
schwils van hunne liefde ghesproken
jadden / antwoorde hem: Voor-

waerhet is gheheel anders: want ic
was denckende wat een vzeught het
my zal wesen komende tot Trebison-
de / ende op tghene Joncvrouwe my
meer schryft ws vermanende / ende
op dat ghyt ghelooft / leest ghy zelve
wat sy schryft. Doen las Lisuart
oor den brief / maer indien Perion/
dien ghesen hebbende/ scheen te droo-
men / desen toonde hem veel swaer-
moedigher/ principalic als hy las tver-
driet ende de sinerte die syn bevinde
Onlorie ter liefde van hem was ly-
dende. Doen liet sy eenen grooten
zucht / ende met d'ooghen vol tra-
nen / zoo wel en konde sy hem niet ont-
houden oft sy en zepde tot Alquise:
Orh Joncvrouwe / de ghebanckenisse
daer ic de vooreleden daghen in gheweest
hebbe/ en was my zoo verdrietich niet
als het bedencken der dinghen die my
levende doen sterben. Hoe myn Heere/
antwoorde sy / beklageht ghy v over
de deught diemen v ghunt. Gheensins
zepde sy / maer om tverdriet dat
sy is lydende / om wien's wille ende
om niemant anders ic en zoecke te le-
ven: Oft het Godt belieft de my de
ghelegheuthepdt te jommen dat ic haer
mochte verklaren wat ende hoe veel
sy over my vermacht / dat zoude my
een wtneemende vzeught wesen. Maer
sy zoedanigh zijnde als sy is / ende ic
onweerdich by haer / ten kan niet
wesen ofte sy en zal my door lanc-
hepdt van tijde verlegghen. Verleg-
ghen antwoorde Alquise / ic verze-
ker v / datter noyt blyder tijdinghe
ghebracht en wert / als die / daer by sy
versaen zal waer ghy alsin zijt: want
als ic van haer vertrot / maecte sy
haer rekeninghe v niet meer te zien.
Dus verblijdt v alle beyde / ende zijt
verzekert / dat noyt Ridders a lzo be-
mindt en hebben geweest van twee zoo-
danighe Vrouwen/ als ghy lieden zijt.

L ij

Ende

Ende zoo vele v belanght / zepde sy tot-
ten Ridder metter Sphere / de hope
die ghy inwendich hebt / is onnoodich
die te laten blycken : Hierom bid ic v de
wapenen die ghy lieden tot noch toe ge-
draghen hebt / af te legghen : Ic zal v
zoodanighe gheven / als nu de Koninc
Amadis ende alle die ic wt het Vaste
Eplande ghebracht hebbe / aentrecken
zullen / die myn Vader hun ghezonden
heeft. Myn bevinde vriendinne ant-
woordde Perion / ic ben bereydt te doen
daer ghy my toe radet / want ghy hebt

my t'waerts zoo verbonden / dat ic al
myn leven v Ridder zal wesen / op con-
ditie nochtans dat ghy my ghetrouwt
zult zegghe den staet daer ghy Me-
vrouw Cicelerie in ghelaten hebt / en-
de de redenen die ghy tamen ghehadt
hebt / zoo langhe ghy daer gheweest zyt.
In goeder trouwen / zepde sy / dat wil
ic gheern doen. Ende sy verhaelde hun
int langhe alles watter ghezept ende
ghedaen was / zoo dattet by na dach
werdt aleer sy in slaep vielen.

Hoe de Heydensche Princen raet hielden wat sy doen zouden, wetende den grooten
bystandt die de Christenen ghekreghen hadden, ende wat sy besloten.

Het tweentwintichste Capittel.

De Heykracht ter Zee van
d'Ongheloovighe wederom
door d'enghte ghepasseert
zijnde / streckende naer Pa-
tolien / ende ter ander spden/
de Koninc Amato met de gene die aen
de Lant spde der Stadt in hunnen Le-
gher versterct laghen / alzo ghy ver-
staen hebt / wetende den grooten bystant
die den Christenen toeghekomen was /
ja dat zelfs de Keysar van Tribisonde/
de Hellefontische zee gepasseert zijnde/
niet teghenstaende hun ghewelt / hem
by d'ander Christenen zich ghevoeght

hadde / zoo vergaderden sy den Raede
by een / om te beraden wat sy doen zou-
den / alwaer by een quamen de Sou-
daens / Koninghen / Calisen ende Ober-
ste vant gantsche Hey. Ende na datse
vele ende verschepten zaken overlept
hadden / besloten sy om hunnen Legher
diepe ende wijde grachten te graven / en-
de hun alzo dicht ende gesloten te hou-
den / om te zien wat den Vpandt aen-
rechten zoude / oft hy hun b'springhen
zoude oft niet / ende daer entusschen de
ghequetste (dier een groote menichte
waren) te laten gheusefen ende heelen: en-

te

de die ghenesen zijnde / zouden sy flach
 leveren/het verginc wel of qualijc. Ende
 op dat onse Opanden (zeyde Armato)
 niet en meynen dat wy bezest zijn ofte
 hun ontzien/ zoo is mynen raet datmen
 alle nachten de Trompetten sla ende de
 Claroenen blase met alzulcken lusticheyt
 ende teecken van blijfchap alst moghe-
 lijc is/ ende dat ghy Heer Admirx van
 Ligue/ met zoodanighen volc alst u be-
 lieft/den last aenmeent vande verster-
 kinghe / verzekert zijnde dat ghy zoo
 wel daer in voorzien zult / dat wy buy-
 ten perijckel zullen wesen van overhal-
 len te worden; het welcke hy aennam.
 Gheduerende dese raedtslaghinghe in-
 der Onghelooovighen Legher / zoo en
 liepen de Christen Dorpen ooc niet/
 maer met alder neersticheyt liet sy hem
 volt aen Landt komen / zoo datse aleer-
 den dach aengquam alle gheleghert wa-
 ren/ ende bereydt om den Opand tione-
 sanghen/ zoo hy aengekomen hadde.
 Doen quamen in Amadis Tente de
 Keysers van Roome/ de Koninghen van
 Sobradise/ van Sardaigne / van Pr-
 landt/ van Bohemen/van Schorlandt/
 van Spagnien/ van Napels/ Sansue-
 gue/ Mongaze ende van Sweden: ooc
 de Koninghinne van Californie ende
 Norandel: alle de welke menichte van
 Oorloochs volc mede gebracht hadden/
 zoo wel te voet als te Heerde/ende passe-
 rende d'Hellespontische Zee/waren No-
 randel ende de Grave Frandalo by
 d'Armade des Keysers van Trebison-
 de ghekomen / om die te gheleiden
 ende in te brengen. De redene waerom
 sy alle by Amadis quamen/was om tsa-
 men te raedtslaghen watse zouden wt-
 rechten: doch vooz die tijdt en besloten
 sy niet anders/ dan datse de Keysers van
 Trebisonde bidden zouden / den gant-
 schen last deser beleydinge te willen aen-
 nemen / hem die eere doende/als hem te
 stellen ende te houden als overste over

hun allen. Dus quamen sy by hem / en-
 de baden alle ootmoedelycken hem daer
 toe te willen verstaen. Het welcke hy
 niet en wilde aennemen / maer hun
 hooghlijcx bedanckende / ghelijc hy wel
 doen konde/nam hy syn wtvlucht op de
 Keysers van Constantinopolen/die alree-
 de (zeyde hy)meer verzocht heeft de li-
 sticheyt ende macht des Opands / als
 ic oft eenighe van alle dese Prinzen. Hier
 om zonden sy aenden Keysers van Con-
 stantinopolen/ oftet syn believen waer
 datse alle inde Stadt by hem zouden ko-
 men/ oft hy by hem int Legher. De
 Keysers dese boodschap verstaende/ is
 terstont te Heerde ghezetten / ende ver-
 zelschap zynde metten Ridder metier
 Sphere/ Lisuart ende vele andere vro-
 me Prinzen/is hy na hem toegetrocken;
 maer aleer hy te begheyn buyten was/
 quamen hem alle de voorszreben Hee-
 ren te ghemoet / ooc Sarguilles/ Bru-
 neo / Sone van Balaan de Heuse/ende
 Gaxate van Weesendal (die niet d'an-
 dere niet en hadden konnen aenkomen/
 overmids het omweder) vooz sauder
 daechs vroch. Vooywaer de Keysers
 van Constantinopolen mocht hem af-
 doen voozwel gheluckich achten / heb-
 bende zoo veel koningen/ Groote Hee-
 ren/ende menichte van Oorloochs volc
 onder syn ghebiedt/maer overdencken-
 de de vrooshydt der menschelijcker na-
 tuere/ende datter van alle dat heerlijc
 ghezelschap over hondert jaer niet een
 int leven en zoude wesen / zoo werdt hy
 weniende. Maer deses waermoedicheyt
 moest hy aen d'eensyde steilen/want hy
 was ghedwonghen te onthalen ende eer-
 biedelijc ontfanghen die hem zoo gun-
 stich waren: alle dewelcke hy een vooz
 d'ander na omhelsde/hun hooghlijcx en-
 de ootmoedelijc bedanckende der ont-
 ferminghe die sy hadden over syn ver-
 derf/ ende vanden grooten bystandt die
 sy hem deden ende mede brachten. Myn
 Heer

Heer ende Broeder / zeyde de Keyser
van Trebifonde / ic bid v en bekommer
v daermede niet / maer bedenct ende o
verleght de middelen / om den Vpandte te
krencken : want ic hope (met Godts
hulpe) datse tot de haesticheydt ende
necsticheydt die sp ghebruyct hebben om
v oorloghe aen te komen doen / tijds ge
noech zullen hebben om rou daer over
te draghen ende leetschap te hebben.
Wijders hebben wy desen morgenstont
tzaemen besloten dat ghy onser aller O
verste zult blijven / om geduerende dese
Oorloghe ons te ghebieiden ende te
gheleypden / het welcke ghy met re
den niet en kondt wepgheren / al
zoo die landt / v toekomende / v bekent
is / als ooc de trecken des vpandts / heb
bende die menichmael verfocht / hun ge
welt / ende wat sp te wege konnen byen
ghen / beter als pemandt van ons allen.
Ende op dat ghy gheen oorzaak en hebt
desen last te wederlegghen / wpsweeren
ende beloven v te gehoorzamen in alles
ende over al daert v believen zal / ende
ons ghebieiden zult. Och myn Heere /
antwoorde de Keyser van Constanti
nopolen / wat zijn dit booz reden? Hout
ghy my zoo onverstandich oft berooft
van zinnē / dat ic zulcx zoude eens dervē
dencken? Ic verklare v / op alles dat ic
van Godt houde / dat ic myn Keyserrijc /
ja liever het leven verliesen zoude / en
de wist hem boozts zoo beleefdelijc t'ont
schuldighen / dat ten lesten / ende met
ghemeyne verkiefinghe / de Keyser van
Trebifonde / hun overste Veldtheere
bleef / ende dien van Constantinopolen
overste Regent vander Stadt als te vo
ren. Nu zoo was het op den middach /
ende ghinghen ghelijckelijc in Minadis
Tente / alwaer de tafelen al ghedect
stonden : maer naulijc en was het eer
ste gherecht op tafel / ofte daer en quam
een Joncvrouwe in / ghewapent vanden
hoofde totten voeten / hebbende in haer

handt eenen boghe van Eben-hout /
de den kolier met pijlen aende spde. Ende
sp vzaeghe zonder iemant vant G
zelschap te groeten / wie onder hun
Keyser van Trebifonde ende Minadis
Koninc van Gaule was ende van gro
Bretagnien. Sp werden haer be
ghewesen / dies sp met eenen hoochm
tot hun spzar: Neemt / daer is eenen on
zegh brief / leest dien / ende gheeft m
alsdan antwoorde weerdich v liede
Verzoemen : Doen langhe sp elc een
brief / als ooc eenen aende Koninghim
Calasie / zegghende : Minvrouwe /
kleedinghe die ghy vzaeght / doen m
v kennen wie ghy zijt / overziet het i
houden deses briefs / want sy hout a
v / ende hebet op te letten. Alle dyn
brieven werden ghelesen / vande welcke
dien aenden Keyser aldus was luyt
dende.

Armato, Koninc van Persen, Dood
vyandt der Christenen, Dienaer onser
Goden ende opperste Voorstaender van
hunne heylighe Wet, aen v Keyser van
Trebifonde, groetenisse ende welvaren v
persoons vveerdich : Wetet dat om i
myn ghewelt te hebben de Stadt van Con
stantinopolen, ende alle landt, ic onlan
te velde gekomen ben met zulcken mach
van Volcke als elc een kenlijc is. Ende als
zoo ic verstaen hebbe, dat ghy nu versel
aenghekomen zijt tot onderstandt myn
Vyandts, zoo heb ic bedacht v aen te bie
den, ghy die d'overste Beschermers van
Grieken zijt, eenghevecht teghen my die
d'Overste ben om dat te verderven ende te
verdestrueren. Ghy en hebt v niet t'ont
schuldighen op uvven ouderdom : vvant
indien ghy nu tachtentich jaren hebt,
zoo was ic zoo wijs als ghy ter vvee
relt quaemt, dat ic myns Voesters boisten
kende. Den strijdt die ic aen uvven
Persoon tegh den mynen verzoecke, en
is maer om eer te behalen, ende om te zien
vvien tgheluc van ons beyden dienen zal.

tzij

zij metter lancie oft metten fyveerde; dus zeynt my bequame antvwoorde.

Ter goeder trouwe / zeyde de Kys-
ser / Armato verzoect teghen my te kam-
pen / ende 'zal hem geschieden: zommi-
ghe meynen wel eer te behalen / die hun
chande vermeerderen / also ic hope dat
hy ghelwaer zal worden door de kracht
myns arms / die meughelijc noch kloec-
ker is als hy wel meynt. Myn Heere
antwoorde Amadis / sy en willen ons
niet laten vallen inde zonde van ledich-
heyt zoo ic kan bemercken aen desen
brief / die hy oec lude las.

Griflandt, Heere vant Wilde Eylant,
Dienaer der groote Goden der Zee, ghe-
segghen zijnde tot de vernietinghe der on-
gheluckighe Christenen, over de welcke
ghy Amadis, Koninc van groot Bre-
taignen voorstaender zijt. Diten verweest
my niet alleen om my teghen v te beproe-
ven, maer om den naem die ghy over de
gautsche Weerelt hebt vande vroomste te
wesen. Nu alsoo de bezonderste oor-
zake dat ic wt myn Landt ghekomen ben,
niet alleen en is, om by te staen den mach-
tighen Koninc der Turken, maer om
deur kloecheyt van wapenen prijs ende
eere te behalen: ende alsoo de Fortuyne
my zoo gunstich is gheweest my ter be-
quamer plaetse ende ure te brengen daer
ic v vinde: zoo bid' ic vriendelijc dat wy
malkanderen moghen verzoeken, v ver-
zekerende, zoo onse Goden my de victo-
rie gunnen, ic my voor de gheluckichste
Ridder der weerelt achten zoude, ende
dat met reden, verwonnen hebbende
thooft ende Prince van alle Ridderschap:
Ende oft ic alschoon de nederlaghe had-
de, zoo en zal ic daerom niet t'onvro-
mer ghehouden vvorden, alsoo elc een
bekent is, hoedanighe ende vvat menichte
van vrome Personagien ghy t'onderbracht
hebt. Ten quaetsten komende, een eer-
lijke doot die, my daer van zoude mo-
ghen komen, zal mynen gheest gherust

stellen, alsoo ic doch niet altydts leven
en kan, voorgheomen hebbende my
gheensins te sparen inde strijden ende sla-
ghen die tusschen d'uvve ende d'onse da-
ghelijcx staen te gheschieden. Staet dan
myn verzoec toe, zoo vvel t'uvver als tot
mynder eeren.

Zoo moet my Godt helpen / zeyde
Amadis / ic en hebbe Griflandt mynne
wetens noyt ghekent: maer na syn
schryffen en na al dat ic oordeelen kan / zo
moet hy ee edel ende vroom Ridder we-
se. En v Mevrouw / sprac hy tot Calasie
spreectmen v aē van liefde oft van ver-
ten / by den brief die dese Joncvrouw v
ghebracht heeft? Ghy zullet terstont
weten / antwoorde sy / ende sy beghon
dien te lesen als volght.

Pintiquinestre, Koninghinne vant vole
zonder borsten: aen v Calasie die de
Heerschappije hebt over de Eylanden van
Californie, gheschiede zoodanighen groe-
te als ic v toevvensche. Ic late v vreten,
dat ic niet langhe gheleden myn landt-
schap verlaten hebbe, ende in desen Le-
ger gekomen ben, om myne kracht te late
blijcken, teghen de ghene die daeglijcx
de vvapenen handelen: alvvaer ic verstaen
hebbe dat ghy versich aenghekomen zijt,
om te beschermen den ghenen die vvy
verhopen haest te vernietighen. Ende al-
zoo ghy voor een Vrouwve kloec inde vvap-
enen ghehouden vvordt, ja zoo vroom
als den vroomsten Ridder ter vveerelt, zo
beeld' ic my zelve in dat ic eenen onsterf-
lijcken naem ende faem zoude behalen,
zoo ic v konde overvvinnen. Ende na myn
dunckē en is de Partuere niet ongelijc, als
Vrouwve teghen Vrouwve, beyde trach-
tende na eenerley zake, als daer is de
glorie ende eere van vromicheyt: Hierom
bedenct v of ghy myne kracht vvilt ver-
zoeken, op datmen van nu voortaan oor-
deele vve van ons beyden de vveerdich-
ste zal vvesen om de Koninckijcke Kroone

te draghen, ende te gouverneren over Vrouwen, die de Mans kunnen overvinnē zoo in liefde als vyanden.

Die alsoen ghemere ghenomen hadde op de ghene die dese dyp ontzigh-blyven ghebracht hadde / men zoude haer eyghentlyc aenghezien hebben voer die tweedde Pallas / aengheziende de lusticheyt des Harnas dat sy aen hadde / de aerdicheyt des boochs / metten koker aende spide / ende daerenbove de groote schoonheyt daer sy van natueren mede begaefte was / zijnde zoodanich / dat Gasquillan Koninc van Sweden hem niet en konde onthouden zonder haer aldus aē te spreken : Zoo moet my Godt helpen, Joffrouwwe / ven is niet noodich pijl noch koker om te bekechten de vroomste deses Leghers : want ic en weet gheenen Ridder die hem niet voer verwonnen en zoude gheben / aenzietende alleenlic de volmaecte schoonheyt daer ghy mede voorziet / die u veel bequamer sijn / om de Mars te vermeerderen / als alle de verstaelde Harnassen die ghy zoudt moghen antrecken. Met dese woorden begonck een te lachen / ende noch meer om d'antwoorde die Amadis hem gaf / zeggende : Heer Gasquillan / Ic ghehoobe dat sy by u naert op een bedde zijnde / u meer werer zoude leveren / als ghy wel ghewapent zijnde zoudt doen / in een vloten perceden vroomsten Turc die hem teghen u zoudt willen stellen. Myn Heeren / zeyde sy / dit en is gheen antwoorde op myne vootschappen : dus bid'ic u my te zegghe oft ghy lieden aenweemt de presentien der ghener die my aen u ghezondē hebben / oft door flauwichepdt des heren zuler wepghert. Joffrouwwe / zeyde de Keyser van Trebisonde / wy zullen een van d'onse aen hun zeyden / aleer de Sonne ondergaet / dus meught ghy keeren alst u goetdunct. De Jongvrou-

We dit verstaende / zat op haer Nachtepe / ende keerde ter plaetse daer Armato met Gysilant ende Puntiquine ende vele andere vrome Ridderes hiet verwachten. Hierinusschen beraden zich de Christen Princen oft int verzoec der Heydinsche Vorsten zoudt aenemen / oft niet eenighe eerlijcke cause wepgheren : waer over verschept opinien waren / so dat de meestendeel stemden / dat aenghezien den grooten onderdom des Keyser van Trebisonde sy vermocht / ja behoorde (zonder sceere te quetsen) Armato te wepgheren geschiedende meer wt lichtveerdicheyt als bestaende in reden. Vele anderen waren van contrarie opinie / zeggende dattet tot schande ende nadeel der ganster Christenheyt zoude wesen / ende die Armato (zoo veel den onderdom belanghde) gheen voordeel niet allen den Keyser en hadde : dewelcke hem welken toonen zuler als sy was / sprac hi in deser maniere : Ghy vrome Ridderes ic ben ghenoech verzekert dat ghy t'allen tijden zoo ootmoedich gheweet zijt / ende d'rere zoo hoorch geacht hebt dat ghy u noot eenighe moeyte noch peynichel / hoe groot selve oot was / ontzien hebt : zoo bid'ic u lieden oot zoodanich vermoeden van my te hebben : want ic om dusent dooden te sterben my niet en meyne zoo verre te verlopen / dat myn oude jaren zoudt vernietighen / oft int minste in twyffel trecken inde faemende naem die ic jonc ende kloet zijnde / meer als nu / verkreghen hebbe : Armato verespste teghen my te kampen / sy zal partije binden : hy noemt hem zelven vrient / voorstaender ende vermeerder spner Met / ende ic ben ootmoedich Dienaer van Jesus Christus / die my bystaen zal indient hem belijft / ende alzo ic hem toebetrouwe. Dus bid'ic u lieden over dese zake (oft ic teghen mynen Vyandt vechten zal oft niet)

niet niet meer te raetslaghen: want ic hebbe by my vast besloten ofte te verwinnen ofte te steruen/ de goede Godt doe met my zoot hem beliest. Syn redenken gheepndicht hebbende/presen spalle hooghlijck desen goeden ouden Man: ende de Koninghinne Calasie / ende Amadis (die den tijdt te lanc viel om tot zulcker wyloft te gaen / zeyden datmen van stonden aen een Ridder na Armato zoude zeynden om den strijt t'aenbeerden. Maer den ouden Arban van Rozgals verclaerde dat hy by e Joncvrouwe aengheboden was/ dat van gelijcken ooc een Joncvrouwe d'antwoorde behoorde te draghen. Dus wert Carmelle terstont ontboden / diemen eenen Brieft gaf / met dusdanighe onderwijsinghe. Ghy zult gaen/zeyde Amadis/by den Koninc Armato / Grisilant ende de Koninghinne Pintiquinestre/ aende welcke ghy desen brieft zult presenteren van weghen de Keyser van Trebisonde/ de Koninghinne Calasie / als ooc van mynent weghen: ende zult hun zeggghen dat wy den strijt aennemen / zoo als sy lieden begheert hebben/tot zulcken daghe ende ure als sy willen/zullen wy veerdich wesen: vooz de reste accordeert met hun van datse meer berepfschen moghen / ghelijc ghy wel doen kondt. Carmelle gheschiet ende bequaem tot zulcken bootschappen / zat terstont te preerde: maer komende by der Turcken Legher / werdt sy by de Schilwacht opgehouden/ ende by Armato ghelept/ die alsdoen e groote Tente was/ raet houdende met d'Ouerste des Leghers. Dese Heeren verstaende datter een joncvrouwe tijdinghe bracht van de Christenen/lietense haer terstont binnen komen. Sy dan volghende hare gewoonte (de welcke was niemant te eeren als Grisilant) zonder Koninc oft eenich Heere te groeten/ ghinc sy binnen ende langhde den Brieft aen dien het haer be-

last was/die aldus was luydende.

Wy, by der Gratie Gods, Keyser van Trebisonde, Amadis Koninc van Gaule ende groot Bretaignen, ende Calasie, heerschappij hebbende over d'Eylanden van Californie, alwaer tgout en de kostelijke peerlen in overvloed wassen (ghelijckelijc antwoordende op de dry brieven die ghy Armato, Koninc van Persen, Grisilant Prince van Eylandt der Wilde, ende Pintiquinestre, Regente over tvolc zonder borsten aen ons ghezonden hebt, laten v weten dat onse reyse in dese Oosteliche Landen, is om te beschermen ende te vermeerderen de Wet ende Leere onses Zalichmakers Iesu Christi inde welcken wy ghelooven, ende om wt te roeden die de zelve contrarie zijn. Dier na uwe brieven ontfanghen hebbende, zijn wy te vreden v te gherieven met tgevecht dat ghy aen ons verzoect, ende dat met zoodanighe wapenen als ghy zelve verkiesen zult: ende aengaende tvelt oft plaetse zal wesen voor dese groote Stadt, alwaer wy metter hulpe onses Godes verhoppen victorie te vechten, tot schande uwer Afgoden, ende tot v lieder grooter oneere ende verlies. Ende alzoo dese Joncvrouwe, van onsent weghen last ende macht heeft om vande reste met v lieden te spreken, houden wy voor goet wat sy besluyt ende aenneemt: Ende dat meer is, vvy svveere ende beloven op Koninckijcke trouwe, dat gheduerende ons ghevecht niemant van d'onse hem roeren en zal, om v lieden te beletten oft te beschadigē: by zo verre ghy lieden van gelijcken doet, van tvlecke vvy verzerktheydt ende besworen trouwe ende belofte vwillen hebben na behooren.

Desen brieft inde teghenwoordicheyt van hun allen ghelesen zijnde / sprac Armato vooz hun allen / ende zeyde tot Carmelle: Joncvrouwe/ wy en waren gheen andere antwoorde/ als dese / verwachtende: alzoo by ons van oberlan-

Id g

ghe

ghe saren wel bekent is / met wat Vole
 wip te doen zullen hebben / hoe wel wip
 hun noyt en zagen: ende ghy zult hun op
 myn trou ende eere verzekeren / datter
 gheen Ridder ofte iemandt anders van
 ons gantsche heyt het minste hem be-
 moeyen en zal voor ons / noch tot hun-
 nen nadeele / gheduerende ons ghebercht /
 hy hebbe dan de victorie diet de Fortu-
 ne gunt Gheduerende dese redenen / be-
 zach Carmelle wel nau de Koninc Gzi-
 filant / die lanc ende fraep van ledē was /
 hy na ghelijc een Reuse / daer sy wel op
 leetende: ende na dat sy wat tijts met hun
 ghesproken hadde van zaken in zooda-
 nighen handelinge van noode / ende de
 behoelycke verzekertheyt ontfanghen /
 is sy wederom ghekeert na der Christe-
 nen Leger / alwaer sy noch alle de Heere
 by een vout. Sy vertelde hem van stuc
 tot stuc de zaken van haer legaelchap /
 de manieren ende coutenancien van de
 Koninc Armat / al wat sy ghezept had-
 de / ten lesten watter besloten was. Car-
 melle / vzaeghde Amadis / wat is Gzi-
 filant voor een Man? ic bid v zeght ny
 v goet dincen van hem. Heere / ant-
 woordde sy / na al datmen zien kan / zoo
 schijnt hy stout ende vroom inde wape-
 nen / ten minsten heeft sy vleesch ghe-
 noech / indien hy therte zoo goet heeft.
 Doch zoo veel isser af dat my niet en
 dunct opt opgheblasnder Ridder aen
 syn manieren van doen / noch groofter
 van lichame ghezien te hebben als hy en
 is: en ic houdet daer voor dat ghy schoe-
 nen na u voeten zult vinder / al ist dat ghy
 voor de vroomste der Ridders gehoude
 wordet / indient niet zegghe te doen is.
 Amadis verzekert zijnde dat Carmelle
 dese redenen tot voordeel van Gzifilant
 niet en zepde als wt liefde / ende een goet
 herte datse hem toedroech / en konde hem
 niet onthouden van lacchen / ende ant-
 woordde haer: zijt verzekert myn goe-
 de Vriendinne / dat Godt altydt meer
 is door de ghene die hem dienen en eeren

als voor de ghene die hem teghen zijn
 het welc my goede hope geeft / dat ic hem
 misschien meer Dubels als ghehoort
 zal maken / aleer wip schepden / inmen
 zoo syn ziele de wech neemt die haer te
 komt. Debt ghy Pintiquinestre ooc za-
 zien / vzaeghde de Koninghinne Ca-
 lasie. Ja ic hebzouwe / antwoorde
 sy / ende is nampt oordecleen de schoo-
 ste ende lustichste Vrouw die ic opt za-
 die v meent wel kranwen / na datse ha-
 beroemt. Ic en weter niet van zepde
 maer moeghen zalmen zien wiet be-
 hebben zal. Na dese propoosie vertro-
 ken sy wt de Tente / daerse alden dan
 gheweest hadden / ende zaten te Perri-
 om de Vrouwen te gaen bezoeken / d-
 de Kesper van Trebifonde noch niet be-
 zocht / en hadde. Sy lieden / inde Stat-
 komende ende gaende na tpaeps / qua-
 men de twee Kesperinnen / Woeder en
 de Dochter / de Koninghinne Orian-
 met alle d'andere groote Vrouw / den
 Kesper van Trebifonde ontfanghen
 ende inde groote Sale ghekomen zijn
 de / spraken sy van zaken die nie-
 verdietich en Waren / zoo dat de Ko-
 ninc van Hongaren ende Cildadan di
 niet Oriane konteden) begonnen te spre-
 ken van'ighebercht dat sanderbaerhs ge-
 schieden zoude tusschen de twee Czi-
 sten Ridders / ende de Koninghinne Ca-
 lasie / teghen de twee Heydenen ende
 Pintiquinestre. Het welcke de goede
 Vrouw zoo beweeghde / datse in eenen
 ooghenblic dyp oft viermaal van couleur
 veranderde / vreesende voor eenich on-
 ghelut voor haren Man ende Heere / tot-
 ten welken sy zepde: Het voeght de
 Jonghe lieden wel hune jonchevdt te
 ghebruycken / maer is misprijnselich den
 ghenen die tot haer jaren gekomen zijn /
 dien het voeghlijcker is meer de reden
 als de lichtveerdicheyt te ghebruycken.
 De Koninc Amadis heeft Sonen ende
 Soons Sonen om voortan dusdant-
 ghen spel aentegaen / ende behoorde hem
 list

allende te vreden te houden met datter ghepasseert is. Byde de Koninghen waren t'onvreden datse hier van gheproken hadden / nu het was ghezept ende moest ghezept blyden / dies spt in de beste vrouwe sloeghen. Cildadan antwoorde Oriane: Zekerlyc My vrouwe / nu zie ic dat de liefde der Vrouwen tot hare Mans verre te boven gaet de liefde tot de kinderen / want het blijkt / en ic achte dat ghy liever hadt dat Perion oft Lisuart in plaetse van myn Heere Amadis mochten wesen / ende hy van die ghevecht ontslaghen waer. Door waer ic wil den doch wel / antwoorde sy: en heeft hy voor desen niet ghenoech ghedaen? wat ist van noode alsnu noch probe van synen persoon te thoonen / die alreede zoo veel te weghen ghebracht ende verzocht heeft? Doet gaet / hy doet hem zelven ende my onghelyc. Naer naulijc en hadden sy hier van begonnen te spreken / ofte daer en quam een Spie wt vanden Legher den Keyser van Constantinopolen waerschoonwen / dat de Vanden versch volc gezonden hadde aen de Koningen van Si ofle en Bugie en d'armade ter Zee versterct / om die bande Christenen t'overvallen / ter wyl len dat byde de Leghers hun stilhoudende / zouden aenzien tgevecht dat Armato verpocht hadde. Door dese tydinghe waren de Heeren genootzaect de koutinghe met de vrouwen te verlaten / ende den Raet te vergaderen: al waer sy besloten dat de Hertoghe van Byzilense / de Graue van Alastre ende de Prince van Allarin den last zouden hebben over de Schepen van Trebisonde / met xx duisent kloercke Soldaten / bov in de ghene dier in ghelaten waren. De Graue Fandalo ende Porandel werden oec versterct voor zo veel alser mede ghebracht hadden vanden Verboden berch / ende voortz voortzach hem elc een na de ghelegghentheydt vander zake. Voortz gheboden sy allen Capiteynen

ende Soldaten elc een op syn hoeft te wesen / hun waerschoonwende van tghene sy verstaen hadden / op datse niet overvallen oft verrascht en zoude werden / hoe wel dese waerschoonwinghe onwaerachtich was. Wel is waer dat dese verraderijc byde Heydenen voortghewent werdt / maer werdt belet door Almirix van Lique / een edel Prince ende trouw Ridder / die gheensins daer toe verstaen en wilde / aenghezien de verzeckerthepdt / die sy lieben ghedaen hadden / ende aen Carmelle met eede bevesticht / doen sy hun quam verklaren d'aenneminge vanden strijt int byzonder. Genighe daghen daer na hebben dese twee Armeeyen aen inalkanderen gheweest / ende zulken slach gheslaghen datter dierghelycken noot in Orienten gheschiet en is.

Hoe de Keyser van Trebisonde, Amadis en de Koninghinne Calafie bevochten den Koninc Armato, Griflant ende Piti-quinestre.

Het dypentwintichste Cap.

De Keyser van Trebisonde en de ghene die by hem waren / de Vrouwen en Princeessen gorden avondt ghewenscht hebbende / vertroocken sy na hunne Tenten ende Pabelioenen / verwachtende den volghenden dach / inden welken sy den strijt aenbeert hadden / al zoo't bestemt was. Nu zoo en slapen sy van al den nacht niet / maer waecten / en baden Godt met langhe en groote devotie dat hy hun wilde verleene dat syner eere ende glorie / en tot hunder zalicheyt ende behoudemisse noodich ware. Zoo heeft als den dach aenquam / onboode Amadis d'Overste des Leghers / hun biddende dat elc een syn Vole in slachorden zoude houden / om den Vpante wederstaen / ofse inisschien (hun belofte bykende) hun wilden overvallen. Kortz daer na qua de Patriarc van Constantinopolen / en dede hem een devote en

M ij

Christ

Christelijcke vermaninghe / de welke ghedaen zijnde quam Alquise by hem / ende gaf elc een Harnasch / ghelyc die waren / diese de Ridder van't Vaste Eplandt ghegeuen hadde / daer sphen mede wapenden / en zittende te Peerde / werden sy verzelschapt ter plaetse daer den srygde gheschieden moest. Oude Keyser van Constantinopolen droech de Lancie vanden Keyser van Trebissonde / ende Eplandian sphen Helmet. Arquisel Keyser van Roome droech die van Amadis / ende Galaoz sphen Helmi. Lisuart droech die vande Koninghinne Calasie / ende de Ridder metter Sphere haren Helmi. Aldus toegerust ende verzelschapt met vele Koninghen ende vrome Ridder / quamen sy int perc / ghemact zijnde dicht by de Stadt / zoo dat de groote Vrouwen hen vande Mueren der Stadt niet alleenlijc en konden zien bechten / maer ooc zelfs de redenen konden hooren / die sy malkanderen toerriepen : kortz daer na volchden de dyt Heydensche Princen ende Princesse ooc met veel ghezelschaps : ende Armato hadde alsdoen aen een swert Harnas / zittende op een groot swert Peerdt / als rou draghende over sphen Suster Melie : de Soudaens van Alape ende Persen / dienden hem vooz Wapendragers / den eenen draghende sphen Lancie / ende den anderen sphen Helmi. De Koninc Gzifilant was gantsch anders ghewapent / met groene wapenen gheschildert met vele twee-hoofdighe Serpenten / de hoofden afghelouwen / ende reedt op ee groot ende snel peerdt / het hoochmoedichste dat men opt zach. Op en droech dit blasoen niet te vergheefs / want sy hadde in sphen Joncheydt een zoodanighen Serpent verslagen tot groot voordeel vande Inwoonders spon Landts. Almiric / broeder des Soudaens van Liquic / droech sphen Lancie / ende de Koninc van Jerusalem sphen Helmi. De

Koninginne Pintiquinestre hadde ooc haer Harnas een Turcx-blau flinlen kleet met gouden stricken / ende haren schildt gheschildert van Heimen blau / stondt int midden de figure eenen dooden Keuse / daer by te versta ghevende die victorie die sy ghehad hadde over eenen haer Ghebuermer groeter alster eenich. Dan in sphen tyd te vinden was : ende dese Koninghinne zat 300 kloet te peerde als eenich vrom Ridder zoude hebben moghen doen / was zo schoon van gedaente / datse do haer ghezicht eenighe wel zoude hebben steruen / ende weder het leven gheuen ooc. Nu 300 droech de Koninc van Eplandt der Keusen hare lancie / ende Princesse Gzadafilee den Helmi vercier met schoone Pluinagien. Aldus quam dese kloetke Campioenen ter bane / in zulcken ghelupt van Trompetten / dement niet en zoude hebben hooren doderen. Ende alzo sy alle ghestelt waren om hun beste te doen / 300 reden 300 gheweldichlijc tegen malkanderen datse zonder te missen / hun Lancien stucken bliegghende / raecten Lijf teghelijf / Schildt teghen Schildt / ende hoo teghen hooft / in zulcker voegghen dat alle half beswinmelt / van hun Peerden vielen / behaluen de Koninghinne Calasie / die den steec een wepnich omweer : doch kreech noch 300 veel / datte Peerdt daer sy op zat met haer wt het perc meynde te rijden / alzo sy ooc half van haer zeluen was. Nu 300 meynden de ghene die dit ghebecht aenzagen dat Amadis voozzeker doot was / want ter een siue vande lancie dweers door sphen schildt bleef steken / het welc Orland zulken schiet aenbracht datse meynde in onmacht te vallen : maer sy zach hem terstont op de been / ende moedichlijc nensphen Vyandt toetreden / die van ghelijcken opghestaen was / ende sphen Helmi vast maecte / die hem opt hooft ghe

ghebraeyt was. Ende alzo Amadis
men ganc na hem toernam / zoo quam
de koninghinne Calafie / noch te peerde
ende / by hem / ende vraghde hem
of hy ghequertst was. Heen ic Me-
rouw / antwoorde hy / ic ghevoele
my wel / Godt lof / ende (na dat ic be-
mercke) zoo is v de Fortuyne gunst-
gher gheweest als i man / van ons al-
en: het welcke my doet denken / dat
hy zo haest niet te vermercken en zijt
als wel eenighe Ridder die zelfs onder
de vroomste ghelant worden. Hy zou-
de haer antwoorde verwacht hebben
naer syn wederpartye was hem zoo na
my dat hy dien metten sweerde moes-
te afscheiden doen: dies sy vertros ende van
den Peerde tradt / om alzo gheen voor-
deel te hebben op Puntigumestre / die
jaer Heert quyt was. Doen begon-
ten sy tsamen te spelen / niet op syn lui-
ders / maer als twee personen die mal-
kanderen zochten om te byngheuen. Ter
ander syden de twee ondelieden / de Ryp-
er van Trebisonde ende Armato (be-
schaeft zijnde vanden syone diese ghe-
daen hadden / welc sy noch wel ghevoel-
den) quam men malkanderen noch lustich
aen boozdt / ende traetteden malkande-
ren zoo soetelijc / dat de stucken van hun
harnas ter aerden laghen / ja de zelve
met hun heet ende root bloet gheverwt
was / zoo dat men ozdeelde dat den minst
ghequertst tot sanderdaechs niet leven
en zoude. Maer indien dese twee een
verwonderinghe gade den ghenen diese
aenzaghen / zoo en was het noch niet
te ghelijcken bytghene datse zaghen aen
Amadis ende Grisilant: want ghelijc
twee Smeden met ghewichte een heet
pfer op den aenbildt slaen / noch min
noch meer en hoordemen hunne sware
enderreffende slaghen klincken / die dese
vrome Ridder malkanderē zonder op-
houden gaven: waer over Grisilant
eenichsing verwonderd was / deur di: n

hy noyt te doene en hadde ghehad niet
temand die hem zo veel werer leverde /
ende dat te meer / om dat hy mercte / dat
Amadis hoe langhet hoe meer kloetter
ende vercher schen te wesen. Doch
niet teghenstaende dat / om te laten bly-
uen dat hy verhooyte syn meester te
worden / zoo hi hi hem zoo kloet / dat
hy in een moest prijsen. Puntigum-
estre ende Calafie en stonden daer en tus-
schen niet stil / v der alle twee hadden
zoo d'oghen op Amadis ende Gris-
ilant / datse op niemant anders en za-
ghen / principalijc de Ridder metter
Sphere ende Lisuart / die tot dien tijdt
toe noyt ghezien en hadden door wat
vromicheydt hun vader also verwaert
was: ende daerom spraken sy tot Ga-
laor aldus: Myn Heere wat dunet v
van dese twee Campioenen? en beho-
ren sy niet ghelouden te worden voor
eenen Baroon van alle die de wapenen
willen hanteren? Om Godes wille ziet
eens hoe syde koninc Grisilant leyt daer
hy wil. Hy doet / zeyde Galaor / ghelijc
hy ghewoon is met andere te handelen
in ghelijcke zaken. De twee koninghin-
nen waren alsoen zoo moede / datse op
hun rapieren rusteden / ende namen zul-
ken ghewichte in Amadis ende Gris-
ilant zoo vromelijc te zien verchten / dat-
se malkanderen bestandt gaven / om dat
ghevecht te beter te zien. Ende om de
waerheyt te zegghe / sy hielden hun bep-
de zoo kloetelijc / datmen inden tijdt
van een ure ende meer / qualijc konde be-
mercken wien de Fortuyne meest me-
de wilde / want Grisilant (als ghezeght
is) was sterk / dapper ende groots van
herten / nochtans beghen hy int leste te
swacken / door verlies van bloede / ende
daer tegen hoe Amadis boozder ginc /
hoe hy hem lustigher toonde ende gree-
tigher int verchten / zo dat hy Grisilant
zoo verre bracht / dat hy niet anders en
dede als met synen schildt af te schutten
de

desware slaghen die spnen vbande hem
slach op slach bracht: zoo dat van doen
aen elc eē Amadis de victorie toschreef:
de welcke ziende spnen vbandt hy na/
ja gantsch verwonnen / sprac hem aen
in deser manieren: Heer koninc / hebt
medelijden met v zelven / ende en ghe-
bruyt gheen wyetheyde teghen uwen
persoon: Ghy ziet wel dat ghy verre
het quaetste hebt: maer indien ghy my
ghelooven wilt / ghy zult v leven ende
eere beyde behouden / het welcke ic v bid-
de te willē doen: want ic zulcken vrom-
heyt aen v bevonden hebbe / dattet jam-
mer waer dat ghy tleven verliesen zout/
ende dat dooz v eyghen schuldt. Hoe dat
dan? antwoorde Gysilant: want ist
een zake daer dooz myn eere niet ver-
mindert en wordt / zijt verzekert dat ic
uwen raedt volghen zal / niet van vree-
se des Doodts / alzo de zelve elc een
ghemeyn is / maer alleenlijc om de groo-
te vromicheyt die ic aen v bevonden heb-
be. Ic bidde v dan / zegde Amadis v
valsche gheloove ende verbloete wet te
verlaten / die v dus langhe verleyt heeft/
ende de onse aen te nemen / die de ware
ende volkomene is: ende alzo en zult
ghy noch d'uwe nimmermeer de Keiser
van Constantinopolen noch syn Rijc be-
schadighen / maer hem bystaen ende be-
schermen. By Mercurius / antwoordde
de Gysilant / tis wel van v ghepreet/
meynt ghy my eer met woorden te ver-
winnen als ghy met uwe wapenen hebt
konnen doen? Nu wacht v vooz my/
want aler icet noch gheve / zal ic v wel
anders leeren spreken indient in mynder
macht is. Doen nam hy syn sweert met
beyde handen / ende niet alle syn macht
meynde hy Amadis thoost te klieven/
die den slach wat ontweec ende spnen
Schildt daer vooz hiel / die hy in twee
strucken hieu / ende viel den slach voorts
op syn eyghen been / dat gheweldichlic
quetende / ende zoo grooten pijn leedt /

dat hy met d'ander knie ter aerde me-
knielen om hem te beter overeynde
houden. Amadis die ziende / schoot hy
toe / ende hem waernehmende tusschen
Helin ende Harnasch / stiet hem trapp
zoo diep in de stroote dat hy dootd dat
hennen viel / ende hem stootende mett
voet vooz den buyt / ghinc hy na Arma-
to toe / den welcken hy van verre toerie
koninc nu moet ghy van myn hand
sterben / want ghy hebt te langhe gh-
leeft ende gheregneert om die Lam-
zulcken schade aen te doen. Armato
gantsch bevreest hem hoorende zo drey-
ghen vanden ghenen die hy ter weere
meest ontzach / beghon zic te beklaghe
teghen den ghenen die hy voren had
de ende den sijdt aenbeert hadde / to-
hem zeggende: Ic en weet niet / Kei-
ser / oft ghy zult willen toelaten dat
een ander helpe om my t'overwinnen
ghemerct t'bespreec tusschen ons beyden
Indient alzo gheschiedt / zoo en ist geen
Edelmans were / maer v trouwe be-
kende / zult ghy v zulcken schande ende
oneere aendoen / datmen v t'allen tyden
zal schelden vooz een schelm ende verrai-
der. Godt behoeft my vooz zulcx / ant-
woorde de Keiser: ende hem wende
de na Amadis / badt hy hem te vertrec-
ken. Doen beghonnen sy wederom veel
heftigher als te voren. De twee ko-
ninghinnen hadden hun dus langhe stil
gehouden / om met meerder ghema-
t'aenschouwen hoet met Amadis ende
Gysilant vergaen zoude: de welcke doot
zoude / alzo ghy verstaen hebt / ende
Pantagruelle ziende de Keiser Amadis
hulpe niet te begheren / ende dat Armato
hem zelve ontzach / vreesende dat hy haer
op den hals komen zoude / ghinc sy hem
te ghemoet / ende met een zonderlinghe
gratie zegde sy hem: Heer Ridder het is
elc eē genoegh bekend hoe de koningin-
ne Calafis ende ic ons wterste beste ghe-
daen hebben om malkanderen om te
byenghen /

waghden / ende de victorie te behalen /
 maer de parture is zoo ghelijc / dat nie-
 mant qualijt zoude weten te oordeelen
 wien van beyde d'eere toekomt. Ic heb-
 be niet myn eyghen ooghen ghezien /
 tghene ic verscheyden reysen van u ver-
 staen ende ghehoort hadde / ende hebbe
 alnu / aen uwen persoonne zoovanighe
 vromicheyt ende Ridderlycke seften ge-
 speurt / dat ic ter liefde van u / ende om
 in u gheselschap te wesen / ic niet alleen-
 lyc dit ghebecht en wil laten berusten /
 maer my begheerte te laten doopen / ghe-
 loovende in uwen Godt ende syne wet
 onderhouden / op conditie dattet u be-
 lieve my toe te laten dat ic / gheduerende
 dese ozloge / my by u liede mach onthou-
 den / ende de zelve ten eynde zijnde / dat
 ghy my alsoan een vroom Ridder van
 uwen bloede tot eenen Man gheeft / na
 mynen staet / zijnde Koninghinne ende
 Vrouwe van zoo veel landen dat ic o-
 ver al myn Ghebueren ghebiet hebbe.
 Amadis verstaende de begheerte van
 Pintiquinestre / was meer vlijt als oft
 hy de principaelste Stadt van gantsch
 Asien veroverte hadde / dies hy haer
 aldus antwoorde : Mevrouw / uwe
 begheerte is my zoo weert ende aenghe-
 naem / dat ic my alnu houde voor de
 gheluckichste Ridder van heel Christen-
 rijk / Godt de Heere my de genade doen-
 de / datter zoo edelen Koninghinne als
 ghy zijt behoude ende zalich wordt ver-
 latende den wech der verdoemenisse.
 Ende wat aengaet de conditien die ghy
 verzoert / tzy van my te verzelshappen
 ofte van u een Man te bezoghen / zijt
 verzekert dat ic u niet alleen in alzulcken
 redelijcken begheerten en zal vernoen /
 maer in alles dat ghy van nu voortaan
 op my zult moghen verespichen / ja zelfs
 van my te noemen ende te houden voor
 uwen Ridder zoo langhe als ic leve / en-
 de tot wat plaetse ic oec zy. Op myn
 trouwe / zeyde de Koninghinne / wel te

recht wordt ghy ghehouden voor den
 besten ende beleefsten Ridder ter Wee-
 relt : ende dit zeggende / viel sy op haer
 knien om hem de hande te kussen / maer
 Amadis gief haer op / ende omhelsde
 haer vrendelghe. Als de Koninghinne
 Calasie de zaken zach aldus gaen / zoo
 maecte sy haren Helm los / ende dien ter
 aerden worpende / nam haer Rapiet
 by den punt / presenterende tghewest
 der Koninghinne Pintiquinestre /
 tot haer zeggende aldus : Mevrouw
 dewyle ghy u zelven al zoo overwonnen
 hebt / die gheacht ende gherekent wordt
 onder de vroomste Ridders der Werden /
 ende dat ic bukten alle twijfel uwe vromi-
 cheyt niet en zoude hebben konnen
 wederstaen / al zoo elc een wel heeft kon-
 nen mercken (zoo ist wel reden dat ic u
 de eere gheve die u niet rechte toekomt.
 Och Mevrouw / zeyde Pintiquinestre /
 ghy doet dat my toekomt te doen. Ende
 aldus in gheschil zijnde wie d'eere des
 anders Rapiet zoude aenbeerden / stel-
 de Amadis hem tusschen beyden / ende
 hen omhelsende / zeyde hy : Nu / nu / ic
 zal u beyde vereenighen : ghy Mevrouw
 zeyde hy tot de Koninghinne Calasie
 zult de Rapiere aennemen vande Konin-
 ghinne Pintiquinestre ende sy d'uwe / zo
 zal d'eere aen wedersyden ghelijc wesen.
 Gheduerende dese redenen deden de
 twee Ouders Armato ende de Keysers
 van Trebisonde hun beste oin van hun
 ghebecht een eynde te maken / hoe wel
 sy beyde zoo moede waren / datse qua-
 lij den aessen konden verhalen / doch
 wast wel te zien dat Armato tquaetste
 hadde / want zoo haest als Grisilande
 doot was / zoo werdt hy flaughertich / en
 en dede niet anders als de slaghen af-
 keeren : Dies hem de Keysers te kloeker
 aenviel / ende hem enen zoo ghewelich
 slach gaf / dat hy hem t'harnas door
 hieu ende een diepe woude int lijf gaf /
 recht int vergaderen der sincker schou-

dere / daer elbloe in zulcker overbloet
weliep / dat hy hoys daer na ter aerden
viel ende synen gheest gaf. Het welcke
zulcken blyfchap ende verzekertheydt
den Christenen gaf / datse ghelyckelijc
Godt loofden ende danceten: ende boven
al Oriane ende de Joffrouwen / die niet
verstaen en hadden wat sprake Amadis
met de twee koninghinne gehadt had-
de / dies sy Carmelle terstont aen hem
sonden om de waerheyt te weten. Hier

entusschen floeghen de Trompetten
de Claroenen / maekende veel vreugde
den ende triomfen / ende den verwinnere
werden hunne Peerden ghebracht /
de welcke sy zaten ende reden na hunne
Tenten / alwaer hun verzelschappen van
le koninghen / Princen ende ander Rid-
ders / hooghlijcx eerende de koninghin-
ne Pintiquinestre / 300 veel hun doe-
lijc was.

Hoe Almiricx van Liquien voor ofperste Velt Heere der Heydenen ghekoren vverder
ende hoe hy eenen Dvverch aen Pintiquinestre zondt int Legher der Christenen

Het vierentwintichste Capittel

DE victorieuse Ridders afge-
zetten zijnde in Amadis Ten-
te / met de koninghinne Pin-
tiquinestre ende Calasie / 300
werden sy terstont ontwayet
ende men bevondt aen hun gheene won-
den / daer door sy de wapenen behoefde
te laten / alst hun maer en belofde. Nu
zoo hadden hun d'Overste des Legers
grootelijcx verwondert over den Tre-
ves ende de tsamenfprekinghe der twee

koninghinne ende dat alse meest int ge-
becht verhit waren: Dus baden sy Pin-
tiquinestre hun d'oorzake daer van te
zegghen / al zoo verscheydentlijc daer van
ghesproken werdt. Doen verhaelde sy
hun van woorde te woorde alle de rede-
nen die sy tsamen gheladht hadden / ende
duerde dit verhael zoo langhe / dat de
maeltijt beerdich was / ende na den
eten werdt den dach booyts bestect met
tsamen sprekinghen / horen van nu
booyts

voorts met den Spanant handelen zoude. Tot het welcke Pintiquinestre hun groot voordeel beloofde te doen / alzo haer des Spanandes macht bekend was / ende d'ure wanneermen hun best aenhanghen zoude. Sy was zoo wel sprekende als eenighe vrouwe ter weerelt / ende was zoo bevallyc / ende begaef met zulcken wtinnende Schoonhepdt / dat Perion / Galaors Sone gantschelc op haer verliefde / ende duurde dese liefde zoo langhe dat hy niet haer eens werd. De Jongvrouwen die van binnen de Stadt tghereicht aenghezien hadden / waren belust om te weten hoe het met Amadis ende d'ander al was / en waerom de Heydensche Koninghinne haer opghegheven hadde zonder daer toe gedwonghen te wesen: ende zonden Carmelle om van alles trechte bescheet te hebben / de welcke van alles trechte bescheet hebbende / keerde wederom na de Stadt / alwaer sy vertelde wat sy ghezien ende ghehoort hadde: waer van Oriane ende d'andere hoven maten verblijt waren / ende nauylc en was sy wt het Legher / ofte daer en quam eenen Dwerch in Amadis Tente / die de Kepsen van Trebisonde terfonde werd kennende / want het was den zelv en die Meliens brief bracht / op dien eydt als Lisuart by Zabasilce wech ghelepd werd / alzo voren verhaelt is. Syn komste en was hem niet zeer aenghe naem / maer hy en liet sulcx niet bliken / om te hooren wat hy zegghe wilde. Doen ghinc den Dwerch by Pintiquinestre / die alsdoen zat en koutede met Calafie ende Lisuart / ende met een stoute vermetentheit sprac hy haer aldus aen: Koninghinne Pintiquinestre / Admirix van Liguien (als nu overste Colonel ende Velt Heere des grooten Heydenschen Leghers / door het overlopen van myn Heere de Koning Armatos) spant u wt ses duysent vrouwen / deur

dien hy niet en wil ghebruyken zult volc / welkers Overste een verraetsiet en booswicht is. Dit is tegene dat hy in belast heeft u te zegghe / ende met eenen aen te dienen dat hyse alle zoude hebben laten ombrenghen t'uwen spijte / ten ware hy ghedachtich was / datse hun beste ghedaen hadden om de Stadt stormender handt in te nemen / daer naer uwe komste. Doch zoo veel isser af / dat indien van nu voorts eenighe der zelve in syn handen gheraken / hy zulcken punte daer aen zal doen / dat d'andere hun daer aen spieghelen zullen. Ende zoo vele u aengaet / hy is berepdt synen perzoon teghen den uren te stellen / ende u te betoonen datter noyt Creatuere meerder valschept ghedaen en heeft als ghy. Dus gheeft hy nu antwoorde die u mach ontschuldighen. Naen myn vrient / antwoorde de Koninghinne / ic ben wel blpde dat ic myn Vrouwen by my hebbe / met de welcke ic meene te weghe te brengen / het welcke ic voorgeghenomen hadde alleen te doen: ende wat belanght dat Admirix by u ontbiet / ghy zult hem van mynent weghen zegghe / dat zooder zoo veel beleefthepdes ende wijshept by hem waer / alster by my wel trouwe is / zoo en zoude de Deught hem niet ontbreken / noch hy en zoude my niet schelden over een zake die ic niet rype rade ende niet zonder merckelijcke reden ghedaen en hebbe. Ende zeght hem ooc / dat tghene hy meest gerust stelt / dat ic noyt verbaest en ben gheweest van een verbaest ende opgeblasen mensche als hy is: ende indien hy lust heeft om my te doen bekenne twee ic noyt beken en hebbe / noch niet bekenne en zal indient Godt beliest / dat is verradich te wesen / dat hy come ter plaetse daer ic heden moighen wtghefcheyden ben / hy zal my aldaer berpden binden om hem te doen beliden dat hijer door synen hals aen licht. Dese antwoorde

woorde by de Koninghinne ghedaen
met een groote matichepot ende zonder
rens gram te worden/werdt grootelijc
by alle de Heeren gheprezen: Zelfs by
Lisuart/ de welcke den Paen aenspre-
kende tot hem zepde: Myn vriendt/
na dat ghy Almirix d'antwoorde van
dese wyse ende schoone Koninghinne ge-
daen hebt/300 bidd'ic v hem te zeggen/
dat een Ridder metten welcken sp was
houtende als ghy hier quacint / hem
ontbidt / dat hy zoodanighe scheldt-
woorden als ghy van spnent weghen
hier ghesproken hebt / wel by hem had-
de moghen behouden/ ende dat hy hem
hadde behooren te stellen ofte te beroe-
pen eenighen Ridder/dier hier ghenoech
zijn om hem bescheet te doen / ende niet
een Koninghinne: het welcke ic niet en
zegghe om dat ic haer niet 300 kloec en
houde als hem/ in alle Ridderlijke sep-
ten / maer ter eeren vande Ridderfchap.
Ende indien hy by aboutuere bevindt
dat ic ghelijc hebbe/ ende hy my wil te-
ghen hebben/zeght hem dat ic voor haer
zal staen/ende al doen wat sy v belooft
heeft. Den Dwerch hem hoorende 300
stontelijc spzeken/bezach hem wel scher-
pelic om hem te beter te kennen: ende
oorlof nemende aen alle tghezelshap/
keerde hy wederom na Almirix/ dien
hy syn antwoorde verklaerde: maer hy
en vertoefde aldaer niet langhe / ofte hy
en bracht wederom bescheet aende Ko-
ninghinne / hoe dat syn Meester hem
hiel aen haer begheerte van teghen mal-
kanderen te kampen: niet heden/alzo
het nu laet wordt / maer moeghen heel
vroegh / indien ghy hem verzekertheit
doet voor de Christenen / hy zal van ge-
lijcken aen de syne doen tot uwer verze-
keringhe. Ende wat v aengaet / Deer
Ridder metten Krupce zepde hy tot Li-
suart / hy ontbidt v / dat om den lust die
ghy hebt te kampen/ hy met hem bren-
ghen zal een Weggezelle/ zijnde een Ro-

ninc/ niet minder van qualitept als
mato gheweest is/ende immers 30
maert in septen van wapenen / en
300 ghy nu de stonticheit hebt v tegh
hem te stellen/ hy meent v wel te ka-
stijden/ende v te bewysen dat het v non
niemant toe en komt 300 verwaendel
te spzeken als ghy ghedaen hebt. E
zake wil ic wel dat ghy weet/ dat al
dat ghy lanc zyt / 300 elc een zien kan
300 zoudt ghy eben wel noch onder sp
orelen doorgaen. Nu 300 noemde h
Lisuart met den naem van Ridder me
ten Krupce/om die swille dat hy een roo
Krupcs in synen Schildt voerde: ma
Almadis wetende dat hy dier ghelijcken
een op de borst hadde/bevondt desen na
natuerlijcken wel / ende hadt hem den
naem van doen voortz niet te verande
ren: 300 dat hy langhen tijt daer na dier
naem bleef behoudende. Lisuart dan
hoorende dat den Dwerch hem t'n strij
de noodde / ghelijc ghy ghehoort hebt /
spzac tot hem aldus: Paen / v Meester
doet my groote vriendschap / my oor-
zake ghevend: de Koninghinne te ver-
zelschappen in 300 goeden zake. Ghy
zult hem zeggen dat ic den strijdt aenne-
me niet den ghenen die hy my by v aen-
dient: ende 300 hy 300 groot is als ghy
zeght / men meet de menschen metter el-
len niet / maer worden gheacht na ther-
te datse hebben/ende voor al 300 sp deug-
delijc zijn: die (na myn duncken) hy niet
rober en heeft/ ghemerckt de woorden
ende de onbeschaentheit die hy is ghe-
bruyckende t'onswaert. De Paen en
bleef daer niet langhe / maer oorlof ne-
mende aende Christen Heeren / keerde
weder na Almirix ende d'ander Konin-
ghen / die hem wtgezonden hadden /
de welcke hy onledich vondt met de
lichamen van Armato ende Grifi-
landt te doen balsemen / om die na hun
landt te zeynden: ende die daer na met
beter ghelegentheit heerlijcken na hun
Cere-

Ceremonien te doen begraven. Waer
 oo haest alse des Overchs antwoor-
 te verstonden / zoo waren sy weder ma-
 en blijde/bezonder de Koninc vant Ey-
 landt der Reusen/Vader van Gradafillee
 sy zijnde teghen den welken Lisuart
 hadde te kampen/ende verzocht dit ge-
 recht op hope van hem te verwinnen/
 ende hem openbaerlyc te doen bekennen
 den middel syner verlossinghe/om alzo
 alle quaet vermoede van verraderij die-
 nen hem na gaf/wat te wissche/ Lisuart
 te dooden/ende hem alzo na syne begeer-
 te te wizen. Daer over Gradafillee zeer
 eswaert was / want sy Lisuart liever
 hadde als haer zelve / ende kennende de
 yonichheit haers Vaders / meynde sy
 natter onmoghelijc was teghen hem te
 jouden staende/zoo datse den gantschen
 nacht niet en dede als by haer zelve in te
 overleggen ofse gheenen middel en zou-
 de konnen bedencken / daer dooz desen

aenslach mocht achter blijven. Als nu
 quam haer te voren dat Lisuart haer
 een belofte ghedaen hadde van te doen
 datse begheeren zoude / ende datse hem
 bidden zoude dit gherecht wt te stellen:
 daer na werdt sy wederom denkende /
 dat sy alsdan onslaghen zoude wesen
 van syne belofte met zulcken gheringhen
 zake/ende byten alle hope zoude wesen/
 om eenigher tijt te gheraken daer sy na
 was verlanghende / twelt was sy lief-
 de te verkrigghen. Aldus overlegghende
 als in d'een/alsdan d'ander/ niet weten-
 de wat beslupten/ dacht sy ten lesten/ten
 quaetste komende/zoo haer Vader hem
 verwon/datse met sinecken ende bidden
 hem te ven zoude salveren/daer dooz sy
 noch meer in haer ghehouden zoude we-
 sen als te voren. Met dese resolutie viel
 sy in slape/tot smorghens vroe ghede za-
 ken vergaende als ghy verstaen zult.

landen strydt tusschen den Ridder metten Kruyce teghen de Koninc vant Eylandt der
 Reusen, ende de Koninghinne Pintiquinestre teghen Almirix van Liquien, d'O-
 verste des Turcschen Leghers: ende de redenen die Gradafillee met Lisuart hadde
 over de behoudinghe haers Vaders.

Het vijfentwintichste Capittel.

De nacht die alle dinghen in stilte
 brenghet / gaf wat ruste de ghene die
 e verlijten hadden / maer zoo haest als
 dach begon te worden / ende de Ridder
 metten Kruyce Godt ghebeden hadde /
 zoo quam hy in Amadis Tente/al waer
 R ij by

in Pintequinstre al gheswapent vondt.
 Ende alzo men hem het Barnas ach-
 ter aenpaste / quam Alquise daer gezon-
 den zijnde van de Joffrouwen in Con-
 stantinopelen / ont te weten wanneer sp
 te parcke zouden rijden / ende dicht by
 hem komende / zepde sp hem in d'oore.
 Heer Ridder / ic ben verzekert dat Me-
 vrouwe Onlorie die v met gantscher
 herten bemint / haest tijdingezal hebben
 van desen strgt / ende dit weet ic vastelijc
 dat uwer beyder liefde bestaet inde be-
 houdinghe uwer eeren. Dus bid' ic v /
 v alzo te draghen / datse haer voor ghe-
 luckich houde / zoo danighen Ridder ver-
 koren te hebben als ghy zijt / ende dat
 ghy door clauherticheydt niet en verliest
 v Liefste ende v epgen leven tseffeng.
 Dese vermaninghe ontfelde de Ridder
 metten Krupce zoo geheelijc / dat hy niet
 een wooydt en konde antwoorden / ende
 Amadis badt Alquise datse terstont de
 Vrouwen zoude waerschouwen hen op
 de mueren te laten binden / om aen te zien
 tgehebecht welc stract beginnen zoude.
 Pintequinstre veerdich zijnde om te
 Peerde te zittē / klaechde dat haer sweert
 niet stijf ghenoech en was Me-vrouw
 zepde Amadis ic hebbs een dat ic verkre-
 ghen hebbe / ende verzocht op veel plaet-
 sen : ic bidde v daer mede v in noot te be-
 helpen / v verzekerende dattet v niet be-
 geven en zal : ic en zoudet ooc noch aen v /
 noch niemant anders presenteren / ten
 ware ic v beminde ende achte als myn
 epgen zelve. Myn heer / antwoorde sp /
 ic bidde v hebt dit gevoelen vastelijc van
 my / dat ict niet aenbaerden en zoude /
 wat perijckel my ooc mocht overkomen
 ten ware / ic die hope hebbe v tzelve op
 moeghen wederom te gheven / met zul-
 ken danc zeggheinghen (zoo ic de victorie
 behale) dat zulcken gheluc my gheschiedt
 zal wesen door tzelve sweert van uwe
 handte ontfanghende ende anders niet.
 Dit zeggheende gozde hy haer spa sweert

aen / ende stract craden sp ende de
 der meeten Krupce wt Amadis Ten-
 voor de welcke hun Peerden stonde
 ende op ghezeten zijnde / werden sp v
 zelschapt met vele vrome Mannen / en
 Amadis zelve diende dien dach de
 nunghinne voor Schildt-knecht / haer
 draghende totte plaetse daer tgebecht
 moest gheschieden / Lantie ende Sch
 ende Calasiet Helmet. Van ghelijck
 deden de Keysers van Trebisonde en
 Constantinopelen aen Lisuart. En
 deur dien sp Almirix van Liguien en
 de Koninc vant Eplandt de r Keusen g
 vert ende veerdich vonden / zoo en gh
 brupcten sp gheen langhe Ceremonie
 voor tgebecht. Dese Heydensche Pri
 cen waren ghewapent int swerte / a
 rou draghende over Armato : de Konin
 vant Eplandt der Keusen / droech een
 breeiden Schildt / inden welcken afgh
 maelt stonden twee Keusen ter doot t
 ghequetst / ende gheleec wel int aen
 vroom ende kloec te wesen / ende zoo w
 te peerde / dat Amadis tegen Argamon
 zepde zekerlijc ic geloove dat dit een v
 Ridder is / ziet eens / het schijnt dat hy n
 den zadel ghelijmt is. Ghewisselijc
 hy vroom / antwoorde Argamon
 twelc hy wel liet blijcken / als hy in e
 open velde verwon de twee Keusen
 der ende Sone die hy alsmoet tot e
 ghedencteecken in synen Schildt voer
 doch ic hope dat v Sone hem zal ver
 meesteren / ghesproten zijnde van de gh
 ne die noot verwonnen en zijn ghewe
 Midts dien sloeghen de Trompetten
 ende zoo veel de Peerden loopen mocht
 ten / reden de Ridder metten Krupce end
 de Koninc vant Eplandt der Keusen t
 ghen malkanderen / welckers steken zo
 gheweldich aen quamen / datse ofhinghe
 door Barnas / Want zier ende kleed : en
 ende ten ware de Koninc vant Eplandt
 der Keusen gheballen hadde / hy hadd
 groot perijckel gestaen / maer hy gaf den
 stee

keet toe tot spij behoudinghe. Van ghe-
ijcken zoude de Ridder metten Krup-
re wederbaren hebben / wt den zadel en
teghelcreepen ghelicht zijnde / meynende
metten neus op d'eerde te vallen / zoo hy
hem niet vast ghehouden en hadde aen
de Mane spijns Heerds. Men d'ander
ijde en spaerde Pintiquinestre ende Al-
mitrix malkanderē ooc niet / hoe wel hun
ontmoetinge gantsch anders was / bze-
kende hun Lantien tot aen de handha-
ve / zonder hun ernichsins inden zadel te
veroorren / daer oer elc een zic verwon-
derde. Hier en tussche Lisuart spij Heert
om keerende / ende spien vpaendt over-
eynde ziende / bereedt om aen te vallen /
verliet hy spij peerdt / ende trat na hem
toe. Doen begonnen spij zoo wzedelijc op
malkanderen te slaen / datter noyt des-
ghelijcx ghezien en was / ende vielen de
slaghen zoo dicht en hardt / datse elcken
ghenootzaect waren de knien te buy-
ghen. Het welcke Amadis ziende / zepde
spijns wijse: Ic meyne dat d'erbiedinge
die dese Ridder malkanderen bewijzen /
ten lesten tot nuijnorginge van d'een oft
d'ander zal wesen / hoe wel spij byde hun
beste doen / om malkanderen te betoonē
d'eere ende drught die spij d'een d'ander
gunnen. Spij spaerden ooc malkanderen
zoo wepnich / dattet veldt tot vele plaet-
sen met hun roode bloedt besprenght
was / ende bezaept met stucken van hun
wapenen / dies de Koninc wat aen d'een
sijde tredende / spien vpaendt aldus aen
spijns: Heer Ridder nyp dinct dat den
dach noch lanc gheuech is / om ons ge-
vecht te eyndighen. Ic bid' v dooz be-
leefhepdt / laet ons wat onsen adem ver-
halen / daer na zullen wy wederom beter
als te voren beginnen / indient v beliest.
Nu zoo en hadde Lisuart niet verghe-
ten de woorden die Alguise hem ghezept
hadde van wege de Princesse Onolorie /
ende haer ghedaente quam hem zoo wel
te voren / dat hy ter liefde van haer ver-

hoopte eer te behalen: dies hy de Koninc
vant Eplandt der Reusen gheen antwooz
de en ghaf / maer verdobbeleende spij
slaghen / dacht elc een dat spij kragt ooc
verdobbelt was: waer van spien vpaent
hem niet eens en ontzette: maer als
een vroom ende stoudt Campioen ver-
weerde hem / ende besprong / ghelijcmen
ghenepulic ziet doen die na de victorie
trachten. Na de welcke Pintiquinestre
ooc grootelijc was haeckende / qualje
eenen slach op Almitrix slaende / oft spij en
quetste hem aent lijf / zoo goet ende spij-
dende was tswert van Amadis dat hy
haer gheleent hadde: waer van hy zoo
niet gramschap van spijste ontfleken
wert dat hy op haer niet zulcker krachte
floech / dat haer d'ooghen glinsterden /
ende twee ofte drij treden eersfelde / dies
spij stract de wazie daer van nam / want
haer vast stellende / schoot spij hem toe /
ende gaf hem zulcken slach tusschen hals
en hooft / datse hem den hals hals af
floech / wt welcke wonde tbloet zoo o-
verbloedich liep / dat de ziele daer we
vloech / ende lichaem doot ter aerden
viel. Och / zepde de Koninghinne / ic en
konde v gheenen beteren loon gheven /
vooz het onghelijc nyp aenghedan / nyp
noemende verraderse / daer ghy dooz
nwen hals aen loocht. Dit ghezept ende
haer tswert afghebarcht hebbende / ver-
trot spij onder de schadulwe eens booms /
om te zien het eynde vanden Koninc des
Eplandts der Reusen / ende vanden Rid-
der metten Krupre / die als doer mal-
kanderen onvattet hadden / zoekende
d'een d'ander onder te legghen: doch te
verghetse / want elc een hiel hem stijf /
en was op spij hoede / alzose in desen han-
del gheen leerkinders en waren: Wace
van Gradafillee wter maten blijde was /
ziende de vromicheit des Ridder met-
ten Krupre / die spij van gantschter herten
bemindde. Een zake wasser die haer be-
dzoefde / dat was den doot van d'een
oft

oft d'ander / waer oer sp al haer leven
bedroeft zoude wesen / want d'een was
haer Vader/ende d'ander haer Lief van
haer bemint boven maten. Alzo bleven
dese twee Kampioenen een gantsche
half ure ende langher / aldus woestelen
de zonder te verzuimen alle practijcken
tot dit spel dienende : ten lesten verlieten
sp malkanderen / ende aenbeerden we-
derom de wapenen : ende ghelijcmen de
stampers van eenen Runneulen hooft
gestadelijc ballen op de schoffen om die
te brycken / even alzo schermtusten dese
twee Ridders op malkanderen om tbes-
te: doch het bloet dat de Koninc van Ep-
landt der Reusen allencykens verloor /
dede hem vertraghē / zoo dat elc een wel
zach dat hy in kracht af nam. Doen
vraagde Amadis aen Argamont wat
hem daer van docht. Deere / antwoorde
de hy / die moest wel blindt wesen / die
niet en zaghe dat v Sone verre tbeste
heeft. Ic en wil niet zegghen dat seint be-
ghintsel / dier op ghelet heeft / niet inde
memorie ghebracht en heeft v ghebechte
op ghisteren teghen Grisilant / hebben
de malkanderen zoo langhen tijt weder
staen/maer nu sietmen wel dat de kaus-
se ghekeert is tot nadeel des Turcx. V
duncker van dat v belieft/zepte Amadis
maer ic zegghe dat ic nopt twee Ridders
beter hebbe zien vechten. Dit zepte hy/
om dat hy selve syn Deve niet te zeer en
wilde prijsen : dies Eplandian syn Va-
der hem dies wat belchde /ende hadder
gherue wat teghen ghezepte / maer hy
en wilde / noch en dorste. Even als doen
de Koninc van Eplandt der Reusen /
meppende eenen slach af te keeren/ trat
wat achter waerts / en deseynde ston-
felde hy/ende viel zoo hardt daer henem/
dat een peghelijc meppde dat hy doot
was: der halve de Ridder metten Krup-
te die wel anders wist/ hem terstont opt
Iffprouc / ende hem stellende den voet
op de kele / dede syn neersticheyt om

den Helm t ontbinden / ende hem t
af te houwen/maer hy hoorde een ste-
me zonder op houde roepende : Och
Lisuart / Lisuart : dies hy op zien
zach de schoone Gradafilee / Dochter
vanden overwonne / die na hem toelie-
ende hy hem komende / viel sp op hy
knien/ ende bitterlijc weenende/ zepte
hem : Och Ridder / indien ghy zulck
medelijden met my hebt / als ic wel
repte ende stout gheweest hebbe om
verlossen wt de ghebankenisse / zoo
hem int leven die myn eyghen Vader
ende dese is de ghiste die ghy my ne-
schuldich/ zijt volghende ulwe belofte
dient v indachtich is / anders zoo bin-
v/ dat ulwe handt ons bepde ombrin-
in dien sp veerdigher is om weerdich-
te ghebruycken/als ghy selve om me-
lijden ende compassie te hebben. De
der metten Krupce kende haer zeer
als de ghene die hy syn leven schuldich
was : der halven verlatende de Koninc
die hy onder hadde / quam hy Grad-
filee/ die op haer knie lach / op heffen
haer onder den arm nemende/ zepte
haer : Op myn trouwe / De vrouwe
belofte die ic v schuldich ben/ ende tge-
biedt dat ghy over my hebt is zo groot
dattet v niet noodich en was zoo v
moeyte te doen te verzoeken tghene ghy
begheert : de minste Bode die ghy ha-
moghen zeppen/ zoude my nu ghenoech
ghebreest hebben Een zake bidt v/ ze-
zeer als ic vermacht/ dat is dat v belien
met my te gaen / v verzekerende dat hy
Vader zijnde van zoo schoone ende edel
Dochter als ghy zijt / ende hy zulck
vrome Ridder/ hem ende v zulcken go-
den diere aenghebaen zal worden / al-
men zoude moghen bedencken. Nu zo
waren hy hun gekomen de Keysers van
Constantinopolen ende Trebisonde / A-
madis / Pintiquestre / ende een groot
ghetal van groote Princen/ende Dieren
tot de welcke de Ridder metten Krup-
zepte

teyde / dat hy spul leuen (naest Godt) alleenlyc van dese Jonckvrouwe behouden hadde : want sy ende niemadt anders is de ghene die my verlost heeft wt de handen vande boose Melie: dus bidt v alle haer zoedanighe eere te bewyisen als sy weerdich is. Om dese oorzaak en wasser niemant ofte sy en onthaelde haer vziendelijc / als ooc de Vader de Koninc vant Eplandt der Reusen / den welcken men nu Peerdt bracht / als ooc des overwinners / ende reden ghelijckelijc na den Lezher tot Amadis Cente. Maer alzo sy vande Peerde zaten / quam Alquise aldaer / de welcke de Keiser van Constantinopolen ootmoedelijc badt van wegen Driane / datmen haer zoude zeynden Li-

suart ende de Koninc vant Eplandt der Reusen / want sy hun wonden wilde laten heelen van Meester Helisabet : ende sy was ooc lustich om de Koninginne Pintiquestre ende Gradafilee te zien / vande welcke men haer zoo veel denghden ghezeydt hadde : het welcke alle de Heeren haer consenteerden : hierom hun Peerde keerende verzelschapten sy hun inde Stadt / alwaer sy ontfanghen werden niet zulcken blijden ghelaet alst moghelijc was. Ende hoe wel de wonden des Heydenschen Koninc groot ende perijckeleus waren / Meester Helisabet droechgher zulcken zorghe voren / dat sy in korte daghen hem gantsch ghebetert vondt.

Hoe de Heydensche Vorsten hunne Overfle verloren hebbende, aende Christen Prin-
een bestandt verzochten, twelc hun ontzeydt werdt, ende watter voorts ghebeurde.

Het zesentwintichste Capittel.

DEn Leger der Turckē was gantsch beroert zoo over den doot van Amirice van Li-
quie / alsover d'overwinninghe des Koninc vant Eplandt der Reusen / niet meer haer konnende by staen: dus ziende datter gheen helpen aen en was / zoo vergaderden sy hunnen Raedt / om te besluyten watmen

hoort aen doen zoude: ende sy bestemden datmen aende Christenen zonds bestant verzoeken hoort veertien daghen / om daerentusschen de verflaghen Koningere na hun Landt te zeynden / ende die aldaer te laten begraven niet alsulcke Pompe ende magnificentie als die verespichten. Dus zonden sy terstondt hun Ambassadeurs om tot een accoord te ko-

nien

men ofte bestandt vooz veertien daghen.
 Sy quamen by Amadis / ende na dat
 hy hun verzoecte volken verstaen hadde/
 zoo gaf hy dat alle d'ander Princen ende
 Capiteynen te kennen/die hem dese eere
 wilden aendoen/ datse vooz eerst syn ad-
 vjys wilden hooren. Der halven ghe-
 dwonghen zynde syn meyninge eerst wt
 te spreken zeyde hy aldus: Myn Heeren/
 het is zeker dat dese verbloecte ende van
 verlatene Menschen herwaerts over
 meer ghekomen zijn om t'onder te byen-
 ghen onse Aelghe / ende tgheloove onses
 Zalichmakers Jesu Christi / als wel
 om tlandt van Tracen oft Constaantino-
 polen: hierom houd'ic vooz tbeste/dewij-
 le ons tghelut tot noch toe gediend heeft/
 tzelve niet te versuymen / maer met de
 hulpe Gods zoo veel te weghen byen-
 ghē / dat wy dese boere verdryvde tot in tduy-
 ste van Tartargen ende voorder / ende
 hun gheensins eenich verdrych noch be-
 standt te gunnen / al zoo sy verzoeken:
 anderzints zyt verzekert/indien men hun
 ghehoor gheeft/datmen hun niet alleen-
 lye ghelegghentheydt en gheeft om hun
 te verzecken / maer ons verachtende/
 zuller se hun op een nieu versiercken/niet
 meer werck van ons makende als van
 ghestoofde honderē/ ofte als onbeschae-
 mde ende kleynhertighe hoeren. Ende al-
 dus is myn advijs datmen se zonder lan-
 gher wt stellinghe ga bezoeken tot in
 hune Hutten. Men zoude my moghen
 teghenwerpen datse veel stercker van
 volcke zijn als wy: hier teghen hebt
 ghy dit wederom / dat den meestendeel
 van hun ofte ziet ofte verarmoet zijn /
 ende alreede half doot van honger: ende
 dat het bezondertse van al is/ wy ver-
 ten vooz tgelooove Jesu Christi/ in wiens
 handt de victorie ghelegghen is / zoo dat
 ic niet en twijffle/ ofte hy en zal niet ons
 wesen/ende al zoo gheen byerse en behoe-
 ven te hebben. Desen raedt werdt van
 elc een vooz goet ghehouden / zoo dat

d'Ambassaten al met eenen binnen
 boden werden/ ende de Keyser van
 bissonde dede d'wtsprake vooz hun alle
 tot hun sprekende aldus: Ghy Heeren
 Ambassadeurs / wy en vinden niet ge-
 raden met v lieden eenich bestant te ma-
 ken/maer ter contrarien zeght de ghe-
 die v wt ghezonden hebben / datse v
 moeghen aen op byeken ende wt Tra-
 vertrecken/ ofte wy zullen hun niet sch-
 de ende schande doen vertrecken. D
 antwoorde en behaechde hun niet wt
 ende veel min de Princen huns Legat
 verstaende hun zeggghen / want sy ha-
 den inde voorgaende stromen op
 Stadt gedaen verlore meest hun klou-
 ste Soldatē/ ende de reste was zoo min-
 deloos / datse alreede hun verderf vo-
 ooghen zagghen / principelijc vooz ghe-
 byt van Victalie die se hadden van d
 de Blote der Christenen aenghekomme
 was: zoo datter alreede groote ster-
 onder hun volc was: het welcke d'
 verste wel wetende/ wilden de Fortu-
 ne verzoeken aler spswacker werden
 Hierom ontboden se handt vooz hand-
 dat elc een hem veerdich zoude maken
 om nutter Sonnen opgaen den Wy-
 te gaen bespringhen: maer sy en konden
 humen aenslach zoo secreet niet houden
 ofte den Keyser van Constantinopel
 en was daer van by syn Spien ghe-
 waerschoot/ die tzelve terstont aen d'
 dere Princen liet weten/ op datse op h
 hoede zoude wesen. Dit gaen ende sta-
 banden Wyandt om den treves te ver-
 zoeken/ hadde eenighe dagen gheduer
 zoo dat Lisuart ende d'ander ghequet
 daer en tusschen ghenesen waren: zo
 datse hun veerdich hielden om den W
 andt te verwachten / zoo hy hem te ve-
 de begaef / ofte hem te gaen bespringe
 na ghelegghentheydt der sake. Ende o
 datter niet aen ontbyrecken en zoude
 zoodanighen wichtighen sake niet zom-
 der ordinantie gheschieden en zoude/zo
 ordineet

ordineerde sy hunne batalien als volght. De Keyser van Constantinopolen wert belast syne Stadt te bewaren / by hem hebbende Quezragant / de Koninc Arban van Portugal / Angriote van Estravaus / Brimeo des Reusen Balans Sone en Gasquiles Koninc van Sweden / met behoort ghetal van Doetvolc ende Peerdevolc. De reste vanden heelen Legher namen sy voren in een slach oorden te stellen / behalven de Keyser van Roome ende de Koninc Florestan / die hun aen d'een sijde zouden houden met bertich dusent Peerde ende tzesich dusent Doet-volcx / om des Wyandts Duten ende bagagien te verdestrueren ofte in confusie te brenghen / oft om van ter sijden inden Wyandt te slaen / na dat syt

best ghelegghen zouden zien. Belanghen de ter Lee / de Koninc Norandel / de Gra ven Fandalo ende van Alastre met de Hertogh van Ortilense ende hunne toerustinghe zouden den Bosphoron passeren / ende middelen zoeken om de Koninghen van Bugie ende Silosse te verraschen / die alnu de kuste van Patolien verlaten hadden / ende aende sijde van Tracien ghekomen waren / om hun vole t'ontzettē / zoo't hun qualijc ghinc. Doch ghewaerschout zijnde vande Soudanen ende Califen des Leghers / datse booz ghenomen hadden slach te leberen / namen sy wederom de Golfse in / om der Christenen Vlote de passagie te beletten: maer ten ghinc niet na hun meyninghe / al zoo ghy hier na verstaen zult.

Vande Batalie tusschen de Christenen ende de Turcken , zoo te Water als te Lande
ende d'wtkomst der zelve.

Het zevenentwintichste Capittel.

Ghy hebt nu verstaet d'ordonnantie der Christenen / maer de Turcken en andere Princken van Orienten en siet pen daeren tussche ooc niet / maer

met addens vanden Soudaen van Persen (een Man van rijpen verstande: ende kloec in groote zaken) werter belast datse ter middernacht en stille in slachoorde zouden stellen / zoo wel om der Christe-

nen Legher (met witte Vemden over
hun wapenen hebbende) te verrassche/
als om de Stadt secretelijc t'overvallen
ende in te nemen. Ende alzo sp inde
voorz gaende bestorminghen bevonden
hadde de groote schade die sp door t'schie-
ten gheleden hadden/ zoo vonden sp goet
by doncker eenen hoop Olifanten tot by
der Stadt-mueren te byenghen byde
Putpoorte alwaer de grachten meest ge-
vult waren/ ende de kasteelen op d' Oli-
fanten wel te voorzien met Boorch ende
Voetboorch Schutters / om die vander
Stadt te beletten den neus wt te steken
ter wijlen d'ander de mueren met Lee-
ders zouden beklimmen ende breken.
Ende om dat te doen / hadde de Koninc
van Jerusalem den last met vijf ander
Koninghen ende Califen / met hondert
duzent strijtbare Mannen : van ghelijc-
ken ontboden sp aen d'Overste ter Zee/
dat zoo haest alse een vierbaec zaghen /
sp der Christen Vloete zouden besprin-
ghen : doch indien sp te quaet krieghen/
datse hun vertreckē zouden na Pouge /
bezeplende de kuste van Tracien / om
hun volc te salveren / zoo de Fortupne
hunne Vpanden gunstich ware / ende
datse van stonden aen met alle de reste
van hun Volc zouden trecken / om den
Vpant slach te leveren. Desen aenclach
werdt by hun volbracht / zoo datse ter
ghesremer ure alle veerdich waren om
hun voornemen aen te vanghen / noch-
tans en weet ic niet welc d'oorzake was
dattet zoo langhe aenliep/ dat den dach
begon aen te komen / aleer sp wt hunne
stercken trocken : Doch oftse al schoon
broegher aen den ganc hadden geweest /
zoo en zoudē sp des niet te min onthaelt
hebben gheweest / alse onthaelt en wer-
den : want hun de Christenen alle den
nacht in slachhoorden hielden : Hier en
tusschen quam Arguiā de Sone van
Gandalin/ (die Perion vā Gaulle mede
ghebracht hadde voor spn Wapendza-

gher) by Amadis : ende in volle wapen-
zynde/ zeyde hy hem: Heere/ ic ben G-
dalins/ v oude Dienaers Sone/ ic bin
voormoedelijc my de eere aen te doe-
ende my alsnu Ridder te slaen / alzo
gheen beter ghelegghentheydt (myne
denckens) hebben en kan om myne
ghintselen te besteden als in desen dach
als den strijt aengaet. Nu zoo en had
Amadis hem noyt ghezien / doch als
wist wie hy was / zoo bewees hy hem
groote vrientdschap / ter liefde van
Vader / aen den welcken hy zic ooc ne-
en hadde willen te kennen gheven vo-
dat hy mede de Ridderschap ontfang-
hadde. Maer Amadis dede hem stra-
al daer komen/ ende in spn teghenwo-
dicheyt sloech hy hem Ridder: ende na-
lijc en waren sp weder te Peerde ghe-
ten / ofte den Vpandt en quam niet e-
stout ghemoet aen ghereden. De Sone
begon haer schijnfel te gheven / zoo de
de stralē van ter spden beschēnē de blind-
kende Harnassen der Christenen / twee
eenen lust om zien was : maer den hoo-
van d'ander was zoo groot / dattet hy
qualijc vergaen zoude hebbē/ zonder de
bystandt die hun Godt dede. Doch ni-
tegestaende huine menichte/ de Christ-
nen en dingden niet lange/maer met g-
nepchden hoofde vielen sper op aen/ en
dructender in. Ende ghelijcmen in tijt
van omweder den blixem ende groote
haghel tsamen ziet / den eenen groot g-
lupt makende op de hupfen met schalie-
bedect / ende d'ander tghesicht beschad-
ghen / eben ghelijc wast met dese eers-
ontmoetinge der stekende ende breken
de Lancien op malkanders Harnassen
daer tvier zoo deurgaens wtspranc/ dat
tet schrickelijc om zien was / ende noch
deerlijcker om hooren de jammerlijck
klachten der ghener die ter doot toe ge-
quetst ter aerde vielen/ d'een int lichaem
d'ander aen d'armen / beenen ende hoo-
den ghequetst/ zoo als het ongheluc hu-
wa

was treffende. Amadis/ Esplandian/ Perion ende Lisuart/ vooz wrijdende/ begaven hun teghen vier Koninghen die sp doot ter aerden wierpen/ ende vallen de voorts onder hun volc / verzelschap zijnde met vele vrome Ridders/ bedrevē sp wonder: want alzo de Heydenē qualijc voorzien waren van wapenen / niet hebbende (immers den meestendeel) als eenen Schildt/ Werppele ende Boghe met het Turcxweert/ zoo waren sp licht om te vermeesteren ende te scheyden om de luttel ozden die sp hielen int verchte na hunlieder maniere. Nochtan s vielen sp int eerste lustich aen / ende dat met zulcken gherucht / datment qualijc zoude hebben hooren donderen : waer van de Christenen luttel wercx maecten / want hun dicht by een houdende / dructen sper in met zulcken couragie / datter in desen eersten aenval aen wederzijden doot bleven ober de dertich dusent menschen. Daer triomfeerden ende behaelden eere de Ridders metter Sfere ende metten Krupce / want aler sp hun spgheweert trocken / hadden sper al vijftien vande kloefste Persiaenders ter aerden ghevelt. De twee Koninghinnen Calasie ende Dintiquinestre en hielden hun niec min kloelijc/houwende/kerbende/doodende ende ter nederbellende alles wat sp ontmoetten: Midts dien werdt Amadis onder ander ghewaer vijf Reusen/ die de Koninc Gysilant ontboden hadde tot syn Lijfgarde / hoe wel het hem luttel baette / ghelijc ghy voren verstaen hebt. Dese vijf Duvels en gaben niet eenen slach ofte de doot en volchde daer na / het welcke Amadis verdrietende/ nam tot hem Esplandian / Florestan/ Argamont en Ardakil Canile / ende nemē elc een versche Lancie/ liepen tegen dese Reusen/ dat de stucken der Lancien inde locht vloghen/ zonder eenen wt den zadel te lichten. Hier gheschiedde een groote moort/ aen weder sijden : want

Amadis met tien oft twelf dusent Mannen van Gaule ontmoette de Soudanen van Babylone ende Blape by hun hebbende meer als dertich dusent Turcken ende Carters / ende Godt weet hoe benaut sp gheweest zouden hebben / zoo Brian van Monjaste hun niet ontzet en hadde met eenen grooten hoop Spagniaerts/ Betoene ende Schotten/ met dewelcke hy de Ongheloofige dede depfen. Ende alzo Amadis hun met eenen ijver vervolghde/ zoo troc hem een oudt Man met eenen langhen grysen Baere totten gordelriem toe by de mouwe / en seyde hem wel straffelijc : Ghy Koninc Amadis/laet dese jacht blijde/ ende gaet v kinders ontzetten/ die opt wterste zijn van hun leven daer te laten. Ende nauelijc en hadde hy die woorden ghesproken/ ofte hy en verdween / waer van Amadis gantsch verwondert zijnde/ zach ober al henen / ende werdt Gandalijn ziende/die synen Standaert boerde / zoo verscheurt/detter qualijc zoo veel heels aen was/dat hy thoost daer mede hadde konnen bedeckē / ende by hem Arguiansyn Sone / die in dien dach zoo veel eere behaelde / als eenich nieu Ridder in tien jaren verkregghen hadde. Doen quam Amadis by hun om bescheet te hebben van tghene hy zocht : maer Arguian hem aenbeerdende / toonde hem de Ridder metter Sfere en Lisuart/ zeggende: Heere / laet ons by staen ende verlossen die in zulcken noot zijn. Volghet my van/ antwoorde hy: ende stekende syn Heert met sporen/ dede hy hem plaetse make / slaende ter rechter ende ter sincker spde/ ende onder wegghen ontmoette hy Galaoz / de Koninc Eldadan / den jonghen Quedragant / Talanque ende vele andere Ridders/ tot de welcke hy al voorts rijdende / riep : Om Godts wille / ghy Heeren/laet ons Perion ende Lisuart by staen/die bezet zijn. Dit zeggende volghden sp hem / ende wat wederstandt de

Hepdenen boden/ sy en konden niet be-
 letten/ofte sy en quamen by hun: Doch
 aler sy daer konden gheraeken/waren
 Perion ende Lisuarts Peerden onder
 hun doot gheslaghen/ ende de konin-
 ghinnen Calafie ende Pintiquinestre ter
 neder gheslaghen ende inden wtersten
 noot. Doch sy waren niet ghewelt we-
 derom op ghestaen/ ende vochten niet
 hun vierē 300 kiloeckelijc/datter gheenē
 Turc noch Araber en doyste ontrent hun
 komen/ zonder tghewelt van tien Keu-
 sen/die hun omringhielden/ende hun 300
 veel wercx leverden/ datse niet meer en
 vermochten/ als Amadis aequam: de
 welcke ziende syn Sonē in zulcker noot/
 werdt 300 ontfteken dat hy gheen doot
 en ontziende sloech middē onder de Keu-
 sen/ daer van de vier stracx verslaghen
 doot bleven. Doch hy ende de syne zou-
 den int leste te quaet ghehadte hebben/
 door d'aenkomste des Soudaens van
 Persen met de syne/ die alreede d'over-
 handt begon te krijghen/ zonder de ko-
 ning Cildadan/ Bruneo/ Garbate/ Bri-
 an/ Manelp/ Listoran/ Florestan/
 Languines/ Abies/ Calanque/ Agrates
 en menige andere die hun te hulpe qua-
 mē/ ende die t' hunder aenkomste de Hep-
 denen deden wijcken/ 300 dat de twee
 koninghinnen/ Perion ende Lisuarts
 weder te Peerde werden gheholpen/
 niet zonder groot verlies van volcke/300
 wel aen d'een sijde als aen d'ander: 300
 dat de Peerden tot over den hoef int
 bloet ghinghen: een sake die wel te ghe-
 looven is/ deurbien beyde de Leghers
 hun alsdoen 300 onder malkanderen
 mengden/datter qualijc een levende af
 ghekomen zoude hebben/ 300 hun den
 abondt niet over vallen en hadde. Hier-
 entusschen dede de koning van Jerusa-
 lem groot ghewelt om de Stadt in te ne-
 men. Ende om te bewijfen dat hy onder
 oft boven wilde ligghen na dat hy d'El-
 ifanten in orden ghestelt hadde/ ende

hoorziē de ghene die de Stadt beke-
 men zouden/ 300 quam hy met vijfti-
 dusent weghelosen Mannen/ ende in
 gheneychde hoofde/meynende de Poort
 te in brandt te steken/maer hy wert zo
 gheweldelijck te rugghe ghedreven/doo-
 den wtval van de koninc Guasquillan
 Bruneo Balans sone/ Angriote van
 Estrabaus/ Sarguiles ende een groot
 menichte van Ridders ende andere/ die
 300 dapper aen vielen datse de koning
 ghevangen namen/ meer als zes dusent
 Palestijnen versloeghen/tien Elifanten
 ter aerden velden/ ende zeven oft acht
 dusent leeders brakē/ende daer na keere-
 den sy wederom. Nochtans en was hie
 mede de bestorminghe niet ghepndicht
 noch zonder perijckel/ want op de zelve
 ure vielder ee groot stuc muers vande
 Stadt ter neder/twelc de Hepdenen ont-
 schoept/ ende met Ramshoofden ende
 ander Instrumenten los ghemaect had-
 den: Doch int vallen blebender 300 veel
 Hepdenen onder doot/ dat d'ander be-
 gonnen te wijcken/ ende half moedeloo-
 werden: te meer om datse verstonde da
 hun Overste ghevangen was/doch een
 vande principaelste Camerlanes men-
 tien dusent Hepdenen/dedese met bloet
 sweerden wederom keeren. Doen ston-
 het dus en 300 met de Stadt/ want de
 Wyanden quamen tot binnen de voest-
 weeringhen/ 300 datse langhē tijt handt
 voer handt bochte/ ende die van binnen
 matteerden: maer de Keysar (die hem
 met eenen hoop volcx op de Merct hiel)
 verstaende de noot daer syn volcx was/
 quam hun stracx te hulpe/ ende deden
 300 veel datse den Wyandt stuypten. Na
 resteerter te zegghen wat hierentusschen
 oot ter Zee ghebeurde. Porandel ende
 Frandalo met hun ghevolgh zijnde
 smorghens heel vroegh ghekomen tot
 byde koninghen van Bugie ende Gila-
 fle gaben sy hun volc tecken van aen te
 vallen/ende sy hadden den windt 300 be-
 quamen

quaem / datse int eerste aenkomen wel
ogstich schepen in byandt staecten / dooz
het wozpen der byandende Lancien en
vierballen / doende groote schade onder
de Turckē. De Hertoghe van Otilense
ende van Wastre / lieten ooc wel blijcken
met wat eenen ijver sy hunne Heere die-
den / zelfs ooc de Simmen vande groote
Carake / die Amadis ende die vant vaste
Eplandt overghebracht hadden. Dit
ghedierde zeer snel zijnde / als elc een be-
kent is / zijnde ontrent twee duisent / en
hielden niet op van schietē / witte Meers-
e / vant achter kasteel ende vanden over-
ooye / als oftet pijlen gehagheelt hadde :
ende als den Vpandt hun meyn den we-
derom te schieten / zoo wisten sy hun zoo
gau te decken met hun schildkens / dat
mense nte en kende gheraecten noch be-
schadighen. Maer wat wil ic langhe
mologhe maken / van desen Zee strjdt /
die zoo gheweldich aenghinc / datter in
nien als een ure verzoncken over de
oijf hondert Schepen / ende datse meest
mraghen / was dat Frandalo ende
Morandel / elc in een groote Galioē qua-
men om te klampen het grootste schip
van des Vpandts Vlote / in het welke
de Koninghen van Bugie ende Gilofle
waren / ende met ghewelt van Riemen
aenkomende / bespronghen sy dat van
achter en van voren / met zulcken heftie-
heyt / dat syer metter vlucht in sprongen /
doodt slaende al wat sy vooz de handt
vonden / niet aenziende Koninc noch
Pagie / hoe wel nochtans niet zonder
merckelijc verlies van veel Ridderz en
vrome Christenen. Gheduerende desen
handel / de Keysers van Roome en Flore-
stan Koninc van Sardaigne / die verordēt
waren om des Vpandts bagagie aen te
raffen / ziende ooghschijnlijc datse begon-
den te klauwen / quamen van tersyden in
drucken / ende marcttender zulcken gat
in / dat de Turcken hier dooz ten deel den
slach verloren ; Want ziende hun be-

spronghen van achter ende van voren /
namen eenighe de vlucht / andere meyn-
den hun te vergaderen en te wederstaen /
naer te vergheefs / want de Koninginne
Pintiquinestre ende Calasie met hun
vrouwen / gaven hun zoo veel werck / dat
de Keysers van Trebisonde / Dardarie
Koninc van Bzeigne / met veel ander
vrome lieden die hem volghden / moes-
sen bekennen noyt ghezien te hebben beter
verchten. Ende zoo sy passeerden van rye
tot rye / slaende ter rechter ende ter sin-
clier handt / vonden sy Amadis / Esplan-
dian / Perion / Lisuart ende den meesten
deel der Ridderz wt groot Bzetanien
ende Gaule / onder eenen hoop verstop-
de Persianen / die de rugghe keerden /
met hun Soudaens / Tamerlanes / Ca-
lises / en ander voet-volc ende Peerde-
volc : Maer sy werden zoo wel ghedient /
datter te geenen daghen dact na zulcken
doot slach en gheschiedde : Want tbloot
liep lancy het veldt / even ghelijc alst ee-
nen grooten ende landuerighen slach-
regghen gheregghent heeft : Ende zonder
dactet begon donclier te worden / daer
en zoude niet eenen vanden vbandt ont-
komen hebben. Maer Amadis beval de
Trompetten het vertret te slaen / verho-
pende sander dacths de goede Fortuyne
te verbolghen : die hun Vpanden te meer
tegen was / so wel te water als te Lan-
de / deurdien inden zelven dach groote
menichte van hun schepen verbrandē /
andere te gronde ghinghe / hun Oberste
doot / ende de reste verdreven ende scha-
deloos. De ghene die de Stadt bestorm-
den / als voren / eenen nieuwen moet en
couragie hernomen hebbende / om hun
groote schade te waken / dedē hun bestie
om die t'overweldighen / het welke sy
ten langhen lesten wel hadden moghen
doen : Maer verstaende dat hun volc de
nederlaghe hadde / quam hun eenē schrie-
ende vzeese int lijf / zoo datse zonder ooz-
den de Stadt verlieten. Het welke de
Keysers

Keyser ghewaer wozende / sloech van achter inden steert / zoo datter wel tien duysent doot bleven / maer de duyfterheyt hun overvallende / was hy ghedwongen hun te verlaten / ende keerde weder nabe Stadt / stellende de reste wt tot sanderdaechs vzoegh. Maer zulc en was het voornemen der vluchtende niet : de welke hun vergaderende zoo sp best konden / besloten hun leven te behouden in hunne schepen (zoo daer noch eenighe waren) ende by nachte noch na Natolien te zeplen / zoo sp eenighe gheleghentheyt vonden : het welcke sp terstont te wercke stelden / ende t'allen ghelucke vonden sp noch de reste van hunne Armade / die dooz dwangh van winde aende spde van Tracien was moeten aen komen : ende Godt weet wat eerbiedinghe sp malhanderen bewesen / wie eerst oft voren t'schepe zoude gaen. Een sake weet ic b wel te zegghen / dat is / datter meer als zes duysent dooz haest verbroncken / die aen strand quamen ghedzeven / alzooghetal der schepē kleyn was / in aenzien des ghetals die hun zochten te salveren : ende het hadder noch ergher ghegaen / zonder de Mane / die schoon ende klaer begon te schijnen / by de welke sp d'anciers lichten / ende tzepl ghinghen. Waer van de Grave Pandalo terstont de wete kreech / by de gene die op de wacht gestelt waren : ende wat neersticheydt hy dede om hun te achter halen / zoo en konde hyse niet krijghen / midts den goeden windt / hoe wel eenighe van syn best bezeylde schepen hun naecten ende ghedwongen waren met hun te slaen / twelc sp deden met zulcken stouticheyt / datmē wel konde speuren den yver die sp hadden om hun te salveren : want ghelijcmen een wilt Vercken dat bezet is / hem niet verweeren met syn slachstanden / zoo datter qualiceen van syn vervolghers derf ourrent komē / van ghelijcken dede dit benaut volc / wederstaende hunne vp-

anden zoo heftichlijc / datse teghen hunnen danc de Zee aendeden / ende d'anden zonder meer bystandts hun niet en konden vermeesteren. Merct hier hoe sp verghinc met dese wtermaten grocmenichte der Heydenen. Ende aldus was volbracht het Schyft dat de Ridder metter Sphere vondt met gulde letters gheschreven inde Rooperen Rollo op de Fonteyne / daer Aliquise hem den blijven / alzoogh by voren int vyfde Capittel verstaen hebt.

Hoe de Christen Princen ghekomen zijnde tot bytandt des Keyfers van Constantinopolen, besloten elc na syn Land te keeren : ende vanden aenslack eenigher Ridders om te gheleyden de Koninghinne Mabile.

Het achtentwintichste Cap.

Dese Capiteynen ter Zee weder ghekeert zijnde / van tbevolghen hunner Vpanden ende alle de ghequerts ghewesen / die geduerende tbeleg van Constantinopolen ghewondt waren / zoo nam elc een voren om na syn Land te keeren : het welcke sp de oude Keyser te kennen gaven. De welke (na beviendelijcke danzegghingen) hun zeyde dat hy ooc van meyninghe was / hen wederom te begheven tot een eenzaen leven / ter plaetse daer hy was voozd betooveringhe syns behoudts Soue elsyner Dochter Nu zoo was Vergand d'onbekende oorzaak van dit haestelvertrec / want sp waerschoude den Koninc Gasandor / datter eenighe van syn ond ezaten van meyninghe waren eender Koninc te kiesē / dooz de lancdurighydt van syn afwesen / meynende dat hy doot was / ofte immers dat hy nimmermeer wederkeeren en zoude derhalven vloot hy sanderdaechs tver-

vertrecken. Ende alzo de Koninghinne
 Mabile spn Hups vrou groote genuech-
 te inde jacht hadde/ zoo dede hy noch ten
 zelven daghe vertrecken de Schepen die
 hem de Keysers schone tot syn reyse na een
 havē twee dach reysen van daer/ alwaer
 hy te lande zoude komen/ om onder we-
 ghen te jaghen ende te vliegghen. Het
 welke de Ridder metten Krupce/ Peri-
 on ende andere verstaende/ zepdense hun
 e willen ghelepde tot dat setzeple zouden
 gaen. Ende wy dan/ zepde de Koningin-
 nen Calasie ende Pintiquinestre/ meyn-
 t ghy dat wy achter willen blijven? wy
 zullen niet v trecken/ indient v beliest/
 zoo wel om v te verzeschappen/ als ooc
 om de zelve ghenuechte die ghy hoopt
 te hebben. Van gheingcken beloofde den
 jonche Florestan/ de twee Keusen Ar-
 gamont ende spn Sone / ja tot vijftich
 toe/ die hun smorghens vzoechlieten vin-
 den ten huse van Gasandoz/ de welke
 olof nemende/ met spn Hups vrou de ko-
 ninghinne/ aende Koninghinne Oziane/
 ende andere Princessen/ Groote Vrou-
 wen ende edel Vronwen/ stelden sy hun
 op weghe: ende de dyp Keysers/ Amadis
 ende Esplandian deden hun ghelepde een
 wijle vander Stadt: alwaer sy hun te
 Gode bevelende/ keerden weder den
 wech die sy komen waren: by hun laten-
 de boven de twee Koninghinne/ de Rid-
 der metten Krupce ende metter Sferre/
 Heer Galaoz/ Florestan/ Agrates ende
 de Koninc Heer Bruneo/ de Koninc Bri-
 an ende de Koninc Gasandoz/ de ko-
 ninc Gasquillan ende de Koninc Cilda-
 dau/ de Koninc Garinter van Dacent/
 ende de Koninc van Hongrijen/ de ko-
 ninc Calangue ende de Koninc van Ju-
 gurte Garinter/ de Koninc Arban van
 Morgales ende de Koninc Dardarie vā
 Breigne/ Heer Quedragant/ Heer van
 Sanfuegue/ Galvanes Heer vant Ep-
 landt van Mongaze/ ende de Grabe vā
 Alastre/ Min Sone vanden Grabe van

Quilense/ Man elp de Keuse ende Kin-
 boz van Gandel/ Angriote van Etza-
 haus ende Sarquilles spn Rebe/ de
 Prince Brandalie ende de Margrave
 Saluber/ den vrome Kinntrael Fran-
 dalo/ ende de Koninc Porandel/ Bravo/
 Sone des Keusen Balan ende Garvate
 van Hoesendael/ de Keuse Argamont
 en Ardabil Camile spns Soons Sone.
 Quedragant ende Abies van Irelandt/
 en vangelijcken Vaillades/ Languines/
 Florestan ende Parmenir spn Broeder/
 Galaoz ende Perion/ des Koninc
 Galvanes Sone/ Dragonis/ Palomir/
 de Grabe Gandalin/ met Prgupan spn
 Sone/ Brunerte des Keysers Esplan-
 dian Standaert-vragher/ Telups den
 Dupre en Bellertis/ Frandaloos Cou-
 syn/ met Giontes/ na maechschap vande
 goeden overleden Koninc Lisuart. Dese
 vijftich zoo Koninghen als vrome Rid-
 ders/ met de twee Koninghinnen Pinti-
 quinestre ende Calasie deden Gasandoz
 ende Mabile wtghelepde tot aende Zee-
 strandt: ende met hun nemende elc een
 Schildknecht die hun de Lantien ende
 Helmet vzoegh/ passeerden sy dien dach
 met den Gepgher te vaughen/ de jacht
 tot sanderbaechs wt stellende/ komende
 in een for eest vijf mijlen van Constan-
 tinopolen gheleghen/ dat ghepasseert zijn-
 de/ quamē sy in een schoone vlepne/ daer
 een Riviere dooz liep/ ober de welke een
 brugghelach/ ende aen d'over sijde een
 Slot/ vant welke sy zagghen komē twee
 Ridder in swerte wapenen/ toegherust
 om te verheuen/ de welke komende aen
 een decke/ recht ober tpoortael/ namen
 elc een Lantie wt een groote menichte
 die daer stonden: ende rijdende na de
 Brugghe/ zonden se een Joncbrouwe
 aende ghene dier quamē/ hem verbieden-
 de de passagie. De Joncbrouwe ont-
 moette hun ontrent twee booghscheute
 vande brugghe/ ende by hun komende/
 vzaechde sy wie d'Overste van hun allen
 was.

was. Jonckvrouwe / antwoorde de
Koninc Galaor / wy zijn even edel / ende
tsamē een Ghezelschap. Doozwaer / zep-
de sp / ic gheloove dat ghy de waerhepdt
zeght : want ic en hebbe van myn leven
gheen Ridders ghezien fraepder toeghe-
rust. Aenhoort nu het begheeren der
ghener die my aen vlieden ghezonden
hebben. Sy verbieden v (hun toonende
de twee Ridders vant r kasteel) het over-
gaen der brugghe / die sy aenghenomen
hebben te bewarē een jaer lanc ghebue-
rende / dooz tbevel der ghener die sy be-
minnen / zonder eenich Ridder daer over
te laten komē / ten zy op dese conditie die
te v zegghe zal. Een alleen en zalder
niet overgaen / ten zy dat hy tegghen een
van hun metter Lancie stekē : ende zoo
sy twee zijn / zal elc. Man dooz man zijn /
ende zoo d'aenkomende afghestekē wor-
den / ende d'onse te Peerde bliuen / zoo
zullen sy daer dooz verliesen hun schilden
ende Peerden / die sy zepden zullen aen-
de ghene die hun te wercke ghestelt heb-
ben / maer indien sy de nederlaghe hebbē /
zoo moeten sy zelve verlies ghenieten /
ende zullen onghhouden wesen / lan-
gher te bewaren dat sy aenghenomen
hebben. Nochtans oftet gheburde / datse
alle vier / dat is dese ende de ghene ter
aerden vielen ten eersten renne / zoo zul-
len sy mogen malkanderē metten sweer-
de toegaen / op de zelve conditie als met-
ter Lancie / ende oftter maer twee en vie-
len / die zullen malkanderen ooc metten
sweerde moghen bevechten / zoo sy willē /
alzo ic ghezepdt hebbe. Ende indien-
der niemandt vanden Peerde en valt /
zoo zullen sy wederom beghinnen / zoo
langhe tot dat d'een oft d'ander afghe-
stooten worde / oft alle beyde : andersints
en moghen sy metten sweerde niet vech-
ten : ende indien de twee Ridders die my
ghezonden hebben / dese eere moghen be-
halen van in een jaer ghebuerende niet
afghestooten te werde / zoo hebben hun-

ne Wyperffen hare liefde hem verzecken
ende niemandt anders ter weerelt te be-
minnen. Dit zijn de conditien die ghe-
lieden moet nakomen / indien ghy lieden
over de brugghe begheert te reysen / hi
welcke sy bidden hun niet qualyc af
nemen / alzo sy Ridders zijn als ghe-
lieden / en het daer zonder niet zijn en ka-
ofte ghy lieden en hebt ooc Wyndmin-
aende welcke ghy ooc hunne schilden en
Peerden meught presenteren / indie-
tgheluc v meer mede wilt als hun. Ze-
kerlyc antwoorde Galaor / de Ridder
hebbē groot ghelijc tbevel hunner liefstē
na te komē / dan het is my leet van hun-
nent weghen (ghemerct hunnen goede-
wille) datse opheden eerst zulcx aenban-
ghen / deur die desen dach hun wel mocht
te ontslaen / ende den aerbeydt afnemen
vooz tgaense jaer zoo ic achte : dus gaen
hun zegghe dat wy de brugghe passe-
ren zullen / op de conditen ons aenghe-
dient. Doen keerde de Jonckvrouwe
wederom / ende de twee Ridders begon-
nen te lachen / verhopende de Wystaen-
ders ghenoechte aen te doen / ziende een
deel ter aerde vallen die hun zouden ko-
men bespringhē. D'ander maecten hun
rekeninghe wel anders / ende d' eerste
meynden sy zouden se haest verneesteren
tot hunner schande. Maer Mabile zep-
de / ziet toe / dat v zulcx zelfs niet en we-
dervare. Nu also spiedē over werch redē
twee ende twee / zoo accordeerden sy dat
de boozste eerst zouden beghinnen ende
zoo vervolghens : zoo dat Belleris de
Admiraels Fandaloos seve en Gion-
tes d' eerste waren / de welcke met vollen
loope / reden teghen de twee Ridders / en
was hunne ontmoetinghe zoo ghewel-
dich / dat de Lancien van Belleris ende
Giontes braken dicht aende hant have /
maer de Ridders vander Brugghe lich-
tense beyde wt den zadel / zoo datse ter
aerden vielen ghestrect zoo lanc alsse
waren.

Doen

Doen quamender vier Schildt-knapē/
die terfont aenbeerdē ende wech brach-
ten hun Schilden ende Peerden. Vier-
entusfchen de twee afgheworpen Rid-
ders vertroocken aen d'een spde / om te
zien hoe't vergaen zoude met Brunere
ende Telips den Duyts/die beghonnen
te loopen : maer en hadden de twee
eerste niet goet/dese hadden noch sin-
mer. Dies de Koningshinne Mabile
haer niet en konde outhoude van lachē/
ende zepde: na dat ic zie / zoo zalmen dese
hier andere Peerden moeten bezorghen.
Dit zegghe ende / zoo quamen Gandalin
niet Peguian syn Sone ten spele / twelc
hun tot verdyet keerde/wāt hun Schild-
den ende Peerden werden ooc door de
Schildt-knapen by d'andere van hun
Medeghezellen ghelept: waer van
Dragon ende Palomir hun wel meyn-
den te wycken / ende metter dāc liepen
zoo reht ende met zulcker kragt op de
Ridders / dat hunne Lancien in stücken
inde locht vloghen : maer wat wast / sp
werden zoo wel afgheworpen als d'an-
dere / ende werden Schilden ende Peer-
den quyt: ende der swerte Ridders Lan-
cien waren noch heel. Doen quamen
Perion van Sobradise ende Galbanes
te voorschijn / de welcke hunne Peerden
de sporen ghevende / liepense teghen de

swerte Ridders / ende deurt groot ghe-
welt braken sy hunne Lancien / ende
Galbanes viel ter aerden/maer Perion
niet / doch daer sy teghen reden / bleven
vast zitten / ende hun werden versche
Lancien ghebracht: ende alzo malkan-
deren wederom ontinoetende/ brakense
wederom hunne Lancien/stooten d'een
den anderen met lichaem/ hooft ende
Schildt zoo ghewelbelijc/ dat den swer-
ten Ridder eenen steghelcreep quyt wert/
maer Perion dede zulcken spronc / dat
hy opt velde half van hem zelven lach:
dies de Peerden ooc byde Schildt-kna-
pen by d'andere gheleptet werden / la-
tende Perion ende Galbanes wel be-
schaemt over hunnen val. Florstan ende
Parmenir syn Broeder/ quamen alsoe
ter bane/rijdende met zulcker kragt te-
ghen de Ridders vander Brugghe/dat
se alle vier hun Lancien braken/hierom
werden hun vier andere ghebracht/ ende
weder keerende / liepen sy wederom te-
ghen malkanderen / dat Perion ende
Parmenir hun Lancien op d'ander bra-
ken/maer sy werden met eenen wter za-
dels ghelicht/doende zulcken spronc/dat
men meynde dat sy den hals ghebroken
hadden. Voorzeker / zepde de Konin-
ghinne Mabile/ghy zult bevinden dat se
een profeteresse zal gheweest hebben / en
dat

dat zult wesen zal als ic ghezeydt heb-
 be. Doen werden de Schilden ende
 Peerden der leest afghevoorpene wech
 ghebracht/ghelijc de voorgaende: midts-
 dien reden Vaillades ende Languines
 teghen de swerte Ridders / diese met
 d'eerste ontmoetinghe ter aerden stietē:
 het welcke den Ridder metter Sferē en
 metten kintpe zoo speet/ datse wel ghe-
 wilt hadden hun dadelijc te moghe we-
 ken: maer het was Quedragants ende
 Abies van Irlandts beurte / de welke
 reden teghen de twee Ridders wat de
 Peerden loopen mochtē/op hun de Lan-
 ciē bykende/ende byeen komende/raet-
 ten sy malkanderen zoo zachtkens / dat
 Abies ende Quedragant ter aerden vie-
 len/weder sy wilden oft niet / zoo datse
 qualijc wisten oft dach oft nacht was:
 ende de Ridders booz by rijdende / ghe-
 lekē ofse twee Toyns gheweest hadde /
 zittende op hun Peerde ofse inde zadels
 ghemetst waren gheweest: De Schild-
 knichten en vertoefden niet langhe/ ofte
 sy en ghinghen niet de Schilden ende
 Peerden deur van d'andere. Ende de
 verwommene blijvende te voet/ wenschtē
 by hun zelven dat alle hun medeghezel-
 len vanden zelven zoep mochten hebben
 als sy ghehad hadden / hooghlijc prij-
 sende de Bewaerders der Brugghe.
 Alldoen raden voren Argamont ende
 Ardabil Canile/wel ghemoet om d'eere
 humer Vrienden te verbeteren. Ende
 beurdien het Keusen waren/waren d'an-
 dere r'ondreden/ die noch niet te wercke
 gheweest hadden / meynende dat die
 vander Brugghe dese niet en zoudē kon-
 nen wederstaen/ende al zoo wel booz hun
 zic hadden willen verzoeken: Doch sy
 werden daer na ghewaer datse noch tijts
 ghenoech zouden komen: want de twee
 swerte Ridders namen elc een vande
 strijste Lancien dier tegen de rechte ston-
 den ende zondat langhe te toeben/liepen
 sy zoo recht tegen de Keusen/ datse beyde

de steghelreepen verlaten moesten / k-
 kende hun Lancien meer als in tien st-
 ken. Nu zoo hadden Argamont en
 Ardabil hunnen steet ghemist/ dooz
 grooten gver die sy hadden om eere
 behalen/doch int passeren raecten sy m-
 kanderen zoo sterckelijc / datse alle vi-
 by na bupten gheboelen waren / ma-
 dooz de steken der Lancien die de Keu-
 ontfanghen hadden / ende daerenbov-
 dese harde stooten / zoo moesten sy men-
 (wildense oft wildense niet) even wel d-
 zelven ganc gaen die d'ander ghega-
 waren: daer ober die vant kasteel ober
 lupde lachhende / riepen dattet elc en
 verstaen konde: De wyle de twee
 Dubels verbaert zijn / zoo en behoev-
 de onse niet bevreest te zijn. De Koninc
 Salaoz dese woorden hoorende zeyde:
 meyne voorzeker dat dese Brugghe
 wachters twee Gheesten zijn / die ons
 voornemen willen beletten. Dat mocht
 wel wesen/antwoorde de Koninc Bri-
 van Monjaste / ofte Argamont om mi-
 ons te spotten/doende ons alle wten ze-
 delstooten / moet een nieuwe tooverij
 aenghe recht hebben. Gheduerende de
 rede leydden de Schildknichten wer-
 de Peerden ende Schilden van Arg-
 mont ende Ardabil / die brenghende b-
 d'ander. De swerte Ridders hadden al-
 reede versche Lancien ghenomen / ver-
 wachtende Braboy Sone vanden Keus
 Balan/ende Garbate van Vreesendael
 teghen de welke sy hunne Lancien bra-
 kē/maer d'ontmoetinge was zoobanich
 dat Braboy ende Garbate niet betel-
 koop en hadden als alle de voorgaende
 zoo dat hunne Schilden ende Peerden
 d'ander moesten verzelschappen. Dus
 zoo quamen de Koninc Norandel ende
 den vromen Fraudalo booz de handt /
 ende het ghelucte hun zoo wel/ datse alle
 vier hun Lancien braken/het welcke de
 Schildknichten ziende / brochten elc
 een versche Lancie / met de welke sy

ma

malkanderen zoo trefsten/ dat Dorandel ende Frandalo wederom hun Lancien braken: maer de wachters der Brugge deden beter / want hunne Lancien heel behoudende / lichteden sy d'ander wten zabel datse eenen harden val deden: dies die vander Stercke riepen: De twee Ridders hebben heden de Papagaepen qualijc gheinoech ghetractert: het welcke sy zepden om dat de vyftich Ridders sy na alle ghedamaskineerde ofte ghecoulen de Harnassen aen hadden. Doen stelden zic te wercke de Prince Bandalie ende de Margrave Saluber/die metten eerste steec ter aerden laghen/ende d'ander behielden hun Lancien noch heel: het welcke al de bystaenders dede verwonderen/ ende bekendē nopt twee zoodanighe Ridders ghezien te hebben. Angriote van Estravaus ende Sarguiles en vercoefden niet langhe/ ofte sy en deden oot hun beste / zoo datse by mael hun vast hielden / nochtans moesten sy hun Peerden ende Schilden oot te pande laten: hun volghde / Manely ende Amboz van Gandel/ dese twee en deden gheenen grootē wederstandt als oot niet de Graue van Alastre ende Alarin / welckers Schilden ende Peerden den hoop bande boozgaende hielpē verstercken. Hierom Ouedragant ende Galbanes het gheselschap verlatende/ reden met zulcken snelhept na de swerte Ridders toe/ dat hunne Lancien alle vier inde locht vloghen/ maer Galbanes ende Ouedragant vielen beude van hun Peerden / dooz de kragt der ghener die sy ontmoetet hadden / de welcke terstont andere Lancien kregghen / ende ziende Dardarie Koninc van Breigne ende Urban van Pozgales ghereet om wel te doen / tracteerden sy die even als de boozgaende / zoo dat de Schildt-knechten hunne Peerden ende Schilden aenveerden ende wech brachten. Alsoen quamen ter banē de Koninginne Galasie ende Pintiquinestre/ die

de Ridders te recht trefsten / zoo datse hunne Lancien op hun braken / doch moesten eventwel hunne lenghte opt vel nemen/ min noch meer als de boozgaende. Wat zal ic v meer zeggghen? Garintter ende Calanque en voeren niet een hapy beter / noch Garintter Koninc van Hongren ende Guasquilan van ghelijcken/ met de Koninghe Cildadan/ Brian ende Gasandoz. Nu alzo het des Koninc Agrais ende don Bruneos heer was / leetschap hebbende van zoodanighen avontuere/ reden na de swerte Ridders ontficken niet gramschap/ zoo datse van weder syden by Lancien op malkanderen braken/ maer metten vierden loop/ werden sy afghestooten/ ende moesten d'aerde bezoelē/ende hunne Peerden ende Schilden werden ghelogeert by d'ander. Na dat ic kan bemercken/ zepde de Koninghinne Mabile/ al waert dat de twee Ridders bande Brugghe hun Peerden verloren/ sy en behoeven daerom niet te boet te gaen / alzo spele vele verobert hebben. Doozeker/ Medvrouwe/ antwoorde Galaoz / ghy zegt de waerhept/ want sy hebbender alrede achtebeerdich tot hunnen verdoene/ ende mogen hun wel beroemen die verkreghen te hebben bande beste Ridders der Weerelt/ doch ic zalder teghen wesen (indient my moghelijc is) datse timpne niet ghenieten en zullen. Dit ghezepde hebbende/ sy ende Floristan/ den kloeken Lancier redē tegen de twee Brughbewaerders / ende hielen hun zo vromelijc aen weder syden/ datse elc zeven Lancien op malkanderen braken/ aler d'een oft d'ander de zale ruymde: maer ten zevensten loop stieten sy malkanderen zoo geweldichlyc met lichamen / Delmetten ende Schilden opt lijf/ dat des werte Ridders hun steghelrepen verloren / ende gheballen zouden hebben / zoo sy de halsen hinner Peerden niet ombat en hadden: ende al met eenen Galaoz ende sy

P ij

Mede

De beghezele/half verdooft van zulck
harden ghestoot/vielen ter aerden:waer
van Mabile gantsch verwondert zijnde/
begheerde dat Lisuart ende Perion op-
houden zoudē van meer te steken / want
ghy bepde te Peerde zijnde / zult veel eer
waghens konnen bekomen / om dese te
voeren die te voet zijn. Zoo en moetet
my niet wel gaen / antwoorde Lisuart
ofte mynne moeder blyven / oft ic moet
een anders hebben. Van ghelyckē sprac
ooc de Ridder metter Sfeer. Nu zoo
wast ontrent elfe uren / ende de twee
swerte Ridderg waren zoo na by Perion
ende Lisuart / datse d'antwoorde hooz-
den/diese de Koninghinne gaven. Dies
sp met eene beleefshepdt teghen hun zeg-
den: Doozwaer Peer Ridderg/de Jonc-
vrouwen die wy dienen/zullen groot be-
haghen hebben / ghenietende uwer bep-
der Schilden ende Peerden. Dooz zulck/
ende dooz v lieden ooc / zullen wyse noch
behoeden/ antwoorde Perion/ daer en
teghen hebben wy d'uwe al ons ghere-
kent / om die te schencken aen de twee
Koninghen / die ghy zoo roulyc afghe-
stooten hebt. Hiermede vertroocken sy
van malkanderen / ende hun omkeeren-
de/ gaven sy hun Peerden de sporen / en
staken malkanderē dooz de schilden / dat
de stucken inde locht vloghen / ende dat
meer is/by een komende/geleert het stoo-
ten van hun Helmen / Harnassen / ende
Schilden het schetteren eens Donders/
zoo datse alle vier/half bedwelmt d'aer-
de bezochten:doch met een dapperhepdt
spronghen sy op / ende slaende de handt
aen sy gheweert / beghoimen sy een ghe-
vecht niet om ghelycken / doende vier
in overbloet wt hunne Harnassen / ende
tbloedt wt hunne lichamen springhen/
zoo dat d'aerde van conleur veranderde
hoe wel d'een noch d'ander eenich teer-
ken van moetheit liet blycken/maer zon-
der humen aessein te verhalen/laepden
sy malkanderen zooswaer ende dicht/

datse hun ten lesten bevondē zondere
stuc heels van Harnas oft schildt. In
vielen sy malkanderen om tlyf/ende re-
gelwelt van armen/vingeren / den een
in te douwē ende anders zochten sy m-
kanderen om te byenghen/ ende een en
de te maken van hun gevecht oft le-
maer daer quam een duyster wo-
over hun/zoo datmense niet zien en kon-
de : ende strax daer na de Sonne in
myst dooz bykende/zachmē de vier Ri-
ders zonder Helmen / de twee Son-
omhelsende hunne Vaders/ Amadisan
Eplandian/ende midden onder hun in-
ouden Alqueif met spnen witten en-
langhen haerde / die hem dooz de lo-
albaer hadde laten byenghen om zulck
perijckeleusen aenslach te verhinderen
ende om hun te vereenighen/het welck
hy hun willende te verstaen gheben/zoo
de hy hun : zoo moet my Godt helpe
ghy vrome Heeren/ten waer niet voer-
lyc gheweest/ dat een oft twee van v li-
den d'eere deses ghevechts behaelt ha-
de/dewijle ghy lieden maer een zijt / en
vleesch ende (metten kostē ghezerd)
even vroom ende kloet. Doen quam
Amadis te voren/ dat hy de zelve wag-
die hem verscheen doen de Batalie ghy
schiedde/ende bepde syu Sonen ontzettē-
de. Ende Perion werdt hem ooc ken-
nende als hem verlost hebbende / wt d'
handen vanden Reuse / die hem op de
waghen ghevanghen hiel int Epland-
daer Alquise hem ghebracht hadde.
Ende hy was ooc haer Vader / by d'
welcke hy hem ontbode hadde/dat hy
eens zoude zien te zulcker plaetse / daer
hy om de verzecktheit syng levens nu
voozen zoude willen verkiefen de hant
Weerelt. Het welcke ooc de waerheyt
was : want zonder twijffel / als hy al
daer quam / zoo wast niet tgevecht tus-
schen hem ende syu Vader alzo ghestelt
dat hun de doot na by was / zonder des
onverhoopte ontzettinghe: deur dien da-
Amadis

Amadis ende Esplandian / te rugghe
teltende alle Waderlijke liefde tot hun
Sonen/om d'eere der victorie te behale/
vilden het eynde deses strijds zien/daer
quam af dat wilde. Ende Perion ende
Lisuart niet wetende teghen wien datse
vochten/deden hem beste 300 veel de Rid
derschap vermoete. Nu komende tot
nien propooste / 300 haest als Perion
ende Lisuart zaghen de faute die sy be
jaen hadden/teghen hunne Vaders/300
sielen sy op hun knien/oetmoedelijc bid
dende om vergiffenisse / alzo't dooz
niet wetentheyt gheschiedt was: ende dat
meer is / zepden sy / 300 staet ons dese
waeshepde dier ghenoech / want alzo
op bechtende verre equaetste hadden/
ouden cleven daer hebben moeten late /
oo desen goeden ouden Man ons gheen
nutzet ghedaen en hadde. Doen qua
men by hun de Koninghinne Mabile en
lle d'afgheworpen Ridders: de welcke
tende zulcke ghezelshap/ende zoodani
ghen weeden strjdt verandert in duf
anighen bljshap/ware sy verheught /
hun zelven niet r'onvromer houdende /
ynde wt de zadelz ghestooten / by de
ghene diese hielden voor de beste Ridders
er Weerelt: tot de welcke sy al lachten.
ze pden: zekelijc / myn Heeren / ghy
lebt onghelijc ghehad / het hadde v be
dooren ghenoech te wesen ons 300 qua
ijc ghetraecteert te hebben / zonder ons
van onse Heerden te berooven / ghelijc
by ghedaen hebt. Ghy meught zegghe
at v beliest / zeyde Amadis / een zake
vil ic wel bekennen / dat is dat wy de
terste gheweest hebben / daer van
hetuychnis konnen gheven de slaghen
te wy op onse schouderen draghen.
Mer mede werdense allegader lachten
e / ende gaende na t kasteel / en waren
nauwijc binnen/ ofte Organde d'On
ekende en was by hun met Meester
delisabel / die sy medeghebracht hadde
in de ghequetste te ghesen: Want

dooz hare konste wist sy wel wat hun
wederbaren zoude. Alle de Ridders ont
haeldense vrendelijc / ende sy met een
goede gratie zeyde hen: Dooz zeker
myn Heeren / het waer al veel beter v
kontrijcke in ruste ende vrede te hou
den / dan alzo de wegghen te bespieden /
gelijc ghy doet. Ach / Me-vrouwe/zeyde
Amadis / werden alle bespieders der
wegghen 300 wel ghecastijdt/ als wy zijn /
ic meyne datmender weynich vinden
zoude. Doen werden de vier ghequetste
Ridders ontwapent / ende op kostelijc
ke bedden ghelept / alwaer hunne won
den verbonden werden na den eyfch:
ende Amadis verhaelde hun/ datse desen
aenslach ghemaect hadden/ doen sy met
de dzy Keysers na Constantinopolen
keerde/ oozlof ghenomen hebbende/van
Grafandor ende de Koninghinne Ma
bile. Ende myn Sone ende ic besloten
zuler / zonder pemaent een woort daer
van te spreken/als alleenlijc een Schildt
knape/die ons dese Wapenen bracht die
wy aenghehadt hebben: ende wy heb
ben alle den nacht ghereden om voor v
lieden hier te wesen/ alwaer ic beter ghe
streekt ben gheweest / als opt van myn
leven.

Hoe Amadis, Esplandian, Perion ende
Lisuart keerden na Constantinopolen,
latende Grafandor ende de Koninghin
ne Mabile int ghezelshap van andere
Ridders,die hen verzelschapten tot aen
deZee.

Het negenentwintichste Cap.

Dooz vertelt de Historie dat
den tweedde dach/dese avon
tuere ghepasseert zijnde/ alzo
ghy verstaen hebt/ vele Rid
ders trocken / wt Constanti
nopolen/ om Amadis ende Esplandian
te zoeken / die sy meynen verloren te
wesen:

wesen : maer sy hadden der ten eersten
tjdinghe van: ende met advijs van hun
allen / werden vooz de ghequetste Rid-
ders draech-koetsen ghemaect/ en keer-
den na Constantinopolen / om Oriane
ende Leonorine wter pijn te helpen /
die niet zonder weenen en hadden ghe-
weest / sindert de tjdinghe van hun af-
wesen. Splieden inde Stadt ghekeerd
zijnde / ende de Vrouwen noch bedroeft
zijnde / verstaen hebbende tgevecht /
zoo werden sy noch eenichsins verbljdt/
dooz 'tzegghen van Meester Helisabel /
die hun beloofde de ghewondde (met
Godts hulpe) haest op de been te helpē.
Om dese oorzake / nam de Kesper van
Trebisonde voren niet te vertreckē vooz
sien waren ghenesen / om met hem te
lydē de Ridder metter Sphere en met-
ten Krupre. Het waer onghelooft om
zegghen / d'eere ende goede onthalinghe
diese hierentusschen bewesen den ouden
Alquise/ ende de ghenuechte die de Prin-
cesse Gradafilee nam om te wesen by de
Ridder metten Krupre / die sy meesten-
deel ghezelschap hiel / alzo sy hem zoo
wtneemende lief hadde/ datse gheen ghe-
noechte noch ruste en hadde / dan als sy

hem zach. Nochtans de maechdelijck
schacinte en liet niet toe hem mondelin-
ghe te verklaren tgene sy dach en nacht
int herte droech. Wel is waer datse in
d'oogen en manierē van doen hem zulk
ghenoech te kennen gaf / ja zoo veel / da-
een jonc Edelman / Staet jonghelin-
vanden Kesper van Trebisonde / Son-
vanden Hertoghe van Alfontezulcx ge-
waer werdt: ende om tbyde ghelaet da-
de Ridder metten Krupre haer toonde
zoo hiel hijt vooz ghewis: dat se malka-
dereu beminden / hoe wel sy onghelijc
daerin hadde : ende even wel dese syn
meyninghe vroude veel wonders / alzo
ghy noch verstaen zult. Nu om tot om
voorgaende propoost te keeren/ de Kesper
van Trebisonde ziende dat de ghe-
nesinghe der ghequetste zoo haest niet en
volghde als sy wel ghemeynt hadde/be-
sloot sy synen staet ende treyn voren t-
zeynden/ onder de gheleyde vanden Her-
toghe van Oxtilense / om de Kesper in
te berwittinghen d'oorzake syner ver-
toevinghe. De Hertoghe van Oxtilens
zulcken last hebbende / ghinc terstont
tzepl met de gantsche Blotee die vā Tre-
bisonde ghelcomen was / behalven mei
hondert

hondert Schepen / die hy aldaer liet om
syn Heer over te brengen; ende de windt
was hem zoo dienstlich / dat hy in korte
daghen aequaam daer hy wesen wilde:
ende werdt vande Keysernine/ ende van
de twee Princesen Enolorie/ Gicelerie/
ende andere zoo wel ende vriendelijc ont-
haelt, alst moghelijc was. Ende sy had-
den alreede verstaen al watter ghedue-
rende d'oorloghe ghepasseert was / zoo
in Constantinopolen / als daer bukten/
ende de gheschiedenissen vanden Ridder
metten Krupce. Ende om te weten hoe
sy aende wete quamen/zult ghy verstaen/
dat zoo haest de belegheringhe ghelicht
was/de Ridder metter Sphere met Al-
quise alleen sprac/ ende haer zeyde: myn
goede Vriendinne/ my dunct den tijt nu
verschenen is / dat ghy my beloofdet na
Trebisonde te reysen tot Me-vrouwe
Gicelerie / om haer zekere tijdinghen
van my te brengen / dus bidd' ic u uwe
belofte te willē houden. Myn Heere/zey-
de sy/ ic verhoop op morggen te vertrec-
ken/ ende te volbrēghen alles wat ghy
my bevelen zult / hierentusschen schrijft
haer int langhe / ende laet my vryelijc
mette reste ghewerden. Van ghelijcken
zeydese tegen den Ridder mette Krupce.
Doen ghinc sy olof nemen aende Keys-
ser/ Heeren ende Vrouwen / als ooc aen
Organde/haer zeggheende: Me-vrouwe
ic bidde u wat op zicht te hebbe op myn
vrouwen die ic hier late / tot dat ic een
reysē volbracht hebbe / die ic doen moet.
Alquise / antwoorde sy / indien ghy u
Wader ziet / groet hem van mynent we-
ghen / ende zeght hem dat ic hem wel
wilde zē ende kennē. Zoo nam Alquise/
oorlof ende keerde na de twee Ridders
die haer elc eenē brief mede gaben: Door
der / zeyden sy / doet zoo veel om onsent
wille / ende kust hen de handen van on-
sent weghen/ende dat wy haer haest zul-
len komen bezoeken (indient Godt toe-
laet) want wy zullen met de Keysser over

komē om hen alle eere ende dienstbaer-
hepdt te bewijfen. Vergheet ooc niet on-
se groetenissen te doen / ende te recom-
manderen inde goede gratten van Me-
vrouwe Gylliane/ Bredelnie ende ande-
re na ghelegghentheyt des tijts. Alquise
dan van hun afgheveerdicht zijnde / liet
den boot wt het groote schip zeiten/ende
met twee ofte dyp Simunē alleenlijc zey-
de sy na Trebisonde/ hebbende de windt
na wensch/ zoo datse in korter tijdt over
quam/ zonder eenighen teghenspoet / en
volbracht alles wat sy aenghenomen
hadde / zoo dat de Princesen Enolorie
ende Gicelerie zoo gantsch verblijt wa-
ren/ als de Hertogh van Gylense aen-
quam / meynende dattet de Keysser met
henne beminde Ridders waren / datse
qualijc hare contentantē konden houden;
wantse langhe te voren Alquise weder-
om ghezonden hadden / ende met haer
ontboden aende twee Ridders datse niet
verzupmen en zouden met den Keysser
over te komen. Doch vooz dese reyse
waren sy bedroghen / ende verstaende
d'oorzake van hens Waders wtstel zoo
leefden sy op hope/dach op dach kouten-
de mette Hertogh / om te hooren watter
op syne reyse gepasseert was / en vooz al
vande ghevechten dier int bijzonder ges-
chiedt warē/ als voren verhaelt is/ van
d' Ambassadeurs over en weder gezon-
den/ het wederkeeren van Amadis ende
d' andere Heeren ende Vrouwen/ die zoo
langhen tijt hadden betoovert geweest
int vaste Eplandt / de scharmutsinghen
der Heydenen teghen de Christenen / en
d' wtkomste des strijds / ende hoe vry-
melijc Perion ende Lisuart hun ghedra-
ghen hadden. Ende hoe wel de Hertoge
hun dit alles int langhe verhaelde / zoo
riepen sy noch eenighe bezondere / om
noch meer daer van te hooren / zulcken
ghenuichte hadde sy daer van te hooren
spzaken. Waer over het ghebeurde/ dat
Bredelnie / de Dochter vanden Gabe
vans

Van Masonte op een tijdt haer Broeder
(die acht ghenomen hadde op de liefde
van Gzadafillee ende Lisuart) by haer
onthoort / ende hem vraghende na de
Vrouwen ende Joffrouwen van Con-
stantinopolen / by zeyde (na syn duncken)
gheen schoonder aldaer ghezien te hebbe
als die Lisuart wt Meliens hande ver-
loft hadde: Maer gheloofte my (zeyde hy)
dat dese wel daet die se hem gedaen heeft /
haer wel gheloont werdt: want na al dat
ic hebbe konnen bemercken / zoo hebben
sy van malkanderen alles wat twee
Ghelieven zouden moghen wenschen.
Hoe weet ghy dat vraghende Bidelme.
Doet vertelde hy haer alles wat hy gezien
ende ghehoort hadde / noch meer daer by
voeghende alst was. Hierover quam
Onolorie by hem / die meer hoorde alst
haer wel noodich was / aenghezien sy
haer opt staende voet zoo ontfelde / dat se
meynde te sterben / vastelijc ghelooftende
dat Lisuart (die sy meer beminde als
haer eyghen selve) haer ontrou zijnde /
met een ander vergheten hadde. Dus
vertrof sy in haer kamer / ende jammer-
lijc weenende / zuchtete zoo swaerlijc / dat
het seken / dat herte haer zoude ontzonen
hebben. Gzicelerie en hadde gantsch
niet van dese swaerheyt verstaen / maer
komende in haers Susters kamer / ende
haer ziende zoo mistroostich / vraghende
haer wat haer lettede. D'arne herte /
meer doot als levende / ende den moet
gantsch vol en benaut wesende / en kon-
de haer terstont gheen antwoorde ghe-
ben / maer dat wat over zijnde / zuchtete
zeer swaerlijc / ende deerlijc ziende / zeyde
sy haer: Och / och ongheluckighe als ic
ben: moest ic aldus bedrogen worden /
beminnde met oprechte liefde / dien
die zoo luttel werck van my maect: ze-
kerlijc de smerte die ic lijde / ben ic weer-
dich / myn liefde en herte zoo lichtbeer-
delijc gestelt hebbende op een booswicht
daer noch eer noch trou by en is: Maer

ist in mynder macht / ic zal hem met ge-
lijcker munte betalen. Doen vertelt
haer Suster tghene sy van Bidelme
Broeder verstaen hadde. Ende hoe
Gzicelerie haer by alle middelen zocht
vrede te stellen / zoo en wilde sy geene
reden verstaen / noch haer laten ghe-
ghen / maer besloot hem eenen brie-
f schryven / inden welken sy haer he-
wat wilde ontlaste / hem alle quaet en
ongheluc toe wenschende / het welken
metter daedt dede: ende ontbiedende
nen Schildt-knecht zijnde haers V-
ters Sone (den welken sy betrou-
zeyde hem secretelijc: Vriendt / zeyde
ghy moet voor my een boodtschap doen
daer ic u al myn leven danc zal van
ten. De Schildt-knecht die niet anders
en zocht als haer te believen / antwoorde
haer dat hy verdrich was thare diens.
Ghy moet eens na Constantinopolen
reysen / ende brenghen aldaer desen brie-
fen eenen diemen noemt den Ridder
ten Krupce / ende den zelven lesende / lette
wel op hoe hy hem houden zal / als
dien ghelesen hebbende. De Schildt-
knecht was terstont bereet om haer
begheerte te volbrengen / ende vert
noch den zelven dach zeplende na Cy-
tien.

Hoe Lisuart den brief van Onolorie on-
tfanghen hebbende, secretelijc vert
van Constantinopolen: ende vant w
der keeren der Christen Princen na ha-
lieder Landt.

Het dertichste Capittel.

De vijftich Ridder die (de
ninc Gzafandoz ende de
ninghame Mabile wtghel-
ghedaen hadden tot datse
schepe waren) wederom bi-
nen Constantinopolen ghekeert zijnde
ende de ghequeste al ghenesen door

neersticheyde ende zo gheluldicheyt van
 Meester Helisabel / den ouden Alquis
 willende wederkeeren na syn Eplande
 der Simmen / nam hy oozlof aen alle
 Ghezelschap / hun lieden belovende op
 een ander tijdt hun te komen bezoeken
 niet beter ghelegentheyt / en elc bezonder
 deur dien syn overkomste niet en was
 gheschiedt / dan alleenelijc om de oozza-
 ken boven verhaelt. Myn gonde vrient/
 priac Amadis / alle de daghen myns le-
 dens ben ic in v ghehouden / om den by-
 standt die ghy my ghedaen hebt / zijnde
 int meeste perijckel myns levens daer
 ic opt in was: dus bid ic v vriendelijc
 my eens te komen bezoeken in myn
 Landt / alwaer ic v zulcken eere aendoen
 zal / ende zoo wel onthalen alst my doer-
 lijc zal wesen. Dus veretroc Alquis dien
 zelven dach met de groote Barckie daer
 syn dochter mede gekomen was / die als
 noch niet weder ghekeert en was van
 Crebifonde / waer ober Lisuart ende
 Person verbyetich warē / deur dien alle
 de Prince en Heeren die tot bystandt des
 Keysers ghekomen waren / op't punt
 waren om tzepl te gaen / ende elc na syn
 Landt te keeren. Doch op de zelve ure
 quam daer een Dagie secretelijc Lisuart
 waerschouwen (die niet Amadis was
 kontende) datter een Schildt-knecht
 was die hem wat te zegghen hadde.
 Desen was de zelve / by den welcken
 Onlorie hare brief zondt / die hem daer
 na zoo veel lijdens veroorzaecte. Lisuart
 volghde de Dagie daer hem den anderen
 verwachtde / de welcke kussende eenen
 brief die hy hadde / presenteerde hem
 dien / zegghende: Me-vrouwe Onlorie
 zepndt v by my desen brief / dus ziet wat
 sy ontbiedt. Lisuart allenelijc hoorende
 noemen die hy boven alle dinghen ter
 Weerelt beminde / veranderde van Cou-
 leure / ende zepde den Schildt-knecht:
 Myn vriendt / wilt zoo veel doen ende
 verwacht my hier / ic zal zien wat Me-

vrouwwe my ontbiedt / ende v antwoorde
 daer op gheben. Het was hem te langhe
 dat hy alreede niet alle en was / om de
 sen verbyetighen brief te lesen / dewelcke
 hy opende / zijnde in syn kamer alleen /
 welckers inhoudt aldus was luydende:

Aenghezien dat uwe ontrouwe o Rid-
 der (den ondanchbaersten die ter Weerelt
 mach leven) my zoo klaerlijc bekenet is,
 dat gheene onschuldt zoo schoon sy ooc
 ghepalleert zij, de bedrevenc faute van v
 valsche herte zoude konnen bedecken, zoo
 ghebied ic v op den hals, van nu voortaan
 v niet te laten vindē daer ic ben, ofte een-
 ghe tijdinghe zoude moghen hooren:
 Want ic van zulcken huysē zijnde, als ic
 een weet en wast niet, die ghy met een ge-
 veyst ghemoet hadt behooren aentekomē,
 ende dat onder schijn van dienstbaerheyt
 ende liefde: ende ben grootelijc verwou-
 dert, over uwe verwaentheydt ende v zeg-
 ghē teghē my, als ghy lest vvt dese Stade
 veretroct, als ooc over den last die ghy Al-
 quise noch onlancx van uvent vveghen
 aen my bevolen hebt te doen. Zoo gaet
 ende bedriecht voortaan de slechte Ionc-
 vrouvvē, zonder v netten te spreken, voor
 groote Vrouwen ende van Staet zijnde
 als ic ben: de vvelcke (zoo sy klachtich
 vvilde vallen) vvel middel hebben om zoo
 danighe cleven te benemen, ten vvare dat
 daer door ontdect zoude vvordē de licht-
 veerdichcydt van zulcken katijf, ende myn
 eere in twijfel ghetrocken mocht werden.

Paulijcx en hadde hy den brief volle-
 sen / ofte hy en viel van hem zelven / nedere
 zinckende / als oft hy doode hadde ghe-
 weest / ende wat tijds daerna weder tot
 hem zelvē komende / begon hy syn levens
 ende ongeluckighe Prognose te verbloet-
 lien: ende zuchten de zonder ophouden /
 nam hy dicwils sonen Poengnaert om
 hem zelven tlevē daer in de te benemē /
 maer de reden behtel voor die repse d's
 verhaelt / zoo dat door brief van ver-

Ies synet ziele/ het lichaem onghewetst
 bleef: ende dat hem meest quelde/ was
 dat hy onnoosel was/ ende niet en wist
 wt wat oorzaak syn Lieffte hem zo veel
 quaets wenschte: hierom hem bevin-
 dende zoo qualijc onthaelte/ ende dat zon-
 der eenighe oorzaak/ nam hy boren den
 volghenden nacht te vertrecketer plaet-
 sen daer syn Beminde nochte niemant
 anders van hem en zoude weten. Ende
 syn ooghen af vaghende / dede hy den
 Schildt-knecht van Onolorie hy hem
 komen/ totten welken hy zepde: Myn
 vriendt/ ziet dat ghy vooz in een Peerdt
 kringht/ ende brenghet zelve noch van
 avondt byten d'Krentpoozte/ ende ver-
 wacht my aldaer/ op dat ic ws Vrouwē
 begheerte volbrenghe. Dit gezept heb-
 bende/ keerde hy weder in s' kypers hof/
 alwaer hy de Ridder metter Sferē in
 florest an ende syne ander Medeghezel-
 len tzaamen vande / sprekende van hun
 vertrec na Trebifonde / ewelcke wesen
 zoude int eynde vande volghende welcke.
 Nu zoo en gaf hy hem syn voornemen
 niet te kennen / vooz dattet slapens tijdt
 was / ende zepde totten Ridder metter
 Sferē / dat hy dien nacht vertrecken
 moest/ om een sake die hem te boren ko-
 men was: ende al met eenen ghinc hy
 ten hupse van een oudt Ridder van syn
 kennisse den welcke hy badt hem enige
 wapenen te doen / door de welcke hy
 niet en mochte bekent werden daer hy te
 doen hadde. De Ridder gaf hem syns
 Soons wapenen / die hy aentroc / ende
 vertroc zoo secretelijc wter Stadt als hy
 konde / alwaer hy den Schildt-knecht
 vande met een Peerdt by hem/ op't wel-
 ke hy schreet/ tot hem zeggende: Myn
 vriendt/ keert na ulwe Meesterse/ ende
 zeght haer/ dat ic om haer te believen ze-
 kerlijc ga daer spt my beveelt: ende op v
 lijf dat niemant zulcx en wete als sy al-
 leen: ende hem bevelende inde bewarin-
 ghe Gadt/ gaf tPeerdt de sporen/ ende

reet na ende in een die bosch om niet ge-
 vonden te worden zoo hem pema-
 wilde zoeken. Ende hem vindende
 leen in een eenighe plaetse/ begon hy
 te weenen / dat den voozpandt van sy-
 Harnasch met tranen bedect was. Nu
 zoo brocht hy den nacht over / rijden-
 vande Stadt/ rasende/ dwoepende en
 zuchtende als eenen die gheen vzeug
 verwachtende en was. Nu laet on-
 hem met ghemac repen/ ende keeren
 die van Constantinopolen / immers t
 Perion / de welcke sanderdaechs vzo-
 ziende dat Lisuart zoo langhe vertocf
 ende dat alle syn wapenen noch aen de
 haer hinghen/ behalven syn Kapier/ zo
 meynde hy dat hy ergghens een genoc-
 te was gaen rapen / ende en maectende
 anders gheen werck af: maer alst nocht
 was / zoo begon hy te twiffelen / en
 noch meer des avonts als Amadis he-
 vraghde waer hy ghebleven was/ die
 hy anwoorde gantsch niet van hem t
 weten/ dan hy vertelde hem de woorde
 die hy t'avondts te boren hem ghezept
 hadde. Dese mare liep zoo vzeedt end
 wijt int Hof / dat den meestendeel besle-
 ten (zoo hy sanderdaechs niet te vooz
 schijn en quacm) soaechs daer na te ver-
 trecken ende hem te gaen zoeken. Mac
 Organde zepde hem dattet te verghes-
 zoude wesen / ende dat hy syn Fortuyn
 moest volghen/ tot op zekeren tijt/ end
 datmen alsdan d'oorzaak syns vertrec
 zoude weten. Dese tijdinghen beviel
 syn Vrienden zoo qualijc / dat Perion
 swoer (na dat hy een repse zoude gedaen
 hebben in Trebifonde by Gicelerie) niet
 op te houden van hem in alle Landen t
 zoeken/ tot dat hy hem ghebonden zou-
 de hebben/ niet tegenstaende Organdes
 raedt ter contrarie. Een sake wil ic t
 wel verzekeren/ dat is / al was Perion
 bloedt vriendt ende Maechschap vande
 Ridder metten Krupre/ ende gantsch be-
 droeft over tvertrec van Lisuart / zoo er
 was

was niet te ghelijcken by tverdriet van
Gradasilse / de welcke vooz nam hy de
keysersinne te blyuen tot synder weder-
komste / binnen Constantinopolen / met
haer Vader ende de koninc van Jeru-
salem die daer Ghevanghen waren: niet
vast zittende / maar gaende by daert hy
beliefde op hy trou ende belofte / ende
hy werdt groote eere / goede onthalin-
ghe ende goede ciere aenghedaden. Den
dach nu ghekomen zijnde / dat de keys-
er ende ander koninghe ende Princen zou-
den vertrecken elc na syn Landt / zoo na-
men sy ooylos aend. n ouden ende nieu-
wen keysers / ende aen alle de Princen
ende Heren des Landes van Thracien.
De keysers van Trebisonde nam in syn
Ghezelschap de Ridder metter Sphere /
Florestan ende Parmenir syn Broeder /
Galbanes / Abies van Irlandt / Valla-
des / Quedragant ende Languines / die
alle tzaen willich waren met hem te
reysen / hopende een maent oft zes we-
ken stil gheweest hebbende / Lisuart te
gaen zoeken / ende niet te rusten vooz
dat sy hem ghebonden en hadden.

Hoe Lisuart reysende op Godts ghenade,
na zekeren tijt in een Schip tract, ende
vanden strijdt, die hy hadde reghe eeni-
ghe Zee-roovers, die Alquise ghevan-
ghen hadden.

Het eenendertichste Capittel.

HY hebt hier boren verstaen
d'oozake waerom de Ridder
metten Krupce wt Constan-
tinopolen vertrocken was /
zonder te wetē hoe ofte waer
hy ghinc / reysende den gantschen nacht
ende dach daer aen metten Helm opt
hoofte / zonder dat hy noch syn Peerd
rens rusten: maar tegen den avondt hem
bindende vermoept / zat hy af vanden
Peerde aende boet van een gheberchte /

ende syn Peerd den toom afdoende / liet
het weyden. Hierentusschen zat hy neder
tusschen de Boomen / niet zoo veel diepe
ghedachten / dat hem niet te boren en
quam / als syn ongheluc / daer over hy
zoo waermoeidich werdt / dat hy boren
nam de wapenen te verlaten / ende hem
te begheven in een klupse / om de reste
van syn leven Godt te dienen / hem be-
bindende te swac ende t'onsterc om de
Weerelt te dienen / zijnde verstoeten van
syn Liefste. In dese ghedachten zijnde /
hoorde hy een stemme die van boven tot
hem riep: Lisuart / laet varen zulcke ge-
dachten / ende volghet d'oorde der Rid-
derschap / daer ghy van natueren toe be-
roepē zijt / ofte anders en zult ghy Godt
gheenen aengheramen dienst doen. En
alzo hy hem met synen naem hoorde
noemen / zoo dede hy syn Helmet af / ende
staende over eynde om te zien wie hem
aen sprac / zoo en zach hy niemant / dies
hy wederom neder zat / hem latende
vooz staē dat hy droomde / doch hy hoor-
de dese stemme noch eens / en by t'schijn-
sel der Manen / zach hy een Vrouw zit-
tende op eenen boom / die tot hem zeyde:
O ongheluckighe Ridder / ziet wel toe
dat ghy uwe ghedachten niet en volghet:
want Godt en heeft v de sterre die ghy
hebt / niet verleent om die in ledicheyde
te besteden / gheenzins / onthoudt mynen
raedt / en ghedenct dat veel andere meer-
der benaetheyde hebbende als ghy / ten
lesten noch tot hunnen wensch ghekomē
zijn. Ende t'erstont verdween dit visioen /
latende Lisuart half verschriect van die
gheroep. Nochtans was syn boornemē
dese waerschouwinghe gheloof te ghe-
ven. Hierom zoo haest alst dach werdt /
nam hy synen Schildt / ende schrydende
op syn Peert / reedt dweers deur t'bosch /
zo bedectelijc als hy konde / zonder wech
oft pat te volghen: ende komende by een
plaetse daer afgehouden tacken lagen /
at het Peerd daer van / zoo veel eghebit
dat

dat niet en verhindebe/rijdende al zoet-
deng vooz: daer hem een Ridder wert
ziende/ ende Lisuart een tijt lanc volgh-
de / om te zien oft hy droncken oft Sot
waer: maer hy en hadde niet langhe by
hem gheweest / ofte hy en hoorde hem
waerlijc zuchten/zeggghende: Och Lief-
de/ hoe wepnich is v myne ghetrouwic-
hepdt bekent gheweest: met dese wooy-
den/ sprac hy hem aen/ die by hem reedt:
Heer Ridder / na dat ic versta/ zoo heeft
v de Liefde grootelijc in haer bedwang.
Lisuart zach hem eens aen (alzo hy
spns niet ghewaer gheworden en was)
ende wilde zonder hem antwoorde te
gheven ter syden wt rijden: maer den
anderen hiel hem staende / vattende syn
Peerd by den toome/ zeggghende: Ghy
plompen Ridder ghy zult blijven staen
weer ghy wilt oft niet/ende zeggghen my
d'oozake van uwe rasernije. Hoe/ ant-
woorde Lisuart/wildy my dwinghen/
tot een zake dat my niet en beliest? Ja ic/
zeyde den anderen / want ic en meynde
niet datter zoo dwase Menschen inde
Weerelt waren / die hun zoodanighen
valschen ende boosen gheslachte als de
Wrouwen zijn / zoo gantsch onderwer-
pen zouden hebben willen maken. Zoo
moet my Godt helpen/antwoorde Li-
suart/waert ghy zoo beleest als ghy wel
qualijc gheleert zyt / ghy zoudt op hou-
den van dese uwe moepelijcheit / die v
wel qualijc zoude moghen bekomen/zoo
ic zoo wel myns zelfs waer / als ic nu
niet en ben: God en hebt ghy gheen rede
die alzo te verachten / der welcker ghy
niet weerdich en zyt een Dienaer van
de minste van hun te wesen. Voorwaer/
zeyde de Ridder/dat gaet wel / my dunct
nochtans datter v behoorde ghenoech te
zijn alzo dwaes te wesen/ zonder v zo
puer zotte ghelaten: ende Godt en doe
my gheen deught indien spalle/ noch die
v zoo qualijc te acteert / v wt myn hande
verlossen / ofte ghy en verhaelt my alle

uwe zaken. Lisuart gantsch verston-
zinde / troc spnsweert / ende gaffer den
Ridder zulcken slach mede op spns
ken arm/ dat hem die vanc lyf viel /
hem zeggghende: Ghy vileyn / ende bo-
wicht/houdt daer/dat is uwen verdien-
den loon/ v verheffende boven de ghe-
diemen haers ghelijcke niet en vult.
En alzo hy hem noch wat meer meynde
de te gheven / zoo nam den ghequesten
de vlucht / jammerlijc roepende en
schrepende. Doch Lisuart en liep hem
niet na / maer reedt spnen wech hene-
Ende hy en hadde niet langhe ghereden
ofte hy en hoorde achter hem een stem-
me/ roepende:keert weder/keert weder
Met dit gheroep zach hy rontom hem
om te zien watter wesen mochte/ende
zach twee Ridders komen ghereden
volle Harnas wat de Peerden loope-
honden / hebbende by hun den ghequesten
sten/de welke by hem komende/ riepen
Lisuart toe: Ghy stukke schelms / ghy
zultet nu bekoopen ven overlaf die ghy
desen ghedaen hebt/ die niet en verma-
de rasernije der liefde die v quelt. Met
dese woorden reedt Lisuart na hun tot
hem dekkende met spns schildt/ ende om-
singh twee zulcken steken / dattet ni-
veelen schilde / ofte hy en hadde den za-
del gherupmet:maer int vooz by rijden
gaf hy den eenen zulcken slach dat hy
hem tberkenneel klicfde ende doodt te
aerden viel. Doen keerde hy hem totten
anderen die hy mede zoo wel treste / da-
hy durffde /ende ter aerden zoude ghe-
ballen hebben zoo hy hem niet vast ghe-
houden en hadde aen des Peerds hals
Doensprongen wt het dicke des Boschs
noch zes Rabauwen ghestoot ende ghe-
staelt/ hebbende ghere hynden opt hooft
de welke zierende de by Ridders van ee-
nen alleen zoo qualijc gheracteert/ qua-
men sy hem ghelijckelijc aen boordt die
Lisuart den lesten half bestormelt liet
blijven / ende staende onder den hooft/
gro: te

groette hy den eersten zoo beghele/ dat hy noch handen noch voeten daer na meer en roerde / hoe wel het eenen slach int wilde was / want den vilsen hadde Lisuarts Peerdt zoo aen thoost ghequetst/ dat hy moest affspringhen : waer over hy haest de wazake nam / want hy smiet den eenen die niet wijcken en kost syn een been in twee stukken / ende den anderen kloof hy thoost tot de schouder/ ende kortse daer na hiel hem den vierden ghezelichap: de twee andere de vreesse int hys kringhende / liepen sy te bosch waert in: het welcke den lesten Ridder gewaer wordende die tot hem zelven ghekomen was / liep zonder onzien wat t Peerdt loopen konde : doch hadde hy dese voorzichthepdt ghebruyt / dat hy spys medeghezellens Peerdt inden buyt ghestekken hadde / op dat Lisuart gheen middel en zoude hebben hem na te rijden : zoo dat hy int wechrijden niet luyder stemmen riey: Gaet nu te voet ghy dommen Ridder/ zoo ghy best kondt/maer en verwaecht my heden niet. Lisuart dit gheroepe hoorende/ ende bindende hem zonder Peerdt / was zoo ontfelt ende vergramt / dat hy om syn doot wenschte : maer ziende datter anders gheenen raet en was / zoo ghinc hy zoo verre doot bosch / tot dat hy aen ren valepe quam / daer hy eel lieflijke Fonteyne vout / omplandt met vele fraepe boomkens : ende rustede hem op den boort / moede zijnde van te voet te gaen / ooc om te dyncken/ want hy en hadde niet in ghenome/ zindert dat hy van Constantinopolen geschepten was. Doen dede hy synen helm af / ende met dien quamender dyp verbergs/ de welcke Lisuart gewapent zende/ liepense door vreesse wech: maer Lisuart riepe zoo vriendelijc wederom/ datse by hem quamen/ ende hun nederzettende by de Fonteyne / langhdense wt hunne kofkens datse hadden / ende deplden hem mede. Ende hem te Gode bevelen.

de/ lieten sy hem daer/ alzo hy begon te slapen : ende wel vast in slaep zijnde/ zoo quammer een stemme die riep: Lisuart/ Lisuart. Van dit gheroepe wert hy wakker / ende op springhende / sach hy een jonc kindt by hem zittende / waer van hy int eerste wt verseyete : maer ekint selbe hem gherust/ ende zepde : Lisuart en wanhoopt niet/ ende volght den raedt die v den voorgaenden nacht ghegheven is/ ende als ghy van hier gaet / zoo nemet den wech na de rechte handt / die v brengen zal op dese Boortse/ alwaer ghy een Permutagie zult vinden / ende voorzien werden van dat v nut is ende bequaem : dus verblift v. Het kindt dit ghezeght hebbende/ verdween / latende Lisuart gantsch bedacht van waer dese visioenen komen mochten / zoo dat hy ten lesten werdt denckende dattet den wijfen Alquis moest wesen alzo verandert/ ofte pemandt anders van synent wegghen. Dies hy voren nam syn segghen te gheloooven / ende ghinc al met eenen den wech henen die hem gewesen was/ tot dat hy op den berch quam / en gaende int hups (daer thindt hem van ghesproken hadde) vondt hy aldaer zekere swerte wapenen / zonder eenighe devise oft couleur/ en eenen perckementen byef / inden welcken stonde. Eenzame Ridder/ wapent v met dese wapenen / die met v verdyet ende eenzaem ghemockt over een kinnen: daer na daelt na den Zee kant/ alwaer ghy een barcke vinde zult gereet om tzepl te gaen/ treet daerin/ ende laetse varen op Godts ghenade: want alzo de selve voor v bereydt is / om daer in te gaen / zoo zult ghyer ooc wederom wtgaen alst tijt zal wesen. Ende weest ooc indachtich / dattet onmoghelijc is op deser aerden te wederstaen de dingen die by Godt veroordent zijn. Lisuart desen byef ghelesen hebbende / troc de wapenen wt die hy aen hadde / ende yede dese swerte aen / die hem

Hem zoo wel pasten / als oft den besten
Harnaschmaker der Weerelt de mate
daer van aen hem ghenomē hadde: doen
vertrout hy wt de klupse / ende ghinc na
de Zee strande / alwaer hy tship ghe-
reedt vondt/ ghelijc den byef in hiel/ende
hy ghincker bymoedelijc in / ende ter-
stondt zeplde tship ter Zeewaert in. En
also hy zonder ghezelschap was/ besloot
hy by zich zelven hem te laten noemen
d'Gensame Ridder / naem die niet spne
eenzaamheyt overeen quam. Vier dagē
zeplde hy zonder eenighe ontmoetinghe/
maer ten vijfften daghe zach hy te loef-
waert van hem met vollen zepl na hem
toekomen een groote Barcke/ indewelt-
ke waren vier Ridders in volle Har-
nas / met een Joncvrouwe aen ketens
ghebonden. Ende alsoo de Schepen
dicht by een quamen / zoo werdt hy Al-
quise kennende die dese vier qualijc trac-
teerden: ende sy riepen tot Lisuart: Ghy
Ridder mette swerte wapenen / gheeft
v ons ober/zo zullen wy v levenscheu-
ken. Daer behoeft my Godt booz van
in uwe handen te vallen: want nadien
ghy zoo onghenadelijc handelt met de
ghene die ghy behoordet te eeren / veel
min zoude ghy my sparen. Met dese
woorden wierpen sy de dregghen wt om
te klappen / ende treckende van Lepr /
spronghen in Lisuarts schip tot hem
zegghende: Nu zullen wy v rekeninghe
doen na v begheeren. Doen begonnen
sy wreedelijc op malkanderen te slaen /
hierentusschen badt Alquise zeer devote-
lijc onsen Heere boozde behoudenisse des
onbekenden Ridders / die hem zoo bro-
melijc droech dat syne bespringers strac-
ghewaer werden de kracht ende kloec-
hepdt die in hem was/ die zoo quetsende/
datse maer en zochten syne slaghen te
schutten/ende te vlieden de strengheyt
syner swerts. Eenem nochtan gaf hem
zulcken slach van acht: r op synen Helm/
dat hem docht d'ogen te draepen: maer

van dit quaet moest hy de penitentie
den/ want met eenen slach van ter sp
floech hy hem door Harnas ende Rint
kzaghe den halven hals af. De ander
diz hun medeghezele doot ziende / v
dē hem wzeken/ dies hun ghevecht
tiger wert als te voren: Hoe wel dē
zame hem luttel daer vā ontzette de/
hy ghaf den eenen zulcken slach / dat
hem den Schildt int midden door hie
alsoo hy diē booz hem hiel om den sla
te schutten / ende viel den slach m
eenen op synen Helm zoo krachtelijc/
hyer van al beswijmelt ober boozdt
water viel / ende te gronde zont. D
dere twee verwondert zijnde ober zu
ken ghevecht / vielen op hun knien/ b
dende om gratte ende ghenade/ het we
ke den Gensamen hun wepgherde / t
dat hy de Joncvrouwe afghedraeg
hadde oftet haer believen was oft m
Nu zoo was sy bitterlijc weenende/ w
ziende de vromichepdt des Gensamen
werdt sy denckende op Lisuart en Pen
on / wenshende om hun bywesen / h
wel sy den eenen naerder was / als
wel wist / die haer vzaeghde wat hy m
dese Zeeroovers doen zoude. Eplac
Heere / antwoorde sy/ aenghezien m
Godt die weldaet ghedaen heeft/ als m
toe ghezonden te hebben die de Jon
vrouwen kan ontzetten/ende inden no
bystandt doen / zoo bidd'icv him niet t
sparen/ten zij op conditie datse my byen
ghen daer ic begheer te wesen: want zij
verzekert datse my myn repse belet heb
ben / by de welcke twee de beste Ridder
der Weerelt grootelijc mede ghedien
zouden hebben gheweest/ de welcke (zo
sy v kenden) v eenighen tijde mochten
verghelden de deught/ ende vrientshap
die ic door v toedoen ben ghenietende
Heere zeyden d'andere wy zullen doen
alles wat sy begheeren zal / dat swerren
ende beloven wy v byden levende Godt
Nu zoo kende d'Gensame Ridder Al-
quise

quise zeer wel/ als voren ghezept is / en wist zekerlyc datse van Trebisonde na hem ende Perion quam/van wegghen de ghene om wiens wille hy t'onrecht zoo veel verdriets was lydende / dies hy overmits zekere beweghingen gantschelijc werdt bevende / ende op weghe om hem zelven haer te kennen te geven: maer vreesende vooz meerder swaricheyt dooz een ander tijdinghe van syne verstooyde vriendinne / zoo bedacht hy hem anders / ende zepde haer alleenlijc: Ic bidde u joncvrouwe uip te zeggghen wie de twee vermaerde Ridders zyn/na de welcke ghy toetrect. Myn Heere/zepde sy/ het zyn de Sonen vanden Koninc Minadis ende vande Keiser Esplandian/ jedens dachcs vermaert onder de vzoone der weercle/na de welcke ic reysde om zekere zaken/daer hun veel aen ghelegens/ende wtgaende in zeker Eylant / om my wat te ververschen / zoo overvielen my dese Zeeroovers / hoe welsy my anders gheen leet aenghedacn en hebben / als tghene ghy ghezien hebt. Hierom bid'ic u ootmoedelijc / dat volghende de belofte die sy u ghedaen hebben / sy my ghelepden te Constantinopole/ende dat e alsdan reysen daert hun goet dunct. Doozwaer joncvrouwe/zepde d'Genzamine Ridder / splieden zynde de kinders van zulcke Prince als ghy zecht ic wenschte wel hun eenighe merckelijcke dienst te moghen doen om hunne kennisse te hebben. Ende wat aengaet de reyse na Constantinople die ghy voren hebt / ic wilende ghebede dese twee Ridders/op hun trouwe / datse u gheschoozamen/alzo ghyt vereyscht hebt. Hiermede bebal hy Alquise inde bewaringhe Gods/ en ic in syn schip zynde / vzaeghde Alquise synen naem/ op dat ic zepde sy hier na u doe bedanken dooz de ghene die ghy grooten dienst ghedaen hebt / dooz de vrientschap aen my bewesen:ende op dat ic u op een andermael te beter mach kennen/

men/doet wat Helin af/indient u belieft. Mynen naem zal ic u wel zeggghen/ zepde hy / men noemt my den Genzamen Ridder / vooz de reste houdt u gherust/ wat ic en mach anders niet doe/ vooz ic en hebbe een reyse volbracht / die ic nu vooz handen hebbe. Met dese woorden stac het schip af/daer hy in was/en zeplde t'Zeewaerts in / ende Alquise met de twee Ridders na Constantinopolen. Doen zeplde den Genzamen noch andere vyf daghen zonder eenige avontuere/ende denckende zonder op houden op de propoosten die hy met Alquise ghehadde/zepde hy zomtijts by hem zelven: Ghewisselijc/ic en twijffele niet/ofte dese voozichtighe Wopinne en bracht my pardoen/vande ghene die ic niet misdaen en hebbe:daer na riep hy terstont weder om aldus: Och myn wtverkoren Lief / wat vooz een quaet mach ic teghen u bezyden hebben / zoo groot ende swaer zynde / dat ic my daer van niet en mach ontschuldighen/maer ten quaetsten komende / zoo zal de doot eens een eynde maken van myn leven / ende verdriet tzaemen. Aldus kermende ende klagghende den Genzamen volswaricheyds zynde / quam hy ten zesten daghe aent Eylant der Serpenten.

Hoe Lisuart quam aent Serpente Eylant, al waer hy by t'bedroch eener Ioncvrouwe in een Kasteel ghinc ende al daer ghevanghen werdt.

Het tweendertichste Capittel.

Des daghen lanc zeplde den Genzamen Ridder / zonder eenighe avontuere maer tertzevensten daghe/sinozghens alzo de Sonne op ghinc / vondt hy hem vooz een Eylant / zoo schoon als hy opt ghezien hadde/ des hy hem verblijdde / want hy in eenighe daghen

ghen lant noch zandt ghezien en hadde.
Ende t Schip bleef van zelve daer vore
stil ligghen / dies hy wt het schip trat al
ghewapent / ende werdt ghewaer eenen
voetpat tusschen de boomen ende hout-
ghewas / ende ghinc zoo langhe / tot dat
hy aen ee groote pleyn quam / inde welc-

ke een kasteel stont / ront omme int
ter / gheenen in ganc hebbende als le-
eenen Dinc breekt int beginsel / maer
smal aenden in ganc. Hy poechde
derwaerts / verhopende iemandt te
den die hem zegghen zoude in wat land
hy ware.

Doen zach hy wt t kasteel komen een
Joncvrouwe haer zelve thapz wttruc-
kende / makende groot misbaer / ende sp
liep lancy den Dye jammerlic roepende
ende klagghende tot datse by den Genza-
men Ridder quam / de welcke niet mede-
lijden beweeght zijnde / ende zijnde datse
de leelijste niet en was / vraeghe hy
haer d'oorzake van haer misbaer. Och
Heere / antwoordde sy / ontfermt v myn-
der. Ic bid v my te wreken over eenen
verraderschen Ridder die hier binnen is /
ende my niet ghewelt verkracht en ont-
eert heeft. Indien ghy wederom wilt
keeren / zepde den Genzamen Ridder / en
my hem wijsen / betrouwt my Joncvrou-
we dat ic voor v zal doen al wat ic ver-
mach. Och Heere / om leven noch om
sterve en keer ic niet wederom : doch zoo
beel isser af op myn trou / datter niemant
en is die wapenen voert als hy alleen /
ende hy zal v wel verschijnen indien ghy

voorzder gaet. Zoo verwacht my
hier / zepde den Genzamen / al hier
antwoorde sy / maer aenden inganc
dit bosch / want oftet v niet wel en ge-
lucte / zoo kan ic my te beter salver-
Doet zoo / sprac de Ridder / die den zelve
werch in ghinc van daer de Joncvrouwe
komen was. Ende al zoo hy byde poort
was / zach hy boven de zelve een ou-
Wijf / die hem vraechde wat hy zocht.
Zoccke / antwoordde hy / eenen Ridder /
alhier schandelijken een Joncvrouwe
onteert heeft. Wat wilt ghy hem hebt
vraegde d'oude Vrouwe? Hem die bo-
heyt verghelden / antwoordde de Ri-
der: want ten komt hem noch niemant
anders toe eenich ghewelt de Vrouwe
aen te doen. Zoo moet my Godt helpen
zepde d'oude Vrouwe / de wijle ghy zul-
lust hebt als ghy zeght / ghy zult hem in
de zale vinden / gaet binnen / de poorte
open. In dien ghy my verzekert dattu
ghee

heen bedroch en schuplt / ic zal doen dat
hy zeght: anders zal ic zien wat ic doen
al. Gaet vryelijc binnen / ghy en zult
niet niemant te doen hebben / dan met
en ghenen die ghy zoect. Doen trat de
Ridder voort / maer zoo haest als hy op
de Brugge trat / zoo viel hy in eenē die-
en kelder / inden welken hy hem beslo-
n vount: ende desen sprong was zoo
lep / dat hem alle de leden dochten ghe-
roken te wesen / ende was ganssch be-
doeft van al zoo bedroghen te wesen. En
er was in desen kelder zoo doncker / dat
er geen licht met allen in en quam / maer
den Rypel van syn Rapiert stont eenen
carbouckel als voren verhaelt is groot
hijnsel van hem ghevende / metten wel-
en hy rontom ghinc zie waer hy was /
nde bevondt de plaetse met dicke muc-
en bezet / ende gheen middel om daer
ut te komen / zijnde den bloet bedect met
Wenschen beenderen / wapenē ende dier
ghelijcke dinghen / ghenoechzaam te ken-
nen ghevende d'ellendicheyt der plaetse.
Doch ten lesten wert hy ghewaert een
poorte met pser beslaghen ende met swa-
re / dicke ketenen ghesloten / by de welcke
hy eenich gheruchte ende rammelinge
hoorde / ende zach met eenen een tralien
venster openen / ende het oude Wjff daer
boven / die tot hem zepde: Ridder gheeft
v my ghevanghen / ende zeght my van
waer ghy zijt. Vrouw / antwoordde hy /
ghy hebt my zulcken schelmschen pette
ghespeelt / dat ic v tot gheenen tijde goet
herte draghen en zal / ende veel min zult
ghy mynē staet wete. Op myn ziele / zep-
de sy / zoo zal ic v de wzeeste doot aen-
doen / die opt Menschē van uwer quali-
teyt gheleden heeft. De doot / antwoordde
de den Genzamen / is elc een ghemeyn:
maer van alles wat ghy aen my begeert
oft ghebedt / dat en zal ic niet doen. Ist
waer? zepde d'Onde / zoo zult ghy zien
hoe t v bekomen zal. Doen sloot sy de
venster toe / latende den Ghevanghen

zoo verstoort / dat hy de poorte niet ghe-
welt op bzac / ende quam in enen ande-
ren oer welsden kelder / inden welken
hy zulcken vzeinden ghesluyt ende ghe-
blas hoorde / dat hyer vā bevende wert /
ende dat niet zonder reden: want na tge-
rucht scheen dat in dese duysternisse ho-
dert dusent schubben ende schelpen tegen
malkanderen rupschten ende screden:
evenwel ghinc hy voort / ende ontmoet-
te een zeer groot Serpent / hebbende
thooft zoo groot als een Osse / d'ooren
heel hzeet / ende een groote kademe lanc /
ende kinerfende de tanden / begon hem
wt te recken / kruppende na dē Genzamen
Ridder / de welcke ziende ierijckel daer
hy in was / troc syn sweert / ende gaffes
t Serpent zulcken slach mede dat hyt
deen oore af sloech / dies t Serpent van
pijne hem teghen den Ridder rechte de /
ende met opender kele vattede hem
tusschen syn tanden om hem in scrcken
te verscheuren / het welcke ooc ghevolgt
zoude hebben / ten hadde de kracht des
Rapiers ghedaen / die hy inde hant had-
de / hebbende zulcken eyghenschap / dat
gheen senijnighe beeste eenichzins en
mocht hinderen den ghenen diese inde
handt hadde. Ende dit was d'eenighe
behoudenisse van Lisuart / die gheen an-
der letsel en hadde dan de sleppinghe
langhs het hol / ende meynde hem al zoo
te dooden / maer hy bzacht zo veel te we-
ghe / dat hy syn Rapiert stac inde Oore
des Serpents / ende doude die met zul-
ker kracht daer in / dat hyt de hersenen
dooz stac. t Serpent de smerte des doots
gheboelende / verliet hem wt de tanden /
zoo dat hyt ontquam / ende meynde syn
sweert wt te trecken / maer twas hem
onmoghelijc / want tserpent beghon hem
zoo te keeren en te wentelen / dattet met
ten slaen syns steerts zulcken geweld be-
dreef / dattet de steenen des hols bzac / en
dooz de kracht der schelpen die hem van
den rugghe sprongē / zoo scheent eygent-
lyc

lijc als oster pijlen gheschoten werden
vande sterste Schutters der weerd.
Doch dit en mocht Lisuart niet bescha-
dighen/ want de deure was synen schilt/
achter dewelcke hy schupde tot dat desen
alarm over was duerende een groot
quartier uers. ende tgheruchte was zoo
groot / datmen tghelant wt den kelder
tganische kasteel over hoorde / ende sy
nepen dat zulcx quam van tgevecht
der beste en des Ridders: maer neent/
maer door de stucken Harnas die lancy
den vloer lagen/ vande Ridders die tzel-
ve verflonden hadde / onder de welcke
tSerpent zoo metten steert sloech / ende
zulcken gheklant maecte / als oft alle de
Ridders tseffens dat bevochten hadden.
Ende hoe tSerpent meer woelde / hoe
tKapier dieper inde herffenen ghinc/ zoo
dattet ten lesten doot daer henē viel. Het
welcke de Genzame gewaer werdende/
dante hy bevoetelyc Godt de Heere / en
was zoo verblijt, dat hy om gheen pijn
meer en dacht die hem tSerpent mette
tanden ghedaen hadde / hem sleppende
langhs de vloer/maer komende by tzel-
ve troc hy syn Kapier met beyde handen
de voeten tghethoofst stellende/ daer wt.
Doen werdt hy ghewaer eenen kilepen
wendeltrap inde rootse ghehouwen/ den
in ganc af ghesloten zijnde met een pferē
deure/ die hy met ghewelt in stucke brac/
ende de trappē op gaende / quam hy ten
lesten inde zale des kasteels / alwaer hy
eenighe Ridders vout met het oude wijf/
die tzaemen waren koutende van tgher-
uchte dat tSerpent ghemaect hadde /
mepnende dat het op houden des ghe-
ruchts/ de doot was vanden Genzamen
Ridder: maer hem ziende zoo na by hun
met het sweert al bebloeyt inde handt /
warensē zoo bezyest / datse alle metter
haest enen trap op liepen/ ende met hun
de Jonckvrouwe die hem op den Dyc
aenghesproken hadde / tot de welcke hy
riep. By Godt ghy valsche hoere/ ghy en

zult boozt aen gheenē Ridder meer
raden ofte ten zal v ghedencken/ dit
ghende/ liep hy hun na/ ende koment
en langhe gaelderijē / werdt hy we-
houden van eenighe dienaers / die
haerren ende bylen hem den in ganc
den beletten: maer hy sloech zoo om
den hoop / zoo aen d'een als aen d'an-
lijde / dat hyse den meestendeel ghequ-
liet legghen / ende d'ander vervolgt
tot in een zale/ alwaer hy eenen groot
Ridder al ghewapent bondt/ die tot hy
zepde: Ghy onbeschaemden Babau-
quader ure quaemt ghy opt in dit hu-
sch ghy vileyn / antwoorde den
zaemen / zijt ghy den Schelm die ab-
d'eerbare Jonckvrouwen verkracht/
ghezepdt hebbende/ blogghen sy mal-
deren in / ende hun ghevecht duerde
langhe dat dien vande kasteel te qu-
kreegh ende daer doot bleef: daer vande
andere noch meer bezyest werden
hun gheweert afscpde/ ende vallende
Genzamen te voet / baden hem om
ghiffnisse / belovende te doen al wat
hun ghebieden zoude. Ghebuerende
ghespyer/ quam het oude wijf half zinn-
loos ende zoo verbittert teghen hem
datse met vele spytighe ende smadighe
woorde tot hem zepde: O ghy vervlo-
ten Ridder/ wast v niet genoegh het
pent ghedoot te hebben / twelc zoo
ws ghelijcke om ghebracht heeft / en
wt ghebroken te zijn zulcken sterck
ghebanckenisse alser ter weerd een
ende daer veel andere beter als ghy
bleven zijn/ ende noch zitten/ zonder
zoo myn volc om te byenghen / ja zep
mynen eenighen Sone/ die al myn he-
ende eenighen troost was? Joffrouwe
antwoorde den Genzame/ laet dit qu-
lijc sprekē varen/ ende ghebidt/ indit
v belieft/ datmen de Ghebangene alhy
voor my byenghe. Dat zal ic wel lan-
zepde sy / haeltse ghy zelve/ zoo ghy wt
ende hem toeworpende een koppēl
tel

els/die sy aende rsem hadde haghende/
 iet troesp in een achter kamer. Doen
 ebal den Genzamen twee vande ghene
 ie daer teghenwoordich waren / hem
 p de ghevanckenisse te brenghen: het
 velcke sy terstont deden. Ende alzoohy
 un volghde tot aende trappen / zepden
 hem: Heere blijft boven/believet u/wp
 ullense u terstont alhier brenghen: daer
 y mede te vreden was / ghenoech ver-
 noept zijnde. Ende alzoohy wel meyn-
 te alhier niet bekennt te wesen / zoo dede
 y spnen Helm vant hooft/om hem wat
 s verkoelen. Piertusschen ghinghen de
 wee Dienaers beneden / ende komende
 daer't Serpent doot lach twelc sy in lan-
 ghen tijt niet ghezien en hadden/kregen
 p zulcken schyn / datse wederom wilden
 teeren/sonder voorder te gaen: doch al-
 enckens wat moet scheppende / ende
 dat langhe bezien hebbende/ghinghen sy
 doorder / tot een ghevanckenisse dieper
 nederwaerts, inde welcke twintich ghe-
 vangen Ridderis waren/de welcke ver-
 wondert zijnde over tghetier gedueren-
 de tgheweest der beeste / ende ziende de
 deure open / en tlicht des Hemels twelc
 sy in zestien jaren niet gezien en hadde /
 zepden sy tot henlieden die hun quamen
 halen. Och vrienden / dewyle wy alsmu-
 tlicht des Hemels ghezien hebben / daer
 wy zoo na verlanget hebben/zoo bidden
 wy u ons tleben te benemen/sonder ons
 langher in miserie te laten. Doorzeker/
 zepde den eenen/hebt ghy lieden misera-
 belijc ende ellendich gheweest / het welc-
 ke men niet ontkennē en kan: maer gaet
 nu opwaerts / alwaer ghy beter gheluc-
 zult vinden als ghy wel meynnt. Och/
 zepden sy / zoudet ooc moghelijc kommen
 zijn? jaet ghewisselijc antwoorde den
 anderē: hier is een Ridder in ghekomen
 die Dubelsche kracht te weghe heeft
 ghebrachte / ende alleen meer ghedaen
 heeft dan wel te ghelooven is: ende hy
 ontbedt u liede hem te komen spreken.

Splieden boben maten verblijdt/ghelijc
 wel te bedencken is / hie ben hunne han-
 den na den Hemel / Godt lovende ende
 dankende / ende gantsch swar ende ber-
 armoedt/scheppende d'pser boepen/ghin-
 ghen sy wt de ghevanckenisse/ende gaen
 de hoor by daer het Serpent doot lach /
 verwonderde sy hun hoe dat tzelve dooz
 een Mensch alleen hadde konnen over-
 wonnen worden. Hierentusschen hoorde
 Lisuart de klachten van d'oude Wou-
 we op haers Soons lichaem/verbloet-
 kende en vermalendpende met verschei-
 den bloecken den ghenen die haer die
 quaet ghebrout hadde / die daer mede
 lachte. Doen quamen de Ghevaughene
 te voorschijn / ende vallende Lisuart te
 boete/wildense die kussen/het welcke hy
 gheensins en wilde hebben. Lisuart ge-
 leet zeer wel Amadis syn Groot-vader/
 zoo datter twee onder den hoor meyn-
 nende dat hyt was/tot hem zepde. Och
 myn Heer Amadis troost en toe verlaet
 der bedruete / ter goeder uren zijt ghy
 hier ghekomen. Myn vrienden / ant-
 woorde hy/ ghy zijt verdooft/ ic en ben
 Amadis niet. Heer Ridder / zepde een
 onder hun/Amadis is ouder als ghy zijt
 hoe wel ic anders gheen onder schepde
 en wete / ende achte dat ghy een minsten
 van syner af-komste zijt. Wie zijt ghy
 vracende den Genzamen die zoo vastelijc
 van Amadis weet te spreken? Ic ben /
 zepde hy/Gastilles/Rebe handen Key-
 ser van Constantinopolen / ende desen
 anderen is Tartarie synē Admirael. Het
 quam den Genzamen Ridder te voren /
 dat hy van hun wat hadde hooren spre-
 ken / maer men hadse over twintich ja-
 ren al doot gherekent / varende na het
 Eplant van Californie / want men noyt
 en wist waer sy ghebleven waren: Hier-
 om hadde de Keyser Frandalo het Ad-
 miraelschap in syn plaetse gheschonckē/
 het welcke hy hun versweech / en zepde
 hun alleenlijc: Myn vrienden / het is

my gantsch lief / zoodanighen persona-
 gien / als ghylieden zyt / verlost te hebbē /
 zoo om uwent wille / als ter liefde des
 Keysers / daer ghy van spreekt / vanden
 welken ic vele deughden hebbe hooren
 zegghen. Ende alzo slyeden aldus tza-
 men warē koutende / het oude Wyf hoo-
 rende spreken vanden Keysers / ende zien-
 de d'eere die de Chevanghen den Cen-
 zamen Ridder bewesen / riep sy overluy-
 de / wizinghende haer handen : O onghel-
 luckighe Fortupne / hoe valt ghy my dus
 contrarie ? dat als ic de gheluckichste
 Vrouwe der weereit meynde te wesen /
 het my alles teghen gaet / ziende voor
 myn ooghen verlost den Hebe des Keys-
 ers die ic ter weereit meest quaets gun-
 ne / om tverdriet twelc hy den edelen
 Koninc Armato aenghedae heeft / twelc
 hy hem nu wel verghelden zal / hebbende
 Constantinopolen belegghert / ende haest
 Meester daer van wesen zal. Voorze-
 ker / Vrouwe / sprac den Cenzamen / den
 Legher des Koninc Armato / daer ghy
 van spreekt / is al verdestruert / hy selve
 doot / ende de reste van syn volc / dier niet
 doot ghebleven en zyn / inde macht des
 Keysers uwen grootē byant. O Goden /
 riep d'oude Vrouwe / wat is dit ? Moet
 desen Schelm / myn Sone omgebracht
 hebbende / my noch dese quade tijdingen
 brenghen ? Godt en late niet toe / indien
 den machtighen Koninc Armato doot
 is / dat ic langher in dese Weereit blijve /
 ende nemende trapier haers Soons by
 hem ligghende / dructe sy dat in haer her-
 te / zoo datse dootter aerden viel : waer
 mede elc een loegh / ende dat hun lachen
 vermeerderde / was dat de Joncvrouwe
 (om welckers bystandt den Cenzamen
 int kasteel komen was) ooc quam wtge-
 loopen / ende van boven neder int water
 sprong / alwaer sy haest verflonden wert
 van een deel Corobyllen en andere dier-
 ghelijcke ghedierten die hun daer ont-
 ghelden. Doen braeghe den Cenzamen

aen een vanden huyse hoe d'oude Wou-
 we ghenaeint was / ende by wat mit-
 sy zoo veel Ridders hadde kommen van
 ghen. Myn Heere / antwoorde hy
 was de Richte vanden Koninc Armato
 bastaert Dochtere van een vā syn Wou-
 ders / ende Goubernante van dit en-
 landt / genaemt het Eplant vanden
 der Serpente / om de groote menich-
 van zulcken ghedierte hem in dit wa-
 onthoudende : ende sy hadde het gro-
 Serpent twelc nu beneden doot li-
 ghevanghen / om dattet dicwils w-
 poel quam / ende groote schade te lan-
 dede / ja zelfs voor de pooze deses
 steels / ende zomtijts eenighe verflon-
 Ende myn overleden Vrouwe hadde
 groote Toovenerse tot een Moep /
 lie genaemt / die zo veel te weghe brach-
 datse t Serpent sloot ter plaerse daer
 besprongh : het welcke sy dede om dē ha-
 die sy den Keysers van Constantinopol
 droegh / verhopende niet alleenelc sy
 Ridders hier te behouden / maer ooc a-
 Christenen zonder onderscheydt. En
 om tot haer voornemen te komen / z-
 dede sy de Joncvrouwe wtgaen die
 ontmoette : ende ghelijc sy v bedrogh
 heeft / zoo heeft syer dese ende een groe-
 menichte bedroghen / die t Serpent v-
 flonden heeft / welckers wapenen nu
 inde vaute verstroyt ligghen / en tghel-
 der omgebrachte is zoo groot / dat ghy
 qualijc ghelooven zoudt : want alzo d
 Eplandt een bequame stede ende en
 goede habē heeft / zoo komt hier jaerlij
 veel volc van verscheiden plaetsen. W-
 myn ziele / zeyde Lisuart / ic en hoo-
 nopt van meerder boosheyt spreke / ma-
 Godt hebet hen gheloont. Doē waeg-
 de hy Castilles oft hy ooc alzo ghevan-
 ghen hadde gheweest. Ja voorwa-
 antwoorde hy / desen Ridder en ic / he-
 rende vant Eplant van Californie o-
 viel ons een alzulcken temperst / dat w-
 tship met al ons volc verloren / ende w-
 alleen

alleen ontquammet met den boot achter
 ient schip zijnde/ metten welcke wy den
 derden dach (half versmaecht van hon-
 gher) in dese haven aenquamen/ alwaer
 ons te ghemoet quam gheloopen een
 valsche Joffrouwe (als oft sy vervolgt
 hadde geweest) met schepende ooghen/
 ten ons verzoekende haer te wille we-
 zen over eenē Ridder die haer verkracht
 inde onteert hadde alzo sp zeyde / waer
 toe wy bereydt waren : maer alzo wy
 een spoor tael quamen / zoo vielen wy in
 tenen donckeren kuyt/ alwaer wy tegen
 onsen danc ghehouden werden: ende het
 oude Wijs verstaende wie en van waer
 wy waren / dede sy ons in een ghevanc-
 kerisse sluyten / niet wijt vande plaetse
 daer t Serpent hem onthiel/ende zonder
 renich licht t'aenschouwen / hebben wy
 daer byde zefstien jaren gheweest in groo-
 te miserie/ elende ende katijvicheyt/ heb-
 bende weynich t'eten/ende dat noch spij-
 e die qualijt om eten was. Van ghelijc-
 zien zeyden ooc alle d'andere. Op myn
 rouwe/ zeyde den Enzamen noch min
 noch meer en ist niet my ooc ghevaren:
 naer Gode lof wy zijnder nu alle van
 verlost. Ende hoe wel hy moede en mat
 was/zo wilde hy evenwel na syn Schip
 teeren / maer Gastilles ende Tartarie
 raden hem zoo veel/ dat hy dien abondt
 ldaer hy hun bleef / tot sanderdaeghs
 moeghens/alsdoen zeyde hy tot Gastil-
 les: Myn goede vriendt / om eenichsing-
 e vergheiden het quaet dat dese oude
 woose Wouwe den Keyser al haer leven
 anc ghegunt heeft/ zoo bidd'ic v na hem
 toe te trecken / ende hem te zeggghen dat
 hy dese plaetse ende Landt kome aenne-
 men als syn epgghen. Doorwaer / Heer
 Ridder/antwoorde Gastilles/ my dunct
 dat de plaetse wel weerdich is die vooz v
 zelven te behouden / zonder die alzo te
 verliezen. Sy en zal niet verloren wesen/
 antwoorde hy/ inde handen zijnde van
 dien isse schencke. Mynent halven en heb

ic alsnoch gheen bezittinghe van Landt
 van doene. Na dien ghyt zoo begheert
 antwoorde Gastilles/zo zal ic v beliede:
 maer ic bidde v myn uwen naem te zeg-
 gen/op dat wy hē die noemende/hy daer
 vā mach dancbaer wesen/na v verdien-
 ten.Zoo langhe alst Godt believen zal/
 zeyde hy/zo zal mynen naem wesen den
 Enzamen Ridder. Dit ghezept hebben/
 de/dede hy hem tbeste Peerdt brenghen/
 dat int Kasteel was op het welcke hy
 zat/ ende voeder vooz syn Peerdt / ende
 victalie vooz hem tschepe bestellen/ ende
 ghinc tschepe/ bevelende de Ridders der
 ghenaden Godes. Ende tship dreef van
 selve ter Zeewaerts in.

Hoe Gastilles ende Tartarie na Constan-
 tinopolen reyden met het hoofd van
 tSerpent.

Het dypendertichste Capittel.

DEn Enzamen Ridder vant
 Kasteel verrocken zijnde/al-
 zo ghyt verstaen hebt / zoo
 ghinghe Gastilles ende Tar-
 carie wederom tSerpent be-
 zien inde vante/ daer't doot lach/ ende sy
 deden al daer komē dertich oft veertich
 Boeren wt landt / de welcke niet dicke
 touwen tselve om hooghe trocken op de
 pleyn:en also de twee Ridders (volghen-
 de de begheerte van Lisuart) den Key-
 ser wilden te kennen gheben alle de ghe-
 schiedenissen vant Eplandt/zo vzaegh-
 den sy ofter gheenen middel en was om
 eenich schip te bekome/die hun in Thra-
 cen mocht brenghē? Een onder d'arbey-
 ders/een Schipper zijnde/ antwoorde
 hun / dat hy hun wel een schip niet zeg-
 riemen zoude doen/ ende brenge al waer
 sy wesen wilden. Ende stract orden stel-
 lende ende veerdich makende / waer tot
 de reyse van doene hadden/ den vierden
 dach daer aen ghingghen sy tschepe / ende
 baden

baden bandere/die niet hun ghevangen
 hadden gheweest / datse al daer wilden
 blijven tot hunder weder komste / ende
 hierentusschen t kasteel wel bewaerden:
 maer alleer sy den ancker op haelden/zo
 bedachten sy/datse thoost des Serpents
 zouden mede nemen / op dat de Kepsfer
 dooz de grootte ende eyselicheydt des
 Monsters/de vromicheydt des Ridders
 mocht kennen. Sy voeren zoo langhe/
 datse ten achtsten daghe te Constantino-
 polen aenquamen/ ende gaende na t Pa-
 leys/volghden hen veel volcx/om te we-
 ten wat tydinghen sy brachten: ende ko-
 mende daer de Kepsfer Esplandian was/
 vielē sy hem te voete/ maer hy hiesse op/
 sonder hun eenichsing te kennē / dooz de
 lancheyt des tijts diese verloren hadden
 gheweest : want hy ende t gantsche Hof
 en wisten niet anders / oft sy en waren
 ober langhe doot: ende al zoo men nu ter
 contrarie bebodt / zoo werden sy zoo
 wel ende vziendelijc onthaelt / dat niet
 qualijc zoude konnen zegghen. Doen
 vzaechde hun de Kepsfer wat teghenspoet
 sy ghehadt hadden/diese zoo langhen tijt
 wten Lande ghehouden hadde : ende sy
 vertelden dē Kepsfer alle tghene hun we-
 der varen was / ende ten lesten ooc de
 maniere hoe hun den Eenzamen Ridder
 wt de ghebanckenisse verlost hadde/ ter
 doodt ghebracht hebbende een ghewel-
 dich groot Serpent/vant welke wy het
 groote ende wonderlijcke hoost mede-
 brenghen. Esplandian/hoorende vanden
 Eenzamen Ridder spreken/ (van den
 welken en van syn vromicheydt Alquise
 hem alreede de wete ghedaen hadde) zoo
 zeyde hy : Ghewisselijc/ic en hebbe noyt
 meerder lust ghehadt eenighen Ridder
 te zien ende te kennen / als desen : want
 hy tghene hy alreede te weghe gebzacht
 heeft/ zoo behoort hy gheacht te worden
 booz een vande beste Ridders der Wee-
 relt : Mits dat de Kepsfer zulcx zeyde /
 zoo quam de Kepsferinne al daer met ee-

nen hoop Ebelvrouwen/ de welke
 staen hebbende de weder komste van
 Castiles haer Neve/ liet hem vziem-
 ligc willekom. Ende na datse t zamen
 ghekout hadden / Esplandian wetende
 dat d'oude Kepsfer hem grootelijc
 heughen zoude ober de weder-konte
 van syn Neve / zondt hy hun terstont
 hem toe / ende hierentusschen vertelt
 hy aen Leonorine alles wat haer
 hem vanden Eenzamen ghezept hadde
 dewelcke beweecht met een inwendig
 ghenegentheyt/antwoorde hem: Nu
 Heere / myn herte ghetuycht my dat
 Lisuart onsen Sone is / die hem al
 bedect houdt. De-vrouwe/antwoorde
 de Kepsfer/en hebt zulcken geboelen
 hy vertroc sonder eenighe wapenen /
 hy en zouder zoo haest gheen konnen
 komen hebbē: doch hy zij wie hy zij/
 veel my aen gaet/ic houde hem booz de
 vroomsten Ridder ter Weerelt. Alquise
 was daer ooc teghenwoordich/dewelcke
 om d'ongheleghentheyt des tijts/ ha-
 noch niet ter Zee begheven en hadde
 den Ridder metter Sphere te gaen spre-
 ken:dies sy op den dach alse t schepe
 de gaen/ den Kepsfer ootmoedelijc bad
 datse thoost des Serpents mochte me-
 nemen na Trebisonde / op datse al daer
 ooc mochten aenschouwen / ende wet-
 te spreken vande vromicheydt des Een-
 zamen/zoo wel als die van Tracen.
 Dewelcke de Kepsfer haer consenteerde /
 gaende stract t schepe in een Schip/two-
 haer de Kepsfer dede hebben/ zoo ver-
 troc hy terstont.

Hoe den Eenzamen Ridder by Fortuy-
 aen een Eylandt quam , in het welck
 Amadis. Oriane ende meer andere ge-
 vanghen waren,die hy verlosse.

Het vierendertichste Capitel

Pan

Nulger en hadde den Genzamen Ridder eenen dach ghezept/ oft daer en stont zultken tempeest op / dat hy alle voghenblicke meynde de Zee yn kiert-hof te worden / ende dit onweder duerde gantsche acht daghen lanc / sonder landt te zien/ noch te weten waer hem de fortunne dreef/ tot op eenen Maen dach smorghens dat hy geworpen wert aen een groot Eplandt / aen het welcke hy ghewaer werdt een open Schip/ ende vele doode Schippers ende ander lieden/ die de baren noch op hielden. Van dese avontuere was hy verwondert / want hy zach wel dattet krichslieden waren/ die daer bleven waren/ doch hy en konde de devisen vande Wimpels noch vanen niet kennen/ deur dien datse dooz tshueren des waters vergaen waren. Hierom ghinc hy te lande met syn Heerdt/ ende al ghewapent reedt hy dooz een afghehouden bosch/ zoo lange tot dat hy een stemme hoorde/ deerlyc klaghende/ zeggende aldus: O goede Godt/ hoe konde ghy lyde dat den beste Koninc en de beste Koninghinne der Weerelt hebde zoo rampzaligen doot sterfde. Hoorende dese klachte/ zach hy ober al/ ende werdt ghewaer een Joffrou kostelyc ghekleede/ de welcke vervolgt werdt van eenen grooten Rabaut / hebbende een guisarme inde handt: maer hy bleef staen als hy den Genzamen ghewaer werdt/ ende braech de hem wat wech de Vrouwe in gegaen was / want hyse wten ghezichte verlore hadde. Ghy eerloosen Straetschenyder/ ghy wilt haer dan overlaf doen? O verlasten? zepde den anderen/ ja ic/ ende v ooc. Over dese woorden werdt den Genzamen gantsch verstoot / ende syn Lance vellende / stac hy den vyleyn dooz de stroote dat hy doot ter aerden viel. Daer na luyfsterde hy langhen tijt / oft hy de Vrouwe niet en konde hooren / want hy haer gheerne hadde ghesproke.

Maer sy meynende dat hy ooc van't zelve Eplandt wag / verberch haer in een dichte rupchte. Alzoo hyse een tijt lanc ghezocht hadde/ ende niet en konde vinden/ zoo reedt hy den wech in die den vyleyn komen was / tot dat hy quam aen een schoon blac veldt/ aen welkers eynde hy zach een Rootse vierhoeckich ghehouwen / ende op de zelve een sterk kasteel/ voorzien met vele schoone Torrens ende dicke mueren: en naerder komende/ zach hy dat tweeusen in volle War nas zynde/ met ghewelt vier onghewapende Ridders inde Stercte scyppten/ en hoorde datse de deuren na hun toffloten ende grendelden. Waer dooz hy lust kreegh om te weten wie sy waren/ ende rydende spoos slaechs vondt hy onder aende Rootse een Man onghewapent / die hem braeghde oft hy va des Konincs volc was/ diemen daer ghevanghen gebracht hadde. Neen ic/ antwoorde hy maer ic bid' v seght my wie hy is. Op myn trouwe ic en weet niet zepde de ander/ anders da dat ic hem niet noch by andere Ridders / ende eene de schoonste Vrouwe die ic opt zach / zeer wreedelijc hebbe zien ghevanghen leyden / tzaem ghebonden met groote dicke touwen / en hebbe zulcken deernisse met hun (al en zynse van ons gheloove niet) dat my therte wee daer van doet. Nenghezien/ zepde den Genzamen Ridder/ dat ghyer anders niet van en weet / ic bid' v/ goet Heer / my den wech te wysen om tot al daer te komen. Wat zal v die moepte helpen / antwoorde den anderen / van daer te gaen/ dan v doot te braghen/ oft ten minsten een quade ghevanckenisse. Laet my daer voorzorghe/ antwoorde den Genzamen/ alleenlijc doet dat ic aen v verzoecke. Volght my dan/ antwoorde den anderen. Ende gaende na de slincker hat/ wees hem eenen wech met trappen inde Rootse ghehouwen/ zeggende dat is den wech/ ende daer en is gheenem anderen.

anderen. Na dat ic zie / sprac den Cenzamen / zoo zal ic te voet moeten gaen / ende handen peerde schyppende / vergat hy syn Lantie / zulcken haest hadde hy om te weten wie de koninc was diemen ghevanghen leydde. Doen klom hy na boven toe / zoo rasch als hy konde. Ende als hy by na boven was / zoo hoorde hy een stemme die tot hem riep / zeggende: Ridder / indien men daer boven na my vraeght zeght hun bypelijc dat ic niet dit Peerdt de tydinghe ga bynghen van uwe dwaesheyt. Dit gezept hebbende / gaf hy het Peerdt de sporen: Ende hoe wel dit eenichsins den Cenzamen speet / zoo en verliet hy daerom syn voornemen niet / tot dat hy boven aen de poozte quā / al waer hy hem stil hiel / om te zien ofter yemandt wt komen zoude. En hy hoorde dat eenen vande Reusen van binnen zeyde: Koninc / hier komt ghy rechts te tijde om op v in pns Broeders doot te wyken. Doen hoorde hy een ander hem antwoorden. Reuse / indien ghy een Ridder zyt / die niet eeren ws Broeders doot wilt wyken / laet my eenige wapenen krijghen / ende doet als dan v beste teghen my / welc v meer eere zal wesen / als my aldus ongewapēt zo ghy my gekreghen hebt / t'overweldighen. Na dese woorden hoorde hy een Vrouwe jammerlijc schreyē / zeggende: Och fortunē hoe onghestadich zyt ghy: besonder teghen die van hooghen State zyn! Zult ghy minnermeer ver zadicht zyn zo wel de Vrome en goede teghen te wesen als de boose? Och ghewenschte Doot / my nu aenghenamer / als dus danighen verdrietighen leven: waerom en haelt ghy my niet wech? Hiermede sweech sy / en den Cenzamen / dit gekerm niet langher konnende verdraghē / klopte niet eenen grootē hamer / die daer hinc aende poozte / roepende met luyder stemmen aen die van binnen. Doen vraeghte den eenen Reuse die thoofst ter venster wtstac van

den hooghesten Toren / wie hy was te zoo stoutelijc doyst kloppen. Ic ben / antwoorde de Cezamē / eē vzeint Ridder die de koninc begheere te zien diemen hier ghevanghen ghebracht heeft. Wie voor deel zult ghy daer by hebbē / vraegde de Reuse / ten zy dat ghy manslachten van v zelven wilt wesen. Doet my poozte open / zeyde den Cenzamen / ende doet als dan dat in v is. By Mahon / zeyde den anderen / ic gheloove dat ghy rissende zyt. Wilt ghy v tegen my beproeven? ic zie wel watter van is: ghy zo v ongheluc / ende dat hebt ghy hier vonden. Dit gezept hebbende troc hy thoobinnen / ende kortz daer na werdt indeure gheopent / ende aen den ingang sach den Cenzamen den Reuse met een groot Turcsweert inde handt / tot he zeggheft: komt binnen / ende wacht v by my. Doen decte hem den Cenzamen in synen Schildt / ende met esweert inde handt / trat hy in / ende quamen malkanderen zoo lustich aen boozdt / dat men de tijt vā een quartier uers / niet anders e zoude ghedacht hebben / ofte daer en hadden dertich Ridders ghebochten: maer den Cenzamen denckende dat hy na de doot van desen niet noch eenen andere Dubel te doen zoude hebben / dzong zoo gheweldich aen / dat de Reuse noch vantsier noch Varnas aen en hadde ofte ten hinc niet stucken aen een / erk hy diet aen hadde in zoo vele plaatsen gequetst / dat het gezontste aen syn lichaem niet zonder wonde en was: Hierom geboelende allentkens dooztverlies van bloede syn kragt verminderen / ende willende onder oft boven ligghen / zo battede hy Lisuart in syn armen / meynende hem onder ofte ter aerden te wopen: maer hy zijnde een konstich Doztelaer / stelde hem dē voet / ende dede hem over de knie vallen zoo lanc als hy was ende stellende hem den voet op de kele stat hem niet eenen het sweert inde der

nun datter de doot na volghde/ende gaf den lesten suet / even als den anderen Reuse / een bode zondt om te zien hoert met syn Meester was : Maer de Bode ziende hem verslaghe ligghen/ liep metter haest wederom / al roepende : Och Heere / haest v/ want v hebelicht daer doot verslaghen. Hy en hadde het woort qualijc wten monde / oft den anderen Reuse en quam teghen Lisuart met een sware kudse met yser beslagen / hebbende de tranen in d'ooghen / zeggende teghen hem zelven : Och arm katijf als ic ben/wat klepnder wazake zalt wesen/den Schelm omghebracht hebbende/die myn herten-vreught benomen heeft! hy was noch in syn ghedachten als hy den Genzamen hy hem zach/berepdt om hem te bevechte/ dies hy syn kudse op heffende/ mepnde hy hem metten eersten slach doot ter aerden te vellen: maer den Genzamen hielder synen Schildt boren / op den welken den slach zoo gheweldich aequam / dattet al in stukken blooch wat hy raecte / ende viel voort op den bloet / ende den Genzamen ter syden getreden zijnde / sloech met gheweldt den steel der kudse in twee: waer vade Reuse verstoot wese/der wierp na hem t'stuc dat hem inde handt ghebleven was / en raecte hem aende schouder / zoo dat hy mepnde gheballen te hebben / maer hy hiel hem noch overepnde/ ende tredende na den Reuse/raecte hy hem onboosliens op synen rechten arm / dat hy hem dien aenden ellenboghe af sloech. Het welcke den Reuse zulcken schrik ghaf / dat hy de blucht nam / ende hem mepnde te salveren op eenen trap / maer den Genzamen volghde hem zoo kort op de hielen / dat hy hem van achter op thoof tenen slach gaf/miet zulcken ghewelt/datter de herfsenen wtlepen. Ende voort gaende/zach hy in 'een groote Sale de koninc Amadis/Oriane / Angriote van Estzabaus / syn Rebe Sarquilles / ende de

Graue Sandalin aenden hals / en handen met dicke koozden vast ghemaect / met de welcke hy zulcken medelghde hadde / dat hem de tranen in d'ooghen quamen/dies hy hun metter haest los maecte. Die vane kasteel quamen ghelijcker handt om den Genzamen te bespyngen/maer hy weder stontse datse niet voorder en konden/ tot dat Amadis den Schildt ende t'sweert vanden Reuse inde handt hebbende/ hem quam by staen/ende sloeghen zoo onder den hoop / datter ten eersten twee oft dry vande kloerste doot vielen/welckers wapenen Angriote van Estzabaus / Sarquilles ende Sandalin hun af namen / ende sloeghen ghelijcklyc met zulcke couragie onder dese Canaille/datter twinghtich oft dertich doot ghebleven zijnde/de andere om ooc al zoo niet te varen/ hun op gaven inde ghenade vande Ridders. Het welcke den Genzamen hun niet en wilde toestaen: Maer Amadis badt vooz hun / ende hem omhelsende/zepde hy hem: ic bid v myn goede Vriendt / my te zegghe wie dat ghy zijt / want de reden verespicht (ghemeect uwe groote vromicheyt/ ende de verlossinghe die wy door v ontfanghe hebben) wy v t'allen tijden kennē ende danckaer zyn. Den Genzamen gheliet hem die tale niet te verstaen / ende zepde dat hy een Fransois was: dies Angriote vā Estzabaus hem in Fransois aen sprac / zeggende : Ridder / ic bidde v den koninc Amadis te belteben. Den Genzamen dese woordē hoorende/buytchde de knien/ende zepde tot Amadis : Myn Heere ic bidde v my te vergeven dat ic v zoobantghe eere niet bewesen en hebbe als uwe Majesteit weerdich is/vernacmt zijnde niet alleenlyc onder de Christenen/maer ooc oher de gantsche Weerelt. Laet dese redenen varen / sprac de koninc / ende zeght my uwen namen/beliebet v. Heere / antwoorde hy/ men noemt my den Genzamen Ridder van Franscher afkomst.

komste. Ende hoe wel hy hem bedert
 hiel om niet bekent te wesen / zoo hadde
 Amadis dat ghevoelen / dat hy Esplan-
 dians syns Soons Sone was : Maer
 d'andere zepde hem zoo veel / dat hy hem
 zult ontgas : ende de koninghinne Ori-
 ane by hem komende / ziende zoo veel
 dooden / en konde haer noch niet ghe-
 rust ghestellen / dies de koninc tot haer
 zepde : He-vrouwe / desen Ridder heeft
 zoo veel ghedaen / dat ghy wel zonder
 vrees meught wesen / believet v ghy
 meught hem wel groeten / en hooghlyc
 bedancken vanden bystandt die hy ons
 zoo wel te passe ghedaen heeft. Doen
 omhelsde sy Lisuart / maer hy op syn
 knien vallende / zepde haer : He-vrouwe /
 uwe verdiensten zijn zoodanich / dat alle
 Ridders die de wapenen hanteren / ge-
 houden zijn v alle dienstbaerheyt ende
 eere te bewysen : ende zoo vele my acu-
 gaet / ic ben bereydt v alle myn leven te
 ghehoorzamen. He-vrouwe / zepde A-
 madis / bidt hem dan dat hy syn Hel-
 as doe / op dat wy syn aenzicht moghen
 aenschouwen. Och Ridder / zepde de ko-
 ninghinne / om Godts wille doet zult / ic
 bids v / ende de koninc van ghelycken.
 He-vrouwe / antwoorde hy / ic zoude
 des konincs begheeren gheerne vol-
 bracht hebben / en d'uwe noch liever / ten
 ware ic en jonchvrouwe beloofd hebbe my
 niet te laten kennen / door ic en hebbe de
 reyse volbracht die sy my belast heeft.
 Amadis ghewaer werdende dat hy hem
 verborghē wilde houden / badt hem / dat
 hy (syn reyse volbracht hebbende) hem
 wilde komen bezoeken in groot Breta-
 gniē. Het welcke den Genzamen hem con-
 senteerde / biddende ootmoedelijc hem
 oorlof te gheven / want hy daer niet lan-
 gher vertoeven en mocht. De Here wil
 v gheleypden zepde Amadis. Ende den
 Genzamen oorlof nemende aen alle tge-
 schap keerde den wech die hy komen
 was / ende gaende lanx tbosch ontmoet-

te hy de Jonchvrouwe die wech ghel-
 pe was / ende hy werdtse kennende / zep-
 de de Gravinne van Denemarc / en sy
 haer aen / zeggende : Joffrouwe /
 meught nu wel ghins boven gaen by
 koninc Amadis ende d'andere / die al
 (Godt lof) wt alle perijckel zijn : maer
 bidt v eerst my te willen vertellen by w
 middel ghy lieden in dese contrepe ge-
 komen zijt / ende wt wat oorzaak ghy
 de blucht naemt / als ic v te deser plaes
 vondt. Godt ghebe v boozspoet
 Ridder / antwoorde sy / die my zoo goet
 rigdinghe brenghet vanden koninc Ama-
 dis / dewelcke meynen te keeren na gro-
 Bretagnien / zijn syn Schepen door ten
 peest zoo verstroyt / dat hy niet en we-
 waer den meestendeel ghebleven zijn :
 zoo't heeft willen wesen / zoo is t
 daer wy in warē / hier benede aen strant
 ghebozsten. Hoe zijt ghy vande konin-
 ghinne gheschepden / vzaechde den Gen-
 zamen : Ghy zult weten / antwoorde
 Gravinne / dat wy de schipbrekinghe on-
 komen zijnde / ons doochde op de Ro-
 se / niet gesalveert hebbende dā ons licha-
 men alleen / alwaer ons quamē bespi-
 ghen twee Reusen ende dertich knaper-
 doodtslaende alle onse Dienaers / ende
 Schippers / zonder peimant in ghenad-
 te nemen / als de koninc / de koninghinne
 Angriote van Estrabaus / Sarguiles
 de Grave Gandalin myn Man / Mees-
 ter Helisabet ende wy / die't ontloopen
 ben / alzo men ons de trappen op wild
 doen gaen om in de gevangenisse te tre-
 den : Maer na dat ic v verlaten hadde / z
 werd ic denckende dattet my meerder
 sere zoude wesen met haer te sterbē / als
 haer verlatende te levē / ende aldus keer-
 de ic weder na haer toe. Ic hebbe v alsma-
 int vrede verhaelt onse gheschiedenisse /
 maer nu bidt ic v my te zegghe hoe ghy
 hem verlost hebt. Den Genzamen ver-
 wondert zijnde van zulcken vzeemde a-
 vontuer / antwoorde haer : zekerlijc
 Jons

Jonckvrouwe / ic prijse u goet boornemē
ende wat belanght dat ghy gheern zout
weten / belet my den tyt u te zegghe /
maer die daer ghy by gaet / zullen u wel
zegghe: en haer goeden avondt bieden.
de / schepde hy van haer / om na den oe-
ver der Zee te gaē / alwaer hy syn Deerd
vondt / ende diet hem onvoert hadde int
schip / daer wt dzaghende al wat hy kon-
den: maer hy verraschte hem / ende by hem
zijnde eer hyt ghewaer werdt / zoo troc
hy syn sweert wt / ende hem vattende by
de kraghe / zepde hem : Ghy vilsen / ghy
en zult voortgaen uwē spot niet meer niet
eenighe Ridderis houde zoo't in mynder
macht is : dit zegghe maecte hy van
syn lichaem twee deelen / ende stiet dat
in't water . Doen haelde hy syn Deerd
tschepe / ende mede ghenomen hebbende
des Reusen Schildt in plaetse vanden sp-
nen / die in stukken gheslaghen was / be-
bal hy hem Gode ende de Fortupne / en
daer hem dē windt dzyvē zoude / gantsch
bedroeft over de verstootinghe van syn
Beminde / daer hy dach ende nacht op
dach / zoo dat hy hem zelven dicwils
doet wenschte . Hierentusschen bleef de
Koninc Amadis niet syn gheselschap op
de sterre / alsnoch niet wetende in wat
Landt hy was / ende vraeghe zulcx aen
enen ouden Man aldaer zijnde . Heere /
antwoorde hy / dese sterre wordt ghe-
naemt / 't kasteel vander Rootse / ghele-
ghen aent Wilde Epland / daer Heere
af plach te wesen Grisilant / die ghy on-
lancr voor Constantinopolen ghedoodet
hebt / na dat ic verstaen hebbe : ende de
Reuse die aende Poozte omghebracht is
by den ghenen die u lieden verlost heeft /
was syn Broeder / ende desen anderen
die daer licht / syn rechte Neve / die de
Koninc Amago ende den Heydenschen
Legher in Tracien verzelschapt hebbē /
zoo langhe die aldaer gheweest is . Ende
alzo Amadis aldus was verneimende
na de ghelegghenthept des Landts / zoo

quam aldaer de Grabsme van Dene-
marc / die haren Man een groote be-
nauthept des herten verdoef / meynen
de haer verloren te hebben . Des ande-
ren daechs / alzo sp inde vensters lagen
ziende ter Zee waerts in / werden sy een
schip ghewaer / twelc kortz daer na on-
der aende Steen-rootse aen quam / dies
sy quamen zien wat volc daer in mocht
wesen / ende bevonden daer in Argamont
ende de Prince Ardabil / met vele van
hun volc / die met grooter blijfchap ont-
fanghen werden / want Amadis was
bezoght waer hy een schip zoude beko-
men . Ende veertien daghen daer ghe-
weest hebbende / maecte hy Sarguilex
Gouverneur van tgherle Lant / ende
zeplde na groot Bretagnien / alwaer hē
syn Onderdanen ontfinghen met groot-
ter blijfchap .

Hoe de Keyser vā Trebisonde met syn Vlo-
te in syn Landt quam , ende vande pro-
pooften die de Princesse Gricelerie had
de metten Ridder vander Sphere .

Het vijfendertichste Capittel.

Ghy hebt voren verstaen dat
na tvertrec van Lisuart wt
Constantinopolen / vele Vor-
sten ende Princen die gheko-
men waren tot bystandt des
Keyfers / ooc wederom na hun Landt
keerden : ende onder andere de Keyser
van Trebisonde / in syn gheselschap heb-
bende de Ridder metter Sphere / Flore-
stan ende Galbanes . Sy hadden qualijc
de lenghte van hondert mijlen / ofte daer
en verhief zic zulckē tempeest ende storm
van winde / datse alle meynde te verdzinc-
kē . Doch int leste vāde volgende maent
quamen sy inde haven van Trebisonde :
Het welcke de Keyserinne verstaende /
ende Gricelerie met alle d'anderjoffrou-
wen /

Si ij

wen/waren grootlijc verbljdt / behal-
ven Onlorie de welcke door de jalousie
die sp in haer herte besloten hadde van
weghen Lisuart / zoo bleet ende verma-
ghert was / dat elc een deernisse met haer
hadde. De blijfchap vande wederkomst
des Keysers / was zo groot / datse tgant-
sche landt door acht daghē lanc vierden /
trionfeerden ende maeltyden hielden.
Pierentusschē de dyp vzeemde Ridderg /
Perion / Florestan ende Galbanes / on-
der hielden hunne Vriendinnen met de
vriendelijeste ende bequaemste redenen
ende houtinghen / dienende tot verzeke-
ringe hunner liefde: het welcke de Prin-
cesse Onlorie te meer verdroot / mepnen
dat Lisuart met haer ontroulijc ghehan-
delt hadde / na den welcken Gricelerie
aen Perion vzaeghde wat vā hem was:
maer hy en wist haer anders niet te zeg-
ghen / dan dat hy des nachts vertrocken

was / zonder te wetē warwaerts / en
hy sinder van hem niet vernomē en ha-
de / daer hy grootelijc over verwon-
derde. Dese tydingen en warē voorsz
Onlorie niet zeer aeghenaem / end
gon van doen aen leet wesen te heb-
vanden byef die sp zoo lichtveerdich
schreven hadde / ende dat misschien
het meeste ongelyc ter Weerelt. Str
daer na / gheloovende datmen haer
Gradafilce ghezept hadde / wensche
Lisuart meer ongheluck. Aldus passē
dender eenighe daghen / tot dat Alq
keerende vā Constantinopolē / inde S
quam / verzelschapt met vier Mar
dragende thoofst des Serpents / en na
hars behoorlijcke eerbiedinghe / vallē
de op haer knien / zepde sp den Keys
Mpn Heere ic brenghe v tydinghe vā
dē vroomsten Ridder ter Weerelt / vā
welckē ic v wōderlijcke dingē vhalē z

Owe Majesteit zal weten dat ic vertrec-
kende van hier na Tracien / ghevangen
werdt van vier Zee-roovers / ende na-
men my in hun Schip / maer Godt lof ic
en wasser niet langhe / ende door 't onzet
vanden ghenen daer ic van spraken zal /
die hem laet noemen den Cenjamē Rid-
der. Doen verhaeloe sp hem int langhe

tghevecht teghen de vier Zee-roover
de redenē die hy met haer hadde / en da
na het ombrēngghen des Serpents / in
de verlossinghe van Castille ende Ta-
tarie / en voozts alles wat sp wist / wa-
van hem elc een verwonderde / ende h
viel Perion in dat het Lisuart was / en
niemandt anders / de welcke smen naes
also

zoo verandert hadde / om niet bekend
 wesen: Doch Alquise street daer te-
 hen vastelijc daer boren houdende / dat
 y hem vooz haer niet en zoude verbor-
 hen ghehouden hebben. Doen aen zach
 een met verwonderinghe thoofst des
 berpents / het welcke de Keysers van
 onden aen dede vast make aende prin-
 ipaelste Doozte des Paleys / ende ront-
 in Schilderen de maniere hoe tzelve
 erworven was. Dien zelven avondt
 Alquise bindende geleghentheyt om met
 derion te spreke / vzaeghde hem hoe spn
 aken met Gricelerie stonden. Doorze-
 er myn goede Vriendinne / zepde hy / ic
 ie wel dat zonder v myn zaken slechte
 taen / want hare liefde te my waert van
 aghe te daghe mindert. En laet v zulcx
 iet vooz staen / zepde Alquise / want eer
 wee daghen om zijn / zoo meyne ic dat
 hy anders zult spreken. Tot dien eynde
 zac sp sanderbaechs met de Princesse /
 nde vzaeghde haer secretelijc / hoe sp ha-
 en Ridder onthaelt hadde findert spn
 oederkomst. Och myn goede Vrien-
 dine antwoorde sp / niet zoo wel als ic
 vel wenschte / want ic en hebbe noch
 hem gheleghentheyt ghehad / om met
 hem alleen te spreken / ja qualijc eenich
 recken van liefde konne bewijzen: want
 ghelijc ghy weet / de Keysersinne verlaet
 my zelven / ende myn Suster noch min.
 Ghewisselijc / De-vrouw / ghy hebt
 onghelijc: Men zepdt ghemeynlijc dat
 den noot list zoert / maer trouwe lief-
 de noch meer: ende dat ghy zeght ghee-
 nen middel ghehad te hebben om met
 hem te spreken / dat en zijn maer wooz-
 den / want aenghezien het v bekend is
 dat hy ghereet is te doen wat ghy zoudt
 moghen begheeren / zoo konde ghy
 hem wel ontboden hebben dat hy des
 nachts dooz desen Hof v hadde komen
 spreke onder de venster van dese kamer /
 zoo langhe alst v goet docht / ende zonder
 ghehoort te wesen. Ghy zeght zeer wel /

zepde sp / ic en hebbe zulcx noch noyt be-
 dacht: ende de wijle ghy my zulcken goe-
 den wech gewesen hebt / zoo bid' ic v hem
 den zelven ooc te wijzen / de muur van de
 Hof is leegh / ende de venster van myn
 kamer niet hoogh / ic en zal niet na laten
 my al daer te midder nacht te laten vin-
 den / ende ic bid' v doet zoo veel / ende
 maect dat hyer come. Laet my gewer-
 den / zepde Alquise / ende ic belobet v van
 spuent wegghen: ende ten hadde gheweest
 dat Onolore by hun quam / sp zouden
 langher tzamen ghekout hebben / maer
 sp lietent daer by blijve tot tsavonts / dat
 Alquise Derion ghinc waerschouwē van
 dat hy doen zoude. Nu zoo slepē Flore-
 stan ende hy tzamē / ende hoe wel sp goe-
 de vrienden tzamen waren / zoo en wilde
 hy hem alsdoen niet te kennen gheben de
 vreught die hy dien aen staenden nacht
 verwachtēde was / dies hem ziende viel
 vast in slape / ende dat de besteinde ure
 naecte / zoo nam hy spn Kapier / ende om-
 hanghende eenen Scharlaken mantel /
 ginc hy secretelijc wt spn hups / en quam
 aen den Hof / al waer hy ober den muur
 klom / ende tot by de venster ghekomen
 zijnde / hoorde hy die openen / ende zach
 de Princesse Gricelerie daer alleen / al zoo
 toe ghemaect / dat / eben ghelijc Acteon
 deur ghelijc ghezichte in een Hert veran-
 derde / hy ooc al zoo: niet dat hy hoornen
 kreegh / maer zulcken slave ende zoo ge-
 neghen tharen dienste / dat om spn liet en
 Meesterse te believen / hy niet alleen on-
 der het joc en zoude hebben willen bli-
 ven / maer wel de doot hebben willen ver-
 draghen / ende noch eens gheslozen heb-
 ben / zoo't moghelijc hadde gheweest. En
 hoe wel hy dooz de groote vierighe lief-
 de / hy als een loof beefde / nochtang die
 d'oorzake was van dese syne groote lief-
 de / maecte spn tonghe zoo bequaem / dat
 hy / na groote eerbiedinghe der Princesse
 bewesen hebbende / tot haer zepde: De-
 vrouwe ic mach my alnu (ende dat met
 roden)

leben) houden vooz de geluckichste Gid-
der der Weerelt / ontfanghende dese wel-
daet vā v/ zijnde de belceffte die zoodani-
ghen Princeffe is gunnende aen eenē diet
zoo wepnich verdient heeft. In goeder
trouwe myn Vriendt / dat meught ghy
v zelven danc weten / ende niet my / want
Godt heeft zoodanighe gratien in v ghe-
stort / dat ghy de Joncvrouwen vyzijnoe-
dichlijc t' uwaerts trect / dooz de welcke
(zoo't schijnt) ghy zelve uwe vyzijheyt ver-
liest. Dus bid' ic v vziendelijc (myne eere
vooz staende) dat ghy v te vzeden houdt /
mettgheue ghy alreede aen my gewon-
nen hebt / v verzeckerende myn Vriendt
ende Lief / indien ghy zulcx doet / dat ic
middel zal zoeken ende lust zal hebben
met v te deser plaetse te sprekē / zoo dic-
wils als ic de ghelegghentheyt zal hebbē.
Och Me-vrouwe zepde hy / verghebet
my / ic bidts v / ende en houdt my vooz
zoo onredelijc niet / dat ic dese vzienschap
zoo kleyn achte / want ic houde die zoo
weerdich / dat alle de Ridders der Wee-
relt alzulcken weldaet te veel zoude we-
sen. Nochtans zoo het v liefde my het
faveur te doen uwe delicate handen te
moghen kussen / zoo zal de Obligatie zoo
veel te krachtigher wesen / dat ic niets en
hebbe / tzy lichaem / ziele noch kracht ofte
ten zal zie verbzeugen als verzekert zyn-
de van hunne behoudemisse. Myn Lief-
ste / antwoorddde de Princeffe / ten zal v
niet ghewepghert werden : want al zoo
therte gantsch v is / zoo is al de reste dat
aen my is berepdt om v te believen zoo
veel de eere / eerbaerheyt ende de ghelijc-
heyt dat verepfschē. Alldoen stac sy haer
rechte handt dooz de tralie / ende al zoo
Perion die was kussende / sy over won-
nen zijnde van liefde / omhelsde hem met
den anderen arm / het welcke Perion ge-
voelende / voeghde sy aenzicht na thare /
ende dat zoo wel te passe / dat syne mondt
den haren naecte / hunnen amoureux in
gheest vooz die tijdt verzadighende / zoo

veel de gheleghentheyt der plaetse h
toeliet. Perion van grooter vzeugh
was zoo ontfelt / dat hy meer werdt
vende als te vorē / ende ten deele sy sp
ke daer dooz verloos. Ende oft my
mant vzaeghde / oft zulcx hem aenqua
wt goede ofte quade beweghinghe
meyne dat hyt zels kwalijc zoude heb
kommen ghezegghen / zoo kan de liefde
ziunen onstellen der ghener de sy v
wil tracteren / het welcke wel konnē
tupghen de ghene die zoodanighe vziens-
schap van hunne Vriendinnen ontfan-
ghen hebben / als Perion was ghen
tende. De welcke wederom tot hem z
ven ghekomen zijnde / ende vzeesende
grooten vyzicheyt aen Gicelerie gla
bzupet te hebben / zepde hy tot haer : Me-
vrouwe ic bidde v ootmoedelijc / my n
qualijc af te nemen / indien ic my t'
waerts erghens in misgrepen hebbe /
my dat niet te wijten / maer de Liefde
die my bedwonghen heeft haer te gh
hoozamen : Doch in dient v dunct d
ic eenighe straffe verdient hebbe / ic v
berepdt die ghewillichlijc te liden /
conditie nochtans dat ic van ulwen pe
soon niet verzonden en worde. My
weertste Lief / antwoorddde sy / de straf-
die ic v stelle / is / dat ic v bidde ende gh
biede my te herminnen boven alles d
ter Weerelt is / zonder te eeniger tijt v
dit Hof te scheyden zonder myn consen
want 't verdriet dat ic gheleden heb
gheduerende uwe absentie / heeft my l
na leven ghekost. Hoe dicwils heb
ghevzaeght (wetende dat ghy op d' Z
waert / verwachtende uwe wederkom
ste) wat roosten / wat Steen-klippen e
zandt platen in die quartierē warē da
dooz ghy in perijckel hadt moghen ko
men. Hoe veel bekende Pilotē heb ic w
hy my doen konnen / om van hun de ne
men ende kennisse der Winden te wete
die v tegheu oft mede waren / en welck
v reys mochten voozderen oft beletten

Wa

Wat een menichste van trauen hebben
 myn ooghen waghelijc / ziende de Zee
 eroert / de lochte duyster ende tempeest-
 ich / hebbende dusen derlep ghedachten
 ende bedenskinghen vande verijckelen
 de de Ghelieven ghemeynlyc ober-ko-
 nen. Woorwaer myn Lief / de vrees die
 menichmael ghehadt hebbe van v te
 verliezen / heeft my doen beklagen alle
 de ghene die niet ghelijcke zierde gequelt
 waren als ic was / van dier uren af dat
 hy al hier int Hof Ridder gheslaghen
 verdt. En vallende van d'een propoost
 n d'ander / werden sy sprekende van A-
 uant de welcke / zeyde sy / groot onghelijc
 leeft myn Suster zoo ontrou te wesen /
 alsoo haer voor ghewis verklaert is.
 Hoe? De vrouwe / antwoorde hy / ic en
 nepne niet dat hy haer opt oorzake ghe-
 hebben heeft om verstoot te wesen / ten
 in dat sy voor ongoet houdt de groote
 lesde die hy haer toedraecht. Ic en weet
 niet zeyde Gricelerie / hoe ghy die herte-
 lijcke liefde verstaet / wat hy en kan hem
 niet ontschuldighen (ghemeret de belof-
 ten die hy haer dede voor syn vertrec)
 ofte hy en handelt ontroulyc met haer.
 Doen vertelde sy hem al tghene de jonc-
 heer Broeder van Bydelnie haer ghe-
 zeydt hadde. O Godt / sprac Perion / is
 dat waer? Nu bemercke ic wel dat zulc
 d'eenighe oorzake is gheweest dat hy
 vertrocken is zonder my aen te spreken /
 ende ic wilt wel op myn verdoemnisse
 nemen dat hy valscheijc beschuldicht is /
 ende dat hy noyt gedacht en heeft thaer
 ontrou te wesen / dies syn af wesen my
 nu meer verdriet als te voren / alsoo ic
 voor zeker weet dat zoo de ghetrouwe
 Liefde verloren waer / dat men in hem
 zoude vinden. Och zeyde Gricelerie /
 wat hoor ic v zegghe: ist ooc moghelijc
 dat de Dagie ons zoo verkeerdelijc syn
 doen aenghedient heeft? Ja hy op myn
 trouwe / antwoorde Perion / en meugt
 my vastelijc ghelooven / datter noyt on-

vrouwe in hem bedonden en is / hoe wel
 hy (zoo ic achte) veel verdriets te onrecht
 zal lyden. Zoo is myn Suster van wel
 qualijc bedacht gheweest / ende ic duchte
 datse van rou ende verdriet sterben zal /
 alse dit verstaet / twelt ghy my dus
 vastelijc verzekert / alsoo daer nu gheen
 helpe aen en is. De vrouwe / antwoorde
 de hy / indient v beliest dat ic hem ga zoe-
 ke / ic wilt ruwer belieste gheerne doen /
 ende ic zalder zulcke neersicheit in doe /
 dat ic hem zal mede brengen ofte zelve
 inden arbeydt blijven. Ic wilt wel / ant-
 woorde Gricelerie / want ic ben verze-
 kert / dat hy weder ghekeert zijnde / dat
 myn Suster (berou hebbende van haer
 licht gheloobicheit) hem maer en zal te
 liever hebben / ende te weerder houden.
 Sy bleven zoo langhe tamen koutende /
 dat den dach begon aen te komen / ende
 ghedwonghen waren te vertreken : en
 nemende een vriendelijc afscheyden van
 malkanderen / besloten sy humne weder
 byeenkomste den derden nacht daer na /
 maer het en gheschiedde niet / alsoo ghy
 noch hooren zult. De Princesse van ginc
 te bedde / ende den Ridder metter Sphere
 re / keerende den wech die hy come was /
 voeghde hem ooc tusschen de Slaep la-
 kens hy Florestan syn Wede-ghezelle /
 hem achtende den gheluckichsten Ridder
 dier wtkomen mocht / ende bracht de
 reste vanden nacht alsoo ober / zonder
 dat yemant van syn doen iet wist. Tsa-
 der daerhs fraep int habijt zijnde / quant
 hy te Hobe / al waer de Tafelen alreede
 ghedect stonden om 'tinoemael te hou-
 den / ende de Keiser wilde dat hy ende
 syn Medeghezellen / by de Vrouwen en
 Joncvrouwen zouden eten / om hem al-
 zoo meerder eere aen te doen.

Hoe de Ridder metter Sphere vertroc met
 de Hertoghinne van Ockenrijc , voor
 T de

Met zeste Boec
 de welcke hy streeft teghen twee van hare Ooms, die haer haer Landt ontnom-
 hadden.

Het zesendertichste Capittel.

Alzo de Tafelen op ghe-
 men waren/ ende het water
 na den eten ghebracht werdt
 om de handen te wasschen/
 zoo quammer in de Zale
 een zeer schoone Jonchvrouwe in Rou-
 kleeders / verzelschapt met eenen ouden
 Man / die haer onder den arm ghelepd-
 de/ twelf Jonchvrouwen/ Twintich Rid-
 ders / ende zoo veel Schildt-knaben.
 Thunder aenkomste viel dese Joffvrou-
 we den Keiser te voete / om hem die te
 kussen: Doen vraeghde sy ofter niet te
 Hobe en ware/ de Ridder metten Krup-
 te/ ofte den Ridder metter Sphere/ ofte
 wel den Eenzamen Ridder/ wiens fame
 ende name over alle Landen loopt / die
 onlanck met louter kracht wt de ghe-
 vanchenisse verlost heeft den Koninc A-
 madis / met de Koninghinne Oriane en
 hun volc: ende sy verhaelde voorts alle
 de gheschiedenisse / ende den doot der
 twee Reusen / waer van zic elc een ver-
 wonderde. De Keiser antwoordde
 haer/ datter bande by/ daer sy na vraeg-
 de/ alleenlyc den Ridder metter Sphere
 teghenwoordich was / ende is die daer
 by staet. De Joffrouwe bezach hem

scherpelijc/ als die bystant van hem wel
 verwachtende/ ende zeyde voorts totte
 Keiser: Ic gheloove wel dat hyt zell-
 is / want men my hem alzo afgehebe-
 det heeft. Met dese woorden trat Perion
 voortwaerts / ende vraechde oft hy iet
 voort haer vermocht / hy ware t'har-
 besten. Zeker vroom Ridder/ zeyde sy
 icker by v zoo veel beleeftheydts al
 kracht ende schoonheyt / zoo ben ic be-
 zekert dat ghy my in mynen noot ni-
 verlaten en zult: want ic achte dat God
 v ende ws ghelijcke in dese Werelt ghe-
 zonden heeft/ om alle Jonchvrouwen die
 men veronghelijct/ by te staen/ ende te
 hun goet recht te helpen / daer icker een
 van ben. De vrouwe / antwoordde
 Perion/ zoo ben ic ooc veerdich om v e-
 ws ghelijcke by te staen na myn vermo-
 ghen. Sy bedante hem hooghlijc: Zo
 ist dan Heer Ridder dat ic ben de Doch-
 ter en eenich erfgenaem des Hertooch-
 van Oostenrijc/ de welcke stervende/ my
 achterliet noch jonc van jaren zijnde / en
 ic hebbe twee Ooms veel ghierigher al-
 d'eere ende reden wel vereyscht: dezelve
 my noch zoo jonc ende alleen ziende/ hel-
 pen myne Landen ende goederen aen-
 gheft

gheslagen/booynamehij de Stadt We-
nen/ de welcke sy niet ghewelt inhouden
teghen my en de Principaelste van myn
Landt: de welcke my houdende voor
hunnē Vrouwē / hun ten eersten be-
ghert hebben: ende hoe wel de Stadt on-
winnelijc is/ zoo ist nochtans dat de lanc
duerighe belegheringhe hun verdruct/ en
hebbē aen myn volc ontbodē/ zo ic eenich
Edelman wist te bekomen/ die hun bep-
de wilde beverchten / datse bereypt waren
my al het myne vry te laten behouden /
by al dien sy overwonnen werden. Ic
dat verstaende/ hebbe my terstont op dē
werch begheben na Constantinopolen /
alzo men my zeyde vande vromicheydt
van twee Ridderg die al daer zouden
wesen/ vande welcke ghy den eenē waert
ende den anderen de Ridder mettē Krup-
te heden ten daghe vermaert boven alle
andere Ridderg ter Weerlt: maer in
Tracen komende by de Keyser Esplan-
dian/ werdt my ghezeydt dat ghylieden
in dese quartieren waert. Ende alzo ic
weder te Schepē wilde gaen/ zoo quam
al daer wt Vezagnie een Ambassadeur/
vanden welcken ic verstaen hebbe de tij-
dinghe die ic u vertelt hebbe vande Een-
zamen Ridder/ twelc d'oozake is dat ic
alhier ooc na hem vraghe. Nu heb ic
u verhaelt wat my beweeght heeft dese
reys te doen / ende bidde u ootmoedelijc
medelijden met my te hebben / ende aen
te nemen t'goet rechte van mynen eyfich/
bestaende inde gherechticheyt ende rede-
lijcheyt/ zijnde alzo ghy verstaen hebt /
ende indien niet/ zoo zal ic ghedwonghen
wesen een vande twee andere te zoeken.
Doen wert Perion bedenckende dat hy
te veel ghesproken hadde / ten aenziene
vande belofte die hy syn Liefste dē nacht
te voren ghedaen hadde / van wt 't Hof
des Keyserg zonder haer consent niet te
vertrecken/ dieg hy haer aenzach/ om te
zien hoe sy haer hebben zoude: Maer sy
medelijden hebbende met dese verdructe

Joncvrouwē en Weese / nam het woort
aen / ende zeyde tot Perion: In goeder
trouwē. Heer Ridder/ ghy en behoort de
begheerte der jongher Hertoghinnē niet
t'ontzegghen. Me-vrouwē/ antwoorde
hy/ ic ben bereydt u ghebodt na te komē/
ende haer begheerte / hoe wel in dit Hof
menichte van andere Ridderg zyn / die
haer wel zouden konnen ontlasten / zon-
der dat het haer noodich ware elders
hulpe te zoeken. De Hertoghinnē dat
hoorende / viel voor Perion neder / om
hem te bedancken/ maer hy hief haer ter-
stont op/ haer zegghende dat sy bereydt
was te vertrecken alst haer beliefte.
Zoo wild'ic wel / antwoorde sy / dat
zulex terstont gheschiedde: want den be-
seinden dach om te verchten is na by/ en
Godt ghebe dat d'wkomste voor my
zoo gheluckich zij / als ic wel verhope.
Me-vrouwē / zeyde Gricelerie / ghy
meught u wel voor gheluckich houden/
zoo wel te passe ghekomen te zyn/ om de-
sen Ridder tot bystandt te hebben. Ende
zonder langher vertrec / Perion oozlof-
nemende aenden Keyser/ als ooc aen syn
Weesterse / dede hem syn Weerdt byen-
ghen / ende gaende na 't Schip met het
welcke de Hertoghinnē ghekomen was/
zoo badt hy Floristan ende syn Medē-
ghezellen / hem aldaer te verwachten.
Alzo sy een dach ende nacht tzaamen ge-
zeypt hadden/ ende de Hertoghinnē hem
wel zocht te tracteren ende eere aen te
doen / zoo bezach sy hem met een goede
ooghe / ende hy docht haer den schoonstē
Ridder te wesen / die sy opt ghezien had-
de / dieg sy haer voor dobbel gheluckich
hiel / verhopende zulcken wt komste u
hare zaken / datse hem Weere zoude ma-
ken van haer ende hare gorderen. Ende
alzo sy in dese ghedachte was/ zoo ver-
hief zic de Zee/ ende werdt zulcken on-
weder / datse in twintich daghen gheen
Landt en konden bekennen/ noch niet en
wiste waer sy door den windt versterke
waren.

waren. Ende op eenen Vrijdach smorghens quamen sy aen een Landt / daer de Zee teghen speelde / ende niet wigt van daer een schoone groote Stadt / wel bemuert ende bezet met stercke Torens / inde welcke sy zagghen vele Vrouwen en Jongevrouwen inde vensters ligghen / ende onder d'andere eene kostelijcker toeghemactt ende schoonder als de reste / die wel scheen hunder alder Vrouwen en Meesterse te wesen. Ende terstont zagghen sy eenen Keuse wt komen / ghewapent met eenighe stale platen / zittende op een groot houten Peerdt / hebbende inde vuyt een sware Lance / vande welcke het pfer was schoon blinckende / een bademe lanc / ende reedt met ghemactt na tstrande / alwaer een pavillioen ghespannen stont / wt de welcke strax een Ridder quam van fraeyer statuere / zittende op een snel Peerdt / ende ghewapent met groene wapenen / hebbende in synen Schildt gheschildert thoofst van eenen Leeuwe / midden dooz gekloven / ende hem volghde vele andere Ridders / welckers Tenten rontsom het Pavillioe ghespannen waren. De Ridder metter Sphere merctte wel datter een ghebercht zoude wesen tusschen hun tweeen / ende gepde teghende Hertoghinne: Wevrouwe ic zoude gheerne d'wt komste van dit ghebercht zien / want dewijle desen groenen Ridder hem zelven vzwillich stelt teghen desen Dupvel / zoo ist wel te bevroeden dat hy een vroom Campioen moet wesen. De Hertoghinne om hem te behagghen beval de Schippers d'ancers terstont wt te worpen / ende kortz daer na reden de twee Ridders met volen loope teghen malkanderē: De Keuse trefte den Groenen Ridder zoo gheweldich in synen Schildt / dat hy dien doofstac een groote bademe lanc / zoo dat elc een inpede dat hy doodt was: maer zuler en was niet / want de Lance was ghepasseert tusschen den arm ende

clichaem: maer den Keuse haddet slach niet / want niet teghenstaende de sterksyns Harnas / zoo ghaf hem de Ridder mette groene wapenen een wonden lijf / ende de Peerden loopende borstighen borst / vielen bepde ter aerden / ende hun Meesters daer onder: Maer den met de groene wapenen dapper ende veerdich / was terstont op de been / ende mettet sweert inde handt / quam hy den Keuse toe / die dooz de swaette syn Peerds / twelc op syn beenen lach / haest niet en konde op staen: Dus sloot hem den Groenen Ridder een groen wonde in synen arm / twelc hem groen pijn dede / met dien rechte hemt Des op ende den Keuse ooc de welcke treckde een groot endeswaer mes dat hy aen den riem hadde hanghende / dede sijn beste om den Ridder wederom te gheven dat hy hem gheleent hadde: maer wonde des arms was hem zoo hinderlijc / dat elcken slach die hy gaf / tswaer hem inde handt keerde / ende werdt korter tijt zoo veel bloedts quijt / dat hy syn kracht boelde minderen: Het welc hy gheboelende / wilde hy zic behelpen met de slinker handt / twelc hy zoo onghewoon was / dat hy luttel voordeende daer mede dede / daer dooz den Groenen Ridder hem zoo dapperlijc aenbiel / dat hy hem noch vier vingheren affhieu. Het welc den Keus heel moedeloos maecte want hy ghy gheenen middel meer hadde om syn sweert te gebruyckē / die hy synen Vpandt in viel / ineynende hem by den halse te batten ende onder hem werpen: maer den anderen ontweert hem eē trede / en gaf hē met eenē zulckē slach inde bzaepe vant been / dat hy tselve dood hieu / zoo dat de Keuse dooz pijn ter aen den viel / ghevende een schickelijc ende jammerlijc ghekrpsch / het welcke niet langhe en duerde / want den Groenen Ridder hem tswertt inde dermen staet / dat hy synen gheest gaf. Doen viel hy op syn

spn Anien/ Godt lobende ende danckende
 van spne victorie daer dooz Perion ende
 de Hertoghinne ghewaer werden dat hy
 een Christen was/ waer over sp groote-
 lige verblijdt waren. De schoone Jong-
 vrouwe die inde venster vanden Toren
 lach/ ziende haren Reuse doot/ en maer-
 render niet veel swaricheydt in / maer
 zondt terstont tot den Ridder met de
 groene wapenen twee van hare Staet-
 dochters / de welke met hem wat ghe-
 sproken hebbende/keerden sp wederom/
 ende brochten met hun/hare Meesterse/
 verzelschapt met een menichte vā Edel-
 mans/ Borghers ende andere/ende om-
 hessende de victorieusen Ridder/bewees
 hem groote eere / ende gheleypde hem
 zelve inde Stadt / wt de welke sp eenen
 van haer Ridders zont om te wetē wat
 Schip daer versch aen ghekomen was.
 Dese Ridder by den Oever komende /
 zach hy Perion boven op den overloop
 vant Schip/ tot den welcke hy byende-
 lijcsprac : Gh Ridder/ Me-vrouwe de
 Princeffe Listris/ Vrouwe vā dit Lant/
 zeynde my om te weten wie in dit Schip
 is/ en werwaerts tselve henen wilt. He-
 re/antwoorde Perion/het is een vzeemt
 Ridder met een Joffrou / die dooz
 ontweerd wt verre Landē aen dese Con-
 trepe gedreyen zijn. Dien vander Stadt
 keerde met dese antwoorde na de Stadt.
 Maer de Hertoghinne vzeefende voor
 eenich belet/ beval de Schippers tzepl te
 gaen / dan de Zee was noch zoo onstelt /
 datse beslotē liever te vallen inde ghenade
 oft onghenade der Menschen als der
 Waren/eben wel maerten sp hun ghereet
 om hun te beschermen / indien men hun
 wilde bespringhē. Doen zaghen sp wter
 Stadt na hun toe komen hondert ghe-
 wapende Mans/de welke Perion noch
 op den overloop ziende/riepen hem aen
 dat hy hem zoude ghevanghen gheben /
 zoo hy spn leven wilde behouden. Maer
 hy gaf hun tot antwoorde / dat hy hem

niet ghevanghen en zoude gheben / zoo
 langhe hy tswaert inde handt hadde. Sy
 lieden dat hoorende begaben hun in een
 groot Schip dat inde haven lach / ende
 met ghewelt van roepen quamen sp tot
 t Schip daer Perion in was / ende de
 dregghen overwoyende en met kracht
 van haecken/klampten ende enterden sp
 aen malkanderen/ zoo datter int aen ko-
 men een vzeedt ghebercht aen ghinc: wāt
 den Ridder metter Sphere mette spne /
 hun houdende op den overloop / ende
 ziende het aenstaende perijckel/ende dat-
 ter hun leven aen hinc / verweerden hun
 Mannelijc/want de Ridder metter Sfe-
 re en raecte niet eenen / oft de doot en
 volghdender na: zoo dat vele daer na niet
 een woordt meer en kicken/zelve hun O-
 verste/de welke hebbende Perion eenen
 swaren slach op den Helm ghegheve dat
 hem d'ooghen draeyden / ontfinc daer
 voor zulcken loon / dat hy hem thoost in
 twee klesde/en hem beghevende voort
 onder den hoop / weder stont hy die zoo
 vromelijc datter niet een de stouticheydt
 en hadde om den voet in spn Schip te
 stellen. Het welke ziende eenen die aen
 Landt stont / liep metter haest na de
 Stadt toe / ende komende by de Oude
 Joffrouwe / Moeder van Listris (die
 alsdoen koutebe metten Groenen Rid-
 der)zeyde hy haer / half verbaest zijnde:
 Me-vrouwe/ ic vzeenge v de vzeemste tij-
 dinghe die ghy opt hoorde. Daer bene-
 de aen de Oever hebbē v Volc een Schip
 bespronghen/ int welke maer eenē Rid-
 der en is / ende eenighe Schippers / die
 hun zoo vromelijc weerē / datter den
 meestendeel van v Volc doot bleven is /
 ende niemant meer hun en derfnaken.
 Oude Vrouwe wilde gaen zien watter
 van was / maer Listris badt haer datse
 by den Ridder zoude blijven/ en datse ter-
 wigle derwaerts gaen zoude : Ende met
 haer nemende zes van hare Staetdoch-
 ters/ quam sp aen den Oever/ al waer sp

T ij

haer

haer wat stil hiel om tghebeecht aen te zien / ende sp en hadde naulijc een half vierendeel uers al daer ghestaen / ofte daer en waren acht vande hare ter neder gheveldt. Sp daer van verwondert zijnde ghinc in eenen boot/ende komende bp haer Schip / dede sp haer Vole ver- trecken / ende haer keerende totten Rid- der metter Sfeer/ zepde hem: Heer Rid- der/ ic bid' u weest myn Ghevanghen/ u verzekerende dattet u eere ende vooz- deel zal wesen. Hp haer ziende zo schoon ende kostelijc/dacht wel datse d'Overste des Landts moeste wesen/en antwoorde haer: Me-vrouwwe indien zult u be- bel is/ ic zalt doen/want ic en hebbe noot de Schoone u ghelijckende iet ontzepdt. Maer zoo ghy my met ghewelt meent te doen houden / veel liever my doot te bechten. Ridder zepde sp / ghy zult met my gaen/believet u/ op alzulcke conditie als ghy zelve begheert vooz te wenden. Het welcke hp gheerne aennam / want hp zach volc met grooter menichte wter Stadt kornen / ende merct wel dat hp gheen langhe resistentie en zoude hebben konnen doen: Hieromme ghinghen hp ende de Hertoghinne met Listrice inden Boot daer sp mede aen voozdt kornen was / ende alsoe aen Landt waren / zoo dede de Ridder metter Sphere spuen Helm af/om hem wat te verkoelen. De Princesse hem ziende zoo schoon van ge- daente/ zepde sp hem: Zekerlijc Ridder/ ten gheeft my nu gheen wonder dat ghy alle Vrouwwe vriendelijc zijt/wat schoon- hepdt ende vromichepdt hebben alrejt de beleefsheit tot ghezellinne. Ende Listrice hem leydende bp der handt / bracht hem tot in haer Hof / al waer sp hem harer Moeder presenterde / tot haer zegghe- de: Me-vrouwwe / ic verzeke u dat dese Ridder alleen te weghe ghebracht heeft/ dat hondert andere niet en zouden hebbe derren bestaen. Nu zoo zat de Moeder bp dien met de groene wapenen/belwic-

ke Person ziende / stont op/ende liep hy omhelsen / roepende: O Godt / wa- dit: Ach myn Heere/wat Fortupne he- v in dese Contrepe ghebracht: Per- hem ziende alzo onthalen/ en wist en niet wie hem alzo vriendelijc ontfan- maer hp werdt terstont ghewaer dat Garinter / koninc van Fugurte wa- dies hp hem ooc omhelsde/en antwoor- de: Voozwaer myn lot verkoren Vrien- ic en ben niet min verwondert van u hier te zien/als ghy van my en zijt. L- trie ende haer Moeder/ ziende de groo- vriendschap die sp malkanderen bew- sen/ baden hun zoo langhe/ datse hun ze- den wie sp waren/ende hen lieden te lie- nen gaven/waer van sp grootelijc ver- blydt waren / vooznementlijc Listrice die wel verhoopte Garinter tot harer- Dan te kringhen. Hierom toonde sp hen- tbeste gelact datse konde/ende dede ha- beste om hun wel te tracteren: ende de- dien sp alle bepde ghequetst waren/doe- 't vooz gaende ghevecht / zoo werden- ontwapent/ende ghebracht in een vande- beste kamers/ ende aldaer bezocht end- ghetracteert na hun weerdicheit. Al- al eer ic voozt hare / zoo zal ic verhalen d'oozake die Garinter beweicht hadd- om den Reuse te kornen bebechten. Gh- zult weten dat d'oude Vrouwwe/ Moede- van Listrice/ Weduwe blijvende/alleen- lijc behiel dese eenighe Dochter / Prin- cesse ende erfghenaem van dit groote ei- machtrich Konincric/ van 'twelcke dese- Reuse een groot Heer zijnde/ de Gebue- re was. Ende alzo werdt hp op Listrice verliest / ende verzocht haer viciwils t- houljic / maer sp en wildender niet tot- verstaen / zeggghende vooz een eerlijck- onschuldige datse gheen Man beinin- nen en zoude / ten ware hp een gantsch- jaer bp haer inde Stadt bleef / ende om- harent wille alle die in haer Landt qua- men zoude gheshouden wesen te bebech- ten/ende zoo sp hem alsdan weerdich be- vondt/

vondt/300 zoude sy hem alsdan heer en
 meester van haren persone ende gant-
 che Landt maken. Zoodanighe wt-
 slucht was wel by haer ghebonden/
 neynende wel dat de Keuse die niet alle
 in zoude kommen weder staen/dier in een
 jantsch jaer dooz haer Landt passeerde/
 behalven noch d'aenkomende. Aldus
 jontse dese doozwaerde/ aen Guldse
 den Keuse / die gheerne aennam te doen
 alles wat sy hadde laten bewoopenende
 noech hem zo vromelijc dat syer alree-
 de vele ter doot ghebracht hadde/ die be-
 er waren als hy / want hy booz weede
 inde booz een groot Tyran ghehouden
 werdt. Dese mare verbyepde zich 300
 wjt en breekt/ datse Garinter ter ooren
 quam / die om deser oorzaak de repse
 aennam / ende int derwaert repsen ont-
 moette hy eenen Leeu / dien hy thoost
 sloofde / ende booz tronterseftel daer
 van inspen Schildt als boven verhaelt
 is. Keerende dan wederom tot myn
 popoost / de Ridders gheheelt zijnde
 van hunne wondē / ende Perion bekent
 zijnde Garinters wille ende affectie/ die
 300 zeer op Listrie verliest was als sy
 op hem / sprac op een tyt de Dochter al-
 dus aen / die hy vondt by de Moeder:
 Gheswisselijc Me-vrouwe / my dunct
 dat ghy grootelijc in den Koninc ghe-
 houden zijt/ die belet heeft dat het Hou-
 lijc tusschen v (die de natuere niet zul-
 ken schoonh:pt begaeft heeft) ende den
 Keuse (300 mismaect zijnde) gheenen
 voort ganc en heeft ghehad. Ghy zeght
 doozwaer de waerheyt / zepde sy niet
 eenen lachenden monde / maer hy is
 noch meer in syn epgen vromicheyt ge-
 houden / die haer 300 wel laet blijken
 alst den noot vereyscht. Me-vrouwe /
 antwoorde de Koninc / ghy zullet my
 vergheben / in dient v beliest/ want den
 lof die ghy my gheeft komt van ulwen
 persoon / ende ghewoonlijcke deught /
 dooz de welcke ic niet min en konde doē/

als ic ghebaen en hebbe / ghemerct uwe
 weerdicheyt/300 dat den vroomsten Rid-
 der der Weerelt hem booz wel gheluc-
 kich mach houden die v eenighe aenge-
 namen dienst konde bewijzen. Ghy
 maect my 300sthoon ende goet alst v be-
 lieft/300 veel isser af/dat indient v beliest
 my d'eere aen te doē van my(met dit Ko-
 ninckrijc / welc zic wijdt en breekt strect)
 tot een Hupsvrouwe aen te nemen / 300
 zal ic hebben daer ic om wensche: doch
 al waer ic Bezitterse des gantsche aert-
 bodens/300 en zoud ic niet konnen vol-
 venghen de deught die ic v wensche.
 Dese woorden 300 beballijcken by dese
 schoone ende jonghe Princesse ghespro-
 ken/ontfaken noch meer het brandende
 herte desē jonghen Koninc/300 dat hy
 tot haer zepde: Me-vrouwe / ic zoude
 wel buyten myn zinnen ende qualijc om
 contenteren moeten wesen / 300 ic wep-
 gherich ware om aen te nemen tghene
 ghy my wt beleeftheyt presenteert:
 ende met een groote eerbiedinghe gaf hy
 haer eenen Houlijcschen kus. Waer van
 de Ridder metter Sphere hem groote-
 lijc verblidde / 300 wel om tvoordeel
 spns Cousjns/als ooc om de ghelegent-
 heyt te hebben om met de Hertoghinne
 te moghen vertrecken/ ende sy voorne-
 men te volvenghen. De Wyploft seeste
 dan werdt heerlijc en kostelijc ghehou-
 den den vierden dach/ ende vervolgens/
 Garinter Koninc ghecroont / ontfan-
 ghende de eeden van ghetrouwicheyt
 vant Koninkrijc ende Eplandē van Li-
 thereen en Listrie / waer van sy den na-
 me boerde / bezittende 300 wel d'een als
 d'ander als Overste. Wepnigh tijds
 daer na / Perion ende de Hertoghinne
 van dit goet ghezelschap oozlof nemen-
 de / begaven hun ter Zee / zeplende na
 Hoogh-Duytsch-landt.

Hoe de Ridder metter Sphere de Stadt van Weenen in Oostenrijc met ghewelt innam, ende de zelve met alle het Landt in rulle stelde in handen vande Hertoghinn

Het zevenendertichste Capittel.

DEn Ridder metter Sphere met de Hertoghinne wederom tſchepe ghegaen zijnde / zeplden langhen tijdt langhs de kusten van Duyts landt al eer ſp konden komen in Oostenrijc / hunnen tijdt meest met ſchaken verghe- tende / daer ſp groote gnuethe in ſchie- pen / principalijc de Hertoghinne / delwel- ke grootelijc bevanghen zijnde met Pe- rions liefde / qualijc d'ooghen van hem wendde / maer hpen floech daer gheen acht op / als die noyt inden zin en zoude ghekomen hebben / tghene datter van quam / want op eenen abondt ſpeelden ſp zoo langhe / dat alle de Dochters ende Vrouwen der Hertoghinne in ſlaep vlie- len. Sp dit bemerkende / ende dat hy gheene antwoorde op haer redenen ofte onthalinghe en gaf na haer wenschen / nam ſp vooz haer hem hare liefde te ver- klaren / ende ſtellende alle ſchaemte ach- ter rugghe (die nochtans alle eerbare

Vrou-perſoonen boven alles wat te Weereit is behooren te beminnen) alzo ſp mepude hare redenen te beghinnen zoo werdt ſp bleec ende bebande. De Ridder metter Sphere dat merckende vzaeghe haer ofte haer qualijc geboel- de. Och ! Heer Ridder / antwoorde ſp ſwaerlijc zuchtende : Ongheluckich i vooz my den dach gheweest inden wel- ken ic v eerſt zach : want verhopend door ulwen middel myn Landen weder om te bekomen / heb ic my zelven verlo- ren. Eplaten / indiender eenige ontferm- herticheydt in vis / zoo laet veel lieve- myne Landen verloren gaen / ende be- houdt mynen perſoon / my wederom ge- vende myne bypicheyt / ofte ghy zult k- ende my qualijc belaten / v ſtellende in perijckel van ſchande ende oneere te be- halen / alſmen verſtaen zal dat ghy onder- tdeſel van my te voorderen / my tleven benomen hebt. De Liefde heeft myn herte door ulwe ſchoonheyt alzo ont- ſteken /

flecken/ dat ic niet langher en kan te lijve
 blijvén ten zij dat ghy inprders ontfermt:
 dit zeggende was sy zoo blaekende/
 datse haer zelven op hem liet vallen / en
 hem omhelsende/ kustense hem zo vrien-
 delijc/datter scheen datse vander Weerelt
 zoude ghescheyden hebben. De Ridder
 metter Sphere hier ober verwondert
 ende beweeght en konde sy niet zoo ge-
 trou niet wesen / ofte hy en hadde meer
 medelijding met dese benaude Hertog-
 ghinne: zo dat na dit kussen/hy de boxt/
 kens begon te tastē / en met haer pleech-
 de dat bukten den houlijckē staet niet en
 behoorde te gheschieden/ ende passeerden
 aldus den nacht tot dat den dach begon
 aen te komen/ dies hy in sy vertrecka-
 merken ghinc ligghen rusten/ latende de
 Hertoghinne by hare Vrouwē/ zonder
 datse iet ghewaer werden / immers en
 lieten sy zulcx alsdoen noch daer na niet
 blyckē: niet tegenstaende Perion ende sy
 zulcx continueerde tot datse in Oostene
 quamē inde havē bande groote Stadt/
 die haer Volc belegghert hiel / diese blij-
 delijc ende met grooter triomfe ontsin-
 ghen. Ten zelven daghe by raedt van
 den Ridder metter Sphere/ werdt By-
 antes/ een van hare Overste Heerē / als
 Ambassaet ghezonden inde Stadt aen
 Boxtin ende Alintes (zynde alzo ghe-
 naemt die de plaetse t'onrecht bezaten)
 om hun te kennen te gheven de weder-
 komste van hunne Vrouwe met een
 Boorvechter/ de welke bereydt was hy
 alle en hun beyde te bevechten volghen-
 de hunne beloften met eede bevesticht.
 Boxtin ende Alintes dese tijdinghē ver-
 staende/ spottender ende loegghender me-
 de/ende gaven hem vooz antwoorde dat
 hy wederom zoude keeren/ende zegghe
 syner Vrouwe / datse zoo slecht niet en
 waren/ hun leven t'avontueren om inde
 waechschale te hanghen tghene sy alre-
 de zeker hadden men heeftse groote moep-
 te ghebaen om eenen Ridder vooz haer

te kringhen / zoo is haren arbeydt ons
 raenghenamer/ende haer moeyte verlo-
 ren. Och myn Heeren / zepde Byantes/
 alzo doende/ ende uwe trouwe bzeien-
 de/ zult ghy by alle vrome lieden vooz on-
 trou ghehouden werden. Gaet henen/
 zepde Boxtin / ende en zeght niet meer/
 want het anders niet wesen en zal. By-
 antes zeer bedroeft zynde/ keerde weder
 tot sy Vrouwe / de welke verstaende
 d'antwoorde van sy Ambassaetschap/
 werdt zeer bedroeft ende jammerlijc
 schrepende/ zoo dat alle diese zaghe groo-
 te deernisse met haer hadden: Maer de
 Ridder metter Sphere gaf haer goeden
 moct/ zeggende: Me-vrouwe/ gheloofse
 my dat dese bloode booswichten zoo wel
 hunnen loon binnen de mueren zullen
 ontfanghen als daer bukten: Oec en zal
 ic van hier niet vertreckē oft ghy en zult
 de Stadt volkomentlijc na v believen in
 uwer macht hebbē. Dese beloften gaven
 de Hertoghinne goede hope / ende van
 boē aen bedacht de Ridder metter Sfe-
 re alle middelen om tot sy voornemen te
 komen. Nu zoo was de Stadt wonder-
 lijcken ster/ende wel voorziē van Volc/
 victalie ende alles wat tot bescherminge
 eener Stadt van noode was/ derhalven
 bemerkende datse onwinnelijc was (ten
 ware men die niet lancheyt van tijde wt
 hongherde) zo bedacht hy dese listicheyt:
 hy ontboodt by hem alle de Overste en
 Capiteynen ende oec de Soldatē bezon-
 der/ om van hun allen te verstaen wat
 moet datse hadden om hunne Vrouwe
 booz ende by te staen/ ende bemerkende
 hunne goede gheneghentheyt/zepde hy
 hui: Myn Vrienden de Mane gaet laet
 op/ende de nacht is gantsch duyster/ghy
 zult v alle wapenen alst doncker is / en
 trecken elc een wit Hemde over v Har-
 nas om malkanderen te onderkennen:
 Ghy hebt oec na dat ic versta hier by v
 inden Legher groote menichte van Lee-
 ren/ bequaem om de mueren te beklim-
 men/

men / de welcke ghylliden beerdich zult
houden in alder stilte / want ic zal ten ne-
ghen uren na de Stadt gaen / ende mid-
del vinden om alleen inde Stadt te ghe-
raken / ende zoo haest als ghy van binne
tgheruchte ende oproer verhoort / zoo
komt metter haest na de Poorte toe / ende
maect v Meester daer van te worden /
want myn voornemen is uwe Vpanden
zulcken werck te bereyden / datse v gheen
groot belet en zullen doen / indien ghylie-
den / maer blytich ende neerstich en zyt.
Desen raedt docht den menighen goet /
ende andere quaet: doch werdt te weghe
ghebracht ende wel wt ghevoert / want
d'ure ghekomen zijnde / zoo troc den Rid-
der metter Sphere syn wapenen aen / ende
ghinc stillijc tot aende ballen / al waer de
Schilde wacht hem ghewaer werdt / en
vraeghde: Wie gaet daer? Dziendt/ant-
woordeste hy/ ic bidt v / zegt den Hertoge
Boxtin ende syn Broeder Alintes / dat ic
hun nootzakelijcke dinghen te zegghe
hebbe / daer hun grootelijc aen ghele-
ghen is. Alintes dien quamen daer gaen-
de die de ronde deden / vande welcke den
enen hem beloofde de boodtschap te gaen
doen / ende boorts daer na keerde hy we-
derom / ende liet een Leeder neder om op
te klimmen / want van abont / zepde de
Soldaet / en zal de Poorte met gheopent
werden / ende de Hertoghe bidt v hier
lanx by hem te komen. Wel aen dan
zepde de Ridder / ic zal syn begheeren vol-
ghen. Ende al zoo hy inde Stadt was /
zoo gheleptden hem eenighe Soldaten
tot aent Hof / ende de Ridder metter
Sphere Bixtin ende Alintes ziende / dede
hun groote reberentie. Dziendt zepde
Bixtin / doet af uwen Helm / ende spreect
vrijelijc wat ghy te zegghe hebt. Myn
Heere / antwoordeste hy / ic zal hem afdoen
alst v beliest / zo wanneer ghy ende myn
Heere v Broeder alleen zyt: want ic en
begheere van niemant anders beken-
te wesen. Bixtin ende Alintes gheen

quaet vermoeden hebbende / bevalen
een te vertrecke / ende treckende de de-
na hun toe / lieten se den Ridder met
Sphere met de twee Hertoghen alle
die tot hem zeyden: nu / doet uwen
af / ende zeght met ghemaet wat ghy
zegghe hebt. Vertoeft / antwoordeste
Ridder: ic moet v lieft eerst waersche-
wen dat ghy voortaan gheen verraden
meer en zyt. Dit zeggheende troc hy
sweert / ende gaffer Bixtin zulcken
mede op thoost / dat hy hem tzelvde
ter schouderen toe kloofde: Alintes
ziende liep metter haesten van verba-
hepde de trappen af / roepende / alarm
alarm / v Heere werdt vermoort.
Ridder metter Sphere en vervolghe
hem niet langhe / maer hy nam vort
den inganc der deure te bewaren / en
hy zelve riep oec door de vensters
alarm / om de Stadt in roere te stellen /
de Wacht vande Stadt mueren te lo-
ken / om syn Volc gheleghentheyt te gh-
ven om die te beklimmen. Het gheruc-
te was terstont door de ganseche Stadt
ende de stoutste liepen terstont na t
leyn / meynende Perion te vanghen /
in stucken te houwen: maer al zoo
Poorte enghe ende de mueren stert wa-
ren / zoo en konden se hem zoo lichtel-
niet overvallen alse wel meynen: maer
hy verweerde hem zo wel / dat hyer tie-
oft twelf ombzacht / zonder dat hy eenig
quetsuere ontfingh. Hierentusschen ver-
meerderde den oproer hoe langher ho-
meer / zoo dat die vander Stadt quamen
ghelooopen eenighe met Hamers om
t Paleys te byken / andere met byanden
de stroo / om den brandt daer in te stek-
ja zels die de ronde langhs de Stadt
mueren deden / meynende dat den Vpan-
eenich quartier vande Stadt inghenom-
men hadde / verlieten hunne Wacht / en
stelden hun in slachtoorden op de Merck
zoo dat de Vpanden zonder eenigen te-
ghenstandt de Leeders rechteden ende
over-

mer de mueren quamen / ende zonder
 iekent te wesen / trocken sp na de Poort-
 en / die sp op braken / zoo dat den heelen
 Legher in quam / vernielende ende doo-
 iende al wat hun int ghemoet quam / en
 it recht te passe voor den Ridder met-
 ter Sphere / op den welcken de Wpanden
 iendzonghen / diet zoo langhe niet en
 oude staende gehouden hebben / ten had-
 ie d'englichheidt der deure ghedaen / die
 sp dielwils tot een beschutsel nam. Maer
 tracx quam hun de tijdinghe dat de
 Stadt vanden Wpandt in ghenomen
 was / zoo dat de hitrichste gantsch koel
 ian moede werdē / ende hun op de vlucht
 iagavē / ende zonder eenighe ordonnā-
 tie hun verspreddē. Het welcke de Rid-
 der metter Sphere ghewaer werdende /
 inde hoorende tgheroep van des Hertog-
 hinnen Vols / spronck hy wt de kamer /
 inde hem voeghende by de spne / vondt
 y int verbolghen Wlinter / die met eeni-
 ghe die hy verzamelt hadde een strate in
 ghenomen hadde / ende aldaer weder-
 standt boodt / van waer hy versaecht en
 inghebracht werdte : de rest diet ontko-
 men konden / bloden op een stercke aen-
 d'een spde der Stadt zijnde / alwaer sp
 hun verstercten zoo sp best konden / ver-
 wachtende de ghenade Gods. Aldus
 was het innemē en overvallē der Stadt
 Weenen / het welcke wat rouwer afge-
 oopen zoude hebben / zonder de doncker-
 jeit des nachts / daer door vele het levē
 behielden : ooc hierom / dat de Ridder
 metter Sphere (willende de mooyderpe be-
 etten) de spne belaste alle de Borghers
 inghenade aen te nemen. Doen kreeghe
 de Hertoghinne de tijdinghe dat haer
 Vols Meester vande Stadt was : dies
 sp met groot ghezelschap inder haest der
 waerts ghinc. Nu zo wast alreede klaer
 dach / ende die vande stercke parlemen-
 teerden / ende verstaende datmen hun in
 ghenade wilde aennemen / gaven sp hun
 over ten dienste van hunne Vrouwen en

Princede. Hierentusschen werdt den
 brandt mit Paleys ghesceken grooter en
 grooter / dies de Ridder metter Sphere elc
 een beval dē brandt te blusschē / doch wat
 wepr men daer toe dede zo vielder noch-
 tang een deel daer van ter neder / ende
 was te verwonderen dat de heele Stadt
 niet in brandt en raecte. Doch het werdt
 alles voor den middaghe gheslist / de
 Soldaten wter Stadt ghelicht / ende de
 Borghers ghinghen wederom in hun
 hupsen / min oft meer als van te voren.
 Aldus quam de Hertoghinne wederom
 in haren Staet / daeghlijck groote eere
 en goede chiere aendoende / dien vanden
 welcken sp des weldaeds / ende andere
 vrientdschap ontfanghen hadde / ende en
 wist wat vrientdschap / ende vrientdelijc-
 hepdes te bedencken / om hem by haer
 te behouden / het welcke wel eenichzint
 zoude hebben konnen gheschieden / ten
 ware hy hadde werden denckende om
 Gyccelerie / ende dat zoo heftich / dat hy
 van doen aen voren nam oozlof te nemē
 aende Hertoghinne / ende zoo sp zulck
 n iet doen en wilde / secretelijc te vertrec-
 ken : dies hy al met eenen by haer ghinc
 ende badt haer vrientdelijc hem verlof te
 gheven om te moghen gaen zoeken een-
 nen spnen weertstē vrient : maer sp was
 ser teghen zoo zeer alse konde : der hal-
 ven hy den volghenden nacht daer na
 hem wapende / ende zittende te Peerde /
 reedt hy zonder wete der Hertoghinnis
 ter Stadt wt. De Hertoghinne dat ver-
 staende / meynde van droefheidt te ster-
 ven / doch eene zake gaf haer wat moets /
 dat was dat sp haer geboelde bedrucht
 te wesen / makende hare rekeninghe / dat
 se (verliesende de Vader) ten minsten alle
 haer leven met het kindt in vzeughde
 zoude leven / zoo dat te lijve bleef. Ghe-
 lijck ooc ghebeurde / want effen neghen
 Maenden om zijnde / ghelach sp van eenē
 Sone / die Florelis ghenaemt werdt / en
 in spne tijden ghehouden werdt voor een
 vande

Het zeste Boec

Hande beste Ridder ter Weerelt: maer
alzo wy in dese Historie niet voren en
hebben van hem te spreken / zoo zullen
wy van hem swijghen tot op een ander
tijdt / ende nu verhalen wat den Gen-
men ghebeurde.

Hoe d'Eenzame Ridder het jaer by na om zijnde dat hy van Constantinopolen ghescheiden was (na dat hy vele vreemde avontueren ten eynde ghebracht hadde) Ridder metter Sphere ontmoette, teghen den welcken hy vocht, malkanden niet kennende.

Het achtendertichste Capittel.

DE Eenzame Ridder / hebbende Amadis verlaten / alzo ghy verstaen hebt / ghinc in syn Schip, met het welcke hy ghebracht werdt in verscheiden vreemde Eplanden. Ende gheduerende dit jaer / verwon hy vele kreusen / ende groot ghetal van andere Ridder / die onse Historie verswijght om de kortheyt wille / ende men bevindt niet dat hy binnen dat gantsche jaer eens hadde gheslacchen / altytts droevich van herten zijnde / syn ghedachten doorzans hebbende op syn Liefste / ende hadde voor ghenomen hem ten eynde syns levens niet bekent te maken. Nu zoo wist men over al van synen vromicheyt te spreken / ende reysende van d'een Lant int ander / hadde hy eenen kreuse verchtender handt ver-

wonnen / maer hy ooc wel gequetst / dooreyndelijc ghenesen: dus ghinc hy weder om t'schepe / ende veertien daghen daarna / quam hy aen een haven / alwaer hy te lande ghinc al gheswapent om hem te verweeren zoo't den noot vereyschte / erpden de tot over noentijt in een die end groot bosch / quam hy aen eenen krupt wech doch verkoos den gebaesten / in den welcken hy niet langhe ghereden hadde / ofte hy en hoorde een Vrouw deertlijc schrepen ende roepen / dies hy syn Beerdt de sporen gaf / ende reedt derwaerts metter haest / daer hem doch dat hy de stemme hoorde / ende daer komende / zach hy een Jongevrouw hanghende aen eenen boom by den haren ende nader komende / zach hy dattet Wilquise was / dies hy terstont syn sweertrog

roc/ende hien den tac af. Doen werdt
 hem kennende zgnde den zelven die
 iaer t'anderen tijden wt de Zeeroovers
 anden verlost hadde / des sp op haer
 inen viel / om hem te bedancken / zeg-
 ghende: Och Ridder/troost ende bystaer
 er van alle bedruete Vrou-persoonen /
 hezeghent moet ghy wesen, als ooc den
 henen die v met dusdanighen goede
 ratien beghaest heeft. Wie is dien /
 te v aldus toeghemiaect heeft / vzaegh-
 te hy. Och myn Heere / antwoorde
 de Joncvrouwe / alzo ic in dit bosch
 quam ontmoette my een stuc Schelms/
 unde om dat ic synen boosen wille niet en
 wilde volbzenghe / heeft hy my ghetrac-
 eert alzo ghy my ghebonden hebt / en
 y rijdt dese valepe henen / na de rechte
 jandt. Zoo moet my Godt syn hulpe
 vepgheren / zepde hy / zoo ic hem dese
 loofhepdt niet dier ghenoech en doe be-
 alen / verwacht my hier. Heer Ridder /
 intwoorde hy / hier by is een kasteel
 daer is te middaghe gheten hebbe / daer
 sal ic v veel zekerder verwachtē / indient
 v beliest. Neen zepde de Ridder / ver-
 wacht my hier / ic en zal maer gaen en
 komen. Dit zeggghende / liep hy wat
 Weerdt loopen mocht / den wech die Al-
 quise hem ghewesen hadde / ende reedt
 zoo langhe / dat hy hem zach die hy zocht
 aen den wtganc vant bosch / met dat de
 Sonne onder ghinc / die hy van verre toe
 riep: maer den anderen achte zuler niet
 vele. Hierom stac de Genzame syn peert
 noch meer met sporen / zoo dat het don-
 ker begon te werden aler hy hem kom-
 de achter halen / zoo dat hy by hem kom-
 mende / met grooter gramfchap tot hem
 zepde: Ghy Schelmsen Ridder / die de
 Joncvrouwen zoect gheweldt en oneere
 aen te doen: ghy en zullet nu niet ontfo-
 men / oft ic en zal v loon na v verdiensten
 gheven. Den vliedende Ridder dit hoo-
 rende / keerde hem om / ende zonder iet te
 zeggghen velde hy syn Lance / ende int by

een komen zone syn handt / zoo dat hy
 Lisuarts Weerdt inde bofst stac / dattet
 doot ter aerden viel: naer den Genzame
 Ridder trefte hem recht in synen Schilt /
 ende dat zoo zoethens / dat hy hem wt
 den zadel lichtede / doende eenen harden
 val / doch sy ware beyde haest op de been /
 ende ghinghen malkanderen dapperlic
 te keer metten sweerde / welc niet lange
 en duerde: want den Boschrider ghe-
 voelende dat hyt te quaet hadde / stelde
 hem acnt loopen zoo zeer als hy konde
 int dicke des bosch / hem verlatende op
 de dupsterhept: maer den Genzame veel
 lichter zijnde / achter haelde hem haest /
 ende gaf hem zulcken slach tusschen hals
 en hoofde / dat hy hem doot ter aerde vel-
 de: ende syn Rapier af veegghende liep hy
 na tWeerdt dat syn Meester quyt was /
 het welcke hem los ende by gh-voelen-
 de / liep tusschen de boomen henen / dat
 hyt wten ghezichte verloos / want het
 was alreede zoo doncker / dat men qua-
 ligc eenighen wech konde kennen. Hier
 om dede den Genzamen synen Helm af /
 hem zettende neffens een Fonteyne / al-
 waer hy dien nacht ineynde over te bren-
 ghen / ende den dach te verwachten: hy
 dzont wt de Fonteyne ende om te beter
 te rusten / ghinc hy in een dicht hout was
 daer by: maer hy begon zoo op syn Lief
 te dencken / dat het rusten hem benomen
 werdt: ende aldus wacker ligghende /
 hoorde hy tgheruchte van Weerden / ende
 stracy daer na zach hy eenen Ridder in
 volle Harnas / die by de Fonteyne van-
 den Weerde schreet / doende tzelve den
 bypdel af / op dattet mocht weyden / en
 stelde hem ter neder int groene / alwaer
 hy niet langhe ghezeten en hadde / oft hy
 en begon te zuchten / zeggghende: Och
 Cupido / Cupido / ghy hebt my zoo hoo-
 ghe verheben / dat ic my zelven wel mach
 houden voor den gheluckichsten Ridder
 der Weerelt / ende den bemintsten van
 eene die alle andere in schoonhepdt te bo-
 ven

ven gaet. Och Liefde/ om Godts wil/
en ontreect my doch niet tot gheenem tij-
den dese jonste: ende ghy myn beminde
Vriendinne ende Liefste / denct ooc om
uwē Dienaer / die dach noch nacht op
en houdt van uwē vol-maectheden ende
deughden te pynen. Den Cenzamen dit
alles hoorende/ zepde by hem zelven: by
gants doot / om leven noch om steruen
en wil ic zulcken blasphemie niet lyden
teghen Me-vrouwe Glorie: daer na
bestrafte hy hem zelven / zeggende hy
mach mischien van haer ooc spreken /
ende dat hyse bemindt als ic doe: Maer
hoe't is oft niet en is/ten komt hem niet
toe haer te beminnen/veel min hem daer
van te beroemen / dies ben ic ghedwon-
ghen hem syn dwaelsheyt te doen beken-
nen. Doen werdt hy inwendich zoo ont-
stelt/ dat hy synen Helm op thoofst stelde
ende vast maecte: ende alzo hy opstont/
dien aende Fonteyne hoorde hem / ende
vraeghde hem wie hy was. Ic ben/ant-
woordde den Cenzamen / een die van u
begheere te weten den name van die ghy
bemindt / ende welckers ghelijcke men
niet en vindt/ alzo ghy u roemt. Wat
proeft zal u zulck gheuen? Zoodanighen
proeft/ antwoordde den Cenzamen/ dat
u zulck tot schade zal ghedijen: want zoo-
danighen onghelijc teghen myn Liefste
ghesproken/ en zal ic niet lyden/ zoo lan-
ghe ic aessem int lijf hebbe. Hoe zepde
den anderen / ghy wiltse dan verghelijc-
ke by de ghene/ die ghy noch sp niet weer-
dich en zijt te diene. Zoo moet my Godt
helpen/ aler ghy wt myn handen raect/
ic zal u wijser maken als ghy zijt. Doen
schoten sy malkanderen toe/ ende alleen-
lijc met het sterrenlicht / tracteerden sy
malkanderen zoo weedelijc/ dat in kort-
ter tijdt hun Schilden ende Baruaassen
zoo ontuaghelt ende ghebzoken waren/
datter de plaats mede bezact lach/ noch
tans hielden sy hun beede zoo vromelijc/
datse denct van twee uren continueer-

den zonder aessem te scheppen / ende
zelve niet en konden oordeelen wie tbe-
oft tquaetste hadde: het welcke den C-
zamen dede verwonderen / alzo hy
syn leven zoo kloecken Campioen in-
teghē ghehadt en hadde/ hoe wel hy te-
teghen hadde ghehadt verscheiden ste-
ke ende weede Reusen. Der halve wa-
syn voornemen anderen middel te gh-
bzupcken / ende latende syn sweert ha-
ghen aen een ketenken dat hy inde by-
hadde / ombatte hy synen Vpand
d'armen/ meynende hem met kracht te
aerden te werpen: maer hy vondt scho-
nen na syn voeten / zoo dat hy gantse
gheen voordeel en konde op den andere
halen. Hierom namen sy wederom hun
nesweerden/ ende beghonnen wederom
een nieu ghevecht/ hun gheboelende al-
beede zoo ghewondt / dat de minst ghe-
quetsten niet min en verwachtte als d-
doot: nochtans en toonde sy gheen teek
van bloosheyt / maer hun couragie ver-
meerderde / zoo dat den Cenzamen zep-
de: Ridder / ic bemercke dat ghy op
punt zijt van te moeten bekenne de leu-
ghen by u zoo opentlic wt ghesproken
Den anderen dit qualic nemende / ver-
htef syn sweert/ ende gaffer hem zulcken
slach mede / dat hy (weer hy wilde of
niet) met d'een knie ter aerden zonc/ zoo
dat hem t'kapier wt de handt bloogh
door tghewelt des slachs: maer den
Cenzamen stont metter haest op/ ende
met een veerdichheyt vatte hy synen
Vpand by de kraghe/ zeggende: alsau
zal uwē glorie ende leven zannen een
eynde nemen: ende alzo hy doende was
ende syn beste dede om ter doot te bzu-
ghen die hem zoo hardt gheballen was/
zoo begon den dach aen te komen / ende
werdt inden Schildt ziende / daer den
anderen hem mede verweerde de Sfe-
daer op gheschildert zijnde / zoo dat hy
daer door ghewar werdte dattet syn
Vom was/ dies hy gantsch bedroeft zyn
de

de spij sweert ter aerden werp/ ende lup-
de riep: Och/och Fortupne/hoe zyt ghy
my in alle dinghen teghen! ende vallen-
de op syn knien/ dede hy synen Helm af/
zegghende tot Perion: Myn Heer ende
Gom/ om Godts wille verghet my/
zekerlyc ic hadde v wel behooren te ken-
nen/door de vromicheyt die ic in v bevon-
den hebbe/ende my zelven niet alzo be-
hooren t'abontueren/hoe wel ic genoegh
daer ober ghekastijdt ben/ ende myn le-
ben zal ghedencken/ alzo ic my ter doot
toe ghequest voele. Perion gantsch ver-
wondert zijnde dien ghewonden te heb-
ben die hy zocht/beghon van blijfchap te
schreuen/ende Lisuart omhelsende/zepte
hy hem:ghewisselijc myn Hebe/nopt en
heeft den klaren dagheraet zich beter te
passe booz my vertoont als nu:want zoo
ghy my niet en hadt werden kennende/
zonder twijffel myn leven was ten eynde.
Terwijlen sy aldus tamen waren
sprekende/ zoo quam Alquise aldaer/die
alle den nacht gherepft hadde om den
Ginzamen te vinden/ alzo hy niet we-
derom en quam na syn belofte:ende zien-
de dat hy Perion omhelt hadde/ werdt
hy bejde kennende/wat sy bejde bloots
hoofd waren/ des sy niet grooter ver-
wonderinghe riep:o Godt/ staet my by/
wat abontuere is dit? dat ic niet myn
voghden aenzie/dat twee de beste Ridders
der Weerde ende de beste ghevynden
malkanderē vinden/en dat niet perijckel
van hun bejder leven. Dit zepte sy om
datse zacht dat de plaetse daer sy stonden
gantsch roodt was van bloedt dat wt
hun lichamen liep/en splieden zooswat/
datse hun qualijc konde ober eynde hou-
den:der halven spront sy rasschelijc van
den Weerde/ ende hun bejde groetende/
vraeghde sy hun om wat reden sy zoo
vandelijc teghen malkanderē ghevoch-
ten hadden. Wyndinne antwoorde den
Ginzamen: de Fortupne en houdt haer
niet alleen te vreden met my te verbol-

ghen ende verdyet aen te doen/ daer sy
kan/ maer daer en boven (in spijte van
my) tracteert sy ooc zoo onghenadelijc de
ghene die my beininnen/ende in myn on-
gheluc gheen schuldt en hebben: maer ic
bid' v eenighen middel te vinden om on-
se wonden te stelpen/ daer na zullen wy
v de reste zegghen. Doen nam Alquise
haren doec/ ende sneedt dien in stucken/
ende wiecken ende windels daer van/en
verbondt hun ten besten dat sy konde.
Den Ginzamen zettende hem opt peert
van Alquise/ ende spachter hem/ reden
alzo met Perion na een kasteel daer sy
den nacht te voren gheslapen hadde:ende
sy bonden de Heer van't kasteel/ diese
vriendelijc ontfingh:ende verstaende d'a-
bontuere diese ghehadt hadden/ lietse hy
syn Dupsvrouwwe cureren/ die zulcken
neersticheyt dede/ dat syse in korter stont
ghenas ende op de been hielp.

Hoe de twee Ridders aen hunnen Weerde
oorlof namen, ende inde Zee reysende,
by tempeeste in groot Bretagnien ghe-
dreven werden, alwaer sy vochten te-
ghen Florestan ende Parmenir de zelve
niet kennende.

Het neghenendertichste Cap.

De twee Ridders genesen/ en
hunne wonden geheelt zyn-
de/ ende wederom kloet ghe-
noech om de wapenen te ghe-
bruycken/ zoo koutede Peri-
on op eenen tijt met Alquise/en begheer-
de aen haer datse hem zegghē wilde wat
abontuere haer in dese contrepe ghe-
bracht hadde. Doerwaer/ antwoorde
sy/ eggheluc en heeft my hier niet ghe-
bracht/ maer wel tot mynen grooten na-
deele/ zo ic niet ontzet en hadde geweest/
hy den ghenen die my t'anderen tijden
noch eens van ghelijcken perijckel ver-
lost heeft: want v zal believen te weten/
dat

dat ic treckende van Trebifonde door bevel van Me-vrouwe Gyzelerie om v te zoeken / in Oostrenrijc aenquam / alwaer ic verstonde dat de Hertoghinne by uwē toedoen wederom int bezit was van hare Landen ende Steden / ende dat ghy ober zes Maenden / zonder oozlof aen haer ghenomen te hebben van daer ghescheyden waert : ende reysende alzo door Duytsch-landt / quam ic tot Constance / alwaer men my zeyde dat ghy eenen Ridder verflaghen hadt / die ooc een Dochter wilde verkrachten / en acht van syne Mannen daer toe : ende verstaende van handt tot handt dē werch die ghy henē troct / zoo quam ic ter plaetse daer my den Eenzamen ontbondt / vā eenē boom / daer my eē stuc Schelms metten hagre aenghebonden hadde / die ic teghen ghestaen hadde om myn eere te behouden. Nu zoo heb ic v ghebonden (Godt lof) ende Me-vrouwe ontbiedt v datse hare Suster te kennen ghegeven heeft / de propoosten die ghy haer van Lisuart ghezeght hebt : waer ober sy haer alzo verblydt heeft / datse daer voor niet en zoude wensche Vrouwe van de gantsche Weerelt te wesen / verstaende de zaken anders te zijn / als men haer te verstaen hadde ghegheven : hierom bidt sy v vziendelijc alle middelen te ghebruycken om hem met v te byenghen / v verzeren dat hy gantsch willekom zal wesen / ende wel vziendelijc onthaelt worden. Myn goede Vriendinne / zeyde hy / ic zal haer begheerte vobzenghen / ende ic meyne dat myn Hebe zoo ghereet zal wesen om te keeren als ic / doch tzal goet wesen dat ghi zelbe hem verhaelt al wat ghy my ghezept hebt. Doen ghinghen sy tzaamen by Lisuart / die in een ander kamer was / ende Alquise wist zoo wel haer personagie te spelen / dat sy wel te passe ende te propooste bybracht alles wat sy te zegghen hadde : waer van hy zoo verblydt werdt / als oft hy wter

Hellen int Paradys hadde ghehoert werst : doch gedenckende sy verdriet ende pijnlyc leven / zoo en konde hy niet onthouden ofte hy en zeyde wel lide / ende noch swaerlyc zuchtende : Me-vrouwe ! wat bitter lijden en swaer verdriet hebt ghy my aenghedat zonder nochtans zulcx verdient te hebben. Eplaes (daer ic v noyt te kint gadaen en hadde) quam my zulcken wonden straffe toe ? De welcke bukten aen twijffel noch te zoet zoude gheweest hebben / zoo ic schuldt hadde ghehad v tghene daermen my r'onrecht mede l schuldicht heeft. Och Gradafilee / ghebt my vander doot verlost / maer hadde my veel verdzaechlijcker gewet als alle de smerten ende lijden dat ic onwuent wille gheleden hebbe. Ende Alquise omhelsende / zeyde hy haer : zekelijc myn goede Vriendinne / ic en wil niet hoe ic myn leefdaghe r'uwarts zekommen verdienen tghene ghy ter lief van my ghedaen hebt want al heb ic eere tot tweemaal vander doot bevyndt myne salbeert ghy my dusentmaal eenē dach. Myn Heere / antwoorde daer die propoosten bliven / ende schirt van nu voort in vzeughden te leven / dat wy na Trebifonde moghen keere Dus vertelde sy hem alles watter si dert sy vertret ghebeurt was / alzo voren int vzeede verhaelt is. Ic ghelove / zeyde Perion / dat wy Florestan en onse ander Medeghezellen daer noch binden zullen. Ghy en zult niet / zeyde Alquise / hy is gantsch qualijc te vreden wt r'hof ghescheyden / om dat de Keys Gyzilane ten Houwelijc heeft ghegheven / aen de Koninc van Breigne / en wt dier oorzaak zijn met hem vertroken Parnier ende d'andere / wt ghenomen Galvanes / die wederom na de verboden Berch gheleert is / na den Koninc Norandel / teghen den welcken Turcken harde oorloghe voeren. Te goede

goeder trouwe / zepde den Genzamen /
 sy hebben ghelyc ghehadt; ende Gylia-
 ne en kan haer niet ontschuldighen / oft
 sy veronghelyct grootelyc die haer zoo
 trouwelyc beuinde / het welcke ic haer
 wel zal verwijten by haer komende. Op
 moeghe zullen wy tzepl gaen/antwoord-
 de Alquise/ ende by haer zijnde/ zult ghy
 hare ontschuldighen verstaen hun ver-
 treet aldus besloten zijnde / bedancte sy
 sander daechs hooghlyc den Ridder/
 ende Heere vanden hupse / vande goede
 onthalinghe hun aenghedae / ende na-
 men den wech na tship vanden Genza-
 men: maer aler sy veretrocken den Rid-
 der metter Sere niet meer willende met
 dien naem bekenet wesen / liet hem noe-
 men den Duptschen Ridder / der halven
 badt hy den Heere vant Kasteel hem
 eenighe nieuwe wapenen te schencken /
 het welcke hy gheerne dede/ ende schon-
 aer hem van Hemels blau couleur/ met
 vergulde sterren bezaept/ ende den Gen-
 zamen een fraep ende lustich Peert/dies
 p hum hiel den gantsch zeer aen hem ver-
 plicht te wesen. En rydende deur t bosch
 ia de Zee-strande / verhaelde hun den
 Genzamen alle de abontueren die hem
 vander baren waren/ sinder sy ver-
 trecken Constantinopolen tot dier uren toe:
 De verschijninghe der stemme deeersten
 nacht / ende den raedt die hem tsnachts
 iaer na ghegheben werdt van in tship
 e gaen / met het welcke altyts ghezeyt
 hadde zonder Stierman/ waer van den
 Duptschen Ridder hem wel verwon-
 derde: Maer Alquise verzeckerde hun
 iattet al by het toedoen haers Vaders
 was/ de welcke zoichvuldich zijnde ober
 Lisuart wel varen / hem de zelve Bar-
 cie hadde doen makenende toe gheschiet/
 met de welcke varende / wy veel zeker-
 er zullen voorts gheraken/ als ofter de
 iste Schippers der Weerelt op ware.
 het welcke ooc ghebeurde/ want komē-
 e teghen den aboudt aende Barcie /

ghinghen sy daer in/ ende bonden de zel-
 ve van alle wel voorzien/ dat hun noe-
 dich was/ ende beghon van zelve te vlo-
 ten / zeplende acht daghen lanc / zonder
 landt oft zandt te zien / gheduerende de
 welcke sy gants vvolijc waren/ meynen-
 de na Asien te zeplen: maer door onwe-
 der werden sy ghedreven vande Midde-
 landesche Zee inde Noortsche / ende zep-
 lende door by de Calonnen van Hercu-
 les/ vande sy hen op Sondag smorgens
 vzoech by een haven/ al waer sy eenighe
 Visschers/ die sy aldaer vande/ vzaech
 den den naem van tgheweste aldaer.
 Wyn Heeren/ antwoordden sy / ghy zijt
 hier in groot Vytaignen / daer koninc
 van is Amadis vā Gaule/ zoo vermaert
 ende bekenet al de Weerelt door. Nu hoe
 wel dese tijdinghe bepde de Ridders int
 eerste niet wel en beviel / zoo badt den
 Genzamen nochtans den Duptsch aen
 landt te gaen / al zoo hy tzelve noyt ghe-
 zien en hadde/ achtende daer niet zonder
 merckelijcke oorzaak ghestiert te wesen:
 ende halende hunne Peerden aen landt
 zatender op al ghewapent ende toeghe-
 rust/ bereyde om te bespyinghen oft hwa-
 te verweeren/ na dat het ghelegen mocht
 komen. Ende op datse door Alquise niet
 bekenet en mochtē werden/ baden sy haer
 zoo onkenbaer te maken als sy konde.
 Ende rydende na een groot bosch / von-
 den sy op eenē krupwech twee Ridders
 die op hun Peerde schieden/ vande wel-
 ke den eenen int swerte ghewapent / al-
 leenlijc in spnen Schildt gheschildert heb-
 bende een ghekloven herte/ ende den an-
 deren al int wit / ende den Schildt van
 ghelijcken. Dien inde swerte wapenent
 sprac den Genzamen aen gantsch belof-
 delijc zegghende. Heer Ridder ic bid v
 laet ons ter liefde vande schoone Jonc-
 vrouwen een Lance tamen by k n/ het
 welcke ghy niet wepgheren en zult / zoo
 ic meyne / indien ghy de zelve zijt die ic
 meyne aenden Schildt te kernen/ wiens
 vromes

vrolichheit in zoo veel plaetsen verbzept
is: te meer om dat ghy hier in een Landt
zyt/ alwaer de ghene die lof en eere zoec-
ken te behalen dooz seften van wapenen
ende vrolichheit/werck ghenoech zullen
vinden om hun te beproeben. Zoo moet
my Godt helpen/antwoorde den Cen-
zamen/ghemerct 'trouleur van onse wa-
penen / die wy eenparich hebben / zoo
meynd'ic veel eer dat ghy ons verzocht
zoudt hebben tot ghezelschap/als iet an-
ders. Ten is dat niet/ antwoorde den
anderen / ic begheere my eens te beproe-
ven teghen den ghenen daer ic niet als
eere van en kan behalen: want al hebbe
ic quaetste/zo en zalt my tot gheenschan-
de ghedpen / ende indien my tgheluc me-
de wil / dat ic v vermeestere / zoo zal al
uwen faem ende naem op my komen:
hierom bid'ic v myn verzoec niet te wep-
gheren: ten zal ooc den lesten strydt niet
wesen / die v te voren komen zal / ghe-
merct de menichte der vrome Ridders
hier te Lande zynde: Heer Ridder/ ant-
woorde den Cenzamen doet my de
vriendtschap/ende ontschuldich my vooz
dese repse van teghen v te steken / ende
begheert iet anders/ ic en zalt v niet wep-
gheren. Na dien zulcx v begheeren is /
zepte den anderē/ zoo en zal ic v wijders
niet quellen/ ende blijft Gode bevolen.
Ende den Cenzamen voozts rydende/
zepte hy tot syn Medeghezele: vooz-
waer dese twee duncken my vrome liede
te zijn/ ic wilde wel weten wie sy zijn. Ic
en weter niet af/ antwoorde den ande-
ren / maer (na dat ic kan mercken) zoo
en zal uwe vermaertheydt ons niet veel
met vrede laten het mach zijn/zoo't wil/
antwoorde den Cenzamen/sy en zullen
van my anders gheen antwoorde krij-
ghen als ghy ghehoort en hebt/ indien ic
kan. Aldus reden sy eenen langhen tijdt/
tot datse quamen in een lommerachtige
plaetse / alwaer sy afzaten om hun te
herberschen / want de hitte groot was /

ende aten van tghene Alquise by For-
hadde: daer na weder te Peerde ghezun-
zynde / reden sy zoo langhe dooz tbo-
datse aen eenen kruspwech quamen at-
waer sy eenen Ridder te Peerde zittende
onder eenen Bueckenboom zaghen kin-
ten met een Jonchvrouwe/ tamen lan-
ende zoo't scheen: maer zoo haest als
Ridder hun ghewaer wierdt / zoo toe-
hy spnen Helmaen / ende de Lance by
vuyft hebbende / quam hy hun tegh-
roepende van verre: Ridder en rydt niet
voozder / ten zij ghy my die Jonchvrou-
we laet om te dicke de ghene die my
der ghenen boom verwacht Alquise
vooz reedt/ nam twoordt aen / ende ant-
woorde hem: Ridder het is onnoodich
dat ghy v hoeft daer mede breekt / wat
ic ben in te goeden bewaringhe om v
v daer toe ghedwonghe te worden. Ten
zal blijcken / zepte den Ridder van
Wosch. Hoe? antwoorde den Dupt
wy zijn ons tweedder / en wilt ghy on-
dwinghen/ ic bidde v lieve vriendt / la-
de Jonchvrouwe met vrede/ ende ons
ghelycken. Dit en zijn maer woordt
zepte den anderen / sy moet mede /
ghy wilt oft niet. Ghy meynt het d-
eernstelijc/ antwoorde den Cenzamen
daer toe heb icse te langhe bewaert /
haer zoo goeden koop over te laten, die
gaet elders een Dienstmaecht zoeken
vooz v Beminde / want aen dese zal
missen. Ja/ zepte den anderē/ schudde
de thoofte nu zal sy haer dienen/ende g-
ooc. Dit zeggende liet hy tvisier v
spnen Helm neder / ende quam tegh-
den Cenzamen met zulcker kracht / die
hy syn Lance brac tot aen de handt hav-
maer Lisuart trefte hem zoo wel dat
hem doot vanden Peerde stiet: waer be-
de Jonchvrouwe gantsch mistroostick
zeer jammerlijc riep: O ghy stuc Boef
die daer om ghebracht hebt die ic te
Weerelt meest bemindde / dese mo-
zult ghy noch dier bekoopen: ende ha-
zelve

zelven het hant wtreckende als ofse
galf sinneloos hadde gheweest/ liep sy op
jaer telle zittende lanck tboesch / alwaer
jun de twee Ridderg niet en volghden /
naer reden zoo langhe tot dat hun den
vondt overviel / ende komende in een
jour was / zatense vanden Heerde / ende
die de toornen asdoende / lieten se gaen
wepden. Doen aten sy een wepnich / en
hielden hun ter ruste tot smorghens
voorch / ende weder te Heerde ghezet
zynde / hoorde se hun roepen / ende om
vriende / zaghen se de vyersse vande over
leden Ridder die niet luyder stennnen
criep : Wacht ghy Schelmen / wacht / nu
zult ghy uwen loon ontfanghen vanden
overlast die ghy ghedaen hebt den ghe
nen dit beter was als ghy lieden. Nu
zoo hadde sy by haer de twee Ridderg
int Wit ende Swert die sy sdaechs te
boren ontmoet hadde : de welcke zonder
eenighe ontzegginghe quamen gheloo
pen teghen den Genzamen ende den
Duytsch / diese zoo wel ontfinghen / dat
den swerten Ridder syn Lance byac op
den Genzamen / maer int booz by passe
ren werdt zoo zachtken ontmoet / dat
hy al verdooft ter aerden viel / van ghe
lycken ghebeurde ooc den anderen : doch
sy stonden beyde metter haest op / ende de
handen aen tscapier en slaende / zeyden
sy tot d'ander Ridderg / zit af / oft wy
zullen v Heerde doot steken : ende sy van
den Heerde zynde / beghonnen sy onder
hun vieren zulcken ghebecht / dat beyde
de Jonckvrouwen hun lieten boren staen
noyt zulcken perijckelusen ghebecht ge
zien te hebben : ende sy hielent al zoo gaen
de d'een teghen teghen d'ander meer als
een groote ure / zoo datmen qualijc kon
de oordeelen wie tbeste hadde : maer ten
lesten / den Duytsch byacht dien mette
Witte wapenen zoo verre / dat hy begon
te swacken / zonder eenighe weer meer
te konnen bieden dan alleenlijc de slagen
af te heeren van synen Vyandt : ter ander

syden d'een niet de Swerte wapen / be
merckende dat hy den besten Ridder der
Werelt boren hadde / schiep zulcken
moet / dat hy hem zulcken slach ghaf / dat
hy niet d'een handt op d'aerde viel : daer
over den Genzamen gantsch verstoort
zynde / viel hem weder zoo dapper aen /
dat in korter stontt twelvt bezaept lach
met de stucken van des Swerten Rid
ders Harnasch / ende tgras root van sy
nen bloede : des niet teghen staende hy
verweerde hem kloeckelijc als een vroom
Kampioen hoe wel hy / maer een kleyn
stuc van synen Schildt meer en hadde /
daer hy hem mede verweerde ten besten
dat hy konde. Doen werdt sy die haer
Lief verloren hadde / ghewaer dat se niet
gheworoken en zoude werden : daerom
half desperact zynde / sprong sy van haer
telle / ende nemende een stuc van een
Lance daer het scherp aen was / zeyde sy
overluyt / dat het elc een konde hooren :
Godt en moet niet ghehenghe dat ic lan
gher lebe na den ghenen die my liever
hadde als syn eyghen ziele. Met dat sy
dit ghezept hadde / stac sy haer zelven in
de kele / dat se doot ter aerden viel. Den
Genzamen hier van verwondert / hoe
wel hy d'overhandt hadde / zoo trat hy
wat aen d'een syde / bemerckende de vrom
icheydt van syn wederpartye / die hy
grootelijc by hem zelven pries / ende
vzaeghe hem om wat oorzaak hy dit
ghebecht aenghenomen hadde. Ter lief
de van dese Jonckvrouwe / antwoordde
hy / die daer doot licht / die ic beloost had
de v om te byenghen oft selve te sterben.
Sy is nu / zeyde den Genzamen by Godt
oft booz alle Dubelen / ende ghy ontsla
ghen van uwe belofte / dus laet ons tge
becht staken / twelc ic aen v verzoethe om
de vromicheydt die ic in v bevonden heb
be / ende dattet v believe my uwen naem
te zegghe. Ende hoe wel den anderen
die hy aen sprac / by na ter doot toe ghe
quetst was / zoo hadde hy nochtans zoo

F H

groote

grootten herte/dat hy syns weert verhef-
fende/hem zepde: alzo niet/veel liever
verzoec ic d'ongheftadighe Fortupne/
ende Lisuart toeblicghende / ghaef hem
twee zoodanighe flaggen / dat hy hem
door de zelve overlast voelde: dies hy
outstreckte van granschap hem zepde hoe
ghy Ridder / zijnde in het wterste wils le-
vens / heb ic ghezocht v het leven te be-
houden/ ende ghy wilt het verliesen: by
my trouwe het zal v ghebeuren: ende
synen arm op heffende ghaef hem zulcken
slach / dat noch helm / noch iet anders
hem int leven zoude behouden hebben/
zoo isweert hem inde handt niet ghe-
draept en hadde: niet te min den slach
was zoo gheweldich/ dat hy hem by na
d'ooreen oozlappen des helms affloech/
die met eenen van syn hooft vloech. Doe
werdt den Benzamen hem kennende en
zach dat hy syn Oom Florestan was /
des Konincs Sone van Sardaigne:
niettemin hy gheliet hem als oft hy
hem niet en kende / noch ooc noyt gezien
en hadde/ ende zepde hem: Ridder / ic en
begheere niet dat ghy v vooz verwon-
nen houdt / zulcx niet zijnde/ hebbende v
vooz nemen vervolght / zoo langhe als
uwe kracht toeghelaten heeft/nochtans
begheere ic uwen naem te weten/ oft ghy
sult steruen. Florestan/ die door verlies
van bloede zoo machteloos was/ dat hy
qualijc konde spreken/antwoorde hem:
Voozwaer Ridder/ dat ic dus langhe te-
ghen v ghestreden hebbe/is gheweest op
hope van hy v te binden / tghene ic ver-
staen hadde in v te wesen / het welcke ic
ooc ghewisselijc bevonden hebbe / dat is
de beleefsthepdt / de welcke ghy te my-
waerts zyt ghebruyckende / zonder te
ghedencken den overlast ende mopenijc-
heyt die ic v aenghedaen hebbe: wijders
zoo verzecker ic v dat ic de Sone be van
den Koninc Florestan / ooc alzo ghe-
naemt als myn Vader. Zoo moet my
Godt helpē zepde Lisuart/Heer Ridder/

ic hebbe menichmael van uwe gro-
vromicheyt hooren vermanen / de wel-
ke ic minnemer en hadde geloofst
danich gheweest te hebbe als icse nu u
bevonden hebbe: hierom bid' ic v dat v
gode Vrienden blijue/op conditie noot-
tans dat ic van nu vooz aen t'uw
dienste zal wesen. Och/zepde Florestan
zulcx komt my toe aen v te verzoeken
Ter wylen sp dese vriendelijcke reden-
tamen hadde / zoo hadde den Duptsch
Ridder/ dien met de Witte wapen en
aerden ghebelt / ende hem den helm a-
gedaen hebbende (mepnende hem vooz
om te brengen) zoo werdt hy ghewae-
dat hy syn Rebe Parmenir was / waer
van den Duptsch/hem ziende in zulcken
noot / tot hem zepde / zonder nochtan
hem zelve te laten kennen / dat hy hem
teleben wilde schencke om de vromicheyt
die hy in hem bevonden hadde. De
Benzamen vracchte Florestan/wie den
anderen Ridder was die met hem ghe-
komē was. Het is/antwoorde hy/ myn
Broeder Maer ghy/zeght my wie hy is
die hem zoo wel ghetraecteert heeft hy
werdt ghenaeemt/antwoorde den Ben-
zamen/ den Duptschen Ridder/ende kon-
men tamen wt Duptschlandt. Doen
zaten se alle vier te Beerde/ende aen mal-
kanderen oozlof nemende / reden Flore-
stan ende Parmenir na een kasteel niet
wijt van daer / alwaer sy wel bezocht
werden ende hunne wonden ghenesen /
niet zonder hoochlijc te prijse de vromi-
cheyt vande twee Ridders die sy teghen
ghehad hadden. Maer alzo der een
Historie besonder van hun is/zoo en zul-
len wy al hier van hunne vromie daden
gheen vermaen doen: alleenlijc zal ic
dit zegghen/dat Florestan dese Swerte
wapenen droech om dat Griliane een
ander ghetrouwt hadde/ghelijc voren ver-
haelt is / hoe wel zulcx syn liefde niet en
verminderde/maer bebindde haer noch
zoo zeer alst moghelijc was / hopende
(den

(den naem van Man verloren hebben / de) metter tijt noch voorde Liefste ghehouden ter werden / daarom voerde hy in synen Schildt een ghespleten herte als voren.

Hoe den Eenzamen ende Duytschen Ridder met Alquise door t'bosch rydende, Dinerpie des Keyzers van Roomē Sone aen den Eenzamen verzocht om een Lance met hem te moghen breken, ter liefde vande Ioncvrouwen.

Het veertichste Capittel.

Huart en Perion van Florestan ende Parmenir gheshepden zijnde / lietē Alquise hunne wonden visiteren / die t'allen gelucke voor hem / met jaer genomē hadde de reste vā de zalve die haer de Vrouwē des Ridders / daerse jeloogert hadde ghegeve hadde / met de velcke sy hun zo wel hielp / datse het rijtē daerom niet en lietē / zoo datse quamē openden des Boschs / alwaer sy vernamen twelf Dromedarisen met dekens bedect / eenighe der zelver met de wapenen des Keyzers van Roomē / andere met ghekroonde Schilden bezaept met vijf gouden bloemkens op eenen lazueren grondt / verzelschapt zijnde met vele Dans hebbende op hunne hoofden / stam huppen / ende draghende woyp ppen / ende haetsen in hunne handen / ende hun olghden tien Ridders in volle rustinge / ende aen eenen der zelver vraeghde Lisart ende Perion / (lustich zijnde om te weten wiens tien het was) wie den zelven toequam. Ghy Heeren antwoorde p / de Dromedarisen met Keyserlijcke troonen komē de Keyserinne van Roomē toe / ende d'ander vijfde met de goude bloemen den Koninc ende der Koninghinne van Sardaigne / die ghelijckelijc aen bezoeken den Koninc Amadis en

de Koninghinne Orleans / ende wy volghen hem. Nu heb ic v voldacn / dus be vele ic v Gode / ende volghen myne Medeghezellen. Dit zeggende / reede hy voort : Dus vraeghde den Eenzamen aen den Duytsch watse doē wilde. Men raedt is / dat wyse al hier verwachten / ende neben het bosch laten passeren. Paulijer en hadde hy dit ghezept / ofte sy en zaghen aen komē hondert Ridders met twintich zoo groote Vrouwen als Joncvrouwen / voor alle de welcke de Keyserinne quam / die eenen Ridder ghelepde een wit Varnag aenhebbende / zoo bedect met kostelijcke ghesteenten / dat het onweerdeerlijc was / ende voerde in synen Schildt blinkende als Christal zeven letters / alle B. Na hem volghde den Koninc Florestan met de Koninghinne Sardaigne / ende voort d'andere Joncvrouwen int ghezelschap vande andere Ridders. Sy reden zoo dicht voor hy den Eenzamen en den Duytsch / datse dien inde witte wapenen hoorde een Joncvrouwe tot hem roepen / tot de welcke hy wat zepde / en sy t'ghezelschap verlaten quam metter haest gherede an hun toe / die vriendelijc groetende / ende sy haer van ghelijcken / haer vraeghende oft haer iet liefde. Ic bidde v / antwoorde sy / my wt beleefsthepde te zegghe wie van v heyden den Eenzamen Ridder is. Joncvrouwe antwoorde hy / dat ben ic / berepde t'uwē dienste. Ic dancke v dupsent fout / zepde sy / ic geloove vastelijc dat ghyt zijt / want de mare van uwe vromicheit is alreede zoo wijt ende breedt ghelopen / over de gantsche Weerelt / dat ghy v qualijc zoude konnen bedect houden / het welcke blijft aen dien Ridder (hem wijsende dien met de witte wapenen) die v van verre is worden kennende / ende om de vromicheit die hy verstaen heeft hy v te wesen / ende om dat heden den eersten dach is / dat hy de wapenen ghedraghen heeft / zindert

¶ ij

dag

dat hy Ridder gheslaghen is/ zoo bidt hy
v met malkanderen ter liefden vande
Woutwen alleenlyc een Lance te bryke/
op dat hy mach zegghe zulcx ghedaen
te hebben / teghen den besten Ridder der
Weerelt/ na welckers kennisse en vrient-
schap hy is hakende/ ende hem geluckich
zal houden / die vercreghen hebbende:
dit alles / om dat misghien noyt eenich
nien Ridder dat gheluc gehad en heeft /
noch die eere van teghen alzulcken vromen
Ridder een Lance te bryken / inden
eersten dach spner wapeninghe. Jonc-
vrouwe / antwoorde den Genzamen/ ic
bedanke vriendelyc den ghenen die zoo
goeden ghevoelen van my heeft / ende
den bereydt om hem te believen / niet
alleene in tghene hy aen my verzoect /
maer ooc in alle andere zaken: want dooz
d'eere die hy my doet/ zoo ben ic zoo zeer
in hem ghehouden / dat al waert schoon
dat ic r'achtste hadde van dit steekspel /
zoo en kan ic eben wel niet als eere daer
dooz behalen: Ende midts dien dat ic
gheen Lantie en hebbe/ zoo bidt hem vā
mynent wegghen dat hyper my een zep-
de/ op dat ic zulckē kanse van eere te be-
halen niet en late vooz by gaen. Vooz-
waer / zepde de Joncvrouwwe/ ic mercke
nu wel/ dat de vromicheydt ende beleef-
heyt veel tijts malkanderē verzelschap-
pen. Doen keerde sy wederom/ latende
beyde de Ridders in groote verwonde-
ringhe / wie dien jonghe Ridder mochte
wesen/ die met zoodanige beleefde wooz-
den het steken metter Lantie verzocht
hadde. Strax daer na quam de Jonc-
vrouwwe wederom/ brenghende een Lan-
tie/ die sy den Genzamen presenteerde/ tot
hem zegghe: Heer Ridder/ Don Flo-
restan de Koninc van Sardaigne ontbiedt
v by my dat hy vooz dese repse v Peter
zal wesen/ ende schenct v dese Lantie de
welcke hy bidt te wille ghebruyckē naer
hare weerd. Joncvrouwwe/ antwoorde
hy/ tgheluc spns gheschences/ zal my ver-

oorzaecken spn begheerte te vrymoel-
gher na te komen. Ende deur dien
inde wapenen nader was ghekomen/ in
beerdich om te loopen / zoo verliet de
Genzamen de Joncvrouwwe / ende ghe-
vende spn Peerd de sporen / liepen
twee Ridders teghen malkanderē/ maer
int by een komen verhtef den Genzamen
spn Lantie / maer die inde witten wapen
trefte hem zoo strengheleyc / dat sy
Lantie in stuckē vlooch / ende spn Peerd
keerende / zepde hy int vooz by ryden
Ghevisselijc Heer Ridder / uwe beleef-
heyt is veel meerder als minder noch
spzeect / ende ten is niet te verwonderen
dat uwen goedē faem ende naem daeg-
lijcx vermeerderd ghelijc sy doet/ dewil-
ghy my zonder raken zoo wel hebt ver-
wonnen / dat ghy my van nu voozt an-
meught ghebieiden als de ghene die v te
gheert te dienē ende te eeren. Ridder an-
woorde den Genzamen / ghy zijt zele-
die my verwonne hebt dooz uwe beleef-
heyt/ die niet alleene ghenoechzaem en
om de beleefde t'obvertreffen/ maer zele-
den opgheblasentsten ende hooverdich-
sten Ridder der Weerelt/ derhalven bidt
ic v my te willen zegghe wie ghy zijt.
Ic ben / zepde hy Dinerprie / Sone de
Keysers van Roome Nu zo blijft Go-
bevolē/ want ic zie de Keyserinne vooz
varen/ ende aldus reedt hy henen. De
Genzamen rieyde de Joncvrouwwe die he-
de Lantie ghebracht hadde / ende zepde
haer: Vriendinne/ brenghet dese den Koninc
wederom/ ende zeght hem dat ic sy
begheeren volbracht hebbe / ende dat sy
zulcker boeghen/ dat beyde de partijen
vreden zijn/ ende dat ic spn Dienaer be-
tot wat plaetsē hem zal believen my
ghebruycken. Het welcke sy beloofde
Florestan te zegghe / ende hem goet
avont ghevenscht hebbende/ volghden
de Keyserinne/ hem latende by de Dinerprie
ende Alquise / aende welcke hy vercelde
alle de woozden die hy ende Dinerprie
Genzamen

ezamen ghehadt hadden. By myn ziele/ zeyde Perion/ ic en zach hem noyt dat ic weet/maer/na v zegghe/ zoo is hy wel een vande beleefste Ridders daer ic opt van hebbe hooren spreken. Hierentus- schen quam de Jonchvrouwe by Flore- stan/ den welcken sy de hooftschap van- den Eenzenamen dede/ vande welke elc een begon te lachen/ grootelijc prijsen- de syn vromicheyt ende beleefsheyt/ als oot het fraey steken van des Keyfers van Roomen Sone. Ende al zoo kouten- de/ reysden sy na Fenuse/ alwaer hem de Koninc Amadis hiel/ also het een lieflijc ende lustich landt was/ vol ghenuechte/ eenschoone Stadt ende een vande beste havenen van gantsch Byzatignen.

Hoe den Eenzenamen ende den Duytschen Ridder Alquise zonden aenden Koninc Amadis, ende vande redenen die sy met hem hadde.

Het eenenbeertichste Capittel.

Dien nacht bleef den Eenza- men met syn ghezelschap int Bosch/ ende sanderdaechs smorghens vzoegh/ zaten sy weder te Beerde. Sy en had- den niet langhe ghereben/ ofte hunen ontmoette eenen Ridder zeer moede ende mat/ ende syn wapenē gantsch bebloedt/ den welcken sy vzaeghden wie hem zoo ghetraecteert hadden: Myn Heeren ant- woordde hy: ic hebbe in dit Bosch ghe- bonden twee Ridders die een Jonchvrou- we wilden verkrachten/ de welke ic zoo wel verlost hebbe/ dat den eenē Schelm daer doot bleven is/ ende den anderen is ontloopen/ ende met hem te volghen heb ic myn Schildt-knechten verloren: Ende deur dien ic my ghewondt boele/ zoo rijdt ic al zoetkens na een myn goe- de Wyfent/ om te beter gheholpen te worden. Den Eenzenamen ende syn Me-

deghezelle was desen by-standt aende Jonchvrouwe ghedaen zoo aengenaem/ datse hem baden hun spnen naem te wil- len zegghe. Myn Heeren antwoordde hy/ mynen naem is Angrote van Estravaus/ ende ben opperste Hof-meester vanden Koninc Amadis/ door wiens bevel ic na Londen trecke/ om de Rid- ders aldaer de wete te doen/ dat de Ko- ninc/ ter eeren vande Keyserinne Leo- uorine/ te Sinyen die acnstaende was/ open Hof wilde houden/ ende alsoan met eenen Ridder slaen zoude den Prince Adartel/ ende een Sone vanden Koninc Norandel/ onlanc te vorē tot dien eynde aldaer ghekommen: Hierom bid ic v myn Heeren/ myn Schildt-knappen de- sen wech die ic in rijde te wijsen/ in dien ghy hun ontmoet/ ende nam aen hun ooz- lof/ hun bedroeft latende over t'perijckel spner wonde/ ende sy reden zoo verre dat se quamen daer den Ridder lach/ die An- grote verflaghen hadde/ en eenen Boer/ diensy vzaeghden ofte noch wijdt vande Stadt van Fenuse waren. Ontrent tien mijlen oft wat meer/ antwoordde hy/ en ic hebbe desen mogghen de wech oot ge- wesen aen eenen grooten hoop Ridders ende Joffrouwen/ onder de welke men my zeyde te wesen de Koninc ende de Koninghinne van Schotlandt/ die den Koninc Amadis gaen bezoeken. Sy bevalen hem te Gode/ ende reden voort tot ontrent der Sonnen onderganc/ dat- se hun bondē by een Riviere/ by de wel- ke sy een verlaten huys vonden/ alwaer sy afzaten/ ende zonden om victalie na een Slot datse zaghen een halve mijle van daer. Hierentus schen spraken sy tza- men om binnen Fenuse onbekent/ ende verandert van wapenen te willen gaen/ om met meerder vryicheyt ende te beter te mogghen zien d'aen staende feestē ende triomfe: Tot dien eynde zonden sy san- der daechs Alquise aen den Koninc A- madis/ om hem te kennen te gheve als datter

datter twee vyeemde Ridderſ / (vande
welcke den eenen hem bekend was) al-
daer ghekomē waren / om hem eere aen
te doen / ende om zic te quiten van ſyne
belofte hem ghedaen opt Kasteel vander
Rooteſe: ende datſe hem daerom vziende-
lijc baden hem een Tente te willen doen
hebben / alwaer ſp bupten in mochten
logeren / alzo ſp inde Stadt niet en wil-
ten wesen. Alquiſe die wel bedreue was
om zoodanighe bootſchappen te doen /
reysde den gantschen dach / tot ſabonts
toe / datſe inde Stadt quam / wel bewin-
pelt / op dat menſe niet en kende: en ghinc
na t Paleys toe / alwaer ſp den Koninc
Amadis vonds / verzeſchapt met de Ko-
ninghen Floreſtan ende Agayes / de
Princen Dierpie / Adarſel ende andere:
ende hem de behoorlycke reuerentie ge-
daen hebbende / na de ghewoonte / zoo
ſprac ſp albus: Heere den grooten faem
ende naem van uwe deughtſaemhepdt
ende vromichepdt / heeft van verre lande
alhier in deſe Contrepe doen komen vele
vrome Mannen / om v te dienen ende te
eeren / ende onder andere twee / in wel-
kers ghezeſchap ic ben / vande welcke
den eenen ghenaeemt werdt den Genza-
men Ridder / die ghy ghezien hebt opt
Kasteel vader Rooteſe / in diene v in dach-
tich is / doen ghy aen hem begheerde v
in v landt te komen bezoeken / ende den
anderen is den Duytſchen Ridder: de
welcke om de begheerte die ſp hebben v
te dienen ende te eeren / vooz ghenomen
hebben eenighe daghen alhier te blijven:
Hierom / Heere / zal v belieben te doen
hebben eenighe Tente / inde welcke ſp
bupten de Stadt moghen logeren: want
ſp en willen niet bekend wesen / vooz ende
gleet ſp anderen laſt en hebben van hun-
ne Vermude. Amadis hadde alreede ver-
ſtaen datſe in groot Bretaign waren /
ende hadſe gheern by hem gehad: daer-
om ghaf hy Alquiſe deſe antwoorde:
Joncvrouwe myn Lief / ghy zult hem

zegghen datſe my van gantscher hert-
willekom zullen wesen / ende dat ic ha-
danc weet / der eeren die ſp my eiden
ghezeſchap willen bewyſen / ende da-
men hun na hun belieben dienen en
eeren zal / tzy datſe bekend willen wesen
oft niet. Doen ontboodt hy de Gra-
Gandalin: Graue / zeide hy / verzeſchapt
deſe Joncvrouwe / ende beziet waer ſp
Tente begheert gheſtelt te hebben / en
maect dat de ghene die haer wt ghezo-
den hebben daer komende / bereydt bi-
den alles wat ſp moghen van doene he-
ben / Alquiſe den Koninc hooghlyc
bedanckende / volghde den Hertoghe
die haer wees de plaetſe daer men tou-
nopen zoude: ende alzo ſp herwaert
ende derwaerts zaghen / zoo verkoo-
Alquiſe een plaetſe om de Tente te ſlaen
tuffchen den in ganc des boſchs / ende de
Zee-ſtrandt / ende alzo ſp ordineerd
werdt het ghedaen. Doen nam ſp oozlo-
aen Gandalin / om na de twee Ridder
te keeren / die ſp verzeerde datſe ſande-
ren daeghs al daer zouden wesen. I-
bidde v Joncvrouwe / zepde hy: Doe
myne recommandatien aen den Genza-
men / ende zeght hem dat hy vooz ons
zoo veel ghedaen heeft opt Kasteel van-
der Rooteſe / dat ict myn leven lanc za-
ghedencke / ende dat hy aen my een Rid-
der heeft tſpen dienſte. Doen reedt Al-
quiſe haers weghs / tot datſe quam daer
ſe de twee Ridderſ ghelaten hadde / de
welcke ſp vondt tzaemen koutende hoe ſp
henlieden zouden draghen int Hof van
den Koninc Amadis.

Hoe den Eenzamen ende den Duytſch aen
den Koninc Amadis verzochten den tijt
van acht daghen met hun beyden / het
ſteecſpel te moghen houden staende
teghen alle de ghene die wilden komen
tounoyen oft een Laurie breken.

Het

Het tweebeertichste Capic.

Alquise wederom ghekeerd
 zynde/ alzo ghezeght is/ en
 hare antwoorde den twee
 Ridder verclaert hebben.
 de/ zoo beslotē sp na de Stadt
 van Fenuise te trecken / alwaer sp twee
 daghen daer na quamen / alzo de ko-
 ning Amadis wt der Kercke quam / al-
 ghewapent met de Helmen opt hooft:
 maer den Cenzamē was zoo vermaert/
 dat hy van elc een bekent was / als ooc
 hy sone wapenen zoo dat elc een riep:
 Willecome zij den vromen Ridder die
 onsen Koninc verlost/ ende de twee Keu-
 sen vant Kasteel der Kootsen ghedoodet
 heeft. Doen zaten de twee Ridder af /
 ende de trappen vant Paleys op gaen-
 de / ontmoetten sp Dinerpie den Koon-
 schen Prince / Adariel ende Elmie / de
 Sone vande Koninc Porandel/ de wel-
 ke verstaen hebbende hunne komste/ qua-
 men hun te ghemoete / om hun te eeren.
 Den Duysch ende den Cenzamē wer-
 den Adariel ten eersten kennende / der
 halven dachten sp wel dat d'andere twee
 groote Heeren kinderen moesten wesen/
 alzo dat de onthalinghe hun t'aenghe-
 ramer was: ende dese jonghe Princen
 nachten hun daer de Koninc hun was
 verwachtende/ verzelschapt met de ko-
 ninghen Don Florestan ende Agraies/
 de Keperinne Leonorine/ en de Konin-
 ghinnen Oriane/ van Sardaigne/ ende
 van Schotland / als ooc de Princesse
 Brisenne/ des Koninc Amadis Doch-
 ter / een vande schoonste Princesen der
 Deerelt / ende zoo vermaert / dat Di-
 nerpie ober wonnen van Liefde/ zonder
 laer ghezen te hebben / expzesselijc van
 koomen ghekomen was/ ter liefde van
 laer/ na groot Betanten / onder tdesel
 van syn Moeder de Keperinne te ghe-
 eyden / ende voerde insynen Schildt ze-
 ven letteren van B/ zynde de eerste letter

van haren naem / om daer mede te ken-
 nen te gheuen den lust die hy hadde ont-
 haer te dienen/ ende te eeren. Den Cen-
 zamen ende den Duysch inde Zale ghe-
 komen zynde / zoo stont de Koninc A-
 madis op/ met alle die hem verzelschap-
 ten/ om hen t'ontfanghen: ende Amadis
 komende by den Cenzamen omhelsde
 hem: maer den Cenzamen knielde niet
 d'eene knie ter aerden/ zeggende: Myn
 Heere / ic bidde v ootmoedelijc my vooz
 ontschuldich te houden/ al ist dat ic om v
 eere te bewysen de Helu opt hooft hou-
 de. Myn goede vriendt / antwoorde de
 Koninc/ hem op lichtende vander aerde:
 ic en weet niet waerom dat ghy genuech
 te hebt/ v alzo bedect te houden/ zynde
 v vrome ende Ridderlycke daden elc een
 zoo wel bekent. Doen omhelsde hy van
 ghelijcken den Duysch/ ende hen beyde
 by der handt nemende/ bracht hun by de
 Koninghūme Oriane/ tot haer zegghe-
 de: Me-vrouw/ het is meer als reden/
 dat Ridder / die zoo wel hen belofte na
 komen/ wel onthaelt worden. Oriane
 terstont op staende / omhelsde beyde de
 Ridder / die vooz haer op hun knien
 zaten/ als ooc deden de Keperinne/ ende
 beyde de Koninghinnen / ja zelfs d' In-
 fante Brisenne/ alzo't Amadis haer be-
 lastede / waer van den Cenzamen hem
 zoo ontfelde / dat hy by na van hem zel-
 ven viel / denckende op syn Alderleeste /
 die dese Princesse gantschelijc was ghe-
 lijckende / doch de schaemte die weder-
 hiel hem / ende met eenighe kleemoe-
 dicheyt zeyde hy tot de Princesse: Me-
 vrouw / zoo schoone als ic opt eenighe
 ghezien hebben/ dewyle ghy my zoo goe-
 den onthalinghe doet / zoo zal ic v Die-
 naer wesen / zoo langhe ic hier ins ko-
 ninc landt zal wesen / v belovende dat
 ic niet en zal doen ofte ten zal wesen t'u-
 wer eeren. Van dese rebenen werdt
 Brisenne eenichzins root van schaemte/
 ende met fraeye beleeftheydt bedant sp
 hem

hem hooghlijcx/ tot hem zeggende datse
haer voor zoo gheluckich hiel van dese
presentatie / als haer Vader tot grooter
eerespne komste aenghenomen hadde.
Van welc zegghe de koninc Amadis
een goet behaghen hadde. Ende alzo
de Tafels ghedect waren om het noen-
mael te houden/ en de koninc zeker wist
dat de twee Ridders niet beken en wil-
de wesen / maer logerē wilden in 't veldt
in een Tente/zo riep hy de Grave Gan-
dalin/ ende beval hem hun te bynghen
in de Tente die voor hen ghestelt was/
ende dede hun voor zien van alles dat sy
behoefden. Als doen veretrocken den Cen-
zamen en den Dupsch wt de Zale/ en A-
driel ende Dinerpie ghelepten hun/ die
niet zeer wel ghemoet en was over de
Bedenen die den Cenzamen teghen By-
fenne gesproken hadde / twelcke hy voor
die tijt alzo liet passeren/ en hun bieden-
de goeden dach lieten syse by Gandalin/
die volkomelijc des koninc bevel na
quam: want in de Tente komende/ von-
den sy al daer kleeren / bedden / spijse
ende dzanc/ende alles wat hen van noo-
de was. Alquise verwachtde hun al-
daer / ende Gandalin om hun niet ver-
dzietich te vallen / wetende datse hun in
syn presentie niet ontwapenen en zou-
den/ nam aen hen oorlof. Doē verbersch-
ten sy hun / ende dede hun noenmael met
goede appetpt: doen rustede sy tot by de
abondt / ende hun wapenende keerden
sy wederom na den koninc/ die met den
Reuse Argamont sprac over het innemē
van Persen / by den koninc Morandel:
Ende de koninc Amadis wilde ooc een
armade toe rusten om die te zeynden na
Esplandian / die syn rekeninghe maecte
van zels in perfoone daer te trecken:
maer ziende de twee Ridders in komen/
zoo veranderde hy van propoost / ende
stondt op om hun t'ontfanghen: maer
den Cenzamen quam hem te voren / de
welcke voor hem neder knielende / over

lupdt tot hem zeyde / dat het elc een haer
ren konde: Machtichste ende doozluc-
tichste koninc / d'oorzake onser kom-
herwaerts over / is Princpalijc gl
weest om uwe Majestept te dienē/ma
alzo wy int Hof verstaen hebbē de fere
die ghy desen Sinxen voor ghenom
hebt te houden / zoo hebben wy bedac
een bede aen uwe Majestept te verze
ken / die wy ootmoedelijc bidden onse
willen gunnen / het welcke is dat v
moghen den tijt van acht daghen m
ghen steken metter Lancie / teghen a
de ghene dient believen zal hun tegh
ons te beproeben / ende dat op dese co
ditie: uwe Majestept zal bupre de Sta
(indient v beliest) doen maken eenig
Taneelen/ voor v ende de Vrouwen/
andere diet v believē zal/ om de genoec
te van desen aenflach te zien. Wy zull
aen Calonne hanghen twee Schild
hanghen na d'onse ghemaeft / ende
ghene die de zelve aenraken / zullen gh
houden wesen teghen ons te tournoy
voor ghenomen voor zoo veel wy t
laught / niet aen te vanghen ten zij t
eeren ende dienste vā Me-brouwe B
fenne uwe Dochter: want zoo langhe
in dese quartieren zal wesen / zoo zal
my voor haren Ridder houden / indie
haer beliest my voor alzulc een aen te n
men/ende zal ons steken aldus toegae
Dat niemant ons en zal moghen b
roepen metten sweerde/want ons voo
nemen en is niet als om ghemuechte a
te rechten/sonder yemandt leedt te do
maer te ofte myn Medeghezele zull
Ridderlijc steken teghen den ghenen/ d
eenen van ons beyder Schilden aengh
roert zal hebben/ ende zullen zoo lang
loopen tot dat d'een oft d'ander ter a
den zal vallen / ende indien wy beyde t
aerden vallen zoo zullen wy weder
Peerde zitten/ende zoo langhe loopē t
dat een vā beyde in syn zadel blijft: Ma
indie wy/ die desen aenflach voorwend

er aerben ghebelt werden/300 zullen de
 ghene die de verwinders zijn/ghewondē
 wesen / de bestemde acht daghen te vol-
 ueren/ende wy ontslaghen: ende indien
 en Ridder alleen hem teghen ons stelt /
 inde ons d'een vooz ende d'ander na af-
 werpt/die zal ghehouden wesen/de zelve
 ondrte alieen te volvoeren/maer indien
 hy maer den eenen af en stoot / ende den
 anderen hem daer na af stoot / 300 zijn
 up als te voren. Ende indien het We-
 nouwe Brisenne belieft / sy zal ons vooz
 icken Ridder die afghevozen wordt /
 en Plumagie schencken / met den name
 des ghene die den zadel gherupint zal
 hebben / tot ghedachtenisse dat dit tour-
 noyspel t'haerder eeren op gherecht is.
 Ter goeder trouwen / antwoorde de
 koninc/ten zal v niet ghewepghere wer-
 den: ende dat meer is / indient v goet
 dunct/ ic zeggher noch dit toe. Indien
 enighe vzeemden ofte onbekenden Rid-
 der komt ten tournoye / ende 300 ghe-
 lucklich is/dat hy v liede beyde afwoypt/
 welcke zoude kommen gheschieden / al-
 300 het wel ghebeurt dat eenen slechten
 eenen betteren als hy is afwoypt / 300
 en zal desen vzeemden ofte onbekenden
 niet moghen verhinderen de reste van
 uwen aenslach:maer zal ghehouden we-
 sen teghen my te steken vooz eenen der-
 den/ende 300 hy vanden Heerde valt/300
 zal hy de reste des tournoy's volbrin-
 ghen ghelijc ghy voozwendt: maer ghy
 lieden niet/ indien ic hem affstoot: Ende
 dese ordonmantie zal alleenlic wesen
 vooz de vzeemde ende onbekende / ende
 niet vooz d'andere:het welcke alle d'om-
 staenders wel behaechde/ behalven Di-
 nerpie / di hier over wel 300 verdrietich
 was/als Brisenne wel te vreden vanden
 aenslach diemen ter liefde van haer ende
 t'haerder eeren dede. Maer Dinerpie die
 niet grooter vierigher liefde ontfleken
 was/vreesde dat zulcx grootelijcx tot sy-
 nen na drele geschiede zoude/ hoe wel hy

hem binnen hiel / ende alsdoen zulcx niet
 en liet blijken. Ende men gaf Arguis
 Gandalins Sone last / ten eersten buy-
 ten der Stadt zoodanighen Taneelen te
 doen op rechten/ als den Enzamen be-
 gheert hadde.

Hoe de Koninc Amadis verzelschap zij-
 de met vele groote Heeren ende Edel-
 lieden bezocht vverdt vanden Prince
 Olorius van Spagnien, die hem quam
 bidden dat hy hem Ridder wilde slaen.

Het dypenveertichste Capittel.

Alzoosy int Hof noch waren
 sprekende vade t'verzocht des
 Enzamen Ridders aenden
 Koninc / 300 quam daer een
 jonc Edelman ghekleedt in
 goude Laken/ghewordt met Peerlen
 ende kostelijcke ghesteenten/ schoon van
 ghedaente/Lanc van persfoone/ende 300
 fraep van leden/dat hem elc een verwon-
 derde. Hy hadde hy hem twintich Rid-
 ders ende 300 veel Schildt-knapen: int
 aenkomen bewees hy den Koninc Ama-
 dis groote reuerentie / ende met d'een
 knie op d'aerde kuste hy syne handen:
 maer de Koninc ontfingh hem vziende-
 lijc / ende vzaechde hem wie hy was.
 Heere antwoorde hy: men noemt my
 Olorius van Spagnien / ende ben de
 Sone van Koninc Don Brian / alwen
 bezonderen goeden Vriendt / de welcke
 (dooz myn vziendelijc verzoec) my tot v
 zepndt / om de Ridderschap van uwe
 handt t'ontfanghen/ het welcke ic v oot-
 medelijc bidde my te gunnen / alzo ic
 verzekert ben dat my zoodanighen eere
 van gheen beter handt en kan ghebeu-
 ren/ gemerct de deucht ende vromicheit
 daer ghy over de gantsche Weerelt dooz
 vermaert zij/Amadis die de Castyllian-
 sche tale wel verstaet, omhelsde Olorius/
 ende

ende zeyde hem : zekerlyc myn Cousijn /
ghy zeyt wel ende waer dat ic myn
Vader een gantsch goet Vriendt ben / en
ic zal hem alle myn levē danc weten van
d'eere die hy door v aendoet / ende v des-
ghelijckē vande pyne die ghy neemt my
te komen bezoeken / als ooc vanden lof
die ghy my gheeft : v verzeikerende dat
ghy recht te passe ghekomen zyt / om te
ghenieten tghene ghy van my verzoect.
Doen ghelepdde hy hem by de Konin-
ghinne Oriane ende de Keyserinne Leo-
norine tot hen zeggheude : De vrouwen
ziet hier des Koninx van Spagnien
Sone / ic bidde v lieden hem wel te trac-
teren. Hy beleeft ende wel ghemanieret
zijnde / groette hen lieden ootmoedelijc /
doen werdt hem eenen stoel ghebracht /
inden welckē de Koninghinne hem badt
te willen zitten. Ende alzo den Genza-
men ende den Duytsch wilden vertrec-
ken / zoo liet Amadis hem by de Vrou-
wen / om de twee Ridderg goeden about

te zeggē / tot sanderbaerhe twee Sinc
abondt dach zoude wesen / datse weder
om quamen tabouts laet / altyt mette
Helm op thoest om niet bekent te wese
ende bonden de Prince van Spagnien
van Napels ende des Koninx Adran-
dels Sone / rijckelijcken ghewapent i
witte Harnassen / na de maniere der nie-
we Ridderg : de welcke inde Kercke ghe-
lepdt werdē / om de ghewoonlijcke wak-
te houden / ende den nacht met bedingen
over te byenghen / alwaer hun de Keys-
erinne / de Koninghinne Oriane / vā Schot-
landt ende van Sardaigne / d' Infant
Brisenne / ende andere groote Vrouwen
Joffrouwen verwachtēden / die een tijt
lang by hun ghebleven zijnde weder ver-
trocken / by hun latende Dinerpie die by
hun beleeft tot smorghens broech / dat A-
madis aldaer quam / vergezelschapt me-
beel Koninghen / Princen ende groot
Heerē / met de twee onbekende Ridderg
groote Vrouwen ende Joffrouwen.

Doen sloech hyse Ridderg / ende Oriane
gorde Glorius tswerdte aende sijde / de
Keyserinne de Prince Clinie / ende d' In-
fante Brisenne den Prince Adriel / ende
stracx werdt Godt aengheroepen by den
Bisshop van Cantorberp / ende vā daer

ghingen sy na tPaleys / alwaer de groo-
te Zalen al behanghen waren met zeer
rijckelijcke ende kostelijcke Tapissierijē /
die de Koninc Lisuart hooch loflijcker
memorien in synen tijden hadde laten
maken : in eene der zelver was ghemaect
den

en frigt die Amadis ghehadt hadde te-
 gen Ardan Canile die elc een ontzach:
 d'ander tgebecht tegen de Endriague/
 e proeve der ghetrouwe Minnaers/ de
 erhoden kamer / de proeve vande Ka-
 iere ende vanden hooft doet met bloe-
 ien / den wyceden strijt vande hondert
 ghen hondert / die de Koninc Lisuart
 adde teghen den Koninc Gildadan/ ten
 ide als Amadis verloos den name van
 in schoonen Brupnen. Van ghelijcken
 de hoe hy verwon de twee stercke Keu-
 n Pannonganad ende syn Sone Bar-
 jant die ghevanghen wech voerden
 Infante Leonorine. Maer den Cen-
 nien ende den Duptsch keerden na
 unne Tente/ die sy hadden doen stellen
 p de plaetse daer het tournospel zoude
 iesen / alwaer sy vonden groote over-
 loedicheydt van allerley spijse/ende het
 oenmael veerdich gemaect by Alquise/
 o datse terstont aende tafel ghinghen
 tten. Hierentusschen dede de Grabe
 andalin al daer menichte van Lancie
 enghen / ende presenteerde hun twelf
 hebardeerde kostelijcke Peerden / met
 out verciert / ende een kostelijcke sijde
 lente/ van wegen d' Infante Brisenne
 un zegghende: Myn Heeren/ Me-vrou-
 ie Brisenne outbiedt v lieden by my
 atse denet dat uwe Peerden mat ende
 ioede zijn vant langhe repsen / ende ooc
 iet zouden konnen volherden 300 vele
 emmens/ dus sy v lieden zeyndt dese xij/
 iet volc om die te regeren/ ende v lieden
 en te brenghen / 300 wanneer ghy die
 ouden moghen van doen hebben / ende
 300 ghy lieden onbekent wilt blijven /
 ooc bidde v dat ghy v behelpt met dese
 jden Tente / ende d'andere laten booz-
 e Peerden / ende diese in bewaringhe
 ebben. Hier zijn ooc twee stucken gou-
 en Laken/om met eenderley couleur te
 edecken de Schilden die aende Calom-
 ne zullen hanghen / ende die ghy lieden
 hebzupcken zult:ende indien ghy lieden

iet anders meer behoeft / sy heeft my be-
 last v lieden dat te doen hebben. Heer
 Grabe/ antwoorde den Duptsch/ ghe-
 merct de groote beleefsheydt die Me-
 vrouwe ons bewijst / zonder haer tot
 noch toe eenighen dienst ghedaen te heb-
 ben / 300 schijnt het datse ons 300 zeer
 wilt verobligeren/ dat wy nimmermeer
 gheenen middel en zullen hebbe om haer
 zulcx te vergelden : nochtans ic ende
 myn Medeghezele bidden v haer hooch-
 lijc van onsent wegghen te bedancke/vooz
 al van dese schoone Peerde/ met de welc-
 ke wy verhoppen eere te behalen / ende
 Ridderlijcke seymen ter liefde van haer te
 betoonen. Doen nam Gandalin aen hun
 oozlof/ en sy deden terstont hunne Schil-
 den bekleeden met het gouden laken / en
 twee Peerden toerusten/ op de welcke sy
 het tournop-spel wilden beghinne. Ge-
 duerende dit gaen ende staen / dede de
 Koninc Amadis een groote myle int
 ronde vele staecken stellen/ende daer aen
 hanghen het gheschryft in houdende de
 conditien die de twee Ridders ghecon-
 senteert waren/ op dat d'aenkomelingen
 niet ten steet-spele en zouden komē / dan
 volghende het bespreec. De tafelen op ge-
 nomen zijnde ghinghen sy na de Tance-
 len / de Prince Florius ghelepde de
 Keyserinne / ende Dinerpie de Princeffe
 Brisenne/ ende vele andere Edelmans /
 elc de ghene die hy lieft hadde / ende sy
 en waren daer niet langhe gheweest/ of
 sy en zaghen wt het Bosch komen met
 ghemat rijde/ zes gewapende Ridders /
 wel op ghezeten/ die de Schildē aenrac-
 ten/ vande welcke de viere aen d'een sijde
 ghinghen / ende d'ander twee voegghden
 hyn t'eynden der loop-bane / verwach-
 tende den Duptsch ende den Cenjamē /
 de welcke twee stercke Lancen wtzoch-
 ten/ ende hun aen't ander eynde stelden.
 Doen begonnen de Trompetten ende de
 Claroenen te slaen / waer door sy teghen
 malkanderen met zulcken geweld liepē/

dat de stucken der Lancien inde locht
vloghen / doch die van't bosch vielen ter
aerden / maer sy volbrachte hunne loop /
zonder steghelreep oft zadel te verliesen.
Hierom namen sy weder elc een ander
Lancie / ende daer en tusschen vertoondē
sic twee andere Ridderg / die de Fortupne
niet beter en diende als de voorgaende /
zoo datter vande zes maer twee en res-
teerden / de welcke verhopende de recht
voorgaende te verbeteren / liepen zoo
teghen den Duptsch ende den Enza-
men / datse alle viere hun Lancien bza-
ken tot aende handt have / zonder datter
pemandt van hun vanden Heerde viel /
dies men elc een versche Lancie bzaecht /
met de welcke sy zoo wel liepen / dat die
mede inde locht vloghen / maer int voorg
sy rijden was den stoot der twee Rid-
derg zoo groot / dat die van't bosch / (die
men aventuriers noemde) daerde moes-
ten bezoeken. Doen quamen de ghene
die ghestelt waren als Opzienders des
tournois om hunne namen te weten /
maer aler sy by hun quamen / zoo had-
den sy hun Helmen afghedaen / zoo datse
zagen dat de twee eerste waren Tellius
den Blamin ende Prugian Gandaling
Sone : de twee daer na / Dragonis ende
Palomir / ende de twee leste / Garbate
van Dzeesendael ende Amboz van Gan-
del / Angriote van Estravaus Sone / die
eerst van Londen quamen / van daer ge-
scheiden zijnde om by dit fraey ghezel-
schap te wesen / ende alzo sy onder we-
ghen het in houden des gheschrijfts ghe-
lesen hadden / zoo voeghde sy hun te
tournopen ghelijc ghy verstaen hebt.
Doen ghinghen sy opt Cooncel vanden
Koninc / den welcken sy groot eerbiedin-
ghe deden / als ooc alle de Heeren ende
Vrouwen / ende begonnē voort te kou-
ten van't tournop spel / grootelijc prijsen-
de den Duptschen Ridder / wiens faem
ende naem (zoo sy meenden) tot dier tijt
toe als begraven hadde gheweest. De

Koninc zepde datse willekom waren
hoe wel sy niet ten bestē outhaelt en ha-
den gheweest. Heere / antwoorde Gad-
vate / wy en zyn doch niet zeer wel out-
haelt gheweest / ende het verwonde-
mp / dat ghy toe laet dat vzeemde Ri-
derg d'uwe zoo qualijc tracteren / en-
dat in uwe presentie. Dit zepde hy in
zulcken gratie / datse alle diet hoorde ha-
werden lachende. Hierentusschen zont
Brisenne met Griserte Landius Do-
ter zes Plumagien / met de namen die
afgeworpe aende Beroepers des Stee-
spels / ende aler sy weder ghekeert wa-
zachmen wt het Bosch komen veertie
Ridderg / ende terstont daer na noch tie
Ridderg / die alle aende Schildē quame
raken / ende twee ende twee aen de loog-
bane hun presenteerde / maer de Duptsch
ende den Enzame hielden hun zoo vze-
melijc dat syper zefsten afwierpen aler
van Lancien veranderde / ende van ghe-
lijcken dede sy met de acht andere / wa-
van de Koninc Amadis met de ghene die
by hem waren hun grootelijc verwon-
derden. Doen zondt Brisenne Griserte
wederom by de Oprechters des stee-
spels met de namen der afgeworpenen
ende zoo veel Plumagien / hun biddend
van weghen harer Meesterse datse al-
zoo wilden voortbaren ghelijc sy begon-
nen hadden / al zonden alle de Plumac-
ers van tgheheele Konincric te werck
ghestelt werden. Dese bootschap wa-
den Enzame ende den Duptsch gants-
wel aenghenaem / die de Joncvrouw
voorg antwoorde gaven / datse d' Infant
zeer ootmoedelijcken bedancten / en dat
verhopten hun zoo wel te quijten / dat
alhier ende elders ghewaer zoude wer-
den den goeden willen die sy lieden had-
den / om haer te ghehoorzame ende te be-
lieve. Alsoe begon de Sone te vertrec-
ken / ende niemant en presenteerde zi
meer / doch sy bleven aldaer tot dattet
doncker avont was / ende de Koninc A-
madis

madis met syn ghezelschap na syn Pa-
lejs vertroc / alwaer de tafelen al ghe-
dert stonde om het avontmael te houdē /
gheduerende het welcke niet veel anders
ghesproken en werdt / als vande byzonic.

hepdt der twee Bersepers / ende vande
eere diese behalen zouden / indien tge-
luc hun sander daerhs zoo wel niet veil-
de alst dien dach ghedaen hadde.

Hoe Vrgande tschepe tot Fenuse quam , ende vande vervaertheydt die sy die vander
Stadt aen dede.

Het vierenveertichste Capittel.

Dien zelve abont / alzo omē
tsruyt aenrechtēde / ende de
spijse opnam / zoo quammer
zulcken gerucht inde Stadt /
als oft de Wyant inde Stadt
hadde gheweest / ende die onvoorzien-
s over vallen hadde. Waer van de Prince
ende andere int Hof zijnde / zoo verwon-
dert waren / datse metter haest liepen om
hun te wapenen: maer sy en waren qua-

lijc aenden ganc / ofte daer en stontd zule-
ken: blicem ende swaren donderslach op /
dattet scheen dat Hemel ende Werde ver-
garn zouden hebben. Doen quammen
der twee Ridderg, die totten koninc zep-
den Heere / indient v beliest na den oever
der Zee te komen / ghy zultē de byem-
ste dinghen zien / die wy achten dat ghy
opt zaght. Met dese woorden ghinghen
de koninc met d'andere na de haven / en
zaghen

zaghen ontrent een mijle van daer eenē
grooten berch van Water / die de wolc-
ken scheen te raken / ende op den top des-
selvighen verscheen zic een groot vier /
het welcke dyp mijlen int ronde scheen te
lichten / wt het welcke donderslaghen en
blixemen schoten / zoo schrickelijc / dat de
kloecmoedichste beefde van vrees: want
tscheen eyghentlijc dat desen Berch ober-
de Stadt wilde komen / waer van het
volc door groote benaetheyt schreydden
ende klaechden / de handē na den Hemel
opheffende / roepende om ghenade ende
ontferminghe: alzo datse half moede-
loos / niet anders en verwachteten als
een katgwich eynde huns lebens / d'een
en d'ander doende beloften ende devote
ghebeden / om de ghenade Godts te ver-
werben / ende syne gramschap te stillen /
ende dat niet zonder reden: want desen
brandenden Berch was: by na by den
oever / van hen ghebende vierstralen /
donderslaghen ende blixemen / ende men
zach de Zee haer verheffen met zulcken
ghebaer / dat vele meynden den onder-
ganc des Weerelts voor handen te we-
sen. Maer ghelijc dit wonder ende zelt-
zaamheyt in eenen korten opghelcomen
was / alzo verdween het selve ooc al-
lenkens / het blixemen hiel op / ende de
donderslaghen en gaven gheen gheluyt /
ende de Zee werdt stil / zoo datmen niet
en hoorde als een tzoetste gheluydt dat-
men zoude hebben moghen hooren: ende
hoe desen Berch nader quam / hoe hy
klepnder scheen te werden / zoo dat hy
dicht by Landt komende men niet en
zach als een groot Schip met Simmen
bezet houdende elc een byandende toot-
se / door welckers klaerheyt men op de
gaelberge van't Schip zach twelf-jonc-
vrouwen waer van de zes op Harpen /
ende d'andere zes op Luyten ende Dio-
lons speelden: ende int midden van hun
zat een Vrouw in eenen glinsterenden
stoel als oft hy byandende / ghekleedt int

swerte / met eenen witten doec op h-
hoofd / die sy werden kennende Vrgan-
te wesen. Waer van Amadis zeer v-
blijdt zijnde / zonder te vertoeven da-
aen Landt quam / sprong in eenen Bo-
om haer te ghemoet te gaen / ende klij-
mende in haer Schip / omhelsdese
haer zeggende: Doorwaer Me-vrou-
we / alzo ulwe wetenschap wonderba-
lijc is / alzo zijn ooc altdits ghewe-
ulwe aen komste / doch ghy zijt ons va-
herten willekom. Heere / antwoorde
gheloofte byelijc dat myne overkoms-
herwaertsover niet zonder merckelijc
oorzake en is. Daer en twyffel ic ni-
aen / zeyde Amadis / de welcke doent
een plancke wtlegghē gheleypde hy ha-
tot opt zandt onder den arm / alwaer d'
Koninc Florestan / Agrates / den Een-
zamen / den Duptsch ende andere ha-
vriendelijc willekome hieten: Ende ho-
wel sy Perion ende Lisuart beter kēd
als pemandt van alle tghezelshap / zo
en liet syt niet blijcken / maer vzaeghd
den Koninc Amadis wie sy waren / end
hy zeyde haer zoo veel hper van wist.
Ende alzo koutende / quamē sy int Pa-
lejs / ende byachten haer by Oriane et
de andere Vrouwen / die haer omhelsden
ende groote vriendtschap bewesen / ende
sy ghezeten zijnde / beggon haer propoof
aldus: Ghy zult weten myn Heeren / dat
ic v lieden latende in Constantinopelen /
na myn onghelvonden Eplandt keerde /
alwaer ic niet langhe stil en was: want
d'onghestadighe Fortupne / die veelrijcs
guastich is de ghene die sy wil verheffen /
ende boven opt Raet zetten / gaf my oor-
zake om te gaen bezoeken den wijlen Al-
quifer: ende dit voornemen te wercke stel-
lende / begaf ic my ter Zee / ende voer zoo
langhen tijdt / dat ic van't Eplandt der
Simmen aenquam / alwaer ic van hen
ontfanghen werdt met zulcken vriende-
lijcheyt en blyschap alst moghelijc was /
ende hebber twee Maenden vast ghe-
bleven /

heben / ghebuerende de welke hy my
door syne wetenschap/ vele konsten ghe-
eert heeft/ van zaken die my tot dien tijt
noe noch onbekent waren / lustich ende
ghenuechlyc om zien ende ooc zoontijds
schickelghe. Ende ic veerdich zynde om
wederom na hups te keeren/ badt my
ziendelijc dat ic hy v quame met dit
schip/ ende v de handen van spient we-
zhen zoude kussen/ my verzekerende dat
 dese Simmen my beter overbrenghen
souden/ ende met minder perijckel als
enighe Piloten ter Weerelt het welke
c ooc alzoo bebonden hebbe: want zal
noezghen eerst veertien daghen wordē /
dat ic van hem schepde / varende dach
ende nacht/ zonder te weten waer/ ofte
ot wat eynde Alquif dit begheerde/ het
welc niet en is gheweest als om v te ken-
ten te gheben syne ervarenthepdt en we-
tentchap inde konsten: waer door het ge-
chiet is/ dat desen nacht de Simmen elc
en toortse ghenomen hebben ende ont-
fercken / ende terstont verhief zic desen
verch van water die ghy ghezien hebt/
met de Wonderflaghen ende blickeim/ de
welcke (om de waerhepdt te zegghe)
doortse quamen wt de blammen der
doortsen. Daerenboven/ den stoel daer ic
n zat/ veranderde in eenē vrandt vlers/
sonder dat hy my nochtans eenich hin-
der aenghedaeen heeft / doch int eerste en
was ic niet zonder schijc: ende hier door
kondt ghy oordeelen dat ick onschuldich
ben der beroete dier inde Stadt ende te
Hove geschiet is/ maer alleenlijc Alqui-
e/ die my int vertrecken verzeckerde dat
myne aenkomste v zoude vzelucht ende
ghenuechte gheben/ ooc hem ende my vā
ghelijcken. Het welc ic vastelijc gheloof-
de: want de liefde ende eerbiedinghe die
ic v toe draghe/ is zoodanich / dat ic alle
saken achter rugghe zoude stellen om te
wesen int gezelschap van alzulckē groo-
ten ende edelen gezelschap. Zekerlijc
de vrouwe/ antwoorde Amadis/ wy

houden ons vooz ghelustich / alst v be-
lieft ons te verzelschappen/ ende ben de
te meer inden wyse n Alquife ghehoude/
door wiens toe doen wy v alshu by ons
hebben. Nu zoo wast alreede spade ende
over midder nacht/ aleet hume redenen
een eynde namen. Ende Organde badt
den koninc datmen haer logeren wilde
by d' Infante Brisenne/ om haer te ver-
zelschappen / het welke de koninc haer
gheerne toe stont: ende sy hem goeden
avont wenshende werdt daer gebzacht/
ende elc een vertroc som te rusten.

Hoe de twee Beroepers des Torny-spels
d'eere behielden vanden tweeden,
derden, vierden, vyfden en zelten dage.

Het vijfenveertichste Capittel.

DEn volghenden dach datmen
wederom zoude tournopen /
na dat de koninc het noen-
mael ghehouden hadde / zoo
werden de Vrouwen ghelept
na de Tooneelen / koutende bande vooz
gaende stekinghe/ bande vromichept van
d'een en d'ander/ elc na tgoet herte datse
de verwinders ende verwonene toe
droeghen. Ende aldus koutende/ zaghen
sy wt t Bosch komen meer als twintich
kidders wel toe gherust / om hun beste
te doen / die alle de Schilden aenraecten
d'een vooz d'ander na: maer het gebeur-
de de twee Campioenen zoo wel/ dat syse
alle ter aerden werpen / zonder Lantie
te breken / alzo sy hun twee ende twee
teghen quamen / ende noch vijftien daer
toe die daer na quamen. Dit toornop-
spel duerde tot t'avonts toe / datter nie-
mandt meer te voorszijn en quam/ ende
d' Infante Brisenne zondt hun by hare
ghewonlijcke Joncvrouwe de namen
der afgeworpene / met zoo veel Pluma-
gien: ende de Fortuyne was hun zoo
gunstich

gunstich datse niet te vergheefs en liepē
den andere derden/vierden ende vijfden
dach / maer wt den zadel stieten alle die
hun teghen quamen. Waer van Diner-
pie met de dyp andere die eerst Ridders
gheslaghe waren/hier ober wat jalours
zynde/ voren namen/ zoo't hun moghe-
lyc waer / weder te halen d'eere der be-
springhers / hierom quamen sy by den
Koninc / ootmoedelyc verzoekende dat
hun toe ghelaten werde / sanderdaeghs
te moghen tournopen : het welcke hy
hun metten eersten ontzeyde / willende
hun ontschuldighen / vreesende dat hun
wederbaren zoude/ alzooyt noyt tot als-
doen gheen wapenen ghevoert en had-
den : doch ten lesten dooy ernstich aen-
houden/ zoo consenteerde hy hun beghe-
ren/just alser een Ridder in volle rustin-
ghe aldaer quam / behalven aen thoofte
ende handen / de welcke by den Koninc
komende / hem ootmoedelyc groeteden.
Sy werde hem terstont kennende/want
het was Sergil/ eertyts Schildknecht
van Esplandian : De Koninc vraghde
hem hoe't met de Keyser was. Deere/
antwoorde hy/ gantsch wel/ Godt lof/
als ooc de Keyserinne/ de welcke my aen
de Koninghinne zeyndt/om haer te zeg-
ghen / datse gheleghen is van een zoo
schoonē Dochter / alser opt ter Weerelt
quam / ende dat meer is / sy heeft wt
Moeders lichaem mede ter Weerelt ge-
bracht op haer sincke boyst een zoo roo-
den sterre/ datse glinstert als vier / ende
is hierom ghenaemt Luciane. Van de-
se tjdinge was de Koninc met alle 't Hof
ghezin gantsch verblijdt / verscheyden-
lyc sprekende vande sterre die kindt op
de sincke boyst hadde. Daer ober het
ghebeurde dat Glorius van Spagnien
(als oft het van Godt boozien ware
dat hy haer Dienaer zoude wesen) booy
hem nam gheen andere debijse te ne-
men als blinkende sterren / ende bede-
metter haest eenen Schildt maken/ende

daer op stellen zeven zoodanighe ster-
ren wel ghemaect / metten welken hy si-
derdaechs ten steer-spele reedt. Ende
Dinerpie eenen/inden welken gheschied-
dert stont eenen Gier / hebbende in
klauwen een verscheurt herte / ende
ter liefde van Byfenne die hy wterma-
ten beminde/ ende nochtans gantsche-
booy haer verbercht om het na Maeg-
schap. In dusdanighe toerustinghe
den de vier nieuwe Ridders henen/ zy-
de Elinie ende Adariel ghewapent in
witte Harnassen/ zonder eenige debisen/
Adariel was den eersten / diens beurt
het was te loopen/ende hy liep zoo reet-
teghen den Dupisch dat bepde hun
Lancien in stucken vloghen / dies mo-
hun versche Lancien brocht/ ende redde
wederom teghen malkanderen met gh-
wel / maer Adariel moeste den Zade-
rupmen/ oftet lief oft leet was. Dooy
quam Elinie ende den Cenamen teg-
malkanderē/ ende ootmoetten malkan-
deren zoo ghelyclijc / datse dyp Lancien
d'een op d'ander bzaken/ter vierder re-
sen namen sy stijver ende swaerder Lan-
cien / maer int booy by rijden stieten
malkanderen zoo met lichamen end
Schilden/dat Elinie ende syn Beerdt te
aerden vielen / blyvende den Cenamen
zoo bedwelmt in den zadel/dat hy een-
vande stegheelreepen verloor/ waer va-
hy gantsch beschaemt was. Ende ho-
wel dat Elinie het quaetste hadde/ghely-
ghezept is/ zoo werdt hy nochtans voo-
een vroom Ridder ghehouden meer ge-
daen hebbende als eenighen Ridder te
voren. Doen quam Dinerpie ter bane/
hy ende den Cenamen / bzaken bepde
hinne Lancien/maer int by een komen/
buychde den Cenamen de lendenen/
maer Dinerpie met syn Beerdt / vielen
d'een ober d'ander : waer vande Key-
serinne ja de Koninc Amadis zelve een
misnoeghen hadden / hoe wel sy niet en
lieten blycken. Hierencusschen werden
den

nen Beroeperg twee versche Peerde ge-
bracht / ende Glorius boeghde hem ten
pele / die den Genzamen niet zulcken be-
kendicheit ontmoette / datse zamenache
Lancien d een op d'ander braken / zom-
mer dat eenich van beyden mit minste de
adels rupinde. Het welcke de Spagni-
erts wel behaeghde / zoo datmen Glo-
rius achtede den kloetsen van alle de be-
pinghers : ende om zulcx noch meer te
bevestighen / zoo nam hy de sigste Lan-
cie die hy wist te krijghen / ende latende
nu Peerdt loopē / gaf hy den Genzamen
enen stekē zoo ghewisselijc / dat hy hem
ooz stooten zoude hebben / ten hadde ge-
maen t'arnas van synen stale zynde : sp
haken alleenlijc hun Lancien / doende
te Peerden de lendenen buyghe / zoo dat
te ghene diet spel aenzaghen / meynen
datse den hals ghebroken hadden / want
pvielen daer henen / de hoofden tusschen
de beenen : doch de Ridders stonden wat
daer na op / niet wel te byeden ober hun
mgheluc / ende men bracht him versche
Peerden ende Lancien / niet de welcke sp
wel horen hadden him teghen d'ander
daer over te wreken ofte aldaer doodi te
lijghen / zoo dat Glorius syn Lancie brac
tot in de handt / maer den Genzamen
caerte hem zoo strengelijc / dat de ein-
ghels vande zadel braken / ende hy met-
ten zadel tusschen de beenen ter aerden
viel / daer vele om loeghen tot t'avonts
de : maer daer in tusschen werdender
wel veertich afghestooten / die tghel-
chap oorzake ghenoech gaven om tot
hinnen nadeele van hun te spreken / on-
der alle Sergil / Marcine Soue vā Gar-
bate van Dreesendael / Giontes / Pebe-
randen overleden koninc Lisuart / Lis-
toran / ende vele andere / welckers namē
te nu verswigge tot in de volghende
Capittelen. Doen zondt Byssenne hare
Jonchvrouwe aende twee Oprechters
des steer-spels / him bidden datse him
wilden laten binden te Hobe naer het

avontmael : het welcke sp h: loofden / en
sp heerden na hun Tente / alzo't don-
ker avont begheon te werden.

Hoe de Koninc van't avontmael opghe-
staen zijnde , een Joncvrouwe by hem
quam, doende een bootf hap van we-
ghen twee vreemde Ridders,

Het zesenbeertichste Capittel.

Zoo de tafels wech ghenomen
waren / ende men zoude
beginne te danssen / zoo qua-
men inde Sale den Genza-
men met den Dupsch / doch
altijt zoo bedect / dat het onmoghelijc
was hun te kennen. Ende alzo sp tghel-
zelschap groetteden / zoo quam daer een
Jonchvrouwe / schoon ende kostelijc ghe-
kleedt / dewelcke stracx vooz Amadis op
haer knien viel. Doen sweech elc een / om
te hooren watse wilde zegghen / ende be-
ghon hare redenen aldus : Machtighe
koninc / twee vreemde Ridders / nu stracx
in v Hof ghekomen om dat te bereeren
ende v te dienen / laten v weten / dat de
mare in dit Landt is / dat twee onbeken-
de Ridders aenghenome hebben te hou-
de n staende teghe alle dier komen willen
metter Lancie te steken : maer om dat
het alreede laet is / ende te spade om hede
te tournoyen / zoo wilden sp v wel ghe-
beden hebben (om de Jonchvrouwe ghe-
nuechte aen te doen) hun toe te laten dat-
se in dese zale malkanderen moghen ver-
zoeken metten sweerde : het welcke sp
niet wepgheren en zullen / zoo sp meynē /
indient v maer belieft : want tis wel te
bedencken dat het Lancie breken den tijt
van zes daghen gheduerct hebbende /
gheen groote recreatie meer en gheeft.
Jonchvrouwe / antwoorde de koninc /
zeght de ghene die v aen my ghezonden
hebben / dat icse bedancke der eeren die sp

2 y

mp

op doorn: ende hoorde de reffe / 300 en kan
 ic hun niet believen / dan 300 verre het
 beliet de ghene daer sp van sprekent: hier
 zijn sp / sprekent ghy hun zelve aen. Doen
 namen den Duptsch ende de Genzamen
 het woordt aen / ende zeyden tot haer:
 Jonckvrouwe / om onsent wille en zal ge-
 becht welc uwe Ridder verzoekē niet
 achter blijven / datse komen alst hun be-
 lieft / sp zullen ons beerdich vinden om
 hun bescheet te doen. Zoo verwacht hun
 dan in dese Sale / zeyde sp / ende keerende
 den wech die sp ghekomen was / 300 en
 vertoefde sp niet langhe / ofte sp en keerde
 wederō / by haer hebbende twelf Mans /
 kostelijc ghekleedt / vande welke de zes
 de Trompetten slaecten / ende d'ander
 zes met de Claroenen speelden / 300 dat
 het gantsche Paleys over klinkte: hen-
 lieden volghden twee Herauten met wa-
 penroekē aen / elc inde rechte handt hou-
 dende een kroone met Peerlen ghesof-
 feert / ende met 300 veel kostelijcke ghe-
 steenten dattet wonder was / ende inde
 sincke eenen scepter van fijn goud / ende
 achter hun de twee Ridder in 300 koste-
 lijcke wapenen / dattet elc verwonderde:
 ende alzo sp by den Duptsch ende den
 Genzamen waren / voegghden zic d'andere
 dicht by een. Ende doen quammer noch
 een ander Ridder / vanden hoofde totte
 voeten toe ghewapent / hebbende eenen
 vergulden stoc in spn handt / sien twint-
 tich andere verzelschapten / hebbende elc
 eenen boghe inde vuyt ende de pijl daer
 op. De Ridder metten vergulde stoc
 maecte eenē rinc vande ghene die sp me-
 de ghebracht hadde / inden welken hy
 den Genzamen ende den Duptsch badt
 te willen komē: doen maecte elc een plaet-
 se / ende stonden rontom / ende de vier
 Kampioenen beghonnen met zulcken fur-
 tie op inalkanderen te hacken / als ofse
 op een aenbilt ghesmedet hadden: ende
 sp hielent alzo gaende een halve ure en
 meer datmen niet en konde oordeelen

wie tbeste oft tquaetste hadde / 300 dat
 zale 300 besiropt lach met stucken van
 Schulden / van Barnassen ende malie
 datmen niet anders en meynde / oft
 en zouden alle vier daer dootd blyv
 ofte weerloos daer henen vallen / dies
 Trompetten op hielen / en de vier Ri-
 ders bleven volherdende / met zulcken
 moet 300 wel d'een als d'ander / dat
 bloedt hun ober al wten lyven liep. De
 welke de Ridder metten vergulden si-
 benierckende / stelde hem tusschē be-
 zeggende 300 lupde dattet elc een kon-
 hooren: Hola ghy Ridder / houde o
 want ten is niet lys om lys dat ghy lie-
 becht / maer om de Vrouwen ghemet-
 te aen te doen. Doen verrocken sp
 aen een sijde / ende terstont quamen
 Herautē / die de twee Bespringhers qu-
 men kroonen / en hun elc eenen Scepter
 inde handt presenterende / dedē hun in
 grooter eer die dinghe de Helmen af / die
 sp terstont bekend werden / want d'een
 was de Koninghinne Calafie / ende d'ander
 Pintiquinestre / ende dien mettē ve-
 gulden stoc Perion van Sobradise / en
 die eerst den dans begon / was Man-
 den Wijsen / ende alle d'andere witten en
 swerte Vrouwen waer van de Konin-
 ende de Vrouwen hertelijc beghonnen
 lachen / ende quamen se omhelsen: Die
 welke de twee Ridder Perion end
 Lisuart ziende / quamen hun ontschuld-
 ghen / zeggende datse niet ghewoon e-
 waren haers ghelijcke overlaf te doen
 maer daer en teghen alle dienst / erre e
 vrientdtschap / 300 vele sp vermochter
 Je bidde v / Me-vrouwe / zeyde Anadi
 tot de Koninghinne Calafie / ons te wil-
 len verhaelen hoe desen aenflach geschie
 is. Myn Heer / antwoordde sp / de prin-
 pale oorzaak / 300 vele my belanght / i
 gheweest om v / de Koninghinne end
 Me-vrouwe Wisenne uwe Dochter t
 komen bezoeken / ende tot dien epud
 ghinc ic met dit gezelschap ischepe: mae
 daer

naer na hebbē de windē en de zee ons zo
 iherozmenteert / dat wy zonder te weten
 waer wy waren / een haven aenghedae
 hebben / een dach repse van hier / alwaer
 wy weghegaen zijnde / eenighe wt het
 dōf komende / ons verteldē den aen
 lanchande twee Ridders / die zoo vroom met
 er Lantiē speelden / om teghen derwelc
 te ons te verzoeken en dit ghezelschap
 e verheughen / wy desen vōndt bedach
 en om metten sweerde te tournoyen /
 principelijc om dat dese Princesen zien
 ouden / datse mopt hier te Lande gezien
 n hebben / namentlijkē dat twee Vrou
 wen thoost gheboden hebben aen twee
 vroomen Ridders. Voorzeker / zepde
 de koninc myn Vriendinne / ghy doet
 my groote eere ende vriendschap / ende
 bedanche v daer over van gantscher her
 en. Nu zoo scheen de koninghinne Pin
 tiquinestre zo bevallijc ende schoon / door
 jet blōfende couleur vanden arbeyt / dat
 neffens de verwonderinghe die de Jof
 frouwe hadden over hunne vromicheit /
 niemant onder tgezelschap en was /
 die haer niet en oordeelde bestendigher te
 wesen om de Mars te overwinnen ach
 ter de gozdiuen / als noch met Mars
 wapenen : Want wat kloechepdt sy by
 haer hadde / zoo warē haer noch epgent
 lijker en beter boegende die vā Venus.

Hoe de twee Tornoy-Beroepers behael
 den d'eere des zevensten dach, ende van
 de ghene die sy af staken.

Het zebenenbeertichste Cap.

DEs anderen Daechs / twelc
 Sater-dach was / alle de
 Princen ende Heeren groote
 Vrouwen ende Jongvrou
 wen / ghinghen ter Kercke in
 s koninc Capelle / alwaer sy Pintiqui
 nestre ende Calasie vonden / ghekleedt

op de maniere van hunnen Lande / he
 welcke hun zoo wel voeghde dattet enē
 lust was om zien : ende van daer gaende
 werden sy ghelepdt in de groote zale / al
 waer tbancket veerdich was. Ende al
 zoo Perion van Sobradise ende Manell
 vooz ghenomen hadde / dien zelven dach
 ooc een pzoerbe te doen ten Steer-spele /
 zoo ghinghen sy hun wapenen zoo haest
 als de tafels opghenomen waren / ende
 hier en tusschen ghinghen de Vrouwen
 opt Tooneel alwaer sy niet langhe ghe
 weest en hadden / ofte de Beroepers en
 Bespringhers en quamen ter bane / Pe
 rion stelde hem teghen den Cenamen /
 welckers ontmoetinghe zoodanighe
 was / dat Perion wt den zadel vlooch /
 ende ten schilde niet vele oft den Cen
 amen half bedwelmt / ende hadde hem ge
 zelschap ghehouden : den Duptsch ende
 Manell liepen terstont daer aen / maer
 Manell voer ghelijc Perion : het welcke
 ziende Gandalin / Listoran vande zilbe
 ren Brugghe / Branfil / Canteles den
 hooवेerdighe / Carine van Carsante /
 Antalie Olivas Sone / Bracete Bran
 doibas Sone / Gramont / Sone vanden
 koninc van Portugales / Brandante van
 Gaule / en meer andere quamē te vooz
 schijn / die alle tot zesenwintich toe in ge
 tale / vanden zelven sope hadden als de
 twee eerste / vande welcke Wifenne den
 twee Tornopers by Gziferte alle de na
 men zondt met zoo veel Plunagten.

Ende also sy na hare Meesterse keerde /
 zoo quamēder acht andere wt het bosch /
 by hun hebbende een Joffrouwe met
 zes Jongvrouwen / de welcke int heldē
 latende / ruerden de Schilden aen. Elc
 een was lustich om hun te keuren / zelfs
 de Vrouwe ende Jongvrouwe diese ghe
 lepdden / maer sy ende de Vrouwen war
 ren zoo wel bedect / datse onkenbaer
 waren : ende ooc om tgezicht van hun
 af te doen keuren / twee van dese achte /
 ziende den Cenamen ende den Duptsch

X iij

heer

weer dich ont hant te ontfanghen/ liepense
 na hant toe/ maer int by een komen dede
 speenen sprong ter aerden zoo lanc alse
 waren/ terstont quamender twee ande-
 re / die even alzo voeren als de twee
 eerste/ van ghelycken ghebeurde oot den
 vijftien ende zesten / doch aler hun dese
 schande over quam/ zoo byake sp elc vier
 Lancien/ in vier verscheiden renningen/
 maer met de leste hielden sp d'ander ghe-
 zelschap / zoo datter maer den zevensten
 ende achtsten en reesterde. Die hente-
 ghen den Dupsch stelde / liep zoo wel
 alst moghelijc was/ ende met zulcken ze-
 kerhepdt / dat hy spn Lancie bykende /
 half verdooft / d'ooghen int hooft dede
 glinsteren / doch dit niet teghen staende
 hy verliet spnen zadel als de voer gaen-
 de. Doen quam den achtsten voort te-
 ghen den Genzamen / ende voer hem en
 wasser noch gheen Ridder gheweest
 die beter ghedaen hadde: want sp byaken
 elf Lancien/ alermē konde speuren wie
 d'eere behouden zoude / zoo dat elc een
 hem grootelijc beghon te prijsen / doch
 ter twelfster reyse zoo stieten sp malkan-
 deren zoo met Schildt/ hooft en lichaem
 zoo geweldelijc/ ende met zulcker kracht
 dat den Genzamen eenen van spn Ste-
 ghelcrepen verloor ende hy na gevallen
 hadde / zoo hy hem aen spns Peerds
 hals niet ghehouden en hadde: maer den
 anderen werdt vanden Peerde ghestoo-
 ten gantsch van hem zelven zijnde / dat
 hy by ofte viermael om ende om/ wen-
 telde: daer na hy ende spn Medeghezelie
 op ghestaen zijnde / deden hun Helmen
 af / ende groetende den Koninc met de
 Vrouwen werden sp ghekent d'eerste
 twee die gheloopt hadden te wesen Ga-
 liot van Schotlandt ende Arandalis spn
 Broeder/ die daer na Calstgue den hoo-
 weerdighen ende Calfarie van Roome/
 de vijfte ende zeste Saffie van Pelant/
 Sime vanden Koninc Eldaban/ die niet
 inghe te voren eerst Ridder gheslagen

was/ met Angriote van Estzabaug/
 welke van spn wonden ghenesen zijnde
 wederom van Londen keerde / alwaer
 hy na toe ghetrocke was/ doors Konin-
 bevel/ alzo vorē verhaelt is: de zeven
 was den goeden Quedragant/ Peer van
 Sansueghe/ ende den achtsten / Gala-
 van Sobradise / alle reysende Ridder
 die avontueren zochten / die Biolan-
 gheleypden / de welke met zoo klepne
 ghezelschap van Vrouwen de Konin-
 ghinne Quame quam bezoeken / end
 dese Ridder waren by gheval zoo b-
 malkanderen gheraect: De welke he-
 Hof nakende / hadden den aenslach van
 de twee Beroepers verstaen / als ooc d-
 kloechte die sp tot alsdoe int tournoy
 ghetoont hadden: Hierom besloten si
 (als onbekende) hun beste te doen on-
 hun desen naem te benemen / ende hun
 zelven te beproeben / alzo ghy verstaen
 hebt. De Koninc onthaelde hun all-
 feestelijc / als ooc alle de Princen/ Vrou-
 wen ende Jonckvrouwen / by de welck
 sp hun voeghden / verwachtende oft zi
 pemandt meer zoude presenterē / die hun
 de ghenoechte wederom mochten aen-
 doen/ ghelijc sp tgezelschap ghedaen ha-
 den/ ende strac zaghen sp wt t Bosch ko-
 men ghereden met gemac tien Ridder
 welckers ghelaet meer hope gaf / als se
 wel wtrectede: want na datse de Schild-
 den aenghetast hadden / zoo wasser nie-
 mandt van hun allen / ofte sp en werden
 metten eerste loop wt de zadels ghelicht/
 waer van onder alle volc een groot ge-
 lach was: ende met hun hiel het tour-
 nopen op voor de dach/ want het dupsch
 begon te werden. Doen vertrot de Ko-
 ninc met de Vrouwen / gheleypende spn
 Broeder de Koninghinne Biolanie in
 spn Paleys / alwaer sp het avont-mael
 weerdich vonden/ gheduerende het welc-
 ke Galaor/ aen Daniel vraghe oft hy
 ghem tijdinghe en wist van spn twee
 Soren Talanque ende Garinter / die
 hem

hem antwoorde dat Calangue in Californie ghebleven was / ende dat Garinter ghetrouwt hadde de Koninghinne van Lissie ende d'Espanden Citheres / een machtighe Koninghinne ende Vrouw over vele Landen / ende dat dooz d'overwinninghe van eenen Reuse die hy versloech handt vooz handt verhtende inde teghenwoordicheyt vanden Ridder metter Sphere. Twelc de Koninc Galaor ende alle tgehezelshap gantsch wel behaechde / ende kouteden hy na al den avondt hier van / tot een luttel tijds na datse slapen zouden gaen / dat de Koninc Amadis beghon te spreken vande vromicheyt der twee helden / de welke / seide hy / zoo veel dese voozleden daghen ghedaen hebben / dat indien sy moeghen noch al zoo volherden / ic hun houden zal vooz de beste Tournopers ende loopers netter Lantie die ic opt ghewet hebbe / ende ic zal (zoot moghelijk is) weten wie sy zijn / ende waerom sy hun zoo verbozghen houden. Maer den Conzamen ende den Duptsch maecten hun rekeninghe secretelijc te vertrecken / zoo haest de licht daghen om zouden wesen.

Loe de twee Beroepers vant Tournoy-spel d'eere behaelden vanden achtsten ende lesten dach, ende van d'aenkomste des Groenen Ridders, vanden welcken sy afghestooren werden ende Amadis van ghelijcken.

Het achtenbeertichste Capít.

Hy hebt verstaen dat de twee Ridders wel wt ghehouden hadden teghen elc een zeven daghen lanc : Nu resterter noch te spreken vanden achtten ende lesten dach / twelc was eenen bonddach. Zoo haest alse smozghens voegh ter Kercken gheweest hadden / nu zoo veel te langhet de ghenuechte te

hebben / zoo ghinghen de Vrouwen ten eersten na het Tooneel / maer sy en waender zoo haest niet ofte de twee Ridders en hadden al beghomen / ende sy voeghen hun zoo vromelijc / datse alle de Ridders afstakē dier met menichte quamen / om de Publicatie die de Koninc hadde laten doen / van open Hof op den Sinrendach te houden / datse qualyc een vierendeel uers ruste hadden tot hy den onder-ganc der Sonnen / datmen wt Bosch zach comen eenen Ridder zittende op een Peert zoo wit als sneeu / maer tot veel plaetsen gheverwet met sping Meesters bloet / gewapent met Groene wapenen / die ghenoech te kennen gaven aen de ghene die hem zaghen / dat hy niet al tijt gheslapen en hadde : want syn Panesier ende Harrasch was gebroken / synen Helm in gheslaghen / ende den Schildt zoo af ghehact / datter qualyc zo veel heels aen was / dat hyer de vuyt mede konde bedecken / hoe wel daer noch dyp stucken van Lancien in staken. Desen Ridder quam met ghemac ghereiden tot hy het Tooneel daer de Koninc ende de Vrouwen op zaten / die hy groote verbiedinghe bewees : doen raette hy de Schilden / ende koos een vande styfste Lancien die acnde recke stonden. Doenzepde Amadis tot den Koninc Galaor ende Florestan: Desen Ridder moet wel groots hertich wesen / dat hem noch lust te steken / daer hem de ruste beter bekomen zoude. Doen liepen den Duptsch ende hy teghen malkanderen / met zulcken kracht / dat beyde de Lancien in stucken vloghen / zonder / datse een van beyde wt den zadel weken oft eenighen segel reep verloren : dus kregghen sy andere Lancien / ende den Duptsch brac op hem syn Lancie / maer den Groenen Ridder lichtede hem wt den zadel zoo gheweldichlijc / dat hy ghestrect op d'aerde bleefligghen / ende volc begon te roepen : Nu zal des Dubels voeder ons Ridders ghezel

ghezelschap houden. De Koninc ende veel andere hier over verwondert / kregghen achter dencken oft desen Ridder Esplandian wel mocht wesen / dan bedenckende de verhepdt des weeghs van Constantinopolen tot al daer / lieten sy die ghedachten varen. Het zij zoo't wil / zepde Amadis / het herte ghetupcht in / dat ic mede de wapenen zal moeten aantrecken: Hierentussche was den Duys op ghestaen / die al beschaeint van syn faute / aen d'een sijde ghinc staen / om te zien hoet met den Genzamen vergaen zoude / de welcke een versch Peerdt ghenomen hebbende / ende een sijde Lancie / reedt teghen den Groenen Ridder / welker ontmoetinghe zoodanighe was / dat den Genzamen met syn Peerdt tzaem ter aerden vielen / ende den Groene Ridder en verloor maer eenen steghel-recp / maer boozder volbracht hy synen loop lustichlyc / daer over groot ghelach was ondertholt / twelc met luyder stemmen riep: Lucifer is wt Paradijs gheballen. Het welcke den Genzame zoo verdroot / dat hy de handt aent Rapier sloech / ende zepde totten / Groenen Ridder. Peer Ridder ghy hebbet boozdeel vande Lancie / ic bidde v / laet ons een wepnich verzoeken oft het vechten metten sweerde v ooc zoo wel ghelucken zal Ghy weet de boozwaerden wel die ghy lieden selve gheordineert hebt / laet eerst den berden komen teghen den welcke ic noch te stercken hebbe / ende daer na zal ic v bescheet doen. Hierentusschen troc de Koninc metter haest syn Barnas aen / het welcke hem vele ontraeden / maer hy zepde hem dat hy liever het leven daer laten wilde / als zulx na te laten : ende schrijdende op een store Peerdt / twelc men hem bracht / nam hy een Lancie die hem best behaeghde. Het welcke de Groenen Ridder ziende / die metten Duysch ende den Genzamen koutede / voeghde zic om hem tontfanghen / ende reden spoor-

laechs teghen malkanderen geweldelijc / maer int hy een komē hief de Groenen Ridder syn Lancie om hoogh / maer de Koninc trete hem zoo voortlijc / dattet niet veel en schilde ofte en hy de hem afgheworpen / zijnde de Lancie zoo stijf ende swaer / datse niet en kon braken / doch den steer was zoo ghewidich dat de ciegghels van Koninc zabbraken / ende hy selve metten zadel t aerden viel : waer van d'Omstaender gantsch verwondert waren. De Koninc stont tersont op / ende hoorende dat de Genzamen den Groenen Ridder vriedelijc badt om mettē Sweerde malkanderen te verzoeken / zoo bleef hy stil staen want den anderen antwoorde dat hy des te vreden was / al en was hyer niet in ghehouden / maer om de redene die hy hem zegghe zoude / zoo hy te lijve bleef. Ende dit ghezept hebbende / zat hy vanden Peerde / ende battende synen Schild vloghen sy malkanderen in ende dat mezulcken furie / dat metten eersten slach die den Groenen Ridder den Genzamen gaf / hy hem synen Schildt in twee stukken sloech / waer van hy heel t'onbezeden zijnde / toe trat ende gaf hem met al der macht eenen slach op synen Helm. Ende alzo den slach raecte / stonter alzulcher Wonder-slach op / datse alle die daer waren ter aerden vielen / ende het werdt zoudoucker daer sy vorchten / datmē de twee Ridders niet en zach / doch den nebel verdween tersont / en men zach de Koninc Amadis / ende den anderen die Alquise was / weder te Peerde zitten. De reden waerom Alquise dese tooverije alzo bedacht hadde / zal hier na verhaelt werde: zoo veel wasser van / dat het ghelach groot was / ende den schreij van alle d'Omstaenders voort goet ghehouden / zoo dat Amadis hem omhelsde / zeggende: Myn goede Vriendt / ic wilde wel dat ghy ons dese twee onbekende Ridders te hemmen gaest / zoo wel als ghy v zelven

ms te kennen ghegheben hebt. Myn
heere/zepte hy/ic en ben hier niet te ho-
re ghekomen om perrandt eenich ver-
riet aente doen / maer om v te dienen
ende te eeren: want om gheen goet en
oude ic hun noch perrandt anders tet
villen aenrechtē / daer sp een teghenhept
n hadden / ofte woepelge om zouden
wesen. Alquise werdt eerstont haer Va-
ter kennende / maer sp en wilde haer
niet openbaren / om te beter secreet te
zouden die niet bekent en wilden wesen/
die den Ouden Man quam omhelsen:
doen werdt hy by de Vrouwē ghebracht
die hem groote eere bewesen / ende vooz
il de Princesse Brisenne/ de welke wat
onbieden was door het afstootē haers
kidders/maer bemerkende dat Alquise
vooznemen niet en was als om ghe-
uerchte aente rechten/ zoo loech sp er me-
ne. Nu zoo hadden sp er hondert ende
wintich afghestooten / onder de welke
waren. Don Galaor koninc van So-
bradise / de Prince Florius van Spa-
nien / Dierpie Infant van Roome/
de Prince Adriel van Napels / Perion
Prince van Sobradise/ de Prince Eluise/
Dupstie van Irelande des koninc El-
adans Sone/ Manelij den Wijsen ende
yn Broeder Amboz van Gandel/ Don
Bredragant van Irelande/ Angriote vā
Estravaus/ Garbate van Vresendael/
de Grave Gandalin / Licoran vanden
Ditten Torn/ Listoran vande Silveren
rugge/ de koninc Dragouis/ Palomir
yn Broeder/ Bantil/ Pomplante/ Van-
il Cantiles den Hoochverdighe/ Cari-
nee van Carfante/ Alalie van Olivas/
Braferte Sone van Brandonbas/
Baramont Sone vanden koninc van
Korgales / Vfenie van Dupischlandt/
Bzandanie van Gaule / Palamene syn
Broeder/ Celups den Vlaminē / Ana-
waice van Bzetaignen / Silbestre van
Hongarijen / Manelij van Dupstien/
Galphoria van Roome / Galiot van

Schorlandt / Anandalle syn Broeder /
Calphague den Hoochmoedighē / Mar-
cynne Sone van Garbate van Vresen-
dael / Giontes Rebe des overledenē
koninc Lisuart / Silercie Sone van
Don Gynmedan / Prucinee van Car-
fante Sone van Balais/ Pruguan Sone
vanden Grave Gandalin/ Filozte van-
den Rooden Torē / Sone van Bravoz
ende eenen Spanschen Ridder Soxtang
ghenaemt. Ende om dat dese Ridders
meest vermaert waren heb ic dese by
name ghestelt/ volghende de Brieskens/
die Brisenne by Gyserte aen de twee
Ridders zondt/ die sp liet biddē/ savonts
tot koninc Paleys te komen / deur
dien sp met hun gheerne wilde spreken/
het welke sp beloofden / ende vooz die
ure vertrot elc een.

Hoe de twee Beroepers des Tournoy's by
het toe doen van Vrgande bekenet wer-
den, ende vande houlijcken van Perion
Galaors Sone met de Koninghinne Pin-
tiquineestre, ende vanden Wijlen Alquise
met Vrgande d' Onbekende.

Het negenenbeertichste Capic.

At schepden van tvelde daer
het Streespel gheschiet was/
alzoet wydt ende breedt ver-
haelt is / de koninc Amadis
de tafels ghedect vindende/
selde hem om het avondt-mael te eten/
ende dede by hem zitten Vrgande d'on-
bekende/ ende Alquise een wepnich ter sy-
den/ ende alzo sp vande vooz gaende ge-
schiedenissen waren koutende / zepde A-
madis tot Vrgande: Myn Vrouwe/
ghy ziet alle tghezelshap bereydt om
hroijge te wesen: maer indient v beliesde
eenighe van uwe konsten alhier te ghe-
bruycken/ eer men beghint te Dansen/
ghy zoudt de ghenoechte grootelijc hel-
pen

pen verstercken. Heere/antwoorde sp :
 Ic en ben niet gheboren als om v te be-
 lieuen/ ghy zult elc een ghebieden/ belie-
 vet v / datse plaetse maken / alsdan zult
 ghy zien wat ic doen zal. Ende alzo de
 Tafels op ghenomen werden / quamen
 den Dupisch ende den Genzamen bin-
 nen / de welcke al ghewapent ghelijc sp
 ghewoon ware/ meynende tgehezelichap
 te groete/ verschenender inde locht twee
 armen hebbende elc een pferen kudde in
 de handt/ met de welcke sp de twee Rid-
 ders quamen laden. Ende den ersten
 nach ghebende/ghinghen alle de Flam-
 beaus ende Toorfen wt/ zoo dattet inde
 Zale zoo doncker was/ datse malkande-
 ren niet en konden zien/maer strac daer
 na / zonder te weten hoe ofte in wat ma-
 nieren / zoo viel het overtrefsel vande
 Sches van des Genzamen sweert af/ en
 de gestreuten des Appels ende der scher-
 de gabe zulcken licht/ dat elc een Lisuart
 ende Perion werden kennende / wantse
 aldaer zonder helmen bloots hooft ston-
 den. Waer van Amadis niet min ver-
 wondert als verbljdt / op stonde ende
 quamse omhelsen/ zeggende tot Lisuart:
 Hornyn Sone / is dit een maniere van
 doen/ hem zoo secrete te houden onder de
 ghene die zoo grooten verlanghen na v
 hebben. Heere/ zepde hy/ myn vooz ne-
 men en was niet my zoo haest te laten
 kennen:maer dewijle zuler Me-vrouwe
 Organde belijft heeft / zoo en hebben ic
 ende myn Medeghezele daer niet tegen
 konnen doen. Ghy Heeren/ zepde sp/ ic
 en hebbe zonder oorzake niet ghedaen/
 doch ic bidd' v my dat te vergheuen.
 Och Me-vrouwe / zepde Perion / wy
 selve hebben teghen v misdaen/ meynen-
 de ons vooz v verborghē te houden ghy
 die alles kondt weten. Doen quamen
 de Koninghinnen/ de Vrouwen/ ende alle
 d'andere Ridders hun omhelsen: maer
 niemant en wasser meer verbljdt als
 Pinerpie/ die tot dier uren toe gants ja-

lours op Lisuart was/ bresende dat
 Bysenneis liefde zocht en verwerd
 maer nu ter contrarien ziende / Aicp
 dien nacht gheruster als hy van alle in-
 tijt ghedaen hadde dat de twee Ridders
 daer ghewerst hadden. Des anderen
 daeghs alzo de Koninc zat onder
 dat groot ende heerlijc Ghezelicha-
 quam de Koninghinne Pintguine
 hem bidden/ datse vooz alle Man mo-
 te verklaren d'oozake haerder komst
 Twelc hy haer consenteerde: Ende
 vallende op haer knien/ sprac aldus: O
 dermachtichste Koninc van groot By-
 taignen / het is elc een bekent / dat in
 leste beleggheringhe vooz Constantin-
 polen (alwaer ic oot mede was met en
 groot ghetal van myne Vrouwen / ti-
 by standt des Turcschen Koninc / in
 den welcke ic alsdoen in verbondt was
 ende wel aen ghenam) onder ander
 ghevechten tusschen de Christenen en
 de Heydenē/ eene der principale geschied-
 de tusschen Armato/ Gysilant ende my
 teghen v / de Keysar van Trebisonde
 ende de Koninghinne van Californie
 hier teghenwoordich is. D'welcomst
 der zelver zal ic vooz hy gaen/ alzo't el-
 noch wel in dachtich is / dat den strjdt
 tusschen Calafie ende my was (vooz di-
 tijdt) zoodanighē wtcomste niet en had-
 de / datmen niet en konde oordeelen wt
 van ons heyden de victorie hadde. De
 welcke ulwe Majestept ghewaer wer-
 dende/ maecte ghy den pags tusschē ons
 heyden/ ende dat wy goede ghebrjender
 werden: tot het welcke ic lichtelijc bewil-
 lichde / niet dooz breefe myns persoons/
 maer dooz een zonderlinghe begheerte
 die ic hadde om met v ghemeynschap en
 goede kennisse te hebben / de welcke ghy
 my dooz ulwe ghewoonlijcke beleefthept
 consenteerde. Daer enboven hebt ghy
 my beloofst (indient v indachtich is) dat
 ghy my) zoo haest d'oozloghe van Tra-
 cten ten eynde zoude wesen) voozien
 soude

duyt van eenen Man van uwen bloede
myns persoons weerdich. Ende op dese
elofte verklaerde ic my Vandinne der
hener om welckers bystaent ic wt myn

Landt ghekomē was. En oft ic findert
de Christenē by gestaen hebbe/ dat weet
ghy Heere ende andere die inde strijt ge-
weest hebbe tegen Almirax vā Liguie.

du dan alzo alle zaken in ruste zyn/ en
at ic v rer plaetse vinde alwaer ghy u-
we belofte kondt gupen / zoo bidd' ic v
oetmoedelijc myn eenen Man te gheven
te na uwe belofte zij/ ende daer ic mede
verbaert ben. De Koninc Amadis/ die
hare redenen wtghehoort hadde/ en wel
bekent was dat sy ghelijc hadde / ant-
woorde haer beleefdelijc: Me vrouwe
verzoet ic zoo redelijc / dat al waert
ake ic zulcx vooz desen niet belooft en
hadde te doen na v begheeren/ zoo zoude
teven wel bereydt wesen v te belieuen /
ende verhoep v oot zoo wel te voorzien /
na uwe weerdicheyt / dat alles wel zal
wesen. Nu zoo hadde de Koninc Ama-
dis bemerkt dat Perion de Sone van
Galaor op de Koninginne verliest was/
dies hy hem vooz hem dede komen / en
zeyde hem: Myn Hebe / ic hebbe v zoo
lief ende weerd als myn eyghen Sone /
daerom begheere ic aen v ende bidde v
dat ghy tot een eyghen Dupsvrouwe
neemt dese Koninginne alhier teghen-

woordich/ ende ghy Me vrouwe/ neemt
hem tot eenen Man hy is v bekent/ ende
ghy hebt hem ghezien in alzulcke plaet-
sen daerme vrome lieden ende met eeren
zien mach: hy is myn Maeghschap/ en
zoo na als v wel bekend is: bedenct dan
v beyden oft ghy niet malkanderen te
vreden zijt. Met dese woorden neychede
haer Dintiquiestre zeer oetmoedelijc
vooz de Koninc hem hoogelijc bedan-
kende der grooter eere die hy haer be-
wees/ ende Perion van ghelijcken. En
tot bevestinge des houlijcx/ dede hy hem
malkanderen eenen kus der liefde ende
houlijcschen handt gheven / stellende de
reste wt tot sanderen darchs smorghens
dat v Aerts Kiffchop den dienst Godts
ghedaen hadde: Ende alle d'Omstaen-
ders waren verblijdt over dese verza-
melinge / vooz al de Koninc van Sa-
bradise/ de welcke Alquif ende Organde
te zamen ziende vriendelijc koutende/
sprac (hoe wel maer wt ghenoechte) van
oot zamen te trouwen / zeggende met

Da g

een

sen zonder linge gratie: Heer Alquis /
ghy hebt ghezien hoe haest de Koninc A-
madis het houlge ghemaect heeft tus-
schen myn Sone ende de Koninghinne
Antiquimesire / te bid'v laet ic ooc een
ruglien/ende volght mynen raet/ Heere/
antwoorde hy/ wat ghy my ghebidt /
dat wil ic gheerne na komen en ghy siet
vrouwe / zeyde Galaaz tot Vergande /
zult ghy my ontzegghen. Aen ic myn
Heere / antwoorde sy: want ic houde v
voor zoo wys ende my zoo wel toe ghe-
daen / dat ghy my niet dan alles goets
raden en zult. Aenghezien dan zeyde
Galaaz / dat ghy alle beyde met myn
zegghen ende doen te vrede zyt/ zoo bid'
ic v dat ghy malkanderen te houljelicke
neemt / ende metter daet dede hyse mal-
kanderen de hant gheven / ende daechs
daer na wert hunne byploft ghehoude
met die van Perion

Hoe de Gouverneur van Sicile op S. Ians
dach verscheen int Hof vanden Koninc
Amadis, by hem hebbende eenē betoo-
verden Koninc ende Koninghinne.

Het vijftichste Capittel.

Alle acht daghen duerde de
feeste van dese Byploften /
binnen de welke Perion /
Koninc ghekroont werdt.
Ende alzo Alquis vorē had.
de met Vergande na syn lant te trecken /
baden sy den Koninc Amadis ootmoede-
lijc om oozlof / het welke hy hun ghaf /
hoe wel niet gheerne: maer hy voor zach
hun eerst van twee goede Steden / ende
hun toe gherust hebbende Schepen ende
andere nootwendicheden / ghinghen sy
tzepl/latende hunne Dochter Alquise by
Lisuart ende Perion / die den tijdt ooc
verdzoot van zoo langhe vā hunne Be-
gunde gheweest te hebben/ dies sy veer-

tien daghen daer na oozlof vanden Kon-
inc verkregen om te moghen vertran-
ken. Nu zoo hadden Olorius ende A-
ariel zulckē goeden kennisse ende vrien-
schap met hun gemacet/ datse vā doe a-
alcht by een waren/ten was door dwal-
oft Fortupne: principalyc Olorius in
Lisuart / ende Adariel met Perion. 2
dus doende een Schip toerustē om tze-
te gaen/ zoo ghebeurde dat op S. Ians
dach/ alzo de Koninc was sprekende
verzelschapt was met vele Heeren en
Wijre inde groote zale/ al daer in quam
een Ridder inde Rou ghekleedt/ hebbe-
de grys hant/ende eenen langhen witten
baerde tot syn middel toe. Desen oude
Man doerch in syn rechte hant een gro-
te rolle beschreven met gulden letters /
hy hadde by hem eenen Ridder ghe-
pent met kostelijcke wapenen / op he-
bende eenē Helm zoo heerlijc gewo-
datse noot schoonder en hadden gheze-
ende desen Helm was vā een Diamant
zoo net gheslepen ende blinkende/ dat
hun alle daer in konde spieghelen / d
daer ontrent waren. Ter syden vande-
sen Ridder wasser een Jongvrouwe/ zo
schoon alst moghelijc was / ende wte-
maten kostelijc ghekleedt / hebbende o
haer hooft een kroone verciert met nu-
nichte van kostelijcke Robynen ende E-
merauden/ en hun verzelschapten twit-
tich Ridders in swerte wapenen. De
voirsten liet syn Volk inde Sale blybe-
staen / ende hy komende by den Koninc
Amadis / dede hem dyniael groote re-
verencie / ende daer na sprac hy aldus
Moghenste Koninc / uwe groote ver-
maertheit / ende de Heerlijcheit uwer
Hoofs hebben my veroozaect om in de-
se quartieren te komen/ om v te verkla-
ren tghene ic v alnu zal verhalen. My-
nen naem is Pristion/ ende ic ben Gou-
verneur van tKonincryc van Sicile
ende dat door d'absentie des Koninc
zijnde tKonincryc alnu daer vā onbooz-
zien.

ten. De reden is dese dat Philomenee
nisen lesten Heer ende Prince (die over
anghe overleden is) een Sonz na liet /
ghenaemt Alpatracie / ende is desen te-
ghenwoordighen Ridder / die in vooz-
jaende tyden gheacht is gheweest vooz-
en bande vromste Ridder der Werelt:
iet gebiel dat hy verliesde op dese Prin-
esse Miramine ghenaemt de Dochter
landen Koninc van Maets / welckers
ghoonhepdt zoo wijt ende breedt ver-
naert werdt / dat Alpatracie alleenlijc
in haer Dienaer te wesen wt Secilien
a Lozrainen troc / alwaer ghekomen
gnde / hy zoo wel ontfanghen werdt /
at hy ende sy ten lesten eens waren / op
ulcken conditie dat hyse na Italien
voeren zoude: met het welcke sy lichtelijc
e vreden was: maer sy en waren zoo
aest niet in Secile ghekomen / ofte sy en
verden beyde in Marber verandert ko-
nende inde Sale daer de Koninc Philo-
menee was / blyvende dese Kolve inde
landt van Alpatracie / die ooc van steen
was / ende de Letterz onkenbaer. Waer-
van de Vader door groote droefheyt ter-
font doot viel / ons gheen ander erfge-
naem na latende als desen spuen ongher-
uckigen Sonz. Het welcke die vant Ko-
nincghe ziende / verhopende dat hy niet
er tijt in spen eerste ghedaente wederom
oude keeren / en wilde daerom gheenen
anderen Koninc kiesse / maer wel eenen
Gouverneur die hy bestemde eede zou-
de belovē het landt in aller ghetrouwie-
jept voren te staen / om daer na tzelve
wederom te stellen in handen van desen
nisen Prince / zoo haest als hy outoobert
oude wesen. In dusdanighe regherin-
ghe hebbender / verscheiden vooz my ge-
weest / hoe wel het nu vier zijn dat ic daer
oe beroepen werdt. Alsdoen ghebeur-
ender in Italien zulcken beroerte / dat
et scheen dat Hemel / Aerde ende Zee zic
zamen zouden vermenght hebben / ende
dese rolle van steen zijnde / veranderde in

Perckement / ende de twee Marbere
Beelden in Menschelijc vleesch ende
bloedt / zoo als sy gheweest zijn eer sy be-
toovt waren / wigghenomen datse niet
en spraken / noch gheene spise en nutten
tot hun lieden onder houdinghe: Sy
volghē my wel te aller plaetsen daer ic se
vzenghe / om deser avontuere een eynde
te verkrigghen / na het in houden deses
gheschrifts. Dit zeggende / presenteerde
hy de Kolve / welckers in houdt aldus
was luyderde.

Medicea, gheboren vande stralen der Son-
ne, ootmoedighe Dienaresse der zelve
Goden, die den gantschen klood des Wee-
relts regeren. Meestele van alle natuer-
lijke konsten ende besweeringhe, vande
welcke ic my mach beroemen zoo veel en
meer wetenschaps te hebben, als eenighe
voor myne tijden, ofte die na my komen
zullen kunnen begripen. Om te betoonen
dat ic waerzegghē, zoo heb ic (ter eeren
myns naems) ghesticht dese teghenwoor-
ghe tooverije, de welcke over dese twee
perfoonen blijven zal, ter tijt toe dat dien
Ridder kome, die door kracht van wapenē
en op rechte liefde te dragē verkrijgē den
Diamantē Helm, die Alpatracie op thoof
draeght, ende zal de zelve noch trouwer
Dienaer wesen als des Konincx Sone van
Secilien, die te synen tijde alle andere te
boven ghegaen heeft. Doch en zal dese
Tooverije daer door niet gantsch te niete
wesen door zulcken veroveringhe des
Helms, ten zij daer eenighe onghewone
Princesse ofte Ioncvrouwe ghevonden
werde, die Myramine te bovē ga in schoon-
heyt, wel leventheyt ende volmaectheyt
der Liefde, met alle welcke gayen sy meer
begaest is gheweest als eenighe voor hare
tijden: ende in diender eene zoodanighe
is, sy zal haer de kroone overgheven, in
dien sy die van haer begeert op haer knien
zittende, als zijnde de ghetrouste in liefde
dier alldan ter Weerelt zal leven. Ende
te dier tijdt zal dese Tooverije een eynde

A a iij

nemen

nemen, ende zullen Alpatracie ende de
Dochter vanden Koninc van Mets weder-
om in haren staet keeren daer te voren
in waren, ende anders niet: Want dese
Tooverij is ghesticht met zoo vele be-
sweringhen, datse anders niet en kan ver-
andert worden. Wel is vvaer dat het Mar-
ber in Menschelijc vleesch zal veranderē,
ten tijde als den lustighen Leeu quijt zal
worden het Rapiet, tyvelc den Wijlen
Apolidon hem inde borste gesteken heeft:
maer de reste zal in syn gheheel blijven, tot
dat die verschijnen, om wiens vville dese
dinghen ghemaect zijn. Hierom ghy die
Gouverneur zijt over de Landē deses Prin-
sen, zoo vvanneer het schrickelijc gheluyt
zal ghegaen wesen, ende de twee Marbe-
ren Beelden die v loffelijc ghedante vve-
derom zullen ontfanghen hebben, zoo
draeght zorghe die over al te leyden, tot
dat ghy die gheluckighe Ridder ende Jonc-
vrouwe vindt, die door hunne deught,
schoonheyt, stercke ende liefde dese voor-
schickinghe volbrengt: ende en laet zulcx
niet na, ofte tzal v qualijc vergaen.

Fristion syn redenen volvoerende /
zepte voorts: Heere ic hebbe v nu ver-
haelt d'oozake vanc langhe repse: Hier-
om in dien hier eenighe Ridderz syn /
die hun teghen Alpatracie willen be-
proeven/datse hun gaen wapenen/ ende
dat d'andere ooc komen die de kroone
berhopen t'ontfanghen vande Infante/
alzoosy verstaen hebben. Ofte Godt ga-
ve/zepte hy al zuchtende) mynē arbejdt
op desen dach een eynde mocht hebben/
ende v Hof die eere boven alle andere
daer ic gheweest hebbe mocht behalen/
ic in ruste blijven/ende dien Ridder ende
Joncvrouwe zoo glorieus van zulcken
gheluc: want ic verzekere v dat ic zo veel
vreemde Landen/ende vermaerde Ko-
nincrijcken door repst hebbe / datter (na
myn duncken) wepnich refteren oft ic en
hebbar gheweest/en noch en heb ic gheen
ontlastinghe ghevonden / niet teghen-

staende myn zo chbuldich repsen. **D**
medesweech hy: wanter alreede vele da-
Koninc quelden om hun te moghen wa-
penen ende Alpatracie te bebecchten: **H**
welcke hun de Koninc toe liet / ende be-
gheerde niet eenen dat alle de schoon-
Joncvrouwē hen ooc zouden toe rusten
ofte veerdich maken om het verzoec de
kroone te doen: En ten leet niet langhe
oft Adriel en verscheen / zijnde de eer-
die den betooverden Ridder besprongh
maer alzoosy na hen toe ghinc met
sweert inde vupst ende op hem meyn-
te slaen/zoo bleef hy staende ende zonde
mache:het welcke Fristion ziende/zepte
hem: Heer Ridder vertrect / want t
wel te zien dat ghy niet zeer amoureu
en zijt oft wepnighe liefde draeght / di
halvē en hebt ghy gheen macht om voe-
de liefde te vechten. Adriel heel bi-
schaemt dede na Fristions zegghe/en
Elinie tradt voorts/dient even alzoosy
verghinc. Ghewisselijc zepte Fristion
ghy zoo loerren Ridder zijnde / doet
zelven onghelijc / draeghende zoo lutt-
liefde. Doen quammer Dinerpie/die o
hope van een eynde der avontuere
makē (door de liefde die hy tot syne Rie-
te hadde) niet op gherechten hoofde / e
viel den betooverden Ridder aen. En
alsdoen beghonne sy met hun beyden zo
fellijc ende wreedelijc op malkandere
te slaen/dat Dinerpiens Schildt in ko-
ter stonde in vele stucken was ghehou-
wen/ ende Alpatracie ghaf hem zulcke
slach op synen Helm/dat hy al beswin-
voor syn voeten viel. Maer Fristion di-
ghief hem op/ende vreesende voer ergher
dede hy hem synen Helm af/zoo dat D
nerpie wederom bequam / ende vertro-
aen d'een syde om een ander plaetse t
maken. Ende het en leet niet langhe
ofte Glorius de Prince van Spagnie
en quam in syn plaetse/ ende qualijc zou-
deniensyns ghelijcke in liefde hebbe kon-
uen vinden: want van dier ure aen da

hy verstaen hadde de gheboorte van Luciano des Keysers Esplandians Dochter/ zoo nam hy voren haer Dienaer altyts te wesen/ hopende eens troost daer voren te ontfanghen hierom voerde hy de Sterren in spnē Schildt. Den Seciliaen hem ziende zoo blytich aen komen/ boodt hem thoost/ ende beghonnen malhanderen zoo dapper niet slagghen te laden/ dat Frission zeydt noyt kloeker ghevecht ghezien te hebben/ ende hadde goeden moet dat d'aboutuere een eynde zoude nemen: maer Clorius en kondet niet langher houden staende/ want hy viel op den vloet neder als oft hy doodt gheweest hadde/ dies Alpatracie spn weert weder inde scheidde stae/ even als Suissie van Irlandt hem wilde bespinghen/ maer hy keerde hem den rugghe/ zoo luttel werct van hem makende als hy van Abariel ghedaen hadde/ dies elken beghon te lachen/ ende noch meer met Amboz van Gandel/ met Marsinie van Viersendael/ met Pintinee vā Cozante/ met Giontes/ met Silercie/ Sone van Don Grumedan/ en met Fillorette Gravors Sone/ alle de welcke den beooverden Ridder niet eens en wilde het iensicht toe wenden/ daer door te kennen ghevende datse gheen van allen eenijhe liefde tot Vrouwen droeghen noch ier zelver Dienaers waren. Na zoo was het heel laet als dese hun vertoontende niet wtgherecht en hadden/ derhalien stelde de Koninck de sake wt tot daeghs daer na/ ende hy beval datmen Frission met spn ghezelschap goet logijs oude bezorghen/ ende hy beghon met de Vrouwen van dese vzeemde aboutueren e houten/ hem radende dat sp alle die ouden verzoeken/ ic spzake van d'onghehoude/ want d'andere en quam zulcx niet toe: het welcke Oriane grootelijcx nishaeghde/ alzo sp hier gheen meerder warichept in en vondt/ als inden Bogh ier ghetrouwe Minnaers/ daer sp zoo

grooten eere behaelde. Alzo passeerde dien avondt/ ende des anderen daeghs smorghens/ alzo sp alle wt de Kercke quamen/ werdt den Koninc aen ghedient datter dyp Schepen inde haven aen kommen waren. Hy zondt terstont om te zien van wien sp waren/ ende hem wert ghezeght dattet Brisenne de Dochter van Don Bruno was/ die door de begherte haers Moeders te Hobe quam om voer eenen tijdt lanc hare Richte Brisenne te verghezelschypen. Amadis gync haer te ghemoete/ ende bracht haer te Hobe/ alwaer Frission wederom quam met spn Ghezelschap: maer en was zoo niet aldaer ghekomen/ ofte daer en vertoontde zic twee vzeemde Ridders groetende den Koninc met de Vrouwen/ vande welcke den eenē wat grooter zijnde als den anderen/ eerst te voer schijn quam/ die om de liefde die hy doorch aen eene al daer teghenwoordich/ wel verhoopte Alpatracie wel te renghele. Der halven spnē Schildt vattende/ viel hy hem aen boordt/ ende duerde hun gevecht wel een vierdecluers/ zoo dat den bekenden Ridder niet heels aen en hadde oft ten was al in stucken ghesmeten: doch hy hiel hem zoo vromelijc/ dat elc een hem pzes: hoe wel hy ten lesten metter neus ter aerden viel zoo verdwelmt dat hy qualijc wist oftet dach ofte nacht was. Doen werdt hem den Helm afgedaen/ ende men zach dattet Quedragant de jonghe was/ waer van elc een verblijdt was: en Amadis eerde hem grootelijc ter liefde van spn Vader. Den anderen die hem verzelschapte/ hem hebbende ghezien alzo tracteren/ nam voren hem te wyken: maer den Siciliaen en achte spns niet/ ende keerde hem den rugghe toe. Dies hy spnen Helm ooc afnam/ ende groetende tghezelschap/ liet hy hem kennen voer Abes van Irlandt/ wiens over komste tghezelschap mede verheughde/ en Amadis vzaeghde hun/ hoe

haer sp vanden verboden Berch gheschei-
den waren: Die hem tot antwoorde ga-
ven / dat de Koninc Rozandel ende de
Grave Fzandalo mette Turc zes Maen-
den bestandt ghemaect hadde/ ende datse
gheduerende dien tijt op de reyse beghe-
ven hadden om te zoeken eenen Ridder
die hem liet noemen den Genzamen/ om
hun teghen hem te beproeben / alzo de
faem spuer vromicheydt de gantsche
Weerelt over verhepdt was: ende hoe
wel sp hem in verscheyden Landtschap-
pen ghezocht hadden / zoo en hadden sp
van hem niet konnen vernemen/ tot dat-
se by Fortupne al daer in groot Betag-
nien aen komen waren / alwaer wy
verstaen hebben dat den Genzamen Rid-
der v Soons Sone is / waer van wy
grootelijc verblyde zijn. Voorwaer
zepde de Koninc v lieden komste is beter
te passe ghekomen / als ghy mischien
wel ghemeynt hebt / blyckende by dese
avontuere vanden Betoooverde Ridder.
Ghy zeght de waerheyt Heere / ant-
woorde Quezragant/ want ontrent een
mijle van hier werdt ons daer van ver-
haelt / ende hierom hebben wy hem be-
vochten. Hier over quam de Koningsinne
Calasie aldaer / die haer was gaen wa-
penen/ ende komende inde Sale/ sprac sp
voor alle Man / datse wilde verzoeken
teghen hooft Vrouw aen ghevanghen
en hadde: mischien / zepde sp / dat dese
avontuere een eynde nemen zal door een
gheslachte welckers ridderlijke daden
niet min te achten en zijn als der Man-
nen. Waer van elc een beghon te lachen/
want sp niet eenen den Betoooverde Rid-
der in vlooch / de welcke in plaetse van
sp ghedaker te trekken / op sp eene knie
voor haer ter aerden viel. Twelc de Ko-
ninc Amadis ziende / zepde der Konin-
ghinne De-vrouw / dese Ridder aen te
zien / seghet dat sp v liever eenighen
dienst wil doen als v te bevechten. Ze-
kerlijc Heere / antwoorde sp: ic gheloo-

ve dattet alzo is / ende al wilde ic hem
voor is moepelijc vallen/ dat en verma-
ic niet / want ic en kan mynen arm die
verheven hadde om hem te slaen / v
nederwaerts byenghen / zoo dat ic
mercke dat ic een ander bequamer
ic/ plaetse moet maken. Doen voeghe
sp haer by de Vrouwen/ ende Alpatra
stondt op / die strac bespronghen we-
van Perion v Gaule/ die Amadis ha-
de doen wapenen/ en Lisuart ooc/ wel-
ckers vromicheden Frislon zeer wel
kent waren / zoo dat hy zepde / aleen
aent bechten quam: Och vrome Ri-
ders / oft Godt gabe dat ic zoo ghel-
lich ware/ dat penant van v beyden in
van dese sware moepte ontlastede/ die
vier jaren gheduert heeft / my zulck
groot ghenade doende. Perion / zonde
hem eenighe antwoorde te gheven / v
sprongh Alpotracie gheweldichlijc /
duerde hun ghevecht twee uren / en
langher / zoo dat elc een meynde dat
Perion dese avontuere ten eynde zoude by-
ghen / want hy ghaf den Betoooverde
Ridder zulcken slach op spnen Helm/ d-
het ghenorch was om hem ter doot te
ghequetst te hebben / maer de stoffe d-
Helms was zoo fijn ende goet / datt
gheen litteetken des slachs aen te zien
was / ende daer en teghen viel hem d-
Siciliaen zoo gheweldich ane / dat
hem al beswinelt voor spn voeten
aerden sloech / hem ruckende den Hel-
van thoost / dies hy spnen aessen he-
schiep/ ende al beschaeint van spn ongh-
luc aen deen spde ghine/ zoo dat Lisua-
te voor schijn quam / ende denckende
Onolote (die hy volkomenslijc lief ha-
de) zepde hy in hem zelven: Och! M-
vrouw / gheeft uwen Ridder kracht
macht dat ic desen Vpandt mach ver-
winnen/ want ic ben verzeckert dat ic m-
der uwe bescherminghe hy my niet v-
zal kunnen weder staen. Dit zeggend
wierc hem de couragie/ en mette Schill-
ae

aen den arm trat hy na den Betoober-
den Ridder toe / de welke zonder schijn
van weder standt te willen doen / noch
de handt aen syn Capier te slaen / achter
waerts trat ende dat met zulcken veer-
dicheyt / dat Lisuart gheen en middel en
hadde om hem te treffen / wat hyer toe
dede / des hy gantsch te onwyden zijnde
ziende dat hy verlore mochte dede / slac
syn Capier inde sceet / ende liep om hem
te vatten / hopende hem met kracht ter
erden te werpen: Maer den anderen
was hem te snel / want hoe Lisuart hem
neer vervolghde / hoe hy meer achter
waerts weest / ende dat met zulcken vly-
scheydt / dat hy scheen te vlieghen / het
welcke alle d'Omstaenders grootelijc
oede verwonderen / dewyle Fristion den
koninc verzeckerde zulkx noyt meer ghe-
ien te hebbē: ende hy badt Lisuart hem
niet langher te willen quellen / want ghy
sont wel bemercken dat hy gheen en wil
u heeft hem teghen u te stellen. Als hy
noch en doet / antwoorde Lisuart / de-
wijle hy van my booz loopt / en Fristion
heeft tot noch toe verloren arbeidt ghe-
aen / hem over alzo ghelept te hebbē /
en ghezien hy niet en begheert ontco-
mert te wesen / zoo't schijnt. Heere / zepde
Fristion / indient u beliest / zoo beveelt de
koninczouwe de kroone van Miraminie
te verzoeken / sy zullen misschien meer
oetichheit daer in hebben / als de Ridder
an Alpacracie ghehadt hebben Godt
hebet / antwoorde hy. Ende hy ghaf
Bisenne eerst last dat te verzoekē. En
op staende volghende d'instructie des
ouden Ridders / knielde booz de Betoo-
erde koninginne ende zepde haer: Me-
rouw bekeert u my die kroone te
schencken / ende alzo de gheluckichste
koninczouwe der Weerelt mach wesen:
Miraminie nam haer by de handt / ende
teffte op / ende sy ghinc aen d'een syde /
itende Bisenne midden inde Sale.
Dieg Bisenne schoon blofende van he-

schameitheydt vertrot / ende haer Richte
Bisenne quam in haer plaats / en doet
de ghelijc sy ghedaen hadde / badt om de
kroone te hebben: maer de koninginne
en beweerde haer niet meer voordeel als
aen Bisenne / als ooc niet aen veel an-
dere. Maer sy en hadde alle zulcken booz
deel niet: want Miraminie stiet vier
oft vijf zoo hardt op de bozt / datse ter
aerden vielen / zoo datter vele om loegen /
zelfs die des wepnich lust hadden: want
dooz zulcken klepnachtighe werden sy
bekendt die ghen Minnaers en hadden /
ofte ooc gheen liefde en d'oeghen. Ghe-
wisselijc / zepde den ouden Man / dese
Jonckvrouwen en hebbē de Ridders niet
willen beschamen / dewyle sy aen weder
syden even veel wtgherecht hebben: hier
om / myn Heere / zal u believen my oozlof
te gheben. Doozwaer / zepde de koninc /
het is my leet / dat ghy niet anders ghe-
boozdert en hebt: doch het zal u believen
dat wy de twee personagien / met den
Helmen ende kroone wat naerder bezien:
Heere / zepde hy / bezietse zoo langhe alst
u goetdunct: maer niemandt en roere die
aen: want alles wat hun aentast is ter-
stont verbrandt. Doen quamē sy alle by
Miraminie / die hun docht eene vande
schoonste der Weerelt te zyn / ende de
kroone zoo kostelijc ende wel ghemaect
alst moghelijc was. Wat belanght den
Helm van Alpacracie die was van fijn
Diamant / als voren verhaelt is / hebbē
bende rontsom eenighe ghegraveerde
Letters / zoo onkenbaer / datter niet vut
te verstaen en was / dies sy op hielē van
langher te zien: ende Fristion nam ooz-
lof aenden koninc ende koninghinen /
ende int ueder Hof komende / ghinghen
Alpacracie ende Miraminie weder te
Waghē / die met zilver Laken bedect
was / ende twintich Ridders tot hui ge-
zelschap alle in swerte wapenen in teec-
ken van rouwe / ende reden alzo wech /
latende Lisuart heel t'onbieden om dat

hy dese aboutuere niet en hadde ten eynde
de konnen brenghen/die hy hem liet bo-
ren staen niemant anders toe te komē/
ende dat om de groote ende ghetrouwe
liefde die hy tot Onolovie droech. Hier-
entusschen verliefde Quedragant zoo
zeer op Elifenne dat hy dach noch nacht
en rustede om in haer goede gratie te ko-

men/ ende dat niet te vergheefs / waer
sy was vande zelve zierte zier / van die
uren af / dat sy hem hadde zien becht
teghen den Betooverden Ridder / In
welcke sy als een verstandighe Doch-
ter wel wist binnē te houdē en niet en ope-
baerde/ voor zekeren tijdt daer na / daer
malkanderē hunne liefde te hem ē gal-

Hoe een Ridder Amadis quam ten strijdt beroepen van weghen de Koninc der v-
dernisse, ende van't vertrec der ghener die onlanghs te Hove komen vvaren.

Het eenen vijftichste Capittel.

DEs anderen daechs alzo de
Koninc wt syn kamer inde
Sale quam alwaer hem ve-
le vrome Deeren ende Rid-
ders verwachtēden om hem
goeden dach te bieden / zoo quam aldaer
einen Ridder / hy na vander l-
nghte eens
keusen in volle rustinghe / behalven van
thoofte ende de handē / hy blinde hy hem
vier Schild-knappen / de welcke met
de ene knie op d'aerde den Koninc een
ghechmenten blyf presenterde / niet
vier zeghels daer aen / ende zepde hem:
Herre / indient v beliest / zoo bevleet dat
desen blyf ghesen werde / ende daer
na zal ic v verklaren wat my v last is.
De Koninc d' de dien terstont hy eenen
van syn Secretarissen lesen / luydendē

als volght.

Sulpitius, Koninc der Wildernisse, (doe
den doot vā onsen Oom Grifelandt hoe
gher memorie, dien de Goden met Heme-
schen dranc ende spijsen zijn voedende
Grafsante ende Boshote, onse weerde end
beromde Broeders, laten v Amadis, Konin-
g van groot Bretagnien weten, dat de God
ons hebbende begheft met kracht end
middelen om te wreken zoo vvel den doo-
van onsen Oom, als om weder te krijghen
t Kasteel vander Rootse dat ghy t'onrecht
beziende daer ghy Sarquiles als Gouver-
neur op ghestelt hebt, die zindert v vertrec
vele Christenen verzamelt heeft ende in
ons Landt ghefallen is, daer groote bloet-
stortingē wt ghevolght is, ende noch meer
hier na zondē moghen gheschieden, zoo
ist dat

dat wy dry om zulcx te voren te komē,
een gevecht aen dienen teghen dry van
uwe, op conditie, zoo vvy d'overhandt
chouden, dat ghy Sarquiles zult doen
ertrecken, ons doende vvederom gheven
et Katteel met alles vvat findert ons afge-
omen is: ende indien vvy de neerlaghe
ebben, zoo zal al de reste onses Landts
nder v ghebiedt vvesen, ende zullen v
elve vry ende vranc laten bezitten, zon-
er eenighen tijde daer na te talen, oft
enighe actie daer aen te pretenderen: het
welcke vvy zoo lichtveerdelijc niet vva-
nen en zouden ende in perijckel stellē der
ghestadigher Fortuynē, ten vwaren het
bede recht dat vvy daer toe hebben, ende
t groot onghelijc dat ghy hebt. Ende
dat ghy desen redelijken eyfch niet en
veyghert, zoosweeren ende beloven vvy
op Konincklike trouwve, int minste daer
in niet in ghebreke te vvesen, ende v ofte
uwve verzeckertheydt te doen teghen elc
en, behalven van ons dryen, indien ghy
fte yemandt anders alhier begheert te
omen: ende indien niet, zoo zullen vvy
v v komen, ofte ter plaetse daer ghe be-
heert, doch op belofte van ghelijcke trou
ve als vvy v presenteren.

De Koninc bedacht hem al wat lange
ver dese tijdinghen / ende vzaechde den
bidder oft hy hoorde last hadde. Een
Heere / antwoorde hy / dan alleenlijc
verzeckertheydt van v ontfanghen
vooz myn Heeren en Meesters / indient
niet en belieft al daer te komen ofte
zevnden / ghemerct datse hun op den
vech begheben zullen / zoo haest als ic
ieder ghekeert zal wesen. Nu alsoo de
Koninc Amadis een vande Wijste ende
voozichrichste Princen der Weerelt
was / zoo en wilde hy hen zoo terstonde
hem antwoorde gheben dan met raet
nde advijs vande spie / ende niet dien
iel Lisuart op syn knien / tot hem zeg-
hende: Myn Heere / ic bidde v ootmoet-
elijc my een bede te gunne / zijnde d'eer-

ste die ic aen v opt verzocht hebbe / van
d'eerste ure af dat ic de wapenē ghehan-
delt hebbe tot nu toe. Myn Sone / ant-
woorde hy / het is v ghegunt / eyscht wat
ghy begheert. Lisuart verblydt zijnde
zoo zeer alst moghelijc was / bedancte
hem hooghlijc / ende zepde hem: Myn
Heere v l is kennelijc de repse die ic vooz
ghenomen hebbe om na het Gosten te
repfen / zoo zalt v believen vooz goet te
houden / dat ic een vande dyp zy om te
vechten / die de Koninc der Wildernisse
verzoect / ende my toe te laten dat ic d'an-
der twee ooc verkiefe / bestemmende de
plaetse om te vechten vooz den Keys-
er van Trebisonde / welcke Contrege be-
quaemst: ende vooz Sulpicie ende syn
Broeders na der ghelegghen is als wel
groot Betanien / ende ic en zoude zoo
haest van hier niet scheiden / ten ware
om de belofte die ic een Joncvrouwe ge-
daen hebbe van wederom al daer te ko-
men / alwaer myn Com Perion van
Gaule ende Glorius van Monaste ver-
zelschappen zullen / indient hun beliest /
ende zullen mede deelachtich wesen der
eere die ic hope te behalen teghen den
Koninc der Wildernisse ende syn Broe-
ders. Nu hoe wel het vertrecken deser
dyp personagien Amadis niet heel aen
ghenaem en was / zoo en liet hy ebenwel
zulcx niet blijcken / ende antwoorde aen
Lisuart dat hyer wel mede te vreden
was: waer van sy alle dyp hem googh-
lijc bedancten. Doen zepde de Koninc
tot den Ghezandt: Ghy hebt verstaen
het verzoec van myn Sone / ende het
consent dat ic daer toe ghegheben hebbe:
van nu en zes Maende zal ic v Meester
met syn Broeders laten vinden mit Hof
vanden Keys-er van Trebisonde / alwaer
den slach van hun dypen gheschieden zal
teghen de dyp die ghy hebt hooren noe-
men: Ende hy beval al met eenen den
Secretaris hem af te beedighen / met al
zulcken vry ghelepde en verzeckertheydt.

alt van noode is. Aldus vertrot den
 Ridder van Sulpicie heel wel te vreden/
 ende zes daghe daer na Lisuart/Perion
 ende Glorius/verzelschapt met Alquise/
 Adariel ende Elmie / ende dese Ridder
 voerden roode wapenen/ niemant mede
 nemende als elc eenen Schildt-knecht.
 Ende den windt West zijnde/ haelden sy
 d'anchers op/ende zeplden lanx de kuste
 van groot Byzantien / zoo datse in koe-
 ter tijt passeerde de Calomnen van Per-
 rules. Niet langhe daer na zoo vertrot-
 ten ooc alle de vreenide Heeren die te
 Hobe by Amadis ghekomen waren/
 vziendelijc van hem oorlof nemende / en
 onder andere de Koninghinne Pint-
 guinestre ende Calasie: de welcke ghe-
 komen zijnde met hunne Mans int Ep-
 landt van Californie / vonden sy al daer
 Talanque met den Koninc Garinter /
 die daer komen ware om hun te bezoec-
 ken: ende hebbende al daer eenighe da-
 ghen vertoef/zoo schonc de Koninc Ga-
 rinter het Koninkrijc van Jugurte aen
 Manelij:maer Quedragant/bevanghen
 zijnde met de liefde van Eliseme / bleef
 in Byzantien/alwaer hy haer koets daer
 na troude. De Keyserinne van Roome
 vertrot ooc na Italien / alwaer sy ghe-
 keert zijnde / de Keyser expresselijc syn
 Ghezanten zondt na Amadis / om syn
 Dochter vooz Omerpie syn Sone ten
 houlijc te verzoeken: het welcke de Ko-
 ninc ende Oriane ghewillichlijc consen-
 teerden / zoo datse tot Witerbe gekomen
 zijnde / thoulijc al daer bevesticht ende
 niet grooter triumfe de seeste ghehou-
 den werdt. Aldus bleef den Koninc A-
 madis met wepnich vzeemdt ghezels-
 chaps / zoo dat hy darchlijc ter jaecht
 ghinc/alwaer hy op een tijdt alleen zyn-
 de/verwachtende onder een rupehte van
 tacken t'vooz byloopen des Hertse twelc
 syn honden vervolghden / een ander wt
 synen leggher spronc/ twelc hy zoo langhe
 vervolghde dat hyt doobde/ende ooc ver-

doobde / en voorts gaende dooz een die-
 gheboonite / hoorde hy een stemme ro-
 pende:Ridder metten Groene sweerd:
 doen keerde hy thoost om te zien wa-
 het was/maer hy en sach niemant /
 hoorde wel wederom roepen: Jonche-
 der Zee/maer ewenwel wast hem onn-
 ghelijc om te zien van waer dese stem-
 quam / dies hy half verwondert was
 voorts wilde gaen/alster wederom gh-
 roepen werdt: doncker schoonen. W-
 doen kreggh hy meer achter denckens a-
 te voren/ want hy en sach noch en hoo-
 de ontrent hem niet als 'rderen der bl-
 deren dooz den windt/ende dese stem-
 de welcke / alzo hy meynde voorts
 gaen/ veel luyder riep: Guecschen Rid-
 der/ zekerlijc/ zepde hy by hem selbe/ri-
 te veel gheroepen;ende alzo fantaseren-
 de/niet wetende oft hy dzoemde oft nie-
 volghde hy eenen kileppen boertpad
 denckende op d'avontueren die hem wi-
 der varen waren / als men hem eerst de
 namen ghaf / ende by hem zelven ovel-
 legghende d'onghestadicheydt der Fo-
 tupne / zoo stronckelde syn Peerdt/va-
 lende nietten neus op d'aerde / ende o-
 staende/werdt hy een heel jonc kindt gi-
 waer/naulijc by jaer oude schijnende
 zittende op eenen boom twelc tot hen
 zepde: Amadis / waer op denct ghy zo-
 zeer? Ic waer schouwwe v dat hy hael
 komen zal / die v ontnemen zal dat
 meest eygghen is/ende ghy met al v ghe-
 slachte zult dooz syne handen omghe-
 vbracht werden. Naulijc en habbet des
 woorden volepndicht/of ten verdwien
 zoo dattet de Koninc daer na niet mee-
 en sach/gantsch bedroeft zijnde over des
 dreyghementen/ doch hy nam vooz hen
 zultc niemant ter Weerele t'openbaren
 Ende alzo dese Historie om sprent wel-
 le niet beschreven is / maer vooz ey-
 ghentlijc een ander / zoo zullen wy hie-
 vanswijghen / want de jaghers vonden
 hem strax daer na/ ende keerde ghe-lijc
 keijl

zelve na de Stadt van Fenuse.

toe Lisuart ende syn Medegezellen door tempeest in Spagnien gevoert werden, ende vanden by standt die sy den Koninc Don Brian van Monjatte deden teghen den Koninc Miramamolín.

Het tweeënvijsichste Capittel.

Lisuart ende syn Ghezelschap van Fenuse vertrocken zijnde / al zoo sp inde Middellantsche Zee quamē / zoo verhieft zic alzulcken tempeest / datse menichmael in perijckel waren van te vergaen: maer Godt heeft hem vooz diegt noch willen sparen. Ende na datse es weken al zoo ghebaren hadden / zoo verde hem schip ghegeven inde haven van Carthagenē die de Schippers werken kermende / dies sp hun grootelijc verlijdden / ende namen voren al daer hūe houden / tot dat het stil zoude worden: Dus zonden sp van hun Scheeps-volc la de Stadt om victualle / de welke wederom t'schepe komende / den Ridder de tijdinghe brachten dat de Koninc Don Brian van Monjatte hadde doe wt roepen dat alle de ghene die bequaem waren om wapenen te draghen / binne vier tien daghen hū zouden laten vinden binnen de Stadt van Toleden. Voorder zeyde een vande zelve / wy hebben vernomen waer hy na toe trecken wilde / en namen zeyde ons dat Miramamolín Koninc van Marbecen / niet noch tien andere Koninghen / zoo wt Afriicken als wt Arabien in Spagnien gevallen zijn / ende alreede vele Steden niet ghelwelt in ghenomen hebben / dreyghende allegemitter scherpte des sweerds te vernielen tot wrake van des Konincs Hermato / ende andere Voosten doot vooz Constan tinopolen omghebracht / ende zijn alsnu

vooz Cordoua niet zulcken grooten getal van Doet-volc ende Weerd-volc / dat wonder is: ende de Koninc dit verstaen hebbende / is van zinne hū teghen te trecken ende slach te leveren. Van dese nieu maren en was Florius niet niet allen verblijdt / verstaende de standt syns Vaders: maer Lisuart ende andere om hem moct te gheven / zeyden datse niet en wilden om gheen goet ter Weerde / ofte spen waren al daer ghekomen om zoo vromen Prince hy te staen. Met dit voornemen beloofden sp malkanderen hū onbekent inden strijt te laten vinds / ende zoo't Godt beliefde den Koninc Brian de victori te verleenen / zoo zoudeuse terstont vertrecken zonder hū bekent te maken / op dat hūne reyse niet verhozt en zoude werden / ende ghinghen noch ten zelve daghe inde Stadt / ende al daer wat tijds gheweest hebbende / ontboden se de Schippers ende Alguise hū te verwachten. Ende hū wapende / namen sp den wech na Cordoua / op den welken sp eenen post ontmoetten / die hem spoepde om alle doet-volc ende Weerde-volc metter haest voorts te doen komen / al zoo de Koninc verstaen hadde dat de Stadt inden iustersten noot was / om van honghers noot haer over te gaven / int welke hy wilde voozien / al eer sp hū over gaven. Van daer reden sp voorts / zoo datse ten achtsten daghe in des Spagniaerts Legher quamen / daer sp hū zoo bedect hielden als sp konden / verwachende de Batalie: maer al eer de weke ten eynde was / de Koninc Brian dede zulcken neersticheydt dat hy op een halve dach reyse na hy des Wyandts Legher quam / ende verstaen hebbende dat hy hem wilde slach leveren / zoo ordinerde hy syn Volc aldus: De Grave van Medine hadde den vooztocht met zes dusent Weerden ende twintich dusent Doet-volc / de Koninc het gros met tien dusent Coxeletten ende twintich

W b ij

Dusent

dusent te voete / ende de Hertoghen van
Biscapen ende Cantabrie den achter-
tocht / niet vier dusent lichte Peerden en
tien dusent Voet-volck / 300 Schutters /
Voet-boogh schieters als andere Bis-
capers ende Castillianen. Alle de welcke
hy een besonder vermaninghe dede / hun
biddende ende vermanende met eenen
grooten ijver d'eere van Spagnien te
willen vooz staen / bedenckende datse
daer niet en ware om soudije ende gagie
te winnen van eenen vzeemden Heere /
maer vooz humen eyghenen Koninc /
vooz hun Landt / Vrouwen ende Kinder-
ren / ende vooz hunne bypheyte. Dit ghe-
daen zijnde / troc elc in goede ordinantie /
ende quamen den Opandt in tgezichte /
de welcke dooz syn Spien verstaen heb-
bende dat de Koninc niet zulcken macht
quam om hem te slaen / lichte synen Le-
gher / ende quam hem teghe / als volghet.
De Koninghen van Tunis ende Fez
werden verordent om de scharmutse-
ringhe te beghinnen / met tien duseut
Arabers te Peerde ende twintich duseut
te Voete / de welcke versterct met de Ko-
ninghen van Maquize / van Marocke
ende van Supard / met dobbelen sterct om
van tersijden den Koninc Brian aen te
vallen / ende al met eenen zouden hun vol-
ghen de twee Admiralen Anadagod en
Marintes met eenighe Tarters / ende
dan Miramamolin ende vijf vzeesselij-
ke Reusen met een menichte van Afrie-
aenders ende ander Volck van verschei-
den natien die hy by een vergadert had-
de. Ende alzo sp aldus doende waren /
quam daer een Heraut van weghen des
Konincs van Spagnien / die na Mira-
mamolin vzaeghde / ende hem dien ghe-
wesen zijnde / ghinc hy by hem zegghe-
de : Heere / den machrichsten ende ont-
zienlycsten Prince / Don Brian van
Monjaste / myn overste Heere ende Ko-
ninc / ontbiedt u syn Landt te ruyten
of te anders / zoo laet hy u witen dat hy

u slach zal leveren zonder yemande
ghenade te nemē. Miramamolin waer-
verstooyt over dese boodtschap / an-
woorde den Herauten zonder hem lan-
ghe te bedencken : Heraut / keert weder
om tot u Meester / ende zeght hem dat
300 vele Wateren niet over ghekomē
ben / noch 300 lichtveerdelyc niet vo-
ghenomen en hebbe om ganisch Spa-
gnien in yonderdanich te maken / om a-
300 dooz dreyghementen wederom te
keeren. Doen ic noch jonc ende kley-
was / 300 verbaerde men in y mette
Wolf / maer nu Koninc zijnde / ende ove-
Menschen ghebielt hebbende / 300 e-
vzeese ic gheen dreyghementen der ghe-
ner die ic hope te vermeesteren / ende to-
mynen willen te hebben aler den nach-
aen komt. Maer het gheviel heel an-
ders / want den Heraut en was 300 haef
van hen niet ghescheiden / ofte en be-
ghonnen aen weder sijden te schermut-
seren / het welcke tot t'avondts laet duc-
de / 300 dat beyde de Leghers malkan-
deren naecten de lenghte van eenen voe-
boogh-scheute om sanderbaechs vzoeght
wederom te beghinnen.

Hoe de twee Leghers malkanderen aen-
vielen / ende van den by standt die Li-
suart met syn Medeghezellen de Koninc
van Spagnien deden.

Het dypenvijftichste Capittel.

Alle den nacht hielden beyde
de Leghers goede wacht / en
niet dat den dach aen quam
dyecten sy teghen malkande-
ren in niet groot gheweldt.
Lisuart ende syn Medeghezellen hadden
hun verborghen ghehouden tot dat de
Lanciers malkanderen ontwaecten. En
hoe wel sy wederley rustinge aen had-
den / 300 kondemere nochtranc onder-
schieden aen hunne Schilden Lisuart
voerde

boerde in een gulden veldt eenen Ridder op syn knien zittende / met een ketene omthys die een Jonckvrouwe vast hiel niet ter handt aen de sincke syde / den randt groen met Grontom / betekenende Ourlorie. De Prince Olorius boerde een Sterre met stralen in een zilveren veldt / ende Perion twee Griffionen in een gouden veldt / hebbende de klauwen een teghen vander over epnde / ende daer tusschen een ghebozen herte / by nazantsch verscheurt. Elinie ende Adariel en boerden maer roode Loof-wercken. In deser manieren hielden sy hun ter syden de twee Leghers / als ofse alleenlyc uitkomst hadden willen zien. Hier tusschen naderden de twee Leghers malkanderen / maer alst quam aen de Lancien te breken / zoo vielen dese vyf bekende Ridders / met des Konincs van Thunes ende des Grave van Medinie Ridders in de voozocht der Afrikanen / over de welcke de Fez den Mensoerder was : ende int aen komen veldt p ter aerder vyfde vande boomste die inmoetteden / het welcke de Grave van Medinie ziende / was grootelijc verslijdt / ende roepende Spagnien / Spagnien / viel hy nietter macht onder den

hoop / al waer hy ooc zekerlyc teghenstandt vondt / zoo datter niet dien aenval aen weder syden over de duisent doot bleven. Daer toende Perion / Lisuart / Olorius / Elinie ende Adariel hunne kracht / latende merckelijcke teekenen over al daer sy passerden van hunne vromtchepdt ende Ridderlijcke daden. Hier tusschen schoot het Doet-volt aen weder syden zoo snellijc / datter noot ghel zoo dicht en viel / als de pijlen tegen malkanderen vloghen / zoo datter meer als twee duysent op de plaetse doot bleven. Aldus onder malkaenderen ghemenght zijnde / zoch de Koninc Fez de Sone van den Grave van Medinie / die een van synen Ridders met een kudse al verdwelmt ter aerden gheslaghen hadde. Waer van hyt onbreeden zijnde hem van achteren metter Lancie int fondament stac / dat hy doot ter aerden viel : maer de Grave syn Vader gantsch verstoort over dit ongheluc / stelde hem teghen den Koninc / dien hy dyp ofte vier sware slaghen op den helm ghaf / maer hy werdt ontzet / ende de Grave zoo vast omringhelt van tien Ridders / dat hy syn Sone zoude hebbē ghezelschap ghehouden / zonder den bystandt van Olorius / want

want de Prince van Spagnien slaende
aen alle syden/ ontmoette de Koninc/ die
hy zoo over viel / dat hy hem doode ter
aerden floech: het welcke de Koninc van
Thunes ziende/ quam met vijftich van
de spne om Glorius ende de Grave ter
aerden te vellen: maer d'andere vier roo-
de Ridders (te weten Lisuart ende syn
Medeghezellen) deden hun zulcken by-
standt/ dattet te verwonderen was/ ende
dat recht te tijde: want de Koninc van
Thunes met twee Admiralen ende hun
Volk hadden se alreede bezet / ende be-
sproughense van achter ende van voren/
doch Lisuart dedese scheiden / want hy
gaf den Koninc van Thunes alzulcken
slach / dat hy hem thoofst kloofde tot de
schouderen: waer van de Heydenen zoo
verschrieten dat se daer na niet half zoo
veel moet en hadden. Ende ghelijc een
quaet zelden alleen komt / zoo versloech
Perion op de zelve stont een vande Ad-
miralen/ ende Glorius den anderen/ niet
teghen staende de weder standt van hun
Volk. Waer van de Spagniaerts zul-
ken moet kregghen / dat se niet ghewelt
de Heydenen op de vlucht dreeven/ tot dat
Miramamoln hun teghen quam / diese
hiel staende/ ende thoofst bledende de ge-
ne diese jaechde/ gheschiedde daer alzul-
ken moort / dattet deerlijc ende schrikke-
lijc om zien was: maer de Koninc Brian
met syn benden ende hoop braken van
ter syden in / zoo dat het Doet-volk ende
Peerde-volk (zoo wel vande Dooztocht/
als van de Batalie ende achtertocht van
weder syden) zoo onder malkander ge-
raecten/ dat de Grave van Medine daer
het leven liet/ doot de Prince van Mar-
quise / ende met hem noch vele vrome
Castillanen. Waer doot Brian gantsch
ontstelt zijnde / hem onder den hoop be-
gaf / ende als eenen grimmenden Leeu
ofte verhit wildt vercken / toonde zul-
ken vromicheyt / dat de spne zelfs hun
daer van verwonderden. Al daer werdt

de Koninc van Marquise van Glorius
verslaghen / het welcke vier ghenom-
zoude ghestaen hebben zonder het out
van Elmie ende Adriel / want de
ninc van Supard ende den Admir
Amadagod/ stelden hun teghen hem/ om
hem ter doot te brenghen: maer dese die
hun dicht by een houdende/ brochten zo
veel te weghen/ datter dese twee te pa-
de bleven / als ooc de Koninc van Ma-
roch/ niet teghenstaende dat de vijf Re-
sen/ (daer voren af ghesproken is) groo-
te kracht ghebruypten / ja zoodanig
dat de ghene diese zagghen ende ghevoe-
den/ vrese hadden (ende dat met reden)
dat hunne vromicheyt wel mochte be-
oorzaeckē de victorie van Miramamoln.
Het welcke wel anders ghinc / want
Lisuart eenen der zelver met de Lan-
dooz stac / dat het stuc hem int lijf ble-
cken / ende int doot by rijden/ outnam
hy hem een groote pieren knodse / die hy
inde vromicheyt hadde: maer hy en bleef niet
langhe in ruste/ ofte eenen anderen Reu-
se en viel hem aen boozde/ ende sloeghen
malkanderen zoo met de knodsen/ dat
de Helmen blutten/ ende zoo verdwelm
zaten / dat se hun aende zadel ende hal-
der Peerden moesten vast houden: maer
Perion/ die daer by was/ ziende des Re-
sen hooft over hangē/ en de lenden licht
gaf hem inde nec zulcke slach/ dat hy hem
thoofst vande schouderen floech. Hier-
tusschen was Glorius doende met een
van d'andere / maer Elmie ende Adriel
quamen hem te hulpe / zoo dat se desen
derde ooc ombrachten. Gheduerende
desen handel / zoo waren Brian ende
Miramamoln zo dicht by een dat se met
kracht malkander vander Peerde ruc-
ten/ ende midden int ghedrangh op mal-
kanderen vielen. Aldaer werdt den strijt
gheweldichst: want de Heydenen om
hunnen Koninc / ende de Spagniaerts
om hunnen Prince te beschermen/ toon-
den alsoen dat se hun zelve niet en spar-
den

ren om hunne Princen te behoude/ prin-
cipalijc Lisuart / de welcke ziende dat de
niede Keuse Adriel vanden peerde ge-
laghen hadde / ende meynende dat hy
root was/ was hy zoo vergramt/ dat hy
hy weert met beyde handen nam/ ende
loech des Keusen Helmet ende hooft in
ween. Adriel verwondert van zulcken
gheweldighen slach/ stont terstont op/ en
iende hy hem Miramolin die Don
Brian onder hadde/ stac hem syn weert
nt Fondament tot de lenden toe. Ende
tracx werdt Don Brian weder te Heere
gheholpen / want de Grave van Bis-
apen niet wint van daer zynde / met een
grooten hoop Castillianen / die hy by
en verzamelt hadde / maecte een scheu-
inghe onder de Heydenen/ tot dat hy by
en koninc Brian was/ de welcke hem
hy Lisuart ende syn Medeghezellen hiel/
oo veel als hy konde/ ende ziende de ko-
ninc Miramolin doot/ ende d' Afri-
aenders zeer ghemindert ende klauber-
ich / zoo riep hy met ludder stemme S.
Jacob/ Spagnien/ Spagnien/ Victori/
Victorie/ als ooc alle die by hem waren.
Daer van hunne Opanden verschijnt
zynde/ meynende datse versch Vole ghe-
treghen hadden/ ende ziende de vijf Rid-
ders onder den hoop slaen als ofse den
jantschen dach niet wt gherecht en had-
den / zoo namen sy de vlucht / doch zoo
asch en konde sy niet loopen / ofte daer
n werden wel zes duisent gebangen/
nde de reste met de scherpte des weerts
in ghebracht ende vervolgt/ tot dat de
ouckeren abont aen quam/ ende sy hun
ia jaghen moesten staken / daer doot de
vijf Ridders met de roode wapenen ge-
eghentheydt hadden om af te byken/ en
eden na een Raasteel niet wint van daer
zynde/ alwaer hun vanden Heere groote
ere ende zeer goede onthalinghe aenge-
laen werdt / ende bleuen aldaer tot dat
hunne wonden gheheelt waren / als daer
vertrocke sy na Cartagene/ daer Alquis

hun verwachte. De goede koninc
Don Brian dede hun dien zelven abont
der Victoris over al zoeken/ ende ziende
datse niet te vindē en warē/ was gantsch
rouwich/ principalijc om dat hy niemāt
van hun en kende/ ende also gheen hope
ende hadde om hun te eenigher tydt te
moghen eeren ende dancken : daer Li-
suart ende syn Medeghezellen niet zeer
niede vertiert en waren / maer gheko-
menzynde aende haven daer hun Schip
lach/ en vertoefden sy daer niet langhe /
maer namen den coers na Trebisonde.
Ende hoewel de Zee stil ende slecht was
als sy af voeren / nochtans den achtsten
dach daer na / hadden sy storm ende on-
weder / gheduerende den welcken sy op
eenen Sondach smogghens heel vzoegh/
een Schip ghewaer werden/ boerende
de wimpels ende wapenē van Constan-
tinopolen: dies Lisuart aen den Pilot
liet vraghen wat vooz volc daer in was/
die hun tot antwoorde gabe dattet Gra-
da filee met haer Vader was/ de welcke
(met het belieben des Keysers) na hun
Landt keerden/ alzo sy gheen tydinghe
van Lisuart en vernam. Dese antwoor-
de dede den Eenamen verzuchten/ ghe-
denckende het verdriet ende quellinghen
die hy gheleden hadde doot quaer over
vraghen des Dagien: der halven en wil-
de hy hem niet kennen laten / maer be-
val voorts te varen.

Hoe schip daer Lisuart ende syn Medeghe-
zellen in varen / door tempeeste ghe-
dreyen werde aen't Eylandt der Sim-
men, alvaer sy veel vonders zaghen :
ende van goet tractement dat Alquis
ende Vrgande d' Onbekende hun aen-
deden.

Des vierten boeckes Capit.

De

De

De twee Schepen dan mal-
kanderen voor by zeplende /
alzo ghy verstaen hebt / zoo
verhief zic de Zee ontrent de
middernacht in zulkier voe-
ghen / dat zelfs de ghene die al hun leven
ghevaren hadden / den moet verloren ga-
ven : maer ontrent den Dagheraet / zoo
werden sy een zoo schoone Eplandt zien-
de / als sy opt ghezien hadden / die de
Ridders bevalen datse aldaer aenleggen
zouden : het welcke de Schippers hun
ontzagghen / vreesende dat het Schip
versten soude : maer sy werde twee groo-
te ganssch gehayrde Wilde in eenē boot
ghewaert / die een Jonckvrouwe weede-
lyc gheeffelden / de welcke van grooter
pyne die sy leet / zeer jammerlyc schreyde :
Lisuart met de spne groote deers-
nisse met haer hebbende / lieten strac den
boot int water / inden welcken sy hun be-
ghaven : maer aler sy der Wilden boot
konden ghenaken / zoo spronghde Wil-
de int water / ende met sterck swimmen
quamen sy te lande / loopende na de Bos-
schen. Doen spraken de vyf Ridders de
Jonckvrouwe aen / ende alzo sy haer
mispuden te vraghen waerom men haer
alzo tracteerde / zoo sprongh sy oec int
water / zonder haer daer na meer te zien /
waer oec sy grootelijc verwondert
waren / ende baden Alquise hun te ver-
wachten. Ende doende hun Beerden
aen lant zetten / zaten sy op / ende reden
langhs eenen voertwech / den welcken sy
niet langhe bereden en hadden / oft sy en
hoorden een jammerende stemme op ee-
nen berghe / na de welcke sy niet alder
haest liepen / ende boven komende / za-
ghense eenen Wilden / zittende op eenen
Enhooren / houdende een Jonghelinc
by den hayre / de welcke de Ridders ghe-
waer werdende riep tot hun deerlycht :
Och myn Heeren / om Godts wille / ver-
loft my we deses handen / die my zoo veel
lijdens aen doet. Doen dochter Lisuart

de selve stemme wesen des ghenen d-
hem aen sprac van op den boom / doe
hy van Constantinopolen vertroc / en
hem de swerte wapenen wets / inde De-
mitagie : ende hier dooz was hy te wil-
gher om hem te helpen : maer den W-
den liep wech met spnen Enhoorn / de
Jonckheer by den hayre dooz sleppende
het welcke de Ridders ziende spander on-
fermende / verbolghden hun / zoo zeer a-
de Beerden loopen konden tot datse v-
het Bosch quamen / in een groote pleyn
inde welcke een staende water was / in
welcke den Wildeman met den En-
hoorn ende Jonckheer verzoncken. Do-
quamender strac zes Reusen in vol-
rustinghen / zittende op groote kloech
Beerden / die hun met luder stemme te-
riepen : Ghy verwaende Ridders / w-
maert v lieden zoo stout onsen Wilden
alzo te jaghen ? Ghy zult alle gheh-
om sterben. Dooz dit gheroey stont
Lisuart ende sy n Medeghezellē n hu-
delmen / ende bellende hun Lancien / li-
pense teghen de Reusen / maer aler
hij raecten / boelden sy dat hunne Lan-
cien by stucken inde locht vloghen / en
die hun zoo ghedreycht hadden verdw-
nen alle zes / waer oec sy meer verwo-
dert zijnde als te voren / malckanderen
bezaghen / ende hoorden niet wijt ve-
hun een stemme die om hulpe riep / en
werden terstont ghewaer dattet Alqui-
was / de welcke de twee Reusen vande
Boot met ghewelt na den Boel leydde
dies sy zoo rasch liepen / als de Beerde
loopen mochten / maer als de Beerde
by de Wilde quamen / waren sy zoo ver-
baert datse niet doozs en wilden / hoe
die niet sporen staken / des sy alle met te
haest afzaten / doch sy en kondē zoo ha-
by hun niet komen / ofte sy en verloren
inden Boel / ende Alquise van ghelijcker
het welcke Perion ende Lisuart zoo ver-
dooz / datse hun zelven doot wenschten
niet by ghestaen hebbende de ghene / int
welck

Welcke sy zoo zeer verbonden waren: en
alzo sy aldus miſtroofſich ſtonden / za-
ghenſe een vande Wilde boken water /
hebbende Alquiſe naect by d'armen / ende
den anderen gheeffelde haer met langhe
rijſeren / zoo dat d'arme Jonchvrouwe
beerlyt om hulpe riep: het welc hun on-
moghelijc was / alzo den Doel diep en
bjeedt was / ende niemant van hun en
kondeſwemmen / twelc Liſuarr alzo
ſpeet / dat hem tbloedt ten monde ende
ten neufen wt ſpzoet: ende het ergheſte
van al was datſe van daer moeſten tre-
cken / deur dien het water zoo gheweldich
reys / dattet ſcheen de locht te willen ra-
cken / ende den wech keeren metter haest
diese komen waren. Ende sy werden
ghelwaer dat de Zee haer noch meer ver-
hief / ende de dypnen in nam / zoo datſe op
en Doetboogh ſcheut na de Doel naecte.
Doen meyniden de Ridderſ wel ten eynde
den huns lebeng te weſen / dies sy ter
aerden knielden / devotelijc Godt bidden.
de huone zielen ghenadich te weſen. En
alzo water hun beghon aen de Voeten
te komen / zoo hoorde sy inde locht eenen
zoo zoeten zanc ende ghelupt / alſinen
hadde moghen wenschen / ende zaghen
een naecte Vrouw tot aenden navel / en
van daer neder waerts gheleer sy eenen
viſch / de welcke alzo zinghende / op een
Harpe ſpeelde / dyghende opt water / daer
sy haer vermaec in hadde. Welen zoeten
zanc was hun zoo behaechlijc / datſe hun
de bzeſe des doots verdzeeſ / ende in ſla-
pe vielen (zoo hun docht) ten halven int
water zijnde: maer ontwert zijnde / von-
den sy hun ſelven zittende in een groote
ſale / met de delicaetſe ſpijs diemē hadde
moghen wenschen / en elc van hun docht
ſyn Bedeghezellen in Marberſteen ver-
andert te weſen / ende ebenwel haddenſe
zoo groaten hongher / datſe zoo ghierich-
lijc aten / als offſe niet te verzadē en had-
den ghelweeft / doch waren ebenwel be-
dzoeft / ziende malkanderen alzo ver-

andert. In dese meynighs bleven sy
een groote nre / ende vielen wederom in
ſlape / hun bindende / wacker gheworden
zijnde / zittende aen een tafel / ende in hun
natuerlijcke ghedaente als te voren.
Doen zaghen sy aen elc eynde der Sale
twee beelden van Albaster / d'een de ghe-
daente hebbende van een oudt Man /
ende d'ander van een middeljarige Vrou-
we / houdende elc eenen kandelaer met
een groote waffen keerſe / ende de tafel
was ghedect met zoo verlderlep confi-
tueren / dattet wonder was om zien. Sy
namender vā dat hun goet docht / twiſ-
felende altemedts by hun ſelven oftet
waer oft droom was / tghene sy niet hun
ooghen zaghen: want sy hoorden ſpielen
met zes Harpen / ende zes Violē / ende
en zaghen niemant dieſe naecten / dan
wel d'Inſtrumenten inde locht / ende an-
ders niet. Doen quamender twee groo-
te Reuſen / hebbende elc een groote pſe-
ren knodſe op de ſchouders. De Ridderſ
werden wat bebzeeſt / meynende over-
vallen te worden / ende wilden op ſtaen
om hun te verweeren / twelc hun onmo-
ghelijc was / want sy bleven ſtaen als
ſtacken / zonder handē oft voeten te kon-
nen herrueren / ende de twee Reuſen
floeghen op de Albasteren beelden: maer
met den eerſten ſlach die sy gaven / hoort
demen zulckē donder ſlach / dattet ſchreek
het Paleys d'onderſte opwaerts te hee-
ren / ende daer quam zulcken damp / dat
ſe malkanderen niet en konden zien. En
den root verrockē zijnde zaghen sy dat
de twee beelden Alquiſe ende Vergande
waren / verghezelfſchap met zes Jong-
vrouwen die sy met haer in des Konincs
Amadis Hof ghebracht hadde / doen sy
te Penuse quam. Aldus veranderde de
bzeſe der vijf Ridderſ in blyſſchap ende
ghenuechte: want Alquiſe ende Vergande
quamen hun omhelſen / hun feestelijc en
grootelijc willekom heetende: en midts
dien quam Alquiſe aldaer / die wacker-

Cc ij

Liſu

Lisuart vraghde oft haer eenich leedt
gheschiedt was / zindert datse van haer
ghegaen waren. Gantschlyc gheen/
antwoorde sp / maer zoo haest ghplie-
den wt ons ghezichte waert / zoo werdt
te het Eplandt kennende / ende dede myn
hakeniepe terstont aen landt zetten / om
vlieden zuler te zegghe / wel wetende
dat myn Vader vlieden niet en zoude
laten vertrecken / zonder vlieden wel
vonthalen. Myn Heere / antwoorde
den Guden Man / myn Dochter zeght
de waerhepdt / want niemandt als ghy
lieden en heeft ghezien noch ghehoort
eghene datter in dit Eplant ghepasseert
is : maer ic wetende dat ghy lieden aen
dit Eplandt ghekomen waert / nam bo-
ren vlieden dese vrese aen te jaghen / op
dat de ghenoechte daer na v te aenghe-
namer zoude wesen / ghelyc ic ooc myne
datse is. Ende al zoo tamen koutende /
ghinghen sp wt de zale / ende Alquif ende
Organde toonden hun alle de fraepiche-
den des hups / ooc mede de Biblioteke /
inde welke Alquif hun toonde de pro-
phetije van tbeeldt van Apolidon ende
vande Kroone / ende verhaelde hun int
langhe die vande Rapiere die Eplan-
dian vercreghen hadde / de verzieringhe
vande Boghe der getrouwe Minnaers /
de vzeindicheyt der Rapiere / ende der
Bloemen krans / hoe Amadis dooz Ar-
rabel betoovert zoude werden / ende by
Organde daer na verlost zoude werden /
de maniere hoe sp hem int vaste Ep-
landt niet meer andere zoude doen slapē/
ende dooz wien dese tooverije te niet zou
de ghedaen werden. Hptoonde hun ooc
vele Boccken van Medea / inde welke
beschreiben stont de prophetije van Al-
patracie ende Miraminie die betoovert
waren / vande welke boren verhaelt is /
maer hy en zepde hun d'wtkomste niet /
van wel vele andere boozleden gheschie-
denissen / daer sp gheen ghemerc op ghe-
nommen en hadden. Ende deur dien / zep-

de hy / dat my een deel der boozleden
gheschiedenissen bekent zijn / als ooc een de-
der ghener die noch te gheschiede stae-
ic belove vlieden dat ic van nu voort a-
beschrijven zal de gheschiedenissen die
alreede weder varen zijn / als ooc die hy
volghen zullen : want 'twaer onbehou-
lyc dat die verdupstert zouden blyve
dooz verghetenhepdt : hoe wel ic ver-
kert ben datter in dupsent jaer na dat ic
zal beschreiben hebben / gheen mentie va-
en zal ghemactt werden : maer na dup-
sent / ja vijftien hondert jarē (om de waer-
hept te zegghe) zullen die verhaelt wor-
den / ende zal wien naem en saem bliu-
ken ende lypden over de gantsche We-
relt / meer als van pemandt die opt voo-
desen ofte hier na komen zal. Waer van
de Ridder hem hoochlijcx bedancken
Van daer leydden hun Alquif ende Or-
gande dooz tganische Eplandt / hun
toonende ontellijcke groene Simmen
ende groote menichte van Eenhorens
Hinden / Verten / Bevers / Siberkatter
Papegaepen / Pelicanen / Strupffen
witte Raden / swerte Swanen ende ve-
ander soorten van ghevoghelte. End
wederom keerende int kasteel / toond
hun Lisuart de Letters en Character
die op spn Sweert gegraveert stonden
hun bidden de bediedenisse der zelver t
verklaren : daer op Alquif antwoorde
dat hem den tijt alsnoch zuler niet toe e-
liet / ende dat hpt op een ander tijt weten
zoude. Meer ander rebenen hadden d
Ridders met Alquif ende Organde
die te lanc zoude vallen om te verhalen
de twee daghen gheduerende / die spe-
waren. Ten derden daghe ghinghen sy
wederom tscupe / hoochlijcx bedancke
de hummen Weerdt ende Weerbinne van
de goede onthalinghe ende tiere hun aen-
ghedaen. Ende doende d'anchers op
halen / zeyden sp ter Zee waer es in /
stellende hummen hoers na Trebisonde /
maer naulijcx en hadden sp vierenwin-
tich

ich uren onder zeyl ghetweest/ ofte sp en
verden een Galepe ghewaer / die met
ghewelt een Schip over viel / ende na
er komende/ zaghen sp dat sper Meester
an gheworden waren / ende vele ghe-
langhenē daer wt namen / meest al Zee-
varent Volc. Nu dachten de Ridderg
wel datse hun aen boozdt komen zouden
es sp hun toe rusteden om hun te ver-
oeren/ ende dat recht van passe : want
e Galepe was alreede zoo dicht by hun/
at Lisuart ende Perion meester Helisa-
bet onder d'ander ghevanghen werden
kennde/ende die hun ghenomē hadden
lepen : Gheeft v op ghy Heeren/ gheeft
op / oft anders boore wy v inde gront.
Ghewilijc ghy Schelmē/ zepde Perion/
et zal v zelve ghebeure/ ende ghy lieden
ullet dier ghenoech bekoopen het onge-
ge dat ghy dien vromen oude Man aen-
oet/ die ghy veel eer behoortet te dienen
nde te eeren. Met dien quamen sp mal-
anderē aen boozdt/ende de vijf Ridderg
werden van twintich/ inde Galepe zyn-
e/ bespronghen / vande welcke de zeven
er eerster ontmoetinghe de Zee bezoch-
en; waer van de dertien bedroeft zijnde/
un beste deden om die te wreken : maer
helijc velen ghebeurt/ zommighe mey-
en eere te behalen / die hun schade ende
hande vermeerderē. Perion/ Glorius/
Elinie ende Adriel verweerde hun zoo
romelijc/ dat sper noch neghen te gron-
e zonden / ende de reste zonden oot den
lven ganc ghegaen hebben / zoo sp hun
et in ghenade en hadden op ghegeven/
e Lisuart ende syn Medeghezellen aen-
amen. Ende hun Belmen afnemende/
namen sp Meester Helisabet omhelsen/
nde vzaeghdē hem hoe hy in deser boose
anden gheraect was. Wijn Heere/ ant-
woorde hy/ de Koninc Amadis/ vreesen
e dat ghy lieden myns van doene zou-
et moghen hebben/ zondt my v liede na/
nde hebbe dese Zee-roovers ontmoet/
te my overweldicht hebben / alsoo ghy

ghezien hebt: maer Gode lof ende v liede/
ic ben hunnen handen wel ontkomt. Na
dien het nu al zoo is/ zepde Lisuart / zoo
zullen sp als ghevangen lieden na groot
Bretagnien varen/ende den Koninc ver-
tellen hoe't met hun vergaen is / ende
na datse hun den erdt afghenomen had-
den/ lieten spse varen.

Hoe Lisuart ende syn Medeghezellen te
Trebisonde aen quamen , ende vande
goede onthalinghe die hun de Keyser
ende de Keyserinne bewesen.

Het vijfenvijftichste Capittel.

Mester Helisabeth verloft
zijnde / al zoo ghy verstaen
hebt / ende de Zee-roovers
na groot Bretagnien ghe-
zonden zijnde / zoo voeren sp
met eenen Supelwesten windt na Tre-
bisonde / alwaer sp in korte daghen qua-
men / ende noch twee mijlen van daer
zijnde/ aleer sp aen landt wildē gaen/ na-
men Perion ende Lisuart Alquise aen
d'eensijde / ende sp vzaeghden haer hoe
sp't aen legghen zouden. Wijn Heeren/
antwoorde sp / my dunct boozt bestē
dat ic Me-vrouwē Onolorte ende Gri-
celerie eerst ga spreken ende uwe aen-
komste hen te kennen ghebe/ende na dat
sp't ordineren / zult ghy v voort aen voe-
ghen. De twee Ridderg vonden haren
raedt goet : ende om voorzichtighe
hunne zaken te wett te legghen / zoo ge-
lieten sp boozt hun Medeghezellen. Als
oft spse zonden aenden Keyser / om hem
hunne aenkomste te veradverteren / en
onder desen schijn/ ghinc sp in eenen boot
met twee oft dyp Boodeghezellen / die
haer aen landt zetteden / ende van daer
ghinc sp stracx na t Paleys/ alwaer t ghe-
luc haer zoo wel diende / datse ter stont
ghezien werdt van Bridelnie/ de welcke
Ec ij zonder

zonder haer aen te spraken/ metter haest
na de Princessen liep (die alsdoen niet de
Keyseriinne inde Capelle waren) om hen
lieden hare komste aen te dienen. Ghe-
wisselghe nopt en wasser eenighe vreesacht-
tighe Schaepherderse/ziende t Serpent
achter een Dage/meer ontstelt/bevreesst/
noch meer bevende ende beruert/ als
Onolotie ende Gricelerie: want vreesse
ende blijchap gaven hunne zinnen veel
te doen / ja dupsentberley ghedachten
quamen hen bespringhen. Ende dese
passie niet langher komnende verdragen/
waren sy ghedwonghen de Keyseriinne
te verlaten / om niet Alquise te spraken
die sy daer onghoden hadden. Sy dan
by een zijnde / na datse haer hertelijcken
willekom ghesheeten hadde/ zoo vraghe-
de Gricelerie / die kloecmoedighe was
als hare Sustier / wat welcomste hare
boodtschap hadde/ daer syse mede belast
hadde. Zeer goede / Me vrouwe/ ant-
woorde sy: uwen Ridder ende den ha-
ren zijn daer byten / verwachende u
lieden bevel ende begheerte. Onolotie
dese woorden hoorende/ was zoo wter-
maten blide/ ende ghevoelde zulcke ver-
anderinge/ datse nietde neberghezom-
ken te hebben/ maer Gricelerie die hiel-

se staende / ende bestrafte haer over t
maniere van doene / daer wt pema-
(zeyde sy) diet zien mochte/ eenich qu-
vermoeden zoude moghen nemen/ he-
radende met verschepden redenen v-
dien tijt af haer ghestadigher te toom-
alste tot noch toe ghedaen hadde. G-
Sustier / antwoorde sy / ic bidde G-
dat hy my de gratie ghebe dat ic my z-
ven al zoo bedwingen mach: maer v-
kenneijc het groot onghelijc ende v-
dyet dat ic hem ghedaen hebbe / ende
gheleden heeft om mynent wille tot
niet grooter onschuldt. Me-vrouwe
antwoorde Alquise: de goede onthali-
ghe ende willekom die ghy hem ghe-
zult/ zal hem voozgaende al doen v-
gheten/ zulck dat hyt niet meer gheden-
ken en zal. Dier bedenct veel meer w-
ghy hem ontbeden wile. Gricelerie ze-
de: het is voozal noodich dat de Keys-
van hunte komste ghewaerschoydt z-
want hy en zal zoo haest de rjdinge n-
hebben / ofse hy en zasse laten bidd-
by hem te willen komen. Hierentussche-
en zal ic niet vergheten Perion te ze-
ghen dat hy moghen aboude syn. Met
mede vringhe aen de venstere van onse
Hof / alwaer wy hui verwachte zullen
ent

ze zullen alfoan tzaamen ſpreken van
 jene datter ghepaſſeert is / ende als
 gh gheſchieden mach. Gricelerie en
 vnde nauwlijcx deſe redenen volpndt /
 e men quam haer zeggen dat de Ke-
 ſanne wt de Capelle begheerde te gaen /
 o de Welſeren ghedaen waren: hier
 heretrocken de twee Princeſſen / ende
 en Alquiſe gaen / die by den Keſer
 am / juſt als de Keſerinne in de Sale
 am; ende na behoortlike eerbiedinge
 1 zoo machtighen Ghezellchap / hier
 er de Keſer willekom / ende vragghde
 er waer ſp zoo langhen tijdt gheweest
 vde. Heere / antwoorde ſp / ic ben ver-
 iert dat myn langh wt weſe v bzeugt
 v bzenghen zal: want ic hebbe zoo veel
 weghe ghebracht / dat ic by v bzenghen
 erion met den Cenſamen Ridder ende
 v andere Koninc en machtighe Prin-
 i Sonen. O Godt / zepde de Keſer /
 moghelic dat zoodanighe Ridderſ in
 yn landt ende my zoo na zyn? By myn
 roone / ic koſer niet vooz de beſte Stadt
 in gheheel Aſien / aen ghezien de ver-
 aerthept des Cenſamen (onder andere)
 odanich is / dat dooz ſyn teghenwooz-
 chept myn Hof meer vereert zal weſen /
 s eenich Princeſſen int Ooſten. Heere
 antwoorde Alquiſe / al zoo ic op weghe
 as om den Ridder metter Sphere te
 ecken / zoo ontmoette my den ghenen
 aer ghy van ſpreect zoo rechte te paſſe /
 at ic zonder hem verre zoeken zoude
 eſen: want een ſtuc Schelms hadde
 y by den hayr aen eenen Boom vaſt
 gemaect / maer rkoſte hem ſyn leven:
 de ic zal v zeggen hoe / den Cenſa-
 men verbolghde / vocht teghen hem ende
 vde hem: ende ziende dat hy niet we-
 ren heerde / al zoo hy my beloofte had-
 / zoo zoekt ic hem den gantſchen nacht
 et al der blyt / zo dat ic hē niet thricke
 anden daghe vondt metten Ridder met-
 e Sſere blooſt hoofte / hebende mal-
 anderen in d'armen / zijnde beyde ter

doot toe ghequett / dooz den ſtrijt die ſp
 tzaamen ghehadde hadde. Een ſake mach
 ic v wel metter waerhept zeggen / dat
 is dat hy alle Ridderſ te voren gaet / zoo
 wel in vromichept / als in deughtſaem-
 hept ende ſchoonhept / zoo dat hy gants
 niet en ontaert: want hy is de Sone
 vanden Keſer Eſpandian. Doe zepde
 de Keſer / hy is dan Liſuart. Ja hy myn
 Heere / antwoorde ſp. Doen begonſp te
 verhalen d'oorſake des gevechts tuſſche
 hem ende Perion / ende d'wtkomſte des
 ſelven: oot datſe daer na tzept ghegaen
 zijnde om na Trebiſonde te varen / ſp
 dooz tempeſte gedreuen waren in groot
 Bietagnien / alwaer ſp bekent werden
 dooz Organde / ende voorts alles wat
 hier voren van hun verhaelt is: ja ſelve
 den aenghenomen ſtrijt vanden Koninc
 der Wilderniſſe en ſyn twee Broeders /
 teghen hem / Perion ende Glorius / des
 Koninc van Spagniens Sone / de Ba-
 talie daerſp hun liet vbinde vooz Cordua /
 de benauthept die haer Vader Alquiſ
 hun aen ghedaen hadde int Simme Eſp-
 landt / ende ten leſten den byſtandt ende
 ontzet vā Meester Bellſabet / die de Zee-
 roovers ghevangen hadden. Dat meer
 is / Heere / zepde ſp / ſp ligghen op anchor
 verwachende v bevel / om het welcke
 na te komen ſp my aen uwe Keſerliche
 Majestept zepden. Deſe rjdinghe wa-
 ren alle tgezellſchap zeer lief ende aenge-
 naem / ende vooz al der Princeſſe Ono-
 lorie / dewelcke verzeert zijnde dat haer
 Lief den Cenſamen Ridder was (wiens
 faem ende naem verre en na onder alle
 natien bekent was) hiel haer ſelven vooz
 de gheluckichſte Princeſſe der Weerelt /
 vooz haer nemende (om de faute die ſp
 begaen hadde dooz licht gheloobichept
 te verbeteren) hem voort aen zoo wel te
 onthalen / datſe hem gheen oorzake en
 zoude gheuen wylt van haer te trecken.
 Het werdt laet / aler Alquiſe haer rede-
 nen gheepndicht hadde / dieſe de Keſer
 haer

haer hiet keert tot de Ridder / ende hun
goeden avondt te wenschen en zoo't hun
beliefde noch dien avondt te Hove te ko-
men / datse hem gantsch willekom zoudē
wesen / zo niet sander daechs sinddaechs
Alquise bescheet hebbende / en vertoefde
niet langh / maer komēde by de Ridder /
verhaelde sp henlieden alles watter ge-
passeert was met de twee Princessen /

de Keyser ende heur / ende d'antwoort
zoo alst ghezept was. Denc nu een
wat een vreught sp hadden / ic sprek
van Lisuart ende Perion / die die
nacht niet veel en slapen / zulcken v
langhen hadden sp na den toe kom
dē / om met hunne Vrouwē ende Lief
te spreken / alzo sp hun by Alquise on
boden hadden.

Hoe de vijf Ridder den Keyser ghinghen groeten , ende van de redenen die Peri
ende Lisuart hadden met de twee Princessen, aende tralien-venster.

Het zesenbiestichste Capittel.

De Ridder die te Hove zou-
den gaen / alzo ghy verstaen
hebt / maectē hun gereet opt
tierlijcke datse konden / ende
verstaē hebbende dat de Jof-
frouwen alreede op ghesaen waren / zoo
ghinghen sp te lande / om den Keyser te
bezoeken ende te groeten / maer sp en
waren qualijc te lande / ofte sp en zaghen
de Keyser hun te ghemoet komen / by
hem hebbende de koninc van Breigne /
de Hertoghe van Ortilens ende Ma-
fonde / met veel andere Princen ende Rid-
ders. Den willekom ende onthalinghe

die de Keyser Lisuart ende syn Med
ghezellen dede / en was niet kleyn / d
hun beste deden om hem de handen
kusten: maer in plaetse van dat / zoo on-
helsde sp hun met de tranen in d'ooghe
van grooter bliscap over hunne wed
komste in syn rijcke. Doen bracht h
hun in syn Paleys / alwaer de Keyf
rline / verstaen hebbende datse mette
Keyser quamen / alreede inden ingat
haerder kamere haer veerdich diel m
hars Joubzoutwen / om hun willekom
te heeten ende vriendelijc ontfanghen
ende quamen met dien al daer : ende m

Bommen / de Keijser hebbende Lisuart
de Perion by der handt / zeyde : Me-
rouw / ic brenghe u hier dese twee
belmans / die t'anderen tijde (alzo u
kent is) wt onse Ghebanchenisse ghe-
toeken zyn : ic stelle hun in uwe bewa-
nghe / ende tot meerder verzeckertheyt
llen beyde myn Dochters de last daer
in hebben. Dit zeyde hy om dat Lisu-
t ende Perion int vertrecke van Tre-
londe beloofd hadden haest wederom
te Trebisonde te keeren. Myn Heere /
antwoorde sy / aenghezien sy nu in ons
eweldt zyn / zoo hope ic datse ons zoo
est niet outgaen en zullen / alse vooz-
sen ghedaen hebben / want wy zullense
hier zoo wel op slupten / met hun wel
tracteren / datse gheene lust meer heb-
ben en zullen ons te verlaten. Ende al-
s sy dese woorden sprac / d'een vooz-
ander na omhelsende / zoo waren de
twee Prinsessen zoo bezich met t'aenschou-
wen die sy beminden / dat men lichtelg-
ude hebben konnen speuren t'secre-
mer herten. Maer gheboelden sy
nighe veranderinghe in hun ghemoet /
twee Prinsessen en ghinghe van hun-
re syden ooc niet by / veranderende van
leur / elcken alse d'ooghen op de
dders sloeghen. Welc niet te ver-
onderen en is / want de liefde en hiel
et op van syn pijlen te schieten / niet van
e malhanderen doen haten / maer die
ene die de lichamen ende ghevoelghe-
nen deden byanden. Nu om te keeren
onsen propooste / na dat de vijf Rid-
ers der Keijserinne ende de Jonckvrou-
en behoortlike eerbiddinghe bewesen
dden / zoo koutten sy van verscheiden
ken / die elc een konde verstaen : want
t ghezelschap was sterc / ende moesten
in binnen houden ende bespen. Doch
riclerie en konde haer niet onthouden
t sy en zeyde tot Perion : Heer Ridder
sy is indachtich / dat als ghy eerst in
t Hof quaemt / ende myn Heer Vader

v Ridder sloech / dat Alquise vooz b spre-
kende / my belofde dat ghy myn Rid-
der zoude wesen / het welcke ic ghewil-
licht aennam / op hope dat ic over u
eenighe macht ende ghebiedt zoude heb-
ben / alzo my zulche presentatie van u
went weghen aenghedient werdt / maer
ic hebbe sindert wel anders bevonden :
want doen ghy na Oostnryc troct / ghy
en zoudt als niet wt blijven : ic bid u / be-
denct nu eens hoe langhe dattet ghele-
den is. Me-vrouw / antwoorde hy / de
verscheiden zaken die al nu en al dan de
reysende Ridders ontmoeten / zyn dic-
wils oorzaak datse hunz zelfs niet en
zyn / ende dien volghende hun voorn-
men niet en konnen volbrengen : hier-
om bid' ic u my t'ontschuldighen / op con-
ditie dat ic u verzeckere op trouwe / noyt
iet ghedaen te hebben / noch van nu aen
iet doen en zal (zulcx in mynder mach-
te zijnde) dat niet uwen wil en zal wesen.

Joncker Lisuart / zeyde Onolofte / en
zoude aenzulcken belofte van synen per-
soon niet derren doen / want hy weet wel
in hoe vele hy alreede hem vergrepen
heeft. Me-vrouw / antwoorde hy / tot
een quaet dat begaen is / en dient maer
de straffe oft verbeteringhe : ic weet wel
dat myn voornemen was de Keijser
int vertrecken van Constantinopolen te
verzelschappen / maer Godt weet / wie
my zulcx belet heeft. Alle dese redenen
werden zoo bebedelghe ghesproken / om
hunne ghedachten niet bekent te maken /
datse dicwils teghen hun eyghen ghe-
moet spraken / ende dat niet zonder red-
want de Keijserinne die met Olortus en-
de de twee andere koutede / was hare
Dochters zoo by / en de Keijser ooc / datse
niet en woort en konden spreken zou-
der verstaen te worden : sy zouden en
wel noch langher tamen ghekont heb-
ben / maer de tafelen werden ghedect om
het noemnael te houden / alwaer de Keij-
ser hun alle wel onthaelde / ende en ver-
leste

Nietse niet voer midbernacht/ dat elc een
 vertrot / maar ten was Lisuart noch
 Perion niet vergheten / dat Alguise hun
 ghezept hadde/ van hun inden Hof te la-
 ren binden. Ende als d'ure hun bequaem
 docht ende elc een in slape was/ zoo ghin-
 ghen sy stillijc wt hun logijs/ ende klim-
 mende ober de muer vanden Hof/ qua-
 mense tot aende vensters daer Perion
 r'anderē tijde met ghemaec ghekout had-
 de. Paulijcx en quamen sy daer ofte sy en
 hoorde de twee Ghesusters tzaen in
 stillichepdt sprekende / dies Perion hem
 verstoutte acnde venster te krabben/ om
 te kennem te gheben datse daer waren /
 ende stracx quam Gricelerie te voor-
 schijn/ der welcker Perion ende Lisuart
 groote eerbiedinghe bewesen. Ende sy
 omhelsdese beyde door de tralie/ zeggen-
 de tot Perion met een goede gratie al-
 lachende : dese onthalinghe die ic v be-
 wijse/ is om de vrendeschap die ghy ons
 ghedaen hebt/ met v ghebracht hebben-
 de desen Ridder / v verkerende dat u-
 we weder komste my verdrietich ghe-
 noch is gheweest. De-vrouwe ant-
 woordde hy : V verdriet en is zoo groot
 niet gheweest als wel myn smerten: hier
 om bidd' ic v ootmoedelijc my te gheloo-
 ven / dat ic zoo langhe achter lande niet
 en zoude ghedooft hebben / zonder v be-
 vel vanden Genzame Ridder te zoeken.
 Laet dit propoost alsnu berusten / zepde
 d' Infante/ ic wil hem ghebeden hebben/
 het leet dat myn Suster hem aenghedae
 heeft te willen vergheten / hoe wel zulcx
 haer schult niet alleen en is / dan te licht
 ghelooovich is geweest/ daer van sp leedt
 wesen heeft: ende sy bidt v (sprekende tot
 Lisuart) haer dat te vergheben/ en haer
 daer ober niet te straffen / zoo ghy zulcx
 doet/ zal sy hier by v komen/ ende inpien
 niet/ zo ghelooft my datse nimmermeer
 voer v en zal willen verschijnen. De-
 vrouwe/ antwoordde hy / sy weet dat ic
 haer Dienaer ende slabe ben / ende ghe-

biedt ober my heeft / zoodanich alst haer
 beliest / ende my niet en behoeft om v
 ghiffenisse te bidden / alzo ic zelve haer
 grootelijcx misdaen hebbe. Ic zal v zc-
 ghen sprac Gricelerie/ ghelaet v dan se-
 oft ghy om verghiffenisse badet aen-
 ghene die ghy vergramt hebt / ende de
 ghy de straffe van eens anders quaet
 leden hebt : ic weet wat van de zake is
 ende dat myn Suster tmeeste onghel-
 der Weerelt heeft / v hebbende by na
 doot aenghejaecht/ doch ic bid v die an-
 pere vrucht te vergheten / die van zu-
 lien zoeten wortel ghekomen is. De-
 vrouwe/ zepde hy/ om Godts wie-
 en spreekt niet meer zulke woorden/
 ben oorzaak van alles / ic hebbs tqua-
 begaen/ ic ben die haer vergramt heb-
 dies bidd' ic v my met haer te berec-
 ghen. Na dat ic zie/ sprac Gricelerie/ g-
 zullet haest eens wesen. Nu vertoest w-
 ic zal v haest bescheet byenghen. Do-
 vertrot sy wat en stracx daer na brac-
 sy met haer d' Infante Onolore/ de w-
 ke om haer Lief te hat te behaghe / he-
 opt cierlijcste toe ghemaect hadde / n-
 met klederden die zoodanighe groo-
 Vrouwen ghewoon zijn aen te hebb-
 alse ter seesten oft banckette gaen/ wa-
 alleenlijc omhebbende een enkel Ca-
 mesijnen Mantelken om de groote h-
 te/ende op thoost een fijn Lampers de
 voer den windt die een weynich blaest
 twele haer zoo wel stont / datse me-
 een Goddiene als een Creature sche-
 te wesen. Ende als sy by de venster wa-
 zoo riep Gricelerie Lisuart / ende zep-
 hem : ziet oft myn Suster weerdich
 dat ghy haer alles vergheeft / ende ve-
 dient dat ghy haer goet voer qua-
 gunt. Lisuart viel terstont op syn knie
 ende kuste vriendelijc haer handen: ma-
 sy (zonder een woort te spreken) tr-
 hem zoo stijf na haer toe / datse haer
 mondt aenden spnen bracht / houden-
 de lippen zo dicht en zoo lange aen me-
 hand

anderen / datse beyde qualijc hunnen
 effem konden verhalen : doch Lisuart
 eghon eerst te spreken zeggende: We-
 zouwe / de weldaet ende vrendtschap
 ie ghy my bewijst is zoo danich/ dat zoo
 lle de deughden van alle d'wrghelesen
 idders der Weerelt in my alleen ware/
 so en zoude ic my niet weerdich ghe-
 oech houden om te ghenieten de minste
 vrendtschap van die ghy my zijt bewij-
 nde : hierom ghy voldoende dat in my
 ntbreest / zal v believen booz zeker en
 hewis te houden / dat ic niet gheboren
 n ben als om v te dienen ende te belie-
 en/ sweerende by ulwen persoons/ dat ic
 opt gheen ghedachte en hebbe ghehadt
 an tghene v aenghedient is gheweest.
 ch / myn weertste Lief / antwoorde
 / ic ghebe v gheloove als die't metter
 aet bevonden hebbe : ende ic en kan nu
 tet bedencken waer myn zinnen ghe-
 weest hebben als ic v by den Schildot-
 necht de brief zondt/ die my ende v daer
 a zoo veel swaer lijden ende verdriet
 enghedaen heeft. Och hoe menichmael
 heb ic d'ure verbloet/ ende myn vinghe-
 ren ghebeten / ja myn zelven quaet ghe-
 wenscht. Booz zeker was d'onghesa-
 lichpeyt te groot / ende was alsdoen van
 myn Meester/ my zo onbedachtelijc over-
 hallende : maer het te laet berouwen
 volghde hoys daer na / twelc my nu
 voort aen zal leeren voorzichtigher we-
 ren : want ic hebbe zoo veel gheleden/
 dat ic wel ghetuyghen kan datmen niet
 n sterft van te zeer lief te hebben : want
 addet al zoo gheweest / ic ware al over-
 anghe verrot / hebbende een gantsch
 aer sanc ende meer qualijc booghe oo-
 ghen ghehadt / noch myn hert qualijc
 enen oogheneblic zonder zuchten oft ker-
 nen / beklaghende tquaet dat ic begaen
 hadde / het welcke ic v bidde niet te wil-
 en ghedencken. Dit zeggende / liepen
 jaer de tranen over de wanghen / twelc
 Lisuart zoo beswaerde / dat hy in pude

te sterven / nochtans scheppende een
 moet/ sprac hy haer aen aldus: De vrou-
 we ghy doet my onghelijc/ ende ic en kan
 niet bi dencken om wat oorzaak ghy v
 zelven quelt/ daer ic by ben/ ende dat om
 een zake daer ghy (behoudens v gracie)
 gheen reden toe en hebt : want ic beken-
 ne gheerne dattet myn schult is/ meer-
 der vyzicheyt ghebyzichende met Gra-
 dafillee alst wel betaemde. Dus laet ons
 hier van swyghen/ indient v beliest/ ende
 laet my toe dat ic mach kussen / tghene
 den lieflijcken wint (my jonstich zynde)
 my laet zien. Dit zepde hy om dat den
 Mantel die de Princesse omhadde/ ghe-
 duerende hare klachte/ wat op gewarpt
 was / daer onder niet aen hebbende als
 haer Hemde / zynde zoo fijn ende dun/
 datmen daer booz konde spreure de har-
 dicheyt ende rondicheyt harer borsten/
 ende den sneeuwitten hals : het welcke
 Lisuart zoo dede blaken / dat hy zonder
 consent te vzaghen synen rechten arm
 wtstac / ende syn handt daer oplepde/
 de welcke sy eenichzins van haer weer-
 de/ doch niet zoo stijf / oft hy en vachter
 d'ander handt mede by. Hierentusschen
 raedtflacchden Perion ende Gricelerie
 om plaetse ende stontt te hebben om
 boorzaen by een te moghen komen/ zon-
 der dat de tralien ofte iet anders hun in-
 den weghe zoude wesen : ende sy hadden
 alreede zulcken vyzicheydt onder mal-
 kanderen/ dat niet teghenstaende de tra-
 lien/ sy malkanderen niet en weygherden
 te ghenaken den monde / borsten / noch
 iet anders datter verborghen was. Een
 ne zake wasser inde weghe die hy meest
 verdoot/ dat was d'aenkomste des kla-
 ren daechs / die dese vier Liebekens
 dwane te schepden / om niet vercliet te
 werden/ niet belofte van alle nachten al-
 daer wederom te keeren. Aldus oorlof aen
 malkanderen nemen/ slot sy de vensters/
 ende de Ridderg heerden na hun kamer
 zonder dat het pement ghewar werde.

Hoe Frission met syn ghezelschap tot Trebifonde quam by den Keyser die open hiel, ende hoe Lisuart ende Onolorie dese avontuere ten eynde brachten.

Het zevenenbijschickste Capittel.

Frission / Gouverneur van Sicilien / oozlof ghenomen hebbende aen den Koninc Amadis (zoo voren ghezept is) en hiel niet op van in alle Princen hoven te reysen / verhopende ontzet by eenighe te bekomen vooz de twee betooverde Personagien / zoo dat hy tot Trebifonde quam / even op zulken dach / als hy te Fenuse quam by den Koninc Amadis / de Keyser ooc open Hof houdende: ende inde Zale komende / alwaer de Keyserinne met Me-vrouw hare Dochters alsoen teghenwoordich waren / naer groote eerbiedinghe / verhaelde hy hun d'oorzake syner grooter moepten ende arbejdt / de Landen die hy dooz-reyst hadde / ende ten lesten presenteerde hy den Keyser de Rolle die hy inde handt hadde. Ende om dieswille (Deere)zepte hy / dat my de Keyser van Constantinopolen / ghenoechzaam verzekeret heeft (aenghezien de hoocheydt

ende vermaertheydt uwer Hof) dat alhier wel remedie zoude moghen vinden vooz Alpatracie ende Miraminie zoo bid' ic v ootmoedelijc uwe Ridderij ende Me-vrouwen uwe Dochters oft andere Princeessen te ghebieden dese avontuere te verzoeken. Ghewisselijc antwoorde de Keyser / ic ben verzeckerd zoo sy te eyndighen is by vromicheyd van eenighe Ridderij / dat ghy alhier vinden zult daer ghy na tracht. Ende hy badt de ghene die by hem waren / dat si terstondt wilden beghinnen / zelfs beval hy zulc ooc Onolorie ende Gricelerie. Het welcke vele na quamen / ende ghingen hun wapenen / de Grave van Alastre / ende Alarin / de Sone banden Hertoghe van Oytlenze die Bydelnise zo lief hadde als syn eyghen lichaem : dus beghon Alarin / ende trat met een groote couragie teghen den betooverden Ridder / maer ten duerde niet langhe / ofte hy en ontfingh zulken slach / dat men zekerlyc

lijt merende dat hy doot was / doch hy bequam zoo haest almen hem van daer nam. Doen verscheen de Grave van Masire / die zo stijf bleef staen / dat hy spin Rapiet wt de see niet en konde trecke. Oor en maecte den betooverde Ridder gantsch gheen werck van hem / maer verachte hem. Het welcke Frission ziende / zepde hy hem overlupdt : Heer Grave / laettr andere in v plaetse komen / die meerder liefde draghen als ghy doet. Alpatracie die bemerct wel de klepne liefde / ende krancken lust die ghy hebt om de Joncvrouwen te dienen. Den Boghe der ghetrouwe Minnaers / zoude noch gantsch ende gheheel zijn / zoo anders gheenen als ghy en zyt / dien niet verkregen en hadde : hierom leert eerst minnen / ende dan meught ghy dustanighen abontueren moghen beproben. Van dit zeggen en konde de Keiser noch d'andere hun niet onthoude van lachē. Daer na compareerdender wel dertich / die niet veel wt en recheden / daer over Hof zich wat ontzette / te meer / om datter van doen aen niemant en was / ofte hy en werdt wten neuse bloepende. Nu zoo hadde de Keiser dooz Alquise wel verstaen / hoe dat Perion en Lisuart varen ghebare / hierom en doot hy hun daerom niet quelle. Het welcke Frission ghewaer werdende / ende dat hy spinen ijt verloos / zoo veel de Ridders aenhielt / zoo riep hy de Joncvrouwen. Tersont verdoondender zich eenighe / die hen lieten voostaan der Kroone van Miraminie weerdich te wesen : maer sp lieter vijf oft zes zoo zoetkens vā haer / atse d'aerde bezochten. D'andere / sterker liefde draghende / werden wat beter nithaelt / vooz al Bridelnie / de welcke / volghende de maniere van doen / knielde vooz Miraminie / haer afepfchende 'tjuveel datse opt hooft hadde / het welcke p haer by teekenen wepgherde / en haer p der handt nemende / hiesp haer zoete-

lijt op. Doen quamen bepde de Min-
tessen Onolorie ende Gricelerie / toi de
welcke Frission zepde / hun ziende zoo
watermaten schoon : Op myn trouwe /
De-vrouwē / indien v lieden de kroone
niet toe en komt / oft die niet en ver-
krijght / zoo keere ic wederom na Sici-
lien / zonder my zelven meer moepte aen
te doen : want ic zie v lieden vooz zooba-
nighe aen / dat zoo den gulden Appel / die
Paris Venus schone / te winnen ware
gheweest dooz schoonhept / ende ghy lie-
den ten dien tyde op de Weerelt hadde
gheweest / Venus en zoude tgheluc niet
gheschiedt hebben / maer pemiandt van v
bepden. Doen quam Gricelerie vooz /
ende bewijfende der betooverde Konin-
ghinne groote eerbiedinghe / zepde sp
haer : Koninghinne / de schoonsie die ic
opt zach, belicet v my de kroone te ge-
ven ! Miraminie nam haer vriendelijc
by der handt / en haer neyghende / kusten
spse aen haren mondt / ende lietse alzo
blijven : waer van sp wat beschaemt zyn-
de / ghincse wederom zitten by de Jonc-
vrouwen : ende Onolorie / werpende Li-
suart een ooghsken toe / quam in haer
plaetse / die haer liet voostaan / datter in
de gantse Weerelt haers ghelijcke niet
en was in trouwe liefde te draghen / dies
sp (haer ooc betrouwede op haer schoon-
hept) betoonde ghelijcke eerbiedinghe /
en verepfchte de kroone / die Miraminie
van haer hooft nam / ende knielende ter
aerden / stelde sp die opt hooft van Ono-
lorie : de welcke niet wepnich verbljdt
en was / zoo't wel te denckē is : ende dese
twee Vrouwē alzo vooz malkanderen
op haer knien zittende / wilde Onolorie
opstaen / maer twas haer onmoghelijc /
ende alle d'omstaenders en konden hun
ooc niet verroeren / wat macht sp daer-
toe deden / waer over hen elc een verwon-
derde : ende noch meer / als sp zaghen dat
Alpatracie den Keiser by der hant nam /
ende hem wter Tale lepdde / oft hy wilde

D d ij

oft

oft niet: ende van ghelijcken de betso-
werde koninghinne / Onolorie / zonder
datter pement hun konde bystaen / alzo
sprieden op vijfvoeten na / niet by hun en
konden komen. Het welcke Lisuart /
Perion / ende hun Medegezellen ziende /
wapenden sy hun metter haest / want de
Keysers ende de Princeesse werden wech
ghelepydt / die vast om hulpe riepen. Het
welc het Volc zoo beweerdde / dat elc een
syn beste dede / om zulcx te beletten / welc
hun onmoghelijc was / alzo sper niet by
en konde: ende sy quamen opt veldt / tot
by dē Zee-kant / alwaer Fristions schip
lach. Lisuart met de syne verbolghden-
se / zoo zeer als de Peerden loopen moech-
ten / maer sy vielen alle ter aerden by
voeten van Alpatracie zijnde: de welcke
met t'sweert inde handt / beweers te wille
wederstaen alle ghewelt datmen zoude
moghen doen / om synen buyt t'ontnemē:
doch Lisuart dede zo vele / dat hy voort-
trat / ende komende by den betooverden
Ridder / sloech hy herwaerts en der-
waerts / als oft hy teghen een gantsch
heyr ghevochten hadde. Hem docht oec
dattet landt vol Volcx was / die de Keys-
ers en Onolorie wech leydden / die jaan-
merlijcscheydde / ende deerlijc om hulpe
riep. Maer Lisuart viel by oft vier-
mael op syn aenzicht / ende voelde hem
zoo overvallen van Krijghsvolc / dat hy
gantsch moede werdt / doch hy dede zulc-
ken ghewelt / dat hy ondancx hun allen /
by den betooverden Ridder quam / die
hem thoof boodt / zoo dat hun ghevecht
felder was als t'voorgaende: ghedueren-
de het welcken Lisuart dicwils meynde
ter aerden te vallen / doch hy raecte Al-
patracie ten lesten op opperste ban spren
Helm / wten welcken blammen en Don-
derflaghē vloghē / ghemenght met eenen
stinckendē ende donckerē nebel / datmen
Lisuart / noch die by hem waren niet en
zach: nochtans desen nebel over zijnde /
zoo zachmen den Ridder zonder Helm /

ende de Koninghinne zonder Kroone
die by twee groote Draken in eenen w-
ghen / inde locht ghevoert werden. En
Alpatracie riep Fristion toe met luyd-
stemme: Gouverneur / keert weder
myn Landt / zoo't v goetdunct / alwa-
ghy my binden zult. Dese woorden gh-
sproken hebbende / vloghen de Draken
zoo hoogh inde locht / datmen hun ni-
meer en zach / blyvende de Keysers by
Onolorie ghekroont met de kroone
Miraminie / ende den Helm van Di-
mant / voor Lisuarts voeten. Doe
wasser groote blyschap / ende de dzo-
heyt der Princen wech ghenomen / bi-
zonder vande Keysersinne / Vrouwen en
Joncvrouwē / de welckē ziende de heer-
lijcheyt ende kostelijcheyt der Kroone
ende des Helms / werden sy ghewaerd
Caracters ende Letters daerom ghe-
maect / inhieldē dese woorden: zoo wan-
neer de twee heerlijcke Sweerden by
een zullē wesen / ende de Caracters daer-
om staende / verstaen zullen werden / zoo
zult ghy Ridder weten dat de vermaert-
heyt uwer naems zal verdwijnen. Si
om de Kroone en stontt maer desen re-
ghel: Alsdan zal de verloren vyeugh
wederom verkreghen zyn. Nu hoe wel-
men dese schriften ghenoech konde lesen /
zoo was den zin daer van zoo duyster /
dat hoemender meer op lettede / hoemen
minder verstandts daer wt rapen kon-
de: dus liet de Keysers Fristion roepen /
ende vzaeghde hem wat hem daer van
dochte. Heere / antwoordde hy / ic bidde
my te gheloooven / dat ic Alpatracie noch
Miraminie noyt en hebbe zien doe / zulcx
als sy in dit Hof ghedaen hebben: wat
aengaet het schijft om den Helm ende
Kroone / het is my zoo onbekent als een
nieugheboren kindt. Nu zoo ist dat de
ghene die ic dus langhe bewaert hebbe /
na Seclien getrocken zyn / ghelijc elc een
heeft konnen zien ende hooren: hierom
zal't v believen my ozlof te gheve by hun
te

trecken/ oft ten minsten dat ic in Ita-
lien de rydinghe mach brenghen tghene
alhier in uwe teghenwoordicheyde ghe-
chiedt is. Fristion/ zeyde de Keyser/ het
is my lief dat dese avontuere alzo ghe-
sasseert is: ende aenghezien ghy van zin-
ne zyt te vertrecken/ de Heere wil v ghe-
eyden. Doch aler hy vertroc/ werden
hem vele schoone presenten geschonckē/
ende vertroc na Sicilien/ met veel min-
ner ghezelschap als hy kome was. Maer
leer wy voortvare/ zoo moeten wy ver-
jalen/ waerom dat Lisuart zoo wel in't
Hof vanden Koninc Amadis dese avon-
tuere niet en eyndichde/ als in Trebison-
de. Ic hebbe vooz desen vhaelt de kracht
vande Kapiere die hy doech/ de welke/
onder andere/ dese kracht hadde dat alle
verdoerde dinghe die sy raecte/ terstont
ontdeckte/ twelc men by ervarentheyt be-
doont/ doen hy teghen Alquist bocht/ als
doen ghenaeint den Groene Ridder: wāt
zoo haest als hy hem aen thoost raecte /

zoo was de Tooverije te niet/ het welke
Alpatracie ooc zoude ghebeurt hebben/
zoo hy hem inde Stadt van Fenuse had-
de konnen raken/ maer hy ontweet syne
nagen/ alzo voren verhaelt is. Zoo zou
de hier wt volghen/ dat hy alleen ljt wt-
kracht vande Kapiere dese avontuere
gheeyndicht hadde/ na de meynighe van
vele/ twelc niet en is/ maer door syn groo-
te vromicheydt ende ridderlijt herte / de
welcke Medea voozzien hebbende/ had-
de door hare konste dat alzo gheozdi-
neert/ dat se noch tot Fenuse noch elders/
dese tooverije gheen eynde en konde heb-
ben als tot Trebisonde / om te vreden te
stellen / zoo wel den besten Ridder als de
schoonste Joncvrouwe der Weerelt: om
welcker oorzaak Alpatracie en Mirami-
nie den Keyser en Onolorie wechvoer-
den / om Lisuart ten stryde te bewegen:
het welke hy anderzins niet gedaen en
zoude hebben/ deur de wepgheringhe vā
Alpatracie in groot Bretagnien.

Hoe daer een Bode quam by den Keyser van Trebisonde hem zegghende dat den Ko-
ninc der Wildernisse met syn twee Broeders in syn Landt komen waren, om te vech-
ten teghen Lisuart, Perion ende Olorius, volghende de besloten conditien in't Hof
vanden Koninc Amadis.

Het achtenvijsichste Capittel.

ristion en was naulijc wt
de Zale ghetreden / oft daer
en quam eenen Ridder in/ die
den Keyser ghegroet hebben-
de / zoo luyde syrac dattet ele
een konde hooren/ zegghende: Heer Key-
ser/ de Koninc der Wildernisse / met syn
twee Broeders zijn hier te lande gheko-
men / om te bevechten dy Ridder van
des Koninc Amadis Hof / volghende
het accoord in groot Bretagnien beslotē.
Ende ghemerct den strijt in uwe teghen-
woordicheyt moet gheschieden / ende sy
verstaen hebben dat de ghene diet aen-
gaet/ alhier in v Hof zijn/ zoo verzoeken

sy dy gheleyde om alhier te moghen ko-
men/ ende om te volbrenghen het aenge-
nomen seyt thunder eere ende glorie/ zoo
sy verhopē. Ridder / antwoorde de
Keyser/ ic ben vooz desen van dese batalie
al ghelwaerschout / dus zeght den Ko-
ninc v Meester / ende die v tot my ghe-
zonden hebben/ dat ic hun de verzekert-
heyt / die sy verzoeken / toesta/ ende
dat hun gheen leet en zal gheschieden /
van pemandt in myn Keyserrijc/ ten wa-
re vande dy/ daer sy mede te doen zullen
hebben. De Bode bedante hem oot-
moedelijc / ende keerde terstont weder-
om den wech die hy komen was / laten-
de

de Onlorie en Griceleerie wel bedroeft/
om tperijckel dat hun alder'leeste aen te
gaen hadden / ende aende welcke hun le-
ven hinc. Des anderen daeghs / de Ke-
ser verstaen hebbende dat dese Prin-
cen aen landt waren / ende te Hove quamen /
zoo zondt hy hun teghen de Koninc van
Breigne / met de Hertogē van Oytilese
ende van Alafonte / die hun niet wjdt
vande Stadt ontmoetteden / maer hun
ziende zoo groot ende rou / beghonden sy
van doen aen te twijffelen aende Victorie
van Perion ende syn Medeghezellen /
meer als te voren. Ende om de waer-
hept te zegghen / de straffe ende wycede
contenantie des Koninc der Wilder-
nisse scheen meer als menschelijc te we-
sen : nochtranc alzoo men hem vooz den
Kesper bracht / met syn twee Broeders
ende twintich Ridders di hun volghden /
zoo gaf hy hem de handt / ende werden
eerlijc ontfanghe / zelfs ooc van Lisuart /
dien hy dooz eenighe bedenkinghe wert
kennende / ende ziende de goede ontha-
linghe diemen hem bewees / zoo en kon-
de hy niet nalaten hem aen te spreken /
segghende : Heer Ridder / hoe wel ghy
beyde myne Ooms hebt omghebracht /

myn Kasteel der Rooise ontnomen / end
daer na in myn Landt ghelaten / eenen
die dooz syn insallen ende Rooverijen
myne Onderdanen groote schade ghe-
daen heeft / zoo en kan ic nochtranc nie-
nalaten v aen te spreken / hoe wel ic gantsch
anders bedacht was / voorghenomen
hebbende gheen andere beleefshept te
waerts te ghebruycken / als v hoeft aen-
de punt myner Lantie te steken / ende
ezelve al zoo in myn Landt te voeren.
Heer Koninc / antwoorde Lisuart : in
dien uwe daet met uwe woorden over-
een komen / zoo zal myn hoeft ghenoch
te lijden hebben. Maer ic hope alcer
tspele ten eynde zal wesen / dattet v wel
wederbaren mocht / daer ghy my mede
drepghet. Grafante / den oudsten der
Broeders van Sulpicie liet hem vooz-
staen dat hy den Koninc wat te nasprek-
dies hy twoozt aemman / ende zeyde tot
Lisuart : Ridder ic gheloobe dat om den
amourensen te spelen met de Joffrou-
wen ende die vriendelijc te wesen / ghy
den Koninc overtreffen zoudt : men zal
wel ghewaert werde het leet wesen dat
ghy hebben zult van zoo onbeschaemde-
lijc teghen syne Majesteit ghesproken te
hebben.

hebben. Ic zal u zegghen / antwoorde
 Lisuart: men zalt zien als wy int wer-
 eld / dat hy my niet en spare: hierentus-
 hen is myn gheboelen dat u het zeg-
 gen zal zijn / ende 't doen aen myner sy-
 de / aler wy schepden. Ic en weet niet /
 uattet wesen zal / sprac Gysante: maer
 indien de twee die u verzelschappē moe-
 en / zoo teer van hun Zoffrou / Woeder
 hedaen zijn / als ghy / zoo doet hun ghe-
 encken datse elc eenē witten hooft doet
 het hun brenghen / om t'weet af te bee-
 den alse int volle Parnas zullen wesen
 an banghicheyt. Die my verzelschap-
 en zullen / zepde Lisuart / zijn dese twee /
 ie voor desen / opgeblasender als ghy
 it / hebben doen / wichten ende t'onder-
 hebracht. Wel hoe? zepde Bostrofe /
 en derden Woeder des Konincs / ko-
 nen wy dus verre / ende hebben wy zoo
 veel waters ende Zeeen overzept / om
 egghen Vrouwen te vechten? Wy Godt /
 oo veel my aengaet / ic en begeere maer
 enen spinroc / om den mynen te kastigen.
 Wy heester nochtans meer andere thoof-
 t'hebraken / ende zoo zal hy noch / indien
 hem Godt spaert. Ghy noemt ons
 Vrouwen / om dat wy vriendelijc van
 helaet zijn / maer ghy zult ons kloec vā
 lerten binden / ende d'armen ende han-
 den sterck ghenoech om u een ander ghe-
 toelen van ons te doen hebben: en mid-
 dien de Koninc my gedreicht heeft / laet
 wy ende ic malkanderen verzoeken / en
 desen Ridder / wijsende op Perion / zal
 egghen Gysante wesen: ende ghy Bos-
 trofe zult Olorius tegghen hebben / die
 heen hat en is om zonder handschoen
 e vanghen / noch om met eenē spinroc
 e berjagen / ghelijc ghy u beroemt: maer
 ot tecken van danbaerheyt vanden
 aet die ghy gheeft van hooft doeken
 mede te brenghen / zoo rade ic u niets te
 vergeten / noch t'hups te laten: want alle
 uwe kragtē / dreygemeten / noch hooch-
 moedich roemen en zal u lieden vander

doot niet bebyghden. De Keyser beweerde
 wel / dat de gramschap zoo wel in d'e'en
 als in d'ander d'overhandt nam / die
 hy vriendelijc begheerde datmen zooda-
 nighe woorden zoude laten berusten tot
 den daghe des stryts / ende beval datmē
 dese Princen zoude brenghen int logijs
 voor hun bereydt. Gheduerende dese
 propoosten waren Onolore ende Gri-
 celerie in hare kamers vertrocken / jam-
 merlijc schreyende over het aenstaende
 perijckel van Perion ende Lisuart: wāt
 sy hadden den Koninc der Wildernisse
 niet syn twee Broeders ghezien / die na
 hun dancken meer Duvels als Men-
 schen gheleken / hebbende een weet ende
 schielijc ghezichte / zijnde grof ende groot
 van leden / swert / verbaerlijc ende met
 hant bedect. Ende zittende bepde alzo
 mistroostich / quam Alquise by hen om
 hen te vertroosten / ende sprekende eerst
 tot Onolore / zepde sy haer: hoe? We-
 vrouwe / waer is de standt- vasticheyt /
 die u behoort moet ende couragie te ge-
 ven? Acht ghy Sulpicie vromer oft
 kloeker als de Koninc van't Eplande
 der Reusen / die uwē Ridder zoo vrome-
 lijc overwon? hebt ghy vergeten d'over-
 winninghe des schielijcken Serpents /
 van welcke thoofte noch op dees ure al-
 hier voor t'Palceps hanght? Heeft hy niet
 op't kasteel der Kootse / daer de Koninc
 Amadis u Groot-vader ghevanghen
 was / de twee Reusen omghebracht? En
 meer andere door syn weert doen ballē
 zoo wel int Oosten als int Westen on-
 der den naem vanden Eenzame Ridder?
 Wat heeft hy noch onlanct in Spagnien
 bedreven voor de Stadt van Cordoua?
 hielden sy hem aldaer niet voor de besten
 Ridder der Weerelt? Welc hy ooc wel
 bevesticht heeft int verkrighen des Tri-
 amanten Helms / hoe wel hy alreede dien
 naem onder de vrome hadde / doen hy int
 beghintfel syns Ridderschaps het Ra-
 pier wt des Leeuwen lijf troc.

Cc

niet /

met hy en Perion zyn zoo veel verijckelē
ghepasseert / hebben zoo veel vzeemde
avonturen ten eynde ghebrachte / ende
vele swaerder ghebechten ghehad / dat
icker myn hooft wel wil onder te pande
zetten datse dese ooc niet eeten zullē ont-
konien / ja al en waerder maer een van
hun beyden alleen om die alle dyp te be-
vechten. Alquise wist hun zoo wel te be-
houden / datse ganssch gherust werden.
Hierentusschen dede de Keyser / om den
Koninc der Wildernisse ende d'andere
Ridders te meerder eere aen te doen / een
nien veldt af sluyten met dicke palen en
boomē / ende te zulcker plaetse daerse
van vele konden ghezien werden. Ende

deur dien de Campfornen tzaemen b-
strent hadden des anderen daechs te be-
de te komen / zoo liet de Koninc der W-
dernisse den Keyser bidden / hem te gu-
nen dat Gadiare de Soudaen van I-
quien een bande Juges mocht wesen
twelt hy hem bewillichde / zelfs niet to-
stemminghe van Lisuart ende d'ander
ende om hem te verzelschappen / Da-
dare / de Koninc van Breigne. Dit gh-
daen zynde / ghinghen de dyp Christi-
Ridders inde Capelle / alwaer sy wa-
ten ende Godt baden ende aenriepen
hun bereydende tot sterben / zoo't dese
te al zoo voorzien hadde.

Hoe Lisuart, Perion ende Olorius ter bane quamen, ende vanden strijdt die sy hadde
segghen den Koninc der Wildernisse, Grafante ende Bostrose.

Het neghenenbijsichste Capittel.

DEn nacht ghepasseert zynde /
zoo werter Godt aengheroep-
pen / smorghens zoo haest de
dach aengquam / alwaer de dyp
Ridders tegenwoordich wa-
ren / die hun daer na ghinghen wapenen /
ende werden by vele Heeren ende Prin-
cen ghelepyt ter plaetse daer den strijdt
gheschieden zoude. De Keyser droech
Lisuarts Helm / ende de Koninc van

Breigne syn Lantie stijf ende dat zynde
de Hertoghe van Ortilense / droech den
Helm van Perion van Gaule / ende de
Prince van Alafonte syn glacie: de Gra-
ve van Alafre droech Olorius Helm,
ende de Graue van Alarin syn Lantie.
Ende al zoo toegherust / reden sy langhe
d'eene syde int yere / ende de Koninc der
Wildernisse met syn Broeders doo-
d'ander Poozte: de welke ghewapent in
swerte

werde wapenen / met de Helmen oyt
 woest / hadde elc een Lantie vande welc
 ie het pier een vadem lanc was. Op een
 tellage niet wigt van daer / was de Key-
 er ende de Kesperinne / met Enolorie /
 Gricelerie / Triaxe / ende vele andere
 Vrouwen ende Joffrouwen. Doen sel-
 nen Kadiare ende Darbarie als Rech-
 ers partije teghen partije / en de Croni-
 cken ende Clacoenen sloeghen / ende de
 derauten riepen tot dyp repen dat de
 Lampioenen hun beste doen zouden.
 Doch niet aduys des Soudaens van
 Lique / weter geordineert / datter maer
 en paer tseffens en zoude loopen / om te
 eter te moghen ordeelen wie best spn
 eboir doen zoude / ende die den Zabel
 schiel / zoude daer na afzitten / om alsdan
 metten sweerde te epndighen. Dus
 repen Glorius ende Vostrose eerst te-
 ghen malkanderen / ende dat in zulker
 sloeghen / datse door staken Schilden /
 Harnas ende Pantzier / quetende mal-
 anderen diep ghenoech int vleesch / ende
 int by een komen stieten sp zoo ghewel-
 chelijc d'een teghe d'ander / dat Glorius
 deerde d'een schouder verstuppte / ende
 Vostrose vooz by rijdande / schudde spn
 mandischoen. Glorius was haest we-
 ter om op de been / maer om dat Perion
 van Gaule en Gzafante alreede teghen
 malkanderen liepen / zoo trat hy wat aen
 een syde / ende Gzafante hielt zoo lee-
 che / dat hy Perions Peerdt inde bozst
 tac / dat het doot ter aerden viel / maer
 Perion trefte hem zoo wel / dat hy hem
 en groote wonde gaf / ende eenen stegel-
 reep verloor / en int vooz by rijde strunc.
 elde spn Peerdt over dat van Perion /
 oo daniien meynde datse bepde de hals
 ghebozen hadden. Doen quamen Li-
 suart ende Sulpitius vooz / die met
 hulster kracht teghen malkanderē qua-
 men / dat Sulpitius Lisuarts Schildt
 vooz / fac welc een vadem lanc / zonder
 een ander eenich leet te doen : maer

Lisuart trefte hem beter : want hy vooz
 fac hem Schildt ende Harnas / en zon-
 der een pferen plate / die hy onder t Har-
 nas droech / hy hadder zonder twyffel
 door ghebleve : ende evenwel viel hy zoo
 zoethens vanden Peerde / dat hy twee
 oft dypmael op d'aerde omwentelde.
 Die doen Enolorie int aenzicht ghezien
 hadde / men zoude wel hebben konnen
 speuren hoe aenghenaeim haer dien steec
 was / te meer als sp de Soudaen van
 Lique hoorde zegghe teghen de konine
 van Bzeigne / dat hy noyt gezien en had-
 de Lantie zoo wel ghebyupchen. Nu zoo
 waren Lisuart ende Vostrose te Peerde
 ghebleve ghelijc ghy verstaen hebt : maer
 om na te komen datter besproken was /
 zoo schreden sp terstont van hun Peerde
 ende doen beghonne sp onder hun zessen /
 (elc hem stellende teghen dien hy gheloo-
 pen hadde) eenen sellen ende wpeeden
 strydt. Ende hoe wel vele dochten datter
 een onghelijcke partuere was / zoo toon-
 den hun Lisuart ende de spne watse ius
 lijf hadden / ende dat niet zulken moec
 ende couragie / datse int minste hun niet
 eens en onstelde / maer toonden hun zoo
 byoom ende vaillant / dat het veldt van
 couleur veranderde / door tbleedt van
 hunne vpanden met thare ghemeucht.
 Enolorie en Gricelerie dat ziende / beef-
 den sp als een loof / twelc door een zoet
 windken beweeght wordt / biddende
 Godt om de behoudenis vā hunne Be-
 minde. Tghevecht duerde zoo lange / dat
 Vostrose en Glorius gedwonge waren
 op de gevesten van hun Rapiere wat te
 rusten / om hunne aeffen te herscheppē /
 zelfs oot Perion ende Gzafante / maer
 niet de konine der Wildernisse / noch Li-
 suart : want hoe dese langher dochten /
 hoe sp hun moediger ende couragieuser
 toonden. Waer van de konine verstoort
 zijnde / viel hy hem aen / ende hem om-
 batten de dede hy spn beste om hem met
 kracht ter aerde te werpen : maer twas

Ee g

wel

wel besponghen / wel ghelweert : want
Lisuart was fierc van lyve / ende vroom
van ledē. Hierentusschē hadden Perion
met syn tegenpartye / ende Glorius met
Bostrose wederom herbat / de welcke
hem zeer ghewont voelende bandē steet
der Lantie die Glorius hem ghegheven
hadde / verlooꝝ allenskens syn kracht /
hoewel hy nochtans met een groots her
te wel liet blijcken den pver die hy hadde
om de Victorie te behalen : ende Perion
noch meer : wāt syn Liefste gaf hem zul
ken vziendelijcken ghezicht / dat hy syn
krachten de helst voelde vermeerderen /
ende gheen moehept meer en ghevoelde.
Doen wast ontrent middach oft wat
daer over / ende de Sonne scheen zoo
heet / dat die stil zaten en weynighe klee
ders aen hadden / by na van hitte ver
brandden : zoo dat het bloedt dat wt Sul
pitius lichaem overbloedich liep / op syn
swert Harnas stolde / zoo dat het by na
heel root scheen te wesen / als ooc van
Lisuart / datse beyde ghedwonghen wa
zen het woystelen te verlaten / ende nam
Sulpitius syn sweert met beyde handē /
mepnende synen Wyant thoost daer me
de te klieven : maer hy hiel synen Schildt
daer voor / ende viel den slach op den
Diamanten Helm / met zulcker kracht /
dat het Rapiere in dyp stucken blooch /
behoudende in syn handt alleenlijc den
hecht / nochtans zoo zoude Lisuart niet
een neus ter aerden gevallen hebbē / zoo
hy de knie niet te vace ghehadt en had
de. Doch hy stonde rasschelijc op / en viel
den Koninc aen boozdt die nu zonder ge
weer was / tot hem zeggghende zoo luyde
dattet elc een konde hooren : Koninc be
kent nu het onder schepdt datter is tus
schen wel doen ende qualijc spreken : geest
v op ofte v naect de doot. Och hoe blijde
was Onotorie alsdoen / twelc niet lange
en duerde : want alzo Lisuart den Ko
ninc het hoost mepnde te klieven / zoo
kerde hem tsweert inde handt / en dat

zoo onghelucke / dattet hem wt
handt bloogh / ende de Koninc dat in
ter haest vatte de / ondanx des ghen
die hem ghedreicht hadde : teghen di
welken hy riep : Lisuart / Lisuart /
zal ic mner Ooms doot wzen / ende
hoost op't kasteel der kootse mede ni
men / om dat van uwen Sargilles w
derom t'ontfanghen. Onotorie / met
doot als levende / mepnde bande stellag
te vallen / maer haer Suster wederhu
haer / haer biddende gheen oorzaak te
wesen van haers Ridders doot : wan
zepde sp / indien hy v in zulcken staet ziet
syn leven zal hem verdzieten : dus ver
toont v hem / dat hy moet ende couragi
krighe. Kan de Fortupne hem weder
om niet zoo veel voordeels gheven / als
sp hem benomen heeft ? Ende alzo sp
zepde / zoo ghebeurde / de kansse weder
om keerende / alzo ghy verstaen zult
Lisuart hem bindende half in't net / en
gaf daerom den moort int minste niet ver
loren / maer hy nam voren in desen noot
zulcken zake te weghe te byenghen / dat
men hem te minste daer over lof en eere
van gheven zoude / zelfs de ghene / die hy
voor hem sach / ende liever hadde als
hem zelve. Met dit voornemen / en met
ghenepchden hoost / half furieus / sloech
hy trapier van synen Wyant af / metter
slinker hant / ende mepnde hem by der
kraghe te vatten / twelc hem faillerte de
doch hy hadde dit gheluc / dat alzo Sul
pitius een trede achterwaerts trat / mep
nende hem met alle syn macht te treffen /
Lisuart hem zo na onder quam / dat tra
pier over hem quam / en den ellenboghe
op t'schouder harnas / twelc de Koninc zo
wee dede / dat hē de hāt opēde / en sweert
daer henē blooch / twelc Lisuart niet en
gypinde metter haest te lichtē. Ziet hoe
de Fortupne met hun speelde / hun beyde
verzekerende / den eenen vander doot / en
den anderen vande Victorie. Met welcke
Lisuart synen Wyant te verstaen ghaf /

hem zeggende: o Koninc nu zoo zal
erlies ws hoofst het myne behouden
in opt Kasteel der Roote ghebracht te
erden. Dit zeggende gaf hy hem zult-
en lach / dat hy hem van alle zietten
jenas. Och wat een blijchap schiep
doen Onlorie / die by na haren gheest
gegheven hadde van benauthert / ver-
dert sp also datse onsen Heere inwen-
chlyc wt grondt hares herten loofde
de dante / zoo zeer also haer moghelijc
as. Ende als Glorius zach dat de
oninc vast spn geest ghas / hoe wel hy
jenoerch te doen hadde met die hy vorē
abde / zoo en konde hy hem nochtans
er onthouden / ofte hy en zepde hem al
scheide: wel Bostrose / heeft v Bzo-
er niet wel een Jonckvrouwe ghebondē /
te hem zoo zoetkens onthaelt heeft / ge-
ghe ghy zien meught? Bostrose boven
aten verwondert ober spns Bzoeders
not / verloos spn couragie / ende werdt
ns lebens moede / zoo dat hy naulijc
slaghen spns Wpandts afkerde / zoo
ttet niet langhe aen en liep / ofte hy en
tel ter aerden / ende ghas spnen gheest.
ft Gzafante (beminde Leser) alsdoen
et perplex en werdt / laet ic elc een be-
ncken: want alzo Perion oorzaakē
dde om hem te spoedighē / zoo wel om
teghenwoordicheydt spns Liefs / als
n de Victoris spner Medeghezellen /
s verbotet daer en teghen Gzafante
n leven te meer / ende ziende spn doot
oz ooghen / wenschte hy wel nopt ghe-
ren te wesen: derhalven onachtzaam
er hem zelven / en dede niet meer als
gcken: ende deysende viel hy achter
er / ende int vallen batte hem Perion
der kraghe / ende stiet hem sweert in-
kele: waer ober Gricelerse met alle
Onstaenders gantsch verblijt waren.
oen beghonnen de Trompetten ende
laroenen te blasen / ende de Rechters
den de victorieuse Ridders Weerden
enghen / die sp met triomfe in hun Lo-

gis brachten / alwaer Meester Helisabet
hun waer nam / verzekerende den Kep-
ser (na dat hyse bezocht hadde) hun haest
op de been te helpen. Hierentruffen
namen de lieden van Sulpitie de doode
lichame / ende met grooter triumfe ende
ceremonien balsenden sp die / ende ghin-
ghen tzepl na hun Landt / alwaer sp
hunne begrafnisse volbrachten. Doen
zondt de Kesper ten eerste een Edelman
aen Amadis / hem ontbiedende dwt-
komste des gheverchts / op dat hy inna-
me het Eplandt der Wildernisse / vol-
ghende het accoozt te voren ghemaect.
Hierom zondt Amadis Argamont der-
waerts tot spn Stadt-houder / ende liet
Sarguiles wederom komen / dien hy
met andere Officien bedacht.

Hoe dat de dry Ridder's ghenesen zijnde,
Lisuart ende Perion hun beminde ghin-
ghen spreken aende Venster des Hoofs,
ende watter van quam.

Het zestiende Capittel.

En gantsche Maent bewaer-
de de dry Ridders hunne ka-
mer aleer hunne wonden ge-
heelt ware / hebbende Alquise
veeltijds by hun / die hun de
secreten van Onlorie ende Gricelerie
ober bracht: want sp en spraken met hun
niet als inde teghenwoordicheydt der
Kesperinne. Waer den tijt ghekomen
zijnde / datse ghenesen waren / ende hun
stere ghenoech voelden omte volbrin-
ghen watter te voren zoude komen / zoo
spraken sp op eenen avondt na den dans
met hunne Beminde / den volghenden
nacht by een te komen inden Hof / ende
aende tralien Venster / alzo sp pleghen.
Twelc sp ooc deden / want d'ure gheko-
men zijnde dat elc een in spnen eersten
slaep lach / zoo ghinghen sp alleen wten
huyse / ende klimmende ober de mueren /

Ce ij

qua

quamen sp ter plaetse daerse wilden we-
sen/altwaer de Jonchvrouwen hun alree-
de verwachteden / die hun met meerder
vypicheyt ontfinghen / alse tot noch toe
ghedaen hadden/daer over zoo veel kus-
kens en ander vziendelijchede volghden/
als de tralien toelieten. In dese vran-
dende hitte / Lisuart ontstelen zijnde en
trachtende om te volbrenghen daer zoo-
danige na haken/spac hy tot sy Alder-
lieffte: Me-vrouwe d'over grooteschoo-
hepde daer de natuere v mede begeeft
heeft/kan v wel verzekeren vande liefde
die ic uwen persoone ben toedraghende/
want ghelge uwe volmaettheden alle
Schoone te bobē gaet / zoo gheloofst ooc
ghewisselijc dat ic altydt alle andere in
troulijc te beminnen ende te dienen / be-
voornaemste zal wesen / zoo langhe als
myn lichaem dese arme leden ghezondt
behouden. Ende dit wil ic v noch meer
zegghen/ dat indien men na de doot lief-
de draecht/ghelijcmen op dese Weerelt
doet/ dat ic v eeuwlichjcken zal lief heb-
ben/ dienen ende eeren: daer wt ghy wel
kondt beslupen dat ic meer ws ben/als
iets dat in uwer macht is:ende dat zulc
de waerheyt is/ic weere v op myn ziele/
dat ic my aenghenamer zoude wesen/

zoo het v beliesde my iets te ghebied
met het welcke volbrengende ic v mo-
te behaghen / meer als oft ic tgebe-
hadde over de gantsche Weerelt / en
die onderdanich ware. Hierom bidt
sotmoedelijc Me-vrouwe/my niet qu-
lijc af te nemen/zoo ic mi (de gheleghe-
heyt hebbende) de stouticheyt neme v
v te verklare tghene myn herte tot no-
toe heeft scriet ghehoudē/ ja zelve d'a-
dere leden niet ontdeert: maer de Lief-
die zoo wel over de Goden als over
Menschen heerschappje heeft/ doet n-
misschien misbruyken de vypichepde
uwe hoochepde my heeft bewesen/aen
welcke myne ruste/gheluc ende zaliche-
is hanghende:ende ghelge uwe sotmo-
dighen Dienaer / zoo bidt ic v myn w-
verhoren behoudenis en eernighe h-
pe/dat uwe goetgunsticheyt te myn
zoo groot zij / dat ic my mach roem-
dat ghelijck ick door uwe over groo-
schoonheyt op v verliest ben ghehoord
ic ooc door de zelve te lijbe mach bli-
vet het welcke heeft zal verdwijnen / en
allenkens zal vergaen / indien v mede-
lijdende herte my anders niet en ontfermt
ende myn lijden ende ghebeden aen e-
neemt. Zegghende dese woorden/lijp

en de tranen ober d' ooghen: waer van
molortie/ niet wetende wat spn me pui-
le was/ groostelijc vertwondert was/
de die janner ende lijden aen hem niet
nigher konnende verdraghen / sprac sp
hem: wel myn Alderlieffte/ wat heb
ghedaen / dat v veroorzact zoo te kla-
ren? Niet anders/ De-vrouwe/ ant-
woorde hy/ dā dat ghi my meer genade
et/ als ic opt verdien hebbe/ ende zulcx
noch meerder wesen/ indient v beliest
p den gheluckichsten te maken/ diemen
e Weerelt zoude moghen binden. Wel-
le/ antwoorde de Princesse/ zijt verze-
ert dat ic v niets wepgeren en zal van
hene ghy aen my verzoect / indient in
pnder macht is/ doch behoudens myn
te/ ghelijc de reden verepscht. De-
vrouwe/ antwoorde hy/ uwe eere is my
o lief ende weert / als myn eyghen le-
u: tghene dat ic ootmoedelijc aen v
rzoecte / dat is de liefde ende vriendt-
jap tusschen ons beyden zijnde/ te wil-
bevestighen/ my aennemende neffens
lief / voer een gherouwe Man. W is
kent van wat hupse ic ben/ ende wat ic
rmach/ het welcke gheschiedende/ zult
hy my verobligeren v meer ende meer
beminnen/ te eeren ende te dienen. Tis-
el / myn Alderlieffte / maer hoe ver-
lach ic zulcx zonder het believen des
epfers? De-vrouwe/ antwoorde Li-
art / uwen wille ende den mynen zal
henoech wesen/ ende ic gheloobe/ indien
hy zulcx goet vindt / dat De-vrouwe
treclerie uwe Suster niet mis en zal
oem niet myn Com Perion/ ghemeret
eliefde die sp tot malkanderen draghe.
setrouw my. zepde sp/ indien sp alzo ge-
nt is/ ic zal't oec doe. Om Godts wil/
De-vrouwe/ zepde hy/ laet ons dat ter-
ont verstaen. Nu zoo beviel Lisuart
lsoen het spreke zoo wel/ ende de Lief-
e gaf hem zulken misdichepdt int spre-
en/ dat spn wilsprake beter was/ zoo on-
oorziens / als of hyer en ghestudeert

hadde: hierom Enolortie ende hy / hun
voegghende hy de twee andere / die oec
vriendelijc met malkanderen spraken /
zepde Lisuart tot Griclerie. De-vrou-
we/ het heeft v goet ghebocht my te tre-
ken wt de meestte ellende die opt slave-
lerdt / wt de welcke ic noyt en zoude ver-
loft hebben geweest/ zonder de begheerte
ende bevel hy v aen mynen Com ghe-
daen om my te gaen zoeken / alzo hy
my zomtijts selve verhaelt heeft. Ende
dewijle ghy (tot nu toe) d'oorzake myner
behoudensse zijt/ zoo bidd' ic v / om dis
t'onderhouden / te vreden te wesen / dat
de liefde van ons vieren bevesticht wer-
de metten bandt des houlijcx tusschen v
ende myn Com Perion/ ende van De-
vrouwe Enolortie ende my / verzekert
zijnde/ indien ghy't goet vindt / dat sper
niet teghen en zal wesen / maer hier toe
berepdt en wel te vreden zal wesen. Ge-
wisselijc Lisuart treftent ten rechten
daer't hun looch / voerwendende de be-
quame Wederijne tot hunliedder ziecten /
de welcke zoo wel wrocht / dat na zom-
mige blauwe wetbluchte/ bestemt were-
den nacht daer aen volghende/ een deure
dooz de welcke men inden Hof ghinc / te
openen/ om alsdan te volbrengen tghene
daer den mondt ende eerte in bewillich-
den. Ende deur dien den Haen den aen-
komenden morgen-sondt beghon te
krachten/ na menichfuldighe vriendelijc-
ke kuskenis ende afschepde neminghen /
zoo namen beyde de Ridderz oorlof aen
hunne liefste Vriendinnen/ ende ghingen
te ruste/ tot tien uren/ datmen hun quam
zegghen dat de Keiser ter Kerckē was /
alwaer sp hy hem ghinghen/ vringghende
voorts den dach om niet kouten/ eten en
dansen / tot dat elc een ghinc rusten.
Maer Lisuart ende Perion/ die de luyt
in d'ooren hadden / verwachtende d'ure
dier ghefelt was om het beloofde te vol-
bringhen / schiedten te middernacht we-
hun logijs/ ende quamen inden Hof / al-

waersp alreede waren / die sp zochten / gekomē dooz de deure van een vertrek-
kamerken / daer sp den sleutel van had-
den weten te bekomen hun verwachten-
de onder de dicke ghebladerde boomen
int groene / lupsterende na den zoetē zanc
des Nachtegaels / die hem mildelgē liet
hooren. Het weder was lieftgē ende
lustich / ende de mane wat overtrocken /
als oft sp de Ghelieven ghunstich wilde
wesen om niet ghezien te werden. De
twee Ridders quamen voet vooz voet /
zonder gherucht te maken / maer Grice-
lerie die een ooghe in't zepl hadde / wert
hun ghewaer. Ende alzo sp vooz by
ghinghen / om na de traken Venster te
gaen / zoo stonden de Princesen op / ende
vattense van achter / zeggghende : Staet
vast Ridders / ghy zijt onse Ghevangene.
Person ende Lisuart bielen op hun knie /
hen de handen kussende. Maer sp lieden
veel stouter / ofte dooz liefde oerwonnē /
hievense op / hun kussende en omhelsen-
de. Person vertroet met Gricelerie wat
aen d'een sijde / latende Lisuart / die Ono-
lorie omhelst hadde / zeggghende : Me-
vrouw / de vzeucht die myn herte nu
schept / is zodanich / dat myn herte (twelc
gheheel uwe is) van grooter vzeughde /
niet en kan begripen d'inwendighe blij-
schap die ic ontfanghe / dooz de vziende-
lghe onthalinghe diet v beliest my te be-
wijsen met alzulcken bymoedicheydt /
dat ic ghenootzaect ben v ootmoedelgē te
bidden / my te willen vergheue myn ver-
waenshepde ende myne onwetenthepde
t'ontschuldighen. Myn Lief / antwoorde
de sp / laet ons in dese groente nederzitten
met ghemac / ende aenghezien ic my zoo
verre verlopen hebbe / my hier te laten
binden (ter plaetse daer dooz myn eere
zoude moghen ghekrenct worden) my
op v betrouwende / zoo bid' ic v dat dese
myne bymoedighe ende ontfermende
ghemeynzaemhepde t'waerts / niet en
strecke / om een verkeert ghevoelen van

my te hebbe / min oft meer als oft ic
eene strengheicheit v ghewepghert
de ende dat met rede / daer de Minne
meest na trachtē / ende dooz het niet
nieten groote miserie ende verdriet
den. Maer ter wijlen sp dese eerlghe
schuldt voozwendde / zoo won Lisuart
allencykens de plaetse / zoo met vziende-
lghe kusskens aen haren mont / als
de bozstkens te tasten. Ende wille
voorts vare / zepde sp : Och myn Lief
weest te vreden van zoo veel machte
ver my te hebben / als ic zelve hebbe /
is myns persoons te zien ende te ghen-
ken / zonder v te vervoorzeren my te
nemen tghene dat ghy noch andere
niet en zoudt konnen weder gheue. Re-
vrouw / antwoorde hy / v is bekent in
landuerighen tijdt die ic inde woelen
Zee der Liefde met grooter pijn en
lijden gheswommen hebbe / ende nu ic
de zoete haven / ende behouden aeng-
komen ben / zoo bid' ic v my zulc niet
willen beletten. Myn Lief / zepde Ono-
lorie / behoordet v niet ghenoech te we-
den dat ic gheheel uwe ben / ende met te ghe-
nieten de vzeucht daer alle eerbare
moureuze mede te vreden zyn / den goet-
herder scheert wel syn schapen / maer
bevytse voorts van alle perijckel zoo
best kan : doet ooc alzo / ende handelt
zoetelgē ende na behooren. Maer hoe
meer vziendlghe excusen voortzack
hoe Lisuart min daer na lupsterde / me-
t'weert der onkupshepde den toom ghe-
vende / plucte hy d'eerste bloeme d'
Rooselaers / hoe wel niet zonder t'
moeyte : doch aler sp van malkanderen
scepdden / werdt het lant zoo bearbe-
dat het ten lesten met bewillinghe v
hun bepde / vzechtbaer werdt. Dier
tusschen beschicte Person en Gricele-
hunne zaken met ghemac / hoewel ic ac-
te datse zulcken bespreec niet ghemaect
hadden : doch zoo veel wasser van dat
tspel ten eynde zynde / malkanderen b-

cedic

bedijde/ en belofte deden tanderdaechs
aldaer ter zelve plaetse wederom te kee-
ren / het welcke een weke lanc duerde /
zonder van pemaendt achterhaelt oft be-
klipt te werden / zelfs niet van Alguise /
hoe wel sp hunnen secreten Raedt was /
maer niet van dese zaken.

Hoe de Keyser ende Perion ter jacht zijn-
de, een Ioncvrouwe vonden zeer wee-
nende, ende wat hun ghebeurde.

Het eenenzestichste Capittel.

De Keyser / een vriendelijc
Prince willende de dyp Rid-
ders vriendtschap bewijzen /
niet langhe van hunne won-
den genesen zijnde / reedt met
hun ter jacht in een bosch niet verre van
der Stadt/ ende syn jaghers voren zyn-
dende / volghde hy sanderdaechs met de
Ridders ende Hobelinghen tot int perc.
Ende alzo syn Dase-winden ende loop-
honden een groot Hert opgespeurt had-
den / stonden de Keyser ende Perion aen
d'een sijde / alwaer eenen Bepz quam /
dien sp zoo snel vervolghden / datse hem
doorstake/ ende terstont daerna hoorde
sp na den Zee-kant toe/ een klaeghlycke
stemme. Doen reden sp derwaerts/ ende
sp en reden niet langhe / oft sp en zaghen
een Ioncvrouwe jammerlijc beschrey-
ende de doot eenes Ridders die voor
haer voeten doot lach/ in volle Darnas /
hebbende den dootsteke inde kele. De
Keyser ende Perion medelijden hebben-
de met dese schoone Vrouw/ vraeghden
haer waerom sp zoo bitterlijc schreydde/
biddende haer wat te willē stillen. Maer
wat sp haer baden/ sp en hiel niet op van
haer aenzicht met de naghelen op te ha-
len / zoo datse zonder ophouden haer zel-
ven quetste / ende niet als een bloedt en
maecte Perion hier over verwondert/
schreyet vande Deerde/ haer ernstelijc bid-

dende hem aen te willen spreken / om
haer te helpen/ zoo't doemlyc waer. Des
zich sp hem deertlijcken aen/ ende swaer-
lyc zuchtende / antwoorde hem : Och
Heer Ridder / zepde sp / en vraeght my
niet meer/ want therte dunct my berste.
Doen begon sp wederom zoo hertelijc te
weenen/ ende zoo te snorchē/ dat Perion
noch meer gheneghen was om te weten
haer ongheluc. Och/ Heer Ridder/ ant-
woorde sp / laet my met vreden/ oft be-
looft my een zake/ ende ic zal u verhalen
daer ghy zoo grooten verlanghe na hebt
om te weten. Perion ghereedt om te be-
loven/ zepde ja daer toe. Menghezien ghy
zulcx doen wilt / zepde sp/ zoo wapent u
met de wapenē van desen dooden / twee
my Dader is/ ende volgh my vier mij-
len van hier in een Eplandt/ alwaer den
Schelm/ die dese moort ghedaen heeft /
vertrocken is/ ende heeft gheswooren my
aldaer te verwachtē met eenich Ridder /
zoo ic eenen wil aldaer brengen om hem
te beverchten : de reste zal ic u met goeder
moepde verhalen / zoo haest wy tischepe
zijn. Perion/ gheneghen zijnde om dese
reys te doen/ vraeghde den Keyser ofter
hem niet en believede dat hy hem eerst
vraeghte by syn jaghers. Neen/ antwoorde
de de Keyser/ ic zal u verzelschappen/ en
delwijle het Eplandt zoo na by is/ zoo zal
ic ten minsten de tijdkortinghe des ghe-
vechts hebben. In Godts name/ zepde
Perion / die hem terstont wapende met
het Darnas des dooden / ende sp alle dyp
ghinghen in een kleyn scheepken / twee
daer gheanchert lach / aenden oever des
Zee. Doen stierde de Ioncvrouwe het
schip zoo recht/ datse tlandt haest wt den
ooghen verloren. Nu laet hun varen tot
op een ander tijt/ ende keeren tot d'ande-
re/ die inde Wildernisse jaeghde/ dewel-
ke met venezoen gheladen / ende ziende
dattet avondt begon te werden/ deden sp
hun beste om de Keyser ende Perion te
vinden: maer sp en kondense niet vinden:

ff

daer

daer was wel eenen lakē te voete / die
hun zepde dat hyse hadde zien eenē Bepr
uaren: ende hy wees hun den werch
die spinghereden waren / inden welken
sp den Bepr wel doot bonden ligghen/
maer sp en vernamen niet vanden Key-
ser noch van Perion/ dan alleenlyc hun-
ne Peerden briesschen aen d'een syde/die
de brepdeels afghedaē waren: doen reden
sp derwaerts / ende zaghen van eenen
heubel in eenen boot / twee Joncvrou-
wen / die twee Bootsghezellen te lande
stelden: alwaer ghekommen zynde/ Lisu-
art groette se zeer vriendelyc / ende zepde
haer: Joncvrouwe/ is bidde v myt ydū-
ghe te zegghe / indien ghyt weet / van
twee Ridderz/ den eenen heel out/ en den
anderen Jonckachtich / die ons verloren
hebben / jaghende in dit bosch. Spreekt
ghy/ antwoordden sp/ vanden oude Key-
ser van Trebisonde / ende van eenen die
hy hem is? ja voorwaer/ zepde Lisuart/
zegt ons/ belibet v/ waer sp na toe zyn.
Indien ghy hun begheert te vinden/ zep-
den sp/ zoo komt met ons/ ende wy zullen
v gheerne wysen waer sp zyn/ opconditie
dat ghy ons een bede consenteert oft an-
ders zyt verzekert datse verloren zyn/ en
in langen tyt niet wederom en zult zien.
Lisuart die pberich was de Keyser allē
dienst te doen/ ter liefde van syn Bemī-
de/ beloofde hun hunne begheerte te vol-
bzenghen/ hen vraghende oft hy meer ge-
zelschaps mede mocht leyde. Neen ghy/
antwoordden sp / ten waer eenen alleen/
zonder meer. Ende just was Glorius
daer tegenwoordich/ die Lisuart ernste-
lyc badt met hem te moghen trecken/
welc hy hem consenteerde: zoo dat sp
twee inde Bercke tredende/ lieten de Ko-
ninc van Breigne met d'ander te lande/
ende voeren ter Zee-waert in.

Hoe de Keyser ende Perion van Gaule op-
ghehouden werden door de verraderij
der Joncvrouwe die hun gheleydde.

Het tweeenzestichste Capitule

Ederkeerende nu tot dē
ser ende Perion/ die de Jon-
cvrouwe gheleydde / als
haelt is / na datse gheva-
 hadden tot dē onderganc
Sonnen/ zoo quamen sp te lande aen
kleyn Epland/ alwaer twee groote
ten opgherecht stonden: inden ing-
van d'eene stondt een Joffrouwe /
eenen Ridder al gewapent/ dien de jon-
cvrouwe Perion toonde/ hem zegghe
Heer Ridder/ ziet daer den ghene die g-
te bevechten hebt / ende die onsen Val-
wreedelyc vermoort heeft. Joffrouwe
ic belobe v dat ic hem wiken zal / zoo
in mynder macht is. Doen traden sp a-
dyp wt de Barcke/ ende de Ridder qua-
hun te gemoete/ vraghende waer sp he-
wilden/ ende wat sp zochten. Ridder an-
woordden Perion / ghy hebt dese Jon-
cvrouwe beloofd haer alhier te verwa-
te/ tot datse eenich Edelma alhier vrac-
om v te bevechte/ ende te wiken de do-
haers Vaders / die ghy niet het me-
onghelyc ter Weerelt hebt omgebrach
Wel/ zepde den anderen/ wat ist nu? Ja
anders/ zepde Perion/ dan dat ic v le-
zal hebbe in plaetse van tynne. Voorwa-
Ridder/ ghy hebt een dwaes voornem-
maer ic zal uwe dwaesheyt kastijden e-
wy schepden. Dit zeggende zoo troc
syn sweert wt / ende Perion van ghely-
ken/ de welke schuttende syns Wpand-
slach/ merdt synen Schildt midden do-
ghekloben / ende mepuende syn rebeng-
te hebben/ gaf hem ooc eenen slach/ ma-
syn sweert vlooch in dyp stucken. Gh-
booswicht / zepde de Ridder / nu zal
hooft ghestelt worden ter plaetse daer
ghy tynne meynt te plantē. Perion he-
groot perijckel merckende daer hy in
was/ vlooch hem in/ en met eenen gram-
men moet vatte hy hem byder kraghe/
zoo fortseijc/ dat hy hem ter aerden zou-
de

de ghevelt hebben/maer daer spronghen
des stercke Babauwe wt de Tente/ van
de welcke de twee den Keyser vinghen/
ende d'ander viere vielen Perion van
achter aen/ die sy met gewelt wech broch
ten inde Tente/ alwaer sy met dicke gse-
re ketenen ghebonden werden. Doen
wert het oude Wyf dē Keyser kennēde/
tot den welcken sy wel spytichlyc zepde:
Ghy schelmsche Keyser/ nu ghy in myn-
der macht zyt/ zoo zult ghy voortaan tot
enen spieghel dienen der ghenet die hun
memoeven willen te beschadigē de vrien-
den van Armato/ ende zal niet eenē wze-
ten de doot van hem ende veler andere
koninghen ende andere groote Heeren/
maer ghy alleene d'oorzake vā zyt. Vrou-
we/ antwoorde de Keyser/ ic en weet niet
oat ghy zegghen wilt/maer schelmscher
erraderijc en isser noyt gheschiedt/ als
ese hy ulwen toe doen begaen. Zulcx zal
wel blycken/ antwoorde d'oude. Hier-
nusschen bebal sy eenighe bande hare/
un wel te bewaren / op dat sy niet en
ontquamē.

oe Lisuart ende Olorius ghevangen
werden byde zelve die de Keyser ende
Perion ghevangen hadden, ende daer
na ghescheyden, zonder te weten waer
sy ghevoert werden.

Het dryenzestichste Capittel.

Nulijc en waren Lisuart en Olo-
rius van landt ghebaren/ofte den
nacht en over viel hun / hoe wel sy
daerom niet en lieten te baren tot
datse in't zelve Eylande quamen
daer de Keyser was / alwaer sy
in landt ghinghen/ende eere der Jonckvrouwe
ben hun raet datse hun rusten zouden inde
oente/ verwachende den dach: het welcke sy
gheijc consenteerden: een weynich daer na
aeghde sy Lisuart oft hy wel gedachtich was
belofte aen hun gedaen. Zeer wel antwoorde
hy. Volght my dan zepde de jonckste ende ic
ic v alleen zijnde/ zegghen/ want ic en wil niet
tietet yemant anders als ghy ende ic versta.
et was also doen zoo doncker/ datmen qualijc
lenghte van syne neus van hem konde zien:

Doch dit niet teghenstaende/ Lisuart ende sy
ghinghen ontrant twee booghscheuten verre/
ende de Jonckvrouwe haer ghelatende moede te
wesen / badt hem by haer int groene gras wat
neder te zitten/ende tzaemen wat te kouten: daer
hy wel mede te byden was gheen achter denc-
ken hebbende vande Schelmerijc die sy daer
na bedreef / want de valsche Hoere troc hem
van achter te neder alzo hy bucte / ende hem
ter neder slootende / nam sy hem t'Kapier van
syn sijde / ende lieper mede henēn zoo rasch als
sy konde/ roepende met luyder siewme: helpt
my Ridders/ helpt my. Lisuart wel verwon-
dert van zulcken bedroch / liep haer na zoo zeer
als hy konde:maer hy werdt terstont bespon-
ghen ende omcinghelt van zeven Ridders / die
daer verborghen laghen / ende zoo vast gehou-
den / dat sy hem brochten daer de Keyser ende
Perion ghekerent zaten. Doen werdt hy wel
ghetwaer dat hy verraden was: want men dede
hem oot d'ijfers aende beenen / twelc hem zoo
speet/ dat hy van rouwe meynde te sterben / en
hy smeet een vande boeven zoo booz thachups/
dat hy hem vier tanden inden mont wtsloech.
Hierentusschen hadde Olorius ghehoort tghes-
roep der Jonckvrouwe / die noch niet d'anders
sprac/ende doot licht datmen in d's Tente ont-
stiekē hadde/liep hy derwaerts/ om te zien wae-
ter schijnde: ende ziende int in komen den staet
daer Lisuart/ de Keyser ende Perion in waren/
was hy gantsch bedroeft/ende verstoot/ en niet
aen ziende tperijckel daer hy in was/ troc hy vā
leer / ende kliefde den eersten die hy ontmoette
thoost tot d'ooren toe / ende den tweeden van
ghelijcken: doen stelde hy hem teghen den der-
den/maer niet den eerste slach die hy hem gaf/
zoo brac syn Kapier tot aen het krups.

Doen zach hy wel dat hy't niet langher en zou-
de konnen houden staende / ghelijc't oot ghes-
beurde/ want hy werdt van alle sijden zoo om-
cinghelt / dat hy ghevangen ende ghebonden
werdt ghelijc d'andere/ diemen niet hem wech
leypde na den Zeekant: ende aldaer werden sy
in verscheiden schepen ghedaen/ zonder te weetē
waer men hun bracht noch om wat oorzaak sy
zoo qualijc ghetraecteert werden.

Hoe de Keyserinne de tijdinge kreeg van
tvertrec des Keyfers, Perion, Olorius en
Lisuart, ende vade swaricheyt die Ono-
lorie ende Gricelerie hadden, te meer
om datse hen bevrucht ghevoelden.

Het vienzestichste Capittel.

ffj

De

DE Koninc van Bretagne/Abriel/Elinie
met d'andere waren gantsch bedroeft/
dooz het ſchielooſ verlies des Keijſers:
en ziende dat Liſuart ooc niet wederō en quam/
na ſyn belofte / zoo beſloten ſp niet weder inde
Stadt te keeren/ vooz ſp en hadden volkomen
beſcheet. En juſt een ſchip gereet bindende gin-
gen ſp daer/ bidde den Hertoge van Or-
tlienſe ende van Alafonte na de Keijſerinne te
keeren en haer dit groot ongeluc te kennē te ge-
ben:het welcke verſtaen zijnde begadē hun vele
Ridders op de reijſe om die te zoeken in verre
en bjeinde Landen/zoo dat die van Grieken/
Thacien/Duytſchlandt/Italien/groot Bre-
taguen en Gaule de tydinge kregen/waerover
vele brome Princen zeer bedroeft waren:maer
vooz al Onolotie en Gricelerie die zulcken ſwa-
richeyt maecten datſe van daghe tot daghe af-
namen datment zach:waer toe ooc grootelijc
hielp/datſe hen bezyucht van kinde bebonden.
Nu zoo hadden ſp hun werc zoo ſecreterlijc aen-
geleght/datter niemant van en wiſt:zoo dat de
Keijſerinne niet anders en meynde / ofte deſe
hunnē droefheyt en quam dooz verlies hun-
nes vaders/daer over ſp hen vertroofte/de met
een vaſt herrouwen van hem haefte wederō ge-
zont te zien/ dooz de gratie Godes. Doozwaer-
ten was het punt niet daert hun looch/maer de
klepne kinderhens/die ſp alreede voelden krebe-
len / dies ſp goet bonden aende Keijſerinne te
verzoekē datſe hen vooz eenē tijt mochten ont-
houden int kloofter van S. Sophie/niet wijt
van daer zijnde / int welcke de Suſter vanden
Hertoge van Alafonte Abdiſſe was. De Keij-
ſerinne en liet haer niet zeer bidde/en wilde vele
Edelvrouwe met hun laten gaen : Maer ſp en
wildē gheene by hun hebben als Sirtenſe en
Garinde/hun Doesters Dochters / die ſp beſt
betrouden. Ten kortſte gezeght/ſp ghingen int
kloofter/altwaer d'Abdiſſe hun een ſchoone ka-
mer alleen bezochde / hen preſenterende alles
wat in hare macht was. Sp hielden hen daer
zoo ſtil alſt moghelijc was/ tot dat den tijt des
barens naecte. Doē gaben ſp alle hunnē zaken
aen Sirtenſe en Garinde te kennen / de welcke
goet vonden datmen de kinders zoude hzengen
by d'ouders van Garinde / woonende aen een
haven der Zee/ Filine ghenamē/dieſe op hzen-
ghen zoude als oft hun eyghen kinders waren.
Nu zoo ghebeurdet dat Onolotie eerſt gelach
van eenen ſchoonē jongen Sone/ die Sirtenſe
en haer medeghezelinne wonden in koſtelijcke

windels/ en ghabent de Moeder te kuffen/
al ſcheypende zelve zegghende : en dat bevelen
der genaden Godes beval Garinde/datmē
doopen hem dē name van Amadis van Grie-
kē zoude geven/ter liefde ſpns Doudr-Groor-
ders Amadis ende des Keijſers Eſplandia.
Dit gedaen zijnde/ginc de Jochvrouwe met h
kindt wt/ dooz een achterdencke / dwoers do
thoſch recht na Filine : maer 'tklepne dierh
werdt zoo ſwac/dat Garin de bzeſde dattet
haer erimen ſterbē zoude.Dus komende aen e
Fonteyne ontwon ſp/en dat int water ſte
de/ſp ac ſper deſe woorden over:klepne kindeh
inden name des Vaders / des Soons / en d
h. Geests/ontfanght deſen doop/met dē han
van Amadis van Grieken. Haulijc en had
deſe woorden voleyndicht/ oft ſp en hoorde e
gerucht van volc recht na haer toekomenē di
ſp van verbaertheyt liet liggen datſe hadde/
vloot inde rupchte en dicke des boſch.Deſe
ren Zeersobers/swerte Mooren/die om verſ
water te hebbē/ na de Fonteyne toe quamē:
welcke ziende Amadis aldaer liggen in zo koſ-
lijcken windels/waren ſp zeer verblijt / en no
meer verwondert/ als ſp zagen dattet kindt t
Weerelt komē was en geboren met een ſwerc
zoo root als een dierige kole/den Appel begin-
nende aende lincke knie/en eyndigē de dē pur-
aen tputteken des herte : op het welcke eenig
Caracters oft Letters zoo wit als ſneet ſton-
den/ die ſp nochtans niet en konden leſen nor
verſtaen:hierom zonder langer daer op te lett
wonden ſp inde doecken/en dyegent mede i
hun Galepen / inde welcke t'allen ghelucke
hunnē Vrouwen hadden/en onder de zelve een
die eerſt wt 'tkinder bedde komē was/derwel-
ker ſp Amadis behalen / en naemden hem ba-
doen aen den Joncker met den bzandende
Sweerde. Hierentuffchē/ Garinde wederō te
haer zelven ghekomen zijnde/ keerde ter plaet
daerſe tkindt gelaten hadde/en dat niet vindi-
de/dacht ſp dattet de Wilde dieren verlonde
hadden/dies ſp zoo jammerlijc ſcheyde/en bi-
droeft was/datſe van routwe meynde ſterben
doch nam ſp vorē Onolotie dat niet te zeggen
maer haer te verſtaen te geven dat ſp tot Fili-
ne ghelaten hadde/en ghekeert zijnde/vondt ſ
Gricelerie gelegen ooc van eenē ſchoonē jongen
Sone/ die Lucenro genaemt wert. Deſe twee
werdē in hunnē tijt vermaerde Ridders/ gely
dat int 7 ende 8 Boec verhaelt zal werden end
hier mede eyndigen wy deſen tegenwoordigen

Eynde des zekten boec van Amadis van Gaule.